ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Στὸν ἥλιο, τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς! Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Α'. | ΑΡΙΘ. 18

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ἀλωνάρης 24 Τρίτη

1923. Ἀν. ἡλ. 5.24 — Δύσ. 7.31

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΥΣ

Συνδρομὴ χρονιάτικη δραχμὲς ἑκατὸ

Τὸ φύλλο 1 Δραχμὴ

ΤΟ ΣΚΥΛΛΟΛΟΪ

Οἱ παλιοελλαδίτες ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ Ἐπανάσταση ἔβαλε κάτ' ἀπ' τὰ ρουθούνια τους τὴν παλαμίδα τῶν ἐκλογῶν ἔχουν πάθει ἐκλογικὸ ντελίριο. Κάθε ἀσυμαντότητα κλὶ ψηλοκαπελομένη μηδενικούρα τοῦ κόμματος νῶν Βενιζελικῶν καὶ τοῦ κόμματος τῶν Βασιλικῶν, ἀνεσήκωσε τὸν ποδόγυρό της ἔβαλε τὰ χέρια στὴ μέση καὶ βγῆκε μέσα στὴ γειτονιὰ τῆς Δημοσιογραφίας καὶ στριγλίζει, νευριάζει, τσιρίζει, κορδακίζεται, βρίζει, ἀφρίζει καὶ σελινιάζεται. Κάθε κομματαρχίσκος, κάθε τσελιγκάρχης, κάθε σπουδαῖο κεφάλι ἀπὸ κεῖνα ποὺ παράδωκαν τὴν Ἑλλάδα στὴ συμμορία τῶν Κωνσταντίνων καὶ τῶν Γυπαραίων, ταμπουρώθηκε πίσω ἀπὸ μιὰν Ἀθηναϊκια φημερίδα καὶ λέει «ἄλλα τῶνἀλλῶν». Τὸ χαρτὶ δυστυχῶς φτήνινε. Οἱ φημερίδες τῆς Ἀθήνας ἔγιναν σιντόνια, κέτσι κάθε χαραμοφᾶς πολιτικατζῆς ἔχει μπόλικο τόπο γιὰ νὰ ξαπλώσει ἁπλόχωρα τὴ λογοδιάρροια τοῦ κομματικοῦ του φανατισμοῦ καὶ τὴ λερμπαλερικὴ σοφία τῆς πεινασμένης του φατρίας, ποὺ ξερογλύφεται γύρου στὸ καζάνι τοῦ Ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ κάθε φορὰ ποὺ θὰ μυρίσουν ἐκλογές. Ἀνεγουλιάζει βέβαια καθένας ποὺ θὰ τολμήσει νὰ ἔμπει μέσα σαὐτὴ τὴν βρώμικη λίμνη τῆς κομματικῆς κοπρολογίας, καὶ γιομίζει ὀργὴ καὶ ἀηδία. Αὐτοὶ εἶναι ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὴν κοινὴ Γνώμη τοῦ συφοριασμένου αὐτοῦ Ἔθνους, αὐτοὶ εἶνε ποὺ τοῦ δίνουν κάθε μέρα ἀντὶ πενῆντα λεφτῶν τὸ ἀφιόνι τῆς δημοσιογραφικῆς τους στρεψοδικίας, ποὺ σκοτώνουνται καὶ σκοτώνουν γιὰ νὰδειξουνε στοὺς ἀναγνῶστες τους τὸ ἄσπρο-μαῦρο, τὸ ἁπλὸ-πολύπλοκο, τὸ ἄσκημο-ὄμορφο καὶ τὴ νύχτα μέρα. Κι' ὅλο αὐτὸ τὸ σκυλολόϊ ξεχνᾶ πὼς χρόνια τώρα τρέφεται μὲ τὰ κρέατα αὐτουνοῦ τοῦ χαριτωμένου «κυρίαρχου λαοῦ», χρόνια τώρα πίνει ἀπ' τὸ αἷμα του, χρόνια τώρα κοπρίζει τὰ χωράφια του μὲ τὰ κουφάρια τῶν παλληκαριῶν του.

Ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 22 πίστεψε μὲ ὅλη τὴν ἀφέλεια τῶν τιμίων ἀνθρώπων πὼς μποροῦσε ἀνάμεσα στὰ φανατισμένα στρατόπεδα τῶν δυὸ ἀλληλοφαγωνομένων κομμάτων νὰ στηρίξει ἕνα τρίτο ἐπίπεδο. Καὶ πάνου σαὐτὸ νάνταμώσουν σὲ μιὰ κοινὴ γενναία προσπάθεια ὅλοι οἱ Ἕλληνες ποὺ δὲν τοὺς ἐνδιαφέρουν οἱ λεπτομέρειες καὶ τὰ προσωπικὰ πάθη παρὰ μονάχα τὸ γενικὸ καλό. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ποὺ τὰ παθήματα τοὺς γενήκανε μαθήματα. Καὶ μαὐτὸν τὸ σκοπὸ ἔκανε τοὺς Συνδέσμους τῆς Ἐθνικῆς Σωτηρίας. Αὐτὸ ξυνοφάνηκε τώρα καὶ σὲ πολλοὺς βενιζελικοὺς τζελλιγγάδες τῆς Παλιᾶς Ἑλλάδας. «Καλὰ, κιέμεῖς; Ἐμεῖς οἱ πρωτοφιλελεύθεροι; Ἐμεῖς τὰ πρωτοπαλλήκαρα τοῦ Βενιζελισμοῦ, νὰ μὴ λογαριαζούμαστε; Ἐμεῖς. Μονάχα ἐμεῖς πρέπει νὰ διοικήσουμε τὸ Κράτος!» Αὐτοί. Καὶ νὰ ποιοὶ εἶναι αὐτοί. Ὁ κύριος Εὐστράτιος Κουλουμβάκης. Εἶναι ὁ ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος τοῦ σάπιου Βενιζελισμοῦ. Τὸ ἐσιαντιγιὸν — σὰν — βαλέρ. Αὐτοὶ εἶναι ποὺ κατάφεραν νὰ κάνουν μισητὸ στὸν τόπο τους ἀκόμα καὶ τὄνομα τοῦ κόμματός τους. Αὐτοί. Ποὺ ὅσο ἔλειπε ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος στὴν Εὐρώπη, πολεμώντας στῆθος μὲ στῆθος τοὺς ὀχτροὺς τοῦ Ἔθνους στὸ διπλωματικὸ μέτωπο, ὀργίασαν—σὰν Κωνσταντινικοὶ—στὴν Ἀρχὴ,—ἐκμεταλλεύτηκαν —σὰν Κωνσταντινικοὶ — τὴν ἐξουσία, χώθηκαν ὡς τ' αὐτὶ —σὰν Κωνσταντινικοὶ—στὴ συναλλαγή, ρήμαξαν—σὰν Κωνσταντινικοὶ—ὅλες τὶς ὑπηρεσίες.

Αὐτοὶ ποὺ παράδωκαν τὴ χώρα δεμένη χειροπόδαρα στὰ στίφη τῶν Κωνσταντίνων, τῶν Καραγιάννηδων, τῶν Ζεγγίνιδων. Αὐτοὶ ποὺ δὲ βρέθηκε ἕνας τους μὲς τὴν ἄτιμη ἐκείνη Ἐθνοσυνέλευση νὰ φωνάξει τὴν ἀλήθεια, καὶ νὰ τὴν ὑψώσει μπροστὰ στὸ Πανελλήνιο χρωματισμένη ἐν ἀνάγκῃ μὲ τὸ αἷμα του. Αὐτὰ τὰ εἴδωλα τὰ ἠλίθια τῆς Βουλῆς, ποὺ ἄκουγαν ἀμίλητα καὶ ἄναντρα τὴ συζήτηση γιὰ τὴ γυναίκεια ψῆφο καὶ γιὰ τὸ «ἀνεκτὴ ἢ ἐλευθέρα» τῶν μαγγουράδων τοῦ Στράτου καὶ τοῦ Γούναρη τὶς παραμονὲς τῆς φριχτῆς Πανελλαδικῆς καταστροφῆς. Αὐτοὶ ποὺ παίζανε τὸ ρόλο πολυθρόνας μὲς τὸ Κοινοβούλιο καὶ μὲς τὸν Τύπο, ὅταν Ἕλληνες ὑπουργοὶ κάνανε τὸ γραμματοκομιστὴ τῶν Τούρκων πατριωτῶν. Αὐτοὶ εἶνε ποὺ θέλουν νὰ κάνουν μονοπῶλι τοῦ ἅλατος τὸ ἐνδιαφέρονγιὰ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ γαυγίζουνε ἀνάμεσα στὰ πόδια τῆς Ἐπανάστασης, τὴ στιγμὴ ποὺ ὅλα τὰ συντηρητικά, τὰ βασιλόφρονα, τὰ Μενιδιστικὰ στοιχεῖα ὅλης τῆς Παλιᾶς Ἑλλάδας, στριμώχνουνται γύρω στὶς ἄδοξες μπότες τοῦ στρατηγοῦ Μεταξᾶ, γιὰ νὰ γκρεμίσουνε τὸ ἔργο τῆς Ἐπανάστασης τὸ ἀνορθωτικό, τὸ ἔργο τὸ ἐξαγνιστικό, τὸ ἔργο τό δημιουργικό. Ἐμεῖς οἱ νεοελλαδίτες δὲν ξέρουμε ἀκόμα ὡς ποῦ ἔχει φτάσει ἡ πολιτικὴ σαπίλα τοῦ παλιολλαδίτικου σύνολου. Μὰ ἂν στὶς ἐκλογές ποὺ θάρτουν ἀποδειχτεῖ πὼς καμμιὰ προσπάθεια ὅλου αὐτοῦ τοῦ σύνολου δὲν ἐκδηλώνεται γιὰ νὰ σηκώσει πιὰ τὸ σβέρκο του πιὸ ψηλὰ ἀπ' τὸ βοῦρκο ποὺ μέσα του τὄχωσαν οἱ κομματικοὶ φανατισμοί. Ἂν ἀποδειχτεῖ πὼς τό αἷμα μας χύθηκε μάταια πάνου στὴ ξεθωριασμένη πορφύρα τῆς Δυναστείας πούκατσε σὰνκακὸς δαίμονας πάνου στὰ στήθεια τοῦ Ἔθνους. Ἂν ἀποδειχτεῖ πὼς τὸ τελευταῖο τρομερὸ γκρέμισμα μὲ τὰ τόσα ἀθῶα θύματα καὶ μὲ τὶς τόσο μεγάλες ὑποχρεώσεις ποὺ μᾶς δημιούργησε, δὲ συγκίνησε καθόλου τὰ νεκροφάγα κοράκια τῆς Ἀθήνας, αἴ τότε θὰ γίνει ἡ τελευταία, ἡ σωστή, ἡ πραγματικὴ Ἐπανάσταση. Ἡ Ἐπανάσταση τοῦ γεροῦ τριήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Σώματος ἐνάντια στὸ σάπιο στό μπυασμένο, στὸ βρώμιο μέρος. Καὶ θὰ τὸ κόψει ἀλύπητα καὶ θὰ τὸ πετάξει. Τότε τὸ «Ψυχικὸ» ποὺ εἶδε στὰ χώματά του τὴν Ἑλλάδα νὰ κάνει τὴν πρώτη μεγάλη χειρονομία τοῦ αὐτοκαθαρμοῦ, θὰ δῇ τὴν ἴδια χειρονομία σὲ πλατειὰ κλίμακα. Καὶ οἱ κάνες τῆς Δαϊκῆς Δίκης δὲ θἄναι στραμμένες αὐτὴ τὴ φορὰ μονάχα μέσα στὸ Κωνσταντινικὸ Συγκρότημα.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΛΕΣΒΟΥ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Ἀνακοινωθὲν

Κυκλοφοροῦνε φῆμαι πὼς ἐστάλθηκαν ἀπειλητικὲς ἐπιστολὲς σὲ διαφόρους συμπολίτες, καὶ πὼς οἱ ἐπιστολὲς αὐτὲς προέρχονται ἀπὸ τὴν τάξη τῶν ἐφέδρων. Ἐπίσης μερικοὶ κακοήθεις συκοφάντες γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν σκοποὺς κρυφοὺς καὶ καθαρὰ ἰδιοτελεῖς, διαδίδουν φοβερὰ καὶ τρομερὰ πράγματα εἰς βάρος τῶν Σ. Ε. Σ. τῆς Λέσβου. Γιὰ ὅλα αὐτὰ δηλώνουμε:

1) Πὼς μ' ὅλο ποὺ ἡ τάξη τῶν ἐφέδρων — σὰν κάθε ἄλλη τάξη — θἄχει φυσικὰ ἀνάμεσα της σὲ μικρότερη ἔστω ἀναλογία καὶ ἄτομα ποὺ δὲν ξεύρουν τὰ καθήκοντά τους ἀντικρυ στὴν τιμὴ καὶ στὸν ἀνθρωπισμό, ὅμως εἴμαστε βέβαιοι πὼς οἱ ἄτιμες αὐτὲς πράξεις δὲν εἶναι καμωμένες ἀπὸ μέλη τοῦ Συνδέσμου μας.

Ὁ Σ. Ε. Σωτηρίας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἔντιμους πολεμιστὰς κι' ὄχι ἀπὸ κλέφτες αὔτε κι ἀπὸ τραμπούκους.

2) Πὼς ὁ Σ.Ε.Σ. βοηθεῖ τὴν ἀστυνομία μας γιὰ ν' ἀνακαλυφθοῦν καὶ νὰ τιμωρηθοῦν παραδειγματικὰ οἱ ἄτιμοι ἐπιστολογράφοι.

3) Πὼς ξέρουμε πολὺ καλὰ ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ χολοσκάνουν φοβερὰ γιὰ τὴν δυνατὴ ἕνωση ποὺ ἔκαναν οἱ ἔφεδροι τοῦ Νομοῦ γύρω στοὺς Συνδέσμους Ἐθνικῆς Σωτηρίας ποὺ ὁ σκοπὸς τους εἶνε χιλιοειπωμένος καὶ ἀνεγνωρισμένος: Ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ νὰ δουλεύουν γιὰ τὴν ἐπικράτηση τοῦ ἀνορθωτικοῦ πνεύματος τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 22 κι' ἀπ τὴν ἄλλη νὰ δουλεύουν γιὰ τὴνἐπούλωση τῶνπολλῶν καὶ δυσκολογιάτρευτων πληγῶν ποὺ ἀφῆκαν στὸ κορμὶ καὶ στὴν ψυχὴ τῶν ἐφέδρων οἱ πόλεμοι τῶν 10 χρονῶν ποὺ κάνανε γιὰ τὴν σωτηρία ὁλονῶν.

Τοὺς σκοποὺς αὐτοὺς οἱ Σύνδεσμοι τούς κυνηγάνε νόμιμα, μοναχὰ νόμιμα καὶ πάντοτε νόμιμα. Ὅποιος ἐνεργεῖ ἔξω ἀπ' τοὺς Νόμους εἶναι ἐχθρὸς τῶν Συνδέσμων τῶν ἐφέδρων. Μὰ κι' ὅποιος προσπαθήσῃ μὲ τὸ δόλο καὶ ἀνανδρο μέσο τῆς συκοφαντίας νὰ δοκιμάσει νὰ μᾶς διασπάσῃ γιὰ νὰ πετύχῃ δικούς του σκοποὺς εἶναι κι' αὐτὸς ἐχθρὸς τῶν Συνδέσμων.

Καὶ κάθε τέτοιον ἐχθρὸ οἱ Σύνδεσμοι θὰ τὸν κυνηγήσουνε μὲ ὅλα τὰ νόμιμα μέσα ποὺ δίνει ἡ Πολιτεία. Γιατὶ ἔχουνε τὴν ἀξίωση οἱ Σ.Ε.Σ. τῆς Λέσβου νἄναι σεβαστοὶ ἀπὸ ὅλους.

Μυτιλήνη τῇ 22 Ἰουλίου 1923.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ

Ξ. ΑΜΜΑΝΙΤΗΣ
ΣΤΡ. ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ
Ε. ΚΛΗΜΗΣ
Σ. ΚΡΗΤΙΚΑΣ
Α. ΣΚΟΥΦΟΣ

(16) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝΤΑΦΩ

(Συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι'.

Σήμερα ὅλοι οἱ φαντάροι ἔχουνε σφραγισμένο τὸ πρόσωπο μὲ μιὰ πολὺ παράξενη μυστικοπάθεια. Κανένας δὲ σὲ κυττάει κατάματα. Κουλουριασμένοι στὶς φωλιές τους, μισόγυμνοι καὶ πολὺ λεροί, κρυφοκουβεντιάζουνε, συλλογισμένες κι' ἀξιολύπητες παρέες. Ἔχουνε χαμηλωμένα στὴ γῆς τὰ σκονισμένα ματόφυλλα καὶ σκαλίζουνε τὰ χώματα μὲ τὰ χοντρά τους νὰ νύχια. Μὰσὰν κάνει νὰ τοὺς κοντέψει κανένας βαθμοφόρος, σωπαίνουνε ὅλοι καὶ κλειδώνουνται μέσα στὸν ἑαυτό τους. Ἀπομένει ἐκεῖ μέσα καλὰ ταμπουρωμένη ἡ τυραγνισμένη τους ψυχὴ καὶ σὲ κατασκοπεύει πίσ' ἀπ' τὰ μάτια τους, σὰν πίσω ἀπὸ δυὸ παραθυράκια. Ἀπ' ἐκεῖ σὲ κρυφοβλέπει ὑποπτα. Σχεδὸν ὀχτρικά.

Συνέβηκε ἕνα πρᾶμα πολὺ σπουδαῖο, ποὺ συγκίνησε ἔτσι τὴν κακοκοιριασμένη κοινωνία τῶν ζωντανοθαμμένων ποὺ ὁποτελοῦμε. Μιὰ συντροφιὰ συνάδερφοι ποὺ τοὺς εἶχανε στείλει κάτου στὴ μεγάλη πολιτεία τοῦ Μοναστηριοῦ γιὰ ἀγγαρεία, ἔφυγαν καὶ δὲ μεταγύρισαν πιά. Εἶναι δεκαπέντε, μένα δεκανέα μαζύ τους. Τὸ κάσαν γιὰ τὴν Παλιὰ Ἑλλάδα. Ἐκεῖ τοὺς λιποτάχτες τοὺς δέχονται καὶ τοὺς περιποιοῦνται περίφημα Ὁ κίντυνος εἶνοι μονάχα ὡς ποὺ νὰ περάσει κανένας τὸ σύνορα τοῦ ἐπαναστατημένου μέρους τοῦ Κράτους.

Πάνου σαὐτό, μοῦ μήνυσε κιὸ Μιχαλάκης ὁ Γιγάντης νὰ πάω στόμπρί του γιὰ κάτι ποὖχει νὰ μοῦ πεῖ μυστικά. Τὸν θυμᾶσαι τὸ Μιχαλάκη. Ἐκεῖνο τὸ ἀδύνατο παιδὶ ἀπ' τὴ γειτονιά μας, ποὺ ὑπηρετοῦσε στὴν ἴδια Τράπεζα μαζί σου, στὸ τμῆμα τῆς Ἀλληλογραφίας. Εἶναι ἕνας ἄθρωπος «μισὴ μερίδα» ὅπως λένε οἱ φαντάροι. Τὄνομά του στέκεται σὰν σατυρικὸ ἐπίγραμμα στὸ κούτελό του. Τώρα ἀδυνάτισε ἀκόμα πιὸ πολύ. Ὅσο εἶναι βολετὸ νἀδυνατίσει ἕνας ἄνθρωπος ποὺ μύγο ποὺ δὲν ἔχει ἀκόμα πέσει στὸ κρεββάτι τοῦ θανατά. Σίρθηκο ὅπως μπόρεσα στάμπρί του. Δηλαδή, ἀμπρὶ κιρίως δὲν ἔχει. Ἔσκαψε μονάχα τὸ χῶμα κ' ἔκανε ἕνα λάκκο σὰ μνημοῦρι. Κατόπι τέντωσε ἀπὸ πάνου τἀντίσκηνό του, κιαὐτὸ ἦταν ὅλο. Κουλουριαστήκαμε σὰ φείδια γιὰ νὰ χορέσουμε κοί δυό μας. Τώρα ἔγινε ἀκόμα πιὸ ζαρωμένος ἀπ' ὅτι τὸν ἤξερες, καὶ τἀφτιὰ τοῦ φεγγίζουν σὰ νἄναι ἀπὸ ψιλὴ τζελατίνα. Μόνο τὸ μάτια του μεγάλωσαν ἀκόμα πιὸ πολύ. Τόνε ρώτησα ἂν ἔχει ἀκόμα τὸ κουράγιο νὰ γράφει σονέττα ὁμοιοκατάληχτα σὲ ὅλο τὸ θυλικὸ προσωπικὸ τῆς Τράπεζας, χωρὶς ὡς τόσο νὰ τὰ καταφέρει νἀλλάξει τὴ φωτογραφίτσα τοῦ Παλαμᾶ ποὖχε στὸ καπάκι τοῦ ρωλογιοῦ του. μὲ καμμιὰν ἄλλη, λιγώτερο μαλλιαρὴ καὶ περισσότερο δροσερή, φάτσα. Χαμογέλασε θλιμένα· χαμογέλασαν δηλαδὴ μοναχὰ τἀναιμικά του ψιλογραμμένα χείλη ἀνάμεσα στἀσκυμοφυτρωμένα του τὰ γένια. Μοῦπε ἥσυχα.

— Θὰ πεθάνω ἐδῶ πέρα.

— Νὰ σοῦ πῶ. Μὲ τέτιο ταβάνι ποὖναι πιὸ τρασπαρὰν ἀπ' τοῦ Καραγκιόζη, τὸ πιστεύω κ' ἐγώ, ποῦ εἶπα. Φτάνει νὰ τὸ θελήσει κάποιο ξεμισκελίδι ἀπὸ μιὰν ἔκρηξη, ἡ μιὰ ρόγα μολύβι ἀπ' τὶς ἐγκαιροφλεγεῖς. Γιὰ πές μου, μωρέ. Δὲ φοβάσαι ἐδῶ κάτου ἀπ' ταντίσκηνο;

— Στὴν ἀρχὴ φοβόμουνα. Μοῦπε. Κάθε ὀβίδα ποὺ σφύριζε, κάθε σκάσιμο, κάθε βουητὸ ποὺ περνοῦσε ἀπ' τὸν οὐρανό, θαρροῦσα πὼς θὰ

ΜΥΤΙΛΗΝΕΪΚΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΟΥΝ ΟΙ Σ.Ε.Σ.

Καὶ τώρα καὶ πάντα ἐμεῖς θἄμασταν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς κοινωνικῆς ἠθικῆς: δύναμης καὶ παλληκαριᾶς. Γι' ἀφτὸ εἶναι στραμμένα καταπάνου μας λοξὰ καὶ μᾶ; παρακολουθοῦνε, βλέμματα ὕπουλα, βλέμματα ἐχτρικὰ, βλέμματα γιομᾶτα ὑποκρισία. Γυρέβουνε αἰτίες κι' ἀφορμὲς νὰ μᾶ, τσούξουνε, νὰ μᾶς προσβίλλουν, νὰ μᾶ χτυπήσουν, νὰ μᾶς λυπήσουν κατά αρδα. Ἡ μεγάλη μας ἀποστολὴ, ἡ τίμια κι' ἀγνὴ ἐθνικὴ καὶ κοινωνική μας δράση, θὰ νἄναι ἡ ἀδιαπέραστη ἀσπίδα μας, ἐνάντια στὰ βλέματα τοῦτα ποὺ σπάζουνε φαρμάκι.

Στὰ μάτια τοῦ λαοῦ οἱ Σ. Ε. Σ. μὲ τὴν ἀφταπάρνηση ποὺ δουλέβουνε καὶ γιὰ τὰ γενικὰ καὶ γιὰ τὰ τοπικὰ συμφέροντα, κερδίσανε κάποιαν ἐχτίμηση κάποιαν ὑπόληψη καὶ κάποια μπιστοσύνη.

Πρέπει νὰ διαλαλήσουμε ὅλοι μὲ μιὰ φωνὴ πὼ; ἔχουμε στέρια κι' ἀσάλεφτη ἀπόφαση, νὰ φανοῦμε καὶ τόρα καὶ στὸ μέλλο ἄξιοι τῆς ἐχτίμησης, τῆς ὑπόληψης καὶ τῆ; ἐμπιστοσύνης ἀφτῆς ποὺ μᾶ; περιέβαλε ὡς τὰ σήμερα ὁ λαός.

Πρέπει νὰ γίνουμε ὅλοι στὰ μάτια τοῦ λαοῦ ἀστραποβόλα πελέκια, ποὺ θὰ κόψουμε σύρριζα κάθε πολιτικὴ πρόληψη ποὺ θὰ κλαδέψουμε τὸ δέντρο τὸ κοινωνικὸ ἀπὸ κάθε ξερὸ καὶ σάπιο παρακλάδι. Πίσω ἀπὸ κάθε πράξη ἐβγενικὴ καὶ κάθε παλληκαρίσια χερονομία ποὺ θἄχει σκοπό της νὰ ξανακαινουριώσει κάθε διεφθαρμένο χαραχτῆρα, καὶ κάθε ἔκφυλη ψυχὴ, πρέπει νὰ κρύφτεται τώρα καὶ μπρὸς ἡ ψυχὴ τῶν Σ. Ε. Σ.

Οἱ Σύνδεσμοι Ἐθνικῆς Σωτηρίας πρέπει νὰ προσπαθήσουνε συστηματικὰ νὰ ἐξαλείφουνε ἀπ' τὶς ψυχὲς τῶν ἐφέδρων ὅλες τὶς πρόληψε;.

Ἂς μάθουμε μιὰ γιὰ πάντα πὼ; τὰ εἴδωλα ποὺ κρύβουνται μὲς στὰ παλάτια, δὲν εἶναι τόσο φοβερά, ὅσο οἱ ἀφανέρωτοι τυρρᾶννοι ποὺ κρύβουνται μὲ στὶς ψυχὲς ὁλονῶ μας καὶ λέγωνται **πάθη πολιτικά**· ἀπ' τοὺς τυρράννους ἀφτοὺς ἄ; φυλάξουμε τὶς ψυχὲς καὶ τὶς δικές μας καὶ τῶν πολιτῶν.

Τὰ πάθη τοῦτα δὲ σκοτώνουν μονάχα τὶς ψυχὲς ἀφτῶν πῶχουν θρονιάσει μέσα τους. Σκοτώνουν ὁλάκαιρο τὸ Ἔθνος. Εἶναι καιρὸς νὰν τὰ διώξουμε ἀπ' τὶς ψυχές μας, γιὰ νὰ μπορέσουμε σὰν καλὰ ἀδέρφια νὰ διαλέξουμε τίμιους καὶ ἠθικοὺ; ἀντιπροσώπου;.

Ἂς προσέξουμε καλὰ κι' ἄς μὴν ἀφήσουμε νὰ μᾶ; γελάσουνε πάλι ἀνθρωπάκια σὰν καὶ κεῖνα ποὺ μουντζουρώσανε 10 χρονῶ κόπους πολεμικοὺς καὶ θριάμβου;. Ἀφτοὶ πρέπει νὰ λείψουνε ὁλότελα. Εἴμαστε **Ἐπανάσταση** πᾶχει συναίστηση τῆς δύναμής της, καὶ τοῦ ἄγνοῦ καὶ τίμιου σκοποῦ της, γιὰ τὸν ὁποῖον θὰ διαθέσει ὅλη τὴ δύναμή της.

Δὲν πρέπει νὰ περιορίζουμε τὴ δράση μας. Οἱ Σύνδεσμοι Ἐθνικῆς Σωτηρίας δὲν εἶναι σωματεῖο μπακάληδων. Εἶναι ἡ γενιὰ ποὺ πρέπει νὰ πάρει στὰ χέρια της τὸ μέλλο τῆς φυλῆς, εἶναι ἡ γενιὰ ποὺ θὰ γίνει ὁ νεκροθάφτης τῶν παληῶν φαύλων ἰδεῶν, εἶναι ἡ γενιὰ ποὺ θὰ γίνει ὁ Ἀπόστολος σὲ καινούριες ἰδέες γερὲ; καὶ ἠθικὲ; κι' ὡραῖε;.

Στὸ περασμένο του τἄρθρο ὁ ἀγαπημένος Θείελπης Λεφκίας τὸ λέει καθαρὰ πὼς ἀφτὴ τὴν κατέφθυνση πρέπει νὰ δώσουμε στοὺς Σ.Ε.Σ.

Δὲν πρέπει νὰ παίζουμε μὲ τὶς λέξες καὶ νὰ λέμε **ἔρανο τὴ ζητιανιὰ** καὶ τὴ **σκλαβιὰ νομοτάγεια.**

Ἀφτὸ τὸ παιχνιδάκι πρέπει νὰ πάψει γιατὶ εἶναι ἀνήθικο γιατὶ δὲν τὸ θέλουμε γιατὶ δὲ μᾶς συφέρνει. Ἡ θέληση μας εἶναι νἀλλάξουν συθέμελα οἱ χρεωκοθημένες πανάρχαιες ἰδέες, καὶ οἱ ἀκάθαρτες πολιτικὲς πεποίθησες νἀντικατασταθοῦν. Θέλουμε νὰ δημιουργήσουμε ἕνα καθεστὼς ποὺ νὰ ταιριάζει στὴν ἐκλογή μας καὶ νἄναι σύφωνο μὲ τὰ σημερινά μας ἤθη μὲ τὶς σημερινές μ;ς ἀνάγκες. Ἀφτὸ θέμε νὰ ἐπιτύχουμε, ἀλίμονο δὲ σὲ κείνους ποὺ θὰ θελήσουν νὰ γίνουνε μπόδια στὶς ἐβγενικές μας τοῦτες προσπάθειες. Ἀλίμονό τους.

Παλιόκηπος. *Μ. Μίδης.*

Ἕνα δίκιο παράπονο τῆς Ἐρεσσοῦ

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Πληροφορούμεθα πὼ; ἡ Κυβέρνηση διέθεσε 1 1)2 ἑκατομμύριο δραχμὲ; γιὰ τὴν ὁδοποιΐα τοῦ νησιοῦ μας. Καὶ βλέπουμε στὶς Ἐφημερίδες νὰ γίνεται πάλι πολὺ; λόγος γιὰ δρόμους, ποὺ μποροῦν νὰ χαρακτηρισθοῦν καὶ ὡ; δρόμοι πολυτελείας. Γιὰ τὴν δική μα; ὅμως περιφέρεια, ποὺ κανέναν ἄλλο δρόμο δὲν ἔχει ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μονοπάτια τῶν κατσικιῶν, κανένας ἀκόμα λόγος δὲν γίνεται, καὶ τοῦτο ἐνῷ ἔχουμε τὴν ὑπόσχεση τοῦ κ. Παπανδρέου, ὡ; Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐπαναστάσεω;, ὅτι τὸ πρῶτο κοντύλι ὁδοποιΐας, ποὺ θὰ δοθεῖ στὸ νησί μας, θὰ διατεθεῖ γιὰ τὸν δικό μας δρόμο.

Θέλουμε νὰ πιστέψουμε πὼ; δὲν ξεχάστηκαν ἀκόμα οἱ ἐπίσημες αὐτὲς ὑποσχέσεις καὶ ὅτι σύντομα θὰ ἰδοῦμε νὰ συνεχίζεται ἡ κατασκευὴ τοῦ μοναδικοῦ μα; δρόμου — τοῦ ὁποίου ὄχι μόνον ἡ ἔγκριση μὰ καὶ ἡ κατασκευή του ἄρχισε τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1920, γιὰ νὰ περιοριστεῖ στὴν ἐκτέλεση μόνον δύο χιλιομέτρων — γιατὶ τὸ ἀντίθετο θὰ ἦτο τερατῶδες. Δὲν μπορέσαμε τόσα χρόνια μὲ τοὺς Τούρκους μὲ ὅλα τὰ «Γιολ-παρασὶ» νὰ βροῦμε τὸ δίκιο μας. Μὲ ντροπή μας ἀναγκαζούμαστε νὰ φανερώσουμε, ὅτι τὸ ἴδιο συνέβη καὶ ἕω; τώρα μὲ τὴν Ἑλληνικὴ διοίκηση. Εἶναι δυνατὸν ὅμως ποτὲ νὰ φανταστοῦμε ὅτι τὸ ἴδιο θὰ συμβεῖ καὶ τώρα ποὺ οἱ ἀρχὲς τῆ; ἰσότητας, μὲ τὴν Ἐπανάσταση, ἀπόχτησαν τὴν πραγματική τους σημασία; Ποτὲ δὲν θέλουμε νὰ τὸ πιστέψουμε.

Περιμένουε μάλιστα, ἀγαπητὴ «Καμπάνα», ὄχι μονάχα σὺ νὰ διαλαλήσῃ; τὸν πόνο μα; γιὰ τὴν ἀδικία, ποὺ ἕως σήμερα μᾶ; ἔγνε, ἀλλὰ καὶ ὁ Σ.Ε.Σ. Μυτιλήνης καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ νησιοῦ Σύνδεσμοι, ἀπὸ ἀλληλεγγύη, νὰ ὑποστηρίξουν τὴν δίκια αἴτησή μας.

Ἐρεσσὸς 17—7—23.

Ὁ Σ.Ε.Σ.

Παρακαλοῦμε κ. Δήμαρχε!

Ἀγαπητὲ κ. Διευθυντὴ,

Εἶνοι καιρὸς τώρα ποὺ ἡ Κοινότητά μας ἐνήργησε στὸ Δῆμο Μυτιλήνης γιὰ νὰ μᾶ; δοθῇ ἡ περισευούσενη καὶ κριθεῖσα ὡ; ἄχρηστη Πυροσβεστικὴ ἀντλία τους γιὰ νὰ τὴν μεταχειριστοῦμε γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς Κοινότητάς μας. Προσεφέρετο μάλιστα καὶ τὸ ποσὸ ποὺ θὰ χρειαζούτανε γιὰ τὴν ἀγορὰ αὐτή.

Ὅπω; μάθαμε ὅμως τὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς παραχωρήσεως προσέκρουσε στὴν ἄρνηση τοῦ Δημ. Συμβουλίου. Μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 27)23-6-23 ἔγγραφό του, κατόπι, ὁ Σύνδεσμό; μας ἐζήτησε τὴν παραχώρηση τῆς ἴδιας πυροσβεστικῆ; ἀντλίας ἀπὸ τὸν κ. Δήμαρχον Μυτιλήνης ἀλλὰ κιαὐτὸς ἀπήντησε ἀρνητικῶ;. Θὲ σὲ παρακαλούσαμε τώρα νὰ ἐπέμβῃ; καὶ σὺ στὸν κ. Δήμαρχο καὶ νὰ τὸν παρακαλέσεις μιὰ ποὺ ἡ Μυτιλήνη ἀπόχτησε πὰ κοτζὰμ αὐτοκίνητη καινούρια πυροσβεστικὴ ἀντλίο, νὰ παραχωρηθεῖ πιὰ στὴν Κοινότητά μας ἡ παλιά. Πα ακαλέστε τὸν κ. Δήμαρχο νὰ ξαναφέρῃ αὐτὸ τὸ ζήτημα στὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο κιᾶς εἶναι βέβαιος πὼ; θἄχει τὴν εὐγνωμοσύνη ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητάς μας.

19—7—23.

Ὁ ΣΕΣ Παμφύλων

ΜΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Διαμαρτυρόμεθα ἐναντίον συμπεριφορᾶ; μικτοῦ ἀποσπάσματος Ἁγιάσσου ὑπὸ ἀνθυπολοχαγὸν κ. Μακρῆν καὶ ἀνθυπασπιστὴν Χωροφυλακῆς κ. Φραγκιαδάκην Ἠλίαν, διότι κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 20ῆς πρὸς τὴν 21ην τρ. μηνὸ;, τελουμένης πανηγύρεω; τοῦ χωρίου μας, ἔδειραν ἀναιτίω; τὸν ἔφεδρον λοχίαν Καραγιάννην Μιχαὴλ ὅστις κατάκειται μέχρι σήμερον σοβαρῶ; τραυματισθείς.

Ἴππειος 22)7)23.

Σ.Ε.Σ. Ἱππείου

Οἱ πρόσφυγες στὰ Μυστεγνὰ

Ἀγαπημένη μας «Καμπάνα»

Στὸ χωριό μα; συμβαίνουν μερικὰ παράξενα πράματα. Παρακαλοῦμε νὰ τὰ γράψεις γιὰ νὰ φροντίσει ἡ ἁρμόδια ὑπηρεσία νὰ τὰ θεραπέψει. Εἴμαστε ἔφεδροι πρόσφυγες. Ἔρχεται μιὰ διαταγή. Ἐπιτάσσεται ἕνα σπίτι ἀπ' τὸ Σταθμάρχη. Ὁ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ πέρνει τὴ διαταγὴ καὶ λέει : Τὸ σπίτι τὸ χρειάζουμαι γιὰ νὰ βάλω χορτάρι μέσα.

Πηγαίνουμε στὴν Ἐπιτροπὴ τῶν προσφύγων καὶ λέμε τὰ παράπονά μας : Δὲν μποροῦμε νὰ καθήσουμε ἐκεῖ μέσα. — Γιατί δὲν μπορεῖτε ;—Γιατί στὴν κάμαρη ποὺ καθόμασταν βάλανε ἄχυρο ! — Τότε νὰ καθίσετε ἐπάνω στὸ ἄχυρο, Μᾶ; κουβαλᾶνε ἀπ' τὴ μιά, μᾶ; πάνε στὴν ἄλλη, καὶ ποτὲ; δὲν εἶναι γιὰ νὰ σιεγαστοῦμε. Στὸ βόρειομέρο; τοῦ χωριοῦ μα; σὲ ἀπόσταση 2 χιλιομέτρων βρίσκεται ἕνα; ἔφεδρος μὲ τέσσερα παιδιὰ καὶ μὲ ἔγκυα γυναίκα μέσα στὰ χωράφια. Κιαὐτὴ ἡ οἰκογένεια ἀκόμα νὰ στεγαστεῖ.

Σὲ ἕνα ἄλλο σπίτι εἴδαμε πεταγμένα μὲ; τὴν ἀβλὴ φουστάνια, καρπέτες, τεντζερέδια. Ἦτανε τῆς οἰκογένειας ἑνὸς ἔφεδρου ἄρρωστου στὸ Νοσοκομεῖο. Ὁ πατέρα; του ἔβλεπε καὶ δὲν ἤξερε τί νὰ κάνει. Καὶ ὁ Σταθμάρχη; μα; ἔβλεπε καὶ κεῖνος ἀπὸ μακρυὰ τὸ θέαμα, πάνω σὲ μιὰ καρέκλα. Κύριοι ἁρμόδιοι, κουνηθῆτε πρὸς θεοῦ.

Μὲ τιμὴ

Ἕνας ἔφεδρος πρόσφυγας

Μιὰ καλλιτεχνικὴ γιορτὴ στὰ Πάφλα.

Ἀγαπητέ, κ. Διευθυντή.

Ὁ Σύνδεσμός μα; προχωρῶντα; μὲ θέληση τὸν ἀνήφορο τοῦ προορισμοῦ ποὺ τοῦ ἐτάχθηκε γιὰ κάθε ὥμορφο καὶ εὐγενικὸ σκοπό, ἔδωσε χθὲ; τὴν πρώτη του Θεατρικὴ παράσταση μὲ τὸ «Χριστὸ; Ἀνέστη» τοῦ Σκίπη καὶ μιὰ ξεκαρδιστικὴ κωμωδία «τὸ Γιάντες» γιὰ τοὺ; ἄπορου; συναδέλφους του. Οἱ Ἐρασιτέχνε; γεμᾶτοι ἐνθουσιασμὸ ἔπαιξαν μὲ πολλὴν ὄρεξη καὶ καρδιά. Ὁ Περικλῆ; Κοντάρας ἦταν ὁ δυνατώτερος. Τὸ ταλέντο π ὺ μᾶ; παρουσίασε θὰ ἤθελα νὰ γινότανε γνωστὸ καὶ ἔξω ἀπ' τὸν δικό μας τὸν κόσμο. Καλὰ θὰ ἤταν νὰ ὑποστηριχθεῖ. Χωρὶ; ὑπερβολὴ τὸ δρᾶμα αὔριο θὰ εἶ ε δικό του. Ἡ Μυτιλήνη μας ἂν ὄχι ἡ Ἑλλάδα μας θὰ ἔχει νὰ παρουσιάσει αὔριο ἕνα πολὺ δυνατὸ δραματικὸ στὸ πρόσωπό του. Ὁ Τάκης Εὐαγγελινὸ; προσεπάθησε νὰ τὸν πλησιάσει, μελετημένα καὶ μὲ κέφι. Ὁ Ε. Νέμτσας ἕνα; τῦπο; κωμικοῦ κρυμμένος ὡ; τὰ τώρα σὲ ἐμπορορραφεῖο, παρουσίασε χθὲ; ἄπειρα σκηνικὰ χαρίσματα. Τὰ γέλοια καὶ τὰ χειροκροτήματα ποὺ ἔδρεψε ἐδικαίωσαν τὶς ἐλπίδες μας. Ἡ ἐμφάνισή του μονάχα ἔφερνε τὰ γέλοια καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ στὸ καλόκαρδο ἀκροατήριο. Ὁ Νῖκο; Παπαγεωργίου σέρνοντα; τὴν πλατειὰ βαρύτονη φωνή του παρουσίασε ἕνα σκηνικὸν τύπο ξεχωριστὸ καὶ ἄξιο προσοχῆ;. Ἀκόμα οἱ ἐρασιτέχνε; Ζῶχος, Σαραντινὸ;, Ψαρρᾶ;, Ἄνθουλα;, Βέκιος καὶ Κοντοφρύδη; συνεπλήρωσαν μὲ τὸ παίξιμό τους τὴν ὡραία θεατρικὴ παράσταση ποὺ δόθηκε γιὰ τὶ; ἄπειρε; ἀνάγκες τοῦ Συνδέσμου μα;. Σὲ ὅλου; ποὺ εἶχανε τὴν ἔμπνευση νὰ φέρουνε σὲ τέλο; ἕνα τέτοιο ὡραῖο ἔργο, ἀξίζει ὁ ἔπαινός μας.

Μὲ ἀγάπη

Πάφλα 16 7 23

ὁ Παρατηρητὴ;

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Περγαμηνέλλην Γιῶργον 20ὸν Σύνταγμα. Διαβιβάζουμε τὰ συχαρίκια σα; καὶ τὸ καμάρι σα; γιὰ τὸ ὡραῖο του ἔργο, στὸν λαμπρὸ Σύλλογο τῶν Κυριῶν καὶ τῶν Κοριτσιῶν τῆ; Ἁγίας Παρασκευῆ; ποὺ δουλεύει τόσο θετικὰ γιὰ τὰ φτωχὰ παιδὰ τοῦ Μετώπου. Εἶναι ἀληθινὰ ἄξιες γιὰ συχαρίκια οἱ κοπέλες μα;. Γιὰ τὴν πληρωμὴ ποὺ ρωτᾶτε, δὲν ἔγινε. Νὰ περνᾶτε διηγηματάκια καὶ σεῖ; ; Μὰ δεχούμαστε μὲ ἐνθουσιασμὸ κάθε λογοτεχνικὴ συνεργασία. Φτάνει τὸ λογογράφημα νὰ περάσει γενναῖα τὸ πουργκατόριο τῆς κριτικῆς Ἐπιτροπῆ; τῆς Καμπάνας, ποῦναι τρομερὰ αὐστηρὴ καὶ ἀπαιτητικὴ ὅταν πρόκειται γιὰ λογοτεχνία. Ἀλλιώτικα θὰ κάνει τὴ θητεία του στὸ καλάθι τῆς Διευθύνσεως.

Σανδήλου Γιάννην 21ο Σύνταγμα. Διαβιβάζουμε καὶ τὶς δικές σα; εὐχαριστίες στὸν Σύλλογο τῶν Κοριτσιῶν τοῦ Μεσαγροῦ γιὰ τὰ συχνὰ καὶ τόσο καλόδεχτα δῶρα ποὺ στέλνουν στὰ φανταράκια τοῦ χωριοῦ των, δυναμώνοντά; τα μὲ τὴν φροντίδα τῆς τρυφερῆς ἀδελφικῆς των ἀγάπη;.

Ζαφειράκην. Πέτρα. Ἐνεργοῦμε γιὰ νὰ καθαριστεῖ αὐτὴ ἡ κατάσταση ποὺ καταγγέλνετε. Στὴ Σκαμιὰ δὲν εἶναι ἔτσι ὁ ΣΕΣ. Ἔχετε πολὺ λάθο;.

Ν. Γεωργιάδη. Πειραιᾶ. Τὰ πήραμε. Εὐχαριστοῦμε. Τί εἴδου; φούρια ;

Μπαλτᾶν. Πέτρα. Σεὐχαριστοῦμε πολύ. Γιὰ τὸ ζήτημα ἐνεργοῦμε.

Καμπήσιον. Στύψη. Δὲ βάλαμε τὴν ἀνταπόκριση ἐπειδὴ γιὰ τὸ πολὺ ἀναγνωστικὸ κοινό μα; εἶναι αἰνιγματική. Δηλ, περισσότερο εἶναι ἕνα γράμμα πρὸ; τὸν Βουνίσιο κα λιγότερο πρὸ; τὴν «Κομπάνα».

Περίληψις διακηρύξεως

Αρ. Πρωτ. 9485—9489

Ὁ Νομάρχη; Λέσβου διακηρύττε δτι ἐκτίθειται εἰ; πρώτην μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶ :

1) Ἡ σποραδικὴ ἐπισκευὴ τοῦ ἀπο Παπάτσου—Πλωμαρίου τμήματος τῆς ὁδοῦ Μυτιλήνης—Πλωμαρίου χιλμ. 15 — 31Χ330, δαπάνης ἐκ δραχμῶν 55.000.

2) Ἡ σποραδικὴ ἐπισκευὴ τοῦ ἀπὸ χλμ. 11Χ240 μέχρι τοῦ 31ου τμήματος τῆς ὁδοῦ Μυτιλήνης—Καλλονῆς δαπάνης ἐκ γρ ιχμ. 205.000.

3) Ἡ ἐπ σ ευὴ τοῦ ἀπὸ Λαρίσσης — Παπάδου τμήματας τῆς ὁδοῦ Μυτιλήνης —Πλωμαρίου μέσον Ντιπίου χλ.Ο—12Χ 915 δαπάνης 245,000 δραχμῶν.

4) Ἡ συμπληρωματικὴ ἐπισκευὴ τῆ; ὁδοῦ Μυτιλήνης—Θερμῆς χλμ. 1—11 δαπάνη; ἐκ δραχμῶν 185,000.

5) Ἡ σποραδικὴ ἐπισκευὴ τῆς ὁδοῦ Κάστρου—Μούδρου (Λήμνου) δαπάνης δραχμῶν 85,000.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Μυτιλήνῃ καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ τὴν 5 Αὐγούστου ἐ. ἔ ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 μεσημβρινὴν καὶ συμφώνω; πρὸ; τοὺ; ὅρου; καὶ ὑποχρεώσεις τῶν ὁποίων οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰ; τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ καθ' ἑκάστην καὶ ὥραν 9—12.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 20 Ἰουλίου 1923.

Ὁ Νομαρχῶν Διευθυντὴ;

Γ. Χ. Βακαλόπουλος

ξεσπάσει πάνου στάντίσκηνό μου. Μοῦ φαινούτανε πὼς ἀπόξω ἕνα πλῆθος φωνὲς μὲ καταδίνανε ἄναντρα :

«Νὰ ! ἐδῶ βαράτε ! εἶνε ἕνα παιδὶ ἐδῶ κάτου ἀπ' τὸ πανί. Βαρᾶτε στὸ κρέας ! » Κἔτρεμα. Ἔτρεμε ὅλο τὸ πετσί μου σὰν τοῦ σκυλιοῦ ποὺ κρυώνει. Αἰστανόμουνα κύματα ἀπὸ σύγκρυα νὰ περπατᾶνε πάνου στὴ ράχη μου καὶ στὴν κοιλιά μου. Ἔτρεμαν καὶ τὰ κόκκαλά μου. Ὁ σκελετός μου. Ὕστερα ἄρχισα νὰ συνηθίζω. Ἔβλεπα πὼς κανένα ἀπ' αὐτὰ τά φονιάδικα σίδερα δὲ μὲ ψηφοῦσε ἐμένα. Σιγὰ σιγὰ μοῦγινε σὰν πεποίθηση πὼς καὶ νὰ σκοτωθῶ ἀκόμα, δὲν θἄναι ἐδῶ μέσα στὸ λαγοῦμι μου ποὺ θὰ τὸ πάθω.

— Γιατὶ δὲν τρύπωσες καὶ σὺ μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους, σὰ μοιράστηκαν τάμπριά ;

— Δὲν μπόρεσα. Τἠρπαξαν ἄλλοι πιὸμπρατσωμένοι ἀπὸ μένα. Ἔφαγα καὶ μιὸ γροθιά. Κἔτσι ἔκατσα μοναχός μου. Ἐπιτέλους, σχετικὰ δὲν εἶναι κἐδῶ ἄσκημα, σὰ συλλογιστεῖς πὼς ἔχω μοναχὰ τὶς δικές μου ψεῖρες νὰ μὲ τρῶνε, καὶ μυρίζω μοναχός μου τὴν ποδαρίλα μου. Μὰ δὲ μπορῶ πιὰ μοῦ φαίνεται πὼς θὰ ποθάνω. Ἀπ' τὴν πείνα, ἀπ' τὴ λέρα, ἀπ' τὴν πλήξη, ἀπ' τὴμοναξιὰ, ἀπ' τὴν ἀδυναμιό. Ἡ μοναχή μου τροφὴ εἶναι μιά φέτα κουραμάνα κουκκινισμένη μὲ λίγο τριμμένονκαφὲ καὶ ζάχαρη. Ἐκεῖνο τὸ ξυνισμένο πιλάφι εἶναι φριχτό. Σὰν βγαίνω τὸ βράδυ γιὰ τὴν ὑπηρεσία, λιγᾶνε τὰ γόνατά μου καὶ θολώνουν τὰ μάτια μου. Γίνουμαι σὰ μεθυσμένος, καὶ καμμιὰ φορὰ κυλιέμαι χάμου σὰ δεμάτι, γιατὶ ρίχνω τὸ πόδι μου στὰ κουτουροῦ, στὸ χάος. Αὐτὰ δὲν τὰ λέγω σὲ κανέναν. Μὰ φοβᾶμαι τρομαχτικὰ σὰν ἔβγω περίπολο ἔξω ἀπ' τὴ γραμμὴ τῶν συρμάτων. Θέλω νὰ δόσω κουράγιο στὸ κορμί μου ποὺ τρέμει σὲ κάθε θόρυβο. Θέλω νὰ στηρίξω τὴν ψυχή μου ποὺ φτεροκοπᾶ σὰν τρομαγμένο πουλὶ κάθε φορὰ ποὺ σαλεύει ἕνα χαμόδεντρο, σύρλιάζει κανένα τσακάλι, γιὰ κυλάει πίσω μου καμμιὰ πέτρα μὲς τὴ νύχτα. Μὰ δὲν μπορῶ. Ὑποφέρω φριχτά. Φοβᾶμαι ἀκόμα καὶ τοὺς δικούς μα; τοὺς σκοποὺς ἔτσι ποὺ κάθουνται κουρνιασμένοι μὲς τὸ σκοτάδι . . . . Καὶ τἀποφάσισα. Θέλω «νὰ φύγω πιά». Νὰ γλυτώσω ἀπ' αὐτὸ τὸ συνεχισμένο μαρτύρεμα, ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀγωνία ποὺ βαστᾶ τόσον καιρὸ τώρα. Εἶναι τρεῖς μέρες ποὺ τώρα ποὺ ξερνῶ καὶ τὸ λίγο ψωμὶ τρώγω. Τὸ στομάχι μου δὲ δέχεται τίποτα. Θέλω μονάχα νερό. Νἄχα πολὺ νερό, μιὰ στέρνα δροσερὴ καὶ καθάρια, νὰ ξεψυχίσω μέσα στὸ νερό.

— Θέλεις νὰ λιποταχτήσεις . . .

— Πές το ὅπως θέλεις. Θέλω ὅμως νὰ ζήσω. Θέλω νὰ ζήσω κάτου ἀπ' τὸν οὐρανὸ ὅπως ζεῖ τὸ χορτάρι, καὶ σὰν πεθάνω, αὐτὸ νὰ γίνει ἥσυχα καὶ φυσικά. Ἔχει ἐπανασταθήσει πιὰ ὅλο μου τὸ κορμί, ὅλο μου τὸ μυαλό, ὅλη μου ἡ ψυχή.

(Ἔχει συνέχεια)

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

Η Πολιτική

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Ἀλωνιστὴς 23

«Τσαρὲς» γιὰ νὰ συμβιβασταῦν Τοῦρκοι καὶ Εὐρωπαῖοι βρέθηκε, ὅπως γράφαμε τὴν περασμένη βδομάδα. Μὲ τὴν παραμέριση τῶν πειὸ δύσκολων ζητημάτων, μὲ τὴν ὑποχώρηση σὲ ἄλλα, οἱ διπλωτάτες κατώρθωσαν να φτάσουν σ ἕνα ἀποτέλεσμα. Κ' ἔτσι ἡ εἰρήνη μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ πειὰ «τετελεσμένον γεγονὸς» αὐτὴ τὴ φορά.

Ο Θεὸς νὰ τὴν κάνει εἰρήνη! Ἕνα σωρὸ ζητήματα ποὺ βασάνισαν ἑκατὸ χρόνια τοὺς δυστυχισμένους βαλκανικοὺς λαούς, μένουν ἄλυτα. Γι' ἄλλα ποὺ ἡ διπλωματία ἕναν αἰῶνα τώρα χύνει νοῦ, ξοδεύει ἀλύπητα μελάνι καὶ φκιάνει συνθῆκες καὶ κόντρα συνθῆκες, βρέθηκε μιὰ πειὸ μπερδεμένη λύση ἀπὸ πρίν, ποὺ ὡριομένως θὰ θὰ δώσει ἀφορμὴ σὲ μελλούμενους πόλεμους καὶ σὲ καινούργιες δυσιυχίες τῶν λαῶν.

Ἐμεῖς οἱ Ρωμηοὶ νὰ συλλογιστοῦμε μονάχα, πὼς ἀρχίσαμε τὸν πόλεμο καὶ πῶς τὸν τελειώνουμε, εἶνε νὰ τρελλαθεῖ κανένας. Πάλε μὴ χειρότερα νὰ λέμε! Τὴ στιγμὴ ποὺ φαινότανε πὼς θὰ καταστρεφόμαστε σύξυλα, σηκωθήκαμε — νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια: οηκώθηκε ἡ Ἐπανάσταση — καὶ σταματήσαμε τὸ κακό.

Περιμένουμε τὸ τελειωτικὸ κατασταλαμα τῆς συνθήκης γιὰ νὰ μιλήσουμε πλατύτερα γι' αὐτήν. **α.**

Κ' ΕΝΑ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ

Ὅλος ὁ κόσμος, ντόπιοι καὶ πρόσφυγες, παραπονοῦνται ὅλη μέρα για τὸν κ. Διευθυντὴ τῆς Νομαρχίας. Τὸν παρουσιάζουνε ὡς ἄνθρωπο ποὺ κωλυσιεργεῖ σὲ ὅλες τὶς ὑποθέσεις γιὰ τὶς ὁποῖες ἀνεβοκατεβαίνουν στὸ Κιόσκι οἱ συμπολίτες καὶ οἱ χωριανοὶ ποὺ καταξυδιάζουνται νἄρθουν στὴ Μυτιλήνη ἀπ' τὶς Ἐπαρχιες γιὰ τὰ συμφέροντά τους. Ὑποθέτουμε πὼς ὅλη αὐτὴ ἡ κατακραυγὴ ποὺ δημιουργήθηκε κυρίως τὶς μέρες ποὺ ἔλειψε ὁ κ. Νομάρχης, εἶναι ἀποτέλεσμα μοναχὰ τῆς ***ἐλλείψεως πρωτοβουλίας*** ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Διευθυντὴ τῆς Νομαρχίας. Μὰ οἱ αἰτίες δὲ μᾶς ἐνδιαφέρουν ἐμᾶς. Μᾶς ἐνδιαφέρουν μοναχὰ τἀποτελέσματα καὶ τὰ γεγονότα. Κιαὐτὰ λένε πὼς «ὅταν λείπει ὁ Νομάρχης ἀπ' τὴ Νομαρχία, ἡ δουλιὰ δὲν πάει μπρός.» Γιαυτὸ θερμοπαρακαλοῦμε τὸν κ. Ὑπουργὸ τῶν Ἐσωτερικῶν μιὰ ποὺ μᾶς ἔστειλε ἐπὶ τέλους ἕνα Νομάρχη τῆς ἀθρωπιᾶς, νὰ φροντίσει νὰ μᾶς στείλει κἕναν Διευθυντὴ τῆς Νομαρχίας ἀπ' τὴν ἴδια πάστα.

Βιβλία μὲ δόσεις

Μὲ μηνιαίας δόσεις 10, 20, 30, 40 καὶ 50 δραχμῶ· ἀγοράζετε βιβλία μας 100, 200, 300, 400 καὶ 500 δραχμῶν.

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ καὶ Σια
Ὁδὸς Σοφοκλέους 3.—Ἀθῆναι

Ο ΔΟΞΙΑΔΗΣ

Μὲ καθαρὰ λόγια, σωστὰ καὶ συντονισμένα μὲ τὴ σημερινὴ πραγματικὴ κατάσταση, μίλησε ὁ Ὑπουργὸς τῆς Περιθάλψεως καὶ Προνοίας κ. Δοξιάδης.

Τύπος Ἐπαναστατικοῦ Ὑπουργοῦ. Μὲ χωρὶς περιφράσεις καὶ ἀλληγορικὲς διατυπώσεις ἔδοσε στὸν προσφυγικὸ κόσμο νὰ καταλαβει πὼς δὲν βρίσκεται εὐτυχῶς εἰς τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ ὅπως τοῦ σφυρίζουνε οἱ καλοθελητάδες.

Ἀπεικόνισε μὲ τὴν εἰλικρινή του διαβεβαίωση τὴν πατρικὴ στοργὴ ποὺ τρέφουν Ἐπανάσταση καὶ Κυβέρνηση πρὸς τοὺς, ὁμοιρους ἀδελφούς μας. Ἐτόνωσε μὲ λόγια πατέρα πρὸς τὰ παιδιά του τη συντριμμένη καρδιά τους, καὶ ἐγλύκανε τὶς πικραμμένες σκέψεις των. Τοὺς θύμισε πὼς Ἐπανάσταση καὶ Κυβέρνηση συνέδεσαν τὴ τύχη τους μὲ τὴ δική τους καὶ δὲν θὰ τοὺς ἀφήσουν νὰ πεινάσουν ὥς ὅτου τοὺς ἀποκαταστήσουν.

Καὶ ἀπ' αὐτοὺς ζήτησε μονάχα δυὸ πραγματα. ***Ὁμόνοια μεταξύ τους*** καὶ ***πειθαρχία πρὸς τὴν Κυβέρνηση.*** Πίσω πισω τονισε πὼς θὰ χτυπηθεῖ κατακέφαλα κάθε προπαγαντιστικὴ προσπάθεια ποὺ θὰ ἐπιχειρήσει νὰ μεταχειριστεῖ τὸν πόνο καὶ τη δυστυχία τῶν προσφύγων γιὰ σκοποὺς φατριαστικοὺς καὶ ἀνομολόγητους.

Συμφωνοῦμε πέρα πέρα μὲ τὸν κ. Ὑπουργό. Περιμένουμε τώρα ὅλες αὐτὲς οἱ ὡραῖες ἐπαγγελίες νὰ γίνουν ***ἔργα.*** Δηλ. νὰ γίνουν τὰ ὑπόστεγα, νἀρχίσει ἡ ἐγκατάσταση τῶν φτωχῶν κολλιεργητῶν, κ' ἔτσι νἀδειάσουν καὶ τὰ ἐπίταχτα σπίτια, Τοὐλάχιστο ἐκεινῶν ποὺ ἔχουν ἕνα καὶ μοναχὸ σπίτι. Καὶ εἴμαστε βέβαιοι πὼς δὲ θἀργήσουμε νὰ τὰ δοῦμε ὅλα αὐτὰ μὲ μορφὴ ***ἔργων.***

ΣΤΟ ΙΠΠΕΙΟΣ

Μάθαμε πὼς ὁ πρόεδρος τοῦ Ἵππειου κύριος Μενέλαος Μποῦρας ἔβγαλε τὸν Γραμματέα τῆς Κοινότητας ποὺ ἦτανε ἔφεδρος, καὶ διόρισε στὴ θέση του ἕνα κορίτσι. Μάθαμε ἀκόμα πὼς στὸ ἴδιο χωριὸ ἡ Γεωργικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνεργεῖ νὰ βγάλει ἀπὸ κάτι βοσκοτόπια τοὺς φτωχοὺς ἔφεδρους τσομπάνηδες ποὺ τἄχουνε νοικιάσει κ' ἔχουνε προπληρώσει καὶ τὸ νοίκι τους. Γύρου σαὐτὸ μάλιστα τὸ ζήτημα γίνεται προσπάθεια νὰ τοὺς διώξουνε ἀπ' τὰ βοσκοτόπια δίχως καὶ νὰ τοὺς ἀποζημιώσουνε. Παρακαλοῦμε πολὺ τὸν κ. Νομάρχη νὰ κυττάξει μὲ συμπαθητικὸ μάτι τὴν προσπάθεια αὐτὴ τῶν φτωχῶν συναδέλφων μας, ποὺ ζητᾶνε μονάχα νὰ ζήσουνε μὲ τὴ δουλειά τους, φροντίζοντας νὰ δοθεῖ τὸ δίκιο ὅπου ἀνήκει. Γενικὰ συστεἰνουμε στὴν ἐπιτροπὴ τοῦ Σ. Ε. Σ. τοῦ Ἵππειου, νὰ φροντίσει νὰ ὀργανώσει γερὰ ὅλους τοὺς ἐφέδρους τῆς περιφερείας της, νὰ τοὺς δόσει νὰ καταλάβουν τὴ δύναμη ποὺ φέρνει ἡ ἕνωση καὶ ἡ ἀλληλεγγύη, καὶ σὰν θὰ γίνουν κοινοτικὲς ἐκλογὲς νὰ ἐπιβάλουν μὲ τὴν ψῆφο τους ὅλους τοὺς κοινοτικοὺς ἄρχοντες, διαλέγοντάς τους ἀνάμεσα σὲ ἄξιους ἔφεδρους ἢ ἀστράτευτους μὲν πολίτες, μὰ ποὺ νὰ ἔχουν ὄρεξη νὰ δουλέψουν καὶ γιὰ τὴ φτωχολογιὰ, καὶ νὰ κυττάνε καὶ τὸ δίκιο τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΝΟΥΜΕ

Καταγγέλνουμε στὸ Στρατιωτικό μας Διοικητὴ ἕνα πολὺ θλιβερὸ γεγονὸς καὶ τὸν παρακαλοῦμε νὰ τὸ κρίνει μὲ ὅλη τὴ στρατιωτική του ἀμεροληψία, κατεβάζοντας γερὰ τὸ καμουτσί του πάνω στοὺς ἐνόχους. Τὸ βράδυ τῆς 20 πρὸς τὴν 21 τρέχοντος, ἐνῷ ἐγινούτανε τὸ ἐτήσιο παναγύρι τοῦ Ἵππειου κιὁ κόσμος γλεντοῦσε κἤτανε στὸ κέφι, σηκώθηκε νὰ χορεψει ὁ χωριανὸς ἔφεδρος λυχίας Καραγιάννης Μιχάλης. Στὸ γλεντι παρευρίσκοντο κ' οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ μικτοῦ ἀποσπάσματος Ἀγιάσσου ἀνθυπολοχαγὸς Μακρῆς καὶ ἀν)σιῆς Χωροφυλακῆς Φραγκιαδακης Ἠλιας, οἱ ὁποῖοι διέταξαν τὴ μουσικὴ νὰ μὴν παίξει γιὰ χορὸ μὰ νὰ βάλει ἕνα τραγοῦδι ποὺ θὰ διαλέξουν αὐτοί. Ὁ Καραγιάννης, ποὺ ἤταιε—πολὺ φυσικὰ ἀφοῦ γενούτανε γλέντι—στὸ κέφι, ἀπάντησε: « Αἴ τότες ἐλᾶτε νὰ κάνετε σεῖς τὸ παναγῦρι κιᾶς φύγουμε ἐμεῖς οἱ χωριανοί!» Οἱ ἀξιωματικοὶ τότες τοῦ ρίχτηκαν καὶ τὸν ἄφισουν σὲ τέτιο χάλι ποὺ ἡ παρέα του τόνε σήκωσε ἀναίσθητο καὶ κάνοντας ἐμετὸ αἷμα. Τὸν κουβάλισαν ἐδῶ σαὐτὸ τὸ χάλι μὲ αὐτοκίνητο, καὶ ἕνας γιατρὸς ἔκανε τὴν σχετικὴ ἰατροδικαστικὴ ἔκθεση. Τὸ ἐπισόδειο θὰ εἶχε θλιβερὲς συνέπειες γενικότερης μορφῆς ἂν δὲν συγκρατοῦσαν τοὺς χωριανοὺς ποὺ ἐξαγριώθηκαν μπροστὰ στὸ οἰκτρὸ θέαμα, οἱ ἔφεδροι τοῦ ΣΕΣ τῆς Κοινότητας. Ὑποθέτουμε πὼς ἡ πραγματικὴ αἰτία ποὺ ἐρέθισε τόσο πολὺ τοὺς ἀξιωματικοὺς εἶνετὰπολιτικὰφρονήματαποὺ ἐνδιάθετα ἔχει ὁ παθών. Μὰ ἔχουμε τὴν πεποίθηση πὼς ὁ κ. Στρατ. Διοικητὴς καταδικάζει ἀπόλυτα τὰ Κωσταντινικὰ αὐτὰ μέσα τῆς προπαγάνδας, ποὺ δὲν εἶναι καθόλου μέσα στὸ πρόγραμμα τῆς Ἐπαναστάσεως. Γιατὶ ὁ Καραγιάννης εἶναι ἀπ' τοὺς πιὸ ψύχραιμους καὶ μετριοπαθεῖς ἀντιβενιζελικούς. Οὔτε καὶ προβλέπει ἡ Νομοθεσία μας τὸν Ἀντιβενιζελισμὸ ὡς κακούργημα. Τὴν ὑπόθεση θὰ παρακολουθήσει ὁ ΣΕΣ, φέρνοντάς την ἐν ἀνάγκη ὥ, τὴν Ἐπανάσταση.

ΜΗΔΕ ΤΟΥ «ΦΩΣ»

Παρακαλοῦμε τρομερὰ τοὺς διάφορους τμηματάρχες τῆς Νομαρχίας μας νὰ εὐαρεστηθοῦν νὰ στέλνουν καὶ στὴν «Καμπάνα» τὶς δημοσιεύσεις ποὺ στέλνουν σὅλα τὰ φύλλα τῆς Μυτιλήνης, μηδὲ τοῦ «Φῶς» ἐξαιρουμένου. Τὴν ἴδια παράκληση ἔχουμε νὰ κάνουμε καὶ στὸ Φρουραρχεῖο μας. Εἶναι καθήκοντα αὐτὰ ποὺ δὲν ἔπρεπε νὰ περιμένουν τὴν ὑπόδειξή τους ἀπὸ μᾶς. Συνεννοούμαστε;

ΝΑ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ

Στὸ Σκουτάρο ἔγινε κάτι ποὺ δὲν τιμᾶ καθόλου αὐτοὺς ποὺ τὸκαναν. Μερικοὶ ἔφεδροι ἔδειραν κάποιον κύριο ἐπειδὴ, λέγουν, ὕβρισε τὴν Ἐπανάσταση. Κιᾶν εἶναι ἀλήθεια ἀκόμα αὐτὸ ὑπάρχουν δικαστήρια, ὑπῆρχε Στρατιωτικὴ Διοίκηση γιὰ νὰ τιμωρήσει τὸν ὑβριστή. Λυπούμαστε κατάκαρδα ποὺ οἱ ἔφεδριαὐτοὶ ἀνήκουν στὸν ΣΕΣ Σκουτάρου.

Ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου των πρέπει νὰ κάνουν μιὰν ἔκτακτη συνεδρίαση καὶ νὰ τοὺς διώξουν ἀπὸ τὸ Σύνδεσμο. Οἱ δὲ Ἀρχὴ ποὺ ἔχει στὰ χέρια της τὴν ὑπόθεση, ἂς τιμωρήσει μὲ ὅλη της τὴν αὐστηρότητα αὐτοὺς ποὶ χειροδίκησαν. Οἱ ἔφεδροι δὲν ἔχουνε καμμιὰ σχέση μὲ τοὺς «Ἐπιστράτους» οὔτε καὶμὲτὶς Βασιλικὲς φάλαγγες. Αὐτὸ νὰ τὸ καταλάβουν ὅλοι καλά.

ΔΙΧΩΣ ΔΗΜΟΚΟΠΙΕΣ

Στὴ χτεσινὴ «Γραβαλικὴ Φωνὴ» εἴδαμε μιὰ σπαραχτικὴ περιγραφὴ ἐξώσεως προσφύγων ἀπ' τὸ Βουναράκι, ποὺ τὴν ἐνήργησε λέει ὁ Σύνδεσμος Ἐθνικῆς Σωτηρίας. Ἐπειδὴ ὁ ΣΕΣ δὲν ἔχει χαμπάρι ἀπ' τὴν ὑπόθεση αὐτὴ, παρακαλοῦμε τὸν συντάχτη τῆς «Γκρ. Φωνῆς» νὰ μᾶς πῇ ποιὸς τοὔπε κ' ἔχαψε αὐτὴ τὴν ἀνοησία ποὺ μᾶς σερβίρισε πάλι χτὲς γιὰ νὰ μὴν ξεχνάει τὴν τέχνη του. Ἀλλιώτικα θἄναι «ΨΕΥΤΗΣ». Καὶ μιὰ ποὺ μᾶς δοθηκε ἀφορμὴ, πληροφοροῦμε τὸν αὐτοχειροτόνητο προστάτη τῶν προσφύγων πὼς ὁ ΣΕΣ ὄχι μονάχα ξεσπίτωσε ***καμμιὰ προσφυγικὴ οἰκογένεια,*** μὰ ἔχει σπιτώσει ὥς τὰ τώρα πολλὲς, καὶ σὰν εὐαρεστηθεῖ νὰ φυλλομετρήσει τὰ βιβλία τῆς Κεντρ. Ἐπιτροπῆς τοῦ ΣΕΣ θὰ δεῖ πὼς δίχως δημοκοπικὲς φασαρίες καὶ δάκρυα κι' ἀδειανὰ λόγια, οἱ ἔφεδροι φρόντισαν τὶς προάλλες ἀκόμα νὰ σπιτώσουν 15 πρόσφυγες ποὺ τοὺς προστάτευε ἕνας ἔφεδρος πρόσφυγας, καὶ ποὺ τὶς εἶχε ξεσπιτώσει μέσον τῶν Δικαστηρίωνὁ συμπολίτης γιατρὸς κ. Γρημάνης. Στὰ ἴδια πραχτικὰ θὰ δεῖ κι' ἄλλες, πλῆθος, ἐνέργειες τοῦ ΣΕΣ γιὰ νὰ στεγάσει οἰκογένειες προσφύγων πολεμιστῶν, τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ ἐκεῖνος μὲ τὴ γαζέτα του πολεμάει νὰ κάνει τοὺς πρύσφυγες «ἀντιβενιζελικοὺς ***καὶ ὁτιδήποτε ἄλλο»*** ἀναγκάζοντας ἕναν πρόσφυγα ὑπουργὸ τῆς Ἐπανάστασης νὰ προβεῖ εἰς δηλώσεις ποὺ ἀφοροῦσαν τὴν προκομένη κλίκα τῆς «Γκρ. Φωνῆς».

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Ι. ΜΑΝΩΛΑ

Ὁδὸς Ταχυδρομείου — Μυτιλήνη
Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ
Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ
Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΝΕΛΛΗΣ

Πρώην διευθυντὴς τῶν ὠτορινολαρυγγικῶν κλινικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ τοῦ Ἀγγλικοῦ, τοῦ Ἀρμενικοῦ νοσοκομείων καὶ τῆς Πολυκλινικῆς τῆς Ὑπάτης Ἀρμοστείας τῆς Σμύρνης, μέλος Εὐρωπαϊκῶν ἐπιστημονικῶν ἑταιριῶν.

Θεραπεύει τὰς ἀσθενείας: Τῶν **ὠτων** καὶ τῶν ἐπιπλοκῶν τοῦ **κρανίου** καὶ τοῦ **ἐγκεφάλου**, τῆς **μύτης**, τοῦ **φάρυγγος**, τοῦ **λάρυγγος**, τοῦ **λαιμοῦ** καὶ τοῦ **στόματος**, ἡτοι οὐλῶν, **γλώσσης**, **σιαγόνων** κτλ.

Ἐκτελεῖ **οἰσοφαγοσκοπήσεις** καὶ **λαρυγγο - βρογχοσκοπήσεις** πρὸς ἐξαγωγὴν καταποθέντων ξένων σωμάτων καὶ πρὸς ἄμεσον διάγνωσιν τῶν νόσων τοῦ **οἰσοφάγου** καὶ τῶν **βρόγχων** (πανὸς εἴδους δυσκαταποσίαι στενώσεις, δυσπνοίας, ὄγκους, κτλ.)

Προσφάτως ἐγκατέστησε τὸ ἰατρεῖόν του ἐν τῇ Κλινικῇ Μανώλα καὶ δέχεται καθ' ἑκάστην 9—10 π. μ. καὶ 5—6 μ.μ. ἢ ἐπὶ συνεντεύξει.

Εἰς ρεκλάμες σας
στὴ «ΚΑΜΠΑΝΑ»

ΘΕΡΜΑΙ ΚΟΥΡΤΖΗ

COURTGIBAD

ΘΕΡΜΟΠΗΓΑΙ
Ραδιοῦχοι, Ἀλκαλικαὶ

Θεραπεύουν: Ἀρθρίτιδας, Νεφρικὰ, (ψαμίασις, λιθίασις), Δερματικὰ (ἔκζεμα), Γυναικολογικά.

Τιμαὶ ἀπὸ 3 δρ. τὸ λουτρὸν
Ἰατρικὴ ἐξέτασις Δωρεάν.

Τετάρτην καὶ Σάββατον μ. μ. λουτρὰ διὰ τοὺς ἀπόρους (μὲ πιστοποιητικὸν ἰατροῦ) ***Δωρεάν.***

ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
Τὸ τελειότερον ἐν Ἑλλάδι

Ἀκτίνες Ρέντγκεν.
Ὑψίσυχνα (D'Arsonval).
Ὑψίτονα, Στατικά.
Γαλβανικὰ, Ὑδρηλεκτρόλουτρα, Ἀτμόλουτρα, Εἰσπνοαὶ, Λουτρὰ Τετραχώρου, Κινησιθεραπεία, Ὀρθοπεδικά.

Τακτικὴ συγκοινωνία διὰ κλειστοῦ Αὐτοκινήτου
(Σταθμός: Ζοχοπλαστεῖον Τριανταφυλλίδου — Ἀποβάθρα)
Διεύθυνσις τοῦ εἰδικοῦ Ἰατροῦ κ. Α. Τσαλδάρη.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΡΙΣΤΙΚΟ

Τῆς Μυτιλήνης τὸ νερὸ
τὸ λένε συντριβάνι
Κι ὅποιος φαντάρος θὰ τὸ πιεῖ
τὰ ντέρτια του ξεχάνει

Συλλέχτης *Παπαδιανὸς*

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙΑ

ΖΟΡΖ ΔΙΑΜΕΛ

ΤΑ ΦΟΡΕΙΑ ΠΟΥ Μ ΛΑΝΕ

Ἀπόψε μᾶς λείπουν ὁλότελα τὰ φῶτα. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ξαίρει κανένας καλὰ τὰ κατατόπια γιὰ νὰ περάσει . . .

Σκουντουφλώντας διασχίζεις τὸ διάδρομο ὅπου ὁ ἀέρας σφυρίζει, ὡς τὴ μεγάλη σκάλα.

Ἐκεῖ καίγει μιὰ κακομοιριασμένη λάμπα ποὺ τὸ φῶς της σὲ κάνει νὰ ἐπιθυμίσεις τὴ νύχτα.

Κυττάζω τοὺς διάδρομους ποὺ εἶναι ἄσπροι καὶ γιομάτοι ἀπὸ λάσπες, τὶς εἰκόνες, τὶς ταπεσαρίες, ὁλόκληρο ἕνα μεγαλοπρεπῆ διάκοσμο ποὺ κολυμπᾶ μέσα στὴ βρῶμα ἀπὸ κάτω ἴσα μὲ ἀπάνω.

Καθὼς κοντεύω στὶς σάλλες τῶν πληγωμένων ἀκούω τὴν ἥσυχη βουὴ τῆς κουβέντας των.

Μπαίνω σιγά. Οἱ πληγωμένοι σωπαίνουν. Κι ἀμέσως κατόπι ξαναρχίζουν τὴ κουβέντα των, τώρα ποὺ μὲ γνώρισαν.

Γιὰ νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια στὴν ἀρχὴ δὲν ξεχωρίζει κανένας παρὰ μόνο κάτι μακρυὲς φόρμες βαλμένες στὴ σειρὰ κατὰ γῆς.

Σοῦ φαίνονται φορεῖα ποὺ ἔχουν τὸ χάρισμα τῆς ἀνθρώπινης φωνῆς.

Τὸ ἕνα διηγιέται :

— Καθόμασταν καὶ οἱ τρεῖς πλάϊ πλάϊ καὶ πρέπει ν' ἀναφέρω πὼς ἐγὼ εἶχα πεῖ στὸν ὀνθυπασπιστή πὼς ἡ γωνιὰ ἐκείνη δὲν ἄξιζε τίποτα. Μόλις μᾶς εἶχαν φέρει τὴ σοῦπα μ' ἕνα μικρὸ κομμάτι κρέας ποὺ ἤτανε γεμάτο ἀπὸ παγωμένο πάχος. Καὶ νὰ σου, ἔρχονται οἱ σφαῖρες μὲ τὴ ντουζίνα σκάφτοντας τὴ γῆ.

Ὅλοι γελούσαμε γιατὶ μᾶς εἶχε μπεῖ στὸ κεφάλι ἡ σταθερὴ ἰδέα πὼς ἀνάμεσα σ' ὅλες αὐτὲς τὶς σφαῖρες μιὰ κάν δὲν ἤτανε τῆς προκοπῆς. Κ' ὕστερα παύουνε μονομιᾶς νὰ μᾶς ἔρχονται' κ' ἐμεῖς τότε ξαναγυρνᾶμε καὶ στρωνόμαστε πάνω στὸν πάγκο ποὺ ἤτανε ἔξω ἀπ' τ'αμπρί. Ἤμασταν ὁ Πέτρος, ὁ Δοῦκας κ' ἐγώ. Ἐγὼ τοὺς εἶχα καὶ τοὺς δυὸ ἀπ' τὰ δεξιά μου. Κ' ἀρχίζουμε νὰ μιλᾶμε γιὰ τὸ χωριό μας, γιατὶ κ' οἱ τρεῖς εἴμασταν ἀπ' τὸ ἴδιο χωριό. Στὸ χαράκωμα καθένας συχνὰ μιλᾶ γιὰ τὸ χωριό του· κι' ἂν δὲ μιλᾶ τότες τὸ φέρνει μπροστά του μὲ τὴ σκέψη. Ἡ κουβέντα μας θὰ βάσταξε ἴσα μὲ μισὴ ὥρα. Κ' ἄξαφνα φτάνει μιὰ σφαῖρα —μιὰ μονάχα— μὰ καλὴ αὐτὴ τὴ φορά.

Πέρασε τὸ κεφάλι τοῦ Πέτρου ἔπειτα τὸ κεφάλι τοῦ Δοῦκα κι' ὅπως ἐγὼ ἤμουνα κομμάτι ἀψηλότερος ἀπ' αὐτούς, πέρασε μονάχα τὸ λαιμό μου.

—Κ' ὕστερα;

– Κ' ὕστερα τρύβηξε στὸ διάβολο. Ὁ Πέτρος ἔπεσε χάμου μπρούμυτα.

Ὁ Δοῦκας ἀνασηκώθηκε, ἔκανε πέντε ἕξη πάσσα ἀρκουδίζοντας ὡς τὴν κλίνη τοῦ ἀμπρί, κι' ἐκεῖ ἄρχισε νὰ σκάφτει τὴ γῆς μὲ τὰ νύχια του καὶ μὲ τὰ δόντια του σὰν τὸ κουνέλι· κ' ὕστερα τίποτα πιά. Ἦτανε πεθαμένος. Μὰ ἐμένα τὸ αἷμα μου ἔτρεχε δεξιὰ κι' ἀριστερὰ, καὶ σκέφτηκα τότες πὼς ἔπρεπε νὰ φύγω ἀπ' ἐκεῖ. Ἄρχισα νὰ τρέχω λοιπὸν, προσπαθώντας νὰ σταματήσω μὲ τὰ δάχτυλά μου τὸ αἷμα ποὺ μοὔτρεχε ἀπ' ὅλες τὶς μεριές. Σκεφτόμουνα. Μιὰ μονάχα σφαῖρα θεέ μου! τὶ τρομερὴ δύναμη! Ἦτανε βέβαια ἐξαιρετικὰ τῆς προκοπῆς αὐτὴ ἡ σφαῖρα. Καὶ μπροστά μου ὁ Ὑπασπιστής. Τότε τοῦ λέγω : «Σᾶ; τῶχω πεῖ Ὑπασπιστά μου πὼς ἡ γωνιὰ ἐκείνη δὲν ἄξιζε τίποτα.» Μὰ μοῦρθε αἷμα ἀπ' τὸ στόμα καὶ δὲν εἶπα τίποτα ἄλλο. Μόνο ξανάρχισα τὸ τρεχιό μου.

Μιὰ βαθειὰ σιωπὴ ἀκολούθησε τότε κι' ἀκούω μιὰ φωνὴ νὰ ψιθυρίζει μὲ πειστικότητα.

— Ἐσὺ εἶσαι τυχερὸς ἄνθρωπος.

Πάλι βαθειὰ σιωπή. Ἡ καταιγίδα ξεκουνᾶ τὰ παράθυρα σὰν νὰ ἔδινε δυνατὴ γροθιά. Ἡ σάλα φωτίζεται ἀδύνατα μ' ἕνα κερὶ ποὺ θορρεῖς καὶ χορεύει. . .

Ὁ Ρουσέλος ὁ μικροκαμωμένος νοσοκόμος μας, πλέκει τρισά, χώνοντας τὸ κεφάλι του κάτω ἀπ' τὸ φῶς,

Φουμάρω μιὰ πίπα καυτερὴ καὶ γλυκειὰ σὰν τὴν πίσσα τῆς Κόλασης. Πρὶν νὰ φύγω συλλογίζουμαι τὸν Ἀντώνα ποὺ εἶναι ἀμίλητος πάντα καὶ ποὺ βλέπω τὴ μακρυὰ του σιλουέττα στὸ βάθος τῆς σάλλας. «Κοιμᾶται ὅλο τὸν καιρό, μοῦ λέγει ὁ Μουλές, κοιμᾶται ὅλη τὴν ἡμέρα».

Κοντεύω στὸ κρεββάτι του, σκύφτω ἀπάνω του καὶ ξεχωρίζω δυὸ μεγάλα ὁλάνοιχτα μάτια, ποὺ μὲ κυττάζουν σταθερά, σοβαρὰ, ἀνάμεσα στὸ σκοτάδι.

Καὶ τὰ μάτια εἶναι τόσο λυπημένα τόσο βαθειὰ ποὺ νιόθω τὸν ἑαυτό μου πλημμυρισμένο ἀπὸ μιὰ ἀγωνία ἀδύναμη.

— Κοιμᾶσαι πολύ, φτωχέ μου Ἀντώνα!

— Μὴ τοὺς; ἀκοῦτε, καὶ δὲν εἶναι ἀλήθεια. Ἐσεῖς ξέρετε πῶς; δὲ μπορῶ νὰ κοιμηθῶ, καὶ ξέρετε ἀκόμα πῶς; δὲν θέλουν νὰ μοῦ δώσουν κανένα ὕπνωτικό... Τ' ἀπομεσήμερο διάβασα λίγο. Μ' αὐτὸ δὲν εἶναι κανένα πρᾶμα ἐνδιαφέρον. Ἄχ! νὰ μποροῦσα νἄχα τίποτε ἄλλο..,

— Δεῖξέ μου τὸ βιβλίο σου Ἀντώνα. Μὲ τὸ πηγοῦνι μοῦ δείχτει μιὰ μικρὴ φυλλάδα.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀνάβω τὸ τσακμάκι μου πάνω στὸ γρίζο του ξώφυλλο καὶ διαβάζω : «Περὶ τῶν πλεονεκτημάτων τῆς προσευχῆς».

— Πολὺ καλά, Ἀντώνα, θὰ προσπαθήσω νὰ σοῦ βρῶ ἕνα βιβλίο μὲ εἰκόνες.

Πῶς πᾶν τὰ κέφια ἀπόψε;

— Τὰ κέφια! Ἄσχημα! πολὺ ἄσχημα. Τέλειο ξεπάγωμα!

Τὰ πόδια του ἤτανε ὁλότελα παγωμένα, καὶ ἀρχίζει νὰ ὑποφέρῃ τόσο πολὺ ποὺ ξεχνᾶ τὴ μεγάλη πληγὴ ποῦ τοὔχα σκαμμένη στὸ πλευρὸ, καὶ ποὺ αὐτὴ μονάχη ἤταν θανάσιμη, μὰ δίχως πόνο.

Μετάφραση Β.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ-ΒΙΒΛΙΑ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Πήραμε τὴν τελευταία βδομάδα τὶς παρακάτω καινούριες ἐκδόσεις :

«Μακεδονικὰ Γράμματα», λογοτεχνικὸ περιοδικὸ Θεσσαλονίκη. Ἀριθμὸς 6—12 τοῦ Ἰούνη. Διευθυντὴς Ράδος Χατζηνάσης. Περιεχόμενα Σίτσας Καραϊσκάκη. Τρίφυλλα. — Μιχαὴλ Στασινοπούλου. Ἀναμνηση. — Ἄκι Μιράνα. Ἐλεγεῖα στὴν ἀδερφή. — Χ. Παϊδούση. Ὦ Παρθένα. — Ἀποστόλου Ν. Μαγκανάρη. Κάποιες ὧρες. — Νίκου Πάλλη. Ἀγάπη. — Τάκη Σταματοπούλου. Στοχασμοί. — Στέφανου Ἀγκάθη. Κιαὐτός.—Σώτου Γαρδένη. Λίγες μέρες ζωῆς κ. ἄ. δ.

«Ὀρφεὺς», λογοτεχνικὸ περιοδικό, Κέρκυρα. Τεῦχος ΙΑ—ΙΒ, 15 Ἰουνίου - 15 Ἰουλίου 1913. Συνεργασία Δ. Καλογεροπούλου, Σπ. Δαβράνου, Α. Περατικοῦ, Γ. Παπακώστα, Ὀρ. Φακύρη, Γιαν. Στύπα, Πίπη Μαρτίνη, Γ. Πελεκρὲν, ἄ.δ.

«Παναθήναια». Νέα Ὑόρκη, φυλλάδ. Ἰουνίου. Περιεχόμενα Γαβριηλίδου (χαρακτηριστικὰ Χρισιοῦ), Κώστα Οὐρανη (Τρίτο Κορίτσι), Ν. Πολίτου (Μαρμαρωμένος Βασιλιᾶς), Γερ. Σπαταλᾶ (Κληρονόμος τῆς θείας), Λασκαράτου (Ἐγωϊστὴς), Γ. Φερτσέτη (Τιμωρία καὶ Μετάνια), Κ. Πασαγιάννη (Νεραϊδόκοσμος), Δ. Καλογεροπούλου (Κοινωνικὴ πεῖρα), κ. ἄ. διάφορα.

«Ἐθνικὸς Κῆρυξ», Νέα Ὑόρκη, φυλλάδιο Μαΐου. Περιεχόμενα : Robert de Praz (Χαρακτὴρ Γυναικὸς), Φιλοτέχναι (Μυστήριον τοῦ κάλλους), Καρόλου Νιὴς (Ἡ Κύπρος κατὰ τὸν 14ον Αἰῶνα), Τ. Δημόπουλος (Νεοελληνικὴ Τέχνη), Κιμ. Δούκας (Ἑλληνικὸν Πνεῦμα εἰς τὴν Ἀμερικὴν) Α. Καραβίτσα «Ἡ Πατρίδα), κ. ἄ. δ.

«Βίγλα», λογοτεχνικὸ περιοδικὸ, Μεσολόγγι. Πήραμε τὸ φύλλο τοῦ Ἀλωνάρη. Ἔχει μέσα: Κ. Παλαμᾶ ***(Ἡ Βίγλα)***, Λ. Πορφύρας (Ἀπ' τὶς φωνὲς τῆς θάλασσας), Ν. Κατηφόρης (Ἀπ' το μαχαῖρι τοῦ Νεκροταφείου), Σ. Νικοκαβουρης (Γυναίκα), Γ. Τσουκαλᾶ (Θυμᾶσαι) Ἰ. Παναγιωτόπουλος (Ὁμορφες νεκρὲς), Ἰούλ. Συνγουλιέρος (Ἑβραῖοι Ποιητές).

«Κοινότης», Ἀθῆναι. Πολιτικὴ ἐπιθεώρησις, φύλλον ἀριθ. 25. Κ. Κλεινίας (ἐγκατάστασις προσφύγων καὶ οἱ ὑπεύθυνοι ὑπουργοὶ), Ν. Ἀναγνωστόπουλος (Ὁμοσπονδιακὴ ὀργάνωσις τῶν Κοινοτήτων), Ἰ. Παπαϊωάννου (Ἂς ἐξοστρακήσωμεν ἀλλήλους), Ὀμπσερβάτορ (Μολυβιὲς ἀπ' τὸ καΐκι),

«Φωνὴ τοῦ Στρατοῦ», 10 Ἰουλίου. Συνεργασία διαφόρων συναδέλφων τῶν συνόρων Βγαίνε στὸν Τ. Τ. 940. Διευθυντὴς Α. Ι. Σταματίου.

«Τὰ πρῶτα βήματα τοῦ Καίσαρος Βοργία» τοῦ Ζὰν Ρισπὲν ἔκδοση Βιβλιοπωλείου Κασιγόνη. Ἀλεξάνδρεια. Μετάφραση Γ. Ἀρβανιτάκη.

Ἐκσπνίσατε τὰ νέα τσιγάρα τοῦ Βαρβαγιάννη :

ΦΑΙΔΡΑ

Μόνον μὲ 3.50 λιανικῶς

Δοκιμάσατέ τα καὶ θὰ δῆτε εἰκονομίαν, ὑγείαν, καὶ ἀπόλαυσιν κοπνιστοῦ. Τὰ καπνὰ τρίτης ποιότητος δρ. **2.50.**

Στέρνετε τὴν «Καμπάνα» στοὺς φαντάρους τοῦ Ἔβρου

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ἀνάμεσα στὰ μάτια σου...

Ἀνάμεσα στὰ μάτια σου
ποὖναι σὰ δυὸ ζουμπούλια
Ὁ γ-ῆλιος λάμπει ὁλημερὶς
κι' ὁλονυχτὶς ἡ πούλια

Μὰ πάνου ἀπὸ τὰ πούλουδα
μπαλέβω ἐγὼ δυὸ φείδια
Τὰ μάβρα τὰ ὁλοζώντανα
τὰ δυὸ σμιχτά σου φρείδια.

Κλαίγω τὸν ἀνθοτρυγητὴ
ποὺ σίμωσε γιὰ χάζι
Κι ἀπ' τὸ φαρμάκι κέρωσε
κι' πῆγε ἀπ' τὸ μαράζι.

Ν. Κάππα.

ΨΥΧΗ ΑΜΑΡΤΩΛΗ

Κάπου ἀλυχτᾶ στὰ κρόδρομο
θρηνητερὰ σκυλὶ
στὸ κρύο τὸ μεσονύχτι
κι' ἡ σκέψη μου μπερδέβεται
τρεμάμενη δειλὴ
σ' ὁλόμαυρο ἕνα δίχτυ.

Ἀνήμπορη σταμάτησε
κι' ἡ πένα στὸ χαρτὶ
στὸ γύρισμα τοῦ φύλλου
Μιὰ κολασμένη ἀκούω ψυχὴ
στὴν ἁμαρτία δετὴ
στ' ἀλύχτημα τοῦ σκύλου.

Σίτσα Καραϊσκάκη

ΤΟ ΚΟΜΠΟΛΟΙ' ΣΑΣ

= Δυὸ γεγονότα συγκίνησαν τὴ βδομάδα ποὺ μᾶς; πέρασε τὸν τόπο.

— Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως κ. Δοξιάδη.

— Καὶ τὸ ἄδοξο μα τῆς ἔκθεσης τῶν ἔργων τῶν ζωγράφων Μαλέα καὶ Κόντογλου καὶ Κας Κοῦμπο.

— Τὸ πρῶτο συγκίνησε τοὺς πρόσφυγες καὶ ξεχωρισιὰ . . . τὰ προεδρεῖα τους.

— Τὸ δεύτερο συγκίνησε ὅλους τοὺς φιλότεχνους, τοὺς κατοίκους καὶ ἐποίκους.

— Ἡ Σάλα τοῦ Γυμνασίου εἶναι ἕνα περιβόλι καλλιτεχνικῆς χαρᾶς.

— Ἡ ζωὴ, πηδάει ὁρμητικὴ ἀπ' τοὺς πίνακες τοῦ Μαλέα.

— Τὰ μάγια τοῦ φωτὸς, τὰ παιχνίδια τῶν ἴσκιων, καὶ τὰ μυστήρια τῶν χρωμάτων καὶ τῶν σχημάτων.

— Συλλαμβάνουνται μὲ μιὰ δημιουργικὴ φρεσκάδα ἀπ' τὸ σοφὸ πινέλο τοῦ Μαλέα.

—Καὶ τραγουδάνε τὸ αἴσθημα καὶ τὴ ζωή.

— Μὲ χίλιες γλῶσσες καὶ μὲ χίλιους τρόπους.

— Ὁ πρῶτος ποὺ ἄνοιξε τὸ πουγγί του πρὸς τὴν ὡραία τέχνη.

— Ἦταν ὁ κ. Παναγ. Καμπούρης.

— Πῆρε ἕνα ἀπ' τὰ πιὸ γοητευτικὰ κομμάτια τῆς Μυτιληνιᾶς ζωῆς.

— Μιὰν ἀκρογιαλιὰ μὲ τὰ πευκάκια καὶ τὸ κάστρο στὸ φόντο.

= Τὰ Ἁγιορίτικα ἐκθέματα τοῦ Κόντογλου πινοῦν πρῶτα τὴ γενικὴ προσοχὴ καὶ κατόπι τὸν θαυμασμό.

— Εἶναι μιὰ σωστὴ ἀποκάλυψη τῶν καλλιτεχνικῶν θησαυρῶν τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

— Καὶ τῆς κατοπινῆς περιόδου.

— Ποὺ βασιλεύει ὁ θεοκρατισμὸς μοναχὰ στὴν τέχνη.

— Οἱ ζωγραφιὲς τῆς Κυρίας Κούμπα γενικὰ κάνουνε μιὰ χαρούμενη κατάπληξη.

— Ξεχωριστὴ ἐντύπωση μᾶς κάνανε τὰ «ψάρια» καὶ τὸ «βάζο μὲ τὴ μυγδαλιά.»

— Καθὼς καὶ ὁ πολυτελέστατος ἐκεῖνος πίνακας μὲ τὰ σταφύλια,

— Καὶ μὲ τὸ ἀτλάζι φόντο,

— Ποὺ τρίζει λές.

= Τὰ μελετήμια ξανάρχεψαν.

— Φυσάνε φρέσκα καὶ δροσερά.

— Τὰ βράδια μάλιστα.

— Δροσερὰ μέχρι....παρεξηγήσεως.

= Τὴν Κυριακή.

— Ἔγινε πάλι ἡ συνηθισμένη «ἔξοδος» ὁλάκερης τῆς Μυτιλήνης.

— Ἕνα ποτάμι ἀπὸ ὁμορφόκοσμο,

— Γεμάτον νιάτα καὶ δροσιά,

— Πλημύρισε ὅλους τοὺς περιπάτους τῆς πόλης μας κιὅλα τὰ ὑπαίθρια κέντρα.

— Ὁ Κῆπος, τὸ Κέντρο, τ' Ἀγροκήπιο, τὰ Τσαμάκια, κι' ὁ Μακρὺ Γιαλὸς, στὶς δόξες τους.

= Τὸ ροδίνι ἐγυρίστηκε μὲ ἐνθουσιασμό . . . συγκινητικὸ σχεδόν.

— Προτείνουμε μιὰ θαυμάσια ἰδέα στὸν κ. Δήμαρχο.

— Νὰ δέσει ἀπὸ ἕνα σπαγγάκι στὰ πιριποειδῆ μπράτσα τῶν ροδανισιριῶν.

— Καὶ στὰ χέρια τῶν ροδανιστάδων.

— Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ σπαγγάκια μοζύ.

— Νὰ ἑνώνουνται σὲ μιά, συνισταμένην, νὰ ποῦμε.

— Π ὶ θὰ βάζει σὲ κίνηση ἕνα τεράστιο μαγγανοπήγαδο.

— Τι γνώμη ἔχει πάνου σ.ὸ ζήτημα ὁ ἀγαπητὸς κ. Φούσκας;

— Δὲν εἶνοι κρῖμα κιἄδικο, δὲν εἶ α. κιἄμαρτίσ, νὰ φεύγει τόση δουλειὰ στὰ χαμένα;

— Ἔτσι θὰ πατιζούτανε ἄφθονα κιὅλοι οἱ ντόπιοι κ'οἱ πρόσφυγες.

— Καὶ θἄφτανε τὸ νερὸ γιὰ νὰ πλυθοῦνε ἀκόμα κ'οἱ κάτοικοι τοῦ Βουναρακιοῦ.

— Ποὺ τζιτζιρίζουνται, ὅπως ξέρετε κ. Δήμαρχε, χρόνια τώρα.

— Καὶ συνάπτουν μάχες δημοτικὲς καὶ νυχτερινὲς ἐκστρατεῖες ποὺ βαστᾶνε ὡς τὴν αὐγή.

— Γιὰ νὰ πάρουν ἕνα ντενεκὲ νερὸ γιὰ τὸν πλύστο του: καὶ γιὰ τὸ φαΐ του:.

— Τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ διάφορα μασούρια.

— Λαντουρᾶνε πλουσιοπάροχα τὰ πιρτέρια τῶν προνομιούχων συμπολιτῶν.

— Ποὺ ἄρχισαν νἀγοράζουν καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ Κόσμου ἀκόμα.

— Πότε θἄρτη κ' ἡ σειρὰ τοῦ ἀγέρα νὰ μοιρίζεται μὲ μασούρια;

= Τὸ «Ζάπειο» τὴν Πέμπτη ἔχει γιὰ σουαρέ ντὲ γκαλά.

-- Τὴ συνέχεια τῆς παράξενης; καὶ τρομερῆς «Ζίσκας».

— Ὁ «Ἀλκαῖος» τὴν ἴδια μέρα δίνει στὴ λαϊκή του γιορτή.

— Τὴ συνέχεια τοῦ «Υἱοῦ τῆς Νυχτός».

— Τὴν ἀριστουργηματικὴ αὐτὴ ταινία.

— Ποὺ ἀλήθεια τιμᾶ τὴ διεύθυνση τοῦ κινηματογράφου μας.

= Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔδειξε πὼς κοντὰ στἄλλα ἔχει πολὺ προοδεμένο γοῦστο,

— Καὶ συγχρόνως ποιητικὴ καρδιά.

— Ἐπισκέφτηκε χτὲς τὴν ἔκθεση,

— Κι' ἀγόρασε διάφορα ἔργα τῶν δυὸ ζωγράφων μας,

— Διαλεγμένα μὲ ἕνα αἴσθημα ποὺ τὸν τιμᾶ.

— Στὴν εἴσοδο, στὸν ἔφεδρο εἰσπράχτορα τοῦ Σ. Ε. Σ,

— Μέτρησε 50 δραχμὲς γιὰ τὸ εἰσητήριό του.

— Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία, καὶ τὸ λέμε γιὰ κείνους ἀπ' τοὺς παραλῆδες ἐπισκέπτες τῆς ἔκθεσης.

— Ποὺ φεύγοντας δίνουν . . . τὸ χέρι τους καί . . . . τὰ συχαρίκια τους στοὺς καλλιτέχνες.

— Εἶναι πὼς; ὁ κ. Δοξιάδης εἶναι φτωχὸς ἄνθρωπος.

— Καὶ πὼς ἐκτὸς ἀπ' τὸ μισθὸ τῆς ὑπηρεσίας του.

— Τὸ μόνο κεφάλαιο ποὺ ἔχει εἶναι ἡ ἐπιστήμη τοῦ γιατροῦ.

ἡ Κδουλόπετρα

Στρατιωτικὴ Διοίκησις Λέσβου

Διαταγὴ

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς ὑπ' ἀριθμὸν 512 καὶ 714)53 Διαταγάς; ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης οἱ προτιθέμενοι ἐκ τῶν ἰδιωτῶν νὰ ταξειδεύσωσι διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δι' ἀτμοπλοίων ξένης ἐθνικότητος ἢ Ἑλληνικῶν τοιούτων ἄνευ μετὰ τὴν εἰς Πειραιᾶ προσέγγισίν των μέλλουσι νὰ προσεγγίσωσιν εἰς Λιμένας ξένων ἐπικρατειῶν, δέον ἀπαραιτήτως νὰ ὦσιν ἐφωδιασμένοι δι' ἐγγράφου ἀδείας ἐκδιδομένης ὑπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς ὑπηρεσίας (Γραφεῖον Πολ). Τὰ πρακτορεῖα θὰ ἐκδίδωσι εἰσητήρια μόνον ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τῆς ρηθείσης; τῶν πρακτόρων ὄντων προσωπικῶς ὑπευθύνων διὰ πᾶσαν παράλειψιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διὰ ἣν θὰ διώκωνται ποινικῶς ἐπὶ παραβάσει διαταξέων τοῦ Δ. Ξ. Θ Νόμου.

Κοινοποιηθήτω διὰ τῆς ἐν ταύθα ἐκδιδομένης Ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος Λόγος» ἐπὶ δύο κατὰ σειρὰν ἡμέρας.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 18 Ἰουλίου 1923
Ἡ Γενικὴ Στρατιωτ. Διοίκησις
Ν. Ἀρχιπελάγους
κ. δ.
Κ. Διαμαντόπουλος
Λοχαγὸς Πυρ) οῦ

2—2

Ἀλὰ Τούρκα !

— Σελάμ ! Σελάμ ! Σελάμ !

— Σελὰμ ἀλεϊκουμ ! Μὰ γιατί χαρειᾶς ἀλὰ Τούρκα ἀδερφέ ;

— Δὲ χαιρετῶ. Καπνίζω. ***«Σελὰμ»*** εἶναι τὰ περίφημα τσιγάρα τοῦ Μπαρμπαγιάννη. Καὶ ἡ λέξη, ἔγινε σύμβολο τῶν καπνιστῶν ποὺ νιώθουν τί τοὺς γίνεται.

— «Σελάμ», λοιπόν. «Σελὰμ» ἀλεϊκιουμ καὶ ἀλεϊκιουμ «Σελάμ» ! 1-2

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε πολὺ ὅποιος ἀπ' τοὺς συνδρομητές μας δὲν παίρνει ταχτικὰ τὸ φύλλο νὰ μᾶς τὸ μηνάει, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸ ποὺ τοῦ λίπει.

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

"ΣΚΡΑ„

ποιότης δευτέρα

λιανικῶς Δρχ. **3.50**

ἀπὸ σήμερον

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Στὸν ἥλιο, τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς! Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Α'. | ΑΡΙΘ. 19

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ἀλωνάρης 31 Τρίτη

1923. Ἀν. ἡλ. 5.29 — Δύσ. 7.32

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΥΣ

Συνδρομὴ χρονιάτικη δραχμὲς ἑκατὸ

Τὸ φύλλο 1 Δραχμή

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΗΘΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΑΝΟΙΞΟΥΝ ΤΟΠΟ!...

Παλαίβουν γύρω μας οἱ ἄνθρωποι τῶν παλαιῶν ἠθῶν νὰ φκιάσουν τὴ συνέχεια ποὺ νομίζουν χρειαζούμενη στὴν ἱστορία τους. Ἑτοιμάζουνται νὰ δημιουργήσουν τὸ μέλλον της ἀνάλογο πρὸς τὸ παρελθὸν, τὸ τόσο ἐλεεινὸ, ἀλοίμονο, καὶ τόσο τρισάθλιο παρελθόν της.

Ὁ ἐντελῶς ἀνομοιόμορφος στὰ συνθετικά του στοιχεῖα πολιτικὸς ὄγκος ποὺ ἀπό τινος καιροῦ ὁλοένα πιὸ στενάχωρα πολιορκεῖ τὴν ἐπαναστατικὴν ἐξουσία, ἀγνοεῖ ὁλότελα σήμερα τὴν ὕπαρξη τῆς νέας πολιτικῆς **δυνάμεως** *ποὺ ἀποτελεῖ ἡ ἀποστρατευμένη γενεὰ τῆς χώρας. Τὴν ἀγνοεῖ ἢ μᾶλλον τὴ θεωρεῖ κάτι ποὺ ἀσήμαντο* **ὡς ποσὸν** *καὶ* **ὡς ποιὸν** *συνεχωνεύτηκε μέσα του, κάτι ποὺ ἦταν ἀδύνατο νἀποτελέσει κόσμο πολιτικὸν ἰδιαίτερο, μὲ ψυχὴ καὶ συνείδηση δική του καὶ δική του κατεύθυνση πολιτική.*

Οἱ διάφοροι πολιτικοὶ σαλτιμπάγκοι ποὺ βαροῦνε στὰ ἀφτιὰ τοῦ ὑπνηλοῦ καὶ χασμουριάρη ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸ κύμβαλον τοῦ ἐλαφροῦ ὑποκριτικοῦ Πατριωτισμοῦ τους, θὰ δοκιμάσουν πολὺν κόπο καὶ ἐξαιρετικῶς μεγάλη θλίψη ὅταν βρεθοῦν στὴν ἀνάγκη νὰ πιστεύσουν ὅτι τὸ λεπτότατο φύσημα τοῦ ἀνέμου ποὺ ἄρχισε νὰ πνέει θὰ γίνει σφοδρότατο μὲ τὸν καιρὸ, καὶ στὴν ἀκαταμάχητη ὁρμὴ τῆς καταιγίδας ποὺ θα ξεσπάσει θὰ γκρεμιστεῖ τὸ ξεροτρόχαλο πολιτικό τους Προπύργιο ποὺ ὅπως ὅπως κατόρθωσαν νὰ τὸ ξαναστήσουν ἐπάνω στὰ ρέπια τοῦ Παλαιοῦ. Θὰ τὸ ὑπερασπίσουνε βέβαια! Θὰ τὸ ὑπερασπίσουν μὲ βλα τὰ ἄσπρα μαῦρα καὶ πολύχρωμα μέσα ποὺ τοὺς ἐδίδαξεν ἡ πολύχρονη κομματικὴ ἐμπειρία τους καὶ ἡ μὲ τόσο μάταιο κόπο ἀποχτημένη δημαγωγική τους ἱκανότητα.

Θὰ ἦταν σωστὴ ἀφέλεια νὰ ἐπιστεύαμε σήμερα ὅτι μὲ τὸ ξεπάστρεμμα μερικῶν πολιτικῶν ἀρχικροκοδείλων ποὺ ἐκάναμε ἐπαναστατήσαντες, ἐγλυτώσαμε μιὰ γιὰ πάντα ἀπτὴν ἀναθεματισμένη αὐτὴ σειριὰ, ποὺ τόσο γόνιμη δυσιυχῶς τὴν καθιστοῦνε στὸν τόπο μας λόγοι...—Τί λόγοι νὰ πεῖ κανείς!

Μόλις ἐκατάκατσε λιγάκι ὁ ἐπαναστατικὸς σάλος καὶ ἀμέσως ξεφύτρωσαν, καθὼς τοὺς σαλιάγκους μετὰ τὴ βροχὴ, οἱ διάφοροι παλιοὶ καὶ νέοι ἐξουσιοθῆραι, ποὺ εἴτε ἀπὸ ὁρμὴ μωροφιλόδοξη κινούμενοι εἴτε ἀπὸ λόγους προνοίας κεφαλαιοκρατικῆς, ἀντιστρατεύονται, οἱ πρῶτοι φανερὰ, οἱ δεύτεροι ὕπουλα, τὸ Κράτος τὸ Ἐπαναστατικό.

Οἱ πρῶτοι, γελοῖοι σερεναδόροι κάτω ἀπτὰ παράθυρα.....τῆς Ἐλευθερίας τοῦ Λαοῦ, ἰδεολόγοι τοῦ κουτιοῦ ποὺ ἔχει ἐπάνω τὴν ἀχρειότερη φίρμα τοῦ πολιτικοῦ παρελθόντος τοῦ Ἔθνους, ἀντιπροσωπεύουν τὴν ὀξυτέραν μορφὴν τῆς πολιτικῆς ἀγυρτείας ποὺ σὰν θανάσιμη πνοὴ ἀνέμου φαρμακεροῦ πλημμυρίζει τὴν ἀτμόσφαιρα γύρω μας.

Οἱ ἄλλοι ποὺ ὅλη τους τὴ δραστηριότητα τὴ χρωστοῦνε κυρίως στὴν οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν ἔχουνε λόγους νὰ εἶναι ἐντελῶς εὐχαριστημένοι, κάτω ἀπὸ ὁποιοδήποτε πολιτικὸ **προσωπεῖο** *καὶ ἂν ἐμφανίζονται, ὅσο καὶ ἂν ἐργάζονται* **ὑποχθονίως** *μὲ ὁσοδήποτε συγκεκαλυμμένο τρόπο κι ἂν μιλοῦνε εἴτε γιὰ νὰ παναγυρίσουν τὶς διπλωματικὲς ἐπιτυχίες τῆς Ἐπαναστάσεως, εἴτε γιὰ νὰ θέσουν κάθε λίθον εἰς κίνησιν γιὰ νὰ ἐπιταχύνουν τὶς ἐκλογὲς, οἱ ἄλλοι αὐτοὶ πολὺ κακῶς κατορθώνουν νὰ μᾶς ἀποκρύψουν τοὺ τεραστίους κεφαλαιοκρατικοὺς πόθους των.*

Ἀπέναντι καὶ τῶν δύο αὐτῶν πολιτικῶν τάξεων πρέπει νὰ ὀρθώσουν τὸ ἀνάστημά τους ἐπιβλητικοὶ οἱ Σύνδεσμοι τῆς Ἐθνικῆς Σωτηρίας. Ἀπέναντι τῶν πρώτων ποὺ μᾶς ὑπόσχονται γρήγορα ἕνα καινούριο αἱματοδιψασμένο Σαγγάριο μὲ πρώτης ποιότητος δάφνες πολεμικὲς, καὶ ἀπέναντι τῶν δευτέρων ποὺ ἂν δὲν ἀκολουθοῦνε τὴν νοοτροπία τῶν πρώτων, δὲν θὰ διστάσουν ὅμως καθόλου κι αὐτοὶ νὰ μᾶς φκιάσουν ἕνα κοινωνικὸ Σαγγάριο τρισχειρότερον ἀπ' τὸν ἄλλον, ἐὰν τοὺς ἐπιτραπεῖ.

Δὲν θέλω νὰ κάνω ἰδεολογικὴν ἐπίδειξιν, οὔτε ἐξομολόγηση ἀρχῶν μέσα στὶς στῆλες τῆς ἐφημερίδας αὐτῆς. Θέλω ἁπλῶς νὰ φωνάξω στοὺς ἀνθρώπους ποὺ μ' ἀκοῦνε ὅτι γιὰ τοὺς λαοὺς ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ ἐλευθερία εἶνε πράγματα ποὺ ἔχουνε δεσμὸ καὶ σχέση πάρα πολὺ στενά. Ἐὰν θὰ εἴμαστε δοῦλοι πολιτικῶς, κοινωνικῶς δὲ μπορεῖ νὰ ὑπάρξουμε ἐλεύθερα ἄτομα.

Οἱ Σύνδεσμοι τῆς Ἐθνικῆς Σωτηρίας δὲν εἶνει οὔτε ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα, οὔτε σύλλογοι ἀναπήρων πολέμου γιὰ νὰ θεωρήσουν τὸν προορισμό τους ἐκπληρωμένο μόλις ἰδοῦν ὅτι ἐπέτυχαν ἕνα βαθμὸ ἀλληλεγγύης κοινωνικῆς καὶ ἕνα μέτρον κρατικῆς προνοίας.

Εἶνε ὀργανώσεις γεννημένες ἀπ' τὸν πόθο δημιουργίας μιᾶς νέας κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει **ἔχουν χρέος κατ' ἀρχὴν νὰ κηρύξουν τὴν ΑΠΟΛΥΤΗ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ἀνεξαρτησία τους.**

Εἶνε βέβαιο πὼς ἀκόμα καμμιὰ κατεύθυνση δὲν ἐπήραμε. Εἶμαι τόσο μακρυὰ ποὺ δὲ μπορῶ νὰ ξέρω τοὺς λόγους τῆς τόσο οὐσιαστικῆς καθυστερήσεως. Θὰ ἤτανε ὅμως ἐντελῶς μάταιο ν' ἀσχοληθοῦμε πλέον μ' αὐτοὺς γιατὶ βιάζει ὁ καιρὸς νὰ βγοῦμε ἁπτὴ θανάσιμη τούτη ἀδράνεια. Πρὸ παντὸς ἄλλου πρέπει νὰ παύσουμε παραπαίοντες καὶ χελωνοποροῦντες μέσα στὸ κοινωνικὸ καὶ πολιτικὸν ἀχανὲς ποὺ μᾶς περιβάλλει. Πρέπει νὰ εὕρουμε τὴ θέση στὴν ὁποία ἁρμόζει νὰ σταθοῦμε καὶ νὰ χαράξουμε μὲ τόλμη καὶ γενναιότητα τὴν κατεύθυνση ποὺ πρέπει νὰ πάρουμε.

Ἑτόλμησα νὰ βγάλω στὴ μέση τὰ ζητήματα αὐτὰ ποὺ ἀκόμα δὲν κατορθώθηκε νὰ γίνουμε οὔτε τὸ θέμα μιᾶς γενικώτερης συζητήσεως, ἁπτὴν ὁποία θὰ ἔβγει ἀναμφισβήτητα ἡ συνταυτισμένη πρόθεση καὶ ὁ γενικὸς πόθος ὅλων, ποὺ θὰ μᾶς σπρώξει πρὸς τὴν πράξη καὶ τὴν ἐνέργεια. Μερικοὶ τὰ θεωροῦνε ἴσως ὄνειρα θερμοκέφαλο, ἄλλοι μὲ περισσότερο σθένος τὰ τοποθετοῦνε στὰ ἀπόμακρα τοῦ μέλλοντος καὶ ἄλλοι, ζωηρότεροι αὐτοὶ, βιάζονται ν' ἀκούσουν νὰ σημάνει ἡ ΚΑΜΠΑΝΑ τοῦ Ὄρθρου τῆς Γενεᾶς.

Μὰ τί περιμένουμε τέλος πάντων; Ἀπὸ ποῖον περιμένουμε νὰ μᾶς πεῖ γιὰ τὸ πιστέψουμε πὼς ἔχουμε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιδιώξουμε τὴν ἐπικράτησή μας στὴν ἐθνικὴ ζωὴ; Κανένας δὲ θὰ μᾶ: τὸ πεῖ αὐτό. Μὰ καὶ κανένα; δὲ θὰ φέρει ἀντίρρηση ὅταν τὸ ποῦμε ἐμεῖς. Διότι, γιὰ νὰ τολμήσει θὰ τοῦ ἐχρειαζότανε ἕνα ἐξαιρετικώτατο μέγεθος ἀνδιαντροπιᾶς.

ΘΕΙΕΛΠΗΣ ΛΕΥΚΙΑΣ

ΝΕΤΑ-ΣΚΕΤΑ!

Δυὸ κοινωνικὰ γεγονότα, νὰ ποῦμε, — ἡ ἔκθεση τῆς ζωγραφικῆς καὶ τὸ Μυτιληνιὸ Παναγῦρι, μοῦ ἔδωσαν ἀφορμὴ νὰ σκεφτῶ λίγα πράμματα, αὐτὰ ποὺ ἔχω σκοπὸ νὰ γράψω παρακάτου. Μ' ἄλλα λόγια μοῦ δόθηκε ἀφορμὴ νὰ **σταθμίσω** ποῦ βρίσκεται ὁ κόσμος ἐδῶ, σχετικὰ μὲ τὸν ἀνθρωπισμό. Μιλῶ ἔτσι γιατὶ πιστεύω πὼ; ἐγὼ τοὐλάχιστον εἶμαι **ἄνθρωπος**, προσπαθῶ νἆναι Ἄνθρωπος. Ἀπὸ μιὰ τέτοια πίστη στὸν ἀνθρωπισμό μου πέρνω τὸ θάρρος νὰ μιλήσω γιὰ ὅσους ἔχουν παραμελήσει τὰ ἀνθρώπινα καθήκοντά τους, λίγο πειὸ αὐστηρὰ ἀπ' ὅσο εἶνε συνειθισμένοι νὰ ἀκοῦν. Ναί! Μιλῶ λοιπὸν μὲ κάποιο δικαίωμα, — μὲ τὸ δικαίωμα ποὺ ἔχει ὁ ἄνθρωπος ποὺ κάνει τὸ καθῆκόν του ἀπέναντι στὸν ἄνθρωπο ποὺ δὲν τὸν κάνει. Καὶ σ' αὐτὸ βέβαια δὲ μπορεῖ παρὰ νὰ συμφωνήσει μαζὺ μου ὁ κάθε κύριος; . . .

Σ' ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία ποὺ ὀνομάζεται **κοινωνικὴ κίνηση**, ξεδιάλεξα στὸ τέλος πὼ ἡ κινητήριος δύναμις εἶνε ἕνας κούφιος **ἐγωϊσμός**, ἡ τρομερώτερη φλαυτία, — μ' ἕνα λόγο **τὸ συμφέρον**, ποὺ πρέπει νὰ τὸ γράψω μὲ Σ κεφαλαῖον, **Συμφέρον!** Αὐτὸ εἶνε τὸ μαγικὸ Βόρειον Σέλας ποὺ καταυγάζει τὴν κοινωνικήν μας ζωήν. «Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν!»

Ἂν βγάλει κανεὶς τὸ μαγικὸ βότανο τῆς ἐπίδειξης ἀπ' τὴ μέση, ὅλα τὰ πανηγύρια τοῦ κοινωνικοῦ διπόδου, τὰ θεάματά του, οἱ συναναστροφές του, τὰ συνοικέσιά του, οἱ θρησκεῖες του, οἱ γένιες του, τὰ βαφτήσια του, οἱ κηδεῖες του, οἱ ἀβρότητές του, οἱ ρεβερέντζες του, οἱ ἐνθουσιασμοί του, οἱ ἐκτιμήσεις του, οἱ φιλανθρωπίες του, τὰ λοῦσα του, τὰ διπλώματά του, οἱ φιλίες του, —κάθε ἐκδήλωσή μ' ἕνα λόγο, θὰ σβύσῃ, θὰ ἐξατμισθεῖ, σὰν νἄναι μάγια. Αὐτὸ πειὰ μπορεῖ νὰ τὸ δεῖ ὁλοφίνερα ὁ κάθε ἄνθρωπος ποὺ θέλει νὰ δεῖ.

Ψευτιὰ, ψευτιὰ καὶ ἀλληλοεκμετάλλευση κάθε εἴδους.

Μποροῦμε ὅμως νὰ πᾶμε παρακάτω μαζῆ μὲ τὸν ἀναγνώστη. Ἐμπρός!

Θὰ παρακαλοῦσα κάθε κύριον νὰ μοῦ δείξει, νὰ μὲ κάνει νὰ δῶ τέλος πάντων, κάποια ἰδέα, κάποια **σκιὰ Καθήκοντος** μέσα σ' αὐτὴ τὴν καννιβαλικὴ τυμπανοκρουσία, μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀντάρα ποὺ ἀγωνιζόμαστε νὰ τὴν κάνουμε νὰ **παριστάνει Εὐγενικὲς διαθέσεις.** Κάνετέ μου λοιπόν, κύριέ μου, ἀγαπητέ μου κύριε, νὰ δῶ μιὰ τέτοια σκιὰ Καθήκοντος. (Μιλῶ ἔτσι, ἔχοντας ὑπ' ὄψει μου πὼς τοὐλάχιστον εἶστε σύμφωνος πὼς τὸ Καθῆκον εἶνε ποὺ μᾶς δίνει ἕναν προορισμόν, ὅπως λέμε, διαφορετικὸν ἀπ' τοῦ γαϊδάρου εἴτε τῆς χήνας). Πουθενά! Μὰ βέβαια καὶ εἶνε ἡ πειὸ μεγαλοπρεπὴς ἀνοησία νὰ ζητᾶ κανεὶς

(17) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(Συνέχεια)

Κουβεντιάσαμε ὧρες ὁλάκερες ἀκόμα. Ἔμαθα πὼς τὴν ἄλλη μέρα θὰ λιποταχτούσανε ἄλλοι πέντε τῆς ἀγγαρείας τοῦ μαγειρίου, καὶ μαζύ τους κι' Μιχαλάκης. Μοῦδειξε μάλιστα σ' ἕναν ἑλληνικὸ χάρτη καὶ τὸ δρόμο ποὺ θἀκλοιθούσανε. Ὁ χάρτης αὐτὸς ποὺ ξεμύτησε ἔτσι παράξενα στὸν ἔρμο κόσμο τοῦ χαρακώματος, μοῦδωκε τὴ βεβαιότητα πὼς ἀληθινὰ ὑπῆρχε ὀργανωμένη προπαγάντα λιποταξίας μὲς τὸ Στρατό. Σὰν σύρθηκα πίσω στάμπρί μου εἴμουνα σίγουρος πὼς ὁ Μιχαλάκης δὲ θὰ λιποταχτοῦσε. Ὄχι γιὸ τίποτ' ἄλλο. Μονάχα γιατὶ δὲν εἶχε τὸ κουράγιο νὰ τὸ κάνει. Λιποταξία σήμαινε μιὰ σωστὴ πολεμικὴ ἐπιχείρηση ποὺ θὰ βάσταγε ὥς τὰ σύνορα τοῦ Κράτους τῆς Ἀθήνας. Σήμαινε πορεῖες ξεθεωτικὲς, μάχες μὲ χωροφιλάκους κιἀποσπάσματα δικά μας καὶ διεθνῆ. Σήμαινε κυνήγημα ἀλύπητο, σκυλίσιο. Σήμαινε πρὸ πάντων παλληκαριά. Κὶ Μιχαλάκης δὲν ἦταν γιὰ τέτια πράματα. Γιαὐτὸ σὰν ἀκούστηκε ἡ λιποταξία τῆς ἀγγαρειᾶς τοῦ μαγειριοῦ, μὲς τὰ ὀνόματα αὐτουνῶν ποὺ τὄσκασαν μόλο τους τὸν ὁπλισμὸ καὶ τὶς χειροβομβίδες, δὲν ἦτανε καὶ τὄνομα τοῦ Γιγάντη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ'.

Κάθουμαι μέρες ὁλάκερες μὲς τὸ φριχτό μου ἀμπρὶ δίχως νὰ βγαίνω πιὰ ἔξω, πολλὲς φορὲς καὶ τὴ νύχτα ἀκόμα. Τὸ ζερβί μου τὸ πόδι ποὖχε ἕνα παλιὸ τραῦμα ἀπ' τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους τοῦ 12 ἔπαθε ρεματισμὸ ἀπ' τὴν πηχτὴ ὑγρασία. Πιάστηκε ὥς ἀπάνου στὸ μερί, καὶ μὲ πονᾶ ἀνυπόφορα. Πάνουθέ μου ὁ βράχος ὁλοένα στάζει. Χτὲς βγάλαμε τόνα τὸ σανίδι τῆς πατωσιᾶς, κιἀδιάσαμε ὄξου στὸ χαράκωμα ὅλο τὸ νερὸ ποὖχε συναχτεῖ στάλα στάλα μὲς τὸ λάκο τοῦ ἀμπριοῦ. Ἦτανε ἕνα νερὸ σάπιο, βρώμικο κιὁλόμαυρο· σὰν τἀπονέρια ποὺ κατασταλάζουν τὸ χειμῶνα στὰ βουλιαγμένα μνημούρια. Μύριζε μοῦχλα, πίπα σβυσμένη κιἀποτσίγαρο. Μὰ ἡ ὑγρασία δὲ λιγόστεψε καθόλου οὔτε καὶ τώρα. Ὁ ἀκίνητος ἀγέρας ποὺ ἀνεσαίνουμε μὲς αὐτὴ τὴν τρίπα μὲ τὸν ἀδερφό μου, εἶναι μουσκεμένος πάντα. Εἶναι ἕνας ἀγέρας ἱδρωμένος.

Τώρα ποὺ ὁ πόνος τοῦ ποδαριοῦ μου μὲ βαστᾶ σκεβρωμένον πάνου στὰ στενὰ χοντροσάνιδα σὰν ἀληθινὰ θαμένον ἄνθρωπο, κυριέβουνε τὴν ψυχή μου ἕνα σωρὸ λυπητερὲς καὶ πένθιμες συλλογές. Τὶς νιώθω νὰ βουτζουνε σὰν ἕνα κοπάδι μαῦρες μῦγες μὲς τὸ καύκαλό μου, τὸ καύκαλό μου τὸ αἰστάνομαι μεγαλωμένο σὰν ἕνα πιθάρι.— Οἱ μαῦρες μῦγες σηκώνουνται, σμάρι, γιομίζουνε βοητὸ καὶ θλίψη τὸ κεφάλι μου, κατόπι κατοκαθίζουνε γιὰ μιὰ στιγμὴ ὄχι γιὰ νὰ μἀφίσουνε ἥσυχο, μὰ γιὰ νὰ βουτήξουνε τὶς βελονωτὲς προβοσκίδες τους μὲς τὸ μυαλό μου. Μὲ φρίκη βλέπω τὸ ντουφέκι νὰ πλαγιάζει δίπλα μου μὲ ὅλη τὴν ὑποκριτική του ἡσυχία, καὶ τὴν ξιφολόχη ποὺ σκουριάζει μὲς τὸ φηκάρι της καρτερῶντας νὰ γλύψει ἀνθρωπινὸ αἷμα.

Συλλογίζουμαι.

Οἱ μέρες κι' οἱ νύχτες περνάνε πάνου ἀπὸ τὴ Γῆς, σὰ μιὰ σειρὰ ἄσπροι καὶ γαλάζιοι γερανοί. Εἶναι οἱ ὄμορφες μέρες τῆς νιότης μου κ' εἶναι οἱ γοητευτικὲς νύχτες τῆς νιότης μου, ποὺ περνάνε ὄξω ἀπ' τὴν ἔμπαση τοῦ τάφου μου, σὰν πουλιὰ ὡραῖα, ποὺ τραβάνε στὰ περασμένα δίχως ἐλπίδα νὰ ξαναγυρίσουνε πιά, Καὶ δὲν ἁπλώνω τὰ χέρια μου τὰ-

ΜΥΤΙΛΗΝΕΪΚΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ✦ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ✦ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

τέτοιο πράμμα, ἀφοῦ τὸ πᾶν ἐδῶ χάμου ἔχει ἐλατήριο τὸν φιλαυτία, τὴν ἀποκλειστικὴ δηλαδὴ ἀγάπη τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἐνῷ τὸ Καθῆκον ἴσα ἴσα εἶνε ἡ γενναία θυσία εἰς βάρος τοῦ ἐγώ μας, εἰς βάρος τῆς εὐκολίας μας τῆς καλοπέρασή μας. Καλύτερα λοιπὸν νὰ κυνηγᾶ κανένας νὰ ἔβρει τριαντάφυλλα στὰ χιόνια τῆς Ἑλβετίας, παρὰ *σκιὰ καθήκοντος* μέσα μας.

Κ' ἔπειτα, κυρίες καὶ κύριοι, ἀποροῦμε πῶς τάχα δὲν προκόβουμε ὡ; φυλή. Μὰ καὶ τὸ τελευταῖο σκουπίδι μπορεῖ νὰ σκεφτεῖ πὼ ἡ προκοπὴ καὶ τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς φυλῆς θρέφετσι ἀπὸ μιὰ φλέβα γερή, ἀπ' τὸ *Καθῆκον*.

Ποιὸ Καθῆκον *ἔχουμε ἐκπληρώσει* ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ μας (ὡς πατέρας, ὡ; ἀδερφός, ὡ; πλούσιος, *ὡς ἄνθρωπος*), καὶ ποιὸ καθῆκον κάναμε σχετικὰ μὲ τὸ σύνολο, σχετικὰ μὲ τὴν *κοινωνία* ; Ποιὸ τάχα — Κανένα ! Τὸ καθῆκον ἔχει μέσα του *τὴ θυσία*. Ὄχι καθῆκον ἀπὸ κεῖνα ποὺ *θὰ βγιφτίσομε ἐμεῖς καθήκοντα*, γιατὶ ἐμεῖς εἴμαστε ὁ νουνό, ἐμεῖς κι' ὁ παπά;. *Καθήκοντα εὔκολα*, καθήκοντα *τοῦ κεφιοῦ*, δὲν ὑπάρχουν σ' αὐτὸν τὸν κόσμο. Καὶ μολαταῦτα μιλᾶμε ἀπὸ ὄρθρου βαθέως ἕως τὸ βράδυ γιὰ *φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς*, γιὰ *καθήκοντα κάθε λογῆς*, σὰν ἐκεῖνον τὸν Ἐγγλέζο ποὺ ἔγραψε παγκόσμια Ἱστορία χωρὶς νὰ ξέρει τί εἶχε γείνει στὴ Λόντρα πρὸ πενῆντα χρόνια.

Κάθε μας κέφι, εἴτε γιὰ νὰ γλεντήσουμε, εἴτε γιὰ νὰ χορέψουμε, εἴτε νὰ ξεγυμνωθοῦμε, εἴτε νὰ δείξουμε πὼς ἔχουμε φλωριὰ καὶ διαμάντια καὶ ἁμάξια καὶ μπαγκανότες, γιὰ νὰ γελάσουμε τὸν ἑαυτό μας πὼ; τὸ κάνουμε τάχα χωρὶς νὰ θέλουμε, χωρὶς νὰ τὸ ἐπιδιώξουμε, τοῦ κολλᾶμε τὴν ἐξαγνιστικὴν ἐτικέττα *Καθῆκον !* Μπὰμ καὶ μπούμ !.. Βέβαια χρειάζεται νὰ θυσιάσει τὴν ἡσυχία του κανένας γιὰ νὰ σηκωθεῖ ἀπ' τὸ μεντέρι του, νὰ ντυθεῖ, νὰ ἀνεβεῖ στὸ ἁμάξι, νὰ καμαφώνει ἀπάνου σὲ μιὰ καρέκλα τρεῖς ὧρες; σὰν κεραυνόπληκτος, καὶ νὰ χορέψει, νὰ κάνει κόρτε καὶ νὰ φωνάξει ζήτω! Βεβαίως! Μόνον γιὰ *σκοποὺς εὐγενεῖς, φιλανθρωπικοὺς καὶ τὰ τέτοια* μπορεῖ κανεὶς νὰ ὑποστεῖ τέτοιες θυσίες ! Κυττάξτε μιὰ στιγμὴ τὴν εἰδοποίηση τοῦ Παναγυριοῦ. Αὐτὸ δὲν εἶνε εἰδοποίηση ! Αὐτὸ εἶνε Τούρκικος Παράδεισος !Αὐτὸ εἶνε λόγος τοῦ Δημοσθένη, εἶνε ὕλιγγος, ἀγόρεψη, σιδηρόδρομος μὲ δεκαοχτὼ ἀτμομηχανές. «Ὅλη ἡ Μυτιλήνη τῆς Ἀγαθοεργίας· τοῦ Πνεύματος· (ὁ Τυπογράφος ξέχασε τὴ λέξη Ἁγίου)· τῆς Τέχνης καὶ τοῦ Φὸξ Τρότ !»Ὦ ὕψη ! Κακόμοιρη Τέχνη ! Ἀπολίτιστη Τέχνη ! Χόρευε Φὸξ Τρὸτ ἢ γεῖνε Ἀκατάλληλος διὰ Δεσποινίδας ! Ἀλλιῶς πέθανες !...

Ὅλος αὐτὸς ὁ φαμφαρονισμὸς, ποὖνε μόνο ἡ ἀρχὴ τῆς εἰδοποίησης, θὰ ἔβρει *βαθείαν ἀπήχησιν* εἰς τὰς καρδίας καὶ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τῶν ἀπογόνων τοῦ Περικλέους ! Πῶς ὄχι ! Καὶ ποιὸς εἶνε κεῖνος ὁ κουτὸς ποὺ δὲ θέλει νὰ γλεντοκοπήσει ἀπὸ τὰς 7 μ.μ. ὡ; τὰ μεσάνυχτα πληρώνοντας 5 δραχμὲς καὶ γιὰ πρὶν καὶ γιὰ ὕστερα ἀπ' τὸ δεῖπνο, ἀγοράζοντας : Χορὸς, Σινεμὰ, Μαντολινάτα, Πυθία--Καραγκιόζης, Τζὰζ--μπάν, καὶ διακόσα ΚΑΙ, κ'ἕνα ζεμπίλι Ἀτραξιὸν καὶ ἐκπλήξεις, καὶ μαζῆ νἄναι καὶ Ἀγαθοεργὸς, Φιλότεχνος, Φὸξ--Τροταδόρος καὶ *Ἀντιλήπτωρ τῶν χειμαζομένων ἀδελφῶν μας !* ;

Σ' αὐτὰ ἔχει δίνημο ὁ κόσμος ! Κεῖνος ποὺ θὰ πάρει εἰσητήριο θὰ βγάλει τὰ λεφτά του ! Μόνο ποὺ ὁ χορὸς τοῦ Φὸξ Τρὸτ μποροῦσε νὰ ὀνομασθεῖ καὶ Ἑλληνικὰ : Χορὸς τοῦ *Καθήκοντος*. Ἐγὼ τοὐλάχιστον τὸ προτείνω . . . Φαίνεται ὅλας νὰ ταξίζει κι'αὐτὸ τὸ Φὸξ Τρότ, γιατὶ τῶχουνε τυπώσει μὲ κάτι θηριώδη στοιχεῖα, ποὺ δὲν τ' ἀξιώθηκε οὔτε ὁ Κάϊζερ στὶς Γερμανικὲς φημερίδες.

. . . . . .

Τὸ κάτω κάτω ἄν εἴχαμε τὸ θάρρος νὰ ποῦμε ; τὴν ἐρχόμενη Κυριακὴ θὰ γλεντήσουμε. Θὰ χορέψουμε, θὰ κάνουμε Τζὰζ καὶ μπὰν καὶ ἐκπλήξεις καὶ Ἀτραξιὸν *Γιατὶ θέλουμε νὰ κάνουμε κέφι !* θἄτανε λαμπρά.

Κ' ὕστερα, ἄν μᾶς μένει διάθεση, νά, ἡ μεζέρια τῆς γρηᾶς, τοῦ μωροῦ, τοῦ ἄνεργου οἰκογενειάρχη, μέρα νύχτα εἶνε μπροστά μας. Μᾶς ζώνει ἀπὸ παντοῦ ἡ βασανισμένη αὐτὴ ἀνθρωπότητα. Πήγαινε ἤτυχα καὶ χωρὶς νταούλια νὰ ρίξεις τὸ μονόλεφτό σου χωρὶς νὰ τὸ διαλαλεῖς σὰν κόκκορας, καὶ χωρὶς (γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ) *νὰ πανηγυρίζεις ἀπ' ἀφορμὴ τῆς δυστυχίας της*. Τάχα πρέπει νὰ γλεντήσεις; γιὰ νὰ δώσεις στὸ μικρὸ μωρὸ ἕνα κουλουράκι, στὸ γυμνὸ κορίτσι ἕνα φοστάνι στὴν κουρασμένη γρηὰ ἕνα κομμάτι ψωμί, στὸν ἄρρωστο ἕνα ποτῆρι νερό ! Εἶνε τρομερό ! Σᾶς παρακαλῶ νὰ τὸ συλλογιστῆτε. Εἶνε τρομερὸ ! Ὥστε χωρὶς νὰ ἀγοράσεις ὅσα τυπώθηκαν στὴν εἰδοποίηση τοῦ πανηγυριοῦ δὲν καταλαβαίνεις καμμιὰν ἀνάγκη νὰ δώσεις τὸ ἕνα 10 ις χιλιοστὸ, εἴτε τὸ ἕνα 100 ὸστὸ, εἴτε τὸ ἕνα ἑκατομμυριάκις χιλιοστὸ τῆς περιουσίας σου γιὰ ψυχὲς ποὺ σβύνουν σὰν γατιὰ μέσα στὰ χαντάκια κι' ἀπάνου στὰ σκαλοπάτια τοῦ πολοτιοῦ σου !

Σὲ ρωτῶ λοιπόν. ποῦ εἶνε τὸ *καθῆκον* αὐτὸ ! Ποῦ εἶνε, ἀγαπητὲ κύριε ;

Κάθεσαι, καϋμένο κορίτσι τοῦ Κόσμου, καὶ παίζεις μέσα στὸ σπίτι σου, μέσα στὴν ἡσυχία σου, παίζεις στὸ πιάνο σου Σοπὲν εἴτε Μπράμς, ἐνῷ στὸ κατῶφλι πεθαίνει ἕνας ἄνθρωπος. Πεθαίνει ἕνας ἄνθρωπος ! Μέγιστο γεγονός ! Καὶ ὅμως βλέπεις πὼς εἶνε μὲ μισὴ πνοή, καὶ τὸν παραμερίζεις γιὰ νὰ περάσεις, νὰ πᾶς στὴν ὡραία σου συνανάστροφή ! Μὰ ὁ Σοπὲν εἶνε ἡ καρδιὰ τῆς ἀνθρωπότητος ποὺ θρηνεῖ γιὰ τὴ δυστυχία, ὁ Σοπὲν εἶνε ἡ λυπηρὴ πνοὴ ποὺ ξεφεύγει μέσ' ἀπ' τὴ ψυχὴ αὐτὴ ποὺ συντρίβεται μπρὸς στὰ μάτια σου, μπρὸς στὰ μάτια σου !...

. . . . . .

II

Καὶ νὰ τώρα ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ τὸ ἄλλο τὸ γεγονὸς, ἡ Ἔκθεση. Γιὰ τὴν ἀδιαφορία τοῦ κόσμου δὲ λυπήθηκε γιὰ τίποτα ἐμπορικοὺς λόγους, ὅπως ἴσως ἴσα; νομίζουν μερικοί, μὰ γιατὶ εἶνε τόσο γυμνοὶ ἀπὸ αἰθήματα οἱ ἄνθρωποι τοῦ τόπου μας, γιατὶ δὲν τοὺς κάνουν καμμιὰ ἐντύπωση τὰ ὡραῖα πράμματα. Ἀπὸ περιέργεια τὸ κάτω-κάτω.

Τάπαμε καὶ τὰ ξανάπαμε. Ὁ καθένας πειὰ ξέρει τί σημαίνει ἔχει ἡ Τέχνη καὶ πὼς ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀρχίζει νὰ τὴν καταλαβαίνει γίνεται *πραγματικὰ* εὐτυχὴς, καὶ *πραγματικὰ* εὐγενὴς. Γι' αὐτὸ ἴσα ἴσα λυπᾶται κανένας νὰ βλέπει τοὺς ἀνθρώπου; νὰ ἐπιμένουν νὰ ζοῦν μ' ἕνα μονότονο τρόπο, χωρὶς βαθύτερες; συγκινήσεις ἀπὸ εἶνες ποὺ ἔχει ἕνας βάρβαρος.

Ἐξ αἰτίας τῆς ἀδιαφορίας τοῦ πολλοῦ κόσμου ἡ συγκίνησή μου ἀπ' τὴ γωριμία λίγων ἀνθρώπων ποὺ ἀγαποῦν τὴν τέχνη πῆρε μέσα μου κάποια *ἔντασις* θαυμασμοῦ γιαυτοὺς τοὺς κυρίους. Κάτι τέτοιες ψυχές, ποὺ μπόρεσαν νὰ ὑψωθοῦν ἀπ' ἐνοῦ ἀπ' τὴ γενικὴ μετριότητα καὶ ἀναισθησία, εἶνε γιὰ μένα σὰν μιὰ παρήγορη ἐγγύηση γιὰ καλύτερα, γιὰ ἀνθρωπινότερο μέλλον. Ναί ! Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἐξαγίζουν μιὰν ὁλάκερη κοινωνία ποὺ εἶνε γιὰ κρέμασμο, σὰν φωνασκεῖ πὼς δὲ εἶνε βίρβιρη καὶ πὼ; ξέρει νὰ ζήσει. Τὸ σκολειό της, τὸ σπίτι της, οἱ σχέσεις της δὲν ἔχουν καμμιὸ σημασία γιὰ τὸν πολισμό. Αὐτὸ νὰ τὸ καταταλάβει.

Κάθε ἐποχὴ καὶ κάθε λαός, κι' οἱ Τάταροι, κ' οἱ Καλμοῦκοι καὶ οἱ Τοῦρκοι εἶχανε, ἔχουν καὶ θἄχουνε ἐμπόρους, λεφτὰ καὶ καλοπέραση. Αὐτὸ δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία. Τί τάχα ! Τὸ κάθε ζῶο πλαίβει γιὰ νὰ ζήσει, νὰ φάει, νὰ πιεῖ κλπ. Καὶ τὸ δίποδο, ἂν κάνει τόση φασαρία γιὰ νὰ κάνει λεφτὰ, δηλ. γιὰ νὰ ζήσει, πρέπει νὰ φωνάζει ἐν χοροῖς καὶ τυμπάνοις ; Ἐδῶ εἶνε ἡ ἀνάγκη ποὺ μιλᾶ. Μὰ ἐκεῖ ποὺ μιλᾶ ἡ *θυσία*, ἐκεῖ κάνουμε στόπ. Τὸ ξαναλέγω : Κ' ἐδῶ, στὴν Τέχνη, ἴχνος *Καθήκοντος* Ναί, εἶνε κα θῆκον νὰ ἐνδιαφερθεῖ , πολιτισμένε δὰ ἄνθρωπε, γιὰ τὴ ζωγραφικὴ καὶ γιὰ ὅσα θέλεις, ὅταν σοῦ καποίσει, νὰ τὰ ἐπικαλεσθεῖ; γιὰ νὰ φουσκώσεις σὰν διάνος πὼς κ' ἐσὺ ἀνήκεις σὲ πολιτισμένο λαό. Εἶμαι ἐγώ, ὁ τεχνίτης, ποὺ μὲ τὸ αἷμα μου κρατῶ τὴν ὑπόληψη τῆς φυλῆς σου ἀψηλά, ἀπ' τὸ μέρος ποὺ λέγεται πρόοδος καὶ εὐγένεια.

Πολεμῶ μὲ τὰ στοιχειὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς γιὰ νὰ βασταχτῶ, γιὰ νὰ μὴν ὑποχωρήσω μπρὸς στὴν κτηνωδία. Γι'αὐτὸ ἔχω δικαίωμα νὰ σοῦ ζητῶ νὰ πάρεις ὡ; *καθῆκον* τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ ὅ,τι κάνω, γιατὶ ἡ δουλειά μου εἶνε ἐκδήλωση τῆς φυλῆς καὶ ὄχι μόνο δική μου. Καὶ στὴν ὑπόληψη τῆς φυλῆς φωνασκεῖς ὅτι ἔχεις καὶ ἐσὺ δικαιώματα.

Νά, γιαυτὸ μιλῶ ἔτσι.

Φ. ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ

Βιβλία μὲ δόσεις

Μὲ μηνιαίας δόσεις 10, 20, 30, 40 καὶ 50 δραχμῶν ἀγοράζετε βιβλία μας 100, 200, 300, 400 καὶ 500 δραχμῶν.

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ καὶ Σια
Ὁδὸς Σοφοκλέους 3.—Ἀθῆναι

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

"ΣΚΡΑ„

ποιότης δευτέρα

λιανικῶς **Δρχ. 3.50**

ἀπὸ σήμερον

Οἱ Πυφλιῶτες καὶ τὰ σκολειά τους

Ἀγαπητὲ κ. διευθυντή.

Ἡ Κοινότητά μας ἀριθμοῦσα πίνω ἀπὸ 600 σπήτια, δὲν κατώρθωσε ὡ; τὰ σήμερα νὰ ἔχει τὸ ἀρρεναγωγεῖο της. Δὲν θὰ ἐξετάσωμε τώρα τὸ γιατί. Τὸ παληό μας τὸ ἀρρεναγωγεῖο, φκιασμένο στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, βρίσκεται τώρα ἑτοιμόρροπο. Τὰ παιδιὰ μαζὺ μὲ τοὺς διδασκάλους τὸ ἐγκατέλειψαν στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ἂν ἔμεναν θὰ ἤτο αὐτοκτονία. Οἱ γονεῖς των βέβαια δὲ σκέφθηκαν νὰ τὰ στείλουνε ἀπὸ τώρα στοὺς Οὐρανίους παραδείσους.

Ὁ κ. Νομάρχης ἂς ἐξετάσει, καὶ πιστεύω τὰ παράπονά μας νὰ τὰ εὕρει δίκαια. Καὶ μιὰ ποὺ τὰ ὑλικὰ τὰ ἔχομε, ἡ δαπάνη δὲν θὰ ὑπερβεῖ τὶς 40 χιλιάδες δραχμές.

Οἱ ἀντιπρόσωποί μας, στὸν ἐρχομὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως κυρίου Παπανδρέου, ἔδωσαν ὑπόμνημά μας ὡ; τώρα δὲν εἴδαμε τίποτα. Μᾶς φαίνεται πὼ ὅλα τὰ ὑπομνήματά μας μουχλιάζουνε στὰ τοῦ ἁπια τῆς κάθε μιᾶς ἀρχῆς.

Ἡ Κοινότητά μας δὲν ἔχει πόρους· αὐτὸ μᾶς· τὸ διαβεβαίωσε ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κοινότητός μας· μπορεῖ ὅμως νὰ δώσει ἡ Ἐκκλησία μας ἕνα μέρος μὲ τὴν ἔγκριση πρῶτα τοῦ Ὑπουργείου Ἐκκλησιαστικῶν. Ὀλίγη καλὴ θέλησις τοῦ καλοῦ μας Νομάρχου θὰ φέρει τὸ ἀναμενόμενο ἀποτέλεσμα. Ἂς ἐξετάσει, τὸν παρακαλοῦμε θερμά, μιὰ ποὺ ἡ δαπάνη εἶνε μικρή. Γιατὶ τώρα καθὼς ξέρετε μαζὺ μὲ τὰ δικά μας τὰ παιδιὰ προσετέθησαν καὶ ἄλλα τόσα προσφυγόπουλα. Κἄτσι πρὸς τιμὴν ὅλων μας ὅλο τὸ πλῆθος τῶν παιδιῶν μας τὸ ἐδέχθη ἐφέτος τὸ Παρθεναγωγεῖο μας παστομένο σαρδελληδόν.

Πάφλα 27-7-23

Ὁ Σ. Ε. Σ. Παμφύλων

Νὰ σοῦ πετύχει χωροφύλακας !

Ἀγαπητὲ κ. Διευθυντή,

Γράψετε παρακαλῶ στὴν καλή σας ἐφημερίδα ἕνα πολὺ παράξενο ποὺ γίνεται ἐδῶ. Ὁ χωροφύλακας Ἰωάν. Σκοπελίτης ἐδῶ κάνει τὸν ἔμπορο, καὶ τί ἔμπορο .., Πουλᾶ τὰ παραθυρόφυλλα καὶ τὰ κερκίδια σπητιῶν καὶ ἄλλες παρόμοιες δουλειές. Ὁ κόσμος ἐρωτᾶ ποῦ βρισκόμαστε καὶ τί κατάσταση εἶνε αὐτή. Δὲν πῆρε εἴδηση ἡ προϊσταμένη του ἀρχή ;

Ἴππειος 27)7)23

Μὲ ὑπόληψη
Δ. Βαλάκης

Ὡραία χειρονομία τοῦ ΝΕΞ Σκούντας

Ὁ Σύνδεσμος Ε. Σ. τῶν ἐφέδρων τῆς Σκούντας μόλις ἔμαθε πὼς ὁ φτωχὸς συνάδελφος Μιμάλης Γρ. κοιτότανε ἄρρωστος στὴν ἐξοχὴ δίχως καμμιὰ ἰατρικὴ περίθαλψη καὶ δίχω; μέσα γιὰ νὰ γιατρεφτεῖ, πλήρωσε τὸν γιατρὸ κ. Γ.Σανίδη γιὰ νὰ τὸν κυττάξει, δείχνοντας ἔτσι ἕνα ὡραῖο παράδειγμα συναδελφικῆ; ἄλλη λεγγύη; καὶ ἀγάπης.

Τὰ παιδιὰ τοῦ Ἔβρου

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Ἐξακολουθῶ ταχτικώτατα νὰ σᾶς πέρνω καὶ νὰ σᾶ· διαβίζω μὲ πολὺ μεγάλη προσοχὴ καὶ ὄρεξη· γιατὶ μόνο σὲ σᾶς βρίσκω τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ δικαιοσύνη, ποὺ δυστυχῶς γιαὐτὰ κανένας δὲν φροντίζει καὶ διαφορῶν ὅλοι τόσο πολύ.

Πραγματικὰ εἶνε ἔπαινος καὶ τιμή μας μεγάλη, νὰ καυχώμαστε πὼ; μόνο μεῖς ἔχουμε ἐφημερίδα, ποὺ μπορεῖ ὁ καθένας μας νὰ μιλήσει μὲ θάρρος καὶ καὶ νὰ πεῖ τὰ παρίπονά του.

Ἐδῶ μόλις πάρω τὴν ποθητή μου «Καμπάνα» ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ Νησιοῦ μας τρέχουν γιὰ νὰ ἀκούσουν τὰ καλά της λόγια καὶ μετὰ, εὐχαριστημένοι, φεύγουν σχολάζοντες ὅλα σὰς τὰ γραφόμενα μὲ πολλὰ-πολλὰ μπράβο. . . .

Δὲν παραλείπω ὅμως νὰ σᾶς πῶ, πὼς καὶ ἐδῶ τὸ μέτωπό μας ἀπόχτησε καὶ περιοδικό, ὅπου καὶ σᾶς στέλνω γιὰ νὰ δῆτε.

Ἐδῶ, περνᾶ τὸ καλοκαῖρι χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε καὶ χωρὶς νὰ μποροῦμε νὰ ἀπολαύσουμε τὶς μαγευτικές του βραδυές. Οἱ μέρες φεύγουνε, πετοῦν, καὶ σὲ λίγο θὰ μᾶς βρεῖ πάλι ὁ ἄγριος χειμῶνας ποὺ τόσο μᾶς ἔγινε φοβερός.

Τ.Τ. 912, 18 –7—23

Μὲ πολλὴ ἀγάπη
Τάκης Πολιχνιάτης
21ον Συν)μα Π.

Νὰ μὴν ξυπνήσει κεφάλι

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Μόλις κατώρθωσα τέλος πάντων νὰ πέρνω τὸ ἀγαπητό σας φύλλο, ἂ; ποῦμε ταχτικὰ (διότι πρὶν ἔκαμε 20 ἡμέρες νὰ μ' ἔλθη καὶ τώρα ἦλθε στὰς 10, ἂς εἶνε δὰ) καὶ εἶδα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς; τοῦ Σ.Ε.Σ. διότι νὰ ξέρετε ὅτι ἂν καὶ μακρυὰ εὑρισκόμεθα, μέσα στὴ Θράκη, στὴν ἀριστερὴ μεριὰ τοῦ Ἔβρου, παρακολουθοῦμε ἀπὸ κοντά, καὶ μάλιστα μὲ συγκίνηση, τὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον ἀναλάβατε, εἰ; τὸν ὁποῖον καὶ ἡμεῖς θὰ εὑρισκόμεθα πάντοτε εἰς τὸ πλευρόν σας.

Τὸ χέρι μου δὲν ξεύρει τί εἴδους συγχαρητήρια νὰ κάνει, τόσον εἰς τοὺς ψηφίσαντας—διότι τέλος πάντων ἔπρεπε νὰ τὸ καταλάβουμε ἐμεῖς; οἱ ἔφεδροι οἱ ὁποῖοι 10 χρόνια τώρα χύνουμε τὸ αἷμα μας, καὶ νὰ ξεχωρίζουμε τὸ καλὸ ἀπὸ τὸ τα·ὸ, —ὅσον καὶ τοὺ; ψηφισθέντας, εἰς τῶν ὁποίων τὸ πρόσωπον λάμπει ἡ ἀγάπη, ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ καλὴ καρδιά.

Ἐπιτέλους πρέπει νὰ τὸ καταλάβουμε, ὅλοι μας, ὅτι, εἰς τὰ χέρια μας εἶνε ἂν θὰ ἠμπορέσουμε νὰ ζήσουμε, διότι τὸ παρελθὸν μᾶς; ἐδίδαξε πολὺ καλὰ, πιστεύω. Καὶ ἀλλοίμονον ἂν πέσουμε στὰ χέρια τῆς σαπίλας· καιρὸς εἶνε τώρα ὅπου τὴν ἔχει μουδιάσει μὲ τὰ κτυπήματα ἡ Σωτηρία Ἐπανάστασις, νὰ μὴ τὴν ἀφήσουμε πλέον καὶ ξανασηκώσει τὸ κεφάλι.

Προσοχὴ μεγάλη χρειάζεται, ἀγαπητοὶ συμπολεμισταί.

Μέτωπον Ἔβρου Τ.Τ. 904
τῇ 20—7—23 Μὲ ἀγάπη
Εὐστρ. Σιταρᾶς
Ἀνθ)στὴς Πεζικοῦ

Γενναῖες ψυχὲς σὲ ἄμορφα κορμιὰ

Τ. Τ. 900 στις 22 Ἰουλίου 1923

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Μὲ ἰδιαίτερη εὐχαρίστηση σοῦ γράφω σήμερα, γιὰ νὰ σοῦ δαβιβίσω ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἀπ' ὅλους τοὺς ἐδῶ πατριῶτες μας, γιὰ τὴ δράση σου, τὴν ἀποστολική. Μὰ τὴν ἀλήθεια, πρέπει νὰν τὄχουμε καμάρι, ὅλοι οἱ Μυτιληνιοί, ποὺ μπορέσαμε ἐπὶ τέλους νἀποχτήσουμε ἕνα τίμιο ὄργανο κάθε καλῆς ἰδέας καὶ ἰδιαίτερα ὅλοι οἱ στρατιῶτες· γιατὶ τὴν «Καμπάνα» τὴν ἰδρύσανε καὶ κοπιάζουνε γιαυτὴν ἔφεδροι. Σᾶς στέλνω τὰ συγχαρητήρια καὶ τὶς εὐχὲς ὅλων τῶν συμπατριωτῶν μου. Καὶ τώρα θὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μᾶς ὑπερασπίσεις ὅσο μπορεῖς σ' ἕναν ἀγῶνα ποὺ θἀναλάβουμε. Σήμερα προτείνουμε μόνο, αὔριο ἐλπίζουμε, σὰν θἀπολυθοῦμε κι' ἐμεῖς, νὰ δουλέψουμε ὅσο μποροῦμε γιὰ τὴν ὑπεράπιση τοῦ σκοποῦ μας.

* * *

Εἶχα τὴν τύχη νὰ παρακολουθήσω καὶ νὰ λάβω μέρος στοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνες ποὺ γιναν στὴν Κομοτίνη. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Θράκης κ. Δίσιος, γνωστὸς στὴν Μυτιλήνη, εἶχε τὴν καλὴ θέληση νὰ ἐνεργήσει γιὰ τὴν ἵδρυση Γυμναστηρίου, πρᾶμα ποὺ ἐπέτυχε. Σ' αὐτὸ ἔγιναν οἱ πρῶτοι Πανθρακικοὶ ἀγῶνες; ποὺ τοὺς προκήρυξεν ἡ Γενικὴ Διοίκηση Θράκης καὶ ποὺ ἔλαβαν μέρος ὅλα τὰ τμήματα τῆς Στρατιᾶς Θράκης καὶ οἱ Γυμναστικοὶ Σύλλογοι Θράκης καὶ Μακεδονίας. Συγκεντρωθήκανε δηλαδὴ ἴσαμε 300 ἀθλητὰς ἀπ' ὅλα τὰ τμήματα τῆς Ἑλλάδας καὶ μέσα σ' αὐτοὺς — γιὰ τὸ Θεὸ — ἕνας μόνο ἤτανε Μυτιληνιός. Σκεφτῆτε πὼς

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

Η Πολιτική

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Ἀλωνιστὴς 30.

Ἡ εἰρήνη ὑπογράφηκε. Γιὰ τὴν Ἑλλάδα ὅπως τὴν κατάντησε ὁ Κωνσταντινισμός, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀκατανόμαστη καιπρωτάκουστη ἐκστρατεία τοῦ στρατοῦ στὸ 1922, εἶναι ἡ πειὸ ἔντιμη εἰρήνη καὶ μὲ λιγώτερο ὀδυνηροὺς ὅρους. Ἂν συγκρίσει μὲ τὴ συνθήκη τῶν Σεβρῶν καὶ τὴν ξεχωριστὴ θέση ποὺ εἶχε ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ 1918 ὡς τὸ 1920 στὰ βαλκανικὰ καὶ στὴν ἀνατολικὴ μεσόγειο, ἡ εἰρήνη τῆς Δωζάνης εἶνε κάτι τι ποὺ κάνει νὰ κοκκινίζει ἀπὸ ντροπὴ καὶ κάνει κάθε γενναῖο φαντάρο καὶ κάθε ἔντιμο ἕλληνα νὰ βράζει ἀπὸ ἀγανάχτηση καὶ νὰ σφίγγει τοὺς γρόθους του ἐνάντια σ' ἐκείνους ποὺ ἔγιναν αἴτια τοῦ κατρακυλήματος.

Νὰ πολεμᾷ δέκα χρόνια ὁ φουκαρᾶς ὁ φαντάρος, νὰ βασανίζεται αὐτὸς καὶ ἡ φαμίλια του ἀπὸ τὴ πεῖνα, τὸ κρύο, τὴ φτώχεια, νὰ σκορπάει τὰ κόκκαλά του σ' ἀνατολὴ καὶ δύση, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ; . . . Ἄ δὲν βρίβρισκότανε μερικὰ παλληκάρια τὴν τελευταία στιγμὴ νὰ σταματήσουνε τὸ κακό, ὁ δυστυχισμένος φαντάρος θὰ ἔβλεπε σκλαβωμένη τὴν πατρίδα του, καὶ τὸν ὀχτρὸ — καὶ τί ὀχτρὸ — νὰ διαπεράει ὡς τὸ Ταίναρο.

Ἂς μὴν προσπαθοῦμε νὰ ρίξουμε τὴν εὐθύνη στοὺς μεγάλους καὶ δυνατούς, τοὺς Φράγκους καὶ τοὺς Βόρειους, τὸν Α. ἢ τὸν Β. Κατάματα τὴν ἀλήθεια ἂς κυττάξουμε. Ἐμεῖς μὲ τὰ δικά μας τὰ χέρια βγάναμε τὰ μάτια μας. Ἀποδειχτήκαμε ἔθνος μὲ χαλασμένο κεφάλι καὶ μὲ ἀδύναμη, πρόστυχη, σάπια, ψυχή. Τὸ πάθημα ἦταν πολὺ τσουχτερό. Καὶ ἂν ὁ βρεθοῦν ὀλίγοι, ἐκλεκτοὶ ἕλληνες μὲ γενναία ψυχὴ νὰ ἀρχίσουν νὰ γιατρεύουν αὐτὸ τὸν ἀρρωστημένο ἄνθρωπο ποὺ λέγεται Ἕλληνας, ἂς μὴν ἐλπίζουμε τίποτα. Μὲ μπαλώματα, δουλειὲς ὲ ξεπερδεύουν. Μόνον γερὲς καρδιὲς θὰ παρασύρουν τὸ λαό' γιατί ὅ,τι καὶ νὰ λένε, ὁ Λαὸς τραβιέται ἀπὸ τὴν ἀρετή, τὴν αὐτοθυσία καὶ τὴν παλληκαριά.

α.

εἶνε καιρὸς πειὰ νὰ φροντίσουμε νὰ διαπλάσουμε καλὲς ψυχές, ἀπ' τὶς καινούριες ζῶμες καὶ γιὰ τὴν καινούρια ζωὴ τῆς Πατρίδας μας· καὶ πῶς γιὰ νὰ γίνουν ψυχὲς ὄμορφες, πρέπει πρῶτα νὰ διαπλάσουμε γερὰ καὶ ὄμορφα κορμιά. Εἶναι καιρὸς νὰ φροντίσουμε γιὰ τοὺς νέους· ποὺ σαπίζουν μέσα στὰ καφενεῖα καὶ στὰ διάφορα ἄλλα μέντρα. Ὅλοι ἔχουν τὴν καλὴ θέληση νὰ ζήσουν τὸν ὄμορφο ἀγέρα τοῦ Γυμνασιηρίου, τοὺς λείπει ὅμως πρῶτα — πρῶτα τὸ ἴδιο τὸ Γυμναστήριο κι' ὕστερα, τὰ μέσα. Θυμηθῆτε λιγάκι πῶς κάποτε — στὰ χρόνια σας — ἡ Μυτιλήνη εἶχε δύο γεροὺς ἀθλητικοὺς συλλόγους : τὸν Ἄτλα καὶ τὸ Διαγόρα καὶ εἶχε νὰ ἐπιδείξει πάντα θαυμασίους ἀθλητὲς στοὺς Πανελληνίους ἀγῶνες. Ἔχουμε εὐτυχῶς μέρος θαυμάσιο — τὸν Ταρλὰ — ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ ἕνα τέλειο Γυμναστήριο, σὲ σημεῖο ποὺ νὰ μὴν ὑπάρχει ἄλλο στὴν Ἑλλάδα — καὶ ξέρουμε πῶς τὰ λίγα λεφτὰ ποὺ θὰ χρειαστοῦνε θὰ βγοῦν εὔκολα.

Εἶναι ντροπὴ μιὰ ὁλόκληρη Μυτιλήνη νὰ μὴν ἔχει τὸ Γυμναστήριό της, τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ Κομοτίνη προκηρύσσει Πανθρακικοὺς ἀγώνας, ὅταν ὁ Βόλος, ἡ Σπάρτη, ἡ Λάρισσα, ἡ Χῖος, μέρη πολὺ μικρότερα ἀπ' τὸ δικό μας, ἑτοιμάζονται νὰ στείλουν τοὺς ἀθλητές των στοὺς Πανελληνίου· ἀγώνας, ποὺ θὰ γίνουν τὸν Σεπτέμβριο.

Αὐτὰ ποὺ σᾶς γράφω εἶναι ὁ πόθος ὅλων τῶν Μυτιληνιῶν ποὺ βρῆκα στὸ Μέτωπο. — Ὅλοι μοῦ εἴπανε πῶς θὰ σὲ γράψουν, γιατὶ μόνο σὲ σένα, λένε, θοῦρουν τὸν καλλίτερο ὑπερασπιστὴ τῆς ὄμορφης ἰδέας ποὺ ζητοῦνε τὴν πραγματοποίηση.

Μ' ἐκτίμηση
λοχίας **Κλεάνθης Παλαιολόγος**
4ου Ἱππικοῦ Συν)τος
Τ. Τ. 900

Τὰς σφραγίδας σας ἀπὸ καουτσοὺκ στὸν ΜΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟ (Μπὰς φανάρ). Παράδοσις ἐντὸς εἰκοσιτετραώρου.

ΕΡΧΟΝΤΑΙ !

Οἱ στρατιῶτες τοῦ Ἔβρου ἔρχονται. Ἔρχονται ἀφοῦ ἔκαμαν ἕνα ὀδυνηρὸ «εἰς θήκην λόγχην». Ἔρχονται ἀφοῦ νίκησαν μιὰ μεγάλη ἀναίμακτη νίκη. Σὰν τοὺς βλέπετε νὰ περνᾶνε νὰ βγάζετε τὰ καπέλλα σας. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ κρίτησαν Ἑλληνικιὰ τὴ Μυτιλήνη. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ σώσανε τὴν τιμή σας, τὴν περιουσία σας, τὰ χτήματά σας, τὴν Τράπεζά σας, τὸ μπακάλικό σας, τὶς γυναῖκες σας, τὴ ζωή σας. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ σταμάτησαν τὸν ἀλλόφυλο καταρράχτη στὸν Ἔβρο καὶ δὲ μᾶς ἔπνιξε ὅλους, καὶ δὲ μᾶς ἔκανε γῆς μαδιάμ ὅλου, καὶ δὲ μᾶς ἔκανε Σμύρνη καὶ Μικρασία ὅλους. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ σᾶς γλύτωσαν ἀπ' τὸ πετάλωμα, ἀπ' τὴ σκλοβιά, ἀπ' τὸ ξεπόρνεμα τῶν κοριτσιῶν σας. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ σᾶ ἐπέτρεψαν νὰ ζῆτε ἥσυχα, ἄνετα καὶ ἀναπαυτικά. Μὴν τὸ ξεχνᾶτε λοιπόν, παρακαλοῦμε. Καὶ τὸ σπουδαιότερο. Μὴν τοὺς ἀναγκάζετε νὰ σᾶς τὸ θυμίζουν καμμιὰ φορά.

ΠΥΚΝΩΣΑΤΕ ΦΑΛΑΓΓΑΣ !

Ἔρχονται οἱ συνάδελφοι τοῦ Ἔβρου. Οἱ Σύνδεσμοί μας τοὺς ἀνοίγουν μὲ δακρυσμένα μάτια τὴν ἀγκαλιά, τοὺς φιλᾶνε στὸ στόμα μέ ἕνα ὁλόθερμο «καλῶς ἤρθατε», καὶ τοὺς σφίγγουν δυνατὰ τὰ τίμια καὶ γερὰ χέρια, ποὺ μόλις ἀπόθεσαν τὸ ντουφέκι τοῦ φρουροῦ. Τὸ Ἔθνος τοὺς εὐχαριστεῖ, καὶ ἡ Φυλὴ τοὺς εὐγνωμονεῖ. Εἶναι οἱ ἄξιοι συνεχισταὶ τῆς Ἑλληνικῆς Παραδόσεως. Ὁ Ἀνταῖος ποὺ μόλις ἔπεφτε στὴ Γῆς ἔπερνε καινούριες δυνάμεις γιὰ νὰ ξαναπηκωθεῖ καὶ νὰ ξαναμπαλέψει, εἶναι ἕνα ὡραῖο, ἕνα Ἑλληνικὸ παραμύθι. Συνάδελφοι ! Ὦ; ποὺ νὰ διώξετε μὲ τὴν ἀλύγιστη ψυχή σας καὶ μὲ τὴν ἀτσαλένια σας; πειθαρχία, τὸν κίνδυνο τὸν ἐξωτερικό, ἐμεῖς ἐδῶ ἀγωνιστήκαμε νὰ φκιάσουμε τοὺς Συνδέσμους μας, περήφανα καὶ τίμια μετερίζια γιὰ νὰ πολεμήσουμε τὸν ἐσωτερικὸ ἐχθρό, τὴν ἀνηθικότητα, τὴ συναλλαγή, τὴν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ σαπίλα. Καὶ μαζύ, γιὰ νὰ φκιάξουμε ἕνα γερὸ ἐποκούμπι γιὰ σᾶς, γιὰ τὶς κουρασμένες ἀπ' τὸ γυλιὸ πλάτες σας. Συνάδελφοι, Ἀπὸ σήμερα μπαίνετε καὶ σεῖς στὶς τάξεις τοῦ εἰρηνικοῦ Στρατοῦ μας. Ἀκουμπίστε πάνου μας καὶ ***«πυκνώσατε φάλαγγες !»***

Ο ΜΕΤΑΞΑΣ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ

Δοιπὸν ὁ Γιάννης ὁ Μεταξᾶς, ἄκαπνος Στρατηγὸς τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας, παρουσιάστηκε καὶ στὴ Μυτιλήνη μας. Καὶ παρουσιάστηκε μὲ ὅλες τὶς τιμὲς τοῦ παλιολλαδίτη Κωνσταντινικοῦ κομματάρχη. Καὶ παρουσιάστηκε μὲ ὅλη τὴ σκηνοθεσία ποὺ συνείθισε τὸ κόμμα τὸ Βασιλικὸ νὰ βάζει γύρου στὶς ἐπίσημες ἐμφανίσεις του. Μιὰ δολοφονία. Τὸ πρᾶμα ἔγινε πολὺ φυσιολογικά. Πάνω σὅλη τὴ Μυτιλήνη, ὅπως ξέρετε, ἐκολλήθηκαν δυὸ εἰκόνες τοῦ χαλβαδένιου στρατηγοῦ. Ἡ μιὰ στὰ γραφεῖα τοῦ κίτρινου δικηγοράκου — ἡ εἰκόνα τἀφεντικοῦ ποὺ τρῶμε τὸ ψωμί του — κ' ἡ ἄλλη σένα καφενέ.

Ἕνας πρόσφυγας φανατικὸς πῆγε καὶ γύρεψε ἀπ' τὸν καφετζῆ νὰ κατεβάσει τὴν εἰκόνα. Κιὸ καφετζῆς ἔγβαλε τὸ πιστόλι του κιἄρχισε νὰ βαρᾶ στὰ χαμένα μέσα στὸν κόσμο ποὖπερνε τὸν καφέ του μετὰ καὶ ἄνευ Μεταξᾶ. Ἕνα παλληκαράκι, μαθητευόμενος σωφέρ, πῆρε δυὸ σφαῖρες στὴν κοιλιὰ καὶ πέθανε λένε. Δυὸ τρεῖς ἄλλοι λαβώθηκαν.

ΠΕΡΙΦΗΜΑ

Αὐνὸ σημαίνει ἀγαπητοὶ συμπολῖτες πῶς : «αἱ ἐκλογαὶ πρέπει νὰ γίνωσιν ταχέως. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν δύναται ἐπ' ἄπειρον νὰ βλέπει τὰ δικαιώματά του περιοριζόμενα παρὰ τῶν ἀνθρώπων οἵτινες θέτουσιν ἐν ἥσσονι μοῖρα τὸν Κοινοβουλευτισμὸν ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν των θέλησιν.» Ἔμπρὸς λοιπὸν γιὰ ἐκλογές, καὶ δὲν συμμαζέβεται. Ἡ παλιὰ Ἑλλάδα θέλει νὰ δεῖ τὴν κάλπη, τὸν ψηφολλέχτη, τὸν κομματάρχη (κοκορέτσι, κοκκινέλι, ζέζα, ἔρδε Νικόλα πρίντζιπα, καὶ τοὺς φάγαμε). Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ μυτζιθρένιος στρατηγὸς βγαίνει ἀπ' τὴν οὐδετερότητα. Κατέβηκε ἀπ' τὴν κορνίζα του καὶ πυροβολεῖ. Μπὰμ ! μπὰμ ! μπὰμ ! Πάρ' τους κάτω. Δὲν εἶναι τοῦρκοι, ἀδελφοί, δὲν εἶναι τσέτες, δὲν εἶνε ὁ Κεμάλ. Αὐτοὶ καλῶς νὰ ὁρίσουν. Φτάνει νἄχουνε μαζύ τους καὶ τὸν «πρίντζηπα καὶ τὴ χήρα»! Ἐδῶ πέφτουν πρόσφυγες, σκοτώνονται παιδιά. Ἔρδε καὶ ζέζα ἀδελφοί !

ΠΕΡΙ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Νὰ περὶ τίνος πρόκειται λοιπόν. Πρόκειται περὶ ψηφοφορίας. Ὁ Κωνσταντινισμὸς ψηφίζει. Τὰ σφαιρίδιά του τὰ ξαίρουν ὅλοι . . Ὁ Φατσέας, ὁ Βενιζέλος, ὁ Κουντουριώτης, ὁ Καβαφίκης. Τοὺς ψηφοφόρους τοὺς ξαίρουν ὅλοι. Εἶναι ἡ μαφία τοῦ Πρίντζηπα μὲ νούμερα τοῦ ἀνθρωπομετρικοῦ προφὶλ μάρκας Μαστραντώνη. Τὸ κόμμα ἐργάζεται καὶ στὴν Ἀντικωνσταντινικὴ Μυτιλήνη. Ὁ κίτρινος δικηγορίκος τρίβει τὰ χέρια του. Πάει ἕνας ψῆφος προσφυγικός. Τὸ κήρυγμα πάει μπρός. Χαλάλι τὰ μεροκάματα. Πάλι μὲ χρόνους μὲ καιροὺς πάλι δικά μας θἄναι. Καὶ τὸ Τρίλεφτο κ' ὁ Ἐπισιτισμὸς καὶ ἡ Περίθαλψη καὶ τὸ Γενικὸ Ταμεῖο. Κεράστε τὴν παρέα, τὸ λοιπόν.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ;

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ρωτᾶμε εὐλαβῶς καὶ μὲ ἄπειρον σεβασμὸν τοὺς διαφόρους τμηματάρχας τῆς χωροφυλακῆς, ποὺ παραθερίζουν κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν πολὺ ὡραίαν Νῆσόν μας. Ἕνας νόμος «περὶ ὁπλοφορίας» ἐναντίον τίνος ἐφαρμόζεται λοιπόν ; Μήπως ἐναντίον τῶν καθηγητῶν τῶν Ἱερῶν ;

ΣΥΣΤΗΝΟΥΜΕ

Συστήνουμε στὸν κ. Ἀρχηγὸ τῆς χωροφυλακῆς τὸ χωροφύλακα ποὺ ἄνοιξε στὸ Ἵππειος ἐμπόριο πορτοπαραθυρόφυλλων. Νὰ τὸν γιομίσουμε ἄχυρο, νὰ τὸν μπαλσαμώσουμε καὶ νὰ τὸν στήσουμε γιὰ γιεκὸρ στὰ Γραφεῖα Στεγάσεως Προσφύγων. Δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε πιὸ παστρικὰ τὰ πράματα γιὰ λόγους ποὺ εὔκολα καταλαβαίνει κανένας. Μὰ θέλουμε νὰ δοῦμε πῶς θὰ πλερωθεῖ αὐτὸς ὁ μνημειώδης χωροφύλακας.

Η ΦΙΛΗ

Ἡ «φίλη καὶ ἠγαπητὴ» τοῦ «Ἑλ. Λόγου», σκοτώνεται αὐτὴ· τί; μέρες νὰ καταργήσει μὲ ὅλα της τὰ δυνατὰ μιὰ διαταγὴ τῆς Ἀστυνομίας μας ποὺ ἀνακούφισε ὅλον τὸν κόσμο ποὺ δὲν κατόρθωσε μὲ τὶς οἰκονομίες του νἀποχτήσει αὐτοκίνητο. Καὶ παρασταίνει μὲ Ντάντικα χρώματα, τὰ βάσανα ἑνοὺς αὐτοκινητοῦ, ον ὑποστηριχτή της, ποὺ γιὰ νὰ κάνει ὁ δύστυχος τὴ γύρα τοῦ Μακρὺ — Γιαλοῦ — Χρυσόμαλλη· μὲ τἀφτοκίνητό του, τρώει λέει . . . μιὰν ὥρα περισσότερο παρὰ ἂν πάγαινε πλοῖσια μὲς ἀπ' τὸν κόσμο τῶν πληβείων ποὺ βγαίνει νὰ πορπατήξει τὸ βράδυ στὴν ἀκρογιαλιά. Ὅταν ἡ λέξη ἀδιαντροπιὰ δὲν εἶνε ἀρκετὰ δυνατὴ γιὰ νὰ χαραχτηρίσει τὸ πρᾶμα, δὲν ἔχουμε γνώμη στὸ ζήτημα. Γιὰ τὴν ἱστορία σημειώνουμε πῶς ὁ Διευθυντὴς τῆς «ἠγαπητῆς» εἶναι ποὺ πάτησε τὸ πρῶτο προσφυγάκι σαὐτὸν τὸν δρόμο.

ΜΗΔΕ ΒΟΥΝΑ ...

Κλαίει καὶ θρηνεῖ καὶ οἰμώζει οἰμωγὰς πλατυήχους σὰν τοῦ Πολυφήμου ὁ δυστυχὴς Ἀθανάσιος Γκράβαλης ὁ Ἀνταλλαγέντας . . . Καὶ οἱ θρῆνοι του γεμίζουν κατεβατὰ ὁλάκαιρα μέσα στὴ «Φωνή» του. Θέλει νὰ μάθει τὸ νοῆμον κοινὸν καὶ ἡ γενναία φρουρὰ τὴν αἰτίαν τῶν κοπετῶν τοῦ ἀγαπητοῦ Θανάση ;

Μή' ναι θεριὰ ποὺ πολεμοῦν ;
Μὴ τὰ βουνὰ μαλώνουν ;
Μηδὲ θεριὰ-ν-ποὺ πολεμοῦν
Μηδὲ βουνὰ μαλώνουν.

Μὰ συνέβηκε κάτι τρομερώτερο. Διώξαν τὸ Θανάση ἀπ' τὴν Ἐπιτροπὴ τῶν Προσφύγων. Ἡ κατάστασις θολοῦται. Τὸ ὑπουργικὸ Συμβούλιο συσκέπτεται πυρετωδῶς. Ὁ κ. Δοξιάδης θὰ ἀναγκασθεῖ ἴσως νὰ ὑποβάλει παραίτηση. Δὲν ἀποκλείεται νὰ ματαιωθεῖ καὶ τὸ Προσφυγικὸ δάνειο.

ΟΙ 12

Ἡ «Σάλπιγγα» κιὸ «Ἐλεύθερος Λόγος» τσακώθηκαν πάλι. Εἶναι τὰ προεόρτια. Ὁ Παπανδρέου καὶ ὁ Παρίτσης ἑτοιμάζουνται γιὰ τὸ μεγάλο μάτς τῆς πολιτικῆς πυγμαχίας. Ὁ Διγενῆς Ἀκρίτας μπαλεύει στὰ μαρμαρένια ἁλώνια. Ὡς τὴν ὥρα τὸ παιχνίδι τὸ χάνει ὁ κ. Παρίτσης. Τὰ ἐπιχειρήματά του γαρίζουνε ἐναντίον του σὰν ἀχάριστα βέλη ποὺ ἐπιστρέφουν στὴ φαρέτρα τους μαδημένα. Ἡ «Σάλπιγγα» κατηγορᾶ τὸν «Ἑλ. Λόγο» πῶς δὲν εἶναι «σαδέ» φιλελεύθερος, μόνο εἶναι λιγάκι «βαρὺς καὶ ὄχι». Ὁ «Ἑλ. Λόγος» ἀραδιάζει ἐπιχειρήματα-γεγονότα, γύρου στὴ δράση τοῦ Παπανδρέου μέσα στὴ σταδιοδρομία τοῦ Ἐθνικοῦ ζητήματος.

Ἡ «Σάλπιγξ» ἐπικαλεῖται τὴ μαρτυρία τῶν φιλελευθέρων Λεσβίων, πῶς ὁ ὑπέροχος Βενιζέλος στὶς περασμένες ἐκλογὲς ἀποκήρυξε τὸν Παπαντρέου. Ἐδῶ πρέπει νὰ σταθοῦμε καὶ μεῖς μιὰ παρατήρηση. Οἱ Λέσβιοι δὲν εἶνε τόσο φιλελεύθεροι ὅσο Βενιζελικοί.

Σήμερα Βενιζελισμὸς δίχως Βενιζέλο εἶναι βέβαια κάτι σὰν σκορδαλιὰ δίχως σκόρδο. Ὦ; τόσο ἀπομένουν ***αἱ μέθοδοι καὶ οἱ πολιτικοὶ τρόποι*** μὲ τοὺς ὁποίους διοίκησε ὁ Βενιζέλος, ὅσο ζοῦσε μὲς τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὰς τὰς μεθόδους, καὶ αὐτοὺς τοὺς τρόπους νοσταλγεῖ ὁ λαός μας. Αὐτὲς δὲ δὲν εἶναι λόγια. Εἶναι πράγματα. Στὶς περασμένες ἐκλογὲς οἱ Λέσβιοι δὲν ψήφισαν ***τοὺς 12 φιλελευθέρους*** ποὺ ψήφισαν. Ψήφισαν ***τοὺς 12 ποὺ διέταξε*** ὁ Βενιζέλος. Σὰν πιάσετε αὐτὸν τὸν κατάλογο σήμερα καὶ τὸν διαβάσετε, θὰ σταθῆτε σὲ μερικὰ νούμερα σκασμένοι ἀπὸ τὰ γέλια. Σὰν πᾶτε ὅμως νὰ πῆτε σοβαρὰ στοὺς Λεσβίους — χωρὶς Βενιζέλο ποὺ νὰ τὸ θέλει — νὰ ψηφίσουν τὰ ἴδια ὀνόματα, θὰ δεχθῆτε ὅλα τὰ λαχανικὰ τῶν λεσβιακῶν μπαχτσέδων ἐπὶ κεφαλῆς. Πῶς ;

ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΕΙ ΛΟΙΠΟΝ

Ἡ «Γκραβαλικὴ Φωνὴ» λέει πῶς δὲν εἶπε ψέμματα σὰν κατηγόρησε τοὺς Ἐφεδρους τοῦ ΣΕΣ πῶς ξεσπίτωσαν μιὰν οἰκογένεια ἀλλὰ...ἔτσι τῆς εἶπαν στὰ ἐκτελέσαντα τὴν ἔξωσιν ὁ γαναμ. Ἂς προσέχει λοιπὸν ἄλλη φορά, κιᾶ; μὴν κάνει γκάφες στὰ κουτουροῦ. Γκάφες ποὺ μποροῦν νὰ τὴ βλάψουν, νὰ τὴ...σβραχνιάσουν τὴν ἀγαπητὴ «Γκρ. Φωνή».

«ΑΛΦΑ ΛΥΡΑΣ»

Στὸ σημερινό μας φύλλο θημοσιεύουμε δυὸ καινούρια ἀνέκδοτα κομμάτια τοῦ Φώτη Κόντογλου. Εἴμαστε εὐτυχεῖς ποὺ παραδίνουμε, — μοναχὰ ἐμεῖς ἀνάμεσα σὲ ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα καὶ τὶς λογοτεχνικὲς Ἐπιθεωρήσεις — νέα καὶ ἀδημοσίευτα κομμάτια τοῦ δυνατοῦ μας λογοτέχνη μὲ τὸ τόσο πρωτότυπο καὶ προσωπικὸ γράψιμο. Τὰ κομμάτια αὐτὰ — στὸ ἐρχόμενο θἔχουμε κιἄλλα — τὰ παραδίνουμε στὸ καλλιτεχνικὸ αἰσθητήριο ἐκεινῶν ἀπ' τοὺς ἀναγνῶστές μας ποὺ τὸ ἔχουν τόσο καλὰ γυμνασμένο, ὥστε νὰ καταλαβαίνει τὰ ἀγνὰ καὶ γερὰ πνευματικὰ κρασιά, καὶ νὰ τὰ ξεχωρίζει ἀπὸ τὰ διάφορα νεροπλύματα κάθε ὕποπτης λογοτεχνικῆς μάρκας.

— ΔΩΡΕΑΝ —

Στοὺς ***συνδρομητὲς*** τῆς «Καμπάνας» ποὺ ***προπληρώνουν*** τὴ συνδρομή τους θὰ δοθεῖ δωρεὰν ἕνας τόμος διηγημάτων τοῦ διευθυντή μας ποὺ τυπώνεται.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
Ι. ΜΑΝΩΛΑ
Ὁδὸς Ταχυδρομείου – Μυτιλήνη
Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ
Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ
Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Μὰ ἐγὼ τὸ στόμα σ' ἀγαπῶ

Κάτω ἀφ' τὴν ὁλομέταξη
.τὴν κλαδωτὴ μαντύλια
Τρέμουν τὰ ὁλόμαβρα σγουρὰ
σὰ δυὸ τσαμπιὰ στοφύλια

Γέρνεις ἀνθούσα λυγαριά μ'
ἀηδονολαλημένη
καὶ μὲ καλεῖς σὰν τὴ μηλιὰ
μὲ μῆλα φορτωμένη.

Μὰ ἐγὼ τὸ στόμα σ' ἀγαπῶ
πεῦναι σὰν τὸ κεράσι
ποὺ καὶ τὸ χάρο, σὰν κρασὶ
θὰ πιῶ, νὰ μὲ κεράσει.

Ν. Κάππα

ALPHA LYRAE

('Απ' τὰ γραψίματα ἑνοῦς ἐ-
φημίτη ποὺ λένε πὼς ἁγίασε).

. . . . . .

I

. . . . . .

'Ησυχία καὶ μοναξιά!

Εἶνε κανένας μῆνας πάλι ποὺ βρίσκουμαι ἐδῶ στὸν ἀπόμερο τοῦτον ἀγριότοπο.. Κυττάζω τὸ σπιτάκι μου, κυττάζω τὸ πέλαγος καὶ λέω μέσα μου «εἶμαι καλο!». 'Απορῶ πῶς τὸ κατάφερα καὶ τούτη τὴ φορὰ νἄχω ἕνα σπιτάκι, καὶ μπρός μου νἄχω τὸ πέλαγο, ποῦναι καὶ τὸ πειὸ σπουδαῖο!.. 'Απὸ πάνου μου, σὰ νὰ λέμε στὴν πλάτη μου, στέκεται ἕνα στρογγυλὸ χαμηλοβοῦνι, — πειὸ σωστὸ ὅμως θἄτανε νὰ πεῖ κανεὶς; μιὰ μαύρη μονοκόμματη πέτρα. Κομμιὰ φορὰ ποὺ ξεμακρύνω ὥς πέρα στὰ ψηλότερα βουνὰ μέσα στὴ στερηά, γυρίζω καὶ κυττάζω κατὰ τὴ θάλασσα· στέκω, στέκω ἐκεῖ, ὥς ποὺ ξεχωρίζω μὲ πολὺ κόπο τὸ βουνό μου· λὲς εἶνε ἕνα μαῦρο χαλίκι ποὺ κάθεται σιμὰ στὴν ἀμμουδιά. Ποιὸς νὰ βάλει στὸ νοῦ του ποτὲς, πὼς ἐκεῖ ἀπὸ πίσω ζεῖ ἕνας ἄνθρωπος, — ποιὸς νὰ τὸ φανταστεῖ! Τρίβω τὰ χέρια μου . . .

'Η ἀλήθεια εἶνε πὼς στὴν πλάτη αὐτουνοῦ τοῦ βουνοῦ, ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, βρίσκεται ἕνα μαντρί. Μὰ ὥς τώρα δὲν εἶδα τίποτα, οὔτε κατσίκες, οὔτε ἄνθρωπο. Φαίνεται πὼς εἶνε παρατημένο . . .

'Η θάλασσα δὲν εἶνε ὁλότελα εἰμὰ στὸ σπίτι μου. Κάνει κανένας κομμιὰ ἑκατοστὴ πατήματα ὥς νὰ φτάξει στὸ ἱερό,— βέβαια, κάνει ἕναν μικρὸν περίπατο ὥς νὰ βρεθεῖ ἀπάνου στὴ μύτη ἑνοῦς μικροῦ κάβου, ποῦνε ἀπαράλλαχτος μὲ ἕνα γουρονόμουτρο. 'Εκεῖ στέκουν καὶ δυὸ-τρεῖς γκρεμνισμένοι παληότοιχοι ἀπὸ μιὰ βίγλα ποὺ τὴν εἶχανε χτίσει κάτι ἀγριανθρῶποι, κάτι κλέφτες τῆς θάλασσας, πρὶν ἀπὸ πενῆντα χρόνια.

'Απὸ μακρυὰ ὅμως ξεγελιέσοι πὼς ἡ θάλασσα τραβᾶ παραμέσα, μισὸ ὥς ἕνα μίλλι παραμέσα. Στὰ σωστὰ δὲν εἶνε παρὰ μιὰν ἁλυκὴ παρατημένη ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ἀπὸ τότες ποὺ δὲν ἤμουνα ἀκόμα γεννημένος. Τις ὧρες ποὺ πλημμάρουν τὰ νερὰ, εἴτε σὰν φυσοῦνε νοτιὲς, τὸ νερὸ γυαλίζει τόσο ποὺ μὲ στραβώνει· πρὸ πάντων τὸ καταμεσήμερο καὶ μὲ φρέσκον ἀγέρα. Τότε μοῦ φαίνεται πὼς τὸ νερὸ μετατοπίζεται — σὰν νὰ κυλᾷ ἕνα ποτάμι γιομᾶτο σπίθες· δυὸ-τρία παλούκια ποὺ στέκουνται μέσ' στὴ μέση οὐτουνοῦ τοῦ ρηχοῦ πελάγου, ὁρκίζεσαι πὼς περπατᾶν, πὼς τρέχουνε βιαστικὰ καταπάνου στὸ πλατὺ αὐτὸ ρέμμα, ὅπως πάει μονοκόμματο κατὰ τὴ θάλασσα.

Γύρω στὸ σπιτάκι μου κείτουνται σκόρπια ἕνα σωρὸ βράχια. Τὰ περσότερα μοιάζοῦν μὲ πελεκημένες γωνιασιὲς πέτρες, πού λὲς καὶ γκρέμνισαν ἀπὸ κανένα φοβερὸ κάστρο, ἀπὸ κανένα μαῦρο Κινέζικο τεῖχος.. Ἄλλα πάλι εἶνε στρογγυλὰ σὰν μπάλλες. Πολλὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ στρογγυλὰ λιθάρια, στέκονται, σὰν νὰ τἄστησε κανένας, ἀπάνου σὲ κάτι μυτερὲς κόχες ποὺ βγαίνουν ἀπ' τὰ σπλάχνα τοῦ βουνοῦ.... Μπορεῖς νὰ τὰ πάρεις γιὰ εἴδωλα κάποιου φριχτοῦ θεοῦ, εἴτε γιὰ τίποτα dolmen (1) ποὺ σημαδεύουν ποῦ κεῖτουνται τὰ κόκκαλα ἑνοῦς παληοῦ πολεμιστή. 'Εδῶ καὶ κεῖ ξεμυτίζουν ἀνάμεσα στὶς πέτρες ἄγρια χαμόδενδρα σὰν βοῦρτσες. Ἕνα μονάχα δέντρο, μιὰ τζιτζιφιὰ, στέκεται στὴ μέση ἑνοῦς μικροῦ τετράγωνου χωραφιοῦ, ποὺ τὸ ζώνουν ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ τὰ βράχια, κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη ἕνα χαμηλὸ πεζοῦλι τοῦ σπητιοῦ. Στὸν ἴσκιο τῆς τζιτζιφιᾶς αὐτηνῆς ξαπλώνουμαι καὶ κοιμᾶμοι, εἴτε κυττάζω γύρω μου τὸν κάμπο καὶ τἄλλο, ἀνεσαίνοντας ἕνα ἀγέρι γιομᾶτο εὐωδία.

(1) Τρεῖς μυτεροὶ βράχοι μπηγένοι στὴ γῆ κ' ἕνας πλατὺς ποὺ ἀκουμπᾷ στὶς κορφές τους. 'Ολάκεροι κάμποι τῆς Μπρετάνης εἶνε σπαρμένοι ἀπὸ τέτοια dolmen. Λένε πὼς εἶνε μνημεῖα ἀρχαίων πολεμάρχων.

II

Κάθουμαι ἐδῶ, ἀπ' ἔξ ἀπ' τὸ καλῦβι μου καὶ κυττάζω τοὺς ἄγριους βράχους τοῦ νταμαριοῦ, ὅπως στέκουνται ἴσιοι σὰν κολῶνες ἀπάνου ἀπ' τὸν γκρεμνὸ ποὺ κατεβαίνει κοφτὸ στὴ θάλασσα. 'Η ἁλυκὴ ἀσπρίζει ὥς ποὺ φτάνει τὸ μάτι. 'Απ' τὸ μέρος τῆς θάλασσας δὲ μπορεῖς καλὰ καλὰ νὰ ξεχωρίσεις ποῦ τελειώνει ἡ ἀμμουδιὰ καὶ ποῦ ἀρχίζει τὸ νερό. Τόσο καθαρὴ εἶνε, τόσο κάτασπρη! Μονάχα ἡ ἀποθήκη τοῦ ἁλατιοῦ στέκεται σὰν καινέ να μεγάλο παληὸ κουτί, σὰν καμμιὰ κιβωτό.

Ποῦ καὶ ποῦ, τὶς πειὸ πολλὲς φορὲς τὸ πρωΐ, φανερώνεται μακρυὰ εἴτε ἕνας ἄνθρωπος, μοναχὸς, ὁλομόναχος, ποὺ περπατᾶ σκυφτὸς μ' ἕνα σακκὶ στὸν ὦμο, εἴτε δυὸ μαζί. 'Εγὼ ἀπὸ μακρυὰ τὸν βλέπω μὲ τὸ δυνατὸ ματι μου. Φανερώνεται γιὰ μιὰ στιγμὴ, καὶ σὲ λίγο, ὥς ποὺ νὰ ἔμπω μέσα καὶ νὰ ξανάβγω νὰ κυττάξω, χάνεται. Τότες, ψάχνω ψάχνω μὲ τὸ μάτι, θέλω νὰ τὸν ξαναδῶ πρὶν χαθεῖ, πρὶν χαθεῖ γιὰ πάντα. 'Η καρδιά μου ξεπετᾶ ἐδῶ ποὺ κάθουμαι, θέλω νὰ τοῦ πῶ ἕνα σιωπηλὸ χαῖρε, γιὰ πάντα. Καμμιὰ φορὰ τὸν προφταίνω, τότες πειὰ ποὺ φαίνεται μόλις μόλις, σὰν ψύλλος, πέρα στὰ ριζοβούνια,—εἴτε ἐκεῖ ποὺ τὸν γυρεύω, τὸν βρίσκω ἄξαφνα νὰ περπατᾶ βιαστικὰ μέσα σὲ κανέναν ἔρημον κόρφο ἀπάνου στὴν ἀμμουδιά. Τις περσότερες ὅμως φορὲς δὲν τὸν προφταίνω, δὲν τὸν ξανοβλέπω πειὰ....Ποῦ πάει;—ἀπὸ ποῦ ἔρχεται καὶ ποῦ πάει; 'Ο θεὸς τὸ ξέρει...Ποτὲς δὲν σιμώνουν αὐτοὶ οἱ περαστικοὶ στρατοκόποι, κ' εἶνε γιὰ μένα ὄντα μυστηριώδη....

. . . . . .

Ἐσὺ, ἄνθρωπε τῆς πολειᾶς, δὲν ἔχεις δεῖ τίποτα ὅμοιο μ' αὐτὰ ποὺ βλέπω ἐγώ. Ἂν πεῖς πὼς βλέπεις κ' ἐσὺ ἀνθρώπους εἴτε βουνὸ, καὶ πὼς ξέρεις τὶ θὰ πεῖ εὐτυχία εἶσοι τόσο μακρυὰ ἀπὸ τοῦτα ποὺ σοῦ ἱστορῶ! 'Εσὺ μοῦ εἶσαι ξένος καὶ κάτι τι ποὺ δὲν ὑπάρχει. Ἂν ἐγὼ ἔρθω στὰ κατατόπια σου θὰ μὲ ποτίσεις πίκρα καὶ μιζέρια. Αὐτὸ τὸ ξέρω. Μὰ ἂν μποροῦσε κανένας ἄνεμος νὰ σὲ ρίξει σὲ τοῦτο τὸ ἐρημικὸ μέρος ποὺ ζῶ, τότες θἄβλεπες τὶ γίνεται ἐδῶ, τότες θἄβλεπες ἀπὸ ποῦ σοῦ μιλῶ ..

Φ. ΚΟΝΤΟΓΛΟΥΣ

ΑΠ' ΤΗΝ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ

ΘΡΟΜΒΟΙ

Σὰν ἐτέλειωσεν ὁ ἀνήφορος, τέλειωσε καὶ ἡ νύχτα. Γυαλόφεξεν ὁ οὐρανὸς μὲ μιὰ χλωμάδα, ποὺ σὰ νὰ τὴν πῆρε ἀπ' τὰ χλωμὰ κοπάδια τ' ἀνθρώπινα, ποὺ ἴσιοι καὶ φαντάσματα σερνόταν στὸ σκοτισμένο δρόμο σὰν κουρασμένα σερπετά.

Κι' ἔτριζαν τὰ βοϊδάμαξα σὰ στρίγλες.

Βρώμια, ζητιάνικα κουρέλια, σκέπαζαν, τύλιγαν τὰ σπασμένα κεφάλια καὶ τὰ σακατεμένα κορμιὰ τῶν πληγωμένων, ποὺ ἤταν σωριασμένοι σὰν ἄχρηστα τσουβάλια πάνου τους. Πηγμένο τὸ αἷμα καὶ ξερὸ στὰ ξεραμένα πρόσωπά τους.

Κι' ἔβρυναν τἀμάτια σὰν καντύλια πού τοὺ: σώθηκε τὸ λάδι.

Καί τὸ τρίξιμο μαζεβόταν, δυνάμωνεν ἀτέλειωτο, στριγγό, σουβερὸ καὶ μέσα στὰ κουρασμένα μυαλὰ γινόταν ἕνας πελώριος μύλος ἀθρωποφάγου Δράκου καὶ ἄλεθεν ἀθρώπινα κόκκαλα.

Κόκκινες ἀφλόγες καὶ σταχτόμαυρος καπνὸς ἀνέβαιναν ἀπὸ μιὰ χαράδρα. Τσιρίχτες κραβγὲς ἔβγαιναν ἀπάτε μέσ' ἀπ' τὸ φλογισμένο χωριό. Ἕνα κομμάτι τ'Οὐρανοῦ ἀπὸ πάνου, ἀπ'τὴν ἀντάβγεια ἤταν σὰ μιὰ μεγάλη πληγὴ ποὺστοζεν οἶμα.

Ἕνας κουρελισμένος, ξυπόλητος φαντάρος, ποὖχε τρελλαθεῖ κείνηντὴ κολασμένη νύχτα, ἔβγαζε στριγγοὺς ἤχους φυσώντας σ' ἕνα Τσιγγάνικο σουράβλι, κοθισμένος πάνου σ' ἕνα στραχτὶ βράχο. Σὰ νάταν ἀφτὸς ὁ βοσκὸς π' ὡδηγοῦσε τὰ χλωμὰ κοπάδια.

Ξάφνου ἕνα βοϊδάμαξο παραστράτησε, καὶ σωριάστηκε μοζὶ μὲ τοὺς πληγωμένους κάτου στὸ μεγάλο γκρεμὸ πού ταν δεξιά. 'Απ' τὸ βάθος μονάχα τὸ μούγκρισμα τὸ πικτὸ τοῦ ἑνὸς βοδιοῦ ἀκούστηκε.

Τίποτ' ἄλλο.....

Κερωμένος, κίτρινος σὰν πεθαμένος, μ' ὀρθάνοιχτα τεντωμένα μάτια ἔμεινε μιὰ στιγμὴ ὁ φαντάρος π' ὁδηγοῦσε πεζὸς τὸ κάρρο ποὺ γκρεμίστηκε καὶ σωριάστηκε χάμου· ὕστερα σὰν ἀστραποκαμένος:

— 'Αδερφέ!!..μούγγρισε.

Τίποτ' ἄλλο...

'Ο τρελλαμένος φαντάρος πετάχτηκεν ἀπ' τὸ βράχο ποὺ καθότανε κ' ἄρχισε νὰ χοροπηδᾷ, ἐ-ῷ μὲ φυσκωμένα μάγουλα φυσοῦσε-φυσοῦσε μέσα στὸ Τσιγγάνικο σουράβλι...

Πέρα ἀπ' τὴν κορφὴ τοῦ βουνοῦ φάνηκεν ὁ Ἥλιος κατακόκκινος σὰν ἕνα κεφάλι κατακρεουργημένο καὶ βουτημένο στὸ αἷμα.

Κ. ΜΑΚΙΣΤΟΣ

ΤΟ ΚΟΜΠΟΛΟΪ ΣΑΣ

= Τὴν Κυριακὴ ἡ ἔκθεση τῆς ζωγραφικῆς ζωντάνεψε ὡραῖα.

— Ὅλο τὸ πρωΐ

— Κι' ὅλο τἀπόγεμα.

— Ἡ αἴθουσα τοῦ Γυμνασίου ἤτανε πλημμυρισμένη ἀπὸ φιλοτέχνους,

— Ποὖρχονταν ν' ἀγοράσουνε,

— Ἢ ἁπλῶς νὰ ἰδοῦνε, νὰ μελετήσουνε τὶς ὡραῖες συνθέσεις τῶν Ζωγράφων.

— Ὁ ΣΕΣ ἔβγαλε καὶ την εἴσοδο τῶν 2,50 δραχμῶν,

— Ποὺ εἴσπραχνε γιὰ τὰ γιατρικὰ τῶν ἄρρωστων ἐφέδρων.

— Κἔτσι ὅσοι παραλῆδες φιλότεχνοι δὲν τολμοῦσαν νὰ θυσιάσουν ὥς τὰ τώρα τὸ δυομισάρι.

— Πλάκωσαν μαζεμένοι.

— Τὸ πρᾶμα ἂν δὲν εἶνε ἐνθουσιαστικὸ γιὰ τὴ συναίσθηση τῶν ὑποχρεώσεώ μα; ἀντίκρυ στοὺς στρατιῶτες μας.

— Εἶναι ὅμως παρηγορετικὸ γιὰ τὴ συναίσθηση τῶν ὑποχρεώσεών μας ἀντίκρυ στὴν Ἑλληνικὴ τέχνη.

— Εἰδοποιοῦμε ὅτον τὸν κόσμο πὼς «Ταδέρφια» παρακάλεσαν τοὺς Ζωγράφους.

— Νἀφίσουνε γιὰ δυὸ τρεῖς μέρες ἀκόμα ἀνοιχτὴ τὴν Ἔκθεση.

— Ποὺ ἤτανε γιὰ νὰ κλείσει χτές.

— Κιαὐτὸ γιὰ νὰ μπορέσει ὅλος ὁ κόσμος;

— Νὰ περάσει ἀπ' τὴ σάλα τοῦ Γυμνασίου.

— Γιὰ νὰ συνηθίσει τὸ μάτι του νὰ βλέπει ὡραῖα πράματα,

— Καὶ σιγὰ σιγὰ νὰ ταξαπήσει,

— Καὶ νὰ μαθει νὰ τὰ ἐχτιμᾶ καὶ νὰ ταποζητᾶ στὸ μέλλο.

— Ἡ εἴσοδο εἶναι πάντα....τζάμπα γιὰ ὅλου; καὶ γιὰ ὅλες.

— Τὸ νυχτερινὸ «γεγονὸς» τῆς Κυριακῆς,

= Ἦτανε «τὸ Μυτιληνιὸ Πανηγύρι» ποὺ πέτυχε ἀρκετούτσικα.

— Ὁ Κῆπος εἶχε μετοβληθεῖ σὲ μαγεμένο ἄλσος.

— Μέσα σὲ καλλιτεχνηκά (;) κιόσκια,

— Ὡραῖες τσιγγάνες; λέγανε τὴ μοῖρα,

— Στρουμπουλὲς καὶ περδικόστηθες νεράϊδες,

— Ψαρεύανε τὴν τύχη.

— Σερβίρανε καφὲ μαῦρο σὰν τὰ μάτια τους.

— Πάστες γλυκὲς σὰν τὸ στόμα τους.

— Τσιγάρα ξανθὰ σὰν τὰ μαλλιά τους.

— Ἡ ὀρχήστρα γιόμιζε τὰ παρτέρια ἀπὸ μουσικὸ μεθύσι.

— Καὶ τὰ λικὲρ ζήλιζαν σὰν τὶς ματιὲς τῶν ὁλόδροσων κεραστριῶν.

— Οἱ ἐκλεκτοὶ τῆς φιλανθρωπίας, τοῦ πνεύματος, καὶ τῆς Τέχνης — Φοξτρότ.

— Χόρεψαν ἀκούραστα στὸ παρκέτο τοῦ χοροῦ, ὥς τὶς πρωΐνες ὧρες,

— Ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν προσφύγων.

— Ὁ κ. Κόντογλους ἔπερνε σκίτσα— ἔξω ἀπ' τὰ κάγγελα—

— Μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους πρόσφυγες ποὺ ἀπολάμβαναν μὲ συγκίνηση τὸ θέαμα,

— Τῶν συμπολιτῶν ποὺ κατασκοτωνούτανε στὸ γλέντι γιὰ νὰ τοὺς ἀνακουφίσουν.

— Ὁ κ. Κόντογλου μᾶς εἶπαι πὼς θὰ μετοχειριστεῖ τὰ σκίτσα του,

— Γιὰ ἕνα μεγαλον συμβολικὸ πίνακα,

— Ποὺ θὰ παραστείνει τὴν «Φιλανθρωπία χορεύουσαν τὸν χορὸ τῆς Σαλώμη..»

— Κοντὰ μεσάνυχτα,

— Κυκλοφόρησε μὲς τὴ γιορτὴ, κ' ἡ ἐξωφρενικὴ φημερίδα «Τοῦ Κουτρούλη τὸ Πανηγύρι».

— Την πουλοῦσε μιὰ ἐφημεριδοπουλήτρα. 'Απ' τὶς πιὸ ἔμμορφες πανηγυριώτισσες.

— Κ' ἔκανε χρυσὲς δουλιές.

— Τὰ πραχτορεῖα τῶν ἐφημερίδων τὴν ἴδια ὥρα τῆς ἔστειλαν πολὺ ἐλκυστικὲς προτάσεις,

— Γιὰ νὰ τὴν ἀγκαζάρουνε στὴν ὑπηρεσία τους.

— Ἡ ἐφημεριδούλα αὐτὴ ἤτανε ἀρκετὰ ἐξυπνη καὶ μὲ πολὺ κέφι.

— Νὰ μερικὰ δείγματα ἀπ' τὶς σιῆλες της.

— «Τὸ Πανηγύρι τοῦ Κουτρούλι εἶναι τὸ μόνο ποὺ δὲν ἔχει .!.!. ἁγίασμα.

— 'Εκδιδειαι ἀπὸ μεγάλην ἐκδοτικὴ ἑτοιρία μὲ μετοχὰς καὶ ὀνομαστικὰς ἀπολύτους.

— Τὰ ξέια χειρόγραφα ἀνταλλάσονται μὲ τὰ δικα μας, τὰ δὲ μὴ ἀποστελλόμενα ἡμῖν δὲν ἐπιστρέφονται.

— Ποιὰ εἶν' ἐκείνη
ποῦναι κομμένη
καὶ κατεβαίνει
μὲ τόση ὁρμή;
Εἶναι ἡ δραχμή.

— Εἰσερχόμενοι εἰς τὸν Κῆπον, κλείετε τὴν θύραν ὄπισθέν σας, διὰ νὰ μὴ σχηματίζονται ρεύματα».

ὁ Κονασιμόδος

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε πολὺ ὅποιος ἀπ' τοὺς συνδρομητές μας δὲν παίρνει ταχτικὰ τὸ φύλλο νὰ μᾶς τὸ μηνάει, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸ ποὺ τοῦ λίπει.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Παβλίδην 'Ιωάννην ὑπίατρο. Τὰ πήρε με. Εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ ὅλα τὰ καλὰ ποὺ μᾶς γράφετε καὶ μᾶς, στέλνετε. Ἂν σπίσει ὁ διάολος τὸ πόδι του ἴσως ἔχετε καὶ ταχυδρομικὴ ἀπάντηση. 'Απόδειξη στέλνουμε.

'Αλμπάνην Νικόλα λοχία. Εὐχαριστοῦμε πολὺ· στέλνουμε ἀπόδειξη.

Καραπαναγιώτην Βύρωνα λοχαγό. Εὐχαριστοῦμε. 'Εγράψαμε. Ταχυδρομικὰ ἐκτενῶ . .

Γ. Πολυζώνην. Εὐχαριστοῦμε. 'Εγράψαμε τὸν κ. ὑπολοχαγὸ Κοντὸ Μιχαήλ.

Φώτην Φράγγου. Τὸν κ. Α. Ματζουράνη ἐγγράψαμε. Εὐχαριστοῦμε.

ΣΕΣ Τρίγωνα. Τις πήραμε. Συνδρομητὲς ἐγγράψαμε.

Μ. Μαριγλῆν. 'Ενεργοῦμε.

'Αρ. Πάλλην λοχαγό. Τὰ πήραμε ὅλα. Εὐχαριστοῦμε πολὶ γιὰ τὴν τιμή. Ἔχουμε ἐγγραφεῖ. Μὰ ἔχει ἐξουσιοδοτηθεῖ κι' ὁ συνάδελφός μας Μιχάλης Βαμβακίτης γιὰ τὴν ἴδια δουλειά. Γράφτε μου ἂν πρέπει νὰ τοῦ παραδώσω τὰ χαρτιά. Παραλλήλως θὰ δουλέψουμε ὅλοι μαζὺ μὲ ἀγάπη.

'Ενδιαφερόμενον. Νὰ τί λέει ἀκριβῶς ὁ νόμο, πάνου σιὸ ζήτημα αὐτό: «Ὅσοις ἐὰν συνεπλήρωσε τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του κατοχρώμενος τῆς ἀπειρίας ἢ τῆς ἐμπιστοσύνης κόρης; ***ἀνηλίκου,*** ἀμέμπτων ἠθῶν, παραπλανᾷ ταύτην δι' ἀπατηλῶν μέσων εἰς συνουσίαν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἓξ μηνῶν μέχρι ἑνὸς ἔτους. Ἡ πρᾶξις μένει ἀτιμώρητος ἅμα τῇ τελέοει τοῦ γάμου τοῦ αὐτουργοῦ μετὰ τῆς ἀποπλανηθείσης.»

Π. Χαλδέζον. Λάβαμε· εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ ὅλες τὶς ἐνέργειες. Χαρήκαμε γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ 'Ασώτου. Γιαὐτὸ ποὺ σᾶς εἶπε ὁ κ. Καραπαναγιώτης, γιὰ τὴν ὥρα δὲν ὑπάρχουν ἐλπίδες νὰ γίνει. Ἐπομένως κάνετε ὅ,τι νομίζετε πὼς μπορεῖ νὰ γίνει.

Ζαφειράκην γιατρόν. Γιὰ τὴν αἴθουσα θὰ φροντίσει ὁ ΣΕΣ.

Κελοϊδίτη. Στὸ ἄλλο φύλλο.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μὲ ἐξαιρέτου ἐνδιαφέροντος ὕλη ἐκυκλοφόρησε τὸ 28ον τεῦχος τῆς Ἑβδομαδιαίας Πολιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως «ΚΟΙΝΟΤΗΣ». Περιεχόμενο: Δ. Στραγανιώτη. Ἡ Ἑλληνοϊταλικὴ προσέγγισις. Κ. Κλεινίη. Ὁ ἀστικὸς ἐποικισμὸς ἐν σχέσει μὲ τὸν ἀγροτικόν. Ντ. Μαλούχου, περὶ τῆς διοικήσεως τῆς Μακεδονίας. Κ. Καραβία. Ὁ ἀγροτικὸς ἐποικισμὸς εἰς τὴν Μακεδονίαν. Βαλκανικὴ πραγματικότης. Τὸ πνεῦμα τοῦ κοινοτισμοῦ. Διδάσκαλοι καὶ διδασκαλεῖα. Ποιήματα κλπ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΠΑΥΛΙΔΗΣ ἰατρὸς

Παθολόγος — Γυναικολόγος

Θεραπεύει τοὺς ἑλώδεις πυρετούς. Τὰς χρονίας ἐξογκώσεις σπληνὸς, ἥπατος, τὰ πνευμονικὰ, καρδιακὰ, στομαχικὰ νεφρικὰ καὶ ὑστερικὰ νοσήματα. Τὰς διαρροίας καὶ δυσεντερίας τῶν παίδων. Τὴν ἀναιμίαν χλώρωσιν καὶ χειράδας. Τὴν δυσμηνόρροιαν καὶ 'Αμηνόρροιαν τῶν Γυναικῶν. Τὰς Μητρορραγίας. Τὴν στείρωσιν. Ὑστερισμὸν καὶ Νευρασθένειαν.

'Εφαρμόζει ὅλους τοὺς, εἰδικοὺς ὀρροὺς (Serum Spécialités) πρὸς θεραπείαν τῶν Λοιμωδῶν νοσημάτων. Κοθ' ἑκάστην ἐν τῷ Κεντρικῷ Φαρμακείῳ τῶν 'Αδελφῶν Ε. καὶ Ι. Χιωτέλλη ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ του δωματίῳ. 2—10

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΑΠΗΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΣΠΑΡΤΗΣ—ΟΥΣΑΚ

ΠΑΝΤ. ΣΕΡΑΦΕΤΙΝΙΔΟΥ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ ἀξιοτίμου κοινοῦ, ὅτι ἐναντι τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου» ἱδρύσομεν ἐργοστάσιον τοπήτων ἀπαραμίλλων κατά τε τὸ ποιὸν καὶ τὸ εἶδος πρὸς τοὺς τοπητας 'Ανατολῆς Σπάρτης-Οὐσάκ. 'Εκτὸς τῶν εἰς Εὐρώπην ἀποστελλομένων ταπήτων μας παρασκευάζομεν καὶ τοιούτους ἐπὶ παραγγελίᾳ συμφώνως πρὸς τὰ δοθησόμενα ἡμῖν μέτρα καὶ σχέδια εἰς τιμὰς λογικάς.

Οἱ βουλόμενοι παρακαλοῦνται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὰ γραφεῖά μας. 'Εν ταῖς ἀποθήκοις μας εὑρίσκεται διαρκὴς παραταθήκη τοπήτων.

Εἰς τὰ βαφεῖα ἡμῶν ἐπίσης βάφονται νήματα ἔπιπλα ἐνδύματα μάλλινα μὲ βαφὰς στερεάς.

'Αλὰ Τούρκα!

— Σελάμ! Σελάμ! Σελάμ!

— Σελὰμ ἀλεϊκουμ! Μὰ γιατί χαιρετᾶς ἀλὰ Τούρκα ἀδερφέ;

— Δὲ χαιρετῶ. Κοπνίζω. «***Σελὰμ***» εἶνοι τὰ περίφημα τσιγάρα τοῦ Μπαρμπαγιάννη. Καὶ ἡ λέξη, ἔγινε σύμβολο τῶν καπνιστῶν ποὺ νιώθουν τί τοὺς γίνεται.

— «Σελάμ», λοιπόν. «Σελὰμ» ἀλεϊκιουμ καὶ ἀλεϊκιουμ «Σελάμ»! 1-2

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»

ΚΑΜΩΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Στὸν ἥλιο, τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς!
Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Α'. | ΑΡΙΘ. 20

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Τρυγητὴς 7 Τρίτη
1923. Ἀν. ἡλ. 5.35 — Δύσ. 7.25

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΥΣ

Συνδρομὴ χρονιάτικη δραχμὲς ἑκατὸ

Τὸ φύλλο 1 Δραχμὴ

ΚΑΛΩΣ ΟΡΙΣΑΤΕ ΣΥΝΑΔΕΡΦΟΙ!

Ἡ καρδιά μας χτυπᾶ δυνατὰ σήμερα ποὺ τὸ νησί μας σᾶς ξαναδέχεται, τίμιους καὶ περήφανους συναδέλφους. Σᾶς λέμε, τὸ «καλῶς ἤρθατε», κ' ἡ φωνή μας πάλλεται ἀπὸ ἀγάπη, πάλλεται κι' ἀπὸ καμάρι. Ἂς ἔρθει ἡ Χώρα ὁλάκαιρη γιὰ νἀκουμπίσει στὰ κουρασμένα σας πόδια τὴν εὐγνωμοσύνη της. Ἂς ἔρθει ἡ Χώρα ὁλάκαιρη γιὰ νὰ σᾶς σφίξει μὲ συγκίνηση τὸ γερὸ καὶ ἔντιμο χέρι, ποὺ μόλις ἀκούμπησε χάμου τὸ ντουφέκι· ποὺ μόλις ἔβανε στὸ φηκάρι της τὴ λόγχη τοῦ φρουροῦ τῶν πυλῶν τοῦ Κράτους· ποὺ μόλις ἀπόθεσε στὴ γῆς τὸ σιδερένιο κράνος τοῦ ἐθνικοῦ πολεμιστή. Τὸ χέρι αὐτὸ τὸ γερὸ καὶ ἔντιμο, ἡ πατρίδα μας τὸ φιλᾶ μὲ δάκρυα καὶ τὸ σφίγγει μεύγνωμοσύνη. Αὐτὸ εἶναι ποὺ ξανασήκωσε ψηλὰ τὸ λάβαλο τῆς Φυλῆς, ποὺ ἄτιμοι καὶ κατραμένοι ἐφιάλτες τὄχανε κυλίσει μὲς τὸ βοῦρκο τῆς πιὸ ταπεινοτικιᾶς ντροπῆς.

Αὐτὸ εἶναι τὸ χέρι ποὺ σταμάτησε τὸ δοξασμένο ἅρμα τῆς Ἑλλάδας μας, ποὺ μιὰν ἀγέλη ἀποχτημωμένοι πατριδοκάπηλοι, μεθυσμένοι ἀπὸ πάθη κομματικά, ἀπὸ ἀλκοὸλ καὶ ἀπὸ ὑπολογισμοὺς προσωπικοῦ συμφέροντος, τὄσερναν σέναν ξεφρενιασμένο κατρακύλισμα, τὄσερναν σέναν φριχτὸ γκρεμνό, τὸ κλώτσαγαν σέναν ἄπατο χάος, ποὺ δὲν ἤτανε πιὰ γιὰ νὰ ξανασηκωθεῖ. Αὐτὸ εἶναι τὸ χέρι ποὺ φούχτωσε ὀργισμένα τόπλο, κιἄδραξε τὴν ὁπλισμένη χειροβομβίδα, μὲ μιὰ κίνηση ὀλύμπιας ὀργῆς, ὅταν ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 1922 βάρεσε τὸ τρομερὸ κιάνατριχιαστικὸ σάλπισμα τοῦ Πανελληνικοῦ κινδύνου, καὶ σύνταξε κάτου ἀπ' τὶς σημαῖες της ὅλους ὅσοι ὁρκίστηκαν νὰ ξεπλύνουν τὴ ντροπὴ τῆς ἀτιμίας, καὶ νὰ σβύσουν τὰ κόκκινα πλοκάμια ποὺ ἄφησε ἡ παλάμη τοῦ Τούρκου πάνου στὸ μάγουλο τῆς Ἑλλάδας μας.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ξέρει ἡ πατρίδα μας, ἡ πατρίδα μας ποὺ σᾶς ξαναδέχτηκε πάλι στὴν ἀγκαλιά της καὶ σᾶς φωνάζει τὸ «καλῶς ἤρθατε» τῆς χαρᾶς της καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης της. Ἂν τὰ σπίτια της σήμερα στέκουνται εὐτυχισμένα καὶ δίχως νὰ δοκιμάσουνε τὸν ἀναμένο δαβλὸ τοῦ τσέτη, σὲ σᾶς τὸ χρωστᾶνε. Ἂν οἱ οἰκογένειες χαίρονται τὴν ἀγάπη τους καὶ τὰ ἄτομα τὴν ἡσυχία τους, κι' οἱ πλούσιοι τὰ καλά τους, κι' οἱ φτωχοὶ τὴν ζωή τους, κι' οἱ παρθένες τὴ τιμή τους, κι' οἱ ἀνκλησιὲς τὰ ἱερά τους, σὲ σᾶς τὸ χρωστᾶνε. Μὰ πάνου ἀπ' ὅλα τ' ἀγαθὰ ποὺ χαρίσατε στὸ ἔθνος, σὰν κάνατε τὴ σιδερένια ἀλυσσίδα τῶν κορμιῶν σας σὄλο τὸ μάκρος τοῦ Ἔβρου· τὴν ἀλυσσίδα ποὺ σταμάτησε τὸν ὁδοστροτήρα τοῦ Τουρκικοῦ χτήνους, ποὺ ὁρμητικὸς κυλοῦσε πρὸς τὰ παλιὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδας, γιὰ νὰ περιορίσει τὰ ὁριά της γύρου στὴν Ἀκρόπολη, καὶ γιὰ νὰ ὑποβοηθήσει τοὺς ὀνειρευτὰς τῆς «μικρᾶς καὶ ἐντίμου Ἑλλάδος» γιὰ νὰ φκιάσουν ἀπ' τὰ χαλάσματα τῆς Πανελλήνιας Ἑλλάδας τὴν Κοιητεία τοῦ Μεγιδίου. Τὸ ἔργο ποὺ σᾶς ἐμπιστεύτηκε ἡ Ἐπανάσταση, τὸ τελέψατε ἄξια καὶ περήφανα. Ἀπὸ σήμερα γυρίζετε καὶ σεῖς στὶς τάξες μας.

Στὶς τάξες τῶν πολιτῶν. Μὰ αὐτὸ δὲ θὰ πεῖ πὼς δὲν ἔχουμε πιὰ νὰ σκεφτοῦμε τίποτε γιὰ τὸν τόπο μας. Ὄχι. Ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ γυρίσαμε στὰ σπίτια μας πρὶν ἀπὸ μερικοὺς μῆνες, ἐμεῖς οἱ μεγαλύτεροί σας συστρατιῶτες κάτσαμε ὅλοι μαζὺ καὶ σκεφτήκαμε αὐτὸ τὸ πρᾶμα:

Πὼς δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψουμε πιὰ στὴν κάθε κομματικὴ φατρία νὰ παίζει μὲ τὴ ζωή μας καὶ μὲ τὴ ζωὴ τῶν γυναικοπαίδων μας. Πὼς δὲν πρέπει νἀφίσουμε πιὰ τὸν ἕναν πολιτικὸ νὰ φκιάνει καὶ τὸν ἄλλον νὰ χαλνᾶ γιὰ τὸ καπρίτσιο τοῦ ἑνὸς μεγαλουσιάνου καὶ τοῦ ἀλλουνοῦ αὐλοκόλακα. Πὼς δὲν πρέπει πιὰ νἀφίσουμε νὰ μοιράζουνται τὸ αἷμα μας, καὶ τὰ νιάτα μας, καὶ τὸ ψωμὶ τῶν παιδιῶν μας, καὶ τὴν τιμὴ τῶν γυναικῶν μας, δυὸ φοῦχτες κομματάρχηδες, ποὺ ὁ ἕνας γυρεύει νὰ ριξει τὸν ἄλλον, ὄχι γιατὶ νομίζει πὼς θὰ ὑπηρετήσει καλύτερα τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, μὰ μόνο καὶ μοναχὰ γιὰ νὰ πάρει στὰ χέρια του τὸ δημόσιο ταμεῖο, καὶ νὰ μοιράσει στοὺς τραμπούκους φονιάδες τοῦ κόμματος, καὶ στοὺς ἄεργους τῆς κλίκας του, μὲ τὶς φοῦχτες τα λεφτὰ ποὺ μαζεύουνται ἀπ' τοὺς βαρεῖς μας φόρους, κι' ἀπ' τὴ σκληρὴ δουλιά μας. Σκεφτήκαμε πὼς ὡς τὰ σήμερα κάναμε μιὰν ἐγκληματικὴ κουταμάρα, μὲ τὸ νἀκοῦμε τὶς ὑποσχέσεις τοῦ ἑνὸς καὶ τὰ ψευτοχαδέματα τἀλλουνοῦ, καὶ νὰ κοιμούμαστε πάνου στὸ ἀναμένο ἠφαίστειο τῶν πολιτικῶν των παθῶν, ποὺ μόλις σκάσει ἐμεῖς εἴμαστε ἐκεῖνοι ποὺ μᾶς τινάζει μεσούρανα μὲ ὅλο μας τὸ σπίτι. Καὶ κάναμε τοὺς Συνδέσμους κάτου ἀπ' τὴν προστασία τῆς Ἐπαναστάσεως. Θὰ τοὺς εὕρετε ὅλοι στὰ χωριά σας. Ἀποτελοῦνται μοναχὰ ἀπὸ ἐφέδρους πολεμιστάς, κ' ἔχουνε σκοπὸ νὰ δώσουνε στὸ ἔθνος μιὰ πολιτικὴ καὶ μιὰ κοινωνικὴ ζωὴ πιὸ τίμια καὶ πιὸ ἠθική. Ἔχουνε σκοπὸ νὰ κάνουνε τὶς ἰδίες τῆς Ἐπαναστάσεως Εὐαγγέλιο. Ἔχουνε σκοπὸ νὰ κάνουνε τὶς ἰδέες τῆς Ἐπαναστάσεως φραγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, ποὺ θὰ διώξει κακὴν κακῶς ἀπ' τὸ Ἱερὸ τῆς Ἑλλάδας ὅλους τοὺς συμφεροντολόγους κολλυβιστάς, ὅλους τοὺς σάπιους ἐμπόρους τῆς σάρκας μας, ὅλους τοὺς φάβλους πουλητάδες τοῦ αἵματός μας, ὅλους τοὺς ἀνίκανους καὶ ἀπόλεμους διαφεντεφτάδες τῆς τύχης μας. Οἱ Σύνδεσμοί μας ἔχουνε ἀκόμα σκοπὸ νὰ κάνουν τοὺς ἐφέδρους καὶ τοὺς πολίτες νὰ γυρεύουνε τὸ δίκιο τους ἀπ' τὰς Ἀρχὰς ἀπ' εὐθείας. Νόμιμα, ἴσια, δίχως ρουσφετολογικὲς ἐπεμβάσεις, δίχως τοὺς κομματάρχες. Οἱ Σύνδεσμοί μας ἔχουνε σκοπὸ νά ὑπερασπίσουνε τὰ δίκια μας τὰ νόμιμα, τὰ δίκια μας τὰ ἀναγνωρισμένα, τὰ δίκια μας τὰ παραπεταμένα ὡς τὰ σήμερα. Γιατὶ τὸ δίκιο δὲ φτανει νὰ σοῦ τὸ ἀναγνωρίζουν. Πρέπει νὰ σοῦ τὸ δίνουν κιὅλας. Καὶ μοναχὰ ἡ ἕνωση φέρνει τὴ δύναμη, καὶ μοναχὰ ἡ δύναμη ἐπιβάλλει τὸ δίκιο. Συνάδερφοι. Πυκνώσετε τὶς φάλαγγες τῶν Συνδέσμων. Τονώσετέ τους ἀκόμα μὲ τὴ φρέσκια ὁρμή σας, μὲ τὴν ἀδάμαστη ψυχή σας. Τὴν πειθαρχία ποὺ μάθαμε δέκα χρόνια τώρα, ἂς τὴν ἐφαρμώσουμε μοναχοί μας, θελληματικὰ καὶ μὲ ἐνθουσιασμό, σαὐτὴ τὴν περίσταση. Ἡ τάξη ποὺ πολεμᾶ, ἡ τάξη ποὺ τὰ δίνει ὅλα στὴν πατρίδα, αὐτὴ ἡ τάξη ἔχει καὶ τὰ πιὸ μεγάλα δικαιώματα γιὰ νὰ ζήσει στὸν τόπο της ἥσυχα καὶ εἰρηνικά, μὲ νόμους ποὺ νὰ ἐφαρμόζουνται, καὶ μὲ δικαιοσύνη ποὺ νὰ μὴν ξέρει κόμματα.

Μὲ τὴ δύναμή μας, θὰ παραμερίσουμε ὅλους τοὺς φάβλους, μὲ τὸν ἀριθμό μας θὰ τονώσουμε ὅλες τὶς ὑπεράνθρωπες προσπάθειες τῆς Ἐπανάστασης, μὲ τὴν Ἕνωσή μας θὰ ταπεινώσουμε ὅλους τοὺς συμφεροντολόγους ἐκμεταλλευτές ποὺ προσπαθοῦν καὶ θὰ προσπαθήσουν νὰ μᾶς χωρήσουν, νὰ μᾶς συκοφαντίσουν, νά μᾶς ἀδυνατίσουν. Φτάνει νὰ εἴμαστε πάντα ΤΙΜΙΟΙ καὶ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΣ. Φτάνει νά κάνουμε τὴν παλληκαριά μας περήφανη παντιέρα ποὺ θά ὁδηγεῖ ὅλες τὶς πράξεις μας. Ἀγαπημένοι συνάδερφοι, καλῶς ἤρθατε!

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτηση καὶ ὁ θόρυβος γύρω ἀπὸ τὴν προσπάθεια τῆς Ἐπανάστασης; νὰ πετύχει τὴν ἕνωση ὅλων τῶν ἀντικωνσταντινικῶν στοιχείων ἐνάντια στὴ Μεταξικὴ παράταξη. Οἱ Μεταξικὲς φυλλάδες παλεμοῦν φανερὰ τὸν Ἐθνικὸ Συνασπισμό. Μαζύ τους εἶνε καὶ τὸ «Ἐλεύθερο Βῆμα» ποὺ ἡ στάση του δὲν πρέπει νὰ παραξενεύει κανένανα, ἀφοῦ κι' ἄλλη φορὰ ντράπηκε ἀλληλέγγυο μὲ τὴν «Καθημερινὴ» κατὰ κόντρα στὴν Ἐπανάσταση. Ὁ πόλεμος αὐτὸς ποὺ κάνουν τοῦ Συνασπισμοῦ εἶναι γιὰ τὸν Παλαιοκομματισμὸ τοῦ Κωνσταντινισμοῦ ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου. Καὶ νὰ γιατί:

Ὁ Συνασπισμὸς θὰ ἔχει μέσα του, ὅλου; ἀνεξαιρέτως; τοὺς ἀντιπάλους τοῦ Κωνσταντινισμοῦ. Εἶνε μ' ἄλλα λόγια ἐχθρὸς πολὺ ἐπικίνδυνος. Ὁ Μεταξᾶς στὶς ἐκλογὲς δὲ θὰν ἔχει νὰ παλέψει μὲ τοὺς Βενιζελικούς; μονάχα ποὺ ἐλπίζει — δικαίωμα τοῦ καθενὸς νὰ ἐλπίζει καὶ νὰ νομίζει ὅ,τι θέλει — πὼς θὰν τοὺς βάλει κάτω· μόνε θὰν ἔχει ἀντίθετου; καὶ τοὺς ἐργατικούς; καὶ τοὺς Κομμουνιστές; καὶ τοὺς Σοσιαλιστὲς καὶ τοὺς ἀγροτικούς; — κοντὰ στὸ νοῦ πὼς ἔχει καὶ τοὺς Δημοτρατικούς; — ἀκόμα ὅλους τοὺς δυσχαρεστημένους μὲ τὸ Μεταξᾶ καθὼς καὶ ὅλους τοὺς ἀντιβενιζελικούς, ποὺ ναὶ μὲν δὲν ἔγιναν Βενιζελικοὶ ἀλλὰ καὶ ἔπαψαν νὰ εἶνε Κωνσταντινικοί, ἐπειδὴς δὲν ἤτανε ἀπὸ συμφέρο ἀλλὰ ἀπὸ ἰδεολογία ἢ ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὸν Κωνσταντῖνο, ἀντίθετοι στὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων.

Δικαιολογημένος; τὸ λοιπὸν ὁλόιελα ὁ πόλεμος; ποὺ ἔστησαν τὰ Μεταξικὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα ἐνάντια τοῦ Συνασπισμοῦ,

Φυσικὰ ἡ Ἐπανάσταση δὲ λογαριάζει τί γράφουτε τ' ἀντιδραστικὰ φύλλα· ἢ δὲν τὰ διαβάζει καθόλου ἢ σὰ θέλει νὰ τ' ἀντικρυνό μας βουργάρικο χαράκωμα κ' εἶπε:

— Νὰ διώξουμε πρῶτα τὸ βασιλιὰ ἀπ' τὴν Ἀθήνα καὶ τοὺς Βουργάρους ἀπ' τὰ χώματα τῆς Μακεδονίας, καὶ κατόπι νὰ συλλογιστοῦμε γιὰ ὅλα αὐτά.

Λέγω πὼς αὐτὸς ὁ ἄθρωπος θὰ εἶναι ὁλόαγνος μπροστὰ τὰ μάτια τοῦ Θεοῦ, σὰν ἕνα βρέφος, ἀκόμα καὶ νὰ πατήσει πάνου σὲ βουνὸ ἀπὸ κουφάρια ἀθρωπινά. Εἶναι τὰ θάματα ποὺ κάνει ἡ πίστη. Αὐτὴ τὴν πίστη τὴν εἶχα καὶ γὼ μιὰ φορὰ στοὺς περασμένους πολέμους. Μὲ συχαμάρα συλλογιέμαι πὼς κρέμετοι ἀκόμα σ' ἕνα καρφὶ τοῦ εἰρηνικοῦ σπητιοῦ μας, ἐκεῖ ψηλά στὸ πράσινο χαριὸ, ἕνας ζωστῆρας μὲ μπρούτζινα μισοφέγγαρα. Τὸν ἔβγα-

---

(18) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

. . . . . .

Ὁ λοχαγός μου εἶναι ἕνα πολὺ καλὸ παλληκάρι καὶ τὸν ἀγαπῶ. Τὸν ἀγαπῶ καὶ τὸν ἐχτιμῶ ἂν καὶ εἶνοι μόνιμος ἀξιωματικός. Ὅμως εἶναι πολὺ ἁπλὸς καὶ ἄγνὸς σὰν κορίτσι. Εἶναι ἀπ' τοὺς ὑπέροχους ἐκείνους ἴσιους ἄντρες ποὺ βγάζει μοναχὰ ἡ Κρήτη. Πιστεύει ὁλόψυχα στὴν Πατρίδα καὶ στὸ ἐπάγγελμά του καὶ δὲ βασανίζεται ἀπὸ καμμιὰν ἀμφιβολία. Τὸν ἀγαπῶ γιὰ τὴν εἰλικρίνειά του καὶ ξουλεύω τὴ μονοκόμματη ψυχή του.

Μάγαπᾶ καὶ κεῖνος καὶ συχνὰ μοῦ στέλνει ζεστὸ τσάϊ ἀπ' τὸ δικό του, ποὺ τὸ βράζει μὲ καμινέττο. Κάπου κάπου μὲ προσκαλεῖ στάμπρί του — ἕνα ἀμπρὶ ποὺ πορπατᾶς μέσα ὄρθιος — καὶ πίνουμε τσάϊ, καπνίζουμε πολλὰ τσιγάρα καὶ συζητοῦμε οἱ δυό μας. Εἶναι ὧρες εὐτυχίας γιὰ μένα. Μιὰ φορὰ τόνε ρώτησα ἂν πέρασε καμμιὰ φορὰ ἀπ' τὸ μιαλό του ἡ σκέψη πὼς μπορεῖ θαυμάσια, ὅλα τὰ ἰδανικὰ ποὺ μᾶ κούνησαν καὶ μᾶς ἔφεραν μὲς τὴν κόλαση τούτη, ὁπλίζοντας τὰ μπράτσα μας ἐνάντια σὲ συνανθρώπους, νἄναι κούφια φαντάσματα ποὺ δὲν ἔχουνε ἀξία πορὰ φαινομενικιὰ καὶ προσωρινή. Τοὔπα γιὰ τοὺς θρησκευτικοὺς πόλεμους τοῦ μεσαίωνα. Τοὔπα γιὰ τὶς δολοφονίες ποὺ γινόντανε στὰ ντουρσέκια τοῦ Βυζαντίου γύρω στὸ «ὁμοούσιο καὶ τὸ ὁμοιούσιο». Σὰ νὰ λέμε γύρω σέναν καλαμπούρι καλογερίστικο.

Γελασε ὁλόκαρδα μὲ ὅλα του τὰ δόντια, ποὖναι ἄσπρα καὶ γερὰ σὰ φρέσκες μυγδαλοσκελίδες. Τοὔπα πὼς ὕστερα ἀπὸ μερικὲς κατοστὲς χρόνια θὰ γελᾶ ἔτσι καλόκαρδα καὶ γιὰ τὴ δικιά μας κουταμάρα κάποιος ἄλλος ἀξιωματικὸς κάποιου ἀλλιώτικου στρατοῦ, ποὺ θὰ πολεμᾶ λογουχάρη γιὰ ἀντιπαραιωτικὰ ἰδανικὰ καὶ μὲ ἀφάνταστα ὅπλα. Καὶ γιαὐτὸν πάλι θὰ γελάσει ἕνας ἄλλος ἀπόγονος ποὺ θὰ σκοτώνεται κυνηγῶντας ποιὸς ξέρει τὶ εἴδους ἐπιστημονικὰ γιὰ καλλιτεχνικὰ ἰδεώδη. Δάγκασε μιὰ γωνιὰ κουραμάνας, τράβηξε μιὰ κόκκινη γραμμούλα πάνου στὸ «κροκὶ» ποὺ παράσταινε καταλεπτῶς

ΜΥΤΙΛΗΝΕΪΚΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

διασκεδάσει τὰ διαβάζει καὶ γελᾶ. Κοντὰ στὸ νοῦ λοιπὸν πῶ; δὲν ἀπαρατᾶ τὴν ἰδέα τοῦ Συνασπισμοῦ. Τὸ μόνο δυσάρεστο εἶνε πῶ; καὶ οἱ Βενιζελικοί—ἔχει πκλαιοκομματισμὸ ὅπως εἴπαμε πολλὲς φορὲς κι' ὁ Βενιζελισμὸς μέσα του — ἀντιδροῦνε στὰ κρυφὰ στὴν ἰδέα τοῦ 'Εθνικοῦ Συνασπισμοῦ. Τὰ αἴτια τῆς Βενιζελικῆς ἀντίδρασης εἶνε ἀλλοιώτικα. Οἱ Βενιζελικοὶ θέλουνε νὰ ρθοῦνε στὰ πράμματα ἀτόφιοι, ὦ; κόμμα Βενιζελικό. Νάχουνε δηλαδὴ στὰ χέρια τους ὅλη τὴν δύναμη γιὰ νὰ κάνουν ὅ,τι θέλουν· αὐτοὶ λένε πῶ; θὰ χρησιμοποιήσουνε τὴ δύναμη σὲ καλὸ· πολὺς κόσμος ὅμως φαβᾶται πῶς ὁ πόθος τοῦ καλοῦ δὲν εἶνε ἀδύνατο νὰ ὑποχωρήσει στὴν ἀσυλλόγιστη τακτικὴ τῶν ἀντεκδικήσεων καὶ τῶν προσωπικῶν συμφερόντων. Μαζὺ μὲ τὸν πολὺ κόσμο εἶνε καὶ ἡ 'Επανάσταση. Χωρὶς νὰ πιστεύει πῶ; τὸ Κόμμα τῶτ Φιλελευθέρων θὰ κάνει κατάχρηση τῆς δύναμη, ποὺ θὰ τοῦ δόσει ἡ ἀπόλυτη ἐκλογικὴ νίκη, δὲ φράζει τὰ αὐτιά της στοὺς φόβους ποὺ ἐκφράζουν τὰ διαλλακτικὰ στοιχεῖα κι' ἀπὸ τίς δυὸ μερίδες. Καὶ ἐπειδὴ ἡ 'Επανάσταση ἔχει ἀπόφαση νὰ χαρίσει τὴν ἐσωτερικὴ γαλήνη στὴ Χώρα· καὶ ἐπειδὴ ἀκόμα συλλογίζεται πῶς ὅλα τὰ ἀντιμεταξικὰ στοιχεῖα ποὺ εἶνε σήμερα μαζύ της καὶ ἐνάντια στὸν Κωνσταντινισμό, στὴν ἀνάγκη — ὅταν δηλαδὴ ὁ ἐκλογικὸς ἀγώνας θὰ γίνει ἀνάμεσα σὲ ἀτόφιους Βενιζελικοὺς καὶ Μεταξικούς — θὰ πᾶνε κατ' ἀνάγκη μὲ τὴν ἀντιβενιζελικὴ παράταξη, ἐπιμένει στὴν ἰδέα τοῦ 'Εθνικοῦ Συνασπισμοῦ· διότι ἐπαναλαμβάνουμε, πιστεύει πῶς μόνον ἐξασφαλίζει τίμια 'Εθνικὴ Νίκη καὶ μαζὺ τὴν ἐσωτερικὴ εἰρήνευση, τὴν ποθητὴ γαλήνη.

Εἶνε βέβαια ἀκόμα πρόωρη κάθε πρόβλεψη γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ Συνασπισμοῦ. Μπορεῖ νὰ πετύχει· μπορεῖ καὶ νὰ ἀποτύχει. Στὴν ἐπιτυχία δὲ θὰ φταῖνε οἱ Κωνσταντινικοί· αὐτοὶ κυνηγᾶνε τὰ συμφέροντά τους, πολεμώντας τὸ Συνασπισμό. Τὴν εὐθύνη θὰ τὴν ἔχουν ὁλόκληρη οἱ Βενιζελικοί· ἐπειδὴ; ἡ ἐπιτυχία — εἴμαστε σὲ θέση νὰ ξέρουμε καλὰ — εἶνε ζήτημα παραχωρήσεων. Ὁ κ. Ζαΐμης γιὰ νὰ πάρει μαζύ του τοὺς διάφορους πολιτικοὺς ἀντικωνσταντινικοὺς παράγοντες χρειάζεται νὰ τοὺς δώσει θέσεις στοὺς συνδυασμούς· ἂν οἱ Βενιζελικοὶ θελήσουν νὰ τὰ κρατήσουνε ὅλα γιὰ τὸν ἑαυτό τους, πετώντας μονάχα ψίχουλα στοὺς ἄλλους, βέβαια καὶ δὲ θὰ πραγματοποιηθεῖ ὁ Συνασπισμός. Γιαὐτὸ λέμε πῶς ἡ εὐθύνη θὰ βαρύνει τοὺς βενιζελικούς.

Καὶ τώρα ἂς ὑποθέσουμε πῶς ἐναυάγησεν ὁ Συνασπισμὸς μὲ Ζαΐμη. Πῶς θαν ἀντικρύσει ἡ 'Επανάσταση τὸ πολιτικὸ ζήτημα; Γιατὶ βέβαια δὲ θὰ δέσει τὰ χέρια της, περιμένοντας οὐρανοκατέβατη τὴ λύση. Ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι. Οἱ τελευταῖες εἰδήσεις λένε πῶ; ἡ 'Επανάσταση θὰ μπεῖ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Συνασπισμοῦ.

Ἔχουμε λόγους νὰ μὴν τὸ πιστεύουμε. Ἡ 'Επανάσταση θὰ θελήσει νὰ μείνει παρὰ πάνου ἀπὸ κόμματα, ὦ; τὸ τέλος, διαιτητὴς τῆς καταστάσεως πρὶν ἀπὸ τὶς ἐκλογές, διαιτητὴς κι' ὕστερ' ἀπ' τὶς ἐκλογές, ὥς ποὺ νὰ συγκροτηθεῖ ἡ Βουλὴ σὲ Σῶμα ποὺ θὰ δώσει ἰσχυρὰν Κυβέρνησιν στὴ Χώρα.

Ἐμεῖς θαρούσαμε πιθανώτερη μιὰ ἄλλη λύση. Τὸ σύστημα τῆς ἐκλογικῆς ψηφοφορίας. Εἶνε τὸ πιὸ συγχρονισμένο ἐκλογικὸ σύστημα. Καὶ δίνει τὴ νίκη· μὰ φέρνει καὶ σίγουρη τὴν ἐσωτερικὴ εἰρήνευση. Ἐπειδὴ κομματιάζει τὰ μεγάλα πολιτικὰ κόμματα ποὺ μεταβάλλουνε κάθε φορὰ τὴν Ἑλλάδα σὲ δυὸ ἀλλησφαζόμενα ἐχθρικὰ στρατόπεδα. Γιὰ τὴν ἀναλογικὴ ψηφοφορία θὰ γράψουμε ἐκτενῶς στὸ ἄλλο φύλο.

λα ἀπ' τὴ μέση ἑνὸς Τούρκου καβαλλάρη ὑπαξιωματικοῦ. Ἦτανε ὁ πρῶτος ἄθρωπος ποὺ σκότωσα στὸν πόλεμο τοῦ 12. Μά τώρα ἡ πίστη μου σαλεύεται σάν ἕνα κουρέλι δεμένο στὸ τηλεγραφόξυλο. Θἄθελα νά μποροῦσα κ' ἐγὼ νά ἰδῶ τὸν Κύριο. Νά τὸν ἱκετέψω νά μοῦ δώσει τὴν πίστη. Ὁποιαδήποτε πίστη. Πρὸς Ἐκεῖνον, πρὸς τὸ Καλὸ καὶ τὸ Κακό. Νά κράξω μ' ὅλον τὸ σπαραγμὸ ποὺ βγάνει ἀπ' τὴν ἀγωνία μου. «Κύριε! Κύριε! βοήθει μοι τῇ ἀπιστίᾳ.» Καὶ σά δὲν μπορεῖ νά μοῦ δόσει καμμιάν ἄλλη πίστη, νά μὲ κάνει νά στηρίξω ἀσάλευτα καὶ γερά τοὐλάχιστο τὴν Ἀπιστία μου. Νά πιστέψω στὴν Ἀπιστία μου Γιατὶ ἡ πιὸ φριχτὴ ἀρρώστια τῆς ψυχῆς εἶναι ἡ ἀμφιβολία.

(Ἔχει συνέχεια)

Σκολειά ἀχούρια κ' Ἐκκλησιὲς παλάτια

Κύριε Διευθυντή,

Διάβασα—ρούφηξα πάλι κατὰ τὴ συνήθειά μου τὴν «Καμπάνα», ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὥς τὸ τέλος—πρᾶγμα ποὺ δὲν τῶκανα οὔτε τὸ κάνω σὲ καμμιὰ ἄλλη φημερίδα—τὴν ἀπόθεσα δίπλα μου καὶ πῆρα τὴν πέννα. Τί νὰ γράψω; γιὰ «τὴν ἀπόλυτη κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ἀνεξαρτησία» τοῦ κ. Λευκία; Γιὰ τὰ «νέτα σκέτα» τοῦ κ. Κόντογλου; Ἢ γιὰ τοὺς «Παφλιῶτες καὶ τὰ σκολειά τους»; Σία κι' ἀράξαμε· ἐδῶ εἶνε τὸ ψητὸ· 40,000 λέγει δραχμὲς φτάνουν «μιὰ ποὺ τὰ ὑλικὰ τὰ ἔχουν»... ἂς δώσει, λέβουν οἱ Παφλιῶτες, ἡ Ἐκκλησία τους, καὶ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω γιατὶ ἐπὶ τέλους δὲν μετατρέπουν τὴν Ἐκκλησιά τους σὲ Σκολειὸ καὶ τανάπαλιν, ὁπότε οὔτε ὁ κ. Λευκίας οὔτε ὁ κ. Κόντογλους θὰ εἶχαν νὰ μᾶς ποῦνε ὅσα μᾶς εἶπαν· μάθετέ το κύριοι! Ὅσο βλέπουμε Ἐκκλησιὲς παλάτια, καὶ σκολειὰ ἀχούρια θὰ κεφαλοπονᾶτε γιὰ ἀνεξαρτησίες καὶ γιὰ καθήκοντα. Πάρτε μιὰ βόλτα γύρω στὸ νησί μας, ἐλᾶτε στὴν Ἁγιὰ Παρασκευὴ καὶ Στήψη, περάσετε ἀπ' τὴ Καλλονὴ καὶ πηγαίνετε στὸν Μόλυβο, ἀνεβῆτε στὴν Ἄργενο καὶ στὴ Σκαμιὰ καὶ κατεβῆτε στὸν Μανταμάδο, προχωρῆτε στὰ Μυστιγνὰ καὶ πάρτε τὴ νοτιοδυτικὴ πλευρὰ τοῦ νησιοῦ· παντοῦ τὰ ἴδια παράπονα θ'ἀκούσετε, παντοῦ ἐρείπια σκολειῶν θὰ διῆτε, καὶ πολυτέλεια ἐκκλησιῶν.

Πρῶτα ἀπ' αὐτοῦ ν' ἀρχίσετε, καὶ τἄλλα θἄρθουν ὕστερα,— ἀνεξαρτησίες; καὶ καθήκοντα—μονάχα των. Μὰ δὲν μποροῦμε μονάχοι μας, θὰ μοῦ πῆτε· σᾶς λέω λοιπόν: Κάνετε τὴν ἀρχή, βρᾶτε τὸν συναγερμὸ μὲ τὴν «Καμπάνα» τῆς εἰλικρίνειας καὶ τῶν νέων ἰδεῶν, καὶ θὰ βρῆτε πολλοὺς συντρόφους.....

Διαβάζω παρακάτω: «Νὰ σοῦ πετύχει χωροφύλακας» πουλάει παραθυρόφυλλα. Τούρκικα βέβαια. Μεγάλο πρᾶμμα. Καὶ τί σοῦ φταίει ὁ ἀγράμματος χωροφύλακας, τὴν ἐποχὴ ποὺ στὴ Λωζάννη....«μεγόλοι ἔμποροι πωλοῦν. τὰ ἔθνη σὴν κοπάδια;» Προχωροῦμε στὴ Σκοῦντα. Ὀκτώμιση ἀράδες γράμματα φτάξανε γιὰ νὰ ποῦνε τὰ πιὸ ὄμορφα λόγια ποὺ ἔπρεπε νὰ γεμίσουν δεκαοκτώμιση ὁλόκληρες φημερίδες σὰν τοὺς «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου.....

Ἀφίνουμε τὰ καλὰ παιδιὰ τῆς Σκοῦντας καὶ πετιέμστε «στὰ καλὰ παιδιὰ τοῦ Ἔβρου» καὶ ἀκοῦμε νὰ βροντοφωνοῦν πῶς οἱ «μέρες φεύγουνε, πετοῦν, καὶ σὲ λίγο θὰ μᾶ; βρεῖ πάλι ὁ ἄγριος χειμῶνα;, ποὺ τόσο μᾶς ἔγεινε φοβερό.»... καὶ ἔτσι **Σιταρένια** μᾶς λένε πῶς πρέπει: «ἐπὶ τέλους νὰ τὸ καταλάβουμε, ὅλοι μας, ὅτι, εἰς τὰ χέρια μας εἶνε ἂν θὰ ἡμπορέσουμε νὰ ζήσουμε διότι τὸ παρελθόν — κ. Λευκία! — μᾶς ἐδίδαξε πολὺ καλά»...

Νὰ καὶ χαιρετίσματα ἀπ' τὸ Ἔξωτ. Δελτίο: «Ἂς μὴν προσπαθοῦμε νὰ ρίξουμε τὴν εὐθύνη στοὺς μεγάλους; καὶ δυστούς.... ἀποδειχτήκαμε ἔθνος μὲ χαλασμένο κεφάλι καὶ μὲ ἀδύναμη, πρόστυχη, σάπια ψυχή».... Πικρὲς ἀλήθειες, ποὺ πρέπει νὰ τὶς χωνέψουν πρῶτα τὰ γερὰ στομάχια, γιὰ νὰ ἀκολουθήσουν τὰ ἀδύνατα, δηλ. αὐτὰ ποὺ **ἔρχουνται** κακοπαθισμένα ἀπ' τὸν Ἔβρο, ποὺ θὰ μᾶς **θυμίσουν** δυστυχῶς πολλὲς φορὲς τὸν ἡρωϊκὸ ρόλο του; ποὺ τελείωσε καὶ τὸν ρόλο μας πού.... δὲν ἄρχισε ἀκόμα ἀντίκρυ τους, ὥς τὴν ὥρα ποὺ θ' ἀκούσουμε νὰ φωνάζουν ἀπελπισμένα· «πυκνώσατε φάλαγγες!» καὶ νὰ δώξουν ἀπ' τὰ τίμια μετερίζια του; τὸν ἐσωτερικὸ ἐχθρό, ποὺ τόλμησε νὰ ξαναπαρουσιαστεῖ στὸ Νησί μας μὲ τὰ πισιόλια στὸ χέρι, μὲ κουρελέλι, μὲ ζέζα, μὲ ἔρδε Νικόλα πρίντζηπα.

Κύριοι Λευκία, Κόντογλου, Μυριβήλη, Σ. Β., καὶ οἱ ἄλλοι καμπανολόγοι. Γιατί; Τὸ μεγάλο αὐτὸ γιατί, μὴ τὸ ζητᾶτε μὲς τὶς κοινωνικὲς μελέτες σας. ζητήσετέ το στὰ Πάφλα, στὴ Στύψη, στὴν Καλλονή, στὸ Μόλυβο, στὴν Ἁγιὰ Παρασκευή, στὴ Σκομιά, σὲ ὅλο τὸ Νησί μας σὲ ὅλο τὸ Βρωμέϊκο. Ἂ ὁ λαὸς αὐτός, ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔβγαινε τουλάχιστον ἀπ' τὴν ἔκτη τάξη ἑνὸς σκολειοῦ πολιτισμένου καὶ κολοφιασμένου σὰν τὴν Ἐκκλησιὰ τοῦ χωριοῦ του, τότε θἄρποῦσε ἀπ' τ' αὐτὶ καὶ τοὺ 12 καὶ τοὺς Γραβαλήδες, καὶ τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικροὺς, καὶ μένα καὶ σᾶς, καὶ θὰ μᾶς ἔβριζε τὸν κάθε κατεργάρη στὸν μπάγκο του Καὶ τότε θὰ βλέπομε τὴν πραγματικὴ ἀνεξαρτησία. Τὴν ἠθικὴ ἀνεξαρτησία. Ἀλλιῶς, ἔτσι γενήκαμε, ἔτσι θὰ πᾶμε, κι' ἔτσι θὰ κατρακυλοῦμε, ὥς που ἡ ἐξέλιξη, ἡ φυσική, νὰ μᾶς σταματήσει. Ἐντὸς ἂν τὸ καταλάβουν οἱ μεγάλοι μας καὶ καταργήσουν ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα καὶ ἀφήσουν μονάχα τῆς Παιδείας.

Ὑψηλομέτωπος, 3—8—23.

Μὲ ἀγάπη
Βουνήσιος

Τὰς σφραγίδας σας ἀπὸ καουτσοὺκ στὸν ΜΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟ (Μπὰς φανάρ) **Παράδοσις ἐντὸς εἰκοσιτεταρώρου.**

Οἱ ἀγρότες φωνάζουν!

Ἀγαπητέ μας κ. Διευθυντή,

Τὸ σχέδιο περὶ Ἀγροφυλακῆς δὲν ἔγεινε νόμος, ἀλλ'οὔτε τὸ ὡς πολυδάπανο διατυμπανιζόμενο γενικὰ δὲν ἐφηρμόσθη στὸ νησί μας. Ἔτσι ὁ παλαιὸς νόμος βρίσκει σήμερα τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα τῆς Ἀγροτικῆς μας περιφερείας ἱκανοποιημένα, πρὸς δόξαν τῶν συνταξάντων τὸ Νομοσχέδιον καὶ μάλιστα τῶν καλοθελητῶν τῆ; ἀναβολῆς τοῦ ἤδη διὰ Β. Δ. ἀνακληθέντος Νομοσχεδίου. Ὁ κόσμος ὅμως ὁ ἀγροτικός, ὁ κτηματίας, μάταια περίμενε νὰ ἔλθει τὸ ἀναμενόμενον θαῦμα. Δυστυχῶς αὐτὸ καὶ πάλι σκόνταψε, καὶ μᾶς φαίνεται πῶς τώρα πιὰ κλείστηκε γιὰ καλὰ σὲ κανένα ἀπὸ τὰ ὑπουργικὰ ἀρχεῖα. Διατὶ ἀράγε ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος ποὺ τόσα καὶ τόσα ἔχει πάθει, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μάθει γιατὶ ἀνεκλήθη τὸ Νομοσχέδιο περὶ Ἀγροφυλακῆς; Παρακαλοῦμε ἀλλὰ καὶ περιμένουμε τοὺ; ἁρμοδίου; νὰ μᾶς φωτίσουνε μιὰ ποὺ ἄφισαν ἕναν τόσο κόσμο μὲ τὸ ὄνειρο τῆς πραγματοποιήσεως μιᾶς καλλίτερης ἐποχῆς γιὰ τὰ ἀγροτικὰ χρονικὰ τῆς περιφερείας μας.

Πάμφυλα, 20—8—23.

ὁ ΣΕΣ Παμφύλων

Ἀκόμα γιὰ τὴ Σκουτάρο...

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Στὸ φύλλο τῆς 24ης Ἀλωνάρη διαβάσαμε κεῖνα ποὺ γράφεις γιὰ τοὺ; δύο ἐφέδρου; ποὺ δεῖραν τὸν Τιμολῆ Νικολαΐδη, καὶ πῶ; πρέπει ὁ Σύνδεσμος νὰ τοὺς ξεγράψει ἀπὸ τὸ κατάλογο τῶν μελῶν. Καλὰ καὶ ἅγια αὐτά, ἀλλὰ καθὼ; γνωρίζεις τὸ ἄδικο πάντα τῶχει ὁ δαρμένος καὶ στὴν περίσταση αὐτὴ ὁ Τιμολῆς θἄχει χωρὶ; ἄλλο ἰὸ ἄδικο γιατὶ οἱ δύο ἔφεδροι ποὺ τὸν δεῖραν εἶναι τίμια καὶ σωστὰ παλληκάρια. Καθὼ; μαθαίνουμε ἀπ' ἔξω, τὸ ξύλο τῶφαγε ὁ Τιμολῆς γιατὶ εἶχε προσωπικὰ μὲ αὐτούς. Πιθανὸν καὶ γιατὶ ἔβριζε τὴν Ἐπανάσταση καθεμέρα ὅπως καὶ τὸ κάνει καὶ τώρα ἀκόμα. Ὁ Σύνδεσμος μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἔχει καμμιὰ εἴδησι ἀπ' αὐτὰ οὔτε ἀνακατεύεται σὲ ζητήματα καθαρῶς προσωπικά· στέκετσι πολὺ ψηλά. Πρέπει ὅμως νὰ ξέρῃ; ἀγαπητὴ «**Καμπάνα**», πῶ; αὐτὸ; ὁ Τιμολῆς ποὺ ἔφαγε τὸ ξύλο, ἔβαλε κατὰ νοῦ του ἀπὸ τὴ πρώτη μέρα ποὺ γένηκε ὁ Σύνδεσμος, νὰ τὸν διαλύσει, καὶ μάλιστα καυχιέται πῶς θὰ τὸ κάνῃ πολὺ γρήγορα, μαζὺμὲ τὸν ἄξιο σύντροφό του, τὸ Βασιλάκα τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος, ποὺ ἐπικυρώνει τὸ γνήσιο ὑπογραφάδων ἀνθρώπων, ποὺ δὲν ὑπόγραψαν σὲ ἀναφορὰ ποὺ στείλανε αὐτοῦ κατὰ τοῦ Συνδέσμου. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πῶ; ὁ Σύνδεσμος τοὺ; μπῆκε στὸ ρουθοῦνι τῶν κοτζαμπασήδων γιατὶ δὲν μποροῦν πιὰ νὰ ζουλίξουν σᾶν καὶ πρῶτα τὶ; φαμίλιες τῶν φτωχῶν καὶ τῶν ἐφέδρων καὶ νὰ πέρνουν ρουσφέτια γιὰ νὰ ὑπογράφουν πιστοποιητικὰ τῶν ἐφέδρων, καὶ νὰ κάνουν καὶ ψεύτικα τέτοια.

Σκουτάρο τῇ 29 Ἰουλίου 1923.

Ἕνας ἔφεδρος

Τὰ παιδιὰ τῆς Πέτρας

Ἀγαπητέ μας κ. Διευθυντή,

Δὲν βαστῶ νὰ μὴ σᾶ; γράψω γιὰ τὴ δρᾶση ἑνὸ; Συνδέσμου Ἐφέδρων ποὺ σεμνὸς καὶ σιωπηλὸς κάνει μιὰ πολὺ θετικὴ καὶ ὡραία ἐργασία, δίχως νὰ τὸν πέρνει χαμπάρι ὁ διπλανός του. Εἶναι ὁ ΣΕΣ τῆς Πέτρας. Οἱ ἔφεδροι ποὺ τὸν ἀποτελοῦν καὶ κεῖνοι ποὺτὸν διοικοῦν εἶναι καλοί, καὶ τίμιοι ποὺ τοὺς καμαρώνει τὸ χωριό. Ἥσυχοι σᾶν κορίτσια. Ὁ ΣΕΣ ἐδῶ ἐργάζεται κρυφὰ κρυφὰ καὶ περήφανα πρωτοστατώντας σὲ κάθε κοινωφελῆ, φιλάνθρωπη καὶ εὐγενικιὰ πρᾶξη. Ὦ; σύμβολό τους ἔχουν τὴν πατριωτικὴ καὶ κοινωφελῆ δράση, τὴν ἀλληλεγγύη καὶ τὴν ἀλληλοβοήθεια τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου. Εἶναι καιρὸ; τώρα ποὺ μάζεψαν συναμεταξύ τους κάπου 2.000 δραχμὲς καὶ τὶς μοίρασαν μυστικὰ στοὺ; φτωχοὺς συναδέλφους των, δίχως νὰ λησμονήσουν καὶ τὶς ὑποχρεώσεις του; πρὸ; τοὺς σκοτωμένους. Τώρα τελευταία δ υλεύοντας παράλληλα κα σύμφωνα μὲ τὸ Κοινοτικό μα; συμβούλιο, δ.άλεξαν μὰν ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ συνάξει λεφτὰ γιὰ τὴν ἀναμνηστικὴ στήλη τῶν σκοτωμέ.ων συναδέλφων συμπατριωτῶν των. Τὸ Δ. Συμβούλιο τῶν ἐφέδρων μας τὸ ἀποτελοῦν οἱ Δ. Ξενιές, Φ. Μπαλτᾶ;, Μ. Ζοῦρος, Κ. Χ" Γιαννῆς καὶ Δ. Ταιᾶς ὅλα διαλεχτὰ λεβεντόπαιδα, ποὺ μᾶ; ἀναγκάζουν κ' ἐμᾶς τοὺ; μεγαλύτερους των μὴ ἐφέδρου, νὰ τοὺς φωνάξουμε ἕνα μεγάλο «εὖγε!»

Πέτρα 24—7—23 *Ι.*

— ΔΩΡΕΑΝ —

Στοὺς ***συνδρομητὲς*** τῆς «Καμπάνας» ποὺ ***προπληρώνουν*** τὴ συνδρομή τους θὰ δοθεῖ δωρεὰν ἕνας τόμος διηγημάτων τοῦ διευθυντή μας ποὺ τυπώνεται.

Πῶς πληρώνουνται τὰ κάρβουνα

Κύριε Διευθυντή,

Πρὶν ἀπὸ ἕξη πάνω κάτου μῆνες ὁ ἀνθυπομοίραρχος τῆ; ὑπομοιραρχίας Τελωνίων κ. Παπαδιᾶ Δημοσθένης ἔστειλεν ἕνα χωροφύλακα καὶ μοῦ ζήτησε μερικὲς ὀκάδες κάρβουνα. Τοὔδωκα, Σὲ λίγον καιρὸ πάλι μοῦ ξαναζήτησε καὶ πάλι τοῦ ξαναδωκα κ'ἡ δουλειὰ βάσταξε ὥς τὰ σήμερα ἔτσι. Κάθε φορὰ ποὺ ἔστελνε καὶ μοῦ ζητοῦσε τοὔδινα. Σήμερα, τὴν 29-7-23 ἔστειλε καὶ πάλι τὸν ὑπηρέτη του καὶ μοῦ ξαναζήτησε. Εἶπα πῶς εὐχαρίστως θὰ τοῦ δώσω, ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νὰ πεῖ στὸν κ. ἀνθ)ρχο νὰ μοῦ πληρώσει καὶ τὰ προηγούμενα, γιατὶ μοῦ κάνει ἀνάγκη. Αὐτὸ; ὅμως; εἰ; ἀπάντηση μὲ διέταξε νὰ πάω στὸ στίτι του κ' ἐκεῖ ἄρχισε νὰ μὲ βρίζει πατόκορφα.

Ρωτῶ ἂν ὑπάρχει κανένα; νόμος ποὺ νὰ πληρώνουνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο τὰ κάρβουνα τῶν ἀνθυπομοιράρχων σὲναν πατέρα δυὸ φαντάρων τοῦ Ἔβρου. Ἂν ὑπάρχει, πῆτε μοῦ το γιὰ νὰ ξέρω καὶ στὸ μέλλον πῶ; νὰ πιστώνω τοὺς τέτιου; πελάτες μου, γιατὶ σὰν Μυτιληνιὸς ποὺ εἶμαι, εἶμαι πολὺ πρόθυμο; νὰ συμμορφώνουμαι στοὺ; νόμου; τῆ; Πατρίδας ὅσο πρωτότυποι κιὰν εἶναι.

Τελώνια, 3—8—23.

Μὲ ὑπόληψη **{*Δημ. Ν. Πασσαδέλης***

Οἱ ἄδειες ἐπιτηδεύματος τῶν ἐφέδρων

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 3 Αὐγούστου 1923

Ἀριθ. Πρωτ. 3845.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος Μυτιλήνης

Πρὸς τὸν κ. ***Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου τῆς Ἐθνικῆς Σωτηρίας Μυτιλήνης***

Ἐνταῦθα.

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 107397 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ προθεσμία πρὸς ἀπόκτησιν ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος τοῦ Νόμου 2117 διὰ τοὺ; ἀποστρατευομένους ἐπιτηδευματίας, παρετάθη μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὅπως δώσητε εὐρυτάτην δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος,
Θ. Θεοδοσόπουλος.

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ Ε. ΤΖΙΒΟΓΛΟΥ
ΠΑΝΤΑΖΗΣ Θ. ΠΙΤΣΙΟΣ
Παντρέφτηκαν

*
* *

ΒΙΚΤΩΡΙΑ Ν. ΦΟΥΝΤΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΙΚΗΤΑΣ
Παντρέφτηκαν

*
* *

Ὁ Σ. Ε. Σ. Μεσαγροῦ ἐκφράζει τὰ θερμά του συχαρίκια στὸν Μιχαλάκη Κρητικὸ ποὺ ἀρραβωνιάστηκε μὲ τὴν διαλεχτὴ κοπέλλα Δεσποινίδα Δήμητρα Χ" Σταματίου, καὶ τοὺς εὔχεται γρήγορα τὰ στέφανα.

Ὁ Σ. Ε. Σ. Μεσαγροῦ

***

Ὁ ΣΕΣ Σκοπέλου εὐχαριστεῖ ὅλους ὅσοι εἶχαν τὴν καλωσύνη νὰ τιμήσουν τὴ χοροεσπερίδα του ποὺ δόθηκε τὴν περασμένη Κυριακὴ γιὰ τὸν εὐγενικὸ σκοπὸ νὰ στηθεῖ ἀναμνηστικὴ στήλη γιὰ τὰ σκοτωμένα παλληκάρια τοῦ χωριοῦ μας.

Σ. Ε. Σ. Σκοπέλου

***

Στὸν καλό μας ἔφεδρο φίλο Ἀλέκο Βάλλιακα ποὺ ἔδωσεν ἀμοιβαία ὑπόσχεση γάμου μὲ τὴν καλή του Σταυροθέα εὔχομαι ἡ λουλουδένια ἁλυσίδα τοῦ γάμου νὰ τοὺς ἑνώσει πολὺ γρήγορα.

Βουνήσιος

Χάθηκε ἕνα βιβλιάριο μὲ διαφόρους ἀποδείξεις καὶ ἀπολυτήριο στρατοῦ τοῦ ἐφέδρου ἐπιλοχία Τριανταφύλλου Μενελάου. Παρακαλουμε ἐκεῖνον ποὺ τὸ βρῆκε νὰ κάνει τὸν κόπο νὰ τὸ φέρει στὰ Γραφεῖα μας στὸν «Ἐλ. Λόγο».

ΚΑΔΟΥΝΤΑΙ

Οἱ ἔφεδροι; ***Ἀράπης Δημ.*** ἀπ' τὴν Πέργαμο, Καπαμιχαηλίδης Σωτήρης ἀπὸ τ'Ἀϊβαλή, καὶ Κωστορᾶς Στρατῆ ἀπ' τὸ Καγιάνι νὰ περάσουν ἀπ' τὸ Γραφεῖο τοῦ ΣΕΣ γιὰ νὰ πάρουν ἔγγραφα ποὺ τοὺς ἐνδιαφέρουν.

Ἀπ' τὸ Γραφεῖο ΣΕΣ Μυτιλήνης

Βιβλία μὲ δόσεις

Μὲ μηνιαίας δόσεις 10, 20, 30, 40 καὶ 50 δραχμῶν ἀγοράζετε βιβλία μας 100, 200, 300, 400 καὶ 500 δραχμῶν.

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ καὶ Σια
Ὁδὸς Σοφοκλέους 3.—Ἀθῆναι

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

Η Πολιτική

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Τρυγητὴς 6.

Τὸ ζήτημα τῶν ἐκλογῶν εἶναι τὸ σπουδαιότερο καὶ νὰ ποῦμε τὸ κυριώτερο, ποὺ ἀπασχολεῖ τοὺς πολιτευόμενους τῆς Ἑλλάδος, εἰς ὁποιοδήποτε κόμμα καὶ ἂν ἀνήκουν. Οὐσιαστικὰ τὸν κόσμο τὸν πολὺν, τὰ 90 ἑκατοστὰ τῶν Ἑλλήνων κι᾽ἀκόμα περισσότερο, δὲν τὸν ἐνδιαφέρει τὸ ζήτημα αὐτὸ, καὶ καμμιὰ σφίξη δὲν αἰσθάνεται ὁ κοσμάκης; νὰ ἐξασκήση τὰ πολιτικά του δικαιώματα μιὰ ὥρα ἀρχήτερα. Ἔχει τὴν διαίσθηση ὁ λαὸς, ὅτι μὲ συνταγματικὲς ἀερολογίες καὶ μὲ ἀτελείωτες συζητήσεις μέσα σαὐτὸ τὸ ἀεροκαβουρδιστῆρι ποὺ ὀνομάζεται Ἑλληνικὴ Βουλὴ, κανένα ζήτημα δὲν λύεται· καὶ συνέλευση ἀπὸ 300 βουλευτὲς ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ πειὸ πολλοὶ εἶνε παληανθρῶποι, ψεύτηδες, μουζεβίρηδες κυττάζοντες τὶς δουλίτσες των καὶ τὴν ἐμπάθειά των, δὲν μπορεῖ νὰ προκόψει τίποτε καλὸ οὔτε γιὰ τὸν τόπο οὔτε γιὰ τὸν πολίτη· οὔτε τὴδικαιοσύνη ποὺ διψᾶ, οὔτε οὐσιαστικὴ προστασία τῆς περιουσίας του, οὔτε καλὴ νοικοκυρεμένη διοίκηση, οὔτε προκοπὴ για τὰ διάφορα γενικώτερα ζητήματα μία τέτοια σπεῖρα παληανθρώπων ἠμπορεῖ νὰ τοῦ χαρίσει.

Ἀπόδειξη ἡ Βουλὴ ἀπὸ τὸ Νοέμβριο τοῦ 1920. Ρωτῆστε κάθε εὐσυνείδητο Ρωμηὸ, ποὺ κυττάζει ὁ φουκαρᾶς τὴ δουλειά του καὶ δὲν ἔχει κανένα νταραβέρι μὲν τὴ Κυβέρνηση, καὶ θὰ σᾶς πεῖ—ἀλλὰ δὲν θὰ κάνουμε ἐδῶ τὸν ἀπολογισμὸ τῆς μακαρίτισσας. Καὶ ὅμως ἡ Βουλὴ αὐτὴ, λέγουν οἱ κύριοι συνταγματολόγοι ἀντιπροσώπευε τὴ θέληση τοῦ Ἔθνους. Τὶ λόγος! Ὄχι κύριοι· ἀκόμα καὶ ὁ κόσμος ὁ δικός σας ὅπως λέτε σεῖς, ὁ κόσμος ποὺ ἐψήφισε κόντρα στὸ Βενιζέλο ἀπὸ χίλιες δυὸ αἰτίες, δὲν ἔβαλε στοὺς κ. πληρεξουσιους κανένα τέτοιο δικαίωμα νὰ φερθοῦν ὅπως φέρτηκαν, νὰ παραλύσουν ὅλες τὶς ὑπηρεσίες, νὰ σπίξουν κάθε ἐκδήλωση ἐλευθερίας, νὰ ρεζιλέψουν τὸν ἕλληνα στρατιώτη, μὲ ρεζίλεμμα ποὺ δὲν τὸ ἔπαθε ποτέ του, καὶ νὰ στραπατσάρουν μιὰ ὁλόκληρη Φυλή. Καὶ γι᾽αὐτὸ, ὅταν ἡ Ἐπανάσταση ἔστειλε τοὺς κ. πληρεξουσίους στὰ σπιτάκια τους, κανένας τίμιος Ρωμηὸς — τονίζουμε τὴ λέξη — δὲν λυπήθηκε γιὰ τὸ σάρωμα αὐτὸ τοῦ σκυλολογιοῦ.

Σήμερα ἡ Ἐπανάσταση πῆρε στὰ χέρια της τὴν ὑπόθεση νὰ κάνει ἐκλογὲς καὶ νὰ ἀνοίξει πάλι τὴ Βουλή. Μιὰ Βουλὴ ὅμως ἀποτελούμενη ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ νὰ ἔχουν τὴν ἐπιθυμία νὰ δουλέψουν για τὸ καλὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν πολιτῶν, μιὰ Βουλὴ ἀπὸ ὅλους τοὺς τίμιους ἕλληνες ποὺ ἔχουν ἀκόμα κάπια δόση ἠθικότητας καὶ κομμάτι πατριωτισμό. Αὐτοὺς πρέπει νὰ ψηφίσουν ὅλοι οἱ Ρωμηοὶ ὅσοι θέλουν τὴ διατήρηση τοῦ κράτους καὶ τὴ ζωὴ τοῦ ἔθνους. Τέτοιοι Ρωμηοὶ ὑπάρχουν βέβαια.

Γνωρίζουμε πολὺ καλὰ, ὅτι ὑπάρχουν πολιτευόμενοι παληοὶ καὶ καινούργιοι, καὶ μιὰ κλίκα Ρωμηῶν ποὺ δὲν ἔχουν στὸ βάθος κουκοῦτσι τιμιότητα, σταλαματιὰ πατριωτισμό· Ρωμηοὶ ποὺ ἀδιαφοροῦν ὁλότελα για ἔθνος καὶ για κράτος, γιὰγενικὰ συμφέροντα καὶ τὴζωὴ τῆς φυλῆς των· μόνο κυττάζουν τὴν ἱκανοποίηση τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων, τῆς φιλοδοξίας των καὶ τῆς ἐμπάθειάς των τῆς προσωπικῆς, ἂν τύχει καὶ ἔπαθαν τίποτε ἀπὸ τὴν Ἐπανάσταση.

Οἱ πρῶτοι — οἱ τίμιοι, ἀποτελοῦν τὸ ἕνα κόμμα — οἱ δεύτεροι — οἱ πρόστυχοι, οἱ σάπιοι, τὸ ἄλλο κόμμα. —Καὶ ὁ ἀγῶνας θὰ γίνει γύρω στὰ δύο αὐτὰ κόμματα. — Μὰ γιὰ τὰ δύο αὐτὰ κόμματα στὸ ἄλλο φύλλο τῆς «Καμπάνας». α.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΠΑΥΛΙΔΗΣ ἰατρὸς

Παθολόγος — Γυναικολόγος

Θεραπεύει τοὺς ἑλώδεις πυρετούς. Τὰς χρονίας ἐξογκώσεις σπληνὸς, ἥπατος, τὰ πνευμονικὰ, καρδιακὰ, στομαχικὰ νεφρικὰ καὶ ὑοτερικὰ νοσήματα. Τὰς διαρροίας καὶ δυσεντερίας τῶν παίδων. Τὴν ἀναιμίαν χλώρωσιν καὶ χοιράδας. Τὴν δυσμηνόρροιαν καὶ Ἀμηνόρροιαν τῶν Γυναικῶν. Τὰς Μητρορραγίας. Τὴν στείρωσιν. Ὑστερισμὸν καὶ Νευρασθένειαν.

Ἐφορμόζει ὅλους τοὺ, εἰδικοὺς ὀρροὺς (Serum Spécialités) πρὸς θεραπείαν τῶν Λοιμωδῶν νοσημάτων. Καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Κεντρικῷ Φορμακείῳ τῶν Ἀδελφῶν Ε. καὶ Ι. Χιωτέλλη ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ του δωματίῳ. 4—10

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΔΕΙΑ

Παρακαλοῦμε τὸ ἁρμόδιο Ὑπουργεῖο νὰ φροντίσει νὰ τακτοποιηθεῖ ὁ τόπος, δίνοντάς μας ὅσο τὸ δυνατὸ πειὸ γρήγορα ἕνα νόμο γιὰ τὴν Ἀγροτικὴν ἀσφάλεια. Φρόντισε νὰ κηρύξει ἄκυρο τὸ παληὸ νόμο μὲ τὸν ὁποῖον ἕως τώρα ἐξοικονομούμαστε, χωρὶς νὰ φροντίσει συγχρόνως νὰ θέσει «ἐν ἰσχύει» κανένα ἀπὸ τοὺς νεωτέρους καὶ ἔτσι ὁ καθένας μπορεῖ νὰ φαντασθεῖ σὲ ποιὰ χάλια κατάντησε καὶ ἡ ἀπὸ πρὶν ὄχι εὐχάριστη Ἀγροτικὴ ἀσφάλεια· ἂν οἱ ἁρμόδιοι αὐτὰ τὰ πράμματα τὰ θεωροῦν ἐπουσιώδη καὶ ἀνάξια τῆς ἐπειγούσης προσοχῆς των, λυπούμαστε πολὺ ποὺ διαφωνοῦμε· γιατὶ ἐμεῖς καὶ ὁ τόπος ὅλος τὰ θεωρεῖ οὐσιωδέστατα, καὶ μὲ ἀγωνία ἀναλογιζόμασιε ποῦ μποροῦμε νὰ καταντήσουμε ἂν διαρκέσει ἀκόμα αὐτὴ ἡ ἀγροτικὴ μεσοβασιλεία, τῆς ὁποίας τὴν εὐθύνη ἀκέρια θὰ ὑπέχουν αὐτοὶ καὶ ὄχει ὁ λαὸς· ἄρχισαν κι' ὅλας οἱ κτηματίαι καὶ οἱ γεωργοὶ νὰ νοιώθουν τὰ ἀγαθὰ τῆς Ὑπουργικῆς ὀλιγωρίας, καὶ ἔντρομοι διαμαρτύρονται βλέποντας πὼς οἱ κόποι των καὶ τὰ ἔξοδά των θὰ πᾶνε ἐλότελα στὰ χαμένα, καὶ πὼ; ἂν πᾶμε ἔτσι λίγον καιρὸν ἀκόμα δὲ θὰ μπορέσουμε οὔτε τὶς ἐληές μας νὰ συνάζουμε οὔτε τὰ ἄλλα μας προϊόντα, καὶ θὰ χτυπήσει ἡ πεῖνα τὴν πόρτα μας.

Ἂς μὴ θυμοῦνται ἐπὶ τέλους οἱ ἁρμόδιοι τὴν καλοπάταγη αὐτὴ γελάδα ποὺ λέγεται Μυτιλήνη, μόνον ὅταν θὰ τῆς ἁρμέγουν τὰ ἑκατομμύριά της.

ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ!

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ τὴν καλὴ συναδέρφισσα «Σάλπιγγα» ποὺ συγκινήθηκε τόσο πολὺ για τὴν ὑποδοχὴ ποὺ **δὲν** ἔγινε στοὺς ἐφέδρους ποὺ γύρισαν ἀπ' τὸν Ἔβρο. Στὶς λεπτομέρειες εἰδικῶς τῆς ὑποδοχῆς κείνης τῆς βιποριᾶς εἶχε ἕνα μικρὸ λάθος. Γιατὶ καὶ τσιγάρα μοιράστηκαν σ'ὅλους, καὶ φροῦτα. Μὰ αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία. Ἐκεῖνο ποὺ ***ἔχει σημασία*** μεγαλη γιὰ ***μᾶς*** εἶναι πὼ; ἡ καλὴ συναδέρφισσα ἀπ' τὴν ἀρχὴ ποὺ συστήθηκαν οἱ Σύνδεσμοι τῶν ἐφέδρων μας, κράτησε ἀντίκρυ τους μιὰ στάση πολὺ ἄσκημη, σχεδὸν ἐχθρική. Τις δημοσιεύσεις τοῦ νεοσύστατου τότες Συνδέσμου τὶς παραπετοῦσε περιφρονητικά, καὶ σὰν τοῦ ἐπετέθη μάλιστα μιὰ φορά, κιὸ ΣΕΣ τῆς ἔγραψε ἐξηγήσεις μὲν τὴν παράκληση νὰ τὶς δημοσιέψει, οὔτε τὶς ἔλαβε ὑπ' ὄψει. Ἀκόμα καὶ κάθε δήλωση για ἀνακοινωθὲν τοῦ Συνδέσμου μας ποὺ ἐνδιάφερνε ὅλους τοὺς Ἐφέδρους ποὺ τὸν ἀποτελοῦν, τὸ δημοσίεβε μονάχα μὲ πληρωμὴ τοῖς μετρητοίς, ὅταν ***ὅλες οἱ ἄλλες ἐφημερίδες*** τῆς Μυτιλήνης τὰ περνούσανε τζάμπα.

Γιαὐτὸ μᾶς παραξενεύει αὐτὴ ἡ συγκινητικὴ τρυφεράδα τῆς «Σάλπιγγος» ποὺ ἐκδηλώθηκε ἔτσι ἄγουρα πρὸς τοὺς ἐφέδρους, καὶ — θέ μου συχώρα μὲ τίς συμπτώσεις — ***ἀκριβῶς τὶς παραμονὲς τῶν ἐκλογῶν!***

ΝΑ, ΤΙ ΖΗΤΑΝΕ

Καὶ ἡ μὲ ὑποδοχὴ στοὺς ἀπολυομένους, ποὺ ἔπρεπε να γίνει καὶ δίχως νὰ διαταχθοῦν οἱ Ἀρχές, δὲν ἔγινε ὅπως ἔπρεπε. Στὶς περισσότερες βαποριὲς δὲ βάθηκε στὴν ἀποβάθρα ἕνα χλωρὸ φύλλο για τοὺς χάλκινους ἐφέδρους τοῦ Ἔβρου. Δὲ μᾶς νοιάζει κιοὔτε τὸ θέλουν οἱ ἔφεδροι. Γιὰ νὰ μὴ γίνει αὐτὸ ποὺ ἔπρεπε νὰ γίνει ἀπ' τὶς ὑπηρεσίες,ἀπ' τοὺς ἔμπορους, ἀπ'τοὺ; μπακάληδες, ἀπ' τοὺς τροπεζίτες, θὰ πεῖ πὼς ὅλοι αὐτοὶ δὲν εἶχαν καταλάβει ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνει. Καὶ μιὰ ποὺ δὲν τῶχαν καταλάβει πὼ; πολὺ πιὸ σπουδαῖο εἶναι νὰ τιμήσουν τοὺς πολεμιστάδες ποὺ (γυρίζουν καὶ ποὺ δίχως αὐτοὺς σήμερα ***ὅλοι—ὅλοι—ὅλοι μας*** θἄμαστε πρόσφυγες στὴν Ἀθήνα ἢ σκλοβοι στὴν Τουρκιά,) παρὰ ὅλους τοὺς πολιτικοὺς μαζὺ τῆς Ἑλλάδας, δὲ θἄχε καμμιὰν ἀξία βέβαια νὰ τοὺς δόσει νὰ τὸ καταλοβουν ἕνας χωροφύλακος, σφαλνώντας τὰ μαγαζιὰ ἢ διατάζοντας σημαιοστολισμό. Ἔπειτα οἱ ἔφεδροι δὲν ἔχουν καὶ καμμιὰν ὄρεξη γιὰ παράτες καὶ ζήτω. Τέλειωσαν ἕνα μεγάλο καθῆκον. Ἔσωσαν τὴν Ἑλλάδα. Ἔσωσαν τὴν πατρίδα, ἀγαπητοὶ ρωμιοί, θὰ πῆ ἔσωσαν ***τὸ σύνολο.*** Ἐσένα, τὰ χωράφια σου, τὴ γυναῖκά σου τὰ παιδιά σου. Λοιπὸν τὸ συμπέρασμα: ***Τὸ σύνολο*** ἔχει ὑποχρεώσει; ἀντίκρυ σαὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Ποὺ σφάχτηκαν, ρημάχτηκαν, χτίκισαν, σακατέφτηκαν, φτώχεψαν, πείνασαι, ***γιὰ*** τὸ σύνολο. Μερικοὶ ἀνήθικοι κουτοπόνηροι εἶπανε. Δὲν ἔχουμε καμμιὰ ὑποχρέωση. Κ'ἐμεῖς ἂν εἴμαστε στὶς ἠλικίες αὐτὲς θὰ πηγαίναμε. Ναί. ***Ἀλλὰ δὲν εἴσαστε,*** κοιλαρούλη μου. Τὸ ***γεγονὸς*** τῆς καταστροφῆς ***δέκα χρονῶν*** ζωῆς τῶν ἐφέδρων γιὰ τὴν κοινὴ σωτηρία, ὑπάρχει. Ἐπομένως ὑπάρχει καὶ ἡ ***ὑποχρέωση τοῦ συνόλου*** νὰ στηρίξει αὐτοὺς τοὺς νέους ***γιὰ νὰ ζήσουνε,*** ὅπως αὐτοὶ οἱ νέοι θυσίαθαν ὅλα τους γιὰ νὰ ***ζήσουμε ἐμεῖς.*** Αὐτὸ θὰ εὐχαριστοῦσε τοὺς ἀπολυμένους; κι' ὄχι οἱ παρίτες. Νἄβρουνε προστασία μὲς στὴν κοινωνία. Νἄβρουνε ἀποκούμπι ὑλικὸ καὶ ἠθικό. ***Νἄβρουνε δουλειά.*** Νὰ δοῦνε ὑποστήριξη. Ἂς κάτσει καθένας κιὰ; συλλογιστεῖ βαθειὰ αὐτὰ ποὺ λέμε. Κιὰ; κάνει ὅ,τι τοῦ λέει ἡ συνείδησή του ἡ Ἑλληνική, ἡ συνείδησή του ἡ ἀνθρωπιστική.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Μιὰ ποὺ κάναμε κουβέντα γιὰ τὴν ὑποδοχή. Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο ψήφισε 15000 δραχμὲς γιὰ νὰ ξοδευτοῦνε σαὐτὴ τὴν ὑποδοχή. Ἀπ' αὐτὲς ξοδεύτηκαν δυὸ ἢ δυόμιση. Μιὰ ποὺ ξεχωρίστηκαν αὐτὰ τἀλεφτὰ γιὰ τοὺς ἐφέδρους;, δὲν τὰ δίνουνε στὸν Σ. Ε. Σ. νὰ τὰ χρησιμοποιήσει μὲ θετικὸ ἀποτέλεσμα γιὰ νὰ βοηθήσει τοὺς πιὸ φτωχοὺς ἀπ' αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄρρωστους ποὺ πεθαίνουνε φτισικοὶ τρώγοντας ντοματοσαλάτα;Ἂς ξανασυνεδριάσει τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο κιᾶς ἀποφασίσει. Ὁ συνάδελφος Σκοῦφος ποὺ μᾶς ἀντιπροσωπεύει ἐκεῖ μέσα ἂς ἀνασκουμπωθεῖ.

ΔΑΣΚΑΛΟΙ—ΣΚΟΛΕΙΑ

Ὁ Βενιζέλος εἶπε πὼς τὸ σπουδαιότερο μεταπολεμικὸ Ὑπουργεῖο θὰ εἶναι τῆς Παιδείας. Τὴ φωτεινὴ αὐτὴ καὶ τόσο θετικὴ σκέψη του, κανένας δὲ φαίνεται νὰ τὴν καταλαβε.Γιατὶ ὅλα στὴν Ἑλλάδα μὲ μπαλώματα γιατρεύωνται. Μᾶς λείπει τὸ σύστημα. Καὶ ὅμως; ἂν δὲ θελήσουν ἐπειγόντως; νὰ σκεφθοῦν διαφορετικὰ οἱ ἁρμόδιοι, ὕστερα ἀπὸ δύω-τρία χρόνια, ἡ ἐκπαίδεψη στὴν Ἑλλάδα θὰ σταματήση. Θὰ κλείσουν ὅλα τὰ σκολειά. Γιατὶ δὲ θὰ βρίσκει τὸ Ὑπουργεῖο δασκάλους καὶ δασκάλισσες γιὰ νὰ διορίσει.

Εἶναι ἀνάγκη πρῶτα ἀπὸ κάθε ἄλλον ὑπαλληλικὸ κλάδο νὰ σκεφθεῖ γι' αὐτόνε ἡ Κυβέρνηση. Νὰ τὸν ἐνισχύσει ἠθικὰ καὶ ὑλικά. Μὲ τοὺ; σημερινοὺς μισθοὺς μὲ τὰ σημερινὰ σκολειὰ καὶ μὲ τὴν κατάσταση αὐτὴ ὅπαυ κάθε Ζαΐμης μπορεῖ νὰ κάνει τὰ κέφια του, κανένας καινούριος δάσκαλος δὲν παρουσιάζεται,καὶ ἀπ' τοὺ παληοὺς ὅσοι σώζουν κἄποια ζωὴ μέσα τους παραιτοῦνται ἀπὸ τὸ ἀχάριστο αὐτὸ ἐπάγγελμα ὅπως τὸ κατάντησε τὸ Κράτος, καὶ καταπιάνουνται ἄλλες δουλειές. Καὶ ἀπὸ πα τοῦ φωνάζουν καὶ γυρεύουν δασκάλου;· κανένα Σκολειὸ δὲν ἔχει ἐπαρκὲς προσωπικὸ, καὶ φυσικὰ πουθενὰ δὲ γίνεται ἡ δουλειὰ ποὺ πρέπει νὰ γίνει.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Κοντύλια ψηφιστήκανε, μεοδρσίες προκηρυχτήκανε, καὶ ἕνα σωρὸ μανοῦβρες ἔγιναν, μὰ δουλειὰ τίποτα. Δὲν ξέρουμε ποῦ καὶ πῶς πρέπει νὰ φωνάξουμε ὅτι εἶναι ***ἀνάγκη*** — φαίνεται πὼ; δὲν καταλοβαίνουν Ἑλληνικὰ οἱ ἁρμόδιοι — νὰ ἀρχίσουν γρήγορα, ἀμέσως, ἀπὸ σήμερα ἀκόμη οἱ δουλειὲς γιὰ τὴν ἐπισκευὴ τοῦ δρόμου Μυτιλήνης Παπάδου Πλωμαριοῦ, καὶ Περάματος Παπάδου. Μόλις ἀρχίσουν τὰ πρωτοβρόχια ὄχι πειὰ αὐτοκίνητα, καρότσες καὶ ἀραμπάδες, μὲ οὔτε γαϊδάροι θὰ μποροῦν νὰ περπατήσουν στοὺς δρόμους αὐτούς. Καὶ εἶνε ἀρτηρίες ὑψίστης συγκοινωνιακῆς, καὶ ἐμπορικῆς σημασίας. Τὸ γεφῦρι Παλαιοκήπου ἀκόμα νὰ γίνει. Στὴν Ἐρεσσὸ, τίποτα. Ἀρχίζουν κἄτι δουλειὲ; ἔπειτα σταματοῦνε χωρὶς νὰ ξέρουμε τὸ γιατί. Μὰ ρωτᾶμε εἶνε χάλια αὐτά; δὲν καταλαβαίνουν ἐπὶ τέλους ἢ δὲ θέλουν νὰ ἐξυπηρετήσουν τὶς ἀνάγκες; τοῦ τόπου; Τοὺς ξαναφωνάζουμε μὲ ὅλη τὴ δύναμή μας πῶς εἶνε ***ἀνάγκη*** ἀπαραίτητη νὰ συμμαζευτοῦν αὐτὲς οἱ ἀρτηρίες. Δὲ θὰ μείνουν ὕστερα ἀπὸ λίγο παρὰ κἄτι ἰχνη ἀρόμων καὶ θὰ χρειασθοῦν πολλὰ ἑκατομμύρια γιὰ νὰ ξαναγίνουν γκέγκε ; οὔ νούκου γκέγκε ;

ΚΛΕΦΤΕΣ ΚΑΙ ΚΛΕΦΤΕΣ

Ἔγινεν ὁ ἔλεγχος τοῦ τριλέπτου. Ἀνεκαλύφθησαν κολοσσιαῖαι καταχρήσεις. Ἀποτέλεσμα : ἀκόμη κανεὶς δὲν μπῆκε φυλακή. Καὶ ὅμως, στὰς φυλακὰς κρατοῦνται ἄνθρωποι ποῦ ἐξ ἀνάγκης κλέβουν ἕνα ψωμί.

«Ν. Κῆρυξ»

ΤΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

«Ζάππειον»

Σήμερα Τρίτη στὸ «Ζάππειο», μὲ συνοδεία πιάνου, καλλιτεχνικὴ πανηγυρικὴ βραδειὰ « τὸ ***Ἄδικο*** ». Τὴν Πέμπτη θρίαμβος τῆς ***Ζακομπίνη***. Ἑτοιμαστῆτε καὶ γιὰ τοὺς ***Μοῖκὰν ντὲ Παρὶ***, τὸ ἀριστούργημα τοῦ Δουμᾶ, καὶ γιὰ νέαν ἐμφάνιση τῆς θείας ***Μπερτίνι***.

«Ἄλκαῖος»

Τὴν ἐρχομένη Πέμπτη στὴν «Λαϊκὴ ἑορτὴ» τὸ 9ο καὶ 10ο ἐπισόδειο τοῦ κινηματογραφικοῦ ἀριστουργήματος « ***ὁ Υἱὸς τῆς Νυκτὸς*** » καθὼ; καὶ τὸ 21ο ἐπισόδειο τοῦ Σιναμπαρ.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Ι. ΜΑΝΩΛΑ

Ὁδὸς Ταχυδρομείου – Μυτιλήνη

Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ

Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ

Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 8404

ΑΘΗΝΑ 6 ὥρα 2 καὶ 40΄ π.μ.

Οἱ Τοῦρκοι ἁρποῦν

Τηλεγραφοῦνε ἀπ' τὴ Πόλη πὼς οἱ Τοῦρκοι ἀποφασίσανε νὰ μᾶς πάρουνε τὴν Ἐμπορικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης. Σύγχρονα μ' αὐτὴ τὴν ἁρπαγὴ θὰ πάψουνε κι' ὅλους τοὺς Ἕλληνες δασκάλους ὅλων τῶν σκολειῶν.

Ὁ Σουλτάνος κι' ὁ Κεμὰλ

Στὴ Δαμασκὸ γίνεται συνέδριο μὲ πρόεδρο τὸ πρώην Σουλτάνο γιὰ νὰ πάρει ἀποφάσεις πῶς μπορεῖ νὰ ὀργανωθεῖ δυνατὴ ἀντίδραση ἐνάντια στὸ Μουσταφᾶ Κεμάλ.

Ἡ Ἄγκυρα σφαλνᾶ τὶς Ἑλληνικὲς ἐφημερίδες

Ἡ Ἄγκυρα θὰ κλείσει ὅλες τὶς Ἑλληνικὲς ἐφημερίδες, ποὺ οἱ διευθυνταί τους λείπουνε στὸ ἐξωτερικό, καὶ θὰ σφραγίσει τὰ τυπογραφεῖα τους.

Ὁ Ζαΐμης δέχεται νὰ σχηματίση τὸ νέο κόμμα

Ὁ κ. Ζαΐμης σὲ δηλώσεις του πρὸς τὸν «Ἐλεύθερο Λόγο» λέγει πὼς θὰ προσπαθήσει νὰ σχηματίσει Πολιτικὴ μερίδα, μ' ὅλους τοὺς τίμιους καὶ διαλλαχτικοὺς κάθε κόμματος. Ὁ σκοπὸς θὰ εἶνε νὰ μπορέσει τὸ Κράτος νὰ βγεῖ ἀπ' τὴν ἀπομόνωση, καὶ νὰ βρεῖ τὴν ἐσωτερική του ἡσυχία.

« Πέρνω—λέγει—ἐπάνω μου τὰ βάρητα τοῦ νέου κόμματος κ' ἐλπίζω πὼς Λαὸς, Πολιτικοί, κι' ὅλος ὁ Τύπος δὲ θὰ μείνουν ἀδιάφοροι στὴν πατριωτική μου ἔκκληση.»

Οἱ ἀντιβενιζελικοὶ μὲ τὴν Ἐπανάσταση ;

Ὁ Πλαστήρας δέχτηκε τὸν Ζαβιτσάνο καὶ τὸν Μερκούρη. Οἱ δυὸ δυνατοὶ αὐτοὶ ἀντιβενιζελικοὶ κομματάρχηδες δήλωσαν πὼς θὰ πολεμήσουν μὲ κάθε τρόπο για νὰ μὴν ἐπιτύχει ὁ Μεταξᾶς. Οἱ ἴδιοι αὐτοὶ ἀντιβενιζελικοί, μαζὺ μὲ τὸν Τριανταφυλλάκο, δήλωσαν στὸ Ζαΐμη κι' ἀπὸ μέρους ἄλλων ἐπισήμων ἀντιβενιζελικῶν, πὼς θὰ βοηθήσουν στὸ Συνασπισμὸ ποὺ θέλει νὰ κάνει ἡ Ἐπανάσταση.

Ἔρχουνται οἱ αἰχμάλωτοι

Οἱ Τοῦρκοι συγκεντρώνουν τοὺς αἰχμαλώτους στὴ Σμύρνη. Σήμερα ἔρχεται στὸν Πειραιᾶ ἡ «Κεφαλληνία» μὲ 700 αἰχμαλώτους καὶ 200 πολιτικοὺς ὁμήρους.

ΡΟΔΑΣ

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΡΙΣΤΙΚΟ

Τῆς Μυτιλήνης τὰ βουνὰ
στέκουνται βουρκωμένα
καὶ κλαὶν τὰ παλληκάρια μας
ποὺ ρέβουνε στὰ ξένα.
Συλλέχτης Σ. Μ.

ALPHA LYRAE

('Απ' τὰ γραψίματα ἑνοῦς ἐρημίτη ποὺ λένε πὼς ἁγίασε).

III

Μὲ τὸν καιρὸ ἡ εὐτυχία μου ὅλο καὶ πληθαίνει. Τὰ βουνὰ τραγουδοῦν καὶ τ' ἀκούγω μοναχος ἐγὼ μέσα στὴν ἐρημιά. 'Αγαπῶ τὴ θάλασσα σὰν μητέρα.

Κεῖ ποὺ καθουμαι, συλλογιέμαι τοὺς ἀνθρώπους... Λυπᾶμαι αὐτὸν τὸν κόσμο· θρηνεῖ ἡ ψυχή μου!.... Καλοί μου φίλοι, ἐσεῖς ποὺ χάσατε τὴν εὐτυχία σας, εἶτε ἐσεῖς ποὺ δεν τὴ γνωρίσατε ποτές! Ποιὸς διαολυς σᾶς ἔβαλε στὴ φαντασία πὼς μπορεῖ τὸ μυαλό νὰ σᾶς λυτρώσει ἀπ' τὰ θλιμμενα δεσμά σας; Ποιὸς ἄνθρωπος βρῆκε ποτὲς στὰ σωστά τὴν εὐτυχία του μὲ τὰ συστήματα;

Χίλιων εἰδῶν δοκιμές, χίλιων εἰδῶν ἐπινοήματα . . . Τίποτα!, — ἡ εὐτυχία μας δὲν εἶνε αὐτοῦ. Αὐτοῦ μέσα χάνεται ἡ ψυχή, — γέρνει καὶ πεθαίνει ἀπάνου στὰ ξηρά ἀγκαθια, καὶ στὶς χέρσες και σιωπηλὲς ραχες ἁπλώνει ἕνα πνέμα θανάτου . . . .

'Η εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου εἶνε *αἴσθημα* γιὰ τοῦτο βρίσκεται μοναχα μέσα μας. Ἂν ἀναβρύζει πλούσια ἡ πηγὴ τῆς καρδιᾶς σου, τὰ λουλούδια καὶ τα μυρισμένα δέντρα τοῦ παραδείσου φουντώνουν μέσα σου, κ' ἐσὺ ἀναπαύεσαι κάτου ἀπ' τὴν πυκνὴ σκιὰ εὐτυχισμένος καὶ μακάριος.

Ναί, ναί! ὁ ἄνθρωπος νοιώθει πὼς εἶνε ἀθάνατος γιατὶ τὸ αἴσθημά του εἶνε αἰώνιο, κι' ὅ,τι δώσει ἡ καρδιὰ εἶνε ἄφθαρτο! Κεῖνος ποὺ βρῆκε τὴν ψυχή του εἶνε πειὰ ἀναπαμμένος καὶ θεϊκός· κεῖνος βρῆκε τὴν εὐτυχία του. «Τί θὰν ὠφεληθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἂν κερδίσει ὅλο τον κόσμο και χασει την ψυχη του;» 'Η εἰρήνη μερέβει τὰ σπλάχνα του, — εἶνε τελειωμένος ὁ δρόμος του δίχως νὰ τοῦ κοπεῖ ἡ χαρά, — κ' ἴσα ἴσα ἡ χαρά του ἔχει πληρωθεῖ!

'Αλλοίμονο σὲ κεῖνον ποὺ δὲν πάσκισε νὰ βρει τὴν ψυχή του. Και πάλι ἀλλοίμονο σὲ κεῖνον ποὺ εἶνε φτωχὴ ἡ καρδια του, —καλύτερα νὰ μὴν ποθήσει τὴν εὐτυχια. Τούτη εἶνε ἕνα τριαντάφυλλο ποὺ ἀνθίζει ἀπάνου στὸ καταπράσινο δεντράκι τῆς καρδιᾶς, σὰν τὸ ποτίζει ἡ δροσοῦλα τοῦ οὐρανοῦ.

. . . .

Κακόμοιρη ἀνθρωπότητα, ἔχασες τὴν ψυχή σου. Μαιώνεσαι ζητῶντας τὴ χαρὰ ἐκεῖ ποὔνε θάνατος! Ἔχεις δικηο, σπαράζεσαι ἀπὸ σκληρὸ πόνο καὶ ζητᾶς γιατρεια. Μὰ πεθαίνεις μὲ ματωμένα πόδια, ζητῶντας στὶς μακρυνὲς ἐρημιὲς κεῖνο ποὔνε μέσα σου. Αὐτὸ λέγεται Πνοὴ τοῦ Θεοῦ! 'Αλοίμονο σου! Τὤχασες. Τὤχασες κ' εἶσαι σὰν λαγωνικὸ, ποὺ ἔχασε τὸ φίνο ρουθοῦνι του μέσα στὸ πυκνὸ δάσος. 'Ο πιλότος ποὺ πῆρες γιὰ νἄβρεις κεῖνο ποὺ ἔχασες εἶνε μ' ἕνα μάτι· θα πεθάνει μαζῆ σου ἀπ' τὴν πεῖνα κι' ἀπὸ τὸ κρῦο....

. . . .

Ὤφωωφ! Κάθουμαι καὶ σχεδιάζω ἕνα σωρὸ τέτοιες παροιμίες.... Μα κεῖνο ποὺ ἔχω δὲν μπορῶ νὰ τὸ δανείσω....

Παρακαλῶ τὸ θεὸ νὰ ξαναφέρει τὸν ἄνθρωπο στὸ δρόμο τῆς χαρᾶς....

IV

Πίσω ἀπ' αὐτὰ τὰ βουνὰ, ποὖναι βλογημένα βουνὰ, κείτεται ἡ πολιτεία. Κείτεται κεῖ χάμου σὰν ξαναμωριασμένη γρηὰ — σὰν ψοφῆμι . . .

Μὰ ἐγὼ ἐδῶ ἔχω κέφι γιὰ τραγούδια, — ἡ εὐτυχία μου κατεβαίνει ἀπ' τὰ φαράγγια κι' ἀπ' τὰ σύννεφα. Φχαριστῶ τὸ θεὸ, — τὸν φχαριστῶ γιατὶ μὲ φύλαξε ἀπ' τὴ λούβα . . .

Τώρα πειὰ δὲν θέλω νὰ ξέρω τίποτά· τώρα πειὰ συχαίνουμαι, ὅ,τι δὲν εἶνε ἀγάπη καὶ καλωσύνη. 'Αγάπη! 'Η καρδιά μου καίγεται ἀπὸ ἀγάπη! . . . Τι ἂν περνοῦν τὰ χρόνια δίχως νὰ ξεκουραστεῖ κάτου ἀπ' τὴ σκεπή μου μιὰ γενναία καρδιά; . . . Γιὰ νὰ πιστέψω στὸ Θεὸ, εἶνε τάχα ἀνάγκη νὰ δῶ την καλωσύνη τοῦ ἀλλουνοῦ, ἀφοῦ μπορῶ νὰ χαίρουμαι τὴ δική μου!

Θὰ τραγουδῶ σὰν ἐρωτεμένο κοτσίφι, γιατὶ ἡ καρδιά μου εἶνε χαρούμενη.

Φχαριστῶ! φχαριστῶ.

. . . . Φ. ΚΟΝΤΟΓΛΟΥΣ

'Αλὰ Τούρκα!

— Σελάμ! Σελάμ! Σελάμ!

— Σελάμ ἀλεΐκουμ! Μὰ γιατί χαιρετᾶς ἀλὰ Τούρκα ἀδερφέ;

— Δὲ χαιρετῶ. Καπνίζω. *«Σελάμ»* εἶναι τὰ περίφημα τσιγάρα τοῦ Μπαρμπαγιάννη. Καὶ ἡ λέξη, ἔγινε σύμβολο τῶν καπνιστῶν ποὺ νιώθουν τί τοὺς γίνεται.

— «Σελάμ», λοιπόν. «Σελάμ» ἀλεΐκουμ καὶ ἀλεΐκουμ «Σελάμ»! 1-2

ΣΤΕΡΝΕΣ ΜΕΡΕΣ ΣΤΟΝ ΕΒΡΟ

Η ΕΡΜΗ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΠΙΑ...

'Η Μαρίτσα εἶνε τὸ πιὸ θολὸ ποτάμι ποὺ εἶδαν τὰ μάτια μου. Ἂ δὲν εἶχα τὸ φόβο νὰ μὲ πάρετε στὸ ψιλό, θὰ μ' ἄρεσε νὰ μαρτυρήσω μιὰν ἰδέα μου. Μὰ πάλι θὰ σᾶς την πῶ καὶ κάνετε ὅτι θέλετε. Μισὸ μιλιούνι ποδάρια λέγα, — Θέ μου καὶ φύλαξε βρωμοπόδαρα! — παστρολογιένται καθημεριὰ στις ὀχτιές· ὅλο καὶ κάτι δίνουνε στὴ θολούρα. Μὰ δὲ βαριέσαι, ψυχή μου, ἀφοῦ τὸ νερὸ εἶνε πεντάγλυκο καὶ τὸ πίνουμε μὲ χαρά, τί σκλεντίζεσαι; Ἄντε κοιμήσου ἥσυχα ἐκειδὰ στὸν ἴσκιο τῆς μεγάλης ἰτιᾶς, νὰ ὀνειρεφτεῖς μεγαλεῖα! Δόξα σ' ὁ Θεός, ἡ ἔρμη ὑπογράφεται σήμερα. Τί ἄλλο ἤθελες!

Τί ἄλλο ἤθελα ἀλήθεια; Στὰ εἰκοσιένα μου χρόνια ἀπάνω, κάποιος ἄνοιξε μιὰν παρένθεση στὴ ζωή μου· τώρα τὰ χρόνια μου γίνανε εἴκοσι ἔξη. Βάσταξε καὶ βάσταξε ἡ παρένθεση· μα ὅπου καὶ νἄναι θὰ κλείσει. 'Ο Κάποιος ἀφτὸς ὅπως τὴν ἄνοιξε θὰ τὴν κλείσει. Ψέμματα;

Πῆγα καὶ ξαπλαντάρωσα κάτω στὸν ἴσκιο τῆς μεγάλης ἰτιᾶς. Τέντωσα κι' ἄνοιξα τὰ πόδια μου, κ' ἔδεσα τὰ χέρια μου πάνω στὸ κεφάλι. Ἕνα ζεβγάρι τρυγόνια ἔκατσε κ' ἔγρουζε σ' ἕνα κλαρὶ τῆς ἰτιᾶς: γρούγρου . . . . γρού, γρούγρου . . . . γρού. 'Ο ἥλιος πέφτει ὁλόγυρα φωτιά· ψήνεται ἡ πέτρα καὶ τὸ χορτάρι· ἕνα σωρὸ μαμούνια τζιτζιρίζουνε μέσα στὸ χόρτο· θαρρεῖς κι' ἀκούεται ἡ μουρμούρα τῆς γῆς ποὺ πριζολίζεται. Πίσω ἀπ' ἕνα παλιούρι βγαίνει ἕνας παράξενος χτύπος, ρυθμικός, κάθε πέντε δεφτερόλεφτα. Μετρῶ . . . . ἕνα, δύο, τρία, τέσσερα, πέντε . . . . . τάκ! . . . ἕνα, δύο, τρία, τέσσερα, πέντε . . . τάκ! Και μιὰ φωνοῦλα σαν ἀναστέναγμα λαχανιασμένο ἀκούεται μαζί. Θέλω νὰ σηκωθῶ μὰ φοβοῦμαι μὴ διώξω τὰ κακόμοιρα τὰ τρυγονάκια . . — γρούγρου γρού, — εἶδεμὴ ἤμουνα ἀποφασισμένος νὰ τελιώσω μὲ τὶς κλωτσὲς τὸ χελωνίτικο τὸ ἐρωτονταλοβέρι. Τάκ! .. Ἕνα, δύο, τρία, τέσσερα, πεντε . . . . τάκ! . .

Δὲν ξέρω πιὸ σιχαμερὰ ζωντόβολα· κεῖνος ὁ λαιμός, κεῖνος ὁ σβέρκος! Μοῦ θυμίζουνε ἐδῶ κ' ἐφτὰ χρόνια πανω κάτω, ἕνα ζουλουμαδιασμενο στυλιάρι, ἕνα τσουρουλιὸ πορνοθήλυκο 45 τόσω χρονῶ, ποὺ τοῦ μπήκανε ψύλλοι στὸν κορφο μιὰ φορὰ ποὺ πῆγα στὸ σπιτικό της. Εἶχε ἕνα σβέρκο ἀπαράλαχτο τῆς ἀχελώνας! Νέϊσα! Νὰ ποὺ τὴ θυμοῦμαι ἀκόμα τὴ συφοριασμένη κάθε φορὰ ποὺ τύχει ν' ἀντικρύσω χελώνα· κατὼ, θυμοῦμαι πάντα τὴ μάνα μου, ὅποτε βλέπω μπροστά μου ἀσπρόμαλλο κεφάλι μὲ μαῦρα μάτια δακρυοποτισμένα . . .

Γρούγρου γρού . . . . γρούγρου . . . γρού . . . . . Ἕνα σαμιαμιδι πλουμιστό, πρασινοκίτρινο, στέκεται λαχανιασμένο σ' ἕνα σβόλο χῶμα. Εἶνε μεγάλο, ποὺ θἄχει σωστὴ μισὴ ὀκά! Χαζιρέβω μιὰ πέτρα δίπλα μου, μὰ ὅσο νὰ σηκώσω τὸ χέρι φίρρ! . . . . τὄσκασε ἀνάμεσα στὰ χορτάρια. Ἔκλεισα τὰ μάτια μου γιὰ νὰ δῶ τὴν ψυχή μου! Εἶδα τότε νὰ περνοῦνε το μονοπάτι τῆς μνήμης μου κάποια τέρατα τρομαχτικὰ μὲ ἀπροσδιόριστο σκέδιο, ποὺ δὲ μπορεῖ νὰ περιγραφεῖ· τί νἄιανε λέτε; τί ἄλλο; τὰ τοκομερίδια, Χριστιανοί μου! Ναι! 'Ο καϊμός τους πέρασε πιά, μὰ ὡς τόσο ὅποτε τὰ φέρω στὸ νοῦ μου ἀνετριχιάζω, σφίγγοντας γερὰ τὶς γροθιές. Ἄνοιξα τὰ μάτια μου καὶ τἄφηκα νὰ σεριανίσουνε σ' ὅλο μου τὸ κορμί· ὅλα εἶνε στὸν τόπο τους, χέρια πόδια κ. τ. λ. Εἶνε παράξενο, ἀλήθεια, νὰ συλλογιέται κανεὶς ὕστερα τὴν ἀναλογία ποὺ ἔχουνε στὴ σκέση τὰ πόδια μας λόγου χάρη μὲ τὰ τοκομερίδια! Ἔ; Κύττα ἐκεῖ πέρα! . . . . . Τὸ σαμιαμίδι ξεπρόβαλε πάλι σ' ἕνα γαϊδουράγκαθο διπλα. Νὰ τὸ σκοτώσω; Δὲν ἔχω μέσα μου πιὰ κεῖνο τὸν ἀκαταμαχητο πόθο· γιατί; Μήπως ἔχει σκέση κι' ἀφτὸ μὲ τὰ τοκομερίδια;

Νὰ ἕνας ἄνθρωπος περνᾶ σπρώχνοντας τὰ γελάδια του στὸ ποτάμι· μοῦ φαίνεται τρομερὰ ἥσυχος αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔτσι μοὔρχεται νὰ τοῦ φωνάξω:

— Ἔ κουμπάρε, μὴ δὲν πῆρες πρέφα πῶς τὴν ὑπογράφουνε σήμερο;

Νὰ ἕνα ἄλλο θέαμα πλάκωσε κάθε σκέψη στὸ μιαλό μου. Τὸ μάτι μου ἔκοψε 300 ὀργιὲς πέρα, στὴν κορφὴ μιᾶς ραχούλας κατσπρόσινης ποὺ ἤτανε κάμποσα τσαντίρια στημένα. 'Ο καταβλισμό. Μπροστὰ σιὸ ἕνα τὸ ξεχωριστὸ, κατάκορφα στημένο, δυὸ ἄνθρῶποι συλατσάρουνε κάτου ἀπ' τὴν παχιὰν ἴσκιάδα ποὺ ἔχουνε φκιασμένη μὲ κλαριά. 'Ο Γουρλομάτης κι' ὁ Καταχθόνιος!

Εἶν' ἀληθινὰ ὀνόματα αὐτά; Δὲν εἶνε ἀληθινὰ μὰ εἶνε τὰ σωστά.

'Ο ἄνθρωπος μὲ τὰ γουρλομένα τὰ μάτια· γιατὶ γουρλόνει τὰ μάτια του; 'Απορεῖ ὅλος ὁ λεός. Για νὰ σκορπᾶ τὸ σύγκρυο τῆς τρομάρας σ' ὅσοι τὸν ἀντικρύζουνε; Μὴν εἶνε τάχα γκαβὸς κι' ἀπτὸ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΟΧΤΑΣΤΙΧΑ

'Η χαρὰ δὲ θὲ νἄρτει πειὰ
στὸ μικρὸ τὸ καλύβι.
Σιωπηλὸ θὲ νὰ μένει ἐκεῖ
τί, βαρειὰ πολὺ ἐθλίβη.
Κιὄταν χτύποι χαρούμενοι
τῆς καμπάνας θὰ ἠχίνε
Στὸ καλλύβι τὸ σκότεινο
οἱ λυγμοὶ θὰ ξεσπᾶνε.

XII

Στὴ γωνίτσα τ' ὁλόσβυστου
τοῦ τζακιοῦ καθισμένη,
ἡ μανούλα ὠχροπρόσωπη
σιγοκλαίει ἡ θλιμμένη:
«Τὰ στεφάνια τοῦ γάμου σου
λαχταροῦσα, καλέ μου,
καὶ στὸν πόλεμο σἔχασα,
Ἄχ! μονάκριβε γιέ μου

Κώστας Μάκιστος
Καταβλισμὸς Μουσλὰ

'Αγάπη

Τὰ μάτια, ἀγάπη, φίλησες
κι' ἄνοιξαν οἱ οὐρανοὶ
πάνω μου πέσαν τἄστρα
Πάγει ἡ ψυχή μου ρήγισσα
σ' ἀσπέδινο θρονὶ
σὲ θρυλικὰ ὅλο κάστρα
Κιἂν λενε στὸ κατόφλι τους
τ' ἀφέντι πὼς θὰ πιῶ
γιὰ νὰ μ' ἀνοίξουν διόβα,
Ἄς εἶναι κι' ἔτσι·
τρίσχαρα τὸν πόνο θὰ γευτῶ
τῆς θείας ἀγάπης σκλάβα

Σίτσα Καραϊσκάκη

πάσκισμα τὰ ὀπτικά του τὰ ὄργανα φέβγουν ἀπτὸν τόπο του;; Ὄχι ψυχοῦλες μου. Θὰ σᾶς πῶ γιατί, ἐγὼ θὰ σᾶς πω. Εἶνε ἀπο απορία, απὸ ἔκπληξη, ἀπο ξαφνισμα...... ὅπως θέλειε πεστε το, ὅπως σᾶς βοηθᾶ τὸ λεξικο τῆς μνήμης σας. Ξαφνιαζεται, ξιπαζεται κι' ἀπορεῖ ὁ ἴδιος, ὁ ἴδιος ρὲ ψυχη μου, πῶς διαολο και τα καταφερε — ἡ τύχη μαθὲς ἤτανε; — και τοὔριξε ο Θεος στα χερια του τοσο λαο! 'Ο ἴδιος, Θεέ μου, και μολα του τὰ δικια, το ἀπορεῖ; Πῶς διάβολε;.... Καὶ τὰ μάτια του ξεπόρτισαν ἀπ τὴν ἀπορια...

'Ο ἄλλος; 'Ο Καταχθόνιος εἴπαμε; 'Ο ψυχορεμπελος ἀνθρωπακος· ἡ ψυχη ποὺ σὲ λειτουργήθηκε ποτε της στο ναο τῆς Καλοσύνης· ο ἄθρωπος ποὺ δὲν ἀφῆκε ψυχη νὰ μην τη ματώσει μὲ τὸ σπιρουνι τῆς ἀνοιχτιρμοσύνης του· ὁ ἄθρωπος ποὺ πάνω στη ραχη τῶν μουλαριῶν του ἔκαιε και κοσκινισανε τα ὁλόδροσα νιᾶτα τους κατοσες παληκάρια· ὁ ἄθρωπος ποὺ ἔψησε την αθρωπινη σαρκα μὲ τὴν ἴδια αφροντισια ποὺ ἔψηνε στὸ Μπαμπᾶ-'Εωκ τα κλεμένα γαλόπουλα, ὅταν ἡ πλάση ὁλακαιρη επονιζε ἀπτο κλομα τῆς προσφυγιᾶς.

Μα τι τα θέλεις τώρα; Ὅλος ὁ κόσμος τὸ ξέρει πὼ, την ὑπογραφουνε σήμερα! 'Εκει πέρα ὁ Γουρλοματης κι' ὁ Καταχθονιος λιβανιζουνε καποιο νεκρό. Τὸ ἴδιο το λειψανο τους....

Γυρισα στἄλλο πλεβρό· τα τρυγονάκια ἔγρουζαν ἀκομα πανω ἀπτὸ κεφαλι μου· ο χτυπος τῆς Χελώνας παει σταματησε πια. Σιγα σιγα νύσταξα· τα ματια μου μισοκλεισανε.

Ἄχ, ἀγεράκι ποὺ φυσᾶς, νανούρισέμε!
Νανούρισε τὸν ὕπνο μου μέσα στὴν ἐρημιά.

'Ο Θείελπης ὁ Λευκίας

ΤΟ ΚΟΜΠΟΛΟΪ ΣΑΣ

= Τὴν Κυριακὴ τὸ βράδυ

— Ἔκλεισε ἡ καλλιτεχνικη ἔκθεση τῶν ζωγράφων Μαλεα—Κόντογλου.

— Τὴν τελευταία μέρα

— 'Αγοράστηκαν ἀρκετοὶ πίνακες ἀπ' τοὺς συμπατριῶτες μας ἐκείνους,

— Ποὺ ὁ πνευματικός τους ὁρίζοντας,

— Εἶναι πιὸ φαρδὺς ἀπ' τὸ στεφάνι ἑνὸς λαδοβάρελου.

— Τοὺς συγχαίρουμε,

— Καὶ εὐχούμαστε νἄρτει σύντομα ἡ ἐποχή.

— Ποὺ ὅλοι οἱ παραλῆδες μας.

— Θάνεβοῦνε στὸ πνευματικό τους ἐπίπεδο,

— Καὶ θὰ γίνουν ἱκανοὶ νὰ μὴν ἀπομένουν τελείως εὐχαριστημένοι.

— Μοναχα μὲ τὴν ἄφθονη κουζίνα τους.

— Καὶ μὲ τἀφτοκίνητό τους.

— Μὰ θὰ μποῦνε σιγὰ σιγά.

— Μέσα στὴν ἀληθινὴ ἀριστοκρατία.

— Τὴν ***«ἀριστοκρατία τοῦ πνεύματος»***.

— Ποὺ εἶναι ἡ μόνη ποὺ ἔχει στὰ χέρια της ἀληθινοὺς παπύρους εὐγενείας.

— Καὶ τὸ εἰκόσημό της ἀπομένει λαμπερὸ καὶ περήφανο.

— Μέσα στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων.

= Χαιρετίζουμε μὲ ἀγάπη τὸν ἐρχομὸ τοῦ Χρύσανθου Μολίνου

— Καὶ τοῦ Κώστα Μάκιστου.

— Δυὸ φορὲς συνάδελφων,

— 'Η «Καμπάνα» ποὺ τὄνειρό της εἶναι

— Νὰ γίνει τὸ κέντρο ὅλων τῶν γερῶν στοιχείων τοῦ τόπου,

— Καὶ παντιέρα μιᾶς ὁμάδος διανοουμένων.

— Ποὺ φιλοδοξοῦν νὰ δώσουν μιὰ κατεύθυνση ἴσια καὶ παλληκαρίσια.

— Στὴ σκέψη καὶ στὴν ἐνέργεια τῶν ἠθικῶν μαζῶν τοῦ νησιοῦ μας.

— Σφίγγει θερμὰ τὸ χέρι τῶν συναγωνιστῶν της.

= 'Απ' τὴν 'Αθήνα, στάλθηκε ἄγγελος πρωτοστάτης τῶν παλαιοκοματικῶν.

— Εἶναι ἕνας πράχτορας τῆς προπαγάνδας τοῦ χαλβαδένιου στρατηγοῦ Γιαννάκη Μεταξᾶ.

— Ἔφερε μαζύ του τὸν χαιρετισμὸ τοῦ ἡρωϊκοῦ ἀντεπαναστάτη,

— Καὶ ἕναν τόνο εἰκόνες τοῦ ἡρωϊκοῦ ἐπιτελάρχη τῆς Σοφίας,

— Ποὺ παράδωκε τὸ 4ο Σῶμα στρατοῦ στοὺς Βουλγάρους.

— 'Επειδὴ οἱ πολυπληθεῖς μας Μεταξικοὶ δὲν μποροῦν νὰ καταναλώσουν τόσο πολλὲς καρικατοῦρες τοῦ Γιαννάκη,

— Μιὰ ποὺ μετριοῦνται στἄνοιχτὰ δάχτυλα τοῦ ἑνὸς χεριοῦ κάθε Μυτιληνιοῦ·

— Ὅλη ἡ παροικία τῶν Παλιοελλαδιτῶν Κωνσταντινικῶν.

— Μὲ τὸν Λιακόπουλο ἐπὶ κεφαλῆς.

— 'Αποφάσισε νὰ κολλήσει αὐτὰ τὰ μασκαραλίκια στὰ ντουρσέκια τῆς πόλεως.

— Παρακαλοῦμε θερμὰ ὅλους τοὺς συμπατριῶτες.

— Καὶ ξεχωριστὰ τοὺς ἐφέδρους.

— Νὰ μὴν ξεσκίσουν κομμάτι ἀπ' αὐτὲς τὶς εἰκόνες.

— Παρακαλοῦμε καὶ τὸν κίτρινο δικηγοράκο ποὺ ψωμοταγίζεται ἀπ' τοὺς ***«φεσοφόρους Λεσβίους»***.

— Νὰ πεῖ νὰ τὶς κολλήσουνε λιγάκι χαμηλὰ στὰ ντουβάρια.

— Γιὰ νὰ μπορέσουν ὅλοι οἱ θαμαστὲς τοῦ χαλβαδένιου ἐπιτελάρχη.

— Νὰ τὶς βρέξουνε.

— Μὲ κρουνοὺς... δακρύων λατρείας.

= Οἱ χρηματιστάδες τοῦ Καλαγάνη.

— Μὲ συγκίνηση παρακολουθοῦν κάθε παρέα πολιτῶν ποὺ πλησιάζει στὶς μόστρες τους μὲ μποστούνια.

— Προπάντων τοὺς συγκινοῦνε οἱ χαμάληδες σὰν περνᾶνε ἀπ' ἐκεῖ.

— Δὲν ξέρουμε γιατί.

ὁ Κουασιμόδος

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Δύο ἐφέδρους. Παλαιοχώρ.. Ἔχουμε τὴ γνώμη πὼς δὲν πρέπει νὰ δημοσιευτεῖ ἡ ἀνταπόκρισή σας. Εἶναι ζητήματα οἰκογενειακά μας ποὺ πρέπει νὰ λύνουνται συναμεταξύ μας, ἀπ' τὴν Κεντρικὴ 'Επιτροπὴ ποὺ σὲ λίγες μέρες θὰ ἔχει συγκροτηθεῖ. 'Αμέσως θὰ προκηρυχτοῦνε ἐκλογὲς σ' ὅλους τοὺς ΣΕΣ τοῦ Νομοῦ, γιὰ νἄναι μέσα κ' οἱ νέοι συνάδελφοι ποὺ ἦλθαν ἀπ' τὸν Ἔβρο. Γιαὐτὸ πρέπει ὅλοι οἱ ἔφεδροι, ὅπου βλέπουνε συμβούλους ἢ προέδρους ποὺ ἀδρανοῦν, νὰ φροντίσουνε νἄβρουνε νέους μὲ ὄρεξη καὶ μὲ φωτιά, ποὺ θὰ τοὺς ἀντικαταστήσουνε. Τὴν ἀνταπόκρισή σας ὡς τόσο τὴ δίνουμε στὸ Κέντρο γιὰ νὰ λάβει γνωσιν.

Σ. Μανίκαν Καλλονή. Πήραμε τὰ λεφτά. Εὐχαριστοῦμε.

Γ. Περγαμηνέλλη. Συμμορφονούμαστε. Τὸν μα τοῦ συνάδελφου κ. Παπαλάμπρου δὲν εἶναι στὰ βιβλία μας.

Δ. Βίμβουρα. Πλωμάρι. Πήραμε τὶς 115 δρ. Θὰ κανονίσουμε τὸ λογαριασμὸ ὅταν ἔρθητε ἐδῶ.

Ε. Σιταρᾶν. Στέλνουμε στὸ 'Αμπελικό. Περιμένουμε να ἐνεργήσετε κ' ἐδῶ ὡς πολίτης, μὲ τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμό.

Σ. Ε. Σ. Πληγωνίου. Σᾶς εἰδοποιοῦμε πὼ, βρίσκεται στὸ ταμεῖο μας τὸ ἀντίτιμο 50 εἰσιτηρίων ποὺ διέθεσε γιὰ λογαριασμὸ τοῦ ταμείου τοῦ Συνδέσμου σας ὁ Σ.Ε.Σ. 'Ασωμάτου.

Σ. 'Αραμπατζῆν ἔφεδρον ὑπ)γὸν πεζ. Πέτρα. Πῆτε, σᾶς παρακαλοῦμε, σὲ κανένα γνωστό σας νὰ περάσει νὰ τοῦ δόσουμε ἕνα καταστατικό, καὶ ὅ,τι ὁδηγίες ἔχουμε ἀπ' τοὺς συνάδερφους τῆς 'Αθήνας. Γράφτε καὶ στὸν συνάδελφο ἔφεδρο λοχαγὸ Μιχαλάκη Βαμβακίτη γιὰ τὴν ἐγγραφή.

Σ. Ε. Σ. Τενέδου. Σᾶς στείλαμε φύλλα τῆς 31— 7— 23. Τὸ γράμμα σας μᾶς ἔδοκε ἕνα δυνατὸν πόνο στὴν ψυχή. Αὐτὸς ὁ τραγικὸς ἐκπατρισμὸς ὁλάκαιρου τοῦ πληθυσμοῦ σας ποὺ σπάνιες φορὲς παρουσιάζεται μὲς τὴν ἱστορία, εἶναι μιὰ βαρειὰ καὶ τρομερὴ μομφὴ ἐνάντια στὴν ἐμπορικὴ πολιτικὴ τῶν Μεγάλων. Μὰ τὸ πιὸ φοβερὸ εἶναι ποὺ σαὐτὴ τὴν κατάντια συνένοχοι εἴμαστε ***ἐμεῖς οἱ ἴδιοι***. Τὰ νησιά σας εἶναι δυὸ εὐγενικὰ θύματα ποὺ σφαγιάζουνται πάνου στὸ βωμὸ τοῦ Κωνσταντινικοῦ Μωλώχ. 'Απὸ σήμερα παύουμε νὰ σᾶς στέλνουμε φύλλα. Ὡς τόσο κρατᾶτε τὸ Σύνδεσμο ἐνήμερο τῆς κινήσεως.

Σ. Ε. Σ. Χάλικα — 'Αργένου. Σᾶς στείλαμε λογαριασμὸ ταχυδρομικῶς.

Κελαϊδίτη. Σύμφωνα μὲ τὸ δεύτερο γράμμα σας δὲ δημοσιεύουμε τὸ πρῶτο. Γράφτε μας μιὰ ξεχωριστὴ ἀνταπόκριση σύντομη, γύρου στὸ ζήτημα. Ενεργήσετε καὶ μέσο τοῦ ΣΕΣ.

'Η «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «'Ελεύθ. Λόγου»

Τὶς ρεκλάμες σας στὴ «ΚΑΜΠΑΝΑ»

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Στὸν ἥλιο, τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς!
Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Α'. | ΑΡΙΘ. 21

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Τρυγητὴς 14 Τρίτη
1923. Ἀν. ἡλ. 5.40 — Δύσ. 7.17

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΥΣ
Συνδρομὴ χρονιάτικη δραχμὲς ἑκατὸ
Τὸ φύλλο 1 Δραχμὴ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΦΕΔΡΟΥΣ

Εἶναι ἀνάγκη νὰ νοιώσουμε ὅλοι μας, πὼς οἱ ΣΕΣ δὲν ἔγιναν μόνο γιὰ ν' ἀφιγουράρουν μερικοὶ ἀπὸ μᾶς ὡς πρόεδροι καὶ ὡς σύμβουλοι, οὔτε γιὰ νὰ γίνουν λίγοι ἀκόμη ἐπίτροποι στὶς ἐκκλησιὲς τῶν χωριῶν τους, οὔτε γιὰ νὰ μποῦνε ἐκμεταλλευόμενοι τὸν ὄγκο τῶν ὀργανώσεών μας, σὲ πέντε-δέκα δημόσιες θέσεις ἄλλοι ἰσάρριθμοι συνάδελφοι. Καὶ ἀκόμα δὲν ἔγιναν γιὰ νὰ φιγουράρουν σὲ παράτες πανηγυρικὲς καὶ γιὰ λογοδιάρροιες.

Γιατὶ δὲ σωνόμαστε μ' αὐτά. Δὲ λύνωνται μ' αὐτὰ τὸ τραγικὸ ζήτημα τῆς ἀνεργίας ποὺ μᾶς δέρνει, καὶ τῆς κακομοιριᾶς στὴν ὁποία εἴμαστε καταδικασμένοι. Καὶ μαζὶ μὲ μᾶς τὰ 90 ο)ο τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Οἱ πατέρες μας καὶ οἱ μάννες μας καὶ τἀδέρφια μας καὶ τἀνήψια μας καὶ τὰ παιδιά μας. Γιατὶ μπροστὰ σ' ὅλους αὐτοὺς τραγικὸ ἀναστηλώνεται καὶ μαῦρο τὸ μέλλον. Ἡ πατρίδα μας ἀπὸ τὶς κακοκεφαλιὲς καὶ τὶς ἀτιμίες τῶν πολιτικατζήδων μας στένεψε. Καὶ δέχτηκε ἀκόμα ἕνα ἑκατομμύριο ἀδελφῶν μας Μικρασιατῶν καὶ Θρακῶν, ξεσπίτωτων καὶ γυμνῶν καὶ πεινασμένων. Ποὺ θὰ γίνει ἀνάγκη νὰ σπιτωθοῦν νὰ ντυθοῦν καὶ νὰ κατασταθοῦν ἱκανοὶ γιὰ παραγωγικὴ δουλειὰ γεωργική, βιομηχανική, καὶ βιοτεχνική, πρᾶμμα ποὺ δὲν θὰ γίνει πολὺ γρήγορα. Καὶ ἀκόμα οὔτε ἡ ἐξυγίανση τοῦ νομίσματός μας θὰ γίνει τόσο γρήγορα ὥστε νὰ ἐπιτρέπει στοὺς κεφαλαιούχους νὰ ζωντανέψουν καὶ νὰ εὐρύνουν τὶς δουλειές τους καὶ νὰ ἐπιχειρήσουν ἄλλες. Τὸ Κράτος φορτώθηκε μὲ δισεκατομμύρια χρέη· καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ θὰ κλείνουν μ' ἐλλείμματα ποὺ θὰ σκεπάζωνται μὲ μανοῦβρες ἀριθμῶν καὶ μὲ δάνεια. Ἔτσι ἡ κρίση ποὺ μᾶς δέρνει θὰ παραταθεῖ γιὰ πολὺ ἀκόμα καὶ θὰ χειροτερέψει ἴσως. Πρέπει νὰ σφιχτοῦμε νὰ ἀντικρύσωμε παλληκαρίσια τὴν κατάσταση αὐτή. Ἂς μὴν πεῖ κανεὶς πὼς δὲν εἶναι δική του δουλειὰ αὐτὰ τὰ πράμματα. Ἐνόσω κυριαρχεῖ μέσα μας ἡ σκέψη αὐτή, νὰ εἶστε βέβαιοι πὼς θὰ καταντήσουμε ν' ἀλληλοφαγωθοῦμε ἀνάμεσά μας. Στὰ χέρια μα εἶναι ἡ σωτηρία. Καὶ στοῦ τελευταίου βουνήσιου Ἕλληνα τὸ χέρι εἶναι. Φτάνει νὰ τὸ καταλάβει καὶ ἅμα τὸ καταλάβει νὰ τὸ θελήσει.

Ἡ Ἀνατολὴ ἔκλεισε γιὰ μᾶς. Δὲ θὰ μποροῦμε πειὰ νὰ πᾶμε νὰ δουλέψουμε ἐκεῖ. Ἀκόμα καὶ τὴν Πόλη φαίνεται γιὰ πολὺν καιρό, ἂν ὄχι γιὰ πάντα, πως δὲ μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ τὴ λογαριάζουμε. Ἡ Ἀμερικὴ δέ δέχεται παρὰ ὡρισμένο ἀριθμὸ Ἑλλήνων μεταναστῶν κάθε χρόνο, καὶ ὑπάρχει φόβος νὰ τὸν λιγοστέψει ἀκόμα. Ἄλλες χῶρες δὲ σηκώνουν ἄθρόα μετανάστεψη. Θα ξηροτηγανιζόμαστε λοιπὸν μέσα στὴν Ἑλλάδα πεινῶντας καὶ γυμνητεύοντας, κακομοιριασμένοι καὶ ἐλεεινοί. Καὶ θὰ μᾶς δέρνουν ὅλες οἱ ἀρρώστιες τοῦ κόσμου βρίσκοντάς μας ἀδυνατισμένους. Καὶ τὰ παιδιά μας θὰ γενιοῦνται μὲ τὸ σαράκι τοῦ σωματικοῦ καὶ ψυχικοῦ μαρασμοῦ μέσα των.

Ἡ κατάσταση αὐτή, περισσότερο τραγικὴ στὴν πραγματικότητα ἀπὸ ὅσο σᾶς τὴν παρουσιάζουμε ἐδῶ, θὰ γίνει τρισχυρότερη καὶ ἀπελπιστικὴ ἂν δὲν νοιώσουμε ὅλοι πὼς δὲ σωνόμαστε, κηνυγῶντας μοναχὰ πρόσκαιρα ἀτομικά μας συμφεροντάκια, ποὺ σήμερα πᾶνε εὐνοϊκὰ καὶ αὔριο ἔρχωνται ἀνάποδα, παρὰ ΦΡΟΝΤΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΟΔΟΥ.

Καὶ αὐτὸ θὰ γίνει μόνο σὰν ἀναγκάσουμε τὸ Κράτος νὰ πάψει νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἐργάζεται σὰν μπαλωματῆς. Καὶ γιὰ νὰ τὸ κάνουμε τέτοιο, ἕναν ὀργανισμὸ δηλαδὴ **προστατευτικὸ καὶ νοικοκυριστικό, καὶ ὄχι λωποδύτη φορατζῆ καὶ σκορπαλευρᾶ** ὅπως ἤτανε ἕως τώρα, πρέπει οἱ διάφοροι πολιτικατζῆδες τοῦ γλυκοῦ ἱεροῦ, ποὺ ἄλλοι ἀπὸ κενὴ ματαιοδοξία καταπιάνουνται τὴν πολιτικὴ καὶ ἄλλοι ἀπὸ ἀρριβιστικὴ φιλοδοξία, χωρὶς τὴ δύναμη μὰ καὶ δίχως τὴν ὄρεξη νὰ ἐργαστοῦνε μὲ σύστημα κι' ἐπιμονή, παρὰ μόνο γιὰ νὰ φανοῦνε, ὅλη αὐτὴ ἡ σάρα καὶ ἡ μάρα τῶν ἀδιαφόρετων νούμερων καὶ τῆς πρόσκαιρης φιγούρας νὰ παραμερίσουν, καὶ νὰ περάσουν στὴ θέση των ἄνθρωποι νέων ἰδεῶν, νέων ἀρχῶν, μὲ πλημμυρισμένα τὰ στήθη ἀπὸ **πόνο καὶ ἀλτρουϊσμὸ καὶ θέληση καὶ ἐπίγνωση τῆς καταστάσεώς μας, καὶ ὁρμὴ φωτεινὴ πρὸς ἀνασύνταξη καὶ συμμαζωμό, καὶ διόρθωση τῶν ὀργανισμῶν τοῦ Κράτους μας.**

Μὰ καὶ ἂν γίνει αὐτό, ἔτσι μοιραῖα νὰ ποῦμε, εἶναι ἀνάγκη εἴτε οἱ καινούριοι αὐτοὶ ἄνθρωποι εἴτε οἱ παληοί, νὰ νοιώθουν πίσω τους ὀργανωμένους ὄγκους, ἀνθρώπων βαθειὰ ἀποφασισμένων γιὰ μιὰ μεταβολὴ τρόπων καὶ συστημάτων πολιτικῶν, ὥστε νὰ βρίσκουν στήριγμα πάνω σαὐτοὺς, καὶ νὰ ἀνανεώνουν τὴν ὁρμή τους καὶ τὸν ἐνθουσιασμό τους.

Καὶ τοὺς ὀργανωμένους αὐτοὺς ὄγκους, φωτισμένους καὶ θαρραλέους, μόνον οἱ τάξεις τῶν ἐφέδρων μποροῦν νὰ δώσουν. Γιὰ τοῦτο εἶνε ἀνάγκη νὰ τρέξουνε ὅλοι νά ἐγγραφοῦνε στοὺς συνδέσμους μας. Εἶναι ἀνάγκη οἱ πρόεδροι καὶ τὰ Δ. Συμβούλια νὰ ἀνασκουμπωθοῦν μὲ τὰ σωστά τους, πέρνοντας τοὺς ἐφέδρους εἴτε ὁμαδικὰ σὲ διαλέξεις, εἴτε φιλικά σὲ συνομιλίες, βρισκόμενοι τέλος σὲ συνεχῆ, ἀδιάκοπη καὶ ἐπίμονη ἐπαφὴ μαζί τους, νά τοὺς ἀνοίξουν τὶς ψυχὲς καὶ τὸ νοῦ, δίνοντας νά καταλάβουν, ὅπως τὸ ξανάπαμε, πὼς δὲ τελειώνει ὁ σκοπὸς τῶν Συνδέσμων μὲ τὸ διορισμὸ 10 ἢ 50 ἢ 100 συναδέλφων μας σὲ δημόσιες ἢ κοινοτικὲς θέσεις, παρά πὼς **γιὰ τὸ καλὸ ὅλων μας,** πρέπει μένθουσιασμὸ καὶ ἐπιμονὴ να ἐπιβλέψουμε σὲ σκοποὺς γενικώτερους.

Καὶ ἔτσι φωτισμένοι καὶ ἑνωμένοι τότε θὰ μπορέσουμε νὰ στείλουμε διαλεχτοὺς ἀντιπροσώπους, ἐκτελεστὰς ἐνθουσιώδεις τῶν σωστικῶν ἰδεῶν μας καὶ τῶν νομίμων ἀξιώσεών μας.

Καὶ μόνον τέτοιους ἀντιπροσώπους ἂν ἔχουμε, ποὺ θὰ εἶναι «σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μας» καὶ ὄχι ἄνθρωποι που μᾶς λογαριάζουν μόνον ὡς νούμερα καὶ ψήφους γιὰ νὰ ἀναιβοῦν κεῖνοι καὶ νὰ προσπορισθοῦν μιὰ λάμψη γιὰ ὀκοποὺς καὶ ὠφελήματα δικά των, μόνο τότες θὰ μποροῦμε νὰ φωνάζουμε στὸ Κράτος κάθε φορὰ ποὺ θὰ παραστρατεῖ, καὶ κάθε φορὰ ποὺ θὰ παραλογίζεται, πὼς πέρασαν πειὰ οἱ καιροὶ ποὺ οἱ πολῖτες εἴτανε ραγιάδες.

Δὲ θὰ τὸ ἀφίσουμε νὰ μᾶς βαρύνει μὲ καινούριους φόρους, πρὶν τὸ δοῦμε νὰ κάνει οἰκονομίες θετικές. Ὄχι. Ἀπὸ δῶ καὶ μπρος τὸ Κράτος πρέπει νά νοικοκυρευτεῖ. Δὲ θἄχει π.χ. ἐδῶ στὴ Μυτιλήνη 30 μέγαρα γιὰ τὶς διάφορες δημόσιες ὑπηρεσίες, σὲ σειγμὴ ποὺ πολὺ καλὰ ὅλες αὐτὲς μποροῦν να στριμοχθοῦν σὲ πέντε μοιάχα. Δὲ θὰ χαζεύουν καὶ δὲ θὰ σιτίζονται ὑπεράριθμοι ὑπάλληλοι καὶ περιττὲς μεταξοντυμένες δακτυλογράφες σὲ διάφορες ὑπηρεσίες. Ἡ δικαιοσύνη του πρέπει νὰ ἁπλουστευθεῖ καὶ νὰ παρέχεται πειὸ γρήγορα καὶ μὲ τρόπο τέτοιο, ποὺ νὰ μὴ φοβᾶται ὁ πολίτης νὰ προστρέξῃ σ' αὐτὴ εἴτε ὡς ἐνάγων εἴτε ὡς ἐναγόμενος εἴτε ὡς μάρτυρας, ὅπως γίνεται τώρα. Γιατὶ ὁ καθένας συλλογίζεται τὶς ἀργοπορίες, τὰ χασομέρια καὶ τὰ ἔξοδα, καὶ ἀκόμα τὶς βδέλες καὶ τὰ τσιμούρια ποὺ λέγονται δικηγόροι. Ἡ γεωργία πρέπει νὰ προστατευθεῖ καὶ νὰ ἀνακουφισθεῖ ἀπὸ πολλὰ βάρητα. Ὄχι σὰν καὶ τώρα ποὺ κάθε ἐφορολογία αὐτὴν βαραίνει γιατὶ αὐτὴ βρίσκει πειὸ εὔκολη καὶ πειὸ ὑπομονετική.

Ἡ παιδεία πρέπει νὰ συγχρονισθεῖ· νὰ ἀποκτήσει τὰ παλάτια της — γιατὶ ὡρισμένως παλάτια πρέπει νὰ εἶναι τὰ Σχολειὰ — μὲ ὅλα τὰ μέσα καὶ τὰ ὄργανα τὰ ἄψυχα καὶ τὰ ἔμψυχα — ἀνυψωμένα ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ — ὥστε νὰ δώσει τοὺς καρποὺς ποὺ ὅλοι προσμένουμε ἀπ' αὐτή. Ἡ Χωροφυλακὴ νὰ ἀθρωπέψει. Ἂν πρόκειται νὰ εἶναι τέτοια ὅπως τώρα, καλλίτερα νὰ λείψει ὁλότελα. Νὰ καταργηθεῖ μὲ μιά μονοκοντυλιά.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα περισσότερα καὶ σηματικώτερα ἔχουμε νὰ ζητήσουμε νὰ μᾶς κάνει τὸ Κράτος. Καὶ μὴ σᾶς φαίνεται πὼς δὲν εἶναι δική μας δουλειὰ ὅλα αὐτά. Εἶναι περισσότερο δική μας παρὰ ὁποιουδήποτε ἄλλου. Ἂν ἐμεῖς — ὁ λαὸς — δὲν αἰσθανθοῦμε τὴν ἀνάγκη ὅλων αὐτῶν, καὶ δὲν ἀπαιτήσουμε ἐπιτακτικὰ τὴ πραγματοποίησή τους, μὴν περιμένετε να τά καταπιαστοῦν ἀπὸ δική τους πρωτοβουλία αὐτοὶ ποὺ μᾶς διοικοῦν. Γιατὶ σ' αὐτοὺς δὲ συμφέρουν. Θέλουν νά ἔχουν πολλὲς πόρτες ἀνοιχτὲς γιά τά ρουσφέτια τους, καὶ τὶς ὑπηρεσίες ξεχαρβαλωμένες καὶ δουλικὲς γιά νά κάνουν τὶς δουλίτσες των.

Σ. Β

---

(19) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

Σήμερα ἀπ' τὸ πρωῒ συλλογιέμαι τὸν Μπαρμπαστυλιανὸ τὸν «ὀβτζῆ». Δὲ τὸν ξέρεις ἐσὺ οὐτὸν τὸν τύπο. Ἦταν ἕνας κυνηγὸς ἀπ' ἕνα χωριὸ τοῦ Λεπέτυμνου, ἀπ' τὸ πιὸ ἀπόκρημνα, βρακῶς ἄψηλὸς καὶ ξεραγκιανὸς σὰν ξερίχι. Ὁ ἥλιος τοῦ βουνοῦ τοῦ εἶχε κάψει τὸ πετσί, καὶ τὸ γάνωσε μὲ κοκκινωπὸ μπακίρι. Σ' ὅλο του τὸ κορμὶ δὲν εἶχε ἀφίσει ἕνα σπιράκι γλύνα. Ὅλο του τὸ σῶμα, ποὺ τὄχε χειμῶνα καλοκαῖρι μισόγυμνο, μὲ τὸ κουρελλιάρικο βρακὶ καὶ τὸ ξεστηθωμένο πουκάμισο, ἤτανε ἕνα σύμπλεγμα ἀπὸ νεῦρα, ποντίκια καὶ χοντρὲς φλέβες, ποὺ κουλουριάζονταν καὶ σαλέβανε καὶ ζούσανε κατ' ἀπ' τὸ τσουρουφλιασμένο του τὸ πετσὶ σὰν ρωμαλέα φείδια. Τὸ κυνῆγι ἤτανε ὅλο του τὸ πάθος κ' ἡ μοναδικιά του τέχνη. Λοιπὸν αὐτὸς ὁ βουνήσιος ἄνθρωπος, ποὺ τὸ κορμί του ἤτανε σκληρὸ καὶ ροζόρικο σὰν τὸ κορμὶ μιᾶς ἐλιᾶς, εἶχε μιὰ παράξενη λυπησιὸ στὴ ζωὴ τῶν πουλιῶν καὶ τῶν ζαντανῶν σὰν τἄβριοτε νὰ πίνουνε. Εἶχε τέσσερα σκυλιὰ ποὺ τ' ἀγαποῦσε πιὸ πολὺ ἀπὸ παιδιά του, καὶ τὰ λόγιαζε πιὸ πολὺ ἀπ' τὸν ἑαυτό του. Λοιπὸν μιὰ μέρα ντουφέκισε τὸ ἕνα, τὴ «Φλόξ» στὸ δεξὶ μπροστινὸ πόδι, γιατὶ χύθηκε πάνου σ' ἕνα κοπάδι πέρδικες ποὺ ξεκοκλογιόταν σὲ μιὰ γούβα μὲς τὸν Ὀρυόκα. Ὅλη τὴν ὥρα ποὺ τὰ πουλιὰ πίνανε νερό, βαστοῦσε τὸ δίκανό του μὲ τὴ μποΐκα στὸ χορτάρι. Ἦτανε ψυχὲς, ποὺ πίνανε κάτ' ἀπ' τὸν οὐρανὸ τὸ νεράκι τοῦ Θεοῦ. Κι' αὐτὸ τὸ πρᾶμα, τόσο ἁπλὸ καὶ μεγάλο, γιόμιζε τὴ βουνήσια του ψυχὴ ἀπὸ εὐλάβεια καὶ σεβασμό. Ἀνόμα εἶχε τὴν ἰδέα πὼς τὰ πουλιὰ εἶνε τὸ πιὸ εὐλογημένα ἀπ' ὅλα τὰ ζαντανά. Γιατὶ σὲ κάθε γουλιὸ νερὸ ποὺ κατοπίνουν σηκάνουν τὰ κεφαλάκια τους πρὸς τὸν οὐρανὸ, γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσουνε γιὰ τὰ δῶρα του. Ποῦ τὸν ἐμήθηκα θὰ πεῖς τὸν Μπαρμπαστυλιανὸ σήμερα. Δὲν εἶναι στὰ κουτουροῦ, καὶ νὰ δεῖς.

Σὰ βγεῖς ἀπὸ τ' ἀμπρί μου καὶ τραβήξεις ὅλο δεξιὰ τὸ χαράκωμα Β1 περνῶντας ὅλα τὸ παρακλάδια του μὲ τὶς ἀριθμημένες ταμπίλλες ἴσα μὲ τὴν ἄκρη τοῦ Β14, βρίσκεται σὲ μιὰ σκισμὴ τοῦ βουνοῦ, στὸ ξέσκεπο πιά. Ἐκεῖ δὲν ἔχει χαράκωμα, μιὰ γιατὶ δὲν γίνεται, ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος εἶναι σκληρὴ τσακμακόπετρα, καὶ μιὰ γιατὶ ὁ λίφος ποὺ πέρασες γιὰ νὰ φτάσεις ἐκεῖ σὲ σκεποζει ἀπ' τὸ παρατηρητήριο τοῦ περιστεριοῦ, ἀπ' τὸ μάτι τοῦ ὀχτροῦ. Ἔπειτα ἡ σκισμὴ εἶναι τόσο ἀπότομη, ποὺ τὸ μέρος κρίνεται ἀπ' τοὺς ἀξιωματικοὺς γιὰ «ἀπυρόβλητο», γιὰ «νεκρὴ γωνία» καὶ δεξερωτὶ ἄλλο. Αὐτὸ θὰ πεῖ πὼς καὶ νὰ ρίξει ὁ ὀχτρὸς ὀβίδες γιὰ ἐκεῖ, δὲν μπορεῖ ποτὲς αὐτές νὰ κάνουνε μιὰ κάθετη πρὸς τὴν τροχιά τους, κόβοντας τὸν καμπηλωτὸ δρόμο τους γιὰ νὰ πέσουνε στὴ σκισμή. Αὐτὸ βέβαια εἶναι μεγάλη εὐτυχία γιὰ μᾶς, γιατὶ ἐκειδὰ στὴ σκισμὴ βγαίνει ἀνάμεσα ἀπ' τὶς τσακμακόπετρες ἕνα νεράκι σὰν τὸ διαμάντι, ἴσαμε ἕνας κοντυλοφόρος. Αὐτὸ εἶναι ἡ μοναδικιὰ πηγὴ ποὺ περνοῦμε νερό, τρεῖς λόχοι δικοί μας κ' ἕνας Φραντζέζικος.

Ἔτσι καταντᾶ μεγάλη καλοτυχιὰ νἄχεις κάθε μέρα ἕνα παγοῦρι νερὸ

ΜΥΤΙΛΗΝΕΪΚΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ✦ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ✦ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Οἱ ἔφεδροι ὑπάλληλοι

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Ἐσὺ ποὺ βγῆκες γιὰ νὰ χτυπήσεις τὰ στραβὰ καὶ νὰ διαλαλεῖς πάντα τὴν ἀλήθεια, φώναξε λίγο καὶ γιὰ τὴ τάξη τῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἰδιαιτέρως μάλιστα τῶν ἐφέδρων, ποὺ ἀναγκάζουνταινὰ δουλεύουν μέρα νύχτα σὰν σκύλοι γιὰ ἕνα κομάτι ψωμί.

Οἱ ἀπόλεμοι ὑπάλληλοι πέρνουν ἀπὸ 500 δρ. καὶ ἄνω, ἐμεῖς οἱ ἔφεδροι — ἐπειδὴ ἤρθαμε ἀπὸ τὸ στρατὸ πλούσιοι — δὲν ἔχουμε φαίνεται ἀνάγκες, καὶ γιὰ τοῦτο δουλεύουμε σχεδὸν τζίμπα, δηλ. μὲ 250 – 300 δρ. τὸ μῆνα. Τι θὰ πρωτοκάμει σὲ παρακαλῶ αὐτὸς ὁ ἔφεδρος μὲ τὶς 250 ἔστω καὶ 300 δραχμές.

Αὐτὰ βέβαια πρέπει νὰ τὰ σκεφτοῦνε οἱ κ. κ. ἔμποροι κ.λ.π. ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν τοὺς συμφέρει ἕνα τέτοιο πρᾶμα, γιὰ τοῦτο καταφεύγω σὲσένα τὸν μόνον ὑποστηριχτή μας, καὶ σὲ παρακαλῶ φώναξε, ἐνέργησε ὅσο μπορεῖς, ἴσως φιλοτιμηθοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ συμμορφωθοῦν σύμφωνα μὲ τὴν κατάσταση καὶ τὶς ἀπαιτήσεις της.

Πρέπει ὁ κάθε ἔμπορος, ὁ κάθε ἐπιχειρηματίας, νὰ καθήσει καὶ νὰ σκεφθεῖ πῶς μὲ τὸ μισθὸ ποὺ πληρώνει τοὺς ὑπαλλήλους του, σήμερα, δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν ὡς ἄνθρωποι, οὔτε ὡς ὑπάλληλοι τίμιοι.

Μυτιλήνη, 10)8)23.

Μὲ ἀγάπη

Ἕνας ἔφεδρος ὑπάλληλος

Οἱ ἀπολυμένοι στὴ Λῆμνο

Μὲ συγκινητικὴ λαμπρότητα ἔγινε κ' ἐδῶ ἡ ὑποδοχὴ τῶν ἀπολυμένων ἐφέδρων. Παρευρεύθηκε κόσμος πολὺς ποὺ κατέβηκε γιὰ νὰ καλοσωρίσει τὰ χαλκόσωμα παλληκάρια τοῦ Ἔβρου. Τοὺς προσεφώνησεν ὥραῖα ἐκ μέρους τοῦ Δήμου ὁ Δήμαρχός μας κ. Ἀργυρίου καὶ ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων ἐφέδρων ὁ φρούραρχός μας ἔφεδρος τραυματίας ἀνθ)γὸς κ. Χαρατσόδης. Στὸ καφενεῖο Πραβῆ δόθηκε γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν παλληκαριῶν. Ἐκεῖ προέπιε γιὰ τὸ γυρισμό τους ὁ κ. Δήμαρχος καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ΣΕΣ κ. Βαρδαλᾶς (ἔφ. ὑπολοχαγός). Στοὺς ἀπολυμένους μοιράστηκαν λεφτὰ ἀρκετὰ γιὰ νὰ τοὺς φτάσουνε γιὰ ναῦλα καὶ τροφὴ ὥς τὸ σπίτι τους. Τὴν πρωτοβουλία τῆς ὄμορφης αὐτῆς ὑποδοχῆς χρωστᾶμε στὴν εὐγενικιὰ κυρία Δανέζη ποὺ μὲ τὴν ἐπιτροπὴ πού σχημάτισε σύναξε ἀμέσως 2500 δραχμές. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ συνεχίζει ἀκόμα τοὺς ἐρίνους της.

ὁ Δημνιὸς

Τὸ εὐχαριστῶ...

Ἀγαπητὴ Καμπάνα,

Ἐπειδὴ ἀναγνωρίζω τὴ μεγάλη σπουδαιότητα ποὺ ἔχει ἡ ἔκδοση τῆς Ἐφημερίδας σας, καὶ τὴν καλή της διάθεση, νὰ ὑποστηρίζει τὸ δίκηο τοῦ καθενός, κι' ἀκόμα περισσότερο τὸ δίκηο τοῦ φαντάρου ποὺ εἶναι ἀπάνου στὸ μέτωπο, γιαὐτὸ ἔχω τὴν τιμὴ νὰ σᾶ; παρακαλέσω νὰ ὑψώσετε τὴ φωνή σας γιὰ τὴ μεγάλη ἀδικία ποὺ ἔκανε τὸ ὑπουργεῖο τῆς Συγκοινωνίας μὲ τὸ ν' ἀπορίψῃ τὴν πρόταση ποὺ μοῦ ἔκανε ἡ Διεύθυνσις 3 Τ. Αἰγαίου καὶ νὰ μ' ἀφίσει ἀμονιμοποίητο καὶ νὰ μονιμοποιήσει ἄλλους συναδέλφους ποὺ ἔχουν πιὸ λίγον καιρὸ στὴν ὑπηρεσία.

Τώρα δὲ ξέρω, αὐτὸ ἴσως νὰ εἶναι τὸ φχαριστῶ γιὰ τὸ στραπατσάρισμα ποὺ ἔπαθα μαζὶ μὲ τὸ Στρατό μας στὴ Μικρὰ Ἀσία ὑπηρετῶντας σὲ διάφορα γραφεῖά της.

2—8—23

Μ' ἐκτίμηση

Εὐάγγελος Ἀμμανίτης

Τ. Τ. 912

Ζητοῦνται ἔφεδροι ἐργάτες

Ζητοῦνται γιὰ «κίρντισμα» καπνοῦ ἐργάτες ἔφεδροι. Νὰ περάσουν ἀπ' τὰ Γραφεῖα τοῦ ΣΕΣ Μυτιλήνης γιὰ νὰ πάρουν ὁδηγίες.

Τὰς σφραγίδας σας ἀπὸ καουτσοὺκ στὸν ΜΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟ (Μπὰς φανάρ) Παράδοσις ἐντὸς εἰκοσιτετραώρου.

γιομᾶτο στάμπρί σου. Μερικοὶ τὸ κάνανε δουλειά. Πληρώνουνται καὶ ρεζιγάρουνε τὴ ζωή τους μέρα μεσημέρι γιὰ νὰ γιομίσουνε τὰ ξένα παγούρια. Κ' εἶναι ἀλήθεια μεγάλη τρέλλα νἄβγεις καὶ νὰ περάσεις καὶ τὰ 14 παρασόκαλα τοῦ χαροκώματός μας, γιατὶ τὸ πιὸ πολλὰ σημεῖα εἶναι ὁλότελα ρηχά, καὶ φαίνεσαι ἀπ' ἀντίκρυ ἀκόμα καὶ νὰ σέρνεσαι σὰν τὸ σαμιαμίδι.

(Ἔχει συνέχεια)

Σ.Ε.Σ. Ἁγίας Παρασκευῆς

Προχθὲς τὴν Κυριακὴ γένηκε συνεδρίαση τοῦ Συνδέσμου Ἐθνικῆς Σωτηρίας Ἁγίας Παρασκευῆς, ποὺ σ' ἀφτὴ λάβανε μέρος κι' ὅλοι οἱ ἔφεδροι τοῦ 1919 καὶ 1920 ποὺ τελεφταῖα ἀπολύθηκαν. Ὁ Πρόεδρος κ. Ἀρμάδας Ε. ἔκαμε τὴν εἰσαγωγὴ κ' ὕστερα ἔδωκε τὸ λόγο στὸν συν. Πλάτωνα Ε. ποὺ ξήγησε πολὺ ὄμορφα τὸ σκοπὸ τοῦ Σύνδεσμου, τόνισε τὴ μεγάλη σημασία τῆς ὀργάνωσης καὶ τὴν ἀνάγκη νὰ φροντίσουν ὅλοι νὰ γραφοῦνε στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, εἶπε τί ὡς τώρα ἔκανε τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο καὶ στὰ στερνὰ πρότεινε νὰ γίνουν καινούργιες ἐκλογὲς γιὰ νὰ λάβουν μέρος κ' οἱ συνάδερφοι ποὺ ἤρταν τελεφταῖα. Ἡ πρότασις γένηκε δεχτὴ καὶ ἔγινε ἐκλογὴ ἀπ' τὴν ὁποία βγῆκαν οἱ ἑξῆς :

Παπαχαραλάμπους Κ., Εὐριπίδης Πλάτων, Θεοφανέλλης Π, Παπανέλλης Π., Χ" Δημητρίου Ε., Γκογκόσης Στ.

Τὸ λαχεῖο τοῦ ΣΕΣ Σκοπέλου

Τὴν 4ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐγένετο ἡ κλήρωσις τοῦ λαχείου τοῦ ΣΕΣ Σκοπέλου καὶ ἐκέρδισαν κατὰ σειρὰν οἱ κάτωθι 45 ἀριθμοί :

428, 1686, 387, 760, 1089, 180, 1883 952, 1426, 617, 1806, 666, 918, 1079, 1041, 16, 1808, 1226, 497, 670, 626, 1329, 920, 1445, 368, 1755, 463, 1331, 1204, 957, 1146, 1514, 185, 257, 660, 695, 1657, 65, 421, 1142. 13, 1915, 990 491, 1141.

Ὁ ΣΕΣ Σκοπέλου

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Ὁ κ. Εὐστ. Παπαδόπουλος πρόσφερε στὸν ΣΕΣ γιὰ τοὺς αἰχμάλωτους (εἶναι ἡ ***τέταρτη*** φορὰ ποὺ στέλνει) μιὰ δωδεκάδα κάλτσες καὶ μιὰ δωδεκάδα μαντύλια.

***

Ὁ χειροῦργος γιατρὸς κ. Δούκας γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ πρόσφερε δρ. χ. 100.

***

Ὁ κ. Κωστῆς Χ" Ρωλίης πρόσφερε γιὰ τὸ ἴδιο σκοπὸ δραχμὲς 100.

***

Ὁ κ. Κωστῆς Βρουλιώτης πρόσφερε δύο ζεύγη ὑποδημάτων εἰς τοὺς αἰχμαλώτους Μιχαηλίδην καὶ Μαρινέλην ἀπὸ τ' Ἀϊβαλί.

***

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ ὅλους, ποὺ ἐτίμησαν τὴν παράστασή μας, ποὺ δόθηκε τὸ Σάββατο στὸ Σχολειὸ τοῦ χωριοῦ μας γιὰ τὰ ὀρφανὰ τοῦ πολέμου τῆς Κοινότητάς μας, καθὼς κ' ἐκείνους, ποὺ θέλησαν ὁπωσδήποτε νὰ συνδράμουν καὶ νὰ συντελέσουν στὸν ἀγαθοεργὸ αὐτὸ σκοπό.

Πέτρα, 8—8—1923

Ὁ ΣΕΣ Πέτρας

***

Τὴνκαλόκαρδη κοπέλα τοῦ χωριοῦ μας Δήμητρα Χ" Σταματίου ποὺ ἀρραβωνιάστηκε μὲ τὸν Μιχ. Κρητικό, Πρόεδρο τοῦ ΣΕΣ Μεσαγροῦ, συγχαίρουμε ἀπ' τὴ καρδιά μας.

Τὰ κορίτσια
τοῦ Συλλόγου Μεσαγροῦ

***

Ὁ Σύλλογος Δεσποινίδων Μεσαγροῦ εὐχαριστεῖ θερμὰ τὸν κ. Ἀντ. Χ" Βασιλείου, ποὺ προσέφερε 75 δραχ. ἀντὶ στεφάνου γιὰ τὸ θάνατο τοῦ Ἀριστ. Βορελτζίδη.

***

Γνωρίζουμε εἰς τοὺς ἀπόρους ἐφέδρους ποὺ πάσχουν ἀπὸ ἀφροδισια νοσήματα, ὅτι ἠμποροῦν νὰ παίρνουν σημείωμα ἀπὸ τὸ Γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου γιὰ τὸν γιατρὸ κ. Ε. Ἀγγελέλη, Φαρμακεῖον Κουτσουκίδου, ὁ ὁποῖος προσεφέρθη νὰ τοὺς θεραπεύῃ δωρεάν.

Ἀπ' τὸ Γραφεῖο τοῦ ΣΕΣ Μυτιλήνης

ΙΑΤΡΟΣ D. NAVASSART

Διπλωματοῦχος

Γαλλικοῦ Πανεπιστημίου

Εἰδικὸς παθολόγος καὶ νευρολόγος ὡς καὶ τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων (σύφιλις, βλεννόρροια καὶ ἕλκη) καὶ τῶν νοσημάτων τοῦ δέρματος μετὰ ἐπιβεβαιώσεως τῆς διαγνώσεως διὰ μικροβιολογικῆς ἐξετάσεως ὀρολογικῆς τοῦ αἵματος.

Δέχεται ἀσθενεῖς πάσχοντος ἐκ τῶν ἄνω νοσημάτων ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ μὲ εἰδικὴν ἐγκατάστασιν ἰατρείῳ εἰς τὸ Κεντρικὸν Φαρμακεῖον Ἀδελφῶν Ε. καὶ Ι. Χιωτέλλη 8 2)2—12 καὶ 3—6. I—40

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Βιβλιοπωλεῖο Π. Ἰατρίδη Χίος. Παύουμε ἀποστολή, καὶ περιμένουμε νέες ὁδηγίες σας.

Σ. Ε. Σ. Παλαιοκήπου. Ἀπὸ σήμερα σᾶς στέλνουμε 25.

Μίδην Παλαιοκήπου. Ἡ ἐγκύκλιό σου ἦτανε πολὺ ἐνθουσιαστικὴ καὶ καλογραμμένη, μὰ δὲ μᾶς ἔρχεται νὰ τὴν δημοσιέψουμε ἐμεῖς στοὺς Συνδέσμους Ἐθνικῆς Σωτηρίας· πάει πολὺ γιὰ τὴν περηφάνεια μας.

Ὑποδεκανέα Γ. Περγαμηνέλλη. Τ. Τ. 912. Ὁ πατέρας σας μᾶς ἔστειλε τὴ συνδρομή σας καὶ πῆρε τὴ σχετικὴ ἀπόδειξη. Εὐχαριστοῦμε.

Ὑπίατρο Παβλίδη Ι. Τ. Τ. 915. Πήραμε καὶ τὶς 100 δραχμές. Ἀπόδειξη στέλνουμε ταχυδρομικῶς. Εὐχαριστοῦμε.

Ἀσυρματιστὴν Κατσομάλην Φάνη Τ. Τ. 918. Πήραμε τὶς 25 δραχμές. Ἀπόδειξη σᾶς στέλνουμε ταχυδρομικῶς. Εὐχαριστοῦμε. Πιὸ πολὺ ἀκόμα εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ ὄμορφο γράμμα σας ποὺ πάλλεται ἀπὸ ἕνα ὡραῖο ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὴν ἀλήθεια καὶ γιὰ τὴ μορφιά. Ἀπ' τὸ Σύνδεσμο Πολεμιστῶν Βόλου θὰ περιμένουμε τὸν κατάλογο συνδρομητῶν ποὺχατε τὴν καλοσύνη νὰ ζητήσετε. Ἡ Καραϊσκάκη τὰ πῆρε. Ἡ διεύθυνση τοῦ Μάκιστου εἶνε σὲ μᾶς· καὶ' εὐθεῖα. Δὲ βαστοῦμε στὸν πειρασμὸ νὰ δημοσιέψουμε ἐδῶ μερικὰ σημεῖα ἀπ' τὸ γράμμα σας

Τέτοια γράμματα εἶναι πολὺ τονωτικὰ γιὰ τὸν ἐνθουσιασμό μας, κα δυναμώνουνε πολὺ τίς προσπάθειές μας.

«Λυποῦμαι κατάκαρδα ποὺ δὲ μπορῶ νὰ σᾶ; φανῶ χρήσιμος καὶ προχειρώτερα στὸ λαμπρὸ αὐτὸ καὶ φωτεινὸ ὄργανο τῶν προοδεμένων καὶ τῶν φιλόμουσων καὶ τῶν νεοϊδεατῶν ἀνθρώπων τοῦ μυρόβλητου νησιοῦ σου, ποὺ δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲς τὴν ὁμορφούλα πολιτεία του ἔτσι ὅπως τὴν εἶδα σὰν ἔφευγα τὸν περσινὸ Αὔγουστο ἀπὸ τὴ Σμύρνη, μὲ ράκη σωματικὰ καὶ ψυχικὰ καὶ πνευματικό. Ἡ «Καμπάνα» ἔπρεπε νὰ βρεῖ στὸ πρόσωπό μου τὸν πιὸ ἐνθουσιαστικὸ θιασώτη καὶ τὸν πιὸ ἔνθερμο ὑποστηριχτή της, ὅπως καὶ σὲ ὅλους τοὺς ἄλλους, νέους ποὺ τὴν ἐχτιμοῦνε καὶ τὴν ἀγαποῦν ὅμοια ὅπως ἐγώ. Ἔλα ὅμως ποὺ ἡ κακιὰ ἡ ἀρώστια μου, ἡ ἀδυσώπητη νευρασténεια μου μὲ βασανίζει ἀκατάπαυστα καὶ δὲ μ' ἀφήνει ρούπι νὰ κάνω ἔξω ἀπὸ τὸ Σταθμὸ Ἀσυρμάτου στὸν ὁποῖον μοιραῖα ὑπηρετῶ ;

Ἀλλὰ ἤθελα νὰ ξαίρω τόσοι νέοι ποὺ ὑπάρχουνε αὐτοῦ καὶ σῶλη τὴν Ἑλλάδα τί κάνουνε ; Ποῦ διαθέτουνε τὴ ψυχή τους, τὸ χυμό τους, τὴ ζωτικότητά τους ; Δὲ θὰ μποροῦσαν νὰ δώσουν ἕνα χέρι καὶ αὐτοί, γιὰ νὰ σηκωθῇ τὸ δυσκολοσήκωτο φορτίο τῆς ἐκδόσεως μιᾶς ἐπιθεωρήσεω; τῆς σημαντικότητος τῆς «Καμπάνας» ;

Ἡ «Καμπάνα» ἔπρεπε ἤδη νἄχει γίνει γνωστὴ σῶλο τὸ Πανελλήνιο καὶ νἄχει καταστεῖ ὁ ἀχώριστος πνεματικὸς σύντροφος κάθε ἀνθρώπου διανοουμένου, μορφωμένου, προηγμένου διανοητικά, ἐξελιγμένου. Ἐκδόσεις σὰν τὴν «Καμπάνα», εἶναι σπάνιες στὸν τόπο μας. Ἡ «Καμπάνα» σήμερα κατὰ τὴ γνώμη μου, καὶ τὸ λέω ἀπροκάλυφτα αὐτὸ καὶ ἀνεπιφύλαχτα, ἔρχεται στὴ πρώτη σειρὰ τῶνπεριοδικῶν διανοήσεως μαζὶ μὲ τὶς—ἀναλογικὰ ἐννοεῖται λαμβανόμενες —«Νουμᾶς» «Μοῦσα» «Κομμουνιστικὴ Ἐπιθεώρησις», «Νεολαία», «Κοινότης», «Νέα πολιτικὴ» «Ἕσπερος» τῆς Σύρας καὶ καναδυὸ—τρεῖς, ἄλλεςποὺ ἀποτελοῦνε τιμὴ γιὰ τὸν τόπο μας ἐξαιρετικά.

Τὸν ἐνθουσιασμό μου αὐτὸν θὰ σοῦ τὸν πιστοποιήσω, πιστεύω, ἀργότερα, ἐμπράκτως ὅταν μὲ τὸ καλὸ πάρω ἀναστολὴ ὡςἀρχισυντάκτης τῆς Βολιώτικης ἐφημερίδας «Ἐλευθερία» ποὺ τῆς ἤμουν κιἄλλοτες τέτιος· θέλω μονάχα νὰ δείξω στοὺς νέους, ποῦ πρέπει νὰ διαθέτουνε οἱ ὧρες τους. Καὶ τώρα τελειώνω. Τὸ τελευταῖο φύλλο τῆς «Καμπάνας» δὲ μοῦ ἤρθε ἀκόμα. Τὸ διαβασα ἐδῶ ἀπὸ κάποιον Μυτιληνιὸ λοχία τῆς Διλοχίας Μηχανικοῦ. Τὸ παράπονο τοῦ Ἔβρου εἶναι πραγματικότατο καὶ δικαιότατο. Πρέπει νὰ ταχτοποιηθεῖ ὁ κεντρικὸς ταχ. τομέας τῆς Σαλονίκης.

Σὲ λίγο θὰ σοῦ στείλω μιὰ ἐπιταγὴ γιὰ τὸ φύλλο ποῦ μοῦ στέλνεις.

Σὲ χαιρετῶ καὶ σοῦ σφίγγω τὸ χέρι καὶ σένα, κιὅλων σας».

Ὑποδεκ. Παπαλάμπους Ἠλίας. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ ἄμορφο γράμμα. Φύλλα σᾶς στέλνουμε αὐτοῦ ὡς ποὺ νὰ μᾶς γράψειε γιὰ ἀλλαγὴ διευθύνσεως.

Κορωμένον Κώστα Τ. Τ. 912.— Σᾶς ξανα στέλνουμε 5 φύλλα. Πήραμε καὶ τὴν ὕλη. Σᾶ; εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ τὶς ἐνέργειες τῆς ἐγγραφῆς συνδρομητῶν. Ἐλπίζουμε πολλὰ ἀπ' τὸν ἐνθουσιασμό σας.

Ἀρ. θ. 3994

Ἀνακοίνωσις

Οἰκονομ. Ἐφορίας Μυτιλήνης

Πρὸς τοὺς κ. κ. Δημάρχους, Προέδρους Κοινοτήτων καὶ ἅπαντας φορολογουμένους Μυτιλήνης :

Συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 112237 τῆς 9 Αὐγούστου ἐ. ἔ. τηλεγραφικῇ διαταγῇ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἡ προθεσμία ὑποβολῆς δηλώσεων κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας λήγει τὴν 31 τρέχοντος μηνὸς Αὐγούστου ἐ. ἔτους. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς παροχῆς πάσης εὐκολίας πρὸς τοὺς φορολογουμένους ἀποστέλλομεν εἰς τὰ σπουδαιότερα κέντρα τῆς περιφερείας Μυτιλήνης ἡμετέρους ὑπαλλήλους, πρὸς καθοδήγησιν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ σύνταξιν τῶν δηλώσεων, ἥτις θέλει γίγνεσθαι ***δωρεὰν*** παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τούτων. Ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ, τὸ παρ' ἡμῖν προσωπικὸν θέλει ἀσχοληθῇ ***δωρεὰν*** ἐν τῷ γραφείῳ, εἰς τὴν σύνταξιν τῶν δηλώσεων παντὸς προσερχομένου φορολογουμένου κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον.

Μὲ ταπεινότερον λαμβανόμενα μέτρα ἐλπίζομεν ὅτι πάντες θέλουσι σπεύσει πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των ἐπὶ τῇ σαφεῖ γνώσει ὅτι προσφέρουσι μερίδα τινὰ ἐκ τοῦ ὅλου τῆς περιουσίας των, ἵνα σωθῇ ὁ ὑπόλοιπος ἐθνικὸς πλοῦτος. Δέον νὰ κατανοηθῇ καὶ ἀναπτυχθῇ δεόντως τοῖς πᾶσιν, ὅτι ἡ φορολογία τοῦ κεφαλαίου ἐπιβληθεῖσα δι' ὕψιστα τοῦ Κράτους συμφέροντα, εἶναι μία ἐγχείρισις, ἐγχείρισις ὀδυνηρὰ ἴσως, ἀπαραίτητος ὅμως καὶ λίαν ἀναγκαία πρὸς ἀνάρρωσιν καὶ ἀποθεραπείαν τοῦ Κρατικοῦ σώματος, τῆς Πατρίδος.

Ὅτι οὐχὶ μόνον διὰ τῆς βαθείας καὶ ἠθικῆς συναισθήσεως ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, τῶν ὑποχρεώσεών του, ἀνεξαρτήτως ἐὰν αὗται εἶναι ἐπιβεβλημέναι διὰ Νόμου, θέλουσι πλήρως ἐξυγιανθῇ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους καὶ ἐπουλωθῇ αἱ παντοῖαι πληγαί του, ἵνα δυνηθῇ τοῦτο, ὡς Ἀνώτερος Ρυθμιστής, νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸν εἰς τὴν κοινωνικὴν οἰκονομίαν διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῆς παραγωγῆς, διὰ τῆς περιθάλψεως ἀναπήρων καὶ ἀναξιοπαθούντων του τέκνων καὶ διὰ τῆς ἀποσβέσεως τέλος ἐσωτερικοῦ του χρέους, συναφθέντος, δι' αὐτὰς ταύτας τὰς ἀνάγκας τῆς Κοινωνίας.

Θὰ ἦτο ἐν τούτοις, παράλειψις ἡμῶν, ἂν δὲν ἐτονίζαμεν τὰς ***βαρείας συνεπείας*** ἅμα; ὁ Νόμος, ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐξασφάλισιν καὶ μὴ διαφυγὴν, τοῦ φόρου ἐκ μέρους τῶν μὴ συναισθανομένων τὰς ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς ὑποχρεώσεις των πρὸς τὸ Κράτος κατὰ τὰς νῦν δυσκόλους περιστάσεις, προβλέπει καὶ ἐπιβάλλει κατὰ τῶν ἐκπροθέσμως, μηδόλως ἢ ἀνακριβῶς δηλούντων φορολογουμένων.

Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐννοοῦμεν ν' ἀφεθῶσιν ἀνεξέλεγκτοι καὶ ἀτιμώρητοι οἱ ἀποστέργοντες νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς πρὸς τὸ Κράτος ὑποχρεώσεις των ἐπὶ ζημίᾳ πλὴν τῶν ἄλλων καὶ τῶν εὐσυνειδήτων καὶ φιλονόμων φορολογουμένων, οἵτινες εὐχαρίστως ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων βλέπομεν ὅτι ἀποτελοῦσιν ἐνταῦθα τὴν πλειονότητα. Περὶ τούτου μαρτυρεῖ ἡ ἐκφρασθεῖσα ἡμῖν πρὸ ἡμερῶν εὐαρέσκεια τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀντανακλῶσα πλήρως καὶ δικαίως ἐπὶ τῶν φορολογουμένων Μυτιλήνης διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν μέχρι τέλους Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐπιδοθεισῶν δηλώσεών των.

Νόμος δικαιοσύνης, νόμος ἰσότητος ἐπιβάλλουσι αἱ συνέπειαι νὰ εἶναι ἀτυχῶς, βαρεῖαι καὶ γρανιτώδεις.

Ἡ Οἰκον. Ἐφορία Μυτιλήνης ἔχουσα πλήρη ἀντίληψιν καὶ συναίσθησιν τῶν ὑποχρεώσεών της πρὸς τοὺς φορολογουμένους ἐν γένει, παρακαλεῖ νὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως ἡ παροῦσα της ἀνακοίνωσις.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 10 Αὐγούστου 1923.

Ὁ Οἰκον. Ἔφορος Μυτιλήνης

1—2 ***Θ. Θεοδοσόπουλος.***

«ΕΝΩΣΙΣ ΙΣΠΑΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ»

Ἀσφάλειαι

καὶ Ἀντασφάλειαι πυρὸς

Κεφάλαιον Δολλ. Χρυσᾶ 3,455,997,62

Διευθυντὴς ἐν Ἑλλάδι : Μιλτιάδης Νεγρεπόντης.

Πράκτορες ἐν Δέσβῳ :

Ἀθηναῖος & Πρωτούλης

Ὀρυκτέλαια καὶ λίπη

Ἀνδρὲ

Χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

Ἀθηναῖος & Πρωτούλης

Στοὰ Γούτου 7

Βιβλία μὲ δόσεις

Μὲ μηνιαίας δόσεις 10, 20, 30, 40 καὶ 50 δραχμῶν ἀγοράζετε βιβλία μας 100, 200, 300, 400 καὶ 500 δραχμῶν.

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ καὶ Σια

Ὁδὸς Σοφοκλέους 3.—Ἀθῆναι

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Τρυγητὴς 13

Μιὰ σοβαρώτατη εἴδηση μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὴ Γερμανία· Ἡ Κυβέρνηση τοῦ Κοῦνο πιεζόμενη ἀπὸ τὴ γενικὴ ἐξέγερση παραιτήθηκε. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ μᾶς ἀποδείχνει πὼς στὴ Γερμανία, στὸ σπουδαιότατο Κράτος δηλαδὴ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, δημιουργεῖται ἕνα χάος καὶ μία ἀναρχία μὲ ἀποτελέσματα ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ὑπολογιστοῦνε· ἀποτελέσματα, ὄχι μονάχα γιὰ τὴν ἴδια τὴ Γερμανία μὰ καὶ γιὰ ὅλον τὸν Κόσμο.

Κυριώτατη αἰτία τῆς ἀνακατασούρας αὐτῆς εἶνε ἡ Πεῖνα Τὸ Γερμανικὸ νόμισμα στοὺς τελευταίους μῆνες, ἢ γιὰ νὰ ποῦμε καλλίτερα, τὶς τελευταῖες δύο ἑβδομάδες, ἔπαθε μιὰ τέτοια κουτραβάλα, ποὺ δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὴ φανταστεῖ κανείς.

Ἕνα παράδειγμα γιὰ νὰ τὸ καταλάβετε : Πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο μιὰ Ἀγγλικὴ λίρα ἔκανε 20 μάρκα. Τὴν περασμένη Παρασκευὴ μὲ μιὰ ἀγγλικὴ λίρα παίρνατε τριάντα (ἀριθ. 30) ἑκατομμύρια μάρκα !

Τὰ ἐργοστάσια ἔκλεισαν, τὰ τρόφιμα ἔλειψαν ἢ ἐτιμῶντο σὲ τιμὲς ποὺ δὲν ἠμπορεῖ νὰ δώσει κανένας. Ταραχὲς καὶ διαρπαγὲς συνέβαιναν σὲ διάφορες πόλεις τῆς Γερμανίας. Ἡ Κυβέρνηση δὲν εἶχε τὴ δύναμη νὰ ἐπιβληθεῖ.

Θὰ εἶναι δύσκολο νὰ προϊδεί κανένας τί θὰ βγεῖ ἀπὸ τὸ χάος ποὺ ἐδημιούργησε τὸ οἰκονομικὸ κατρακύλισμα τοῦ νομίσματος καὶ τί συνέπειες θὰ ἔχει γιὰ τὸ πολίτευμα τῆς Χώρας. Τὰ διάφορα πολιτικὰ κόμματα ἐμαίνοντο καὶ πρὶν στὴ Γερμανία : Σοσιαλιστάδες—δημοκράτες, σοσιαλιστάδες ἀνεξάρτητοι, κομμουνιστές, μοναρχικοί, λαϊκοί, μιλιταριστές, δημοκράτες, καθολικοὶ—σᾶς ἀπαριθμοῦμε τὰ διάφορα κόμματα ποὺ ὑπάρχουν στὴ Γερμανία—μὲ πόθους τὸ καθένα ἐντελῶς διαφορετικούς, θὰ προσπαθήσουν νὰ ἐπωφεληθοῦν γιὰ νὰ κυριαρχήσουν.

Προσθέσετε σ' ὅλα αὐτὰ ὅτι τὴν περιφέρεια τὴ Γερμανικὴ πού̈ναι κοντὰ στὴ Γαλλία τὴν κατέχουσι οἱ Γάλλοι ἀπὸ μῆνες τώρα μὲ στρατὸ πολυάριθμο. Τὸ περιβόητο Ροὺρ ποὺ ἔδινε τὸ κάρβουνο σ' ὅλη τὴ Γερμανία γιὰ νὰ κινηθοῦν τὰ ἐργοστάσια, νὰ δουλέψουν καὶ νὰ ζήσουν οἱ ἐργάτες, εἶνε σὲ Γαλλικὰ χέρια. Καὶ ἔχετε μιὰ εἰκόνα πολὺ ἀμυδρὰ τῆς χαώδους καταστάσεως.

α.

Ο ΚΙΤΡΙΝΟΣ

Ὁ κίτρινος παλιολλαδίτης δικηγοράκος ποὺ λυπήθηκε μιὰ φορὰ κατάκαρδα γιατὶ ὁ Κεμὰλ δὲν ἔσφαξε ὅλους τοὺς πρόσφυγας, καὶ ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ σουλατσάρει καὶ νὰ ψωμίζεται μὲς τὸν τόπο ποὺ κατοικεῖται ἀπ' τοὺς «φεσοφόρους Λεσβίους ποὺ ἦρθε νὰ φωτίσει» μὲ τὴν ἀναιμική του διάνοια, ἔκανε μύνηση τὸν «Ἑλ. Δόγο» γιὰ τὸ παρακάτου ἀρθράκι. Τὸ ξαναδημοσιεύουμε καὶ τὸν παρακαλοῦμε νὰ πάρει μὲς τὴ μύνησή του καὶ τὴν «Καμπάνα». Γιατὶ τὸ ἀρθράκι αὐτὸ ἐκφράζει τὴ γνώμη ὅλων τῶν Λεσβίων καὶ τῶν προσφύγων ἐπομένως καὶ τὴ δικιά μας :

«Ἕν ἀληθοφανὲς θέαμα παρακολουθεῖ ἐπὶ μῆνας τώρα ὁ Λεσβιακὸς Λαός, χωρὶς νὰ ἐκδηλώσει ἀκόμη τὴν ψυχικὴν ἐπανάστασιν τὴν ὁποίαν τοῦ προξενεῖ αὐτὸ τὸ θέαμα. Κίτρινος ἀνθρωπάκος, ἄνευ ἐλέους καὶ ἐρυθήματος, ὑβρίζει ὅλον τὸν πληθυσμὸν μιᾶς μεγάλης Νήσου, προσβάλλει τὰ ἱδανικά της, ποδοπατεῖ τὰ ἱερά της, ὀργιάζει ἐπὶ τῆς τιμῆς της. Κίτρινος ἔπηλυς ἀνθρωπάκος, ἀποκτήσας ὑποδήματα καὶ δεύτερον περιλαίμιον ἀπὸ τὸ Λεσβιακὸν χρῆμα, τρώγων τὸν ἄρτον τὸν Λεσβιακὸν καὶ ζῶν μέσα εἰς τοὺς Λεσβιακοὺς κόλπους, ὑβρίζει καθ' ἑκάστην τὸ Λαὸν τοῦτον κατὰ τὸν πλέον ἀδιάντροπον καὶ ἀχαρακτήριστον τρόπον.

»Κατόπιν τῆς τελευταίας αἱματηρᾶς ἐκδηλώσεως τῆς πολιτικῆς τοῦ μισθάρνου τούτου ὑπηρέτου τῶν ἑκάστοτε παλαιοκομματικῶν ἀρχηγῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, ὁ ἐμπαθὴς αὐτὸς δικηγορίσκος προσυσιάσθη ὡς ἀπολογητὴς τοῦ φόνου τοῦ νεαροῦ πρόσφυγος καὶ τοῦ τραυματισμοῦ δύο ἄλλων. Τὸ αἷμα ποὺ ἐχύθη δὲν συνεκίνησε τὴν διεστραμμένην ψυχήν του.

»Καὶ ὅμως, εἶναι αὐτὸς ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς τοῦ κακουργήματος. Οἱ θρῆνοι καὶ αἱ οἰμωγαὶ μιᾶς πτωχῆς οἰκογενείας πρωσφύγων, εἴτινες ἔχασαν τὸ μόνον χέρμα καὶ τὸ μόνον στήριγμά των, δὲν ὤγραναν τοὺς ἀναιμικοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ κιτρίνου ἀνθρωπίσκου. Καὶ ὅμως εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἠθικῶς ὁ φόνος. Τὸ κουρέλιασμα τοῦ δικαιώματος τῆς ζωῆς ποὺ ἔγεινε μέσα εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Γκιουμπέκα ἀφήνει ἀπαθῆ τὸν εὐσυνείδητον μισθοφόρον τῶν δολοφόνων πατρώνων τοῦ Γούναρη, Σπηλιωτοπούλου, Μεταξᾶ. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ μὲ ὅλον τὸν κυνισμὸν τῶν ὀνταρίων τῆς συνομοταξίας του, παρουσιάζεται καὶ ὡς ἀπολογητὴς τοῦ κακουργήματος. Ὁ τραμπούκος τοῦ Σπηλιωτοπούλου, τοῦ αἰσχροῦ ἐκείνου εἰκονοκλάστου Διοικητοῦ, ὅστις ὡς μαινόμενος ἐκραύγαζεν ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ Δημαρχείου, δίδων τὸ σύνθημα τῆς καταστροφῆς τῶν «κάδρων τῶν καφενέδων» καὶ ἀπειλῶν μὲ σφαγὴν ὅλους ὅσους φιλελευθέρους — παρουσιάζεται διαρρηγνύων τὰ ἱμάτιά του, καὶ θρηνῳδῶν διὰ τὴν τρομερὰν (!!) καταπότησιν τῶν δικαωμάτων τοῦ Γκιουμπέκα εἰς τὸ νὰ ἔχει ἀνηρτημένην μίαν εἰκόνα τοῦ Μεταξᾶ, ἐκ μέρους ἑνὸς πρόσφυγος, ὁ ὁποῖος τὸ κάτω τῆς γραφῆς ἔχασε τὴν πατρίδα του καὶ εἶδε σφαγμένην τὴν οἰκογένειάν του, χάρις εἰς τὴν πολιτικὴν δρᾶσιν τῆς συμμορίας τῶν πολιτευτῶν, τῆς ἀντεθνικῆς ἰδεολογίας τῶν ὁποίων τὴν σημαίαν κρατεῖ σήμερον ὁ ἄθλιος στρατηγὸς τοῦ Γιουμπέκα καὶ τοῦ Λιακοπούλου.

»Δὲν ἐπιδοκιμάζομεν ὅλοι ἡμεῖς τὴν εἰκονοκλασίαν ταύτην τὴν ὁποίαν ὡς δόγμα πολιτικὸν ἐκήρυξεν ἕνας ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Κράτους. Ἕκαστος εἶναι ἐκεύθερος νὰ ἔχῃ εἰς τὸ σπίτι του ἢ εἰς τὸ γραφεῖον του οἱανδήποτε εἰκόνα καὶ ἂν θέλει. Καὶ νὰ τὴν θυμᾶται καὶ νὰ τὴν λατρεύει. Ἀκόμη καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Γούναρη, ἀκόμη καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Κωνσταντίνου, ἀκόμη καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Σαταλᾶ. Δὲν ἀνεχόμεθα ὅμως καὶ ἕνα ἀνθρωπίσκον κακῆ μοίρᾳ ἐκβρασθέντα εἰς τὰ ἀνεκτικὰ παράλια τῆς Νήσου μας, νὰ παρουσιάζεται ὡς ἀπολογητὴς ἑνὸς κοινοῦ κακουργήματος, μιᾶς κοινῆς δολοφονίας. Δὲν ἀνεχόμεθα τὸ ἀνθρωποειδὲς αὐτὸ ὄν νὰ ὑβρίζει ὁλόκληρον ἕνα λαόν, ὡς τὸν Λεσβιακόν, λαὸν πολιτισμένον, λαὸν ὁμιλοῦντα Ἑλληνικὰ καὶ οὐχὶ Ἀλβανόφωνον οὔτε Βλαχόφωνον.

»Καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔχει ἀκόμη δικηγορικὰς ὑποθέσεις Μυτιληναίων, καὶ ὑπάρχουν Μυτιληναῖοι εἴτινες τοῦ ὁμιλοῦν καὶ τὸν χαιρετοῦν. Αἶσχος! αἶσχος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ λάβῃ τέλος. Φθάνει πλέον.»

ΠΑΡΑΠΕΙΓΜΑΤΟΣ ΧΑΡΙΝ

Στὴν προχτεσινὴ συμπλοκὴ μὲ τοὺς Τούρκους σκοτώθηκε ἕνα παληκάρι ἀπ' τὴ Μικρασία. Ἀποφασίστηκε δίκια νὰ τοῦ ἀποδοθοῦν στρατιωτικὲς τιμὲς γιατὶ πέθανε πάνου στὴν ὑπηρεσία. Τὸ παλληκάρι θάφτηκε. Τὸ ἀπόσπασμα ἐπὶ τῶν τιμῶν φάνηκε νὰ τρέχει τὸν ἀνήφορολαχανιασμένο ὕστερα ἀπὸ πολλὴν ὥρα. Κατόπι τὸ βράδι ἀνέβηκε στὸ Νεκροταφεῖο ἕνας ἀστυνόμος καὶ γύρεψε τὸ νεκροθάφτη. Γιατί, βρέ, τὸν θάψατε;— Μά...γιοῦτὸ ὑποθέτω μᾶς τόνε στείλανε στὸ Νεκροταφεῖο!—Δὲν ξέρεις,μωρέ,πὼς ἔπρεπε νὰ γίνει πρῶτα νεκροψία; Θὰ σὲ βάλω στὴ φυλακή, θὰ σὲ κάνω, θὰ σὲ δειξω.—Καλύτερα νὰ βάλετε μέσα κεῖνον ποὺ δὲ φρόντισε νὰ στείλει ἕνα χωροφύλακα νὰ εἰδοποιήσει! — Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωῒ ἡμέρα μία. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα σιάλυθηκε ὁ γιατρὸς, ξεθάφτηκε ὁ σκοτωμένος κ' ἔγινε ἡ νεκροψία.

Ἄφεριμ !

ΕΝΑ ΚΛΩΝΙ ΔΥΓΑΡΙΑΣ

Ὁ Ἀργύρης Ἐφταλιώτης πέθανε. Εἶναι ὁ μεγάλος πνευματικὸς ***δάσκαλος*** τοῦ ἔθνους, κι' ἡ πιὸ συμπαθητικιὰ μορφὴ μέσα στὴν τριανδρία τῆς γλωσσοπνευματικῆς ἐπανάστασης ποὺ κήρυξεν ὁ Ψυχάρης μαζὺ μὲ τὸν Πάλλη καὶ τὸν δικό μας τὸν Ἐφταλιώτη. Αὐτοὶ ἀκολουθοῦντας τὸν πρῶτο κόλησαν μέσα στὴ σάπια λίμνη τῶν προγονόπληχτων δασκάλων τὸ μεγάλο βράχο τὴ Ἀλήθεια;, ποὺ ἔκανε ὅλα τὰ μπελλοβαθρίκια τῶν γραμμάτων νὰ κοάζουνε τόσα χρόνια ἔτσι ἀστεῖα. Σήμερα ἡ ἁπλὴ γλώσσα μπῆκε αὐτοκρατόρισσα σὲ ὅλη τὴ λογοτεχνία. Αὐτὸ ἦτανε τὸ πιὸ σπουδαῖο. Τἄλλα ὅλα εἶναι δευτερεύοντα καὶ γίνουνται σιγὰ σιγά. Ὁ Τύπος, ἡ Ἐπιστήμη, οἱ κρατικὲς ὑπηρεσίες, τὸ Σκολειό. Ἐμεῖς οἱ νέοι, ποὺ πολεμήσαμε στὶς πρῶτες γραμμὲς τῆς μεγάλης αὐτῆς πνευματικῆς ἐπανάστασης, ἀποθέτουμε σήμερα πάνου στὸν ξενητεμένο τάφο τοῦ Μολυβιάτη Ἀρχηγοῦ ἕνα ἀνθισμένο κλωνὶ Λεσβιακῆς λυγαριᾶς ραντισμένο μὲ τὰ δάκρυά μας.

ΓΙΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Θὰ παρακαλούσαμε θερμὰ τὸ ἁρμόδιο ὑπουργεῖο γύρω σ' ἕνα ζήτημα ***πολὺ σπουδαῖο, ὑπερβολικὰ σπουδαῖο γιὰ τὸ νησί μας ὁλάκαιρο καὶ ξεχωριστὰ γιὰ τοὺς φτωχοὺς ἐφέδρους πολεμιστάς μας.*** Τὰ κτήνη ποὺ πῆρε μὲ ἐπίταξη τὸ Κράτος, Τώρα μὲ τὴν ἀποστράτευση ξαίρουμε ὅλοι τί θὰ γενοῦνε. Θὰ τὰ κατεβάσουνε στὴ Σαλονίκη καὶ ἐκεῖ θὰ σχηματιστεῖ ἕνας ὅμιλος ἀγοραστῶν ποὺ θὰ τὰ πάρει ἀπ' τὸ Δημόσιο γιὰ ἕνα κομμάτι ψωμί. Τὰ πιὸ πολλὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ χτήνη δὲν ἔχουνε πλερωθῆ στοὺς παλιοὺς ἰδιοχτῆτες τους, οἱ ὁποῖοι κρατᾶνε στὰ χέρια του; μίαν ἀπόδειξη. Μὰ καὶ νὰ πλερωθοῦνε, μὲ ταντίτιμο αὐτὸ ποτὲς δὲ θὰ μπορέσουνε νὰ ξαναγοράσουνε ἄλλο ζῶο γιὰ νὰ τὸ βάλουν στὴ θέση τοῦ ἐπιταγμένου. Οἱ κάτοικοι τοῦ νησιοῦ μας εἶναι ξωχάρηδες, γεωργοὶ καὶ καλλιεργητές; οἱ πιὸ πολλοί. Καὶ σὰν τοὺς πάρεις τὸ μουλάρι του; ἀπ' τὸ ντάμι τοὺς κόβεις τὰ χέρια τους. Τοὺς κόβεις τὸ ψωμί τους. Δὲν εἶναι δυνατὸν λοιπὸν ἕνας ἀρκετὸς ἀριθμὸς ἀπ' αὐτὰ τὰ χτήνη ποὺ θὰ ξεπουληθοῦνε στὴ Σαλονίκη ὅσα-ὅσα, νὰ κουβαληθεῖ κ'ἐδῶ στὸ νησί μας γιὰ νὰ ἀνταλλαχθεῖ μὲ τὶς ἀνεξόφλητες ἀπόδειξες ἢ νὰ πουληθεῖ στοὺς φτωχοὺς ἐφέδρους ἐργατικούς ; Θὰ ἦτανε μιὰ ἐνέργεια ποὺ θὰ ὠφελοῦσε γενικὰ τὴν παραγωγὴ καὶ τὴν ἀναδουλειὰ τοῦ νησιοῦ μας, μὰ καὶ τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ

Ἕνα ἀπ' τὰ πιὸ ὄμορφα ὄνειρά μας μπαίνει στὸν κόσμο τῆς πραγματικότητας. Ἡ εἰσήγηση τοῦ ζητήματος τοῦ ἀναρρωτηρίου τῶν φθισικῶν ἐφέδρων στὸ Καμένο Χωριὸ ἔγινε ἀπ' τοὺς συναδέλφους τοῦ ΣΕΣ στὸν κ. Νομάρχη καὶ στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο. Καὶ τὸ πρῶτο κοντύλι ἀπ' τὸ τρίλεφτο ψηφίστηκε, μπορεῖ νὰ πεῖ κανείς, δίχως ἀντίδραση ἀπὸ μέρος κανενός. Αὐτὰ τὰ λεφτὰ καὶ κεῖνα ποὺ δόθηκαν γιὰ τοὺς αἰχμαλώτους μας, ἔρχονται νὰ ξεντροπιάσουν κάπως τὸ αἰσχος ἐκεῖνο τοῦ Ἡρώου, ποὺ κόντεψε νὰ ρουφήξει ὅλες τὶς χιλιάδες τοῦ Ταμείου τοῦ τριλέφτου στὰ ἀσυνείδητα χέρια τοῦ Σπηλιωτόπουλου καὶ τῶν κοπελιῶν του.

ΑΜΑΔΡΥΑΔΕΣ ΚΑΙ ΣΑΤΥΡΟΙ

Ἀπὸ σεμνοὺς ἱερεῖς μάθαμε καὶ τὸ ἑξῆς ἀκατανόμαστο. Καὶ τὸ παραδίνουμε ἀσχολίαστο στὸ μελλοντικὸ ἱστορικὸ τῶν κοινωνικῶν μας ἠθῶν, καὶ στὸ βούρδουλα τῆς Ἀστυνομίας μας;.

Τὰ διάφορα ξωκκλήσια, καὶ κυρίως τὰ πιὸ ξεχασμένα, ἔχουν μεταβληθεῖ σιγὰ σιγὰ σὲ μαιζὸν ντὲ πᾶς. Ὅλα τὰ ἐρωτικὰ ραντεβοῦ ποὺ δὲν εἶναι βολετὸ νὰ στεγασθοῦν ἀλλοῦ πουθενά, προστατεύουνται κατ' ἀνάγκην ἀπ' τοὺς διαφορους ἁγίους;, ποὺ ἔτυχε οἱ πόρτες τους νὰ μὴν ἔχουνε κλειδαριά.

Ἡ Κύπρις κατακτᾶ ὅλα τὰ ἐκκλησάκια ποὺ κρύβουνε τὴν ἀπομονωμένη τους ἱερότητα μὲς στοὺς ἐλιῶνες καὶ στὶς δάφνες, καὶ οἱ αὐστηρὲς καὶ ἰσχὲς ἁγιογραφίες τῶν φτωχικῶν τέμπλων, ἀναγκάζονται νὰ βλέπουν ἀναπαραστάσεις ἀπ' τὶς τοιχογραφίες τῆς Πομπηΐας.

ΓΥΡΩ ΣΤΗΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σ' ἄλλη στήλη δημοσιεύουμε μιὰν ἀνακοίνωση τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Μυτιλήνης. Εἶναι ἕνα ἔγγραφο πολὺ φωτεινό, ποὺ ἁπλᾶ καὶ καθαρᾶ ἐξηγεῖ στοὺς ἐνδιαφερομένους τοὺς λογους ποὺ ἐπιβάλλουν τὴν πρόθυμη συνεργασία τῶν φορολογουμένων πολιτῶν μὲ τὴν ὑπηρεσία ποὺ εἰσπράττει τοὺς φόρους. Μὰ ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ ἐξαρθεῖ εἶναι τὸ πρωτότυπο μέτρο ποὺ πρώτη φορὰ λαμβάνει ἡ ὑπηρεσία αὐτή· δηλ. τὸ νὰ σταλθοῦν στὰ ὑπαίθρια κέντρα εἰδικοὶ ὑπάλληλοι ποὺ θὰ διαφωτίσουν δωρεὰν τοὺς πολίτες γιὰ κάθε λεπτομέρεια τοῦ Νόμου, καὶ θὰ τοὺς βοηθήσουν νὰ συντάξουν καὶ νὰ ὑποβάλουν τὶς δηλώσεις τους. Ἂς μὴν ξεχνᾶμε πὼς ἄγνοια νόμου δὲν ἐπιτρέπεται. Κιὰ; ἔχουμε ὑπ' ὄψει πὼς ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση τοῦ Δημόσιου ταμείου κανονίζει καὶ τὴν τιμὴ τοῦ ἐθνικοῦ Νομίσματος.

ΧΑΛΙΑ' ΚΑΙ ΧΑ'ΛΙΑ

Στὴ πόλη μας ἔγιναν μερικὰ ἐργοστάσια ποὺ κάνουν χαλιά. Τὰ ἐργοστάσια αὐτὰ προσφέρουν δουλειὰ στὶς ἐργάτριες μὲ δέκα δραχμὲς μεροκάματο γιὰ ὡρισμένες ὧρες ἐργασίας. Κι' ὅλη ἡ ἱστορία γιὰ νὰ μάθει μιὰ κοπέλλα αὐτὴ τὴ δουλειὰ εἶναι μιὰ θηλειὰ ποὺ τὴ μαθαίνει μέσα σὲ μιὰ μέρα. Τὰ παρακάτου εἶναι ζήτημα γρηγοράδας καὶ συνήθειας. Δοιπὸν θὰ τὸ πιστέψετε; Τὰ ἐργοστάσια αὐτὰ κοντεύουνε νὰ κλείσουνε γιατὶ δὲ βρίσκουν ἐργάτριες ! Σαὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ὅλοι οἱ δρόμοι γιόμισαν σεισοῦράδες ἀπὸ δώδεκα χρονῶν κι' ἀπάνω, καὶ κάθε νύχτα ὅλα τὰ σκοτεινὰ στενοσόκακο παρασταίνουν τὴ νύχτα τῆς Βαλπούργης.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 19182. Ἀθήνα 13, ὥρα 3 μμ.

Οἱ συνδυασμοὶ γιὰ τὶς ἐκλογὲς

Ὁ κ. Ζαΐμης δήλωσε πὼς ἄρχισε νὰ σχηματίζεται ὁ συνδυασμός. Στὴν Αἰτωλοακαρνανία ἀρχηγὸς θἄναι ὁ γυὸς τοῦ Δεληγεώργη. Στὴν Κέρκυρα ὁ Ζαβιτζάνος μὲ τὸ Βαλαωρίτη. Στὸ Ρέθυμνο τῆς Κρήτης οἱ Φωτάκης Βαρδιάμπασης καὶ Γαβαθιωτάκης.

Γιατὶ πρᾶμα πασκίζει ὁ κ. Ζαΐμης

Ὁ κ. Ζαΐμης δήλωσε στὴν Ἐπανάσταση πὼς εἶναι ἀποφασισμένος, ὅπως καὶ νἄχει τὸ πρᾶμα νὰ σχηματίσει τὸ κόμμα του, καὶ πὼς θὰ μπεῖ στὸν ἀγῶνα, μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ φέρει τὴ συμφιλίωση καὶ τὴν ἡσυχία στὸν τόπο.

Τί γίνεται στὴν Ἄγκυρα.— Πράματα καὶ θάματα

Στὴν Ἄγκυρα ἄρχισε τὶς ἐργασίες της ἡ Ἐθνοσυνέλευση τῶν Τούρκων. Ἀφοῦ ἔγινε ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου, ὁ Κεμὰλ ἔβγαλε μεγάλο λόγο ἀναπτύσσοντας τὸ πρόγραμμά του. Ἡ συνθήκη θ' ἀρχίσει νὰ ἐπικυρώνεται ἀπ' τὶς 20 Αὐγούστου.

Ἀπὸ τὴν αὐριανὴ κι' ὅλας συνεδρίαση θ' ἀρχίσουν οἱ Τοῦρκοι νὰ συζητοῦν γιὰ νὰ φέρουν ἀλλαγὴ στὸ πολίτεμά τους.

Δένε πὼς ὁ Κεμὰλ θὰ γίνει Πρόεδρος Δημοκρατίας.

Ἡ λίρα

Ἡ Ἐγγλέζικη ἔπιανε τὸ Σάββατο 277 δραχμές.

Τὸ ἐσωτερικό μας

Αὔριο ἀπάνω στὸν «Ἀβέρωφ» θὰ μαζευτοῦνε ὅλοι οἱ Κυβερνῆτες τῶν πολεμικῶν, γιὰ ν' ἀκουστεῖ ἡ γνώμη τους γιὰ τὶς ἐκλογές.

Οἱ Φιλελεύθεροι ἐπαγγελματίαι δὲ θέλουν νὰ βγεῖ πρόεδρος στὸ Βενιζελικὸ κόμμα, μόνο ζητοῦνε νὰ βγεῖ ἁπλῶς ἕνας διευθυντὴς τοῦ κόμματος.

Ἡ ἀντιβενιζεκικὴ ἕνωση «Νεολαία τῆς Μακεδονίας» κηρύχθηκε ἐνάντια στὸ Μεταξᾶ.

Τὸ Γερμανικὸ ξεχαρβάλωμα

Ὁ Γερμανὸς Πρόεδρος Κούνο, ἀναγκάστηκε νὰ δώσει τὴ παραίτησή του. Ἡ ἐξέγερση ἐναντίον του, εἶνε γενική. Περιμένουνται μεγάλα γεγονότα.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

'Οχτάστιχα

XIII

Σὲ ραχούλα κατάξερη
σὲ σταχτὶ κοντὰ βράχο
π' ἄγρια ὀβίδα τὸν τσάκισεν
εἶνε μνῆμα μονάχο.
Σὲ Σταβρὸ πάνου ξύλινο
καὶ σὰν μ' ἄλυκο γαῖμα:
«Ὑπὲρ Πάτρης ἀπέθανεν»
ἔχουν γράψει ἕνα ψέμμα.

XIV

Τὸ χωριὸ ἀπ' ὅπου πέρασε
τοῦ πολέμου ἄγρια ἡ μπόρα
κοιμητήρι παντέρημο
μοιάζει τὸ ἄμοιρο τόρα;
Κι' ἓν ἀηδόνι μοιρόλογα
τὸ βαθὺ λέει τὸν ὄρθρο.
«Ἄχ κυττάχτε, δὲν ἔμεινε
καλυβάκι οὔτ' ὁλόρθο,

IX

Ὁλημέρα σὲ πρόσμενα,
γελαστὲ Ταχυδρόμε,
καὶ τὰ μάτια κουράστηκαν
νὰ σὲ ψάχνουν, ὦ δρόμε.
Καὶ τὸ βράδυ σὰν ἔμεινα
μὲ τὰ χέρια μου τ' ἄδεια
τὸ καλύβι μου τὄζωσαν
διπλᾶ τότε σκοτάδια.

Κ. Μάκιστος

ΑΠ' ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ ΜΟΥ

(Μερικὰ κομμάτια ἄσχετα τὄνα μὲ τἄλλο καὶ ἀδούλεφτα ἀκόμα).

I

. . . Ἀπὸ ποῦ ἔρχονται αὐτὰ τὰ πράμματα στὸ κεφάλι μου! Εἶνε στιγμὲς ποὺ πέφτει μιὰν ἀχτῖνα μέσα μου καὶ πάω ἀλλοῦ, σ' ἄλλον κόσμο . . , Νά, μπροστά μου ἕνα μικρὸ περβολάκι, κ' ἕνας κισσὸς ποὺ σκαλώνει ἀπάνου στὸν τοῖχο. Εἶνε καταμεσήμερο. Ἕνα ἄσπρο σκυλάκι σαλεύει καὶ πάει στὸ βάθος-πέρα ἑνοῦς δρόμου, ποὖνε στενὸς κι' ὁλοσκότεινος, γιατὶ τὸν σκεπάζουνε πυκνὰ δέντρα καὶ τὸν φράζει δεξιὰ κι' ἀριστερὰ δροσερὴ πρασινάδα . , .

Κύτταξε! περπατῶ, δὲν ξέρω ποῦ μὰ τὴν ἀλήθεια, καὶ σταματῶ μπρὸς σ' ἕνα μικρὸ σπίτι μὲ σκοῦρα πράσινα παράθυρα· οἱ τοῖχοι του εἶνε σὰν παληὸ ἀκριβὸ ἔπιπλο. Ἕνα περιβολάκι μὲ κάτι ἀκίνητα δεντράκια φαίνεται μέσα ἀπ' τὰ ξύλινα κάγκελα ποὺ ἔχουνε γείνει σὰν τριχωτὰ ἀπ' τὸ πράσινο χνοῦδι τῆς βροχῆς.

Τὰ ψηλὰ δέντρα τοῦ δρόμου ἔχουν κάτι μεγάλα φῦλλα σὰν σόλες. Ἀπάνου στὸ χῶμα τοῦ δρόμου, πέρα πέρα, εἶνε χυμένος ἕνας ἴσκιος πηχτὸς σὰν μελάνι. Ἐδῶ καὶ κεῖ πλανιέται μιὰ γαλαζωπὴ ἀντιφεγγιά.

Στέκουμαι μπρὸς στὴν κλειστὴ πόρτα τοῦ περβολιοῦ καὶ κάνω τὸ σταυρό μου πῶς βρέθηκα ἐδῶ. Τριγυρίζω πολλὴ ὥρα σ' αὐτὸ τὸ σπίτι, ἀπάνου στὸ πεζοδρόμιο, σὰν νἆμαι κανένας κλέφτης. Μὰ ἐγὼ δὲν ξεκολλῶ ἀπὸ δῶ γιατὶ εἶμαι εὐτυχισμένος — ἐδῶ, ἐδῶ εἶνε ἡ εὐτυχία μου! Βλέπω καθαρὰ πῶς δὲ μπορῶ νὰ ξεκολλήσω — καταλαβαίνω πῶς ποτὲ δὲ θὰ ξαναβρῶ τὴν εἰρήνη ποὺ χαϊδεύει τὴν ψυχή μου αὐτὴ τὴ στιγμή, μέσα σ' αὐτὸν ἐδῶ τὸ δρόμο . . .

Σταματῶ λοιπόν, καὶ αἰσθάνουμαι ἕνα γλυκὸ μούδιασμα εὐτυχίας, — σὰν νὰ μὲ πέρνει ἕνας ἁπαλὸς ὕπνος — κλείνω τὰ μάτια μου ὁλόρθος, ἐκεῖ, μπροστὰ στὸ ξένο σπίτι . . . .

Μὰ ὕστερ' ἀπὸ λίγο τ' ἀνοίγω, λὲς καὶ φοβᾶμαι μὴν χάσω τὴν εὐτυχία μου —, καὶ τὰ καρφώνω ἀπάνου στὸ πόυμουλο τῆς πόρτας, ἕνα μπρούτζινο λιονταράκι ποὺ πετᾶ ἀπ' τὴ γλῶσσα του ἕνα μικρὸ γυάλισμα . , .

Δὲ ξέρω, γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δὲ ξέρω, τί κάνει τάχα νὰ σταλάζει μιὰ γλυκειὰ εἰρήνη μέσα μου ἀπ' τὸ κάθε τι, ἐδῶ, ἐδῶ ποὺ στέκουμαι . . . . .

Γυρίζω καὶ βλέπω ψηλὰ τὸν τοῖχο τοῦ σπιτιοῦ ποὖνε ἀπάνου στὸ δρόμο. Ἐδῶ κάτου κολυμποῦν ὅλα μέσα στὴ σκιά, ποὺ μοιάζει σὰν μιὰ βαθειὰ ἀνήλια λίμνη κάτου ἀπ' τὰ δέντρα: ἐκεῖ ἀπάνου ὅμως, στὰ κλειστὰ παράθυρα καὶ παραπάνου, ὥς τὰ κεραμίδια, ἀναμιρμιδᾶ ὁ ἥλιος κομμάτια κομμάτια ἀνάμεσα ἀπ' τὰ φύλλα τῶν δέντρων . . . . .

Σιωπὴ ἁπλώνει πέρα πέρα . . . . Ἕνα γατάκι ποὺ παίζει στὸ ἀντικρυνὸ πεζοδρόμιο φορᾶ ἕναν κόκκινον φιόγκο, κι' ὅπως εἶνε βουτημένο μέσα στὸν ἴσκιο, λὲς κ' εἶνε ἕνα ψάρι ποὺ σαλεύει βαθειὰ στὸ σκοτεινὸ βυθὸ τῆς θάλασσας . . . .

Φ. ΚΟΝΤΟΓΛΟΥΣ

— ΔΩΡΕΑΝ —

Στοὺς ***συνδρομητὲς*** τῆς «Καμπάνας» ποὺ ***προπληρώνουν*** τὴ συνδρομή τους θὰ δοθεῖ δωρεὰν ἕνας τόμος διηγημάτων τοῦ διευθυντῆ μας ποὺ τυπώνεται.

ΓΥΡΙΣΜΟΣ

Τ' ἀβγινὸ φῶς ἦρτε σὰ χάδι καὶ γλύστρησεν ἀπ' τὸ στρογγυλὸ φεγγίτη τῆς καμπίνας. Γλυκὸς χαιρετισμὸς στὴν ἀνυπόμονη ψυχή, νοσταλγικὸ φιλὶ στὰ μάτια. Στὰ μάτια ποὺ κλειοῦσαν γιὰ νἄχουν μπροστά τους τὸ χρυσόνειρο καὶ ξαφνικὰ κι' ἀπότομα ἄνοιγαν ὕστερα γιὰ νὰ τὸ ἰδοῦν ζωντανεμμένο κι' ἀληθινό.

Σὰ νὰ πέρασεν ἀπ' τὸ φεγγίτη ἕνα γλυκό, συμπαθητικό, ἀγαπημένο προσωπάκι, κι' ἄνοιξε χαρούμενα τὰ μυγδαλωτά του μάτια μὲ τὶς μακρυὲς τὶς ματοφλάδες κοιτάζοντας τοὺς νοσταλγούς, ποὺ κοιμούνταν ἀκόμα.

— Ξυπνᾶτε, λοιπὸν Καλοί μου, τυραννισμένοι στὴ ζωὴ καὶ στὰ ὄνειρα . . .

Καὶ τ' ἀβγινὸ τὸ φῶς γλυστρᾶ σὰ διάφανο χεράκι ἀπ' τὸ φεγγίτη καὶ χαϊδέβει τ' ἄτοχτα μαλλιὰ καὶ τὰ ἱδρωμένα μέτωπα. Κ' ἡ αὔρα, πνοούλα μυρωμένη, δίνει ἕνα φιλὶ στὰ κλεισμένα βλέφαρα π' ἀνοίγουν.

Βογγᾶ τὸ καράβι τόρα, σὰ νὰ δουλέβει μὲ τὴν ἴδια την ἀνυπομονησία τῶν νοσταλγῶν καὶ βιάζεσαι σὰ νὰ θέλει νὰ πετάξει ἀλήθεια.

— Τὸ νησι! τὸ νησι! μιὰ φωνὴ σὰ χαρούμενος λυγμὸς ἀκούγεται.

Κι' ἀπὸ τὸ φεγγίτη ξεχωρίζει ἡ πρώτη λουρίδα, ξαθιὰ μέσα στὸ φῶς τ' ἀβγινὸ κ' ὕστερα οἱ βουνοπλαγιὲς μὲ τὰ φουντωτά τους δέντρα καὶ λεφκὰ σπιτάκια ἀνάμεσα καὶ λέφκες λυγερὲς καὶ κυπαρίσσια σοβαρὰ κ' ὕστερα οἱ ἐλιῶνες ἀτέλιωτοι.

Γυρισμός.

Παράξενο πρᾶμα! Εἶνε κάποιο βάρος στὰ στήθεια, ποὺ δὲν ἔφυγεν ἀκόμα. Πῶς μπορεῖ καὶ μένει ἀσάλευτο τέτοιες ὧρες;

Γυρισμός. Τὸν φανταζόμουνα σὰν ἕνα τρίλισμα ποὺ πάλλεται ἐξαϋλωμένο μέσα στὸ διάφανο γαλάζιον Οὐρανό. Κάτι αἰθέριο, ἄπιαστο, ἄγγιχτο, ἀπείραχτο, λεφτερωμένο ἀπ' ὅλα τ' ἀνθρώπινα πάθη. Θἄπρεπε νὰ παίζουν σάλπιγγες μὲ πολύχρωμες κορδελίτσες στὸ λαιμὸ καὶ τούμπανα μ' ἀσημένια καὶ χρυσᾶ κρόσσια κρεμασμένα στὰ πλάγια, τοὺς διθυράμβους τοῦ γυρισμοῦ.

Θἄπρεπε τὰ μάτια νὰ στέλνουν φωτεινὲς ἀχτίδες πρὸς ἐσένα, Νησί, καὶ τὰ χείλη ἀναστάσιμα φιλιά. Καὶ θἄπρεπε ἐσὺ νἄχες κόψει ἀπ' τὰ ξόκλαδα τὸ πιὸ διαλεχτό, τον ἄγγιχτον ἀσημένιον ἀφρὸ τῶν ἐλιώνων σου, νὰ ρίξεις στὸ κῦμα γιὰ τοὺς νοσταλγούς σου ποὺ σὲ ξαναβρίσκουν καὶ νἄβαζες στ' ἀκρογιάλι ὅλα σου τ' ἀηδόνια νὰ κελαηδοῦν, ἐνῶ οἱ κοπέλλες οἱ ροδομάγουλες θὰ ξεφυλλοῦσαν πάνου στὸ γαλάζιο κῦμα βελούδινα φύλλα ἀπ' ἀνθισμένες ροδοδάφνες.

Ἔτσι τὸν φαντάστηκα μιὰ φορὰ κι' ἔτσι βέβαια θἄπρεπε. Μὰ νά: Τὸ ἠλεχτρικὸ γλομπόνι χλωμιάζει ἀπότομα κ' ὕστερα σκίζεται σὲ κόκκινες κλωστές. Κόκκινες κλωσιὲς σὰ πλεγμένο δίχτυ ὀνείρου, μὰ ἕνα δίχτυ ματωμένο.

Τοῦ γυρισμοῦ τὸ βάρος. Ἄς σιωπήσουν ὅλα.

Ταξιδέβουν κι' οἱ νεκροὶ μαζί μας καὶ ταξιδέβουν μὲ τὰ ὄνειρά τους, τὰ δίχτυα τῶν ὀνείρων τους ποὺ νἄπλεξαν σὲ μυστικὲς ὧρες κ' ὕστερα πάγωσαν ξαφνικὰ μέσα στὸ χυμένο ἄλικό τους αἶμα.

Οἱ ὡραῖοι ἔφηβοι, ποὺ σὲ νοστάλγησαν πολύ, νησι ἀγαπημένο, καὶ πέθαναν σκληρά, ἔρχουνται μαζί μας τώρα. Ἁπαλὸς ὁ ἦχος τοῦ κυμάτου, σὰ στεναγμό, ποὺ ξεκίνησε πέρα ἀπ' τοὺς τάφους κι' ἔρχεται νὰ ξεψυχήσει στὰ πόδια σου καὶ νὰ τὰ φιλήσει καὶ νὰ τὰ μυρώσει καὶ νὰ τὰ μουσκέψει μὲ δάκρυα.

Σὲ τραγούδησαν μὲ παθιάρικα δίστιχα ποὔσταζαν ἀλόη νοσταλγίας κι' ἀβάσταχτο καημό, ποὺ τύλιξαν μέσα στὴν ψυχή τους μὲ μαγεφτικοὺς πέπλους τῶν πιὸ φανταχτερῶν ὀνείρων, σ' ἔκραξαν στὶς σκληρές των ὧρες τὸ βαθὺ τὸν ὄρθρο καὶ τἄγριο μεσονύχτι καὶ σ' ἔχασαν σκληρὰ κι' ἄδικα.

Ὡς καὶ τὴ στερνή τους ἀκόμα στιγμὴ ἔσφιξαν τὰ χέρια, χουφτιάζοντας τὰ γύρω τους ξερὰ χορτάρια, σὰ νὰ ἦταν τὰ ξαθά σου τὰ μαλλιά, ποὺ φοβούνταν μὴ τὰ χάσουν.

Κι' ἔρχουνται τόρα μαζί μας πρὸς ἐσένα.

Κι' ἀφοῦ σωπαίνεις ἔτσι, γι' αφτὸ καὶ μεῖς σὲ κοιτᾶμε μὲ κλειστὰ χειλη.

Κι' ἀντικρὺ σὰ Σφίγγα στέκει ἡ Ἀνατολὴ μὲ σφραγισμένο στόμα, τσακισμένο σ' ἕνα πολὺ πικρὸ αἴνιγμα.

Κ. ΜΑΚΙΣΤΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Ι. ΜΑΝΩΛΑ

Ὁδὸς Ταχυδρομείου — Μυτιλήνη

Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ

Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ

Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ-ΒΙΒΛΙΑ-ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Μιὰ ἔκδοση τοῦ Ὁμήρου ἀπὸ τὸν οἶκο «Bremer Presse» τοῦ Μονάχου

Ἂν οἱ μεγάλοι πόλεμοι γεννοῦν τὴν ὄχτρητα ἀνάμεσα σὲ χῶρες καὶ σ' ἀνθρώπους, δὲ μποροῦνε ὅμω, νὰ σβύσουν τὴν ἀγάπη καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸ πνεῦμα. Σὰ μιὰ μεγάλη ἑνωτικὴ ἀψίδα ἀφτὸ γεφυρώνει τὰ μεγάλα χάσματα ποὺ ἀνοίγουν οἱ ἐγωϊστὲς ἄνθρωποι ἀνάμεσα στοὺς λαούς.

Ἔτσι στὰ μάβρα χρόνια τοῦ πόλεμου ὁ μορφωμένος Ἕλληνας φαντάρος ἄφηνε πλάϊ του τὴ λόγχη βαμένη στοῦ ὀχτροῦ Γερμανοῦ τὸ αἷμα γιὰ νὰ διαβάσει Σίλερ καὶ Χάϊνε καὶ Μπέμπελ ὅλου; Γερμανούς. Κι' ὁ Γερμανὸς νεαρὸς καθηγητὴς νὰ καταγίνεται στὸ νοτισμένο ἀμπρί του μὲ τὸν Ὅμηρο καὶ τὸ Σοφοκλῆ καὶ τὴ νέα ἀκόμα Ἑλληνικὴ λογοτεχνία. Ἕνα ἀόρατο γιοφῦρι ἕνωνε ἀφτοὺς ποὺ μέσα στὴν καθημερινὴ τοῦ αἱματένιου φρίκη ζήταγαν ξεκούραστη ἔτσι ἀδερφικὰ στὴν τέχνη.

Ἔρχονται τόρα τὰ μεταπολεμικὰ χρόνια. Γυρίζουν στὰ χωριά τους, στὰ σπίτια τους. Βλέπει ὁ καθένας τὰ ρείπια του. Λυπᾶται γιατὶ ὁ ἴδιος χάλασε τοὺς στύλους τοῦ σπιτιοῦ του γκρεμόντας τὸ σπίτι τοῦ ὀχτροῦ του, τοῦ συνανθρώπου του, κάτου ἀπὸ τὴ βίρβαρη θέληση.

Τὸ πνέβμα ὁδηγεῖ γιὰ πειὸ σφιχτὴ ἀδερφοσύνη. Σὰν ἀϊτὸς γοργόφτερος πετᾶ πάνου ἀπὸ τὰ ἔθνη ἑνώνοντας, ἀγκαλιάζοντας σὲ πλατιὰ ἀγκαλιὰ τὰ γερά τους στοιχεῖα. Ἂν ὁ Γαλλικὸς ἀστισμὸς ἔκανε σκλάβα οἰκονομικὰ τὴ Γερμανία 40 χρόνια, ἀφτὸ δὲ μποδίζει τὸν Ἀνατὸλ Φρὰνς νἆναι τοῦ Κέλερμαν ἀδέρφι.

Κι' ἂν ὁ μεγάλος πόλεμος μᾶς χώρισε γιὰ λίγο ἀπὸ τῆς Ἐπιστήμης τὴ χώρα, δὲ θὰ πεῖ πὼς ἔσβυσε ἀπὸ μέσα μας κι' ὁ θεῖος σπινθῆρας της.

Ἔτσι συστήνονται Γερμανοελληνικοὶ σύλλογοι παντοῦ στὴ χώρα ποὺ λάτρεψε τὸ Ἑλληνικὸ πνέβμα πιότερο κι' ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς Ἕλληνας.

Περιοδικὰ Γερμανοελληνικὰ σφίγγουν τοὺς πνεματικοὺς κρίκους τῶν χωρῶν ποὺ ἀλληλοσκοτώθηκαν.

Ἀνθολογίες βγαίνουν μὲ τὴ νεολληνικὴ τέχνη φερμένη στοῦ Γκαίτε τὴ γλῶσσα.

Καὶ τώρα ἐκδίδεται σὲ δυὸ μεγαλόπρεπους τόμους τοῦ Ὁμήρου τὸ τραγοῦδι.

Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος «Premer Presse» στὸ Μόνακο ἀρχίζει ἀφτὴ τὴ μεγάλη καὶ σὲ κόπο καὶ σὲ χρῆμα δουλιά.

Εἶδα τὶς ἀγγελίες, τὰ σχέδια, τὰ χαρτιὰ καὶ τὴν ἀρχὴ τῆς ἔκδοσης. Ἕνας ἐνθουσιασμὸς γενιέται στὴ ψυχή μου μέσα. Χαίρομαι σὰν Ἑλληνίδα πρῶτα καὶ σὰν κοπέλα ποὺ ἀγαπᾶ τὴν γνώση ἔπειτα.

Ἡ Γερμανία εἶναι χώρα φτωχιά. Τὰ ἑκατομμύριά της ἔχουν γίνει σκουπίδια. Μόλα τάφτα δὲ μπορεῖ νὰ γίνει καρμίρισα γιὰ τέτοια ὡραῖα. Ὁ Ὅμηρος εἶναι ὁ διεθνὴς βασιλιὰς τῶν τραγουδιστάδων. Καὶ ὁ οἶκος «Premer Presse» μὲ τὸ ραφιναρισμένο γοῦστό του νιώθει τὸ μεγαλεῖο του καὶ τὸν ἐκδίδει βασιλικά. Εἶναι καὶ πιὸ μεγαλόπρεπη, καὶ πιὸ πολυτελής καὶ πιὸ καλλιτεχνική, καὶ πιὸ φροντισμένη ἀπὸ ὅλες τις ἔκδοσις ποὺ ὡς τὰ σήμερα ἔχουν γίνει σ' ὅλο τὸν κόσμο. Ἀποτελεῖ μιὰ τιμὴ κι' ἕνα καμάρι γιὰ τὸν οἶκο «Premer Presse». Σέ κάνει γενικὰ νὰ θυβμάσεις τὴ Γερμανικὴ Καλλιτεχνία.

Μπορεῖ ἀλήθια νὰ λυπηθεῖ κανεὶς τὰ λεφτά του γιὰ κάτι τέτιο;

«Βωμοὶ στὸ πνέβμα!»

Τὸ πνέβμα δὲν ἔχει πατρίδα.

Ἔτσι σκέφτηκα γύρω στὴν ἔκδοση τοῦ Ὁμήρου ἀπὸ τὸν ἐκδοτικὸ οἶκο «Bremer Présse».

Σ. ΚΑΡ.

«ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ».— Ἐκδόθηκε τὸ τέφχος τοῦ Ἀλωνάρη Περιεχόμενα; Σίτσας Καροϊσκάκη, ***Τρίφυλλα.*** Ν. Κατηφόρη, ***«Τὸ σπουδαιότερο γεγονὸς τῆς ζωῆς μου».*** Α. Στασινόπουλου, ***Μιὰ κάμαρα στὸ Παρίσι.*** Α. Μιράνα, ***Ἀπόβραδο.*** Ν. Πάλλη, ***Φιλὶ τοῦ Θανάτου.*** Τένυσον, ***Δάκρυα.*** Πιὲρ Λουΐς, ***Τραγούδια τῆς Μπιλιτὼς, κ.τ.λ.***

«ΚΟΙΝΟΤΗΣ».— Διεφθυντὴς Ντῖνος Μαλοῦχος. Περιεχόμενα; Κ. Κλεινία, ***Σταθεροποίησις τοῦ Συναλλάγματος.*** Ντ. Μαλούχου, ***Δημιουργία τῶν Κοινοτήτων.*** Ι. Κοκακίτσου, ***Συμβουλὴ*** (ποίημα).

«ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ».— Διεφθυντὴ Λ. Χ. Ζώης. Περιεχόμενα: Δ. Δόση, ***Νόμοι πάσης Σοφίας.*** Ἑλένη Σομάρα, ***Στὰ Ρούστικα.*** Δ. Στρεβοπόδης, ***Περὶ πέπλων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι.***

«ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ», Ἰούνιος 1923· Διεφθυντὴς Π. Τατάκης. Συνεργασίες Κώστα Οὐράνη, Κ. Δούκα, AlbertFanre, Π. Προδρομίδη, Κοίτης Κουλουράδη κ.λ.π. Εἰκόνες, φωτογραφίες καὶ χρωμοτυπίες. Χαρτὶ Πολυτελείας.

«ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ».— Διεφθυντὴς Χ. Δεδούσης, Poste Restante Ἀθήνα. Εἶναι ἴσως τὸ σοβαρότερο κουμμουνιστικὸ περιοδικὸ ποὺ βγαίνει στὴν Ἑλλάδα. Δημοσιέβει μεταφρασμένα ἔργα τοῦ Μὰρξ καὶ τῶν Μαρξιστῶν συγγραφέων.

Ἀντιπρόσωποι στὴ Μυτιλήνη εἶναι οἱ φοιτητὲς Κορτέσσης καὶ Ἀποστολέλλης ποὺ γράφουν συνδρομητὲς καὶ πουλᾶνε φύλλα.

«ΡΥΘΜΟΣ» λογοτεχνικὸ περιοδικὸ ποὺ θὰ βγεῖ σὲ λίγο ἀπὸ τὰ παιδιὰ τοῦ Μετώπου, μὲ συνεργασία πολλῶν λογίων. Θἆναι ἄξιο κάθε προσοχῆς καὶ μελέτης. Διευθυντὴς ὁ ἀσυρματιστὴς Ἄκις Κατσομάλης — Μιράνας, XIY. Ἀσύρματος, Τ. Τ. 918.

ΛΕΣΒΙΑΚΟ ΠΕΝΘΟΣ

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

Μιάμιση ὥρα ἔξω ἀπ' τὸ Μόλυβο κατὰ τὴ Σκαμιά, ἁπλώνεται, σὰν ὄαση, ἀνάμεσα στὴ μονότονη ξεραΐλα τῶν γύρω βουνῶν, καταπράσινη, κυματιστὴ κορδέλλα, πεταμένη στὴν ἀπόμερη αὐτὴ γωνιὰ τοῦ νησιοῦ μας. Γελαζούμενος κάμπος, πλαισιωμένος ἀπὸ χαμηλὰ ραχοβούνια κι' ἀπὸ τὴ θάλασσα. Εἶναι ἡ ***Ἐφταλοῦ***, ἡ ἐξοχὴ ποὺ τραβοῦσε, κάθε τρία χρόνια, τὸν Ἐφταλιώτη, ἕναν ἀπὸ τοὺς πιὸ εἰλικρινεῖς νοσταλγοὺς τῆς θάλασσας τῆς αἰγαιοπελαγίτικης καὶ τῆς ζωῆς τοῦ χωριοῦ του.

Ἕνα κάτασπρο ξωκκλῆσι, ἀνάμεσα τῆς ἀκρογιαλιᾶς καὶ τοῦ κάμπου, φρεσκοσουβλισμένο πάντα, οἱ ***Ἅγιοι Ἀνάργυροι***, συμπληρώσανε, μὲ αἰσθητικὴν ἁρμονικότητα, τὸ φιλολογικὸ ψευδώνυμο τοῦ ***Κλεάνθη Μιχαηλίδη***, σὲ βαθμὸ ποὺ ξεχάστηκεν ὁλότελα τὸ πραγματικό του ὄνομα καὶ μονάχα τὸ ψευδώνυμό του γνωρίστηκε κι ἁπλώθηκε σὲ ὅλη τὴ Ρωμιοσύνη.

Ἐκεῖ, στὴν Ἐφταλοῦ, πρωτογνώρισα, στὰ μικρά μου χρόνια, τὸν Ἐφταλιώτη: Ψηλός, ξερακιανός, μὲ φρεσκοξυρισμένο πάντα τὸ μουστάκι, μὲ ἀφημένα τὰ γένεια κατὰ τὸν ἐγγλέζικο, γιωστό, τρόπο, περνοῦσε τἀπομεσήμερα καθηλωμένος στον ἀγαπημένο του βράχο καὶ ρίχνοντας ἀκούραστα τὶς πετονιὲς, κρεμασμένες στὴν ἄκρη ἑνοῦς καλαμένιου, πολύπλοκου, ἐγγλέζικου μπαστουνιοῦ, τριτσευυχισμένος ἂν τσίκωνε καμμιὰ δεκαριὰ σπάρους.

Ἡ Μάννα του καὶ ἡ ἀδελφή του: γύρω στις δυὸ αὐτὲς γυναῖκες ξεχύθηκαν, πλούσια, οἱ πηγὲς τῆς ἀγάπης του, μὲ τὴν ἁπαλὴ τρυφεράδα καὶ τὸ συγκινημένο τόνο ποὺ τρεμίζουν στὶς «Νησιώτικες Ἱστορίες» του.

* * *

Ὥριμος πιὰ στὴν ἡλικία ὅταν πρωτοφάνηκε τὸ «Ταξίδι» τοῦ Ψυχάρη, θρεμμένος μὲ τὴ συστηματικὴ μελέτη τῆς εὐρωπαϊκῆς λογοτεχνίας, ἄρχισε νὰ δημοσιεύει στὴ φιλολογικὴν «Ἑστία» κι ἀργότερα στὸ «Νουμᾶ», τὶς ὀλόδροσες σελίδες ποὺ ἐνθουσιάσανε καὶ τοὺς πιὸ ἀγριεμμένους καθαρευουσιάνους, καὶ ποὺ στηρίξανε, σὲ καθαρὸ πιὰ λογοτεχνικὸ ἐπίπεδο, τὴν ψυχαρικὴ ***ἐπανάσταση.***

Τὰ ἔργα τοῦ Ἐφταλιώτη, ποὺ φανήκανε σὲ τόμους, εἶναι τὰ ἀκόλουθα: Οἱ ***Νησιώτικες Ἱστορίες.*** Οἱ ***Φυλλάδες τοῦ Γεροδήμου.*** Ὁ ***Βουρκόλακας*** (δράμα) μὲ τὴ ***Μαζώχτρα*** (διήγημα). Ἡ ***Ἱστορία τῆς Ρωμιοσύνης*** καὶ οἱ ***«Παλιοὶ Σκοποί»***, πρωτότυπα τραγούδια μὲ τὶς φημισμένες μεταφράσεις τοῦ ***Κορυδαλοῦ*** καὶ τοῦ ***Σύννεφου*** (Σέλλεϋ), τῶν ***Νησιῶν τῆς Ἑλλάδας*** (Μπάϊρων) καὶ τῆς ***Ἀθυμίας τοῦ Διαβόλου*** (Λεκὸντ Ντελίλ).

* * *

Δὲν ἔχω τὸν καιρό, στὸ σύντομο τοῦτο σημείωμα, ν' ἁπλωθῶ σὲ κριτικὴ γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Ἐφταλιώτη. Θὰ λαχταροῦσα, μονάχα, νὰ διατηρήσουν οἱ Λέσβιοι διανοούμενοι, μὲ ξεχωριστὴν εὐλάβεια, στὴ μνήμη τους καὶ στὴν ψυχή τους, τὸ τιμημένο ὄνομα τοῦ πιὸ διαλεχτοῦ λογοτέχνη συντοπίτη τους, ποὺ, μαζὶ μὲ τὸ Βερναρδάκη, ὑψώσανε τὸ λογοτεχνικό τους ἔργο στὴν πανελλήνια ἀναγνώριση. Ἀληθινὸς πνευματικὸς ὁδηγητής, ἂς μείνει, γιὰ μᾶς τοὺς Λεσβίου, τὸ ἁγνὸ σύμβολο μιᾶς πολὺ δυνατῆς προσπάθειας καὶ ἂς μὴ λείψουμε, στὴν κατάλληλη στιγμή, νὰ τοῦ στήσουμε μιὰ μικρή, ἔστω, προτομή, σὲ κάποιο διαλεχτὸ μέρος τῆς πρωτεύουσας τοῦ νησιοῦ μας.

Ἡ ἁπλῆ καὶ δυνατὴ ψυχή του, ποὺ δὲν τηνν ἐλέκιασε ποτὲ ὁ ξενισμός, θὰ φτερουγίζει αἰώνια πάνω ἀπὸ τὸ γλυκὸ νησὶ ποὺ τόσο ἀγάπησε.

Ἀθήνα, 9)8)23

Χ. Μολῖνος

Ἀλὰ Τούρκα!

— Σελάμ! Σελάμ! Σελάμ!

— Σελὰμ ἀλεϊκουμ! Μὰ γιατί χαιρετᾶς ἀλὰ Τούρκα ἀδερφέ;

— Δὲ χαιρετῶ. Καπνίζω. ***«Σελάμ»*** εἶναι τὰ περίφημα τσιγάρα τοῦ Μπαρμπαγιάννη. Καὶ ἡ λέξη, ἔγινε σύμβολο τῶν καπνιστῶν ποὺ νιώθουν τί τοὺς γίνεται.

— «Σελάμ», λοιπόν. «Σελὰμ» ἀλέϊκιουμ καὶ ἀλέϊκιουμ «Σελάμ»!

ΚΑΜΩΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Στὸν ἥλιο, τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς!
Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Α'. | ΑΡΙΘ. 22

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Τρυγητὴς 21 Τρίτη
1923. Ἀν. ἡλ. 5.47 — Δύσ. 7.08

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΥΣ

Συνδρομὴ χρονιάτικη δραχμὲς ἑκατὸ

Τὸ φύλλο 1 Δραχμὴ

ΟΛΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΜΑΣ

Συνειθίσαμε νὰ ξεφορτωνούμαστε τὸ ἀνάλογο μέρος τῆς εὐθύνης, ποὺ μᾶς βαρύνει ὅλους γιὰ τὴ κακομοιριὰ τοῦ Κράτους, πολὺ εὔκολα. Ἀνακαλύφτουμε μὲ πολλὴν ἐπιτηδειότητα ἕνα, πέντε, δέκα, ἑκατό, μοιραίους ἀνθρώπους, τοὺς χαραχτηρίζουμε ὡς μόνους ὑπεύθυνους τοῦ ξεχαρβαλωμοῦ μας, τοὺς πατοῦμε στὸ βρισίδι καὶ στὸν ἀναθεματισμό, καὶ τελειόνουμε. Δὲ συλλογιζόμαστε, δὲ θέλουμε νὰ ὁμολογήσουμε πὼς πραγματικὰ εἴμαστε ὅλοι αἴτιοι καὶ ὑπεύθυνοι, μὲ τὸν ραγιάδικο μοιρολατρισμό μας, μὲ τὸ στενοκέφαλο ἀτομισμό μας, καὶ μὲ τὴ γενικώτερη ξεγνοιασιά μας γιὰ τὴν κατάντια τῆς Πατρίδας μας.

Πᾶμε κάθε τέσσερα χρόνια σὰ **ζωντόβολα** *καὶ ρίχνουμε τὴν ψῆφο μας. Πολλοὶ οὔτε αὐτὸ τὸ πρῶτο καὶ μεγαλείτερο καθῆκον τοῦ πολίτου δὲ πᾶμε νὰ ἐκτελέσουμε. Παρακολουθοῦμε σὰν ξένοι καὶ μὲ ἀνεχτικότητα γαϊδάρου, ἀπ' τὶς ἐφημερίδες, τὶς βρωμιὲς τῶν κομμάτων, ἔτσι γιὰ πάσα—τέμπο καὶ γιὰ ἀφορμὴ κουβέντας καφενεδίστικης. Σὰ νὰ μὴ ξεσπάνουν ὅλες οἱ βλακεῖες τῶν πολιτικατζήδων καὶ ὅλες οἱ λαθροχειρίες τῶν χαραμοφαγάδων στὴ ράχη μας.*

Μπροστὰ στὰ μάτια μας δημόσιοι εἰσπράχτορες ἢ ἄλλα ὄργανα τῆς ἐξουσίας, ἐργολάβοι δημοσίων ἔργων ἢ στρατιωτικῶν προμηθειῶν, Ἔμποροι—λαθρέμποροι καὶ Βιομήχανοι—πολυμήχανοι, κλέβουν ἀνηλεῶς τὸ Δημόσιο, ὅπως τὸ κλέβουν καὶ οἱ διάφοροι στυλοβάτες τῶν κομμάτων μὲ τὶς ψυχικές των ὀδύνες, ἢ μὲ τὶς ἀποζημιώσεις ποὺ βουλοῦν. (Π. χ. σὰν τὸ Γ. Βλάχο τῆς «Καθημερινῆς» — παιδὶ μάλαμα—,καὶ τὴν Κα. Γιάνναρου τῆς «Ἑσπερινῆς»—θοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου—).

Καὶ οὔτε κἂν συγκινούμαστε. Σὰ νὰ ἐπρόκειτο γιὰ τιποτένια πράματα, ποὺ συμβαίνουν εἰς τὸν Ἄρη στὸν Ποσειδῶνα ἢ τὸν Γαλαξία. Σὰ νὰ μὴν εἶναι τὸ Δημόσιο αὐτὸ ποὺ ῥημάζουν,ἕνας συνεταιρισμός, ὅπου ὅλοι μας ἔχουμε μερίδα κερδῶν καὶ ζημιῶν. Σὰν ὅλες αὐτὲς οἱ κλεψιές, ἀποκρύψεις, παραποιήσεις, λαθροχειρίες κ. τ. λ. νὰ ἀντιπροσωπεύουν μηδαμινὰ πράματα. Ἐνῶ ὅλα αὐτὰ συναθροιζόμενα ἀποτελοῦν χωρὶς ὑπερβολὴ ἕνα 25 ο)ο τοῦ ἐτήσιου προϋπολογισμοῦ. Ποὺ ἂν δὲν ἐκλέβονταν,θὰ ἐπαρκοῦσαν γιὰ νὰ ἔχουμε δρόμους, σκολειὰ καλά, νὰ κάνουμε ἀντιπλημμυρικὰ καὶ ἀρδευτικὰ ἔργα καὶ ἀποξηράνσεις ἑλῶν, Στρατῶνες γιὰ ἀνθρώπους καὶ ὄχι σταύλους γιὰ γουρούνια, καὶ ἴσως - ἴσως νὰ ξελαφρονώμαστε κι' ἀπὸ μερικοὺς φόρους. Ἐνῶ μὲ τὴ ρεμοῦλα ποὺ γίνεται, οἱ φόροι ὁλοένα θὰ πληθαίνουν καὶ ποτὲ νὲ θὰ ἐπαρκοῦν γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Κράτους.

Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ βλέπουμε ὅλοι. Καὶ τὰ ξέρουμε ὅλοι ἀπόξω κι' ἀνακατωτά. Καὶ σὰν τύχει λόγος, ἔχουμε ὅλοι κάτι νὰ προστέσουμε στὸ κομπολόϊ. Φωνάζουμε μόνο λιγάκι στὸ στενὸ κύκλο τῆς παρέας μας μέσα στοὺς καφενέδες ,σὰ νὰ τέλειωναν ὅλα καὶ νὰ διορθώνουνταν ὅλα ἐκεῖ, σ' ἕνα διάλειμμα ταβλιοῦ ἢ πρέφας. Ἐπαναπαύουμε τὴ συνείδησή μας νομίζοντας πὼς ἔτσι προστατεύουμε τὰ γενικώτερά μας συμφέραντα, καὶ πᾶμε γιὰ... ὕπνο. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἀποροῦμε γιατὶ τὸ ρωμαίϊκο δὲν ἔγινε πρότυπο νοικοκυρεμένου καὶ πολιτισμένου Κράτους, ἀφοῦ τοῦ τὰ ψάλλαμε ψὲς...στὸ καφενέ.

Εἴμαστε γιὰ γέλοια, ὦ ἀδερφοί μου Ρωμηοί. Καὶ νὰ τὸ ξέρετε πὼς γελᾶ ὅλος ὁ κόσμος μαζί μας καὶ μᾶς περιφρονοῦν ὅλοι. Καὶ ἂν τυχὸν τὰ φέρει ὁ διάβολος καὶ συνδεθοῦνε ξένοι μαζί μας εἴτε μὲ τὸ Κράτος ὡς σύνολο εἴτε μὲ ἄτομα, μᾶς σιχαίνουνται. Σιχαίνουνται τὴν ἐπιπολαιότητά μας. Τὶς κουτοεξυπνάδες μας. Τὴν ἀκαταστασία μας. Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα τὴν ἔλλειψη συστήματος καὶ ὀργάνωσης ἀνδρικῆς εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ζωῆς μας Παει νὰ πιστέψει κανεὶς πὼς εἶχε δίκηο ὁ ἀναθεματισμένος ἐκεῖνος Αἰγύπτιος ἱερέας ποὺ πρὶν 3 χιλιάδες χρόνια εἶπε στὸ Σόλωνα πὼς, «οἱ Ρωμηοὶ εἶναι πάντοτε μωρά». Καὶ τὸ κακὸ εἶναι, ποὺ ὕστερα ἀπὸ τόσων αἰώνων ζωή, ὕστερα ἀπὸ τόσα παθήματα, δὲν μεγαλώσαμε καθόλου. Ἀπομωραθήκαμε μάλιστα. Γιατὶ μόνο **μωρουδέλια** *φέρνονται ὅπως φερνόμαστε οἱ* **Ρωμηοί.**

Εὔκολα ἀνάβουμε γιὰ τὸ κάθε τι, καὶ εὐκολώτερα ξεχάνουμε. Φτάνουν μερικὰ ὥμορφα λόγια, λίγα χάδια, λίγη λάμψη ἀπὸ ἕνα στέμμα ἢ ἀπὸ ἕνα ψηλὸ καπέλο κάτι θεατρινισμοί καὶ παραμύθια γιὰ νὰ μᾶς σκλαβώσουν. Καὶ νὰ ξεχάσουμε ἕνα σωρὸ καταστροφὲς καὶ ἀτιμίες καὶ ἀναξιοσύνες. Μονάχα ὁ μπαγαπόντης ποὺ θὰ μᾶς σύρει πίσω του, νὰ τὰ λέγει ὥμορφα. Νὰ λέει πὼς εἴμαστε ὁ περιούσιος λαὸς τοῦ κόσμου, κι' ἂς εἴμαστε τὰ καταφρόνια. Πὼς τοῦ Ἕλληνα τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει, κι' ἂς εἴμαστε ραγιάδες. Πὼς δὲν ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ κανένα καὶ πὼς θὰ ζήσουμε αὐτοτελεῖς, κι' ἂς χτυπᾶμε κάθε ὥρα καὶ στιγμὴ τὶς ξένες πόρτες.

Κι' ἀκόμα νὰ μᾶς δίνει καραμελίτσες καὶ νὰ μᾶς δείχνει τὰ τζιτζά μας. Τὸν Ὅμηρο καὶ τὸν Παρθενῶνα, τὸν Πλάτωνα καὶ τὴν Ἀκρόπολη. Δὲ μᾶς ἐνδιαφέρουν τὰ πράμματα ὅσο μᾶς συγκινοῦν τὰ λόγια. Οὔτε προσέχουμε κἂν στὰ πρῶτα, ποὺ μὲ τὴ ζωντανάδα τους μᾶς κουτουλοῦν πολλὲς φορές, φωνάζοντας «ὄχα, στραβέ!»

Τὰ παίρνουμε ὅλα ἀψήφιστα κι' ἐπιπόλαια γιὰ μιὰ στιγμή. Ἔτσι κι' ἡ ἱστορία μας εἶναι γεμάτη ἀπὸ παροδικὰ μεσουρανήματα ποὺ θαμπώνουν τὸ μελετητή, γιὰ νὰ τὸν γεμίσουν πικρία ἀμέσως τὰ κατρακυλίσματά μας. Ἡ ζωὴ εἶναι ὑπὲρ πολὺ τραγικὴ καὶ πρέπει νὰ τὴν ἀντικρύζουμε σοβαρὰ σὰν ὥριμοι ἄντρες. Δὲν εἶναι στὸ χέρι μας τὴν τελευταία στιγμὴ νέ προλάβουμε μιὰ καταστροφὴ ἢ νὰ ἀδυνατίσουμε τὰ ὀδυνηρά της ἀποτελέσματα, ἐκτὸς ἂν εἴμαστε προετοιμασμένοι. Οὔτε μὲ θυμοὺς καφενεδιακοὺς εἶναι δυνατὸ νὰ διορθώσουμε τίποτε. Γιατὶ δὲ μποροῦμε νὰ ἐπιβληθοῦμε στοὺς πολιτικατζῆδες καὶ νὰ τοὺς κόψουμε τὶς κακὲς συνήθειες, **ὅπως εἴμαστε τώρα, μονάδες ἀσύνδετες καὶ ἀσύνταχτες καὶ ἀνερμάτιστες.** *Μόνο σὰν ὀργανωθοῦμε θὰ μᾶς λογαριάσουν καὶ θὰ μᾶς προσέξουν. Ὠργανωμένοι ὅμως ἀπὸ φωτισμένη διάθεση, καὶ ἐμπνευσμένοι ἀπὸ βαθειὰ καὶ ἀγνὴ θέληση γιὰ τὴν ἐξυγίανση πρέπει νὰ εἴμαστε. Ὄχι μοναχὰ ὄγκοι ὄχλου ἀλλαλάζοντος καὶ φωνασκοῦντος. Οὔτε ὄργανα ὁμαδικοῦ ἐκβιασμοῦ μερικῶν θέσεων. Γιατὶ τότε θὰ ἀποδειχτοῦμε φαυλεπίφαυλοι φαυλοκράτες, ἐκμεταλλευτὲς ἀσυνείδητοι τῶν ἱερώτερων καὶ δυσκολώτερων στιγμῶν τοῦ ἔθνους μας, ποὺ καταπληχτο καὶ παραζαλισμένο ἀπὸ τὰ δυστυχήματα τὰ ἀπροσδόκητα, περιμένει ἀπ' τὶς νεώτερές του γενεὲς νὰ τὸ καθοδηγήσουν σὲ δρόμους σωστικούς.*

Ἂς μὴ ξενοιαζόμαστε μὲ τὴν ἰδέα πὼς ἡ τρικυμία πέρασε. Δὲν εἶναι μόνο οἱ μεγάλες συμφορὲς ποὺ ἀπειλοῦν νὰ ξεκάνουν τοὺς ἀνερμάτιστους λαούς. Παρὰ εἶναι ἕνα σωρὸ ἄλλες μικρὲς μικρὲς καθημερινές, ποὺ τὶς πέρνουμε ἀψήφιστα, μὰ ποὺ τρῶνε σὰν σαράκια τοὺς ὀργανισμοὺς ὅσο δὲν τὶς προσέχουμε καὶ τὶς περιφρονοῦμε. Καὶ ἐπὶ τέλου, ὅσο ἐξαιρετικὲς καὶ ἂν εἶναι στὴ ζωὴ ἑνὸς λαου οἱ μεγάλες καταστροφές, ἔρχουνται ὅμως καὶ ξανάρχουνται καὶ δὲν εἴμαστε σὲ θέση νὰ ξέρουμε πότε θὰ μᾶς εὕρουν. Καὶ τότε ξυπνοῦμε καὶ τότε βλέπουμε—ἀργὰ δυστυχῶς—πὼς κ' ἡ ἀτομική μας εὐτυχία πάει κατὰ διαβόλου, κι αὐτή,πρὸς χάριν τῆς ὁποίας παραγνωρίσαμε καὶ περιφρονήσαμε τὴν εὐτυχία τῆς Πατρίδας μας, γιὰ τὴν ὁποία σὲ νοιαζόμαστε ὅσο οἱ δουλίτσες μας πᾶνε καλά. Τότες βλέπουμε μὲ κατάπληξη πὼς ἡ ἀντίληψη αὐτὴ ἦταν πολὺ σφαλερή, γιατὶ ἡ εὐτυχία μας δὲν εἶναι κάτι ἔξω ἀπ' τὴ γενικώτερη εὐτυχία τοῦ ἔθνους, γιατὶ κατρακυλῶντας αὐτὸ μᾶς θάφτει καὶ μᾶς στὰ ἐρείπιά του.

Γιὰ τοῦτο ὠργανωμένοι καὶ προετοιμασμένοι, πρέπει ἄγρυπνοι νὰ παρακολουθοῦμε τὴ ζωὴ τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐνδιαφερόμαστε γι' αὐτό, τόσο καὶ περισσότερο ἀκόμα ἀπ' ὅσο φροντίζουμε γιὰ τὰ δικά μας πράμματα. Καὶ πρέπει πάντα νὰ θυμούμαστε πὼς «ὁ μεγαλείτερος ἐχθρὸς τῆς Πατρίδας δὲν εἶναι κεῖνος ποὺ τὴν προδίνει, παρὰ ὁ κάθε πολίτης ποὺ δὲν ἐνδιαφέρεται καὶ δὲ νοιάζεται εἴτε γιὰ καλὸ εἴτε γιὰ κακό της ἀκόμα».

Σ. Β.

---

(20) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

Πῆγα καὶ γὼ κούτσα - κούτσα σήμερα πολὺ πρωΐ, τὸ πιὸ πολὺ γιὰ νὰ ξεμουχλιάσω τὰ φλεμόνια μου. Εἶχε φεγγάρι ἀκόμα καὶ μόλις ἄρχιζε νὰ χαράζει ἡ αὐγή. Οἱ ἄντρες γυρίζανε ὁλοένα ἀπ' τὴ νυχτιάτικη ὑπηρεσία. Ἔτσι, οἱ πελάτες τοῦ νεροῦ δὲν ἦτανε πολλοί. Ἀπ' τὴ δική μας τὴ διμοιρία ἦτανε κι' ὁ Γιγάντης. Γιόμιζαν κάτι φρατσέζοι ὑπηρέτες ἀξιωματικῶν κείνη τὴν ὥρα, καὶ καθένας καινούριος ποὺ ἐρχότανε ἔκανε οὐρὰ πίσ' ἀπ' τοὺς ἄλλους. Ἦτανε μεγάλη ἡσυχία. Ὅλοι οἱ «τομεῖς» σώπαιναν. Τὰ κανόνια κοιμότανε κάτου ἀπ' τὶς περικοκλάδες ποὺ τἄκρυβαν, καὶ μοναχὰ ἕνα πολυβόλο, μακρυά,πολὺ μακρυὰ γάζωνε φλύαρα. Μέσα σὅλην αὐτὴ τὴν ἡσυχία μιὰ ὀβίδα ξεκίνησε ἀπ' τὸ Περιστέρι. Ἦτανε μικρὸ διαμέτρημα, ἀπ' ἐκεῖνες ποὺ οἱ φαντάροι μας τὶς παρανομιάζουν «κ' ὀτάβια», ἀπ' τὸ γαύγισμα ποὺ κάνουνε περνώντας. Κανένας δὲν τὴ πρόσεξε ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ ἤρτε κ' ἔσκασε δυὸ μέτρα δίπλα στὸ νερό. Σὰ σηκώθηκα ἁλαλιασμένος ἀπὸ χάμου,τὸ δεξί μου τἀφτὶ δὲν ἄκουγε, κἔνοιωθα δυνατὸ πόνο στὸ στομάχι. Ὁ Γιγάντης ἦτανε καθισμένος χάμου μὲ τὸ κεφάλι πάνου στὰ γόνατα καὶ τὰ χέρια ἁπλωμένα σὰν τσακισμένα φτερά. Ἦτανε σκοτωμένος δίχως καμμιὰ λαβωματιά. Καμμιὰ δεκαπενταριὰ ἄλλοιβογούσανε γιὰ ξεψυχούσανε ξαντεριασμένοι. Ἕνας μεγαλόσωμος Φραντσέζος μὲ γένια ξανθιὰ σὰν ὥριμα στάρια,καθούτανε ἀνεκούρκουδα καὶ δίχως νὰ βογγᾶ καθόλου κουνοῦσε ρυθμικὰ μπρὸς πίσω τὸ κορμί του ἀπ' τὴ μέση κι' ἀπάνου. Μοναχὰ μὲ τὰ δάχτυλο τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ ἔψαχνε μιὰ τρυπίτσα στὸ κρανίο του. Ἀπ' ἐκεῖ ἔτρεχε μυαλὸ ματωμένο.

Συλλογίζουμαι τὸν Μπαρμπαστυλιανὸ τὸν «ἀβτζῆ» ποὺ δὲ σκότωνε ποτὲς τὰ πουλιὰ καὶ τὰ ζωντανὰ τὴν ὥρα ποὺ πίνανε νερό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΓ'.

Ἀπόψε κάνει ἕνα φεγγάρι χαρὰ θεοῦ. Τὸ πόδι μὲ πονᾶ ὑπερβολικὰ σήμερα ἀπ' τἀπομεσήμερο. Ἡ ὑγρασία τἀμπριοῦ ποτίζει τὸν λίγον ἀγέρα του ἀκόμα περισσότερο, ὅσο πιὸ δυνατὴ ζέστη κάνει ἀπ' ὄξω ὁ Θεριστής. Τράβηξα γιὰ νὰ καθαρίσω τὸ γιλιὸ ποὺ ἔχω γιὰ προσκέφαλο, κ' εἶδα μὲ φρίκη πὼς ὅλα τὰ πετσίνια του μέρη ἔχουνε πιάσει μούσκλια. Κάτι σὰ λεπτότατη σαπισμένη τρίχωση ἀπὸ χλόη, ποὺ παραμερίζεται μὲ τὸ δάχτυλο. Ἕνα εἶδος ὑγρὴ σκόνη, σὰ βρεγμένη ψιλὴ στάχτη. Τραβήχτηκα μὲ κόπο ὡς τὸ προπέτασμα, σὲ μιὰ σκιπιά, γιὰ νὰ χαρῶ τὴ φεγγαροβραδιά. Ὅλα εἶναι βουτηγμένα στὸ φεγγαρόφωτο μέσα σὲ μιὰν ἀπόλυτη εἰρήνη. Κανένας θόρυβος ἀπὸ πουθενά. Θαρεῖς ὅλα πὼς ἀνεσαίνουνε τὸ γλυκὸ χλωμὸ φῶς ποὺ τρέμει μὲς τὸν ἀκίνητον ἀγέρα. Οἱ ἀπανωσιὲς τῶν τριγυρινῶν λόφων διακρίνουνται μόλες τὶς λεπτομέρειες. Εἶναι κάτι κίτρινες χαμηλὲς ράχες γιομάτες ἀγκάθια καὶ χαλίκια, ποὺ τὰ δέρνει ὁ ἥλιος ὅλη μέρα. Θαρρεῖς πὼς αὐτὲς οἱ ἀγκαθιὲς κιαὐτὲς οἱ τσακμακόπετρες εἶναι οἱ σκελετοί, τὰ στεγνωμένα κόκκαλα λουλουδιῶν καὶ ὄντων, ποὺ τοὺς ἔλυωσε τὰ κορμάκια ἡ τρομερὴ ζέστη, κι'

ΜΥΤΙΛΗΝΕΪΚΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Οἱ ἀγρότες τῆς ὑπαίθρου φωνάζουν.

Ἀγαπητέ, κ. Διευθυντή

Ὁ Κοτσαμπασισμὸς φαίνεται πὼς καὶ τούτη τὴ φορὰ ἀντίδρασε ἀποτελεσματικά. Κατώρθωσε νὰ δημιουργήσει ἕνα θόρυβο γύρω στὸ Γενικὸ Νομοσχέδιο περὶ Ἀγροφυλακῆς ἀλλὰ καὶ στὸ σχέδιο ποὺ στάλθηκε ἀπὸ τὴ Μυτιλήνη. Τὸ γιατὶ τὸ ξέρουμε ὅλοι μας. Ὁ κόσμος ὅμως ἐδῶ τῶχει πάρει τὸ ζήτημα ἀλλιώτικα. Οἱ κακὲς γλῶσσες λένε καὶ καλὰ πὼς ἡ παρέα τῶν καλοθελητῶν τῆς ἀναβολῆς καὶ τῆς ἀκυρώσεως τοῦ συνταχθέντος σχεδίου περὶ Ἀγροφυλακῆς, βρίσκεται **σ' αὐτὰ τὰ σπλάχνα τῆς πρωτευούσης τοῦ νησιοῦ μας.**

Αὐτοὶ ποὺ ἀποτελοῦν σήμερα τὸν Ἀγροτικὸ Σύνδεσμο Μυτιλήνης εἶνε αὐτοὶ ποὺ φέρνονται ἐνάντια στὸν νέο νόμο περὶ Ἀγροφυλακῆς καὶ στὰ συμφέροντα τοῦ τόπου. Ὅλοι ξέρουμε πῶς δημιουργηθήκανε αὐτοὶ οἱ μετρητοὶ ἀρχιτσελιγκάδες, μὲ τὰ χωράφια καὶ μὲ τὶς περιουσίες τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου. Ὁρίστε λοιπὸν ἡ ἀντίδραση. Ἀλλὰ φωνάζουμε ἀκόμα: πῶς εἶνε δυνατὸν ἕνα μέλος τοῦ Ἀγροτικοῦ Συνδέσμου Μυτιλήνης ἐπὶ παραδείγματι, ποὺ ἔχει κοπάδια προβάτων, νὰ θέλει καὶ καλὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ διατυμπανισθέντος ὡς πολυδαπάνου νόμου περὶ Ἀγροφυλακῆς.

Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ τὸ προσέξουμε ὅλοι μας καὶ μάλιστα οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Κέντρου ποὺ στάλθηκαν ὡς ἐπίκουροι γιὰ τὴν κατάρτηση τοῦ περίφημου σχεδίου περὶ Ἀγροφυλακῆς. Δὲν τὸ ἔκαναν ὅμως αὐτό. Ἔπεσαν ἀμέσως στὴν παγίδα ποὺ τοὺς ἔστησε ὁ Κοτσαμπασισμός. Οἱ λεγόμενοι «ἐνεργοῦντες» ἔπρεπε νὰ τὸ ξέρουν, ὅτι ἐνεργοῦντες ἔτσι σκοτώνουν τὰ συμφέροντα τῶν ἀγροτῶν μας.

Ὁ Τύπος ὅμως ὁ Λεσβιακὸς καὶ μάλιστα ἡ «Καμπάνα» μας, ἔχει ὑποχρέωση νὰ πρωτοστατήσει στὸ ζήτημα αὐτό, ποὺ εἶνε ζωτικὸ γιὰ ὅλους μας, (γιατὶ οἱ πρωτευουσιάνοι γιὰ ζητήματα τέτοια δὲν χαμπαρίζουνε διόλου). ***Ἂς βροντοφωνήσουν τὸ ἄδικο τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ὡς πολυδαπάνου κριθέντος νόμου περὶ Ἀγροφυλακῆς ποὺ ἐφαρμόσθηκε σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα.***

Θέλουμε, ἀπαιτοῦμε, νὰ μάθουμε ὅλοι ἐμεῖς ποὺ ἔχομε μονάχα καθήκοντα, γιατὶ ὡς τὰ τώρα δὲν ἔγινε καμμιὰ ἐνέργεια ἀπὸ τὸν ὁμοματικὸ Ἀγροτικὸ Σύνδεσμο Μυτιλήνης καὶ ἀπὸ τὲς ἄλλες ἐνδιαφερόμενες ἀρχὲς (ἂν ὑπάρχουν) γιὰ τὴν μὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Γενικοῦ Νομοσχεδίου περὶ Ἀγροφυλακῆς, ἀφοῦ διαβίζουμε σ' ὅλες τὲς Ἀθηναϊκὲς Ἐφημερίδες τὰ ἄπειρα συχαρίκια ποὺ φθάνουν ἀπὸ τὶς ἐπαρχίες πρὸς τὸ ἁρμόδιο Ὑπουργεῖο γιὰ τὰ ἐπιτυχῆ ἀποτελέσματα τοῦ νέου νόμου περὶ Ἀγροφυλακῆς.

Ζητοῦμε ἐπὶ τέλους νὰ μάθουμε ἂν βόσκει τὸ ζήτημά μας αὐτὸ σὲ κανένα χωράφι Ἀρχιτσέλιγγα . . . . .

Πάφλα 17—8—23

Μὲ ἀγάπη

Ὁ Παρατηρητὴς τοῦ Σ. Ε. Σ. Παμφύλων

Νὰ σώσουμε ἕνα συνάδερφο

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»,

Πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες ἤρθε στὸ χαριό, ἄρρωστος ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο, ὁ ἀπελευθερωμένος συνάδερφος Χαρ. Παπασταύρου. Ἡ θέση του εἶνε ἐλεεινή. Μὲ λίγα λόγια τὸ παιδὶ εἶνε βλαμένο. Ὁ ΣΕΣ Κλωμηδάδου μόλις ἤρθε τοὔδωσε ἀπὸ τὸ Ταμεῖο του 50 δραχμ, καὶ κατόπι ἔκαμε ἕναν ἔρανο στὸ χωριὸ καὶ μάζεψε καὶ τοὔδωσε 150 δραχμ. 54 αὐγὰ καὶ 4 μηζίθρες. Ὅ,τι μποροῦσε δηλ. νὰ δώσει τὸ μικρὸ χωριό. Ὁ ΣΕΣ ἄλλε; δυνάμεις γιὰ παραπίνω δὲν ἔχει. Μὰ ὁ ἄρρωστος ἔχει μεγάλες ἀνάγκες. Γιαὐτὸ ἀπευθύνουμαι στοὺς ΣΕΣ ὅλων τῶν χωριῶν· νὰ στείλουν ὅ,τι δύναται καθένας στὸν ἄρρωστο συνάδελφό μας, ἴσως μὲ τὶς περιποιήσεις τὸν σώσουμε. Γράψε καὶ σύ, «Καμπάνα» μας, ἰδιαιτέρως τίποτα γιὰ τοὺς ἐφέδρους τῶν ΣΕΣ γιὰ νὰ βοηθήσουν τὸν ἄρρωστο συνάδερφό τους.

Κλωμηδάδο 8—8—23

Μὲ ἀγάπη

Νίκος πρόσφυγας

Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Σ. Ε. Σ. Νομοῦ Λέσβου

Στὶς 13 τοῦ μηνὸς ἀνοίχτηκαν οἱ φάκελλοι τῶν χωριῶν, ποὺ εἶχανε μέσα τὰ ψηφοδέλτια τῶν Συνδέσμων τῆς ὑπαίθρου γιὰ νὰ συμπληρωθοῦν τὰ δέκα μέλη τῆς «Κεντρικῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ΣΕΣ Νομοῦ Λέσβου». Βγήκανε μὲ σειρὰ ἐπιτυχίας οἱ Συνάδερφοι: Παν. Μολῖνος μὲ ψήφους 35, Βασ. Γρουσομανίδης μὲ 32, Στρ. Παπανικόλας μὲ 29, Στρ. Πραΐδης μὲ 29, Ἀλέξ. Χωτέλης μὲ 27, Μιχ. Χριστοδουλίδης μὲ 26, Ἀντώνιος Χαμαλέλης μὲ 26. Ἰωάννης Ἀθηναῖος μὲ 24. Γεώργιος Παβλακέλλης μὲ 24 Βασίλειος Χ" Παυλῆς μὲ 23.

Ὁ Μῖλτος Κουντουρᾶς πῆρε 31 ψήφους. Μὰ ἐπειδὴ φεύγει μὲ ὑποτροφία στὸ ἐξωτερικὸ ἀντικαταστάθηκε ἀπ' τὸν πρῶτο ἐπιλαχόντα.

«Ἕνωσις Μικρασιατῶν καὶ Θρακῶν ἐφέδρων»

Ὕστερα ἀπὸ τὴν πρόσκληση ποὖγινε μὲ τὶς ἐφημερίδες, μαζεύτηκαν τὴν Κυριακὴ τὸ πρωῒ μέσα στὸν κινηματόγραφο «Σαπφὼ» καμμιὰ τρακοσαριὰ πρόσφυγες ποὺ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἤτανε ἔφεδροι. Ὁ σκοπὸς ποὺ συγκεντρώθηκαν ἤτανε ἡ πρόσκληση ποὺ τοὺς ἔκανε ἡ προσωρινὴ ἐπιτροπὴ «Ἑνώσεως Μικρασιατῶν καὶ Θρακῶν ἐφέδρων». Τὴν εἰσήγηση ἔκανον οἱ ἔφεδροι Δ. Καραθεοδωρῆς (ὑπολοχαγός), Κ. Μαυριδόγλου καὶ Α. Γκρόβαλης. Κατόπι ἔγινε ψηφοφορία γιὰ νἄβγει ἕνα προσωρινὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἀπὸ ἑφτά. Ἔτσι βγήκανε οἱ: Δ. Καραθεοδωρῆς μὲ 164 ψήφους, Κ. Μαυριδόγλου μὲ 153, Ι. Βατίδης μὲ 124, Α. Γκράβαλης μὲ 111, Π. Βεμάρης μὲ 111, Δ. Στεφανόπουλος μὲ 1χ6 καὶ Καρακεχαγιᾶς μὲ 102.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 5318
Στὶς 19)8)23, ὥρα 8 πρωΐ

Ὁ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΦΕΔΡΟΥΣ

— Νὰ προστατευθοῦν ἀπ' ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα. — Νὰ παίρνουν πληροφορίες ἀπ' τὶς ὀργανώσεις μας

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀποστρατεύσεως ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως στέλνει ἔγγραφο σ' ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα, ὅπου τονίζει τὴν ἐπιθυμία ποὺ εἶχε ἡ Ἐπανάσταση νὰ βοηθήσει χρηματικὰ τοὺς ἀπολυμένους ἐφέδρους. Μὰ οἱ οἰκονομικὲς συνέπειες τῆς φριχτῆς Μικρασιατικῆς συμφορᾶς εἶναι τέτοιες, καὶ οἱ ὑποχρεώσεις τοῦ Δημόσιου Ταμείου πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς πρόσφυγες τὸ ἐξαντλοῦνε τόσο, ποὺ ἡ Ἐπανάσταση δὲν εἶναι δυνατὸ νάνταποκριθεῖ πρὸς τὸν θερμὸ πόθο ποὺ ἔχει νὰ βοηθήσει τοὺς ἐφέδρους γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνόρθωση τῶν σπιτιῶν τους. Μιὰ ποὺ δὲν ἐπαρκοῦν οἱ οἰκονομικοὶ πόροι τοῦ Κράτους, ὑπάρχει τρόπος ἡ Πολιτεία νὰ δείχνει τὸ ἐνδιαφέρον της γιὰ τοὺς πολεμιστὲς ποὺ θυσιάστηκαν γιαὐτή. Γιαὐτὸ ὁ Ἀρχηγὸς παρακαλεῖ θερμὰ τοὺς Ὑπουργοὺς νὰ πάρει, καθένας τους στὸν κύκλο του, τέτοια μέτρα, ὥστε νὰ προκληθοῦν τὰ νομοθετικὰ καὶ τὰ διοικ. διατάγματα ποὺ θὰχρειαστοῦν γιὰ νὰ ὑποστηριχθοῦν καὶ ἀνακουφισθοῦν οἱ ἔφεδροι στὴν πολιτικήτους ζωή, ποὺ ξαναγυρίζουν ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια ἀγώνων γιὰ τὴν Πατρίδα.

Ὁ κ. Πλαστήρας παρακαλεῖ ἀκόμα νὰ δοθοῦν ἀμέσως οἱ διαταγὲς ποὺ χρειάζουνται γιὰ νὰ προτιμῶνται ἔφεδροι κάθε φορὰ ποὺ πρόκειται νὰ διοριστοῦν δημόσιοι ἢ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι, εἴτε πρόκειται νὰ ἀντικατασταθοῦν ἄλλοι, κι ἀνάμεσα σ' ὅλους τοὺς ἐφέδρους νὰ προτιμῶνται πάλι οἱ τραυματίες κι ὅσοι ἔχουνε μεγαλύτερο χρόνο ὑπηρεσίας στὸ μέτωπο. Στοὺς διαγωνισμοὺς ποὺ γίνουνται, ὅταν ὑπάρχει ἰσότητα προσόντων νὰ προτιμῶνται οἱ ἔφεδροι. Ὁ κ. Πλαστήρας παρακαλεῖ τὰ Ὑπουργεῖα νὰ δέχουνται καὶ νὰ ζητοῦν πληροφορίες σχετικὲς ἀπὸ τὶς ἑνώσεις τῶν ἐφέδρων, σ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους ποὺ ὑπάρχουν τέτοιες ὀργανώσεις. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως «ἀξιοῖ» νὰ ἐκτελεσθεῖ ἡ παρούσα του, καὶ παρακαλεῖ τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ τὴν κοινοποιήσει σ' ὅλους τοὺς Γενικοὺς Διοικητάς, σ' ὅλους τοὺς Νομάρχας καὶ σ' ὅλες τὶς Δημοτικὲς Ἀρχὲς τοῦ Κράτους.

Τὸ κόμμα τοῦ Ζαΐμη

Ὁ Ζαΐμης συνεχίζει τὶς δηλώσεις του θέλοντας νὰ διαφωτίσει τὸν κόσμο γιὰ τὰ ἀποτελέσματα ποὺ ἐπιδιώκει νὰ φέρει τὸ κόμμα του. Ὁ σκοπός του εἶναι νὰ συνάξει κάτου ἀπὸ κοινὴ σημαία ὅλους ὅσοι θέλουνε νὰ φέρουνε τὴ συμφιλίωση ἀνάμεσα στὸν Ἑλληνικὸ λαό.

Ἡ μεγάλη ἀπεργία στὴν Ἀθήνα

Στὸ ζήτημα τῆς μεγάλης ἀπεργίας, ποὺ κρατᾶ μισονεκρωμένη τὴν κίνηση καὶ τὸ ἐμπόριο στὴν Ἀθήνα, δὲ σημειώθηκε καμμιὰ καινούρια ἐξέλιξη. Δὲν παρατηρήθηκε ὅμως καὶ καμμιάν ἀνωμαλία ἀπὸ μέρους τῶν ἀπεργῶν. Αὔριο τελειώνει ἡ προθεσμία ποὺ ἔταξε ἡ Ἐπανάσταση στοὺς ἀπεργούς, ποὺ ἐπιστράτεψε. Ἂν δὲν πᾶνε νὰ καταταχτοῦνε θ' ἀρχίσει νὰ τοὺς καταδιώκει ἡ Στρατ. Διοίκηση στέλνοντάς τους στὸ Διαρκὲς Στρατοδικεῖο.

Οἱ Γάλλοι γιὰ τὴ «Ματὲν»

Τὸ Γαλλικὸ περιοδικὸ «Ἑβδὸ Ἡμέρα» ρίχνεται τῆς «Ματὲν» γιατὶ δέχεται νὰ δημοσιεύουνται στὶς στῆλες της ἄρθρα τοῦ Γερμανόφιλου Μεταξᾶ ποὺ εἶναι ὑβριστικὰ γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Πῶς ἁπλοποιοῦνται τὰ πράματα

Ἐπειδὴ ἡ Ἰταλία βιάζεται νὰ ξαναρχίσει τὶς κανονικὲς φιλικές της σχέσεις μὲ τὴν Τουρκία, θὰ ἐπικυρώσει τὴ Συνθήκη τῆς Λωζάνης μοναχὰ μὲ Βασιλικὸ Διάταγμα, κι' ὄχι μὲ συνεδρίαση τῆς Βουλῆς.

Ἡ Τούρκικη ἀλληλοφαγωμάρα

Ὁ «Ἡμερ. Τηλέγραφος» βεβαιώνει πὼς τὰ Ἐσωτερικὰ τῆς Τουρκίας εἶναι πολὺ ἀνώμαλα. Ἡ διχόνοια ἀνάμεσα στὸν Κεμὰλ καὶ στὸ Νουρεντὶν ἔγινε σοβαρώτατη. Ὁ Κεμὰλ ἐφοβέρηξε τὸν τελευταῖο πὼς θὰ τὸν σκοτώσει καὶ τὸν ἀπέλυσε. Ὁ Νουρεντὶν ἐτόνισε στὸν Ἰσμὲτ πὼς ἂν ὁ Κεμὰλ δὲν ἀναιρέσει τὴν ἀπόλυση θὰ δημιουργήσει στρατιωτικὸ κίνημα ἐναντίον του. Ὑπάρχουν πιθανότητες πὼς ὁ Κεμὰλ θὰ ὑποκύψει μπροστὰ στὴν ἑνωμένη ἀντίδραση τῶν δύο πολὺ ἰσχυρῶν τούρκων Στρατηγῶν.

Ἀριθ. 29371
στὶς 20)8)23 ὥρα 6 πρωΐ

Οἱ δὲ Ἀρμένιδες....

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» τῆς Λόντρας βεβαιώνει πὼς ἡ κυβέρνηση τῆς Ἄγκυρας ἄρχισε καινούριες καταδιώξεις καὶ ἐκτοπισμοὺς τῶν Ἀρμενίδων. Τὰ γεγονότα αὐτὰ ποὺ δείχνουν πὼς ὁ Τοῦρκος καὶ χωρὶς τὴν πολεμικὴ ἀνάγκη εἶνε βάρβαρος, κάνανε σοβαρώτατη ἐντύπωση στὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν. Λογαριάζουν μάλιστα νἀντιδράσουνε γιὰ νἄμπει κ' ἡ Τουρκιὰ στὸν ὅμιλο τῶν Ἐθνῶν ποὺ τὴν ἀποτελοῦνε.

Τὸ συνέδριο τῆς Ἀμαρτίας

Τώρα κοντὰ πρόκειται νὰ γίνει στὴν Ἀθήνα γενικὸ συνέδριο τῶν Μεταξικῶν γιὰ νὰ καθορίσουν τὶς ἐνέργειές τους στὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα.

Χαρακτηριστικώτατο!

Στὴ Σάμο τὸ Μεταξικὸ συνδιασμὸ θὰ κάνουν οἱ περίφημοι λήσταρχοι Γιαγάες.

Δολλάρια στὴν Ἑλλάδα

Ἡ Ἀμερικανικὴ «Ἑταιρεία τῶν Φίλων» θὰ μεσολαβήσει στὴν Ἀμερικανικὴ Κυβέρνηση γιὰ νὰ παραχωρηθοῦνε πιστώσεις στὴν Ἑλλάδα.

Ἀκόμα μελέτες

Ὁ ὑπουργὸς κ. Σίδερης μαζὶ μὲ ἀντιπροσώπους τῆς Ἐπιτροπείας τῶν ἀλυτρώτων, φεύγουνε γιὰ τὴ Μακεδονία γιὰ νὰ μελετήσουνε τὴν ἐγκατάσταση τῶν προσφύγων.

Ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς στὴν Ἀθήνα

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας Μοντάνια ποὺ ἔλειπε στὴ Λωζάννη ἀπὸ πολὺν καιρό, ὅπου ἀντιπροσώπευε τὴν Κυβέρνησή του στὴ Συνδιάσκεψη, γύρισε στὴν Ἀθήνα, καὶ ἀνεκοίνωσε χτὲς στὴν Κυβέρνηση πὼς ξαναπέρνει στὰ χέρια του τὴ Διεύθυνση τῆς Ἰταλικῆς Πρεσβείας. Τὴν ἀνακοίνωση αὐτὴ τοῦ Μοντάνια τὴ λογαριάζουν ἐδῶ σὰν ἐπα-

---

σ τέκουνται ὀπ' τὰ λείψανά τους. Σὲ κάθε μιᾶς δρασκελιᾶς τόπο εἶναι σκαμμένοι κάτι λάκκοι σὰν γοῦβες ποὺ ἔσκαψαν ἕνα κοπάδι χτήνη γιὰ νὰ γεννοβολήσουν μέσα Λὲς πὼς ἤτανε φυτεμένες πατατιὲς ποὺ τὶς ξερρίζωσαν. Εἶναι οἱ λάκκοι ποὺ κάνουν οἱ ὀβίδες ποὺ πέφτουν ἐδῶ γύρου, μῆνες καὶ μῆνες τώρα. Χάσκουνε ἠλίθια πρὸς τὸ μυστήριο τοὐρανοῦ, καὶ γιομίζουνε κιαὐτὲς φεγγάρι, σὰ μεγάλες χωματένιες κοῦπες ποὺ ξεχυλᾶνε ἀπὸ ἄὔλο μέλι. Μακρυὰ ἡ ὁλοσκότεινη λαγκαδιὰ μὲ τὸ μεγάλο ποτάμι, ποὺ δὲ φαίνεται, μὰ τάκοῖς νὰ φωνάζει θριαμβευτικὰ μὲ τὰ νερένια του ρύγχη σὰν ἀφουκραστεῖς πολύ.

Καὶ πάρα πέρα ἀρχίζει νὰ σηκώνεται πρὸς τὸν οὐρανὸ ἡ τρομαχτικὴ πυραμίδα τοῦ Περιστεριοῦ πίσου ἀπὸ μιὰ θαμπὴ γάζα, ἀπ' τὴν ἀσημένια σκόνη τοῦ φεγγαριοῦ. Ὅλη ἡ φύση αὐτιάζεται σιωπηλὰ γιὰ νἀκούσει τὴ μαγεμένη βουὴ τοῦ εὐτυχισμένου ποταμιοῦ. Αὐτὸ τρέχει λεύτερα μὲς τοὺς κάμπους καὶ σαλτέρνει στὶς πέτρες κιἀφρίζει γύρου στοὺς κορμοὺς τῶν δέντρων, σὰ δυνατὸ νέο ξεκαπίστρωτο ἄλογο, ποὺ χαίρεται τὴν ἀγριάδα του καὶ τὴν ἀπόλυτη λεφτεριά του. Σὲ λίγον καιρὸ ἐδῶ ποὺ κάθουμαι θὰ στέκεται ἕνα ἀγρίμι καὶ θἀνεσαίνει εὐχαριστημένο, μὲ κρεμασμένη τὴ γλῶσσα του.—Τί σημασία μποροῦν νἄχουν οἱ ἀθρώπινοι χρονολογικοί μας ὅροι ἀντίκρυ στὴν αἰωνιότητα αὐτῶν τῶν βουνῶν, ποὺ κάθουνται τόσο στερεὰ καταλαγιασμένα πάνου στὴ ράχη τῆς μεγάλης Γῆς. Καὶ πόσο τὴν ἴδια σημάντη ἀξία ἔχει γιὰ ὅλη αὐτὴ τὴ Φύση ποὺ μὲ κυττάζει αὐτὴ τὴ στιγμὴ μὲ τόσο σκληρὴ ἀπάθεια αὐτὸ τὸ πρᾶμα: τὸ πὼς ἐδῶ ποὺ εἶμαι κάθεται ἕνας ἄθρωπος μὲ διανόηση καὶ μὲ ζωντανὴ σκέψη, κιὄχι ἕνα ἀγρίμι ποὺ ἔχει κρεμασμένη τὴ γλῶσσα του κιἀνεσαίνει ἥσυχα τὸν ἀγέρα καὶ τὴ φεγγαροπλημμύρα. Καὶ ὅμως αὐτὸ τὸ ὄν ποὺ εἶμαι ἐγώ, νομίζει πὼς ἔχει μέσα του μιὰ πολύτιμη σπίθα ὀπ' τὸ πυροφόρο καλάμι τοῦ Προμηθέα. Καὶ στέκεται ἱκετευτικὰ μπροστὰ στὸ μαῦρο ἐρωτηματικὸ τῆς Ζωῆς. Καὶ κρούγει ἀπελπιστικὰ τὸ χαλκένιο χτυπητῆρι τῆς σιδερόπορτας ποὺ φράζει τὸ μεγάλο Νόημα τοῦ Κόσμου. Καὶ πασπατεύει μὲ ἀγωνία τὰ τείχη ποὺ κλείνουν βουβὰ καὶ πένθιμα τὰ Μυστικά του. Ὡς τόσο ὁ πόλεμος θὰ περάσει κάποτες. Τὰ κόκκαλα τῶν δυστυχισμένων, ποὺ ἤρτανε τόσο μακρυὰ ἀπ' τὸν τόπο τους νὰ κακοθανατίσουνε, θὰ γίνουν ἄσπρα σὰν τὴ ζάχαρη, καὶ μέσα στὰ κάφκαλά τους ποὺ θἀποροῦν, θἄρτουν νὰ κατοικήσουν ζουζούνια καὶ σαρανταποδαροῦσες. Κι' ὅλα τὰ βουνὰ θὰ στέκουνται πάλι ἀτάραχα στὸν τόπο τους καὶ θὰ περιμένουνε τὸ Μοιραῖο, περήφανα, αἰώνια καὶ ὑπομονετικά. Κι ὁ λόφος αὐτὸς ποὺ τὸν ἔχουμε ὀργάσει, καὶ τὸν ἔχουμε τρυπήσει, καὶ τὸν ἔχουμε κόψει σὰν φέτα πεπονιοῦ, δὲ θὰ θυμᾶται κἂν τὸ πέρασμά μας πάνου στὴ ράχη του, μηδ' ὅσο θὰ θυμᾶμαι ἐγὼ τὶς ψεῖρες ποὺ πορπατᾶνε αὐτὴ τὴ στιγμὴ πάνου στὴ δικιά μου, σὰ θὰ ξαναγίνω ἄθρωπος καὶ θἄβγω στὸ φῶς τοῦ Θεοῦ μὲς ἀπ' τὸν ὀγρό μου τὸν τάφο.

(Ἔχει συνέχεια)

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

Η Πολιτική

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Τρυγητὴς 20

Ἡ κυβερνητικὴ κρίση ποὺ δημιουργήθηκε στὴ Γερμανία ἀπ' τὴν παραίτηση τοῦ Κοῦνο ἔληξε, ὅπως λένε στὴ δημοσιογραφικὴ γλῶσσα. Τὸν διεδέχθη ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος Στρέζεμαν, ἀφοῦ κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχει τὴν ὑποστήριξη τριῶν ἄλλων κομμάτων : τοῦ σοσιαλιστικοδημοκρατικοῦ, τοῦ κέντρου, καὶ τοῦ δημοκρατικοῦ. Εἶνε ἕνας συναοπισμὸς ἀπὸ τὰ μετριοπαθέστερα στοιχεῖα τῆς Γερμανίας καὶ ἀρκετὰ δυνατός, ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψει πὼς ἔχουν σήμερα τὴν πλειονοψηφία στὸ Γερμανικὸ κοινοβούλιο. Καὶ μέσα στὴ Βουλὴ τὰ πράγματα διορθώθηκαν, καὶ σχηματίσθηκε μιὰ κυβέρνηση ποὺ θὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἐπιβάλει τὸ κράτος τοῦ Νόμου. Βέβαια ἀπόλυτη τάξη δὲν βασιλεύει ἀκόμα στὴ Γερμανία, καὶ οἱ ἀπεργίες, οἱ μικροσυμπλοκὲς καὶ οἱ μικροαρπαγὲς στὶς διάφορες πόλεις τῆς Γερμανίας δὲν ἔπαψαν. Μὰ μεγάλη σημασία στὸ σύνολο δὲν ἔχουν.

Κεῖνο ποὺ εἶνε πολὺ δύσκολο, εἶναι τὸ πῶς θὰ διορθωθεῖ ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση, ὕστερα ἀπ' τὸ κατρακύλημα τοῦ μάρκου — 12 ἑκατομύρια μιὰ ἐγγλέζικη· Ἡ Κυβέρνηση τοῦ Κοῦνο εἶχε λάβει μερικὰ μέτρα φορολογικὰ γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει τὴν κατάσταση· καὶ ἡ βουλὴ τὰ ψήφισε τὴν τελευταία μέρα ποὺ ὁ Κοῦνο ἦταν ἀκόμα στὴν ἀρχή. Ἦταν μιὰ βαρειὰ φορολογία τοῦ κεφαλαίου. Δὲ ξέρουμε ἂν ἡ νέα Κυβέρνηση τοῦ Στρέτζεμαν θὰ τὰ ἐφαρμόσει, ἢ ἔχει ἄλλα δικά της μέτρα. Τὸ πιὸ σπουδαῖο καὶ τὸ πιὸ δύσκολο εἶναι πῶς θὰ ἐπιβληθεῖ ἡ κυβέρνηση στοὺς μεγάλους κεφαλαιοκράτες ποὺ ἄγουν καὶ φέρουν τὴ Γερμανία, ρίχτουν καὶ ὑψώνουν τὸ μάρκο, θησαυρίζουν εἰς βάρος τοῦ φτωχοῦ κοσμάκη ἀνέλπιστα κέρδη, μὲ τὴ μάσκα πάντοτε τοῦ πατριωτισμοῦ ἐννοεῖται, μποδίζοντας τὸ Γερμανικὸ λαὸ νἄρτει σὲ συνεννόηση μὲ τοὺς Γάλλους γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ Ρούρ,«ἐν ὀνόματι τῆς Γερμανικῆς Πατρίδος» πάντα, καὶ σὲ κάθε ζήτημα, κρατώντας ὑποδουλωμένη τὴν Κυβέρνηση τῆς Χώρας κάτου ἀπ' τὴ βαρειὰ κιἀχόρταγη κασσα τους. α.

νάληψη τῆς διπλωματικῆς ἐπαφῆς Ἑλλάδος-Ἰταλίας, ποὖχε διακοπεῖ ἐδῶ καὶ 10 μῆνες μὲ τὸ διώξιμο τοῦ Κωνσταντίνου.

Ἡ Κυβέρνηση κ' οἱ ἀπεργοὶ

Ἡ Κυβέρνηση πολεμᾶ πολὺ δραστήρια γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει τὶς συγκοινωνίες καὶ τὴν προπαρασκευὴ ἀρκετοῦ ψωμιοῦ ποὺ σταμάτησαν μὲ τὴν ἀπεργία.

Ὁ Ἀγνωστὸς Κομμουνιστὴς Μαναρόγιας ποὺ εἶναι ἀπ' τοὺς ὀργανωτὲς τῆς μεγάλης ἀπεργίας ἐδιώχτηκε ἔξω ἀπ' τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδας.

Οἱ Ἐγγλέζικες

Γύρισε ἀπ' τὴ Λόντρα ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας κ. Διομήδης, φέρνοντας μαζί του καὶ τὴ σύμβαση τοῦ προσφυγικοῦ Δανείου. Μὲ σένα μῆνα ἔρχεται ἡ προκαταβολὴ τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου Ἐγγλέζικων λιρῶν.

Κι'ἄλλες στερλίνες !

Ἕνας ὅμιλος ἀπὸ Ἐγγλέζους κεφαλαιούχους παρουσιάστηκε στὴν Κυβέρνηση προτείνοντας νὰ τῆς κάνει δάνει 5, 000,000 λιρῶν στερλινῶν. Ἡ πρόταση συζητεῖται.

Τὰς σφραγίδας σας ἀπὸ καουτσοὺκ στεῖλον ΜΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟ (Μπὰς φανάρ) Παράδοσις ἐντὸς εἰκοσιτετραώρου.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Ἔχουμε τὴν ἐλπίδα πὼς ἡ Κυβέρνηση θὰ θελήσει νὰ ξαναεξετάξει τὴν τελευταία της ἀπόφαση γύρω στὸ ζήτημα τῶν ἀνυπόταχτων καὶ τῶν λιποταχτῶν. Ὅταν οἱ πολεμιστὲς ποὺ δώσανε **τὸ πᾶν** γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἰδοῦνε πὼς μένα χιλιάρικο ξοφλᾶνε οἱ λιποτάχτες κοὶ φευγατισμένοι τοῦ ἐξωτερικοῦ, πολὺ λογικὰ θὰ σκεφτοῦνε πὼς; τόσο λογαριάζει τὸ Κράτος τὴν ἀξία καὶ τοῦ δικοῦ των αἵματος καὶ τῶν δικῶν τους κόπων γιὰ τὴν κοινὴ σωτηρία. Ἔτσι κάθε ἔξυπνος ταλλαρᾶς θὰ φροντίζει νὰ φευγατίζει τοὺς κανακάρηδές του στὶς Εὐρῶπες καὶ τὶς Ἐλβετίες, καὶ θὰ μείνουν μοναχὰ οἱ φουκαράδες γιὰ νὰ σκοτώνουνται μπόλικα γιὰ τὸ μεγαλεῖο τῆς πατρίδας καὶ τῶν περιουσιῶν τῶν λιποταχτῶν. Εἶναι πολὺ σοβαρὸ τὸ ζήτημα, καὶ πρέπει ἡ Κυβέρνησή μα νὰ τὸ ξανασυλλογιστεῖ.

Οἱ Σύνδεσμοι τῶν Ἐφέδρων ὅλου τοῦ Κράτους ἀπὸ τῆς τὸ ὑποδείξουνε σύντομα. Κιὄχι μονάχα αὐτό, μὰ κιἀκόμα νὰ τὴν παρακαλέσουνε νὰ βγάλει ἕνα ἄλλο Διάταγμα ποὺ νὰ βάζει σόλους αὐτοὺς ἕνα μεγάλο φόρο **λιποταξίας**. Τὸ 1]3 π. χ. τῆς περιουσίας. Καὶ μὲ τὸ μεγάλο ποσὸν ποὺ θὰ μαζευτεῖ ἔτσι ἀπ' αὐτοὺς ; ποὺ γλεντούσανε μὲ τὶς κοκκότες τοῦ Παρισιοῦ καὶ τῆς Ἐλβετίας ὅταν ἐμᾶς μᾶς ἔτρωγε ἡ ψεῖρα καὶ τὸ βόλι, νὰ ἀνακουφιστοῦν οἱ φτωχοὶ ἔφεδροι ποὺ ἀπόμειναν δίχως δουλειὰ καὶ δίχως σπῆτι καὶ δίχως χωρίφι καὶ δίχως ψωμί.

Ἔτσι μονάχα θὰ γινότανε κάτι **σχετικῶς δίκιο**. Γιατὶ ἡ ζωή, τὸ αἷμα καὶ ἡ ὑγεία τῶν φτωχῶν φαντάρων ποὺ σήριζαν σπίτια ὁλάκαιρα, δὲν ζυγίζωνται μὲ ὅλα τὰ χιλιάρικα τῶν κουραμπιέδων ποὺ τόσκασαν μόλις ἄρχισε ὁ πόλεμος, κι' ἄφισαν σέμᾶ; τὰ κορίτσα νὰ φυλάξουμε τἀγαθά τους καὶ τὴν τιμὴ τοῦ Ἔθνους των, τοῦ σπιτιοῦ των, καὶ τῶν ἀδερφάδων των. Οἱ ΣΕΣ τοῦ Νομοῦ μας ἄ; συλλογισθοῦν καλὰ πάνου σαὐτὴ τὴ λύση. Κ ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπή μας, ποὺ τόσο ἐπιτυχημένα διαλέχτηκε ἀπ' τὰ χωριά, ἄ; κάνει ἔργο τὴν πρότασή μας.

ΠΑΝΤΑ ΔΙΚΟΙ ΤΗΣ

Μὲ συγκίνηση θὰ διαβάσουνε οἱ συνάδελφοι τὸ ἐγκύκλιο γράμμα ποὺ στέλνει ἡ Ἐπανάσταση στὰ Ὑπουργεῖα. Μέσα ἐκεῖ κάτου ἀπὸ τὰ ἁπλὰ λόγια τοῦ Πλαστήρα ξεχωρίζει τὸ εἰλικρινέστερο καὶ θερμότερο ἐνδιαφέρο γιὰ τὴν τάξη μας. Εὐγνωμονοῦμε τὴν Ἐπανάσταση γιὰ τὴν τέτοιαν ἐκδήλωση τῆς στοργῆς της. Καὶ τὴν διαβεβαιώνουμε : Ὅπως βασίστηκε σὲ μᾶς γιὰ νὰ βαστάξει τὸν ἐξωτερικό μας ἐχθρὸ καρφωμένο στὸν Ἔβρο, τὸ ἴδιο μπορεῖ νὰ βασιστεῖ καὶ πάλι γιὰ νὰ πατάξει σὲ ὅποια στιγμούλα θελήσει τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθρούς ποὺ ὑπονομεύουνε τὸ τίμιο ἔργο της.

Η ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗ

Στὸ συνάδελφο παρατηρητὴ τοῦ ΣΕΣ Παμφύλων καὶ σόλους τοὺς ἀγρότες ποὺ ἐνδιαφέρουνται φυσικὰ γιὰ τὸ τόσο σπουδαῖο ζήτημα τῆς ἀγροφυλακῆς, δίνουμε τὶς παρακάτου πληροφορίες. Ὁ ΣΕΣ ἐπιδίωξε καὶ ἀντιπροσωπεύτηκε ἀπὸ τρία εἰδικὰ μέλη του στὶς συνεδριάσεις τῆς Νομαρχίας ποὺ ἔγιναν γύρου στὸ ντόπιο σχέδιο τῆς Ἀγροφυλακῆς. Ὁ ἕνας μάλιστο ἀπ' αὐτοὺς τοὺς τρεῖς συναδέλφους μας εἶν' ἐκεῖνος ποὺ σύνταξε τὸ νέο Μυτιληνιὸ Νομοσχέδιο ποὺ ὑποβλήθηκε στὴν Κυβέρνηση.

Στὸ Νομοσχέδιο αὐτὸ βάλθηκε πολλὴ προσπάθεια γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦνε περισσότερο τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν, μὲ τὸ νὰ ἐκλέγουν οἱ ἴδιοι οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι τὶς Γεωργικὲς Ἐπιτροπὲς, καὶ μέσο αὐτῶν τοὺς ἐφέδρους ἀγροφύλακες. Μπῆκε δηλαδὴ ὡς βάση ***ἡ ἀποκέντρωση καὶ ἡ αὐτοδιοίκηση***, μὲ μιὰν ἐπίβλεψη μονάχα ἀπὸ μέρος τῆς Νομαρχίας καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, γιὰ νὰ γλυτώσουμε ἔτσι ἀπ' τὸ σκλοβωμὸ στὸ Κέντρο, κ' ἐπομένως ἀπ' τὴν καθυσιέρηση, κιἀπ' τὴ δέσμευση τῆς τοπικῆς πρωτοβουλίας, καὶ μαζὺ μαὐτά, κιἀπ' τὸ πολυέξοδο τῶν ἀγρονόμων καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ συστήματος.

Πραγματικὰ ἡ Κυβέρνηση ἀναγνώρισε κατ' ἀρχὴν τὴν τοπικὴ σκοπιμότητα τοῦ σχεδίου μας, καὶ μιὰ νεώτερη διαταγή της πρὸς τὴ Νομαρχία, δίνει τὸ δικαίωμα νὰ καταρτισθεῖ καὶ νὰ ὑποβληθεῖ ξανὰ τὸ ὁριστικὸ Μυτιληνιὸ Νομοσχέδιο, μὲ ὅποιαν τροποποίηση ἐγκρίνει ὁ τόπος μας μας στὸ διοικητικὸ μέρος, χωρὶς ὅμως νἀλλαχτεῖ καὶ τὸ διαδικαστικὸ μέρος τοῦ Κυβερνητικοῦ Νόμου, ποὺ ἐμεῖς στὸ δικό μας σχέδιο τὄχαμε ἀλλάξει ἐπὶ τὸ αὐστηρότερο.

Τώρα γίνεται σκέψη νὰ προσκληθεῖ στὴ Νομαρχία ἐπὶ τοῦτο τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, ὅπου πάλι θἀντιπροσωπευτεῖ ὁ Σύνδεσμός μας, γιὰ νὰ βοηθεῖ τελειωτικιὰ λύση στὸ σπουδαιότατο αὐτὸ ζήτημα.

Στἄλλα μέρη τῆς Πατρίδας, Ἑλλάδας ἐπικροτοῦν τὸν Κυβερνητικὸ θεσμὸ γιατὶ προτήτερα δὲν εἶχαν ἀπολύτως τίποτα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴ Μυτιλήνη ποὺ εἶχε λίγο πολὺ κάποιο δικό της τοπικὸ διοργανωμένο σύστημα.

ΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ

Εἶναι κάμποσες μέρες τώρα ποὺ κοινοποιήθηκε ἕνα εὐεργετικὸ διάταγμα ποὺ δίνει ἀναστολὴ στὸ ὑπόλοιπο τῆς ποινῆς σὲ μιὰ τάξη καταδίκων ποὺ ὑπερέτησαν στὸ στρατὸ δυὸ χρόνια τώρα τελευταῖα, γιὰ νήγαινε ὡς τὴ Σαλονίκη τὶς τελευταῖες μέρες γιὰ νὰ γραφτοῦνε ἐθελοντές. Καλὴ κιἄξια ἡ ἀπόφαση. Ὁ εἴκτος καὶ ἡ συμπόνεση γιὰ κείνους ποὺ πάσχουν εἶναι ἕνα πολὺ ἀψηλὸ ἀνθρωπιστικὸ αἴσθημα. Ἂς ἁπλωθεῖ λοιπὸν τὸ μέτρο καὶ στοὺς ἀποδέλοιπους ἐφέδρους καὶ ἐθελοντὲς ποὺ ὑπερέτησαν στὴν πρώτη γραμμὴ πρὶν ἀπὸ τὸ 1920. Αὐτοὶ οὔτε δραπέτες κἂν εἶναι σὰν τοὺς ἄλλους, ποὺ ἀμνηστεύουνται τώρα μόνο καὶ μοναχὰ γιατὶ πήγανε στὴ Σαλονίκη, μὰ ἔχουν ζητήσει μὲ κανονικὴ ἀναφορὰ νὰ σταλθοῦνε στὸ Μέτωπο. Ἡ Ἐπανάσταση ἂς κάνει αὐτὴ τὴν εὐεργετικὴ χειρονομία. Ἂς ξαπλώσει τὸ εὐεργετικὸ διάταγμα τῆς ἀναστολῆς σ' ὅλους τοὺς κατάδικους ἐφέδρους καὶ ἐθελοντὲς ἀπὸ τὸ 1912 κ' ἐδῶ.

Ἔτσι καὶ μιὰν ἀδικία θὰ διορθωθεῖ, κ' ἕνα δίκηο παρίπονο θὰ θεραπευθεῖ, κ' ἕνα σωρὸ παλληκάρια θὰ ξαναγυρίσουνε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ σπιτιοῦ καὶ θὰ γίνουνε πολῖτες καλοὶ καὶ χέρια χρήσιμα γιὰ τὴν οἰκογένειά τους καὶ μὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐθνοσωτήρια Ἐπανάσταση ποὺ τῆς ὑποβάλλουμε τὴ θερμὴ αὐτὴ παράκληση ἀπὸ μέρους ὅλων τῶν χιλιάδων τῶν ἀπολυμένων στρατιωτῶν μας, ἂ; θελήσει νὰ κάνει ἀκόμα μιὰ εὐεργεσία σὲ τόσους Ἕλληνες, ποὺ ἔχουνε κι' ὅλας πολεμήσει γιὰ τὴν πατρίδα τους.

ΟΙ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

Ἀπ' τὴν «Τεβχὶτ Ἐφκιὰρ» τῆς Πόλης; τῆς 17-8-23 μᾶς μετάφρασαν αὐτὰ ἐδῶ κάτου τὰ χαριτωμένα πράματα. Τὰ παραδίνουμε στὴ Στρατιωτικὴ μας Διοίκηση μὲ τὴ σύσταση ***νὰ τὰ πραγματοποιήσει*** τουλάχιστο — ἀφοῦ τὰ γράφουν ποὺ τὰ γράφουν καὶ τὰ πιστεύουν ποὺ τὰ πιστεύουν —. Τὰ παραδίνουμε καὶ στοὺς τούρκου, ποὺ ἐπιμένουν νὰ μένουν συμπολῖτες μας; μ' ὅλες τὶς φριχτὲς κακοπάθειες ποὺ ὑποφέρουν ὅπως καταθέτουν οἱ ὁμοεθνεῖς τους στὸν Ἐρυθρὸ Σταυρό. Ἂ; τὸ διοβάσουν παίρνοντας τὸν ἀπογευματινό τους χωνευτικὸν ναϊμακλῆ στὴν Ἀπάνω Σκάλα καὶ μετὰ τὴν πούληση τοῦ τελευταίου τους παραθυρόφυλλου καὶ τοῦ στερνοῦ τους κεραμιδιοῦ. Νὰ ἡ μετάφραση:

«Οἱ Ὀθωμανοὶ Μουσουλμᾶνοι ποὺ φεύγουν ἀπ' τὴ Μυτιλήνη στὴ Σμύρνη κατέθεσαν τὰ παρακάτου στὸν «διεθνῆ Ἐρυθρὸ Σταυρὸ» καὶ στὴν «Ἐρυθρὰ Ἡμισέληνο». Ὁ Μουσουλμανικὸς πληθυσμὸς τοῦ νησιοῦ ὑποφέρει τρομερά. Ὡ; τὰ τώρα πέθαναν ἀπ' τὴν πεῖνα 3—4 Τοῦρκοι. Κάποιος ἄλλος πεινοῦσε καὶ δοκίμασε νὰ πουλήσει τὸ γαϊδοῦρι του. Μὰ τοῦ τὸ ἄρπαξε ἕνας Χριστιανὸς λέγοντάς του. «Ἐσεῖς φεύγετε. Αὐτὰ εἶναι δικά μας!» Οἱ Ἕλληνες ἀπ' ὅλου; τοὺς Τούρκους ποὺ φεύγουν, ἴσαμε ἡλικία ἑξήντα χρονῶν, πέρνουνε κι ἀπ' ὅσους δὲν εἶναι στρατεύσιμοι, 1000 ἕως 5,000 δραχμὲς; γιὰ ἀντισήκωμα!»

ΕΡΩΤΩΜΕΝ...

Καὶ τώρα «ἐρωτῶμεν», ὅπω; ἔλεγε κιὁ μακαρίτης ὁ Θεοτόκης. Ὑπάρχει ἄραγε στὸ Ὑπουργεῖο ἁρμόδια ὑπηρεσία ποὺ νὰ παρακολουθεῖ καὶ νὰ διαψεύδει ὅλες αὐτὲς τὶς ἡλίθιες τούρκικες κακοήθειες, ποὺ σπέρνουνται στοὺς διεθνεῖς φιλανθρωπικοὺς ὀργανισμούς, περνᾶνε στὸν Τύπο καὶ σκορπιοῦνται σόλη τὴν Εὐρώπη ; Ἢ ἀρκούμαστε πάντοτε στὴν περίφημη περιφρονητικὴ σιωπή μας, ποὺ πίσωθέ της κρύβεται ἡ τεμπελιά, ἡ ἀνοργανωσιὰ κ' ἡ ἔλλειψη συστήματος ;

ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ

Μὲς τὸ μῆνα τελειώνουν οἱ δουλιὲς τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ποὺ ἀνάλαβαν νὰ ξετάζουνε τὶς προτάσεις τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ποὺ ζητοῦνε νὰ μονιμοποιηθοῦν. Ἀπ' τὶς 1000 τέτιες αἰτήσεις ποὺ στάλθηκαν στὸ Ὑπουργεῖο τῶν Στρατιωτικῶν, ἀποφασίστηκε νὰ ἐγκριθοῦν πολὺ λίγες, 100 πάνω κάτω, ἐπειδὴ τώρα μὲ τὴν εἰρηνικὴ κατάσταση τῆς χώρας δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ πληθύνουν οἱ μόνιμοι ἀξιωματικοί.

ΟΙ ΑΓΙΑΠΑΡΑΣΚΕΒΓΩΤΙΣΣΕΣ

Πρὸ δυὸ χρόνια ὁ γυναικεῖος κόσμος τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἦταν βυθισμένος σὲ μιὰ ἀφάνεια κι' ἀκινησία, ποὺ ἄμα τὴν ἔβλεπες ἔλεγες πὼς; ἐκεῖ θὰ μείνει γιὰ χρόνια ἀκόμα : Ξαφνικὰ ρίχτηκε μιὰν ἰδέα καὶ γέννηκεν ἕνα; Σύλλογος Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων' καὶ ἡ θέληση καὶ τὸ ξύπνημα ξεπετάχτηκαν ἀμέσως μὲ δύ' αμη ποὺ ὅσο πάει καὶ μεγαλώνει. Κ' ἡ δουλειά του καὶ τ' ἀποτελέσματά του ὡς τώρα δὲν εἶνε ἀρλούμπα γιὰ ἀερολογίες σὰ σαπουνόφουσκες. Μιὰ δουλειὰ θετικὴ, ποὺ προχωρεῖ μὲ ἀριθμητικοὺς λογαριασμούς, κι' ὅλο ὅμορφους καὶ πρακτικοὺς σκοπούς. Ὡς τώρα ἔχει ἀποχτήσει ἕνα σημαντικὸ χρηματικὸ κεφάλαιο. Βοήθησε κείνους ποὺ ἦρταν ἀπ' τὴν αἰχμαλωσία, καθὼς καὶ τοὺς ἀπόρους ποὺ ἦταν στὸ στρατό. Φέτος θὰ πάρει βιβλία σ' ὅλα τὰ φτωχὰ κορίτσια καὶ παιδιά, ποὺ θὰ τὰ ποδίσει, καὶ θὰ τὰ ντύσει κιὅλας. Καὶ στὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ χρόνου δυὸ κορίτσια φτωχὰ θὰ τὰ στείλει στὴν Ἀθήνα μὲ τελεως δικά του ἔξοδα νὰ σπουδάσουν τὸ ἕνα μαμὴ καὶ τὸ ἄλλο δασκάλισσα. Καὶ στὸ μεταξὺ θὰ παρακολουθεῖ τὴν ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν τοῦ σκολειοῦ κι' ἅμα βλέπει νὰ φανερώνεται μιὰν ἰδιοφυΐα γιὰ ἕνα ταλέντο θὰ τὸ ὑποστηρίζει ὑλικὰ στὸ ξακολούθημα τῶν σπουδῶν του. Μεγάλη ὑποστήριξη βέβαια ἔχει ἀπ' τοὺς Ἁγιαπαρασκεβῶτες τῆς Ἀμερικῆς, ποὺ στέλνουν κατὰ δεκάδας τὰ δολλάρια στὸ Σύλλογο ἀφτὸ, ποὺ βλέπουν πὼς τόσο καλὰ ἐργάζεται.

Ἀλήθεια ἀξίζει ἕνα μεγάλο μπράβο στὶς Κυρίες καὶ Δεσποινίδες ποὺ μὲ τόση ὄρεξη βάλθηκαν νὰ δουλέψουν γιὰ τὸ ξύπνημα καὶ τὴν πρόοδο τοῦ χωριοῦ των.

— ΔΩΡΕΑΝ —

Στοὺς ***συνδρομητὲς*** τῆς «Καμπάνας» ποὺ ***προπληρώνουν*** τὴ συνδρομή τους θὰ δοθεῖ δωρεὰν ἕνας τόμος διηγημάτων τοῦ διευθυντή μας ποὺ τυπώνεται.

ΙΑΤΡΟΣ D. NAVASSART

Διπλωματοῦχος Γαλλικοῦ Πανεπιστημίου

Εἰδικὸς παθολόγος καὶ νευρολόγος ὡς καὶ τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων (σύφιλις, βλενόρροια καὶ ἕλκη) καὶ τῶν νοσημάτων τοῦ δέρματος μετὰ ἐπιβεβαιώσεως τῆς διαγνώσεως διὰ μικροβιολογικῆς ἐξετάσεως ὀρρολογικῆς τοῦ αἵματος.

Δέχεται ἀσθενεῖς πάσχοντας ἐκ τῶν ἄνω νοσημάτων ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ μὲ εἰδικὴν ἐγκατάστασιν ἰατρείῳ εἰς τὸ Κεντρικὸν Φαρμακεῖον Ἀδελφῶν Ε. καὶ Ι. Χιωτέλλη 8 2)2—12 καὶ 3—6. Ι—40

«ΕΝΩΣΙΣ ΙΣΠΑΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ»

Ἀσφάλειαι καὶ Ἀντασφάλειαι πυρὸς

Κεφάλαιον Δολλ. Χρυσᾶ 3,455,997,62

Διευθυντὴς ἐν Ἑλλάδι: Μιλτιάδης Νεγρεπόντης.

Πράκτορες ἐν Δέσβῳ :

Ἀθηναῖος & Πρωτούλης

Ὀρυκτέλαια καὶ λίπη Ἀνδρὲ

Χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

Ἀθηναῖος & Πρωτούλης

Στοὰ Γούτου 7

Ἐκαπνίσατε τὰ νέα τσιγάρα τοῦ Βαρβαγιάννη :

;;; ΦΑΙΔΡΑ ;;;

Μόνον μὲ 3.50 λιανικῶς

Δοκιμάσατέ τα καὶ θὰ δῆτε οἰκονομίαν, ὑγείαν, καὶ ἀπόλαυσιν καπνιστοῦ. Τὰ καπνὰ τρίτης ποιότητος δρ. ***2.50***.

Βιβλία μὲ δόσεις

Μὲ μηνιαίας δόσεις 10, 20, 30, 40 καὶ 50 δραχμῶν ἀγοράζετε βιβλία μας 100, 200, 300, 400 καὶ 500 δραχμῶν.

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ καὶ Σια

Ὁδὸς Σοφοκλέους 3.—Ἀθῆναι

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Ι. ΜΑΝΩΛΑ

Ὁδὸς Ταχυδρομείου — Μυτιλήνη

Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ

Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ

Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

Ἀλὰ Τούρκα !

— Σελάμ ! Σελάμ ! Σελάμ !

— Σελὰμ ἀλεϊκουμ ! Μὰ γιατὶ χαιρετᾷς ἀλὰ Τούρκα ἀδερφέ ;

— Δὲ χαιρετῶ. Καπνίζω. «***Σελὰμ***» εἶναι τὰ περίφημα τσιγάρα τοῦ Μπαρμπαγιάννη. Καὶ ἡ λέξη, ἔγινε σύμβολο τῶν καπνιστῶν ποὺ νιώθουν τί τοὺς γίνεται.

— «Σελάμ», λοιπόν. «Σελὰμ» ἀλεϊκιουμ καὶ ἀλεϊκιουμ «Σελάμ» !

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ἀνήσυχη ψυχή

Μαγδαληνὴ ὅλο σέρνεται
ἡ ψυχή μου ἁμαρτωλὴ
στὸν Ἴμερο ὅλο ρέβει
παραπατάει στὰ λούλουδα
μεθάει τα στὸ φιλὶ
τὴν παρθενιά τους κλέβει.
Τὰ ντόπια ὅλα τὰ χόρτασε
ζητάει ταλλοτινὰ,
νούφαρα καὶ λατάνια
Κι' ἐκεῖνα θὰν τὰ βαρεθεῖ
γιὰ νὰ γυρνάει ξανὰ
στὴν πρώτη της ἀρφάνια!!

Κέρνα !

Κέρνα τὸν Πόνο ἀφέντη μου
καὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ χαροκόπος
ποὺ γνῶμες δὲν ψηφῶ
πιοτὸ ἀπὸ τὰ χεράκια σου
ὡὲ νὰ τὸ πιῶ ὅπως κι ὅπως
ἂς εἶναι καὶ στυφό.
Ἔμαθα ἐγὼ στὴ γλῶσσα μου
νὰ πιπιλάω τὸν πόνο
καὶ νὰ τὸν τραγουδῶ.
Στὴς Ρήγισας Ἀγάπης μου
τὸν ἰριδένιο θρόνο
τὴ θλίψη νὰ μαδῶ
Σίτσα Καραϊσκάκη

ΑΠ' ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ ΜΟΥ

(Μερικὰ κομμάτια ἄσχετα τόνα μὲ τἄλλο καὶ ἀδούλεφτα ἀκόμα).

Ὁ τάφος τοῦ ἀββᾶ Ἀμοὺν

Ἂν παραμερίσεις κανένα ἀπ' τὰ διψασμένα χαμόδεντρα ποὖνε ἕνα γύρω, θὰ σ' ἁρπάξει ἀπ' τὸ μοῦτρο μιὰ λόχη ποὺ θὰ πηδήξει ἀπὸ κάτου, ἀνακαταμμένη μὲ τὴ σκόνη.

Εἶνε πρωΐ ἀκόμα, — ὁ ἥλιος δὲν ἀνέβηκε καλὰ-καλὰ δυὸ ὀργυιὲς ἀπάνου ἀπ'τὴ μελανὴ φαλάκρα τοῦ Χωρὴβ,—μὰ τὰ μολιβοχώματα ἄρχισαν κιόλας νὰ ἀχνίζουν. Κυττάζεις στὴ ρίζα τοῦ χαμόδεντρου καὶ βλέπεις ἕνα σωρὸ ροκανίδια, κάτι τι σὰν ἁλεσμένο σκοῦρο πιτυρο· εἶνε οἱ τριμμένες ρίζες κι'ἕνα σωρὸ θηκάρια ἀπὸ ψόφια μαμούδια ἀπαράλλαχτα μὲ τσόφλια κανενὸς σπόρου, κανενὸς μικροῦ καρποῦ. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ βρίσκουνται κ' οἱ τριξαλλίδες ποὺ ἀφουγκραζότανε τὶς νιχτες στὴν προσευχή του τὸ κοφτερὸ ἀφτι τοῦ ἀββᾶ. Αὐτὲς οἱ τριξαλλίδες, αὐτὰ τὰ ζούζουλα, θὰν ἀναστηθοῦν στὴν Ἀνάσταση τῶν νεκρῶν· — κύτταξέ τα, κι' ὕστερα ἄσε τὸ σκονισμένο πρινάρι νὰ πλαγιάσει ξανὰ ἀπάνω τους. . . .

Ὁδοιπόρε μου, — ἐδῶ δὲ μπορεῖ νὰ σἄφερε καμμιὰ δίψα χρυσαφιοῦ, εἴτε ἐμπόριο, εἴτε ἐλπίδα νὰ λάβεις εἰδήσεις γιὰ χαμένους φίλους. Ὅσο γιὰ ἔρωτα γυναίκας — ἄ! Αὐτὸς ἀγαπᾶ τὰ μαλακὰ κρεββάτια καὶ τὰ πράσινα δέντρα, ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα τρέχουν ἥμερα καὶ δροσερὰ νερά. . . Ἐδῶ ὅμως κύτταξε! Αὐτὰ τὰ κοβουρντισμένα χώματα, τοῦτες οἱ πέτρες ποὺ κείτουνται ἀπάνου στὰ βουνὰ σὰν ἄγρια σίδερα, κάνουν τὴ σάρκα σου νὰ φοβᾶται. Τὸ μυαλό σου καπνίζει σὰν τὸ ξερὸ κομίτι ποὺ φαίνεται πέρα, ἀπάνου στὰ χαμηλοβούνια τοῦ Ἐχάν.

Ἐδῶ εἶνε μέρες, ποὺ ὁ λῦκος παραπατᾶ ζαλισμένος μὲ διπλωμένα πισινά,— ἀκουμπᾶ ἀπάνου στὴ ζεματιστὴ πέτρα, καὶ τὰ σάλια του τρέχουν κάνοντας κόρδα ἀπ' τὴ δίψα· ἡ ἀνεσαμιά του τὸν κουνάει σύσσωμο. Τὴ νύχτα δὲ μπόρεσε ν' ἁρπάξῃ πρόβατο, γιατί ἡ μασέλα του εἶνε κλειδωμένη· σαλτάριζε ὧρες ὁλάκερες μέσα στὸ κοπάδι, τὸ ἔκλωσε σὰν σιφουνι, μὰ τὸ στόμα του τὸ κλείδωσε ὁ Θεός . . . Αὐτὸ συλλογιέται — κι' ἀκουμπᾶ αὐτὴ τὴ σιγμὴ ἀπάνου στὸ λιθάρι πίσω ἀπ' τὸ μαντρί, κ' εἶνε ἡ καρδιά του γιομάτη παράπονο . . . Ἀποκοιμιέται ἐκεῖ ξεχνῶντας τὰ μικρὰ λυκούδια του,—πῶς μπορεῖς λοιπὸν ἐσὺ νὰ συλλογισιεῖς τὸν ἔρωτα;

. . . . . .

Τὸ βουνὸ εἶνε μιὰ μολυβένια πυρωμένη μάζα. Μυριάδες βράχια καὶ πέτρες κεῖτουνται ἀπάνω του . . . Νά! Τὸ ὄρνιο κρέμεται ἀπὸ πάνω μου μὲ σφιγμένα νύχια . . .

Ἡ πνοὴ τοῦ θανάτου ἁπλώνει ὡς πέρα στὸν ὁρίζοντα . . .

. . . . . .

Κάθουμαι ἀπάνω στὸν τάφο τοῦ Ἀββᾶ Ἀμοὺν, στὴ μέση αὐτηνῆς τῆς ἐρημιᾶς. Ἡ πλάκα τρίβεται στὶς γωνιὲς καὶ βγάζει μιὰ τέτοια λαύρα ποὺθὰ μοὔκαιγε τὰ ροῦχα ἂν δὲν κρέμαζε ἀπὸ πάνου τὰ δυὸ ψόφια κλωνιά του ἕνα ψωρόδεντρο, μιὰ χουρμαδιὰ ὀχτακόσω χρονῶ. Ὁ ἴσκιος της τρέχει ἀπάνου στὸ χῶμα, ἕνας ἴσιος μαβὺς σὰν νἄνε κανένα δροσερὸ ρέμμα ποὺ ἀναβρύζει ἀπ' τὴ ρίζα της.

Φωνάζω δυὸ-τρεῖς φορὲς τὄνομα τοῦ Ἀββᾶ. Καμμιὰ ἀπόκριση . . . Περνᾶ λίγο καὶ ξαναφωνάζω . . . Ἀκούγω τὰ χαρχαλεύει κάτι μέσα στὸ μνῆμα. Βάζω τὸ μάτι μου σὲ μιὰ τρύπα καὶ κυττάζω μέσα στὸ σκοτάδι . . . Τίποτα !

Στὶς τριάντα ἢ σαράντα φορὲς ποὺ τὸν ἔκραξα, τ' ἀφτί μου ἔπιασε αὐτὰ τὰ λόγια:

Ἐμὲν ἐλελὶμ σούκουφ ἄαρακχάς.

Ἡ χαρά μου στάθηκε μεγάλη. Ἡ ψυχή μου ξεδίψασε, καὶ ξάπλωσα στὸ χῶμα, βάζοντας τὸ κορμί μου στὸ μάκρος μέσα στὸ στενὸν ἴσιο τοῦ ἕνους ἀπ' τὰ δυὸ κλαδιὰ τῆς χουρμαδιᾶς . . . . . .

. . . . . .

Τέσσερα πέντε μικρὰ κατάμαυρα δέντρα στέκουνται στὴ σειρὰ ἀπάνου σ'ἕνα βουνό. Στὸν ἴσκιο ἑνοῦς ἀπ' αὐτὰ τὰ δέντρα εἶνε ξαπλωμένος ἕνας ἄνθρωπος. Ἂν σιμώσεις θὰ δῇς πῶς κοιμᾶται μὲ τὸ κεφάλι ἀκουμπισμένο ἀπάνου σ'ἕνα μεγάλο κάτασπρο σαρίκι, καὶ πῶς ρουχαλίζει μ'ἀνοιχτὸ στόμα. . . .

Γύρω, ὥς πέρα στὸν μπάσσο ὁρίζοντα, δὲν σαλεύει τίποτα. Πνοή. Μιὰ τρομαχτικὴ νέκρα πλακώνει τὸ κάθε τι· χώματα, πέτρες, δέντρα, ζωντόβουλα, ὅλα εἶνε πνιμένα μέσα σ'ἕναν θολὸ νύπνο.

Ὥς ποὺ φτάνει τὸ μάτι, δὲν βλέπει κανένας ἄλλο ἀπὸ χαμηλὰ βουνὰ ποὺ κείτουνται τόνα πίσ' ἀπ' τἄλλο, φουσκωμένα σὰν νἄνε θόλοι ποὺ σκεπάζουν ὑπόγειες κατοικίες. Τίποτ' ἄλλο...

Ἀπὸ πάνω ὁ οὐρανὸς στέκει ἔρημος, κατάξερος—ὅμοιος μὲ πετσὶ τεζαρισμένο ἀπάνου σὲ τούμπανο. Μονάχα σ'ἕνα σημάδι ἀνεβαίνει ἕνα ψιλὸ φυτῆλι καπνός. Τίποτ' ἄλλο. Οὔτε ζωῦφιο, οὔτε μυῖγα. Πουθενά! Πουθενά!Τὸ μάτι, καὶ μαζὶ κ'ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, μάταια ψάχνει νὰ ἐβρεικάτιγιὰ νὰ μερέψει. Ἀργοσαλεύειἐδῶ κ' ἐκεῖ, ὥς ποὺ πάει καὶ πέφτει ἀφιονισμένο κάτου ἀπὸ μιὰ συκιά, ποὖνε κάτασπρη ἀπ' τὴ σκόνη, ἢ τρουπώνει φοβισμένο μέσα σ' ἕνα χουνί, στὴν καρδιὰ μιᾶς ἀραποσυκιᾶς, ποὺ φωλιάζει μιὰ φοῦχτα ἴσκιος . . . Ἐκεῖ τροποπώνει κ'ἕνα γύρω βουΐζει λὲς ἡ φλόγα ἀχνίζοντας ἀπ' τὴ γῆ,—θολώνει τὸν οὐρανὸ μιὰ κατάξερη στάχτη ποὺ πέφτει καὶ στουπώνει τὰ ρουθούνια...Ἡ ψυχὴ παραπατᾶ καὶ πάει καὶ κουρνιάζει ἐκεῖ μέσα....

Μιὰ διαπεραστικὴ μυρουδιὰ ἀπὸ καμμένα ἀγκάθια—μιὰ βρῶμα ἀπὸ τριμμένη μπαρουτόπετρα...

Ὁ οὐρανὸς εἶνε γιομάτος λόχες ποὺ κλώθουν. Χαμηλά, στὶς ρίζες τῶν βουνῶν, φαίνουνται γκρεμνισμένα χώματα. Μέσα στὶς χαράδρες μαυρίζουν ποῦ καὶ ποῦ μικρὲς γοῦβες γιομᾶτες ἴσκιο. Ἐκεῖ μέσα ἕνα σωρὸ θυμωμένες τσουκνίδες χύνουν μιὰν ἀνυπόφορη σπιρτάδα — δαγκώνουνται συναμετοξύ τους σὰν δψασμένες ὄχεντρες. Ἐδῶ καὶ κεῖ στέκουνται σωροὶ σωροὶ τὰ λιθάρια τοῦ ξεροπόταμου. Καὶ σὲ μιὰ γραμμένη μερηὰ κείτουνται τὰ κόκκαλα κ' ἡ κομματιασμένη προβιὰ κανενὸς γαϊδάρου ἢ καμμιᾶς καμήλας, κ' ἡ βρῶμα ὧρες ὧρες ἔρχεται ὡς ἐδῶ ποὺ κάθουμαι. Σιωπή! Μονάχα δυὸ χελῶνες σαλεύουν μυστηριωδῶς, καβαλλικεύονται, — σύρριζα σὲ μιὰν ἀγάβη· τὰ κατάξερα καβούκια τους τσουγκρίζουν σὰν καύκαλα . . .

Σιωπή!

. . . . . .

Περνοῦν δυὸ ὧρες ἀπάνου - κάτου . . . Ἡ ἴδια ἀκινησία! Νέκρα! νέκρα! νέκρα! . . . Πᾶς νὰ τρελλαθεῖς . . .

. . . . . .

Ἄξαφνα φανερώνεται μὲ μιᾶς ἀπάνου ἀπ' τὴν ἀποκοιμισμένη κορφὴ τοῦ Μαλέκ ἕνα στρογγυλό, ἕνα ἄσπρο σύννεφο... Δὲ σηκώθηκε σιγὰ-σιγὰ πίσω ἀπ' τὰ βουνά, παρὰ φάνηκε μονομιᾶς στὴ θέση ποὺ τῶδα, ψηλὰ μέσα στὸν οὐρανό· σιμώνοντας πρὸς τὸ μέρος ποὺ κάθουμαι ἔσκισε τὴ θολοῦρα τοῦ ἀγέρα ἐκεῖ κάτου καὶ μπῆκε μέσα στὸ γῦρο τοῦ ματιοῦ μου. Γι' αὐτὸ στὴν ἀρχὴ εἶνε ἀχνό, καὶ στιγμὴ μὲ στιγμὴ ὅλο καὶ ξεκαθαρίζει — ὅλο καὶ φουσκώνει σὰν ἕνα πελώριο τόπι μπαμπάκι . . . . Στὸ μεταξὺ ξεφυτρώνουν πίσω του ἄλλα συνεφάκια, μικρὰ-μικρὰ σὰν φοῦσκες . . . . .

Μὲ μιᾶς, μιὰ χαρούμενη πνοὴ πέφτει μέσα σ' αὐτὴ τὴν κοιλάδα τοῦ θανάτου. Πίσω ἀπὸ κείνη τὴ γωνιὰ τοῦ οὐρανοῦ βρίσκεται λὲς μιὰ μυστηριώδης φλέβα, ἀπ' τὴν ὁποία χύνεται ἁπαλὰ ἕνα ρέμμα ζωῆς καὶ χαρᾶς, — ἁπλώνει ἀπάνω στὸ κάθε τι καὶ τὸ δροσίζει. Τὸ ἀφιόνι σκορπᾶ, τὸ κάθε πρασμμα βγαίνει σιγὰ-σιγὰ ἀπ' τὴ λιποθυμιά του . . .

Μὰ ἡ λαύρα δὲν ἔσβυσε ὁλότελα τὴν ἄψη της. Μονάχα μιὰ ἐλπίδα ἀνάστασης σαλεύει μέσα στὰ πλάσματα . . .

. . . . . .

Φ. ΚΟΝΤΟΓΛΟΥΣ

Ὁ Ἰατρὸς
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων,** δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του **ἀντικρυ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5.

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΒΡΟΥ

Ο ΝΟΣΤΑΛΓΟΣ

Καθισμένος μέσα στἀντίσκηνό του, ποὖναι καὶ τὸ πιὸ ἀπεριποίητο, μὲ τα χέρια ἀκουμπισμένα στὰ γόνατα καὶ στὸ κεφάλι, σκεφτότανε ὁλοένα. Δὲν τὸν μιλοῦσε κανένας γιατὶ τὸ πρόσωπό του τόση ἀφηρημάδα ἔδειχνε, τόση ἀφοσίωση στὶς σκέψεις του, ποὺ μάντευες κάποιο τραγικὸ πλάνεμα τοῦ δυστυχισμένου του μιαλοῦ. Πότε πότε σήκωνε τὰ κλαψιάρικά του μάτια μάπλανὲς βλέμμα, μᾶς θωροῦσε ἐπιπόλαια καὶ πάλι ξανάπεφτε σὲ ναρκωτικοὺς συλλογισμούς . . .

Ὁ φανταρόκοσμος ἔχει νὰ λέγει πῶς τάχασε τάχα ἀπ' τὰ πολλὰ τὰ γράμματα, κιἄλλος ἀπ' τὸ μεράκι του, κιἄλλος ἀπ' τὸ ντέρτι τοῦ γυρισμοῦ. Ὥ; τόσο κάθε μέρα καὶ χειροτέρευε ὁ ἀπελπισμένος μας σύντροφος ὥς ποὺ μιὰ μέρα στάλθηκε στὸ Νοσοκομεῖο.

Στοὺς λιγοστοὺς φίλους του ποὺ τὸν ἐπισκεφτότανε εἶπε: Τὸ καταλαβαίνω πῶς ἐκεῖ ποὺ θὰ πάω δὲ θὰ γυρίσω πιά· Ἤτανε γραφτό μου νὰ μὴν ξαναϊδῶ τὴν ἀγαπημένη μου μάνα καὶ τὸ μαγεμένο μας τὸ νησὶ ὕστερ' ἀπὸ τέσσερα χρονια!

Πέρασε καιρὸς ἀπὸ τότες καὶ τίποτα δὲ μάθαμε.

Ἤταν ἡ νύχτα τῆς 26ης τοῦ Μάη κι' ὅλοι παραταγμένοι στὴν ἄκρη τοῦ Ἔβρου ἀμίλιχτοι, βουβοὶ περιμέναμε... Ὁ καθένας σκεφτότανε μοναχος του. Βουβὰ καὶ αὐστηρά. Βαθεια σιωπὴ κρατοῦσε . . . Πῶς ἔμοιαζε ἡ ἱστορικὴ ἐκείνη νύχτα, μὲ τὴ νύχτα του Γρανικοῦ ποταμοῦ! Ὥ; τόσο ἕνα εἰρηνευτικό, καλοσυνάτο χαμπάρι ἔφταξε καὶ συχασαμε.

Μέσα στὴν ἀνέλπιστη κείνη πλημμύρα τῆς χαρᾶς μας γιὰ τὸ γυρισμὸ καὶ γιὰ τὴν εἰρήνη, θυμηθήκαμε καὶ τὸν φίλο μας ποὺ ἔλειπε. Τι να γινότανε τάχα. Μὲ τί συγκίνηση, λέγαμε, θὰ πάρει τὸ μοναχικὸ βοτάνι τῆς Λωζάννης καὶ θὰ θεραπευτεῖ.

Ὅλη τὴ νύχτα τὴν περάσαμε κουβεντιάζοντας. Καὶ σὰν ξημέρωσε, χαρούμενος γιὰ τις εἰδήσεις ποὺ θἀκολουθοῦσαν πῆγα στὴν ὑπηρεσία μου. Μὰ μόλις πῆρε τἀκουστικὸ τοῦ τηλέφωνου, τὸ πέταξα σὰ νἄχα πιάσει φεῖδι! Ὁ καλός μας ὁ φίλος εἶχε πεθάνει τὴ μέρα πάνεστήθηκε στὴν Ἑλλάδα μας ἡ εἰρήνη!

Καρωμένος Κώστας
Ἐπιτελεῖο 30 Π. Συντ.

ΤΟ ΚΟΜΠΟΛΟ'Γ' ΣΑΣ

—Λοιπὸν δεκαπέντε μέρες στὸ σκοτάδι!
— Ἐδῶ πιὰ μήτε ὁ κ. Ραπιτηςφταίγει,
— Μήτε ὁ κ. Δήμαρχος.
— Τὸ λάθος εἶναι τοῦ κίτρινου δικηγοράκου,
— Ποὺ τὸν ἔπιασε ἡ Λογοκρισία νὰ στέλνει ταχυδρομικῶς, σ'ὅλους τοὺς ἀγαθόπουλους ποὺ τὸν διοβάζουν.
— Ὅλα ὅσα ἡ κυρὰ Ἀναστασία ψαλίδιζε ἀπ' τὴν μενιδιάτικη φυλλάδα του.
— Ἔτσι στερηθήκαμε τὸ «Φῶς» τῶν ὀμματιῶν μας,
— Ποὺ λένε κ' οἱ ζητιάνοι.
— Το ζήτημα εἶναι πῶς ἔτσι δὲ μάθαμε πῶς τὰ πέρασε κι' ὁ χρονογράφος του ἐκεῖνος, ὁ Καρτέρης.
— Μὲ τον γεννάτον μεσόκοπον ἄτρα.
— Ποὺ τρύπωσε μιὰ νύχτα στὸ κρεβάτι του.
—Κουκουλωμένος μονάχα μὲ ἕνα σεντόνι.
— Ὁ «Βούρδουλας» κάτι μᾶς διηγήθηκε σχετικῶς.
— Μα δὲν ἐξακριβώθηκε ἀκόμα,
— Ὥ; τόσο θὰ κάνουμε καὶ μεῖς μαζύ του λίγη ὑπομονή,
— Ὡς ποὺ νὰ ξανανάψει τὸν λύχνο του ὁ κίτρινος δικηγοράκος.
— Μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς κι' ὁ κ. Καρτέρης του θὰ μᾶς διηγηθεῖ νεώτερες ἐντυπώσεις του ἀπ' τὴν πρώτη νύχτα τοῦ... χρονογραφικοῦ του βίου.
= Οἱ Χιῶτες, φαίνεσαι πῶς δὲν εἶναι τόσο ὑπομονετικοὶ ἀθρῶποι ὅσο τοὺς φανταζόμασιε.
— Ἐμεῖς οἱ κακοὶ Μυτιληναῖοι.
— Φαίνεται πῶς καὶ κεῖ πέρα ὑπάρχει μισὴ ντουζίνα Κωνσταντινικοί.
— Δηλ. δυὸ-τρεῖς Μενιδιάτες ὑπάλληλοι.
— Κιἄλλοι τόσοι γερλήσιοι.
— Καὶ κάθε φορὰ ποὺ αὐτὸς ὁ θίασος ποικιλιῶν.
— Δοκιμάσει νὰ προκαλέσει τὰ φιλοπαναστατικὰ αἰσθήματα τῶν Χιώτων.
— Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ σηκώνονται καὶ τὸν ξυλοφορτώνουν πανηγυρικά.
— Ἕναν μάλιστα ποὺ δοκιμάζει νὰ φυτέψει καὶ κόμμα Κωνσταντινικό.
— Στὸ γειτονικὸ νησὶ ποὺ μόνο τὰ ἐσπεριδοειδῆ πᾶνε μπρός,
— Ἔρριξαν νὰ τὸν σκοτώσουν.
— Ὅλα αὐτὰ τὰ πράματα ἐμεῖς τἀποδοκιμάζουμε κατ' ἀρχήν.
— Οἱ Χιῶτες μάλιστα εἶναι τελείως ἀδικαιολόγητοι γιατὶ μεταχειρίστηκαν τὸ ξύλο καὶ τὸ πιστόλι.
— Διαθέτουν οἱ εὐλογημένοι τόσα . . . λεμόνια.
— Ποὺ μόνο μαὐτὰ μποροῦσαν νὰ γεμίσουν τὸ περίφημο πρὸς γεφύρωσιν χάσμα.
= Ἀποδοκιμάζουμε καὶ τὸν «Ἐλ. Λόγο» ποὺ συμβουλεύει νὰ ξεσκιστοῦν οἱ τρεῖς εἰκόνες τοῦ μουαλεμπένιου Στρατηγοῦ,
— Ποὺ στολίζουν τὴνπρωτεύουσάμας,
— Μιὰ στὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδας μὲ τὶς δυὸ βίδες καὶ μὲ τὶς δυὸ ἡμερομηνίες καὶ τὸν ἕνα Λιακόπουλο,
— Ἄλλη μιὰ στὸν τραγικὸν κεφενέ,
— Κι' ἡ τρίτη κ' ἡ καλίτερη μὲς σἕνα γαλατάδικο.
— Γιὰ τὴν τριχρωμία.
—Ἡ πρώτη θἄβγει... κίτρινη φυσικά.
— Ἡ δεύτερη μαύρη ἀπ' τοὺς καφέδες.
— Κ' ἡ τρίτη κ' ἡ καλύτερη, ἄσπρο πρόσωπη ἀπ' τὰ γιαούρτια ποὺ θὰ τὴ λούσουν.
— Οἱ τρεῖς λοιπὸν αὐτὲς ρεκλάμες τοῦ ἐδῶ Θιάσου Ποικιλιῶν.
— Πρέπει νὰ μένουν ἥσυχες στὰ ντουβάρια τους.
— Γιὰ νὰ φαίνεται ὁ ἀριθμός τους.
— Τρεῖς κι ὁ κοῦκκος!
— Καὶ ὅμως κάθε εἰκόνα ποὺ προτείνεται πρὸς ἀναστήλωσιν
— Συνοδεύεται καὶ ἀπὸ... ἐπιχειρήματα χάρτινα.
— Μὰ τόση συχαμάρα ἀδερφὲ ἔχει ἡ συλουέττα τοῦ μπακλοβᾶ-Στρατηγοῦ;
= Χτὲς τὸ πρωΐ πέρασε μιὰ παράξενη πομπὴ μπροστὰ ἀπ'τὰ γραφεῖα τοῦ «Ἐλ. Λόγου».
— Τραβώντας πρὸς τὴν ἀγορά.
— Ἦτανε δυὸ αὐτοκίνητα ποὺ πηγαίνανε σιγὰ σιγὰ καὶ μεγαλόπρεπα σὰν ἅρματα Ρωμαίου θριαμβευτή.
— Στὸ πρῶτο ἦτανε ἕνας νέος κύριος ἐπιμελῶς ξουρισμένος, κρατῶν καρβίναν κυνηγετικὴν λαμπρίν.
— Καὶ τσάνταν πολύτιμον.
— Εἶχε σηκωμένον τὸν γιακά του,
— Γιὰ νὰ φαίνεται πῶς εἶναι αὐγινό,
— Κι' ἂς ἔσκαζε ὁ ἥλιος ταβγό.
— Στὸ δεύτερο αὐτοκίνητο καθότανε ἄλλος ἕνας, νεώτερος,
— Ἐπίσης ἀκαρτέπαινκλ,
— Μαζὺ μὲ ὁλόκληρη Κυνοβούλιον λαγωνικῶν.
— Οἱ δυὸ Νεμρῶδ ἐκαμάρωναν μέσα εἰς τὰ ὀχήματά των
— Μὲ τὸ σπουδαῖον ὕφος νευτεύκτων σκεπαρνίων γύφτικων.
— Τὸ δὲ Κυριακάτικο πλῆθος τοῦ Κήπου,
— Παρὰ λίγο νὰ τοὺς χειροκροτήσει.
— Ἕνας μονάχα ἀδιόρθωτος καὶ ἀπάνθρωπος καλαμπουριστής,
— Συναγωνιζόμενος ἐπιτυχῶς τὸν Ραπίτην καὶ τὸν Βρισίδα.
— Ἀνέκραξε πίσω ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητα τῶν κυνηγῶν:
— Ἰδοὺ ἀδελφοὶ πῶς «ταουσὰν ἀραμπὰ ἰλέτουτίορλαρ!»
= Τὴν ἐρχομένη Πέμπτη, τὸ «Ζάππειον» μᾶς περιμένει μὲ μιὰ καινούρια ἔκπληξη,
— Τὸ περίφημο μυστόρημα τοῦ Δουμᾶ
— «Οἱ Μοϊκανοὶ τῶν Παρισίων»
— Κινηματογραφημένο πολυτελέστατα
— Γενικὸ νυχτερινὸ σεντερβοῦ λοιπόν!

ὁ Κουασιμόδος

ΘΕΡΜΑΙ ΚΟΥΡΤΖΗ
COURTGIBAD

ΘΕΡΜΟΠΗΓΑΙ
Ραδιοῦχοι, Ἀλκαλικαὶ

Θεροπεύουν: Ἀρθρίτιδας, Νεφρικὰ, (ψαμίασις, λιθίασις), Δερματικὰ (ἔκζεμα), Γυναικολογικά.

Τιμαὶ ἀπὸ 3 δρ. τὸ λουτρὸν
Ἰατρικὴ ἐξέτασις Δωρεάν.

Τετάρτην καὶ Σάββατον μ. μ. λουτρὰ διὰ τοὺς ἀπόρους (μὲ πιστοποιητικὸν ἰατροῦ) ***Δωρεάν.***

Η ΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ

Θεραπεύονται:
Νευρασθένεια ὑπὸ πάσας της τὰς μορφὰς, Ὑστερία, Ἡμικρανία, Παραλύσεις, Ἀτροφίαι, Νευραλγίαι, Ἀνδρικὴ ἀτονία, ***Ἀρθριτικαὶ παθήσεις*** οἷον: Ρευματισμοὶ, Ἰσχυὰς, ποδάγρα, ψαμμίασις, λιθίασις, Παχυσαρκία, Ἔκζεμα, ***Ἀρτηριοσκλήρωσις. Παθήσεις τῆς πέψεως,*** οἷον, Δυσπεψία, Γαστραλγία, Ἐντεροκολίτις, Ἐπίμονος δυσκοιλιότης.
Ἐκτελοῦνται: Ἀκτινογραφίαι, Ἀκτινοσκοπήσεις, Ἀκτινοθεραπεία.

Τακτικὴ συγκοινωνία διὰ κλειστοῦ Αὐτοκινήτου
(Σταθμός: Ζαχαροπλαστεῖον Τριανταφυλλίδου — Ἀποβάθρα)
Διεύθυνσις τοῦ εἰδικοῦ Ἰατροῦ κ. Δ. Τσαλδάρη.

ΚΑΜΩΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Στὸν ἥλιο, τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς!
Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Α'. | ΑΡΙΘ. 23

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Τρυγητὴς 28 Τρίτη
1923. Ἀν. ἡλ. 5.53 — Δύσ. 6.58

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΥΣ
Συνδρομὴ χρονιάτικη δραχμὲς ἑκατὸ
Τὸ φύλλο 1 Δραχμὴ

ΣΤΑΡΕΝΙΑ ΛΟΓΙΑ

Ἂν ἐξακολουθήσουμε νὰ εἴμαστε ἀφωσιωμένοι στὴν κατάκτηση τοῦ εὔκολου πλούτου, νομίζοντας ὅτι ἡ εὐτυχία μας εἶναι ἀπόλυτα ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὴν καλὴ ἢ κακὴ θέση τοῦ Κράτους, καὶ ἀνεπηρέαστη ἀπὸ τὴν εὐτυχία ἢ δυστυχία τῆς Φυλῆς, πολὺ γρήγορα θὰ μᾶς πάρει ὁ διάβολος ὅλους μαζὶ πέρα γιὰ πέρα, καὶ θὰ μᾶς ξεμπερδέψει τελειωτικά. Θὰ ξυπνήσουμε τότε, πλούσιοι καὶ φτωχοί, ἐπαγγελματίες καὶ ἐργάτες, καὶ θὰ χυποῦμε τὰ ξερά μας στοὺς βράχους, γιατὶ πολὺ ἀργὰ θὰ ἰδοῦμε τραγικὰ ἀποκαλυπτόμενη τὴν ἀκαταγώνιστη ἀλήθεια πὼς μόνο μέσα σὲ πατρίδα καλοδιοικούμενη καὶ ἰσχυρή, μποροῦν νὰ εὐτυχοῦν ὅλοι, ἀφεντικὰ καὶ ἐργατες, ἐπιστήμονες καὶ τεχνῖτες.

Ἡ ὡραία χίμαιρα τῆς παγκόσμιας ἀδελφωσύνης καὶ τῆς αἰώνιας εἰρήνης θὰ ἐνθουσιάζει τοὺς εὐφάνταστους καὶ πονόψυχους ὀνειροπόλους γιὰ ἀρκετοὺς αἰῶνες ἀκόμα. Στὴν πραγματικότητα ὅμως θά ἐξακολουθεῖ ἡ πάλη ἀνάμεσα τῶν φυλῶν ὁλοένα πειὸ σκληρὴ καὶ πλέον ἐξοντωτική. Γιατὶ σύγχρονος πολιτισμός, ποὺ τόσο καμαρώνουμε γι' αὐτόν, οὐσιαστικὰ εἶναι ἕνας μπαγαποντισμὸς αἱμοβόρικης συμφεροντολογίας, ποὺ ἐνῷ ἐνθαρρύνει καὶ δυναμώνει τὸν Τοῦρκο, καὶ τὸν ὠθεῖ στὸ ξεπάστρεμμα τῶν Ἀρμένηδων καὶ τῶν Ἑλλήνων γιὰ νὰ πάρει τὴν οἰκονομικὴ ἐκμετάλλεψη τῆς Τουρκιᾶς, ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ στέρνει μερικὰ τσουβάλια σκουληκιασμένη γαλέτα, καὶ λίγα δέματα παληόρουχα, γιὰ τὰ ἐλεεινὰ λείψανα τῆς σφαγῆς καὶ τοῦ διωγμοῦ. Τὰ χρόνια τοῦ Ἀττίλα εἶναι παραδείσια μπροστὰ στὴ σκεπασμένη κάτω ἀπὸ γλυκόλογα, ἰταμὴν ἀγριότητα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς.

Ἐνόσο θὰ ἐξακολουθεῖ — καὶ θὰ ἐξακολουθεῖ γιὰ πολλοὺς αἰῶνες ἀκόμα παρ' ὅλες τὶς θεωρίες καὶ στοὺς ὑστερισμοὺς — νὰ εἶναι ὁ κόσμος ἀπέραντο πεδίο, καθημερινοῦ ἀγῶνα ἐπικρατήσεως ἀτόμων καὶ φυλῶν, θὰ εὐτυχοῦνε οἱ φυλὲς ποὺ θὰ ἔχουν φρόνιμες καὶ ἰσχυρὲς πατρίδες, καὶ τὰ ἄτομα ποὺ θ' ἀνήκουν σὲ τέτοιες φυλές. Οἱ ἄλλοι θὰ κινδυνεύουν κάθε ὥρα καὶ στιγμὴ νὰ μείνουν φτωχοί, γυμνοί, ἀτιμασμένοι καὶ ἀποφαρνισμένοι σὰν τὰ ἑκατομμύριατῶν προσφύγων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἔξω ἀπ' τὴν πατρίδα μας θὰ εἴμαστε πάντα ἔρμαια τοῦ κεφιοῦ καὶ τῶν διαθέσεων τῶν ξένων, καὶ ἡ τύχη, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ζωή μας στὰ χέρια τους· ἡ διαγωγή τους ἀπέναντί μας θἆναι πάντα ἀνάλογη μὲ τὴν ἀδυναμία γιά τὴ δύναμη τοῦ Κράτους.

Ἂς μὴ νομίζουμε πὼς μόνο πάνω σὲ πολέμους, καὶ τάχα ἀπὸ πολεμικοὺς λόγους γίνονται διωγμοί. Ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μεταναστῶν τῆς Ἀμερικῆς εἶναι ἕνα εἶδος διωγμὸς οἰκονομικὸς—ὅπως δὰ εἶναι καὶ ὅλοι οἱ διωγμοὶ καὶ οἱ πόλεμοι — ποὺ ἐθεσπίσθη ὕστερα ἀπὸ ἐξέγερση τῶν Ἀμερικάνων ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι ἔβλεπαν πὼς μὲ τὴνἀθρόα εἰσροὴ ἐργατικῶν χεριῶν ξένων, ἐκινδύνευαν νὰ δοῦνε τὰ μεροκάμματά τους λιγοστεμένα καὶ ἀργότερα νὰ μείνουν χωρὶς δουλειά. Καὶ φοβοῦμαι πὼς ὄχι πειὰ τέτοιους μισοσκεπασμένους διωγμούς, παρὰ καὶ ὁμαδικὲς ἐξώσεις ξένων ἐργατῶν θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ κάνουν τὰ κράτη, πιεζόμενα ἀπὸ τοὺς ὀργανωμένους ἐργάτες των, μιὰ ποὺ ὑποφέρουν κι' αὐτοὶ ἀπὸ ἀνεργία καὶ πεῖνα.

Ἂς μὴ λέμε πὼς ἂν δὲν πηγαίναμε στὴν Ἀνατολή, δὲ θὰ καταστρέφουνταν οἱ ὁπωσδήποτε εὐτυχισμένοι ἐκεῖ ὁμόφυλοί μας. Θυμηθῆτε τοὺς ἀντι-Ἑλληνικοὺς διωγμοὺς στὴ Βουλγαρία καὶ στὴ Ρουμανία, ποὺ δὲ συνέτρεξε κανένας πόλεμος γιὰ νὰ γίνουν.

Θυμηθῆτε ἀκόμα πὼς οἱ Τοῦρκοι πολὺ πρὶν ἀπ' τοὺς πολέμους, ὠθούμενοι ἀπὸ μιὰ τάξη ἀφυπνισμένων ὁμοφύλων τους, προσπαθοῦσαν νὰ ξετινάξουν τὸ μακάριο ἀγάδικο μοιρολατρισμὸ ἀπὸ πάνω τους, καὶ νὰ ριχτοῦν στὸν ἀγῶνα τοῦ οἰκονομικοῦ ἀνταγωνισμοῦ καὶ τῆς ἐπικρατήσεως μὲ τὰ σωστά τους. Καὶ βρίσκοντας στὸδρόμο τὶς θέσεις πιασμένες ἀπ' τοὺς Ρωμηούς, δὲν ἐδίστασαν καθόλου. Ἔβαλαν σὲ ἐνέργεια ἕνα γενικὸ σχέδιο, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο οἱ Ρωμηοὶ θἀναγκάζουνταν ἀργὰ ἢ γρήγορα νὰ φύγουν ἀπ' τὴ Τουρκιά. Καὶ ἐμεσουράνησε τότε ὁ Κερὶμ Ἀγᾶς τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἄρχισε τὸ μποϊκοτὸζ ἐνάντια τῶν Ρωμηῶν στὴν Πόλη, καὶ σὲ ἄλλα σημαντικὰ κέντρα οἰκονομικῆς δράσης τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὕστερα πειὰ ἦρταν οἱ πόλεμοι καὶ ἐχρησίμεψαν μόνον ὡς ἀφορμὴ—μὲ τὰ πάθη ποὺ ἐξεγείρουν—γρηγορώτερης καὶ ἀγριώτερης ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου.

Μὰ ἂν τὸ Κράτος μας ἦταν νοικοκυρεμμένο καὶ ἰσχυρὸ, κανένας ἀπ' αὐτοὺς καὶ ἄλλους ἀκόμα ὕπουλους γείτονας καὶ φίλους δὲ θὰ τολμοῦσε νὰ πειράξει τοὺς ὁμοφύλους μας. Καὶ ἂν τώρα τελευταῖα δὲν εἴμαστε ὄχι πειὰ ξαναμωραμένοι καὶ μωροὶ, παρὰ θεόστραβοι καὶ θεότρελλοι, ὑστερνὸς ξεπατωμὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς δὲ θὰ γινόταν ἔτσι ἄγριος καὶ μὲ τόσην εὐρύτητα.

Τοὐλάχιστο μιὰ ποὺ τὸ κακὸ ἔγινε ἀπὸ κακοκεφαλιά μας, ἂς μᾶς χρησιμέψει γιὰ νὰ νοιώσουμε βαθειὰ, πόσο στενὰ μὲ τὴν τύχη τῆς Πατρίδας καὶ τῆς Φυλῆς εἶναι καὶ τοῦ καθένα μας ἡ τύχη συνδεμένη. Κυττάξτε πόσοι γιατροὶ, δικηγόροι, μπακάληδες, καφετζῆδε , κουρεῖς καὶ ἄλλοι ἐπαγγελματίες ἕνα σωρὸ μᾶς ἦρταν, ποὺ ὅλοι λίγο-πολὺ θὰ πάρουν ἕνα μέρος δουλειᾶς, καὶ φυσικὰ ψωμιοῦ καὶ εὐτυχίας μέσα ἀπ' τὰ χέρια καὶ τὸ στόμα τῶν ἐπαγγελματιῶν τοῦ Κράτους. Καὶ οἱ ἐπαγγελματίες τὸ κάτω-κάτω ἐφέραν λίγη πελατεία—ἔστω καὶ φτωχὴ καὶ γυμνὴ — μαζί τους, καὶ ὁ ἀντίχτυπος τῆς εἰσροῆς δὲ θὰ εἶναι τόσο τραγικός. Μὰ οἱ ἐργάτες καὶ οἱ ὑπάλληλοι ποὺ εἶναι καὶ πολυαριθμότεροι, καὶ πρόκειται νὰ μοιραστοῦν τὶς ἴδιες δουλειὲς—δηλαδὴ τὴν ἴδια ποσότητα ψωμιοῦ—ἀνάμεσά τους, καὶ μάλιστα δουλειὲς συγκρατημένες καὶ στενεμένες ἐξ αἰτίας τῆς νομισματικῆς ἀκαταστασίας καὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἀγορῶν καταναλώσεως ποὺ εἴχανε ἕως τώρα, αὐτοὶ πῶς θὰ ζήσουν ; διότι εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ζήσουμε ὅλοι μαζὶ μέσα στὴν Ἑλλάδα.

Ποῦ πάει λοιπὸν ἡ περίφημη θεωρία τοῦ: «Τί μὲ νοιάζει ἐμένα γιὰ τὴν Ἀνατολή. Ἐγὼ θὰ δῶ τὸ σπίτι μου καὶ τὴ δουλειά μου. Ἐγὼ θὰ σιάξω τὸ Ρωμέηκο; καὶ τόσες ἄλλες παρόμοιες ἀνοησίες ἀκόμα ; Νὰ ποὺ θέλοντας καὶ μή, μπαίνει στὴ ζωή μας ἡ Ἀνατολὴ καὶ μοιράζεται τὸ ψωμί μας. Νὰ ποὺ θέλοντας καὶ μὴ, ἡ κακομοιριὰ τοῦ Κράτους βαραίνει καὶ μᾶς. Γιατὶ ὅλα τὰ βάρη τοῦ προϋπολογισμοῦ,τὰ πρόσθετα καὶ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν νέων ἀναγκῶν, θὰ φορτωθοῦν στὴ ράχη μας. Καὶ νὰ ποὺ θέλοντας καὶ μή, βρισκόμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ καταβάλλουμε μιὰ γενικὴ προσπάθεια νὰ σιάξουμε τὸ Ρωμέηκο, γιὰ νὰ σιάξουμε τὰ ἀτομικά μας. Εἶπαν οἱ σοφοί, ξένοι καὶ δικοί μας, πὼς λόγοι γεωγραφικοί, κλιματολογικοὶ καὶ ἱστορικοὶ συντρέχουν εἰς τὸ νὰ εἴμαστε στά μυαλά πάντοτε ἔφηβοι εἴκοσι χρονῶνε. Καὶ γιὰ τοῦτο ἀντικρύζουμε σὰν παιγνίδι τὴ ζωὴ καὶ καταπιανόμαστε τὸ κάθε τι μὲ ὁρμὴ νεανικὴ ποὺ γρήγορα ἐξατμίζεται. Μπορεῖ νὰ ἔχουν δίκηο. Ἀλλὰ δὲ χρειάζεται πολλὴ σοφία θαρρῶ, γιά νά καταλάβουμε ὅλοι πὼς πρέπει νά προσπαθήσουμε νά γίνουμε πλέον ἄντρες.

Διότι κάποιοι ἄλλοι λόγοι πολὺ ἰσχυρότεροι ἀπ' αὐτοὺς μᾶς βιάζουν νὰ ἀλλάξουμε ρότα. Λόγοι οἰκονομολογικοί, λόγοι ψωμιοῦ. Καὶ ἢ θὰ προσαρμοστοῦμε μὲ τὶς ἀπαιτήσεις αὐτῶν, ἢ θὰ ξεπατωθοῦμε. Ἀπὸ τὴ μιὰ στὴν ἄλλη μέρα δὲ σβύνουν συνήθειες καὶ νοοτροπίες ὁλόκληρων αἰώνων. Χρειάζεται μιὰ θεμελιώδης ἀνατροπὴ τῆς οἰκογενειακῆς, κοινωνικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς ἀνατροφῆς μας. Μιὰ ὁλόκληρη ἀναδημιουργία δηλαδὴ ψυχῶν. Μιὰ γιὰ νὰ τὴν ἐπιτύχουμε, χρειάζεται νὰ πιστέψουμε ὅσω τὸ δυνατὸν περισσότεροι στὴν ἀνάγκη της, καὶ νὰ ὀργανωθοῦμε γιὰ νὰ τὴν ἐπιβάλλουμε. Μόνο σὰν ξέρουμε τί θέλουμε, σὰν τὸ θέλουμε ἐπίμονα, καὶ σὰν ἀποχτήσουμε ἀντιπροσώπους ποὺ νὰ θέλουν πραγματικὰ καὶ νὰ ἐπιδιώκουν ἀληθινὰ ὅσα καὶ ἡμεῖς, θὰ μπορέσουμε νὰ μποῦμε στὸ δρόμο τῆς σωτηρίας. Κανένας δὲ θὰ θελήσει νὰ μᾶς βγάλει ἀπ' τὸ βοῦρκο ποὺ κυλιόμαστε, ἂν ἐμεῖς οἱ ἴδιοι δὲ προσπαθήσουμε νὰ ξεκολλήσουμε, ἐντείνοντας ὅλες μας τὶ

---

(21) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

Ὅμως ἤρταμε γιὰ νὰ σκοτωθοῦμε ἐδῶ γιὰ τὴν «Ἐλευθερία τῶν Λαῶν». Περίφημα. Κεῖμαστε ὅλοι παλληκαρόπουλα ποὺ δὲ χαρήκαμε αὐτὴ τὴν ἀξιολάτρευτη Κυρὰ κι' ἂ δὲ σκοτωθοῦμε, θὰ ποθάνουμε ὅλοι μέσα σὲ τόσο μικρὸ χρονικὸ διάστημα, ὅσο φτάνει γιὰ νὰ τριφτεῖ ἐκείνη ἐκεῖ ἡ πέτρα ἕνα χιλιοστόμετρο. Κι' οἱ λαοὶ ποὺ θὰ προσφέρουμε θυσία γιὰ τὴ λευτεριά τους ὅλα αὐτὰ τὰ χρυσᾶ μας δῶρα, τὸ νιάτα καὶ τὰ ἰδανικὰ καὶ τὶς ἀγάπες μας καὶ τοὺς ἔρωτές μας καὶ τὶς χαρές μας καὶ τὴν ὑγιά μας καὶ τὰ μέλη μας καὶ τὸ φῶς μας καὶ τὴ ζωή μας, κι' αὐτοὶ οἱ λαοὶ πάλι δὲ θὰ προφτάξουνε νὰ ζήσουνε μηδὲ τόσον καιρό, ὅσος χρειάζεται σ' αὐτὸ τὸ ἀμπρόξυλο γιὰ νὰ σαπίσει. Ἂν πίσου ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲν εἶνε μιὰ φοβερὴ ὁμαδικὴ τρέλλα ποὺ πυρώνει σὲ διαστήματα τὰ φτωχὰ ἀθρώπινα μυαλά, τότες θὰ εἶναι μιὰ χτηνωδία χωρὶς ἄλλο, γιὰ ἕνα ἀκατονόμαστο κακούργημα.

Κι' οἱ ἀθρῶποι δὲν μπορέσανε ἀκόμα μέσα σ' ὅλο τὸ κοπάδι τῶν ἄχρηστων θεῶν ποὺ ἀνακαλύψανε καὶ λατρέψανε τόσες χιλιάδες χρόνους τώρα, νὰ ξετρυπώσουνε κι' ἕναν θεὸ ποὺ θὰ τοὺς κυττάξει μὲ σπλαχνιά. Νὰ βάλει τὴν εὐλογημένη παλάμη του στὰ μηλίγγια τους, ποὺ κάτουθέ τους βράζει αὐτὴ ἡ φριχτὴ ἀρρώστια καὶ νὰ τοὺς γιατρέψει. Νὰ κυττάξει αὐστηρὰ μὲ τὸ θεϊκό του μάτι καὶ ναῦρει τὸ μολυντῆρι τῆς χτηνωδίας καὶ τοῦ κακουργήματος γιὰ νὰ τὸ τσακίσει σὰ μυρμῆγκι κάτου ἀπ' τὴ δυνατή του τὴ φτέρνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔ'.

Ἤρτε σήμερα στὸ χαράκωμα ἕνας δεκανέας τοῦ ἕχτου λόχου, καὶ μᾶς ἱστόρισε νόστιμα πράματα γιὰ τὸ λοχαγό τους. Ὅσο βρισκότανε ὁ λόχος του στρατοπεδεμένος μὲς τὴ χαράδρα, πίσω, γιὰ ἐφεδρεία, εἶχε στημένο ταντίσκηνό του ὀγδόνταμέτρα μακρυὰ ἀπ' τὴν κατασκήνωση τῶν φαντάρων του, λογαριάζοντας νἆναι ὄξω ἀπὸ φασαρίες ἂν, ὅ-μὴγένοιτο, κανένα γερμανικὸ ἀεροπλάνο ἔρριχνε κατὰ λάθος πάνου στὸν καταυλισμὸ καμμιὰ μπόμπα.

Κατόπι σὰν πῆγε ὁ λόχος μὲ τὴ σειρά του στὸ χαράκωμα, διάλεξε ἕνα ἀμπρὶ θεόχτιστο,καὶ πιὰ δὲν ἔβγαλε μηδὲ τὸ μουστάκι του ὄξω. Ὁ ὑπερέτης του, λένε, κουβαλάει κάθε βράδυ ἕνα σωρὸ κουτιὰ ἀπὸ κονσέρβες. Καὶ στὸ τέλος ἀνακαλύψανε πὼς τὰ κουτιὰ αὐτὰ τὰ μεταχειρίζεται γιὰ νὰ μὴν ξεμυτίζει ἀπ' τάμπρί του μήτε ὣς τοὺς ἀπόπατους τοῦ χαρακώματος.

Ὁ ἄλλος, ὁ τρανὸς, ὁ Μπαλαφάρας, ἐξακολουθᾶ τὸ ρόλο του. Ἕνας φραντσέζος ὑπαξιωματικὸς μοῦπε ἐπιγραμματικὰ τὶς ἐντυπώσεις ποὺ ἀφίνει αὐτὸς ὁ τύπος σὲ καθένα ποὺ τὸν πλησιάζει. Μόλις τόνε δεῖς, λέει, μὲ τόσο μεγαλόπρεπη κορμοστασιά, λές.

— Νά, ἀκριβῶς ἕνας στρατηγός!

Καὶ μόλις τὸν ἀκούσεις νὰ σαλιαρίζει, λές.

— Νὰ π. χ. ἕνας ζευζέκης!

Τώρα τοῦ ἔχει κολλήσει ἡ ἰδέα νὰ πάει τὴ φανφάρα τῆς Μεραρχίας μας μέσα στὰ χαρακώματα τῆς πρώτης γραμμῆς, γιὰ νὰ παίξει, λέ-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ✦ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ✦ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ✦ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

δυνάμεις. Γιὰ νὰ δῆτε σὰν μέσα σὲ καθρέφτη τὴν ἀπονιὰ καὶ τὴν ἀφροντισιὰ ὅλων ὅσοι μᾶς διοίκησαν ἕως τώρα, θὰ σᾶς σημειώσω μιὰ ἀπ' τὶς χοντρότερες ἀτιμίες των, τρανὸ ὑπόδειγμα τῆς πλέον ἀσυνείδητης περιφρόνησης τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ ἂν ἔχετε μάτια γιὰ νὰ βλέπετε, αὐτιὰ γιὰ νὰ ἀκοῦτε, καὶ νοῦ γιὰ νὰ καταλαβαίνετε, πρέπει νὰ γεννηθεῖ μέσα σας βαθὺ μῖσος καὶ ἄμετρη ὀργή, ἐνάντια ὅλων αὐτῶν τῶν κηφήνων. Ἐκτὸς ἂν εἴμαστε ὅλοι παχύδερμοι σὰν ἱπποπόταμοι, καὶ ραγιάδες ὑπομονετικοὶ σὰν γαϊδάροι.

Ἑλλάδα θὰ πεῖ περισσότερη θάλασσα παρὰ στεριά. Μποροῦσε λοιπὸν μὲ πέντε - δέκα ἑκατομμύρια ποὺ θὰ διέθετε μιὰ γιὰ πάντα τὸ Κράτος, νὰ βγάζει δισεκατομμύρια τόννους ἁλατιοῦ. Νὰ προμηθεύει τὸν κόσμον ὁλόκληρο. Νὰ δημιουργήσει συγχρόνως δουλειὰ γιὰ χιλιάδες ἐργάτες στὶς ἁλυκές του, καὶ μιὰ σίγουρη πηγὴ πλούτου γιὰ τὴ ναυτιλία του.

Καὶ ὅμως, ἀδελφοί, ἡ Ἑλλάδα τῶν κηφήνων καὶ τῶν χαραμοφαγάδων, προμηθεύεται τὸ ἁλάτι ποὺ τῆς χρειάζεται ἀπ' τ' Ἀλγέρι καὶ τὴν Ἱσπανία. Καὶ ἀντὶ νὰ σοδιάζει δεκάδες ἑκατομμυρίων, δίνει στὸ ἐξωτερικὸ πολλὰ δικά της, χωρὶς νὰ ντρέπεται καθόλου ἡ ξετσίπωτη.

Ἡ Ἑλλάδα μπορεῖ νὰ μᾶς χωρέσει καὶ νὰ μᾶς ζήσει ὅλους ὡς τόσο. Μποροῦμε νὰ περνοῦμε εὐτυχισμένοι μέσα στὰ σύνορά μας. Ἡ Γεωγραφικὴ θέση τῆς χώρας εἶναι τέτοια, ποὺ μποροῦμε νὰ δημιουργήσουμε, ἐμπορικὲς καὶ βιομηχανικὲς ἐπιχειρήσεις ἀπ' τὶς πρῶτες τοῦ Κόσμου. Ἑκατομμύρια στρέμματα μποροῦμε νὰ δώσουμε στὴ Γεωργικὴ ἐκμετάλλευση, καὶ ἀποξηρμίνοντας ἄπειρες ἑλώδεις ἐκτάσεις. Μὰ ὅλα αὐτὰ δὲ θὰ γίνουν, ἂν ἐμεῖς —ὁ* **ΛΑΟΣ** *— δὲν τὰ νοιώσουμε, δὲν τὰ θελήσουμε, καὶ δὲν ἀποφασίσουμε νὰ* **ΑΠΑΙΤΗΣΟΥΜΕ καὶ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΜΕ** *τὴν πραγματοποίησή των. Κανένας δὲ θὰ πονέσει, δὲ θὰ φροντίσει γιὰ μᾶς, ἐνόσο οἱ ἴδιοι δὲν πονοῦμε καὶ δὲ φροντίζουμε γιὰ τὸν ἑαυτό μας.

Μὰ ἀλήθεια λίγο ἀκόμα νὰ λησμονήσω καὶ νὰ παρασιωπήσω πὼς τώρα τελευταῖα φροντίζουμε, καὶ μάλιστα σὰν λυσσασμένοι, νὰ ἀποτελειώσουμε τὴν Ἑλλάδα. Διότι Ἑλλάδα γιὰ μιὰ μερίδα Ρωμηῶν εἶναι καμιὰ χιλιάδα κηφήνων Βενιζελικῶν, καὶ γιὰ μιὰν ἄλλη πάλι μερίδα μιὰ χιλιάδα περίπου κηφήνων Μεταξικῶν. Ὅλα τὰ ὑπόλοιπα ἑκατομμύρια δὲν ἀξίζουμε, παρὰ πέντε φάσκελο.

Σ. Β.

ΙΑΤΡΟΣ D. NAVASSART

Διπλωματοῦχος

Γαλλικοῦ Πανεπιστημίου

Εἰδικὸς παθολόγος καὶ νευρολόγος ὡς καὶ τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων (σύφιλις, βλενόρροια καὶ ἕλκη) καὶ τῶν νοσημάτων τοῦ δέρματος μετὰ ἐπιβεβαιώσεως τῆς διαγιώσεως διὰ μικροβιολογικῆς ἐξετάσεως ὀρρολογικῆς τοῦ αἵματος.

Δέχεται ἀσθενεῖς πάσχοντας ἐκ τῶν ἄνω νοσημάτων ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ μὲ εἰδικὴν ἐγκατάστασιν ἰατρείῳ εἰς τὸ Κεντρικὸν Φαρμακεῖον Ἀδελφῶν Ε. καὶ Ι. Χιωτέλλη 8 2)2—12 καὶ 3—6. 3—40

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε πολὺ ὅποιος ἀπ' τοὺς συνδρομητές μας δὲν παίρνει ταχτικὰ τὸ φύλλο νὰ μᾶς τὸ μηνάει, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸ ποὺ τοῦ λίπει.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 5369

Στὶς 26)8)23 ὥρα 1 πρωϊνὴ

Οἱ πρόσφυγες στὰ Μοναστηριακὰ χτήματα

Στὰ χτήματα τῶν Μοναστηριῶν στὴ Χαλκιδικὴ, ἡ Κυβέρνηση θὰ βάλει πρόσφυγες.

Ὁ κ. Δοξιάδης εἶπε πὼς ἡ ἐγκατάστασή των θὰ γενεῖ γρήγορα.

Ἡ Πόλη ἀδειάζει

Ἀπ' τὴν Πόλη τηλεγραφοῦνε πὼς οἱ σύμμαχοι φεύγουν καθημερινῶς, κι' ὅτι ἡ Πόλη θ' ἀδειάσει πολὺ πειὸ νωρίτερα ἀπ' τὴν προθεσμία τῶν ἕξη βδομάδων.

Πᾶνε καὶ οἱ ρέστοι . . . κ' ἔχει πάλι ὁ Θεός . . .

Ὅπως λένε οἱ τελευταῖες πληροφορίες ποὺ πῆρε ἡ «Ἐπιτροπεία τῶν Ἀλυτρώτων» οἱ Τοῦρκοι ἔσφαξαν καὶ τοὺς ρέστους Χριστιανοὺς ποὺ εἶχαν ἀπομείνει στὸ Μπαλούκεσερ.

Ὁ στρατιωτικὸς νόμος

Ὁ Στρατιωτικὸς Νόμος θὰ βαστάξει ἀκόμα τρεῖς μῆνες.

Ἡ πῆτα μὲ τὸν ἄμμο

Ὁ Γαλλικὸς Τῦπος εἶναι λυσσασμένος κυριολεκτικῶς γιὰ τῆς ἐπιθέσεις ποὺ γενήκανε στὴν ἐθνοσυνέλευση τῆς Ἄγκυρας ἐνάντια στὴ Γαλλία.

Ἡ ἐγκατάσταση τῶν προσφύγων

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Σιδερης ἔχοντας μαζύ του τὸν κ. Μητρομελέτη τμηματάρχη τῶν κτημάτων τῶν Νέων χωρῶν καθὼς καὶ τοὺς ἀντιπρώσωπους τῆς κοινῆς ἐπιτροπείας τῶν Ἀλυτρώτων κ. π. Παυλίδη καὶ Μαρσίλε, ἔφθασε στὸ Κιλκὶς, κι' ἀφοῦ συνεργάστηκε μὲ τὸν ὑποδιοικητὴ καὶ μὲ τὸν προϊστάμενο τοῦ γραφείου τοῦ ἐποικισμοῦ, μὲ τὸν διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας καὶ μὲ τὸν οἰκονομικὸ ἔφορο, ἔδωκε διαταγὲς νὰ χρησιμοποιηθοῦνε ὅλα τὰ χρήματα ἔξὸν ἀπ' ἐκεῖνα ποὺ εἶναι καλλιεργημένα εἴτε ἀπὸ μικρούς, εἴτε ἀπὸ μεγάλους οὐτοκαλλιεργητές. Συνάμα διάταξε νὰ χοησιμοποιοῦνται ἀκόμα κι' ὅσοι τόποι εἶναι κατάλληλοι γιὰ βόσκημα καὶ γιὰ ἀγροτικὴ ἐγκατάσταση.

Στὴν πεδιάδα τοῦ Κιλκὶς θὰ μποῦνε τρεῖς χιλιαδες οἰκογένειες.

Διαφορες ἐπιτροπὲς ἀπὸ πρόσφυγες, ἔχοντας τὸν δικηγόρο κ. Σωτηριάδη ἐπὶ κεφαλῆς, εὐχαριστήσανε τὸν ὑπουργὸ, γιὰ τὴν πατρικὴ φροντίδα ποὺ δεχτει ἡ Κυβέρνηση στοὺς πρόσφυγες.

Ὁ ὑπουργὸς εὐχαρίστησε ὅλους, τοὺς σύστησε ἀγάπη καὶ ὁμόνοια καὶ τοὺς εἶπε ὅτι στὸ μέλλον, θὰ παίξουν μεγάλο ρόλο στὴν οἰκονομικὴ ζωὴ τοῦ Κράτους, συ ενώνοντες κι' αὐτοὶ τὴν ξεχωριστή τους δράση καὶ τὸ ζῆλο τους μὲ τὶς προσπάθειες τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.

Ὕστερα οἱ κάτοικοι παρακαλέσανε τὸν Ὑπουργὸ να διατάξει τὰ διορθωθεῖ τὸ γεφύρι τοῦ Γαλλικοῦ καὶ νὰ ἐγκρίνει σχέδιο δικαιας μοιρασιᾶς γιὰ τὰ γήπεδα τῆς πόλης. Ὁ Ὑπουργὸς ὥρισε μιὰ ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ μοιράσει δικαιότερα τὰ χτίρια τοῦ δημοσιου, ποὺ ὑπάρχουν στὸ Κιλκὶς, γιατὶ τὰ περισσότερα ἀπ' αὐτὰ ἔχουν σήμερα πλούσιοι πρόσφυγες, ποὺ μποροῦν νὰ χτίσουν καινούρια, ἢ καὶ νὰ εὕρουν ἄλλα μὲ τὸ νοῖκι. Ὁ Ὑπουργὸς ἔφυγε στὶς 4 μετὰ μεσημβρία γυρίζοντας στὴ Σαλονίκη.

Ἡ ἀποστράτευση

Ἀπολύονται οἱ στρατεύσιμοι ὅσοι ἔχουνἀναβολὴ κατατάξεως 1922—1923. Οἱ ἔφεδροι 1921 ὅλων τῶν ὅπλων ὅσοι εἶνε ἀπ' τὴν Παλαιὰ Ἑλλάδα μεταφέρονται στὴ ζώνη τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Ἐπίσης θ' ἀπολυθοῦν καὶ οἱ ναῦτες τοῦ 1920.

Ἡ τιμὴ τῆς λίρας

Σήμερα ἡ λίρα εἶχε 238 δραχμές.

Τὸ Καραγὰτς

Τὸ Καραγὰτς θ' ἀδειάσει ἕως στὶς 15 τοῦ Σεπτέμβρη.

Ἡ Ἴμβρο κ' ἡ Τένεδο

Ὅσο γιὰ τὰ δύο νησιὰ, τὴν Ἴμβρο δηλαδὴ καὶ τὴν Τένεδο, αὐτὰ θ' ἀδειάσουν ἅμα ἡ ἐπικύρωση κατατεθεῖ στὸ ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας, σύμφωνα μὲ τὴ Συνθήκη.

Ὁ Κεμὰλ στὴν Πόλη

Ἀμαφύγει κι' ὁ τελευταῖος στρατιώτης τῶν Συμμάχων, ὁ Κεμὰλ θὰ ἐπισκεφθεῖ τὴν Πόλη.

Ὁ Κεμὰλ φρόνιμος καὶ διαλλαχτικὸς

Οἱ «Τάϊμς» γράφουν πὼς ὁ Κεμὰλ εἶπε πὼς δὲν ἐννοεῖ νὰ τσακωθεῖ μὲ τὴν Ἑλλάδα. Κατηγόρησε στὴν Ἐθνοσυνέλευση τοὺς Βουλευτὰς Θράκης, ἐπειδὴ δημιουργοῦν ζητήματα γιὰ τὴ Δυτικὴ Θράκη.

Ἐτόνισε πὼς ἡ Τουρκία θὰ περιοριστεῖ στὰ σύνορα ποὺ ἀπόχτησε στὴ Δωζάνη· κι' ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ δεῖ τὴν Τουρκία Βαλκανικὸ στοιχεῖο εἰρήνης καὶ ὁμονοίας. Ἐπρόσθεσε ἀκόμα, πὼς θὰ ἤτανε εὐτύχημα νὰ χαραχθεῖ μιὰ οὐδετέρα ζώνη στὰ Ἑλληνοτουρκικὰ καὶ Ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα.

Ὅλοι οἱ ξένοι ἀποροῦν μὲ τὴν ἀνέλπιστη αὐτὴ στάση τοῦ Κεμάλ.

Οἱ κερδισμένοι ἀριθμοὶ τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου

Σήμερα ἔγινε ἡ 4η κλήρωση τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου. Ἐκέρδισε ὁ ἀριθ. 91827 δρχ. 80000. Οἱ ἀριθμοὶ 38593 20000 80334 77994 ἀπὸ 2500.

Οἱ ἀριθμοὶ
92452 78245 16925 67245 42850 16918 ἀπὸ 1000.

Οἱ ἀριθμοὶ
67695 77259 46406 73288 27492
57982 69867 62727 07429 61184
82257 04609 76597 28912 56813
ἀπὸ 400.

Οἱ ἀριθμοὶ
87847 17269 73621 35307 83136
73709 77478 21053 63406 84086
21147 42231 92275 52324 00396
46267 32070 15442 52879 66094
33303 32579 30568 21510 53647
ἀπὸ 200.

Οἱ ἀριθμοὶ
93686 76728 94355 88105 69653
64875 ἀπὸ 40 δρχ. Ἐπίσης ἀπὸ 40 δρ. οἱ ἀριθμοὶ ποὺ τελειώνουν σὲ 27, 598, 234, 994, 452, 245, 925, 245, 850, 918, 7695, 7259, 6406, 3288, 7492, 8492, 7982.

— ΔΩΡΕΑΝ —

Στοὺς ***συνδρομητὲς*** τῆς «Καμπάνας» ποὺ ***προπληρώνουν*** τὴ συνδρομή τους θὰ δοθεῖ δωρεὰν ἕνας τόμος διηγημάτων τοῦ διευθυντή μας ποὺ τυπώνεται.

Οἱ Τενεδιοὶ συνάδελφοι

— Χτὲς ὁ ΣΕΣ πῆρε ἀπ' τὸ Σίγρι τηλεγράφημα ἀπὸ μέρους τριάντα οἰκογενειῶν ἐφέδρων τοῦ ΣΕΣ Τενέδου ,ποὺ φεύγοντας τὸν Τοῦρκο ἤρτανε πρόσφυγες στὶς φιλόξενες Λεσβιακὲς ἀκρογιαλιές. Οἱ συνάδελφοι παρακαλοῦνε μαὐτὸ τὸν ΣΕΣ Λέσβου νὰ ἐνεργήσει βιαστικὰ γιὰ τὴν ἐγκατάστασή τους στὰ τούρκικα σπίτια τοῦ Σιγρίου. Τὰ σπίτια αὐτὰ εἶναι 180 καὶ μποροῦνε βέβαια θαυμάσια νὰ ἐξοικονομηθοῦνε ἐκεῖ μέσα ὅλες αὐτὲς οἱ οἰκογένειες τῶν Τενεδιῶν συναδέλφων δίχως νὰ περιμένουμε τὴν ἀνταλλαγή. Ἂς τραβηχτοῦνε λιγάκι παρεμέσα οἱ Τοῦρκοι. Ἀμέσως μόλις πῆρε τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ ὁ ΣΕΣ ἐνήργησε στὸν κ. Νομάρχη ὁ ὁποῖος ἐνδιαφέρθηκε θερμὰ γιὰ τὸ ζήτημα καὶ διέταξε ἀμέσως τηλεγραφικῶς τὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς Σιγρίου γιὰ νἀρχίσουν χωρὶς συζητήσεις τὴν ἐπίταξη καὶ τὴ στέγαση. Ὁ ΣΕΣ τηλεγράφησε στοὺς νέους πρόσφυγες συναδέλφους, ὅλες τὶς λεπτομέρειες τῶν διαταγῶν ποὺ στάλθηκαν ἀπ' τὴ Νομαρχία μας γιὰ τὴν στέγασή τους.

Ἕνωσις Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν

Τὴν Κυριακὴ τὸ πρωῒ σύμφωνα μὲ τὴν πρόσκληση ποὺ δημοσιεύτηκε στὶς ἐφημερίδες, μαζεύτηκαν στὴ «Σαπφὼ» οἱ ἀπολυμένοι ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἱδρύσανε τὸ ἐδῶ παράρτημα τῆς «*Πανελληνίου Ἑνώσεως Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν*». Ἡ ἕνωση αὐτὴ ποὺ ἀποτελεῖται μοναχὰ ἀπ' τοὺς ἐφέδρους Ἀξιωματικοὺς ἔχει σκοπὸ νὰ φροντίσει γιὰ τὰ συμφέροντά τους ἀντίκρυ στὸ Κράτος καὶ στὴν Κοινωνία. Προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ βγῆκαν οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοί: Ξ. Ἀμμανίτης, Μ. Βαμβακίτης, Ε. Φωτίου, Π. Βαμβακίτης καὶ Ι. Ἀθηναῖος. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ θὰ φροντίσει γιὰ νὰ γράψει μέλη ὅλους τοὺς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς ποὺ βρίσκονται στὸ Νησί μας.

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Ὁ ΣΕΣ Μεσαγροῦ συγχαίρει τὸν Γιῶργο Πανταζῆ ποὺ ἀρραβωνιάστηκε μὲ τὴ χαριτωμένη κοπέλλα Μαρίκα Καβαλίκα, καὶ εὔχεται στὸ νέο ζευγάρι γρήγορα τὰ στέφανα.

* * *

Ὁ ΣΕΣ Παπάδου συγχαίρει τὸν συνάδελφο Βλάση Μ. Γεωργαντὰ ποὺ παντρέφτηκε μὲ τὴν ὄμορφη κοπέλλα τοῦ χωριοῦ του Πέτρα Χ. Τρέττα.

* * *

Στὸ Μανταμάδο ὁ ΣΕΣ ἔδωκε μιὰ θεατρικὴ παράσταση ἐρασιτεχνῶν μὲ μεγάλη ἐπιτυχία.

Τὸ ἴδιο κιὸ ΣΕΣ Σκαμιᾶ, μὲ συνεργασία τῆς Ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς, διοργάνωσε μιὰ καλλιτεχνικὴ παράσταση μὲ τὸ ἔργο «Νεοσύλλεχτοι» καὶ δυὸ κωμωδίτσες. Στὰ διαλείμματα ἔπαιξε ἡ ὀρχήστρα Μολύβου.

* * *

Ἀπολευτερωμένοι συνάδελφοι, ἤρτανε τώρα τελευταῖα τὸ ὅλον 185 Μυτιληνιοὶ καὶ Μικρασιάτες.

Ὅλοι αὐτοὶ πήρανε ἀπ' τὸν ΣΕΣ χρηματικὸ βοήθημα ἀπὸ 50 δρ. κιἀπάνω, καὶ σὲ μερικοὺς δόθηκαν καὶ μικροπράματα ρουχικά.

* * *

Ἀπ' τὴ στατιστικὴ τῶν γραφείων τοῦ ΣΕΣ βγαίνει πὼς; ὡς; τὰ σήμερα ὁ γιατρὸς τοῦ Συνδέσμου συνάδερφος Σκουλουδάκης; περίθαλψε δωσεὰν 1400 ἄρρωστους συνάδελφους Ὅλων αὐτονῶν τὰ γιατρικὰ πληρώθηκαν ἀπ' τὸ Ταμεῖο τοῦ ΣΕΣ.

* * *

Στὸ Πολιτικό μας Νοσοκομεῖο ποὺ γιατρευούτανε ὁ ἀπολευτερωμένος Σμυρνιὸς συνάδελφος Διονύσης Παράσχος

ει κάτου ἀπ' τὴ μύτη τοῦ ὀχτροῦ τὸ λαϊκὸ τραγοῦδι ποὺ τὄχει κάνει προσωπικό του μάρι.

Μπαίνω μὲς τἀμπέλι
Σὰ νοικοκυρὰ
Νὰ κι' ὁ νοικοκύρης
Καὶ μὲ κυνηγᾶ.

Φαντάσου λοιπόν. Ἐκεῖ ποὺ 'κιχ, νὰ πεῖς θὰ σἀκούσουν ἀπ' ἀντίκρυ καὶθὰ σὲ λυσσάξουν μὲ τὶς τορπίλλες καὶ τὶς ὀβίδες. Ὁ ἀρχιμουσικός του τοῦ λέει πὼς τὸ τραγοῦδι αὐτὸ εἶναι πρώτη τάξεωσμουσική, καὶ οἱστίχοι του ἔχουνε νοήματα μεγάλα. Κι' ὁ Μπαλαφάρας τοῦ κόλλησε ἕνα παράσημο στὸ στῆθος τὸν ἔβαλε καὶ βροντᾶ στὰ ταμποῦρλα του ἀπ' τὸ πρωῒ ὣς τὸ βράδυ καὶ πολεμᾶ νὰ μάθει τ' «ἀμπέλι» του σὲ κάθε ξένον ἀξιωματικὸ ποὺ πάει νὰ συνεργαστεῖ μαζύ του. Τὶς προάλλες τόνε βρῆκε ἄλλη πετριά. Ἀποφάσισε νἀλλάξει ὅλες τὶς γαλλικὲς στρατιατικὲς ὀνομασίες τῶν σημείων τῆς παρατάξεώς μας μὲ ἑλληνικὰ ἀνόματα.

Αὐτὸ κατὰ τὴ γνώμη του ἤτανε τρομερὰ «πατριωτικό». Εἴδανε καὶ πάθανε οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἐπιτελείου νὰ τοῦ δόσουνε νὰ καταλάβει πὼς ἂν γινότανε ἕνα τέτοιο πρᾶμα ἔπρεπε νἀλλάξει σύγχρονα ὁλάκαιρο τὸ ὀνοματολόγιο τῆς χαρτογραφίας καὶ νὰ βγοῦν—φτοῦ κιἀπέξαρχης—καινούριες διαταγὲς σὄλα τὰ διεθνῆ στρατέματα γιὰ νὰ ἐπεξηγοῦν τὸ μεταβάφτισμα τῶν θέσεων. Μιὰ μέρα ἔκανε κάποια δεξίωση μὲ τὴν εὐκαιρία μιᾶς ἐθνικῆς γιορτῆς. Ὁ Γάλλος στρατηγὸς τοῦ γενικοῦ τομέα πῆγε μὲ ὅλη τὴν ἐπισημότητα καὶ μόλο τὸ ἐπιτελεῖό του.

Ὁ Μπαλαφάρας τοὔμαθε πρῶτα τὸ τραγούδι του καὶ κατόπι διάταξε νἀνοίξουνε τὶς διαλεχτὲς σαμπάνιες, ποὺ ἀγοράστηκαν σύμφωνα μὲ διαταγή του ἀπὸ ἕναν ρεφενὲ ὅλων τῶν φουκαράδων ἀξιωματικῶν τοῦ μετώπου. Ὁ ξένος στρατηγὸς σήκωσε τὸ ποτήρι του ἔκανε μιὰ πρόποση τυπική, ἤπιε λίγο, καὶ τοιμαζούτανε νὰ τἀποθέσει. Κιὸ Μπαλαφάρας δίχως νὰ χάσει καιρὸ τοῦ φωνάζει χτυπώντας τον προστατευτικὰ στὸν ὦμο.

— Πιῆτε κι' ἄλλη στρατηγέ μου! ἔχουμε πολλὴ ἀκόμα!

Εἶναι,λέει,ἀπόλυτα σίγουρος πὼς «δὲν τὸν ἀγγίζει βόλι». Καὶ τὸ πιστεύει ἴσως αὐτό, καὶ τὸ ἐπιδείχνει. Ἐπιθεωρεῖ τὰ χαρακώματά μας ὁ ἴδιος κάπου κάπου. Στὸ κεφάλι του δὲ βάζει κάσκα, καὶ πορπατεῖ ὁλόρτος μέρα μεσημέρι μόλα τὰ χρυσάφια του. Καὶ νὰ δεῖς τί γίνεται μ' αὐτό. Ἀπ' ἀντίκρυ τὸν βλέπουν κιἀρχίζουν τὸ κανονίδι. Μὰ ὣς ποὺ νὰ κανονίσουν τὴ βολή τους ὁ Μπαλαφάρας βρίσκεται σἄλλο χαράκωμα,κἔτσι ἐκεῖνοι ποὺ τὴν παθαίνουνε εἶναι πάντα οἱ φαντάροι ποὺ λαβώνονται, κι ἅ δὲ λαβωθοῦνε ξανακάνουνε τὴ νύχτα ὅλο τὸ μέρος τοῦ χαρακώματος ποὺ γκρέμισαν οἱ ὀβίδες τὴ μέρα.

(Ἔχει συνέχεια)

Τὰς σφραγίδας σας ἀπὸ καουτσοὺκ στὸν ΜΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟ (Μπὰς φαιὰρ) Παράδοσις ἐντὸς εἰκοσιτετραώρου.

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

Η Πολιτική

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Τρυγητὴς 26.

Τὸ σπουδαιότερο γεγονὸς τῆς περασμένης ἑβδομάδας ἦταν ἡ ἀπεργία ποὺ κήρυξαν στὴν ἀρχὴ οἱ μυλεργάτες καὶ ἔπειτα ἕνα σωρὸ ἄλλα σωματεῖα τῆς ἐργατικῆς ὁμοσπονδίας. Τὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς ἀπεργίας τόσων πολλῶν σωματείων εἶχε μεγάλον ἀντίχτυπο σὲ ὅλη τὴν κίνηση τῆς Κοινωνικῆς ζωῆς τοῦ Κράτους καὶ ἀπασχόλησε ἐντατικὰ τὴν προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως. Τὰ διάφορα κόμματα, ποὺ ἀνασκομπώνοντο γιὰ ἐκλογὲς καὶ γιὰ πολιτικά, σταμάτησαν τὶς ἐνέργειές τους καὶ ἡ προσοχὴ τῆς Κοινῆς γνώμης στράφηκε στὸ ζήτημα τῆς ἀπεργίας. Ἡ Κυβέρνηση μεταχειρίστηκε τὴ γροθιὰ γιὰ τοὺς ἐργάτες, ποὺ δὲν ἐννοοῦσαν νὰ ὑποχωρήσουν καὶ τόσο εὔκολα. Διάλυσε τὰ σωματεῖα τους, πῆρε τὰ ἀρχεῖα καὶ τὴν περιουσία τους, καὶ ἐπέβαλε τὸ Κράτος τοῦ Ἀστικοῦ Νόμου, κάνοντας χρήση καὶ βίας ἀκόμα σὲ κείνους ποὺ θέλησαν νὰ προσράλουν τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας του. Καὶ ἔτσι ἡ ἀπεργία ξεφυλλίστηκε· οἱ ἀπεργοὶ σιγὰ σιγὰ ξαναπιάνουν τὴ δουλειά τους.

α.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΜΟΛΥΒΟΥ

Μεὐχαρίστηση μαθαίνουμε πὼς διορίστηκε ὑποδιοικητὴς στὸ Μόλυβο ὁ συνάδελφος Παν. Κεφάλας ὥς τὰ τώρα ἀρχισυντάχτης τοῦ «Ἐλ. Λόγου». Συγχαίρομε τὴ Νομαρχία μας γιὰ τὴν ὑποδειξη καὶ τὸ Ὑπουργεῖο γιὰ τὸ διορισμό, ποὺ δειχνει πὼς ἡ Ἐπανάσταση ἄρχισε μὲ τὰ σωστά της να βαζει ἐφέδρους σὲς τὶς θέσεις ποὺ ἀδειαζουνε, σύμφωνα μὲ τὴν τελευταία ἐγκύκλιο τοῦ Ἀρχηγοῦ.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΩΝ ΣΕΣ

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου Ἐθνικῆς Σωτηρίας Λέσβου ἔστειλε μιὰν ἐγκύκλιο στοὺς Συνδέσμους Ἐθνικῆς Σωτηρίας τῶν χωριῶν ποὺ δὲν ἔχουν κάνει τὶς ἐκλογές τους μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν νεοαπωλυμένων συναδέλφων. Τὰ χωριὰ αὐτὰ ὀφείλουν νὰ διαλέξουν τὴν καινούρια τους Ἐπιτροπή, τὴν πρώτη Κυριακὴ ἀπ' τὴ μέρα ποὺ θὰ πάρουν τὴν ἐγκύκλιο. Ἂς βάλουν τὰ δυνατά τους νὰ βροῦνε τοὺς ἀνθρώπους ποὺ πρέπει νὰ βρεθοῦνε στὰ πόστα αὐτὴ τὴν περίοδο ποὺ θὰ κριθεῖ ὅλη ἡ μελλοντικὴ δράση τῶν ἐφέδρων τοῦ Νομοῦ μας γιὰ τὰ συμφέροντά τους τὰ γενικὰ καὶ τὰ τοπικά.

προστατευόμενος τοῦ συν. Σκούφου, πέθανε προχτὲς καὶ θάφτηκε μὲ ἔξοδα τοῦ Σ. Ε. Σ.

***

Τὴν περασμένη βδομάδα πέθανε καὶ κηδεύτηκε μ' ἔξοδα τοῦ Σ. Ε Σ. ὁ Κων. Τζίτζιρας πατέρας τοῦ φτωχοῦ ἀπολειτερωμένου Μυτιληνιοῦ συναδέλφου Στρατῆ Τζίτζιρα.

ΤΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

«Σαπφὼ»

Ἀνήμερα τῆς Παναγίας θὰ παιχτεῖ νέα συνέχεια τοῦ «Πέτρου». Τ'ἀπόδειπνο θὰ παιχτεῖ τὸ ὡραῖο ἔργο «Συζυγικὴ ἀφοσίωση», οἰκογενειακὸ δράμα σὲ 5 μέρη μὲ συνοδεία πιάνου Τὴν Πέμπτη : ΖΟΥΡ-ΦΙΞ μὲ τὸ Ρούσσικο ἀριστούργημα «ΠΕΤΡΟΒΝΑ» τοῦ Τολστόϊ. Γενικὸ ραντεβοῦ γιὰ τοὺς διανοουμένους.

«Ἄλκαῖος»

Ἀνήμερα τῆς Παναγίας πλούσιο πρόγραμμα μὲ καινούρια συνέχεια τοῦ ***«υἱοῦ τῆς Νυκτὸς»*** καὶ τῆς ***«Ἐπικίνδυνης Περιουσίας»***. Ὁ κινηματόγραφος ἐφρεσκαρίστηκε. Ἐμπήκανε ἀνεμιστῆρες μεγάλης ἐντάσεως καὶ τὶς ταινίες παρακολουθεῖ πιάνο. Τὴν Πέμπτη **Λαϊκὴ γιορτή**. Νέες συνέχειες, νέα ἔργα. Γιὰ τὸ χειμῶνα ἀγκοζαρίστηκαν νέα θαυμάσια ἔργα.

Ὁ συμπολίτης μας ἰατρὸς ***ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡ. ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ,*** εἰδικὸς παθολόγος, δέχεται ἐπισκέψεις ἐν τῷ Φαρμακείῳ Παλαιολόγου καὶ κατ' οἶκον.

Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν ἑκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευήν. 3—5

Η ΣΤΕΓΗ ΤΩΝ ΦΟΙΣΙΚΩΝ

Τὴν περασμένη Τετάρτη πῆγε στὸ Πλωμάρι μιὰ ἐπιτροπὴ σταλμένη ἀπ' τὸν ΣΕΣ καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἔγκριση τῆς Νομαρχίας μας, γιὰ νὰ φροντίσει γιὰ τὴ ***«Στέγη τῶν ἄρρωστων ἐφέδρων»*** ποὺ βρίσκεται στὰ σκαριά· τὴν ἐπιτροπὴ ἀποτελούσανε οἱ συνάδελφοι Τάκης Χριστοδουλίδης, Γιάννης Ἀθηναῖος καὶ Βασίλης Χ'' Παβλῆς. Πήγανε νὰ ξετάξουνε ἀπὸ κοντὰ πῶς μπορεῖ νὰ στηθεῖ ἡ Στέγη στὴν περιφέρεια τοῦ Καμμένου Χωριοῦ. Τὴν Πέμπτη τὸ πρωῒ ἔγινε σύσκεψη στὸ Δημαρχεῖο τοῦ Πλωμαριοῦ ὑπὸ τὴν προεδρεία τοῦ Δημάρχου κ. Πούλια. Παρευρέθηκε ὁ ὑποδιοικητὴς κ. Κυριακίδης, τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πλωμαριοῦ, ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ΣΕΣ Πλωμαριοῦ καὶ ἄλλοι παράγοντες τοῦ τόπου.

Τὴν εἰσήγηση ἔκανε ὁ συνάδελφος Χριστοδουλίδης καὶ πρότεινε στὴ συνέλευση αὐτὴ νὰ δόσει τὸ χρίσμα τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ ἔργου ἀπὸ μέσους τοῦ Δήμου Πλωμαρίου καὶ νὰ ὑποδείξει συνάμα τὰ κατάλληλα πρόσωπα τοῦ τόπου ποὺ θὰναλάβαιναν μὲ ὅλο τὸ ζῆλο καὶ τὸν ἀλτρουϊσμὸ νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τὴν Τεχνικὴ Ἐπιτροπὴ Μυτιλήνης γιὰ νὰ μελετήσουν καὶ πραγματοποιήσουν τὸ ὡραῖο ἔργο. Ὕστερα ἀπὸ μεγάλη συζήτηση ἀφοῦ μίλησαν οἱ κ. κ. Ὑποδιοικητής, ὁ Δήμαρχος, ὁ πολιτευόμενος Παπαγεωργίου, καὶ οἱ συνάδελφοι Γιάννης Ἀθηναῖος, Ἀγιακάτσικας (γιατρὸς) καὶ Καλδῆς (γιατρός), ἔγιναν δεχτὰ τὰ παραπάνου καὶ διαλέχτηκαν ἀντεπιστέλλοντα μέλη τῆς Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἵδρυση τῆς Στέγης οἱ κ. κ. Γιωργαντέλλης, Ἀθανάσιος Πούλιας, Τροιζῆς, Ἀγιακάτσικας, Καλδῆς, καὶ Μ. Μελανδινός. Τὰπόγεμα τῆς Πέμτης ἡ ἐπιτροπὴ ἐπισκέφθηκε τὸ γραφικὸ Καμένο Χωριὸ καὶ ξήγησε στὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητας καὶ στοὺς ἐφέδρους τοῦ Συνδέσμου Ἐθνικῆς Σωτηρίας τὴν ἱερότητα τοῦ σκοποῦ καὶ τὰ οἰκονομικὰ ὀφελήματα ποὺ θἄχει τὸ χωριό τους μὲ τὴν ἵδρυση τῆς Στέγης.

Τὴν ἠθικὴ βοήθεια στὸ ἔργο ὑποσχέθηκαν οἱ κ.κ. Μανώλης Τραγάκης καὶ Χριστόδουλος Ἀθανασιάδης, ποὺ εἶναι εὐεργέτες τοῦ τόπου καὶ ἄνθρωποι ποὺ τὰ αἰσθήματά τους εἶναι γνωστὰ γιὰ τὴν εὐγενικότητα καὶ τὸν πατριωτισμό τους.

Ἔτσι ἕνα εὐγενικὸ ὄνειρο μπαίνει στὸ δρόμο τῆς πραγματικότητας, καὶ ἐλπίζουμε σὲ λίγον καιρὸ νὰ μπορεῖ τὸ νησί μας νὰ καμαρώνει γιὰ ἕνα ἔργο ἀληθινὰ ***εὐγενικό***, ἀληθινὰ ***ἐθνικό***, ἀληθινὰ ***πατριωτικό***.

ΕΜΕΙΣ ΟΙ «ΦΑΣΙΣΤΑΔΕΣ»

Παρακαλοῦμε τὸν κ. Παρίτση νὰ εἶνε πιὸ εὐλογοβὴς λιγάκι σὰ μιλᾶγιὰ τοὺς Συνδέσμους τῶν ἐφέδρων μας. Οὔτε «φασιστικαὶ ὀργανώσεις» ὅπως λέει εἶναι οἱ ΣΕΣ, οὔτε κανενὸς προσωπικὰ ὄργανα. Δὲν τοὺς ἐσύστησε ὁ ἕνας; ἢ ὁ ἄλλος πολιτευτής, οὔτε γιὰ τὴ ζαχαρένια κανενὸς δουλεύουνε. Τοὺς σύστησε μιὰ ἀνάγκη. Τὴν ἀνάγκη αὐτὴ τὴ νιώθαμε ὅλοι οἱ ἔφεδροι ἐπιταχτικὴ ὅλα τὰ χρόνια ποὺ ὑπηρετούσαμε. Γιατὶ βλέπαμε ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια πὼς γιὰ πολλοὺ, ***γιὰ πάρα πολλοὺς*** εἴμαστανε τὰ κορόϊδα. Τὰ πτώματά μας χρησίμεψαν σαὐτοὺς γιὰ σκαλοπάτια ἀνεβάσματος. Τὰ συμφέροντά μας ὅμως ἦτανε γιαὐτοὺς πρᾶμα ἀξιοπεριφρόνητο. Γιαυτὸ κάναμε τοὺς Συνδέσμους μας. Οἱ Σύνδεσμοι αὐτοὶ γενήκανε ***σιγὰ τὸ Κράτος***, καὶ σὲ λίγο θὰ ἑνωθοῦν σὲ μιὰν ὁμοσπονδία πολὺ δυνατὴ : τὴν ὁμοσπονδία τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν.

Στὸ Νομό μας πήρανε τόνομα τῆς Ἐθνικῆς Σωτηρίας, ἐπειδὴ τὸ ἐθνικό μας πρόγραμμα συμπίπτει ἐδῶ σὲλο τὸ Νομὸ μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1922 Ξαίρουμε πὼς σὲ λίγον καιρὸ οἱ διάφοροι πολιτικατζῆδες θὰ μᾶς γυρέψουνε τὴν ψῆφο μας. Τὴν ψῆφο τῶν ***«φασιστικῶν ὀργανώσεων»*** ὅπως μᾶς λέτε κ. Παρίτση. Καὶ μαζύ μας εἶναι κ' ἡ ψῆφος τῶν οἰκογενειῶν μας ποὺ πείνασαν, καὶ τῶν συγγενῶν μας ποὺ μᾶς ἔστελναν ἕνα εἰκοσιπεντάρι στὸ μέσωπο, κιῶς ποὺ νἄρθει ἐκεῖ γινότανε δωδεκαμισάρι μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ ἕνα δυὸ ἀπὸ σᾶς ποὺ σήμερα μᾶς ὀνομάζετε «φασιστάδες» βρεθιότανε νὰ πᾶνε στὴ Βουλὴ ποὺ τοὺς στείλαμε, προτιμώντας νὰ γλεντοκοπάνε μὲ τὶς κοκότες τῆς «Χαραυγῆς», γιὰ νὰ παίζουνε πρέφα στοῦ Ζαχαρίτουλε ὑγείαν τῶν κορόϊδων.

ΘΑ ΔΗΤΕ

Μᾶ πήγανε κ. Παρίτση ὥς τὰ βάθη τῆς Ἀνατολῆς, ἐμᾶς τοὺς «φασιστάδες». Ἐκεῖ σὲ μιὰν ἐκστρατεία ἠλήθια, δίχως σκοπὸ, δίχως κατεύθυνση καὶ δίχως ἀνάγκη. Ψωφούσαμε σὰν μοῦγες, πεινούσαμε, χτικιάζαμε, στακατευόμαστε, ἀσπρίζαμε μὲς τὰ εἰκοσιπέντε μας τὰ χρόνια. Γιατὶ ἐκεῖ πίσω, στὴν Ἀθήνα, οἱ ἀντιπρόσωποί μας, ποὺ τοὺς στείλαμε τὴν ψῆφο μας ἀπ' τὸ χαράκωμα κιἀπ' τὸ φυλάκειο, ***δὲν εἶχανε πέντε παραδῶ ἀνδρεία***, νὰ φωνάξουνε μὲς τὴ Βουλὴ τῶν Κυνιδων καὶ τῶν Μπασντεκηδων πὼς αὐτὸ ποὺ γινότανε ἦτανε ἕνα φριχτὸ κακούργημα, πὼς ὅλες οἱ χιλιάδες τῶν παιδιῶν ποὺ σκοτωνούτανε ἐκεῖ κάτου στὶς ἁρμυρὲς ἐρημιὲς καὶ ἔξ' ἀπ' τὸ Ἔσκ Σεχίρ ἦτανε σφαχτάρια, κουρμπάνια, κ. Παρίτση, γιὰ τὸ βωμὸ τοῦ Βασιλικοῦ Μωλόχ. Καὶ σᾶς παρακολουθούσαμε ἀπ' ἐκεῖ κάτου. Καὶ σᾶς ἀκούσαμε μιὰ μέρα ἦτανε ἡ συνεδρίαση τῆς 1ης Ἀπριλίου 1921 — ***σᾶς κ. Παρίτση*** — νὰ δηλώνετε ἀπ' τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων πὼς ***ἀποδοκιμάζετε*** ὅσου λέε καὶ γράφουνε στὴν Εὐρώπη πὼς ὅλη αὐτὴ ἡ σφαγὴ γινότανε μόνο καὶ μοναχὰ γιὰ νὰ ἀναγνωριστεῖ ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ἡ Σοφία κιὄχι γιὰ νὰ καταχτήσουμε τὸν κόσμο. Γιὰ τὴν ἀποδοκιμασία αὐτὴ ***σᾶς χειροκρότησαν, κ. Παρίτση, ξεφρενιασμένοι ὅλοι οἱ Μπαζντεκίδες καὶ ὅλοι οἱ Κύνιδες.*** Βούϊξε ὁ Ἀντιβενιζελικὸς τύπος τῆς Ἀθήνας, κ' ἐσεῖς καμαρώνατε σὰ σκεπάρνι. Μὰ ἐμεῖς ποὺ μᾶς λέτε σήμερα «φασιστικὲς ὀργανώσεις» καὶ χιὲς δὲν ξέρω τί, δαγκάσαμε τότε ιὸ δάχτυλο κ'εἴπαμε : ***«Θὰ λογαριαστοῦμε μιὰ μέρα»***. Ἡ μέρα τοῦ λογαριασμοῦ κοντεύει, κ. Παρίτση Οἱ «φασιστικὲς ὀργανώσεις» σᾶς περιμένουν. Ὅλα τάχουνε χάσει οἱ πολεμιστὲς τοῦ δεκάχρονου πόλεμο. Μὰ κρατᾶνε τὸ μνημονικό, κ. Παρίστη. Θὰ δῆτε πῶς κρατᾶνε τὸ μνημονικό.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ

Ἡ ἀπεργία ποὺ κράτησε ἐντεταμένη τόσες μέρες τὴν προσοχὴ τῆς Κοινῆς γνώμης, τέλειωσε. Εἴμαστε μακρυὰ ἀπ' τὸ Κέντρο καὶ μαθαίνουμε τὶς σχετικὲς εἰδήσεις καὶ τὶς κρίσεις γύρου στὸ ζήτημα μοναχὰ ἀπὸ δημοσιογραφικὰ ὄργανα ποὺ κυττᾶνε τὸ πρᾶμα ἀπ' τὴ μονόπλευρη ἄποψη ποὺ ἐνδιαφέρει τοὺς πολιτικούς ποὺ ὑπηρετεῖ ἡ καθεμιὰ ἐφημερίδα καὶ τάφεντικά ποὺ τὴ βγάζουν. Οὔτε κ' ἔχουμε κανένα ὄργανο τῆς τάξης ποὺ ἔκανε τὴν ἀπεργία γιὰ νὰ μᾶς πεῖ τὶς ἀπόψεις τῶν ἐργατῶν, κ' ἔτσι, ἀκούγοντας καὶ τὰ δυὸ μέρη νὰ βγάλουμε μιὰ κρίση ἀνεπηρέαστη καὶ σωστή. Γιαὐτὸ δὲν μποροῦμε νὰ σχολιάσουμε τὸ γεγονὸς κιοὔτε νὰ τὸ κρίνουμε. Ὑποθέτουμε μοναχὰ πὼς ἀνεξάρτητα ἀπ' τὸ δίκιο ἢ τἄδικο τῶν αἰτημάτων ποὺ διατύπωσαν οἱ ἐργάτες, ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία καὶ τὸ Σοσιαλιστικὸ κόμμα τῆς Ἑλλάδος θέλησαν τώρα ἀκριβῶς, τὶς παραμονὲς ἐκλογῶν, νὰ δοῦνε τὸ μέτρο τῆς δυνάμεως τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων, τὸν βαθμὸ τῆς πειθαρχίας τῶν Σωματείων ποὺ ἀνήκουνε στὴ δύναμη τῆς Συνομοσπονδίας, καὶ τὸ ὅρια τῆς συνειδητότητος καὶ ἀλληλεγγύης ποὺ ὑπάρχουν σὲ ὅλο τὸ κράτος ἀνάμεσα στὶς ὀργανωμένες ἐργατικὲς μάζες.

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Οἱ «τέοι» κατασκοτώθηκαν αὐτὲς τὶς μέρες νὰ φωνάζουν ἀπ' τὰ κεραμίδια τῶν ντόπιων ἐφημερίδων καὶ τοῦ τηλεγραφείου «τὰ θερμά τους εὐχαριστήρια» πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο, ποὺ μᾶς ἔστειλε ἐγκεκριμμένες ξανὰ τὶς παλιὲς ἐκεῖνες πιστώσεις τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου γιὰ τὴν ἐπιδιόρθωση τῶν δρόμων. Τὰ «θερμὰ» αὐτὰ εὐχαριστήρια εἶνε πρὸς τὴν πεθερὰ γιὰ νὰ τἀκούγει ἡ Νύφη. Καὶ ἡ νύφη αὐτὴ τὴ φορὰ εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ψηφοφόροι. Δηλαδὴ σὰν τὰ μεταφράσουμε αὐτὰ τὰ «θερμὰ εὐχαριστήρια» στὴν ἁπλὴ Ρωμέϊκη γλώσσα, λένε : «Εἴχατε τύχη, μωρὲ γουρσούζηδες Μυτιληνιοί, ποὺ βρεθήκαμε ἐμεῖς οἱ δώδεκα Σπανοί, καὶ μόλις πήγαμε στὴν Ἀθήνα κάναμε τὰ Ὑπουργεῖα νὰ μᾶς ξαναδώσουνε τὰ λεφτὰ γιὰ τοὺς δρόμους καὶ νὰ ποῦνε κ' ἕνα τραγοῦδι. Ὄχι, παίζουμε. Δῆτε λοιπὸν μὲ τί παιδιὰ ἔχετε νὰ κάνετε, καί . . . . . ψη ψη-ψηφίστε μας πάλι !»

Ἡ ἀλήθεια ὅμως, ποὺ δὲ γυρεύει τὴν ψῆφό μας, δὲ μιλᾶ ἢ φουκαριάρα. Κἡ ἀλήθεια ἂν μιλοῦσε θἄλεγε. «Ἂς εἶναι καλὰ ὁ Νομάρχης κι' ὁ Νομομηχανικὸς ποὺ φάγανε τὰ τέλια τοῦ τηλεγράφου γιὰ νὰ δώσουνε νὰ καταλάβει τὸ Ὑπουργεῖο πὼς εἶναι ***ἀπόλυτη*** ἀνάγκη νἄρθουν οἱ πιστώσεις, κ' εἶχαν ἔρτει τὰ χαρτιὰ ἐγκεκριμμένα δίχως κἂν νὰ τὸ ξέρουνε οἱ «Τέοι». Ἐμεῖς τοὺς εἰδοποιοῦμε πὼς αὐτὲς τὶς μέρες οἱ ἴδιες αὐτὲς ὑπηρεσίες, ὁ Νομάρχης κι' ὁ Νομομηχανικὸς ἀγωνίζουνται νὰ ἐγκριθοῦν κάτι συμπληρωματικὲς πιστώσεις γιὰ τὸ γιοφύρι τοῦ Παλαιοκήπου καὶ κάτι ἄλλες. Ἐπειδὴ ὑπάρχουν πολλὲς ἐλπίδες νὰ ἐγκριθοῦν κι' αὐτὲς δὲ θἄταν ἄσκημο νὰ συνταχθεῖ τὸ νέο εὐχαριστήριο ἀπ' τοὺς Τέους, γιὰ νἄναι ἕτοιμο.

Ο ΣΕΣ ΤΕΝΕΔΟΥ

Τὸ Νησί μας φιλοξενεῖ τώρα ἀνάμεσα σὲλους τοὺς Μικρασιάτες πρόσφυγες καὶ τοὺς καϋμένους τοὺς Τενεδιούς. Καὶ ὁ ΣΕΣ Λέσβου βρέθηκε στὴν πικρόγλυκια θέση νὰ φροντίσει γιὰ τὴ στέγαση τοῦ ἀδελφοῦ ΣΕΣ Τενέδου. Εὐχόμαστε τὸ λυπημένο μας «καλῶς ἤλθατε» στοὺς συνάδελφους Ντενεδιούς, καὶ εὐχαριστοῦμε τὸν κ. Νομάρχη γιὰ τὸ ἐνδιαφέρο ποὺ μᾶς ἔδειξε γιὰ τὴ στέγαση τῶν οἰκογενειῶν τῶν πικραμένων πολεμιστῶν τοῦ ἄτυχου νησιοῦ.

ΤΑ ΚΙΟΣΚΙΑ ΤΩΝ ΣΑΚΑΤΗΔΩΝ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ «Συνδέσμου Ἀναπήρων Πολέμου» τῆς πόλεώς μας κ. Δοῦκας Τζοβᾶνος, μᾶς στέλνει ἔγγραφο ὅπου παραπονεῖται πὼς πολεμιστὲς σακάτηδες παρουσιάστηκαν στὸν κ. Δήμαρχο γηρεύοντας ἄδεια γιὰ νὰ κάνουν κιόσκια στὰ κεντρικὰ μέρη τῆς πόλεώς μας καὶ δὲ λογαριάστηκαν καθόλου. Ἐλπίζουμε πὼς θὰ εἶναι στὴ μέση κάπια παρεξήγηση, Γιατὶ ὁ κ. Καβέτσος πάντα ἔδειξε τὸ θερμό του ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς πολεμιστὲς ἐν γένει, καὶ στὴν περίπτωση μάλιστα τούτη ποὺ πρόκειται γιὰ ἀνθρώπους ποὺ σακατεύτηκαν γιὰ τὴν Ἑλλάδα δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ κάνει τὸ καθῆκον του ἀπέναντί τους, βοηθῶντας τους ὅσο εἶναι βολετὸ στὸν ἅγιο ἀγῶνα τῆς δυστυχισμένης των ζωῆς.

ΑΙΩΝΙΑ ΤΟΥ Η ΜΝΗΜΗ

Συμμετέχουμε πνευματικὰ στὸ ἱερὸ μνημόσυνο ποὺ ἔγινε χτὲς στὴν Ἐφταλοῦ τοῦ Μολύβου γιὰ τὸν πεθαμένο πνευματικὸ ἐπαναστάτη Ἀργύρη Ἐφταλιώτη. Ἡ μνήμη του θὰ εἶναι παντοτεινὰ ἕνα ἱερὸ φτερνιστῆρι γιὰ κάθε κίνηση πνευματική, γιὰ κάθε ἐξόρμηση πρὸς δρόμους θετικοὺς, καινούριους καὶ ὡραίους. Τὰ Λεσβιακὰ νειάτα γέρνουν εὐλαβικὰ τὸ γόνατο, μπροστὰ στὸ σεμνὸ δίσκο τῶν κολλύβων τοῦ ἀξέχαστου ποιητὴ-ἐπαναστάτη, ποὺ τόσο καλὰ συμβολίζει τὸ γερὸ στάρι τοῦ λόγου, ποὺ ἐκεῖνος κήρυξε ὅσο ζοῦσε καὶ τόσο ἄφθονα ξεπέταξε τὰ στάχια του πάνου στὸ νησί μας, γιατὶ ἔπεσε «εἰς γῆν ἀγαθήν».

ΣΤΕΝΟΣ ΚΟΡΣΕΣ

Αὐτὸ τὸ ζήτημα τοῦ περάσματος τῶν ὀχημάτων ἀπ' τὸ Μακρὺ-Γιαλὸ κατάντησε στενὸς κορσὲς γιὰ τὴ Μυτιλήνη. Ἂς λυθεῖ ἐπὶ τέλους τελειωτικά. Ἢ νὰ περνοῦν ἢ νὰ μὴ περνοῦν. Ἔτσι θὰ λείψουν τὰ παράπονα, οἱ εἰδικὲς ἄδειες καὶ τὰ ρουσφέτια ποὺ μπασταρδεύουν κάθε διαταγὴ καὶ κάθε Νόμο Ἑλληνικὸ ποὺ ἐνδιαφέρει τὸ σύνολο.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΕ

Σήμερα, χτὲς καὶ προχτὲς καὶ ὅλες τὶς μέρες, ὁ κ. Νομάρχης συνεργάστηκε μὲ ὅλους τοὺς πολίτες, ντόπιους καὶ πρόσφυγες, γιὰ διάφορα ζητήματα καὶ γιὰ διάφορες ἀνάγκες ἀπ' τὸ πρωῒ ὥς τὸ βράδι, Ἀνάμεσα σ' ὅλους καὶ μὲ τὸν συνάδελφο Θανάση Γ'κράβαλη.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Πατινάδα Μασχαλιάτικη

Τώρα π' ὁ ἥλιος ἔγυρε
καὶ βγαίνει τὸ φεγγάρι,
ποὺ ἔν' ἀγόρι ξαγρυπνᾶ
γιὰ τὸ χατῆρι σου,
ποὺ ἔχει τὸ σκοτάδι ἡ γῆς,
κι' ὁ οὐρανὸς τὴ χάρη,
ἔβγα, φεγγαροπρόσωπη
στὸ παναθύρι σου.

Ἔβγα καὶ γλυκοπότισε
λουλούδια μαραμένα,
καὶ ἂν ἔχεις στάλα πονεσιᾶς
μέσ' στὴν καρδούλα σου,
λυπήσου με καὶ δόσε την,
σὲ χείλη διψασμένα,
ν' ἀνασιηθῶ σὰ λούλουδο
μὲ τὴ δροσούλα σου.

Ἡ θάλασσα τὴ γῆς φιλᾶ,
καὶ τὰ κλωνιὰ τ' ἀγέρι,
καὶ ἐγὼ μονάχος δὲν φιλῶ
τὰ δυὸ χειλάκια σου.
Μὲ χίλι' ἀστέρια ὁ οὐρανός,
κ' ἐγὼ χωρὶς ἀστέρι,
σκοτάδ' ἡ γῆς—κ' ἐγὼ χωρὶς
τὰ δυὸ ματάκια σου.

Κατέβα καὶ περπάτησε,
Νεράϊδα μὲς τὰ σκότη,
καὶ μίλησέ μου, νὰ θαρρῶ
πὼ; ἀνεστήθηκα !
Πές μου τὰ λόγια τὰ γλυκὰ
ποὺ πρωτολέει ἡ νιότη,
κι' ἂς ἀποθάνω ἀκούγοντας
πὼ; ἀγαπήθηκα !

Τραγούδι τῆς Ταβέρνας

Πάρε μαχαῖρι κόψε με,
καὶ ρίξε τὰ κομμάτια μου.
μάτια μου,
καὶ ρίξε τα μές τὸ γιαλό !
Ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ μ' ἄφησες,
τὸν κόσμο αὐτὸ συχάθηκα
χάθηκα
καὶ δὲν προσμένω πιά καλό.
Ἂν βάζεις τώρα τ' ἄσπρα σου,
καὶ τὰ μαλαμματένια σου,
ἔννοια σου,
θαρθεῖ καιρὸς ποὺ θὰ θρηνεῖς,
ποὺ θὲ νἄρθεῖς στὸ μνῆμά μου,
νὰ πεῖς ἕνα παράπονο,
κι' ἄπονο
Θὰ μ'εὕρεις, ὅσο κι' ἂν πονεῖς·
Πάρε φωτιὰ καὶ κάψε με,
κι' ἀντάμα μὲ τὴ στάχτη μου
τ' ἄχτι μου
μές τὰ πελάγη νὰ σκορπᾶς
νὰ μὴ σ' εὕρεῖ τὸ κρῖμά μου,
μαριόλα μου Ἠπειρώτισσα,
ρώτησα
καὶ μοὖπαν ἄλλον ἀγαπᾶς.

† ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

ALPHA LYRAE

(Ἀπ' τὰ γραψίματα ἑνὸς ἐρημίτη ποὺ λένε πὼς ἁγίασε).

. . . . . .

Ἡ ζωή μου περνοῦσε χωρὶς βίσανα. Ὄχι μονάχα ἐγώ, — τὸ κάθετι ἤτανε εὐτυχισμένο. Οἱ ὥρες γλυστρούσανε μαλακὰ-μαλακὰ ἀπάνου ἀπ' τὸ κάθε πλάσμα. Τίποτα δὲν ἔδειχνε πὼς; ὑπάρχει δυστυχία ἐδῶ κάτου· ἡ καρδιὰ τῆς δημιουργίας χτυποῦσε κανονικὰ καὶ γερά, — καμμιὰ πληγὴ δὲν τὴν ἔκανε νὰ πονέσῃ. Ἀνάμεσα στὰ πλάσματα ζοῦσα σὰν κανένας βασιληᾶς, μὲ μιὰ καρδιὰ ποὺ λές; κ'ἤτανε ἕνας βῶλος ἀπὸ χαρὰ καὶ καλωσύνη. Γύρω μου ὅλα μακαρια, ὅλα εἰρηνεμένα· τίποτα δὲ βαριώτανε τὴ ζωή του.

Ἐγὼ κοθόμουν ἐδῶ ἀπάνω στὴν καρέκλα μου καὶ ξεκουραζόμουν ἀπ' τὸλώνισμα, εἴτε ξάπλωνα στὸ κρεβάτι μου κοιτῶντας τὸ σκοῦρο καὶ παληὸ ταβάνι, — κι'ὥστόσο ὁ νοῦς μου ἔτρεχε δῶ καὶ κεῖ. Συλλογίζομουν : Τὸ πεῦκο ἁπλώνει τὶς ρίζες του σὲ δυὸ πατήματα ἀπ' τὴ θάλασσα, καὶ τὸ ρετσίνι του στάζει ἀπάνου στὰ φύκια καὶ στὰ κοχύλια. Ὁ ἴσκιος σκεπάζει πότε τοῦτο, ποτε κεῖνο τὸ μέρος. Τὸ ἀπομεσημεριανὸ ἀγεράκι δροσίζει τὸ κάθε πλάσμα ὥς μέσα στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς του. Μέσα στὶς ζεστὲς φοῦντες τοῦ δέντρου κάνει χουρουρου... γιὰ μιὰ στιγμή, κ' ὕστερα πετᾷ δροσερὸ ὥς πέρα σ' ἀλῶνι, ποὺ λιχνίζει ὁ νυστασμένος θεριστὴς. καὶ σηκώνει ψηλᾷ τὰ σκίβαλα, σὰν νἄναι καπνὸς ἀπὸ θυσία, σκορπῶντας στὸ διάστημα μιὰ χορταστικὴ μυρουδιὰ σιταριοῦ.

Ἀπάνου ἀπ' τὸν ἄμμο τοῦ ρηχοῦ βυθοῦ τὸ νερὸ τρεμουλιάζει ὁλοένα καὶ περισσότερο. Μιὰ χρυσὴ μυῖγα βουΐζει χόβοντας γοργὰ γωνιὲς ἀπάνου ἀπ' τὴ θάλασσα, κι' ὅλα τὰ γύρω, ὁλά ερη ἡ δημιουργία, παίρνει μιὰ νότα εὐτυχίας καὶ εἰρήνης.

Οἱ κάβοι, πέρα, ἀχνίζουν. Ψηλὰ, στὸ βουνὸ ποὺ στέκει ὄρθιο ἀπάν' ἀπ' τὸ κεφάλι μου, τὰ δέντρα ἀχνίζουν καὶ κεῖνα, βγάζουνε λὲς ἕναν πράσινον ἀχνό... Ἐδῶ μπροστά μου, ὁ πάτος τῆς θάλασσας τρεμουλιάζει ἀδιάκοπα· τὰ μάτια μεθοῦνε· σὰ νὰ πλέκεται μιὰ χρυσὴ ψάθα κάτ' ἀπ' τὸ νερὸ μὲ μυστηριώδη τροπο,—μιὰ βιαστικὴ δουλειὰ γίνεται κάτ' ἀπ' τὸ νερό, σὲ δυὸ πιθαμὲ; ἀπ' τὸ μάτι μου. Ποῦ καὶ ποῦ προφταίνω νὰ δῶ ἕνα μαῦρο χορτάρι ποὖνε πλαγισμένο σὰν βδέλλα ἁπάνω στὸν ἄμμο τοῦ βυθοῦ,—ἕνα ἀχυβιδόφλουδο,—ἕνα καβουράκι ποὺ τρέχει βιαστικὰ νὰ κρυφτεῖ....Καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ὅλα θολώνουνε πάλι· εἰδῶν-εἰδῶν ἴσκοι μιρμιδᾶνε καὶ μὲ ζαλίζουν.

. . . . . .

Ἔτσι περνοῦσαν οἱ μέρες μου.

Μὰ τώρα ! Τώρα εἶμαι μέσα στὴν πολιτεία σὰν ἕνα χαμένο πουλί,σὰνἕναπουλὶ ποὺ σέρνειτὴ φτεροῦγα του καὶ ξεψυχᾷ... Πάνταπικραμένος—πάντα θλιμμένος καὶ πικραμένος...Πάγωκαι χώνουμαισὲκανένα παράμερο καπηλειό, σὲ καμμιὰ σκοτεινὴ τρύπα, καὶ πίνω πινω πίνω, ὥ; ποὺ δὲν αἰσθάνουμαι πειὰ τὸν ἑαυτό μου. Μέσα στὸ μυαλό μου ὁλοένα στριφογυρίζουν οἱ χαμμένες μέρες; οἱ χρυσές μου μερες. Ὁλοένα ! Κλαίγει, θρηνεῖ ἡ ψυχή μου.... Αὐτὸς ὁ κόσμος ποὺ ἀνταρεύεται γύρω μου, ποτὲ; δὲν κατάλαβε τι λογῆς εἶνε ἡ εὐτυχία, τί λογῆς εἶνε ἡ χαρά. Τώρα βλέπω καθαρὰ πὼ; μπορῶ νὰ κλαίγω μὲ τὸ δίκηο μου ἀκουμπισμένος στὸ τραπέζι, μπρὸς σ'ἕνα ποτῆρι σπίρτο.....

Κεῖ ποὺ κάθουμαι μουρμουρίζω, μασῶ τὰ λόγια μου· κ' οἱ ἀνίδεοι φίλοι μου λένε πὼς παραμιλῶ ἀπ' τὸ μεθῦσι. Μὰ ἐγὼ μέσα μου κράζω τὸ θάνατο νὰ μὲ ξεκουράσῃ. . . Καϋμένα παιδιά ! Καϋμένα παιδιά ! . . .

. . . . . .

Ναί, θεούλη μου, στεῖλε καὶ πᾶρε με σιμά σου. Ἡ ζωή μου πειὰ εἶνε σὰν ἕνα ἄνοστο, σὰν ἕνα γλυφὸ νερό. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου· ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζιων ἐπορευόμην.

Ὡστόσο, ὁ Ταξιάρχης ἂς ἔρτη ξαρμάτωτος· ἂς ἀφήσει τὸ σπαθί του κρεμασμένο στὸ χρυσὸ καρφί τοῦ αὐγερινοῦ. Μὲ χαρά θα τὸν ἀκλοιθήσω,— κι' ἴσως τραγουδῶντας κι' ὅλας κανένα τραγούδι τοῦ μισεμοῦ, ἄν μένῃ στὰ χείλια τῶν νεκρῶν ἕνα εἶδος φωνή. . . Δὲν ἀπομένει πίσω μου κανένας γιὰ νὰ μὲ κλάψῃ. Θὰ μισέψουμε σὰ σύννεφο ἁλαφρό, ποὺ περνᾷ ἀπάνου ἀπὸ χέρσα γῆ χωρὶς νὰ τὴν ποτίσῃ. . .

. . . . . .

Εἶνε νύχτα. Ἐδῶ ποὺ τἄστρα χύνουν μονάχα τόσο φῶς, ὅσο χρειάζεται τῶν δυστυχισμένων, ἐδῶ κάθουμαι καὶ συλλογιέμαι πεθαμμένα πράμματα . . . Ἕνα ἄπατο χάος κρέμεται ἀποπάνου μου καὶ συγκρυάζουμαι. Ἡ ψυχή μου βουτᾷ μέσα στὸν μελανὸν ὠκεανό τ' οὐρανου σὰν ἐρωτεμένο δελφίνι,—κι' ἄ; φαίνουμαι σὰν ποντίκι ποὺ ξετρυπώνει φ βισμένο γιὰ νὰ βοσκήσῃ· ***ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ.***

Μιὰ μουσικὴ μακρυνή, — μιὰ ἁρμονία ὄξω ἀπὸ κάθε ἀπείκασμα γιομίζει τὰ τετραπέρατα τοῦ Παντός . . . . Τὸ διπλὸ ἄστρο τῆ; Ἀνδρομέδας εἶνε ἕνα ἐρωτεμένο ζευγάρι ποὺ πλανιέται μέσα σεἴερὸ δάσος. Τὰ ἀστέρια τῆς πούλιας, κολυμποῦν μέσα σ' ἕναν αἰθέρα ἁρμονίας . . Ὁ φριχτὸς Τουκὰν ἀνοιγοκλείνει τὰ ἥμερα μιτια του . . . .

Ἡ Κασσιόπη, κι' ὁ φλογισμένος Ἀλντεμπαραν, και τὸ κούφιο ἄστρο τοῦ Βέγα μὲ καλοῦν. Μὰ νά, τό κάασπρο ἄστρο τῆς Λύρας ρίχνει τὴ μακρυνή του ἀχτιδαἀπάνου μου, κ' ἡ ψυχή μου πειὰ δὲν κρατιέται, — βιάζεται νὰ μισέψῃ ἀπ' τὴν ἁμαρτωλὴ τούτη σφαῖρα. Ἐκεῖ, ἐκεῖ εἶνε ἡ πατρίδα μου ! . . .

Ἀγαπημένο ἄστρο ! Σοῦ στέλνω ἕνα χαῖρε ἀπ' τὰ βάθη μου· ἀπ' τ' ἄδυτά μου ἔχεται κάτι πρὸς ἐσέα . . Μιὰ πνοὴ εἶμαι πειά, κ' ἔρχομαι σὲ σένα.... Ὁ ἄγγελος, κρατῶντας στὸ ὡραῖο χέρι ἀντὶς κρῖνο σφερδοῦκλι, μοῦ χαμογελᾷ πέρα ἀπ' τοὺς Στύλους τοῦ Ἡρακλέα ....

. . . . . .

Φ. ΚΟΝΤΟΓΛΟΥΣ

Ὁ Ἰατρὸς

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων,** δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του **ἀντικρυ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5.

Ἐκαπνίσατε τὰ νέα τσιγάρα τοῦ Βαρβαγιάννη :

;;; ΦΑΙΔΡΑ ;;;

Μόνον μὲ 3.50 λιανικῶς

Δοκιμάσατέ τα καὶ θὰ δῆτε οἰκονομίαν, ὑγείαν, καὶ ἀπόλαυσιν καπνιστοῦ.

Τὰ καπνὰ τρίτης ποιότητος δρ. *2.50.*

ΖΟΡΖ ΔΙΑΜΕΛ

ΟΙ ΛΑΒΩΜΕΝΟΙ

Ἤρθα νὰ βρῶ καταφύγιο ἀνάμεσα στοὺς πληγωμένους μας, νὰ καπνίσω εἰρηνικὰ τὴν πίπα μου, καὶ νὰ συλλογιστῶ μέσα στὸν ἴσκιο.

Ἐδῶ ἡ ἠθικὴ ἀτμοσφαῖρα εἶναι καθαρή. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι τόσο δυστυχισμένοι, τόσο κατάφωρα ἀδικημένοι, τόσο προσηλωμένοι στὸν ἀπέραντο πόνο τους,ποὺ λὲς καὶ πετάξανε τὸφορτίο ὅλων τῶν ἀνθρώπινων παθῶν, γιὰ νὰ συγκεντρώσουνε ὅλες τὶς δυνάμεις των σ' ἕνα σκοπό : Νὰ ζήσουνε.

Παρ' ὅλη τὴ συντροφιά, αὐτὴ τὴν ὥρα εἶναι χωρισμένοι μὲ τὰ ἀτομικά τους συμφέροντα.

Ἀργότερα θὰ ἐπικοινωνήσουν. Μά, τώρα εἶναι ἡ στιγμή, ποὺ καθένας ἀναμετρᾶ τὸν πόνο του καὶ, διεξάγει γιὰ λογαριασμό του ἕναν πόλεμο, μὲξεφωνητά. Εἶναι ὅλοι φίλοι μου. Θὰ μείνω ἀνάμεσό τους; πέρνοντας μέρος μ' ὅλη μου τὴν ψυχὴ στὰ δεινοπαθήματά τους;

Κ' ἴσως; νὰ βρῶ ἀκόμα ἐδῶ τὴν εἰρήνη. Ἴσως ἡ ἀνθρώπινη μικρότητα μὲ τὶς συχαμερὲ; φιλονικίες της κάνει ἀνακωχὴ στὸ κατῶφλι τοῦ κράτους; αὐτουνοῦ τοῦ πόνου.

Σὲ μιὰ μικρὴ ἀπόσταση ἡ μάχη δὲν παύει νὰ σκούζει ἀπὸ μέρες καὶ μέρες τώρα.

Σὰν ἕνας βροντερὸς καὶ περίπλοκος μηχανισμὸς ποὺ δείχνει τὰ προϊόντα τῆς ἐσωτερικῆς του δραστηριότητα;, ἡ ἡλίθια πολεμικὴ μηχανὴ ξεπετᾷ ἀπὸ λεπτὸ σὲ λεπτό, ἀνθρώπους ματωμένους. Τοὺς μαζεύουμε καὶ νάτους ἐκεῖ τυλιγμένοι σὲ ἄσπρα πανιά.

Λαβωθήκανε σὲ χρονικὸ διάστημα μιᾶ; ἀστραπῆ;. Καὶ τώρα θὰ χρειαστοῦνε μῆνες καὶ χρόνια γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ἐπανορθώσουμε, ν' ἀνακουρίσουμε τὸ κακό.

Πόσο εἶναι ἀμίλητο. ἀπόψε ! Πόσο ἡ θέα τους μᾶς ἡσυχεῖ ! Νά, ὁ Μπόγια; μὲ τὸ ἀπαίσιο ὄνομά του, ποὺ ὡς τόσο ἔχει γλυκειὰ μορφὴ καὶ πού δὲν λέγει ποτές του μιὰ λέξη.

Ὁ Μπόγια; ποὺ μιὰ σφαῖρα μοιάχα τὸν ἔκαμε νὰ χάσει γιὰ πάντα τὸ φῶς.

Νά, ὁ Πετρῆ, ποὺ δὲν ξέρει κανένας ἀπὸ ποῦ νὰ τὸν ἀγγίξει — μὲ τόσους πολλοὺς; ἐπίδεσμους εἶναι τυλιγμένο τὸ κορμί του — κι ποὺ ἀφίνει μ'ὅλο αὐτὸ νὰ ξεχωρίσεις μιὰ ματιὰ ἀνήσυχη,ὑγρὴ καὶ, ἀπὸ τώρα ἀποπλανημένη.

Νί, ὁ Γιαννιὸς ποὺ δὲ θὰ ξαναδῆ τὴν αὐγὴ νὰ σκάει ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ πεῦκα. Ὁ Γιαννιὸς ποὺ ἔχει στὸ μέρο; τῆς καρδιᾶς μιὰ μαυροπράσινη πληγή.

Κ' οἱ ἄλλοι ποὺ τοὺς ξέρω ὅλους ἀπ' τὶς λεπτομέρειες τῆς δυστυχία; τους.

Τί κόπο ποὺ κάνει νὰ συλλογέτοι κανένας πὼς; οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἕνα χρόνο πρωτήτερα, περνούσανε τοὺς δρόμου;, βολοκοπούσανε τὴ γῆς, ἢ ἐργαζότανε σὲ κάποιο γραφεῖο.

Τὸ πρὸν εἶναι πολὺ καταθλιπτικό. Νί του; κατὰ γῆ; σὰν ἕνα ὡραῖο ἔργο ποὺ τὸ βεβηλώσανε. Νί του; !

Τὸ τελειότερο δημιούργημα, δέχτηκε μιὰ μεγάλη προσβολή, μιὰ μεγάλη βρυσιά.

Δέχτηκε τὴ μεγαλείτερη προσβολή ποὺ μπορεῖ νὰ γείνῃ.

Δὲν ξέρουμε τὸ παρελθόν του. Μὰ, σάματε; νὰ ὑπάρχει καὶ τὸ μέλλον του; ; Στὴ μεγαλειώδη αὐτὴ τραγικὴ στιγμή, θυμαζω τὰ ἀθῶα αὐτὸ θύματα καὶ συλλογίζουμαι πὼ; κοντά του; εἶνε ντροπὴ νὰ ζεῖ κανένας, καὶ ν'ἀναπνέει ἐλεύθερα.

Φτωχά, φτωχά μου ἀδέρφια ! Τί θὰ μπορούσαμε νὰ κάνουμε γιὰ σᾶς, ποὺ νὰ μὴ εἶναι ἀνεπαρκές, ἀνάξιο, μέτριο ;

Τὸ λιγώτερο θὰ ἔπρεπε νὰ ξεχαστοῦμε ὁλότελα καὶ ν' ἀφοσιωθοῦμε στὸ ἅγιο καὶ λεπτόλογο ἔργο τοῦ νὰ σᾶ; περιποιούμαστε.

Μὰ ὄχι ! Γύρω στὰ κρεββάτια ποὺ παίζεται τὸ ἐρημικὸ δρᾶμά μας, μιὰ συχαμερὴ κωμωδία ἐξακολουθεῖ νὰ κάνει τοὺς ἀνθρώπους νὰ μορφάζουνε.

Ὅλες οἱ τρέλλες, ὅλα τὰ πάθη τὰ πειὸ χαμηλά,τὰ πειὸ ἄτιμα καὶ τὰ πειὸ ἠλίθια μαζί, ἀκολουθοῦνε στὸ προσκεφάλαιό σας, τὶς ἐνέργειές τους καὶ τὸ χορτασμό τους.

Οὔτε τὰ τέσσερα καινούρια πτώματα ποὺ θάψαμε σήμερα τὸ πρωΐ, οὔτε ὁ δικός σας καθημερινὸς πόνος, δὲ θ' ἀφοπλίσουνε τὴν ὄρεξή τους, δὲ θὰ σταματήσουνε τοὺς ὑπολογισμούς, δὲ θὰ ἀδυνατίσουνε τὶς φιλοδοξίες, ποὺ γιὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦνε, καὶ τὸ δικό σας ἀκόμα τὸ μαρτύριο, δὲν εἶναι ἀνωφέλευτο.

Μετάφραση ***Τερπ.***

ΕΚΔΟΣΕΙΣ-ΒΙΒΛΙΑ-ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Περιοδικὸν «ΚΟΙΝΟΤΗΣ» Ἀθῆναι Διευθ. Νι. Μαλοῦχος. Τεῦχος 31ον. Περιεχόμενα : Κ. Καραβίδας ***(Συμβουλαὶ τοῦ Βενιζέλου)***, Ἰ. Παπαϊωάννου ***(Ἡ Ἐπανάστασις καὶ τὸ νέον Κόμμα)***, Νι. Μαλοῦχος ***(Οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ καὶ ἡ πολιτική)***, Ὀμπσερβάτορ ***(Ἕνας γεωπόνος ἔποικος)***.

Τεῦχος 32ον. Περιεχόμενα : Μαλούχου ***(Ἡ συμφιλίωσις)***, Ἰ. Παπαϊωάννου ***(Ἡ Ἐπανάστασις καὶ τὸ νέον Κόμμα)***, Κ. Κλεινία ***(Μετὰ τὸν Βενιζέλον)***, Κ. Καραβιδα ***(Ὁ ἀγροτικὸς ἐποικισμὸς εἰς Μακεδονίαν)***.

Μηνιαῖον περιοδικὸν «ΒΙΓΛΑ» Μεσολόγγι. Τεῦχος Αὐγούστου. Μ. Μαλακάση; ***(Διπλὸς καϋμός)***, Κ. Οὐράνης ***(Τῆς γυναίκας ποὺ θἄρθῃ)***, Π. Χάρης ***(Στὴν ἀκρογιαλιὰ)***, Μ. Ζωτος ***(Κόψε λουλούδια)***, Ν. Γ. Κατηφόρης ***(Τὸ μαχαῖρι τοῦ Νεκροταφείου)***, Ἄγγ. Χρυσάνθεμο, ***(Ἱστορίες ἀγάπης)***, Γ. Ἀργυρόπουλος ***(Δαχτάρισμα)***, Oscar Wilde ***(Τ' ἀηδόνι καὶ τὸ τριαντάφυλλο)***.

Περιοδικὸ «ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ» Ἰουλίου. Διευθ. Ι. Ταηλ'τ; Νέα Ὑόρκη. Περιεχόμενα : Χρ. Χιώτης ***(Ἡ Μιλέβα τοῦ Δίπε)***, Σ. Χαρμίδης ***(Τὸ Ἑλληνικὸ Σπῆτι)***, Σκόκκου ***(Ὁ λόγος)***, Κ. Οὐράνης ***(Ἀλῆ Πασᾶς Ἰωαννίνων)***, Γουστ. Φλωμπὲρ ***(Ἡρωδιάς)***, Ἀντ. Τσεχωφ ***(Οἱ παράσιτοι)*** κ. λ. π.

Ἀνακοινωθὲν

Ἐπειδὴ παρετηρήθη ὅτι μεταξὺ τῶν πρόσφύγων κυκλοφοροῦσι βιβλιάρια διπλᾶ ἢ ἔχοντα πρόσωπα περισσότερα τῶν πραγματικῶν εἰδοποιοῦνται οἱ κατέχοντες τοιαῦτα πρόσφυγες; ὅπως παρουσιαζόμενοι ἐνώπιον τῶν οἰκείων ὑπαλλήλων καὶ Ἐπιτροπῶν παραδίδωσι τοῦτο πρὸς καθορισμὸν τῶν ὑπαρκτῶν προσώπων· ἄλλως τὰ ὁ ωσδήποτε καταγγελλόμενα ὡ, ὕστοπτα θὰ κατάσχωνται κα θὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν διὰ τὴν περαιτέρω ποινικὴν δίωξιν.

Ἐκ τῆς Ἰδιαιτ. Ὑπηρ. Περιθάλψεως Προσφύγων Λέσβου

«ΕΝΩΣΙΣ ΙΣΠΑΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ»

Ἀσφάλειαι

καὶ Ἀντασφάλειαι πυρὸς

Κεφάλαιον Δολλ. Χρυσᾶ 3,455,997,62

Διευθυντὴς ἐν Ἑλλάδι : Μιλτιάδης Νεγρεπόντης.

Πράκτορες ἐν Δέσβῳ :

Ἀθηναῖος & Πρωτούλης

Ὀρυκτέλαια καὶ λίπη Ἀνδρὲ

Χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

Ἀθηναῖος & Πρωτούλης

Στοὰ Γούτου 7

Βιβλία μὲ δόσεις

Μὲ μηνιαίας δόσεις 10, 20, 30, 40 καὶ 50 δραχμῶν ἀγοράζετε βιβλία μας 100, 200, 300, 400 καὶ 500 δραχμῶν.

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ καὶ Σια

Ὁδὸς Σοφοκλέους 3.—Ἀθῆναι

ΘΕΡΜΑΙ ΚΟΥΡΤΖΗ

COURTGIBAD

ΘΕΡΜΟΠΗΓΑΙ

Ραδιοῦχοι, Ἀλκαλικαὶ

Θεραπεύουν : Ἀρθρίτιδας, Νεφρικὰ, (ψαμίασις, λιθίασις), Δερματικὰ (ἔκζεμα), Γυναικολογικά.

Τιμαὶ ἀπὸ 3 δρ. τὸ λουτρὸν

Ἰατρικὴ ἐξέτασις Δωρεάν.

Τετάρτην καὶ Σάββατον μ. μ. λουτρὰ διὰ τοὺς ἀπόρους (μὲ πιστοποιητικὸν ἰατροῦ) ***Δωρεάν.***

ΕΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ

Θεραπεύονται :

Νευρασθένεια ὑπὸ πάσας της τὰς μορφὰς, Ὑστερία, Ἡμικρανία, Παραλύσεις, Ἀτροφίαι, Νευραλγίοι, Ἀνδρικὴ ἀτονία, ***Ἀρθριτικαὶ παθήσεις*** οἷον : Ρευματισμοὶ, Ἰσχυὰς, ποδάγαα, ψαμμίασις, λιθίασις, Παχυσαρκία, Ἔκζεμα, ***Ἀρτηριοσκλήρωσις. Παθήσεις τῆς πέψεως,*** οἷον, Δυσπεψία, Γαστραλγία, Ἐντεροκολίτις, Ἐπίμονος δυσκοιλιότης.

Ἐκτελοῦνται : Ἀκτινογραφίαι, Ἀκτινοσκοπήσεις, Ἀκτινοθεραπεία.

Τακτικὴ συγκοινωνία διὰ κλειστοῦ Αὐτοκινήτου

(Σταθμός : Ζαχοπλαστεῖον Τριανταφυλλίδου — Ἀποβάθρα)

Διεύθυνσις τοῦ εἰδικοῦ Ἰατροῦ κ. Δ. Τσαλδάρη.

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Στὸν ἥλιο, τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς! Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Α'. | ΑΡΙΘ. 24

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Σεπτέμβρη 4 Τρίτη
1923. Ἀν. ἡλ. 5.59 — Δύσ. 6.48

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΥΣ
Συνδρομὴ χρονιάτικη δραχμὲς ἑκατὸ
Τὸ φύλλο 1 Δραχμὴ

"ΚΥΝΗΓΙΑ ΛΕΟΝΤΩΝ ΟΝΑΓΡΟΙ ΕΝ ΕΡΗΜΗ,,

Ἔχουμε μιὰ γνώμη.

Πῶς τοῦτο τὸ ἔθνος μὲ τὴν ἀνισόρροπη καὶ παραστρατημένη πολιτική του διανοητικότητα, τὸ φαῦλο κοιζαμπασισμό, τὴν τσαρλατάνικη ἐκμεταλλευτικότητα ποὺ κάνει σὲ κάθε ἀγνὸ ἰδεολογικὸ σύμβολο τὸ ἀμέτρητο σὲ πλῆθος κομματικὸ κηφηναριό, θἄπρεπε γιὰ πολὺν καιρὸ καὶ μέχρις ὅτου ἁπλωθεῖ κυρίαρχο καὶ ζωοποιὸ τὸ ΝΕΟ ΠΝΕΥΜΑ, ὁ ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΟΣ ΡΥΘΜΟΣ τῆς Πολιτικῆς ΣΧΟΛΗΣ ποὺ πρέπει καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ ξεπηδήξει μέσα ἀπτὰ ΝΙΑΤΑ τῆς Φυλῆς, τὰ ἀκατέργαστα στρώματα, τὶς παρθένες πηγὲς τῆς ζωῆς της, ἐκεῖ ποὺ ἀποφασίζεται καὶ πλάθεται καὶ δουλεύεται ἡ ΚΡΑΤΙΚΗ ζωὴ καὶ τὸ πολιτικὸ ὀργανικὸ σύνολο, ὡς ἐκεῖνο τὸν καιρὸ θὰ ἔπρεπε νὰ μὴν ἐπιζητήσουμε νὰ μεταβάλουμε τὸ σημερινὸ ἐπαναστατικὸ καθεστώς.

Αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη ποὺ δὲ θὰ τὴ συζητήσουμε σήμερα. Ἀντικρύζουμε ψύχραιμα ἕνα γεγονὸς ἐνάντιο πρὸς τὴ γνώμη μας, ἕνα γεγονὸς τελειωτικὰ καὶ ἀμετάκλητα ἀποφασισμένο: Τὶς ἐκλογές.

Ἂν ἐμεῖς οἱ ΤΣΑΛΑΠΑΤΗΜΕΝΟΙ ἀπτὴν πολιτικὴν ἀχρειότητα, οἱ ΔΗΣΤΕΜΕΝΟΙ ἀπτὴν πολιτικὴν ἐκμετάλεψη τῶν ἐθνικῶν ΜΠΑΝΤΗΔΩΝ, οἱ ΝΤΡΟΠΙΑΣΜΕΝΟΙ ἀπτὸ κοινωνικὸ ἀνασκέλωμα ποὺ μᾶς ἐπιβάλλει ὁ ἀπαραχόρταγος πλουτακρατικὸς ΔΕΩΝ, ἐμεῖς οἱ δυστυχισμένοι ΟΝΑΓΡΟΙ τῆς ζωῆς, οἱ τραγικοὶ ἥρωες τοῦ πιὸ ἀθλίου πολιτικοῦ δράματος ποὺ παίχτηκε στὴ ζωὴ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν αἰώνων, ἐμεῖς οἱ νέοι ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΙ μάρτυρες, εἴμαστε ἀπὸ σκληρὲς συνθῆκες ἐμποδισμένοι νὰ κάνουμε πιὸ βαθειὰ καὶ πιὸ ἁπλωτὰ ὅτι μᾶς προστάζει τὸ μεγάλο ΧΡΕΟΣ τῆς ΤΙΜΗΣ. Θὰ ἤτανε κακούργημα ἐνάντια στὸν ἑαυτό μας καὶ τὴ φυλή μας ἐὰν δὲν κατορθώναμε μέσα στὸ στενὸ τοῦτο τοπικὸ περιβάλλον νὰ ἐπιβάλλουμε ἐντελῶς τὴ θέληση τοῦ πολιτικοῦ ἀποκαθαρμοῦ.

Τὸ ξαναλέγω: εἶναι χρέος τιμῆς! Ποιὸς ἀπὸ μᾶς τὴν ἐννοεῖ διαφορετικὰ τὴν τιμή του;

Εἶναι ἀτιμία νὰ σερνούμαστε αἰώνια στὸ κατώφλι τῶν γερομασκαράδων τῆς πολιτικῆς, κλαμουρίζοντας τὸ μοιρολόγι τοῦ κοινωνικοῦ μας πόνου.

Εἶναι ἀτιμία νὰ ἐξαρτήσουμε τὴν προκοπὴ ἑνὸς ὁλάκαιρου νησιοῦ ἀπτὶς ἐκμεταλλευτικὲς ὀρέξεις τοῦ πρώτου τυχοδιώκτη ποὺ βρῆκε τὸ καιρὸ νὰ ἐπιπλεύσει μέσα στὴ στραβομάρα τοῦ λαϊκοῦ ἐνθουσιασμοῦ ποὺ γεννοῦσαν οἱ ἐποχὲς οἱ πρωτινές.

Εἶναι ἀτιμία νὰ ξεπροβοδήσουμε ἀκόμα μιὰ φορὰ μὲ τὴν ἴδια κτηνανθρωπικὴ ἀναισθησία ἕνα τοθάδι πολιτικοὺς βουβάλους, γιὰ νὰ κοπρίσουν ἀκόμα μιὰ φορὰ τὰ παρασκήνια τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου.

Ἔφεδροι! Δὲ σᾶς λέγω τίποτα ποὺ νὰ μὴν τὄχετε νοιώσει κατάβαθα στὴν ψυχή. Ξαναλέγω ἁπλῶς τὴ σκέψη σας, ἑρμηνεύω τὸ αἴστημά σας.

Μὰ κινηθεῖτε! Κινηθεῖτε! Προπαγαντίσετε! Συγκεντρώσετε γύρω σας τοὺς ἁπλοϊκοὺς ἀνθρώπους ποὺ παρασύρουνται ἀπτὰ δημαγωγικὰ πρακτορεῖα μερικῶν ἐπιτηδείων.

Ὑπερασπιστεῖτε σεῖς τὴν ἀθωότητά τους. Καλύψετε τὴν ἀμάθειά τους. Ἀλλοιῶς ὁ τόπος τοῦτος δὲ θὰ εὐτυχήσει. Ἀλλοιῶς κι' αὐτοὶ κ' ἐμεῖς θὰ μοιάζουμε τἀγριογάϊδουρα ποὺ γίνουνται θροφὴ τῶν λιονταριῶν πέρα στὶς Ἀφρικάνικες τὶς ἐρημίες...

ΘΕΙΕΛΠΗΣ ΛΕΥΚΙΑΣ

ΜΠΑΤΑΓΙΑ ΓΚΛΟΡΙΟΖΑ

Ἡ Ἰταλία τοῦ Μουσσολίνι βρίσκοντας πάτημα σἕνα συχαμερὸ κακούργημα, βρῆκε εὐκαιρία νὰ σηκώσει τὴν ἀρμάδα της τὴ δοξασμένη καὶ νὰ πάει καταχτήτρια στὴν Κέρκυρα, σἕνα ἥσυχο, σἕνα πολιτισμένο Ἑλληνικὸ νησί. Ἐκεῖ γύρεσε τὰ μεγάλα της κανόνια ἐνάντια σὲ μιὰ πόλη ἀθῶα, ἄοπλη, γελαζούμενη κι' ἄρχισε νὰ τὴν μπομπαρδίζει. Ἐκεῖ σήκωσε ταϐερνάκλα της γιὰ νὰ σκορπίσουν τὸ θάνατο καὶ τὸ αἷμα μέσα σἕνα συνοικισμὸ προσφύγων. Φτωχὰ κουρέλια τῆς Τουρκικῆς ϐαρϐαρότητας, γέροι κουρασμένοι ἀπ' τὴ δυστυχία, γυναικοῦλες καὶ παιδιὰ ποὺ θάρρεψαν πῶς σωθήκανε γιὰ πάντα ἀπ' τὸ χαντζάρι τοῦ Ἀσιανοῦ, δολοφονήθηκαν ἀπ' τὰ κανόνια τῆς Ἰταλίας τοῦ Μουσσολίνι.

Δὲ μισοῦμε γιαὐτὸ ὁλάκαιρο τὸν Ἰταλικὸ λαό, ὅπως κάνει ὅλος σχεδὸν ὁ τύπος ὁ Ἑλληνικός, μηδὲ τοῦ καταλογίζουμε τὴ ματωμένη αὐτὴ ἀνανδρία, ποὺ κοντὰ σὲ τόσες ἄλλες πρόστεσε ὁ καινούριος Ναπολεοντάκος του στοὺς Ἱστορικὲς Ντροπὲς ποὺ τὸν ἔχουνε φορτώσει ὡς τὰ τώρα οἱ πολιτικοί του.

Ξαίρουμε δὰ πῶς ὁ λαὸς αὐτὸς δὲν εἶναι καὶ πολὺ πολεμόχαρος, δίχως νὰ τοῦ τὸ λέμε γιὰ ψεγάδι. Μόνο οἱ πρωτόγονοι λαοὶ ἤτανε πολεμικοὶ καὶ καταχτητές. Οἱ Ἰταλοὶ ἔδειξαν πολλὲς φορὲς ὡς τὰ σήμερα πῶς εἶναι ἕνας λαὸς ποὺ ἀπεναντίας πάρα πολὺ συχαίνεται τὰ αἵματα, σὲ ϐαθμὸ ποὺ παρεξηγεῖται.

Ξαίρουμε πῶς ὁ Μουσολίνι εἶναι ἕνας διχτάτορας ποὺ στηρίζει τὴν ἐσωτερική του διοίκηση πάνου στὶς φάλαγγες τῶν Φασιστάδων του, ὅπως ἔκαναν οἱ ντουφεκισμένοι δικοί μας μασκαράδες μὲ τὶς Κωσταντινικὲς φάλαγγες. Οἱ φάλαγγες τοῦ Μουσσολίνι δημιουργηθήκανε ἀπ' τοὺς μεγαλοϐιομήχανους, τῆς Β. Ἰταλίας, ἀπ' τοὺς ἐμπόρους της κι' ἀπ' τοὺς τραπεζίτες της. Ἀπ' αὐτοὺς ζοῦνε, ἀπ' αὐτοὺς πλερώνουνται, γιαὐτοὺς πολεμᾶνε. Γιὰ νὰ τοὺς σώσουνε ἀπ' τὴ σοσιαλιστικὴ ἐργατιὰ τῆς Ἰταλίας ποὺ ἄρχισε νὰ φαίνεται μὲς τὴν ἱστορία τῶν τελευταίων κοινωνικῶν ἐπαναστάσεων πολὺ δυνατή, πολὺ πειθαρχημένη, πολὺ ἀποφασισμένη.

Ὁ Μουσσολίνι ἐσωτερικὰ δὲ στέκεται καλά. Κα μὲ τὸ ζήτημα ποὺ δημιούργησε ξεπλανεύει μιὰ χαρὰ τὴν προσοχὴ τῆς Ἰταλίας ἀπ' τὰ ἐσωτερικά του χάλια γιὰ νὰ τὴν ἀφιονίσει μὲ τὰ ἐξωτερικὰ κατορθώματα, μὲ **μπατάγιες γκλοριόζες** σὰν τῆς Κέρκυρας, ποὺ πολλὰ χρόνια κρυφοϐλέπει τὸ στενό της ἡ Ἰταλικὴ Κεφαλαιοκρατικὴ πολιτική.

Ἴσως εἶναι καὶ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Κεμὰλ ποὺ κοπιάρει ὁ Ρωμαίος ψευτοῦτατος. Γιατὶ ὕστερα ἀπ' τὸ στερνὸ ξεφανέρωμα τῶν ἁπλύτων τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς, ποὺ ἔδειξε πῶς ὅλους της τοὺς πολιτικοὺς τοὺς κινοῦνε ϐιομηχανικὲς ἑταιρίες καὶ χρηματιστὲ,

« μεγάλοι ἐμπόροι ποὺ πωλοῦν
τὰ Ἔθνη σὰν κοπάδια»,

ὁ λαὸς ὁ ἐργατικὸς ποὺ στρατεύεται καὶ πληρώνει μὲ τὸ καθάριο αἷμα καὶ τὴ δυστυχία του τὸν καταχτητικό του, ξεφρενιασμό, δύσκολα πιὰ ξαναπιάνεται στὰ βρόχια τῶν «ἰδεωδῶν καὶ τῆς Ἐλευθερίας τῶν λαῶν.» Ἔτσι ὅποιος ἔχει σήμερα στρατό, γιὰ ὀργανώσει, φασιστικές, γιὰ πλιατσικαδόρους τῆς Σμύρνης, ϐορεῖ νὰ καταχτήσει τὸν κόσμο. Μιὰ φορὰ ϐλέπουμε τι κάνουν οἱ τρανοὶ ποὺ μαζεύουν τὰ τσανάκια τους ἀπ' τὴν Πόλη χαιρετώντας μὲ τεμενάδες τοὺς ἀγάδες ποὺ τοὺς συχτηρίζουν.

Τὸ φριχτὸ συμπέρασμα εἶναι πῶς ἡ Ἐπίσημη Διεθνὴς Ἠθική, ἔχει ξεπέσει σὲ ϐαθμὸ ποὺ ἀηδιάζει κανένας νὰ τὸ φαντάζεται. Ἡ Βία εἶναι ὁ Θεὸς τῆς Ἐποχῆς, καὶ κάτου ἀπ' τὴ γροθιά της σφίγγουν τὰ δόντια του; ὅλοι οἱ τίμιοι καὶ ἀδύνατοι ποὺ ἀποτελοῦν τὶς ἀνοργάνωτες μάζες.

Κάποιος καθαρμὸς πρέπει νὰ περάσει πάνου ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὸν τὸν πολιτικὸ ποὺ ἐϐρώμισαν πιὰ πολὺ οἱ ἁμαρτίες του. Ἕνας κατακλυσμὸς ποὺ νὰ πνίξει μὰ καὶ νὰ ξεπλύνει. Ἕνας σεισμὸς ποὺ νὰ γκρεμίσει μὰ καὶ νἀνοίξει δρόμους καὶ ἁλάνια γιὰ νέο χτίσιμο. Καὶ θὰ δῆτε ποὶ δὲ θἀργίσει. Ἔρχεται. Ἀφουκραστῆτε καὶ θἀκούσετε τὸ καζάνι ποὺ ϐράζει.

Καὶ σὰν ξεσπάσει, ἀλλοίμονο στοὺς Ἀτιμους.

— ΔΩΡΕΑΝ —

Στοὺς **συνδρομητὲς** τῆς «Καμπάνας» ποὺ **προπληρώνουν** τὴ συνδρομή τους θὰ δοθεῖ δωρεὰν ἕνας τόμος διηγημάτων τοῦ διευθυντή μας ποὺ τυπώνεται.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε πολὺ ὅποιος ἀπ' τοὺς συνδρομητές μας δὲν παίρνει ταχτικὰ τὸ φύλλο νὰ μᾶς τὸ μηνάει, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸ ποὺ τοῦ λίπει.

---

(22) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

Σὺν συλλογιέμαι κομμιὰ φορὰ πῶς αὐτὸς ὁ τύπος κρατᾶ κάτ' ἀπ' τὴ θέλησή του τὴ ζωή καὶ τὴ δουλειὰ δώδεκα χιλιάδων παλληκαριῶν, μὲ κόβει κρύος ἵδρος. Ἂν δὲν ἤτανε δίπλα του ὁ ἐπιτελάρχης τοὺ, ὁ ὑπασπιστὴς κ' ἡ ἀνώτερη Διοίκηση, ποὖναι Φράγκικη, μποροῦσε μιὰ χαρὰ νὰ παρατάξει μιὰ μέρα καὶ τὶς δώδεκα αὐτὲς χιλιάδες, ν' ἀνοίξει στὸν ἀγέρα τὶς σημαῖες, νὰ βάλει μπροστὰ τή φανφάρα μὲ τὸ «μπαίνω μὲς τ' ἀμπέλι», ν' ἀνεβεῖ κι' αὐτὸς πάνου στ' ἄλογό του καὶ νὰ ξεκινήσει γιὰ νὰ πάρει τὸ Περιστέρι. Σὲ βεβαιώνω πῶς εἶναι ἄξος καὶ παράξος νὰ τὸ κάνει.....

Καϊμένε κοσμάκη.....

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΕ'.

Δόξα σοι ὁ Θεός.

Σοῦ γράφω ἀπὸ τὸ «στρατόπεδο ἀναπαύσεως». Αὐτὸ θὰ πεῖ πῶς πρόκοψαν ἐπὶ τέλους νὰ μᾶς ϐγάλουν ἀπ' τὸ χαράκωμα καὶ νὰ μᾶς κατεϐάσουνε σ' ἕνα Μακεδονίτικο χωριὸ γιὰ νὰ φᾶμε, νὰ πλυθοῦμε, νὰ ξεψειριαστοῦμε καὶ νὰ συνέρτουμε μιὰ στάλα. Τὰ ὑπόλοιπα σ' ὅλη αὐτὴ τὴν πορεία δὲ λέγουνται. Λογάριασε νὰ πορπατᾶς τρεῖς ϐραδυὲς ὁλονυχτὶς ὥς που νὰ φέξει, καὶ σὲ κάθε ϐῆμα νὰ νοιώθεις μιὰ σούϐλα νὰ σοῦ τρυπάει τὸ καλάμι τοῦ ποδιοῦ, ποὺ νὰ ματώνει ἡ καρδιά σου ἀπ' τὸν πόνο. Ἂ δὲ ϐρισκόντανε ἕνα κάρρο μ' ἕνα Κινέζο φαντάρο νὰ μὲ κουϐαλήσει στὸν πιότερο δρόμο, θ' ἀπόμενα ἀπὸ τὴν πρώτη νύχτα σὲ μιὰν ἄγρια λαγγαδιὰ δίπλα σ' ἕνα μπορμπαδισμένο νερόμυλο. Σὰν ἔφτασα σὲ τοῦτο ἐδῶ τὸ χωριὸ ϐρῆκα καταυλισμένο πιὰ τὸ Σύνταγμά μου. Ἔπεσα σὰν κούτσουρο, πιασμένος, γεμάτος πόνους σωματικοὺς καὶ ψυχικούς. Ἀπόμεινα μέσα στὸ τσαντῆρι τ' ἀδερφοῦ μου δυὸ μέρες καὶ δυὸ νύχτες δίχως νὰ σαλέψω, δίχως νὰ φάγω καὶ δίχως νὰ συλλογιέμαι. Ἤτανε μιὰν ἀποχτήνωση τέλεια ποὺ μοῦφερε ὁ ὑπερϐολικὸς κόπος κ' ἡ ἐξάντληση. Οἱ φαντάροι ποὺ περνούσανε ἀπ' ἔξω μοῦ ἤτανε σὰν πλάσματα ξένου κόσμου, ἀδιάφορα κι' ἀδιαφόρετα γιὰ μένα. Οἱ κρότοι ἤτανε κούφιοι καὶ δίχως σημασία, καὶ τόση ζωὴ ἤτανε μέσα μου ὅση εἶναι μέσα στό ταπεινὸ χορτάρι ποὺ μοιραῖα φύτρωσε καὶ ὑπάρχει, καὶ δὲν εἶναι ἄξιο ν' ἀντιδράσει ἀκόμα καὶ νὰ τὸ κάνεις λυώμα κάτου ἀπ' τὴ φτέρνα σου. Δὲν ἄφισα νὰ μὲ πᾶνε στὸ Νοσοκομεῖο γιατὶ πάντα αἰστάνουμαι μιὰ φρίκη γιὰ τὰ Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα, ὅσο ἀθρωπεμένα κι' ἂν τύχει νἄναι. Μὰ σὰν πέρασε ἡ μεγάλη κούραση κι' ὁ πολὺς ὁ πόνος, ἡ ζωὴ ἄρχισε νὰ μὲ χαιρετᾶ καὶ νὰ μοῦ χαμογελᾶ μὲ μιὰ καινούρια ἔνταση. Τὴν πρωτοκατάλαϐα τὸ μεσημέρι τῆς τρίτης μέρας, σὰν ἄνοιξα τὰ μάτια ξυπνῶντας ἀπ' τὸ ϐραχνὰ τῆς νάρκης ποὺ ἔδενε τὸ δυστυχισμένο κορμί μου. Ὁ ἀδερφός μου ἔλειπε στὴ διανομὴ τοῦ συσσιτίου κ' ἤμουνα ὁλομόναχος μὲς τὸ τσαντῆρι. Πάνου στὰ στημένα ἀντίσκηνα ἔχουνε ἁπλώσει χλωρὰ κλαδιὰ γιὰ νὰ μὴ φαίνουνται ἀπ' τὰ ὀχτρικὰ ἀεροπλάνα. Αὐτὰ τὰ κλωνάρια μὲ τὰ φύλλα τους τὰ ντελικάτα, μὲ τοὺς κόμπους τους, μὲ τὰ λουλουδάκια τους καί μὲ τὶς κλωστές τους, ὁ ἥλιος ποὖπεφτε κατάκορφα στὸ τσαντῆρι, τὰ σκιαγραφοῦσε χαριτωμένα πάνου στὸ τεντωμένο ἀντίσκηνο. Ἤτανε ἕνα σωστὸ διακοσμητικὸ ἀριστούργημα, ποὺ ἄρχισα νὰ τὸ καμαρώνω σ' ὅλες του τὶς λεπτομέρειες μὲ μιὰ ξεχωριστὴ χαρά. Ἔτσι ποὺ τἄχανε πλαγιαστὰ τὰ κλωνάρια, ζωγραφιζόντανε ὁ ἴσκιος τους πάνου στὸ τσιτωμένο πανὶ σὲ ἀναπάντεχα συμπλέγματα, ἀκουμπισμένα, ϑαρρεῖς, μὲ μιὰ κοκέττικη ἐπιμέλεια, μ' ἕνα φροντισμένο δέσιμο πολυμελετημένης τεχνικῆς ἀφέλειας. Ὅλα αὐτὰ τὰ τρισχαριτωμένα σχήματα, ποὺ κεντούσανε μὲ τόση ἁπλό-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ · ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ · ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Οἱ πολεμιστὲς τὸ ζητοῦν

Ἀγαπητή μας «Καμπάνα»

Συχαρίκια θερμὰ πρῶτα γιὰ τὶς γερὲς σκέψεις σου. Σὲ παρακαλοῦμε μονάχα νὰ ξαναρθεῖς στὸ ζήτημα τῶν λιποταχτῶν, γιατὶ ὅλοι ὅσοι πραγματικὰ ὑπηρέτησαν, ὅσοι σακατέφτηκαν κιὅσοι καταστραφήκανε οἰκονομικῶς, αἰσθάνονται δυνατὰ αὐτὸ τὸ ἄδικο ποὺ τοὺς γίνεται μὲ τὸν εὔκολο τρόπο ποὺ γλυτώνουν ὅλοι αὐτοὶ οἱ κουραμπιέδες. Ἡ Κυβέρνησή μας πρέπει νὰ τὸ προσέξει καλὰ αὐτὸ τὸ ζήτημα, γιατὶ μεθαύριο ἂν τύχει νὰ ξανακινδυνεύψει ἡ πατρίδα καὶ βρεθεῖ στὴν ἀνάγκη νὰ καλέσει τὰ παιδιά της γιὰ νὰ τὴν σώσουν, καθένας θὰ φροντίσει νὰ τὸ σκάσει, καὶ θἄναι μα τὸ Θεὸ ἀληθινὸ **κορόϊδο** ἂν μείνει, ἀφοῦ μπορεῖ μέ-α δυο χιλιάρικα νἀγοράσει τὸ αἷμα καὶ τὴν ὑγεια καὶ τὰ νειατα ποὺ δώσαμε ἐμεῖς στὸν κοινὸν ἀγῶνα. Ἂς μιμηθοῦμε τοὺς ὀχτρούς μας τοὐλάχιστο. Ὁ Κεμαλ πέρνει τις περιουσίες τῶν Χριστιανῶν καὶ τὶς μοιράζει στοὺς πολεμιστές του. Οἱ βούλγαροι κατάσχουν τις περιουσίες τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως Στομπολίνσκυ, ἀκόμα καὶ τὶς περιουσιες τῶν γυναικῶν των, γιὰ τὸν ἴδιο σκοπό. Ἐμεῖς τί κάναμε; Ἀφίνουμε ὅλους τοὺς φτωχοὺς στρατιῶτες μας νὰ βλέπουνε σαν κορόϊδα τοὺς ἔξυπνους λιποτάχτες καὶ ανυποταχτους νὰ γυρνᾶνε ἀπ' τις Εὐρώπες μὲ μεταξωτὴ καλτσα καὶ παποῦτσι λουστρίνι, ἐνῶ αὐτοὶ σέρνουν στοὺς πέντε δρομους τὴν κακομοιριά τους καὶ την ἀρ-ώστεια τους καὶ τὴν πεῖνα τους. Ἀπ' τὴν κυβέρνηση τῶν «παθόντων» κλεφτοπράδων δὲν περιμέναμε βέβαια τίποτα. Μα ἀπ' τὴν Κυβέρνηση τοῦ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ;

Ἐπίσης πρέπει ὅλοι οἱ ΣΕΣ νὰ γυρέψουνε τὴν τελειωτικὴ τιμωρία ὅλων τῶν προδοτῶν ἀξιωματικῶν ποὺ μᾶς ἔστειλε τώρα τελευταῖα πεσκέοι ἡ Τουρκια, τῶν Ζεγγινιδων καὶ κόμπανυ. Πρέπει καθε αξιωματικὸς νὰ ξερει καλα στὸ μέλλον πῶ, εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ποὺ σέρνει μαζύ του στη σφαγὴ καὶ την προδοσιά, κιοχι μοναχα για να ὑπογράφει τὶς μισθοδοτικές του καταστάσεις.

Πλωμάρι 30—8—23.

Σᾶς χαιρετῶ μὲ ἀγάπη

Δ. Δ. Δ.

Ὁ κόσμος ξυπνᾶ

Ἀγαπητή μας «Καμπάνα»,

Προχθὲς εἴχαμε προσκαλέσει ὅλους τοὺς ἐφέδρους στη συνεδριαση ποὺ ἀποφασίσομε να κάνουμε μὲ τὴν εὐκαιρία πιὐλθαν ἀπολυμένα καὶ τἄλλα παιδιά.

Λίγοι ἔλειπαν κείνη τὴ μέρα γιατὶ ὅλοι μας σχεδὸν εἴμαστε ξωχαριδες καὶ εἶναι εποχὴ ποὺ ἔχει πολλες δουλειὲς ἔξω. Καλοωρίσομε τὴν καινούργια ἐνίσχυση ποὺ μᾶς ἦλθε. Τοὺς εἴπαμε πολλὰ, τοὺς δώσαμε νὰ καταλάβουν τὸ σκοπο μας, καὶ τοὺς ἄρεσαν αἱ διαθέσεις μας καὶ ο σκοπός μας. Ὅλα τὰ παιδια μὲ μεγάλη εὐχαρίστηση γραφηκαν μέλη. Τοὺς προτίναμε μάλιστα ἂν κανεὶς ἔχει τὸ παραμικρὸ παράπονο ἀπτοὺς παλιοὺς, μιὰ ποὖλθαν καὶ τἄλλα παιδιὰ, νὰ κάνουν καινούργιες ἐκλογὲς γιὰ νὰ ἐκλέξουν καινούργια Ἐπιτροπή. Δὲν ἔγεινε ὅμως τίποτα γιατὶ δὲν παρουσιάσθη ἀπὸ κανένα ἡ παραμικρὴ ἀντίρηση

Καὶ ἕνα ἄλλο.—Μερικοὶ στὴν ἀρχὴ δὲν θέλησαν νὰ γραφοῦν χωρὶς κιαὐτοὶ νὰ γνωρίζουν τὸ γιατί.

Προχθὲς ὅμως μᾶς πρότειναν κιαὐτοὶ μονοχοι τους καὶ τοὺς γράψαμε. Τοῦτο βέβαια ἔγεινε γιὰτί, εἶδαν, παρηκολούθησαν πολλὰ πραγματα ποὺ τοὺς ἀπέδειξαν τὴν ἀλήθεια.

Κλωμιδάδος 25—8—23

Ν. Α.

τητα οἱ ἴσκιοι καὶ τὸ φῶς καὶ λίγα φτωχά κλαδιὰ ποὺ ποζάρισαν, ξανάφεραν μὲς τὴ ψυχή μου τὴν «αἰσθητική χαρὰ» ποὺ τόσον καιρὸ εἶχα χάσει. Αἰστάνθηκα ἀμέσως ὅλη τὴ δύναμη τῆς ὁμορφιᾶς ποὺ ὑπάρχει χυμένη στὸν κόσμο, καὶ μιὰ φωνοῦλα χαρούμενη ἀνταποκρίθηκε σ' αὐτὴ τὴν ἐξωτερικὴ μορφιὰ μὲς ἀπ' τὴν καρδιά μου. Εἶναι πολὺ ὡραία ἡ ζωή. Τὴν ἀγαπῶ καὶ τὴν ἐχτιμῶ. Αἰστάνουμαι πόσο ἀκριβὴ μοῦ εἶναι κάθε στιγμοῦλα ποὺ περνάει πάνουθέ μου. Θέλω νὰν τή σταματήσω καὶ νὰ τῆς τὸ φωνάξω:

— Τράβα καὶ σὺ, μά ξέρε το. Σὲ κατάλαβα ποὺ πέρασες· σ' ἔννοιωσα, σὲ χάρηκα, καὶ σ' εὐχαριστῶ!

(Ἔχει συνέχεια)

Ἡ Παναγία τοῦ Χάλικα

Σὸ ἀρχαῖο παρεκκλήσι τῆς Παναγίας, κοντα στο Χάλικα του Μολυβιου, ἀναμεσα στοὺς κήπους καὶ μέσα στις ολοπρασινες λαγκαδιες ἔγινε και φετος το πανηγύρι τῆς Παρθένου. Ὅλοι οἱ φιλέορτοι ποὺ τρεξανε κεῖ ἀπ' ολα τὰ τριγυρινα χωρια, γύρισαν ἀκομα μια φορα ανανεωσιασμενοι ἀπ' την ὁμορφη, σεμνη ὑπαιθρια γιορτή. Τὸν πανηγυρικον ἐξεφώνησε ο ἐφεδρος Θωμᾶς Ἀλ. Χιωτελλης του ΣΕΣ Χαλικιες και μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ του Συμβουλιου. Ἀνάμεσα σὸλα ποὺ εἶπε, μᾶς συμησε τη θεοσέβεια ποὺ εἶχανε ὅλοι οἱ ἥρωες τοῦ λυτρωμοῦ του 1821, και τονισε τὴν ἱστορικοτητα τῆς μικρης ἐκκλησουλας, ποὺ ὅταν ἐπισκευαζοτανε σιὰ 1880 βρεθηκε στὰ θεμέλια της ἕνα μολυβένιο μετάλλιο τοῦ Ἰουστινιανου, με εἰκονα στὴ μιὰ πρόσωψη και στὴν ἄλλη την ἐπιγραφὴ «ΤΟΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙΣ ΧΑΛΙΚΟΣ». Λεμε πῶς ἴσως αὐτο νἄτανε ἕνα εἰδοςἄδια για τοχτισιμότης ποὺ δινότανε σταχρόνια τῶν Βυζαντινῶν. Τὸ μετάλλιο αὐτο στολίζει σημερα το Ἐυνικὸ Μουσεῖο τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ του το χάρισε ἡ Κοινοτητα. Το κοτσομα της Παναγιας ἐχει τὴ χρονολογια 1070. Σαν τέλειωσε ἡ ἐκκλησιαστικὴ λιτανεια ὁ κόσμος γλεντησε μὲ μουσικη και πλούσιο τραπέζι στον πλατὺ αὐλόγυρο τῆς ἐκκλησιᾶς. Ὁ χορος και το κεφι βασταξαν πολὺ ζωηρα ὥς το τέλος τῆς γιορτης.

***

Μάθαμε πῶς οἱ γυοὶ τοῦ Χαλικιώτη Καπεταν Παναγιωτη, Νεοκλῆς και Κωνσταντίνος, ἄξια παιδια τοῦ πατέρα τους, ἔστειλαν ἀπ' την Ἀμερικὴ 300 δολλάρια για νὰ στολιστεῖ ἡ ἐκκλησια τοῦ χωριοῦ των ποὺ, καμαρώνει γιὰ τα διαλεχτα του παιδια, και τους στέλνει πανω ἀπ' τοὺς ὠκεανοὺς που τοὺς χωριζουν ἀπ' τὴ μικρή του, πατρίδα ἕνα φιλι γεμάτο εὐγνωμοσυνη.

Σκαμιὰ 30—8—23 *Π.*

Μυτιληνιὸ θέατρο

Ὁ διαλεχτός μας συνεργάτης Χρύσανθος Μολῖνος, μᾶς στελνει ἀπ' την Ἀλεξαντρεια, ὅπου βρισκεται, αὐτὸ το ἐνδιαφέρο θεατρικο ρεπορτάζ:

Ὁ θιασος Βεακη-Νεζερ ποὺ παίζει ἐκεῖ, ἀνέβασε στη σκηνη 4 βραδιὲς συνεχῶς ἕνα δραμα του συμπατριωτη μας κ. Ἀπόστολου Λεο τῆ με τον τιτλο «Σαν παραμύθι». Τὸ ἔργο εἶχε μεγάλη ἐπιτυχια, και χριτικαρεται ἄριστα εὐνοϊκα.

Τὸ λαχεῖο τοῦ Πληγωνιοῦ

Οἱ κερδισμένοι ἀριθμοὶ τοῦ λαχείου τῆς Παναγιας τοῦ Πληγωνιου:

1,853, 1,690, 1,488, 1,598, 1,276, 3,273, 3,234, 1,764, 1,765, 1,338, 41, 1,529, 3,103, 804, 1,090, 1,368, 592, 172, 45, 1,759, 1,469, 1,618, 1,331, 3,137, 3,057, 3,191, 2,138, 2,182, 1,110, 1,410, 3,049, 1,095, 2,171, 3,565, 2,097, 1,662, 1,327, 1,698, 876, 1,542.

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Τὸν συνάδελφο Σταμάτη Τσολάκη ποὺ στεφανώθηκε μὲ τὴ διαλεχτή του κοπέλλα Ἀνδρονίκη Γ. Μακρέλλη συγχαίρουμε θερμά.

***

Καλεῖται ὁ Λημναῖος Φίλιππος τοῦ Νικολάου ἀπ' τὸ Ἁγιά-Κιοϊ τῆς Μ. Ἀσίας νὰ περάσει ἀπ' τὰ γραφεῖα τοῦ ΣΕΣ γιὰ νὰ πάρει πληροφορίες γιὰ τὸν ἀδερφό του.

***

Ἀπ' τὸν Ἔβρο μᾶς ἦρθε ὁ ἀγαπητὸς συνεργάτης Θεἰελπης Λεφκίας, ποὺ ἀμέσως πάρθηκε ἀπ' τὸν «Ἐλ. Λόγο» γιὰ Ἀρχισυντάχτης του. Καλοσαρίζουμε τὸ διαλεχτὸ συναγωνιστή, καὶ συγχαίρουμε τὸν «Ἐλεύθερο Λόγο» γιὰ τήν ἀπόχτηση.

***

Τὸ ζευγάρι Μήτσου Καλιγιάννη τοῦ συνάδελφου καὶ δικηγόρου, ἔγινε τρίο, μὲ τὸν ὑποψήφιο...κληρωτὸ ποὺ εἶδε τὸ φῶς τῆς μέρας προχτές, ὕστερα ἀπὸ σύντομη κεὔκολη γέννας εὐτυχισμένης μητέρας. Θερμὰ συχαρίκια.

***

Σταμάτιος Τσολάκης
ἐκ Βρυσύλλων
Ἀνδρονίκη Γ. Μακρέλλη
ἐκ Κυδωνιῶν
Στεφανώθηκαν

Φ. Τ.

***

Εὐάγγελος Θ. Βακάλη
Εἰρήνη Π. Δημητρίου
ἀρραβωνιάστηκαν

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ὁ γνωρίζων περὶ τῆς τύχης τῆς Ἰάδος ἀδελφῆς Στρατιώτου «Μίρνα,» νὰ γράψῃ σχετικῶς στὸν Ἰωάννην Κυριακίδην—Φαρμακεῖον Γκαραλάνη—Ἰωάννινα. 2—2

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 1923 **ΑΘΗΝΑΙ, 3 Σεπτεμβρίου, 6 πρωϊνὴ**

— Τηλεγραφήματα ἀπ' τὴ Ρώμη ἄρχισαν νὰ ὁμολογοῦν πῶς στην Κέρκυρα σκοτωθηκαν καὶ μερικοὶ ἄνυρωποι, το ὅλον 25 λαβωμενοι, καὶ 11 σκοτωμένοι, ὁλοι τους Ἕλληνες καὶ Ἀρμένηδες προσφυγες.

— Οἱ Ἰταλοὶ πολεμοῦν με ψευτικες δικαιολογίες νὰ στηριξουν τον ἄδικο καὶ κακουργηματικο ρομβαρδισμό.

— Ἡ Ἰταλία κατέλαβε τὰ δυὸ νησιὰ τοῦ νομοῦ Κερκύρας, Παξοὺς καὶ Ἀντιπαξοὺς καὶ οηλωσε πῶς θὰ σταματήσει τις κατυχὲς καὶ θὰ εκμεταλλευτεῖ τὰ τελωνεῖα τῆς Κέρκυρας ὥς που να ἱκανοποιηθοῦν οἱ ἀξιώσεις της.

— Ὅλος ὁ Ἀγγλικὸς τύπος κρίνει αὐστηρὰ την κατυχὴ τῆς Κέρκυρας ποὺ χαλνα την πολιτικὴ ἰσορροπία τῆς Μεσογείου.

— Ἡ Σερβία ἐδήλωσε πῶς θὰ θεωρήσει αφορμὴ πολεμου καυσε Ἰταλικη ἀπορασιν στὶς Ἀλβανικὲς ἀκρογιαλιές.

— Στην Εὐρώπη σχηματίζεται γνώμη πῶς το πραξικόπημα ἦτανε σχεδιασμένο ἀπ' την Ἰταλια.

— Οἱ ἀνακρίσεις ἀποδείχνουν πῶς ὑπαρχουν Ἀρβανίτικες συμμορίες στον τόπο ποὺ ἔγινε ἡ σολυφονία καὶ πῶς οἱ συμμυρίες αὐτὲς συνεργάζουνται μὲ τον διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομιας Ἀργυροκάστρου.

— Ἡ Ἀμερικάνικη περίθαλψη διαμαρτυρήθηκε στὴν Εὐρώπη γιὰ τὸ σκοτωμο των προσφύγων.

— Ὁ Πλαστήρας ἐδήλωσε πῶς ἡ ἀπόφαση γιὰ τὶς ἐκλογὲς εἶνε ἐλεύθερη ἀπόφαση τῆς Ἐπαναστασεως.

— Στὴ Ρώμη κλείσανε ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ καταστήματα.

— Στὴν Ἀθήνα ἔγιναν πάνδημα μνημόσυνα γιὰ τοὺς σκοτωμένους, κατόπι ὁ λαος ἀπεδοκίμασε μὲ ὀργη τὸ φριχτὸ ἰταλικὸ κακούργημα καὶ δοκίμασε νὰ κάνει ἀντι-Ἰταλικὸ συλλαλητήριο, μποδίστηκε ὅμως ἀπ' τὴν Ἀστυνομία.

— Ὁ Μοντάνια ἐπισκέφτηκε τὸν Ἀλεξανδρῆν καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσε πῶς ἡ Ἰταλία τηλεγράφησε στὸν ἀντιπρόσωπό της στὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν νὰ ἀποτραβηχτεῖ ἀπὸ κάθε ἐξέταση τοῦ ζητήματος, γιατὶ κατὰ τὴν κρίση τῆς Ἰταλιας αὐτὸ ἀποτελεῖ ζήτημα τιμῆς ποὺ ἀποκλείει κάθε παρέμβαση τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

— Στοὺς διπλωματικοὺς κύκλους αὐτὸ θεωρεῖται περιφρόνηση τῆς διεθνοῦς δικαιοσύνης ἀπὸ μέρους τῆς Ἰταλία-, ποὺ δημιουργεῖ κρίσιν γιὰ τὸν ὀργανισμὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ποὺ τὸ κῦρος της θὰ κουρελιαστεῖ ἂν ἡ Ἰταλία δὲν ἀναγκαστεῖ νὰ σεβαστεῖ τὶς ἀποφάσεις τῆς Κοινωνίας γύρω στὸ ζήτημα.

— Στὴν Κέρκυρα ἔμεινε μονάχα ἑλαφρὸς στόλος. Ὁ Ναύαρχος Σιμονέτι διωρίστηκε Διοικητὴς στὴν Κέρκυρα.

— Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση ἔδωκε στὴ Γαλλικὴ πρεσβεία ἀπάντηση γιὰ τὴ διακοίνωση ποὺ μᾶς εἶχε στείλει ἡ διάσκεψη τῶν πρεσβευτῶν. Μὲς στὴν ἀπάντηση αὐτὴ δέχεται τὶς ὑποδείξεις τῆς διασκέψεως καὶ προτείνει νὰ συστηθεῖ τριμελὴς ἐπιτροπὴ διεθνὴς γιὰ νὰ ἐνεργήσει ἀνακρίσεις.

— Στὴν Ἀθήνα ἔφτασε ὁ «Ἀτρόμητος» φέρνοντας τοὺς δημοσιογράφους ποὺ ἐπιώχτηκαν ἀπ' τὴν Ἰταλία.

— Ὁ Ἀγγλικὸς τύπος ἐξακολουθεῖ τὴν ἀρθρογραφία του ἀποδοκιμάζοντας τὴ στάση τῆς Ἰταλίας. Οἱ «Τάϊμς» χαρακτηρίζουν τὴν κατάληψη τῆς Κέρκυρας «***ἐνέργεια τρελὴ***». Ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς τοῦ παγκόσμιου φύλλου ἔκανε κατάπληξη σ' ὅλους τοὺς ἐπίσημους κυκλους.

— Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας στὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, εἶνε ἀδύνατο νὰ συνεννοηθοῦν γιατὶ ἡ Ἰταλία επιμενει πῶς το διεθνὲς αὐτὸ δικαστήριο δὲν ἔχει ἁρμοδιοτητα για το ζήτημα της Κερκυρας. Ὁ Γάλλος καὶ ο Ἄγγλος ἀντιπρόσωπος γύρεψαν ὁδηγιες ἀπ' τις Κυβερνήσεις τους. Το συμβούλιο τῆς Κοινωνίας των Ἐθνων ἔστειλε τηλεγράφημα στὶς κυβερνησεις τῆς Ἑλλαδας καὶ τῆς Ἰταλιας καὶ τὶς κιλεῖ νὰ προσέξουν νὰ μὴ κάνουν ἐνέργειες ποὺ μποροῦν να χειροτερέψουν τὴν κατασταση.

— Ὁ Σύνδεσμος τῶν συνταχτῶν τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ἔκανε ψήφισμα καὶ διαμαρτύρεται στὸν Εὐρωπαϊκὸ τύπο γιὰ το διώξιμο τῶν Ἑλλήνων ἀνταποκριτῶν ἀπὸ τὴν Ἰταλία.

— Οἱ διαδόσεις πῶς καταλήφτηκε ἡ Σάμη τῆς Κεφαλληνίας εἶνε ψεύτικες.

— Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» βεβαιώνει πῶς σύντομα θα γεινει φιλικη επέμβαση τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας.

— Ἡ στάση τῆς Ἰταλίας ἔκανε πολὺ κακιαν ἐντύπωση στὴν Ἀμερική. Ἡ Ἀμερικάνικη κοινὴ γνώμη νομίζει πῶς ἐπιβάλεται νὰ λυθεῖ ἡ Ἰταλοελληνικὴ διαφορὰ μὲ διεθνησια διεθνή.

— Ὁ Σερβος Πρεσβεύτης Μπαλούχτιτς δήλωσε πῶς ἡ στασοη τῆς Ἰταλιας ἦτανε πολὺ βιασμενη καὶ λυπηρή. Ὁ Σερβικος λαος με ζωηρη ὀδυνη εμαθε το γεγονος, κ' η συμπαυεια του θἄναι πληγωμενη για τις δύσκολες στιγμὲς ποὺ περνᾶ ἡ Ἑλλαδα.

— Ἡ Κερκυρα ἀποκλείστηκε τηλεγραφικως. Ὁ Ναύαρχος Μπελλινι ἀπαγορεψε να περνοῦν ἀπ' το Στενό της Ἑλληνικα καραβια.

— Τὰ Ἰταλικα βαπόρια ἀποφεύγουν νὰ πᾶνε στα Ἑλληνικα λιμάνια.

— Ὁ «Ἀδριατικὸς» ἢ ἡ «Ἀρκαδία» ποὺ βρισκόταινε στην Κερκυρα, φαινεται πῶς κατακραιήθηκαν ἀπ' τον Ἰταλικο στόλο.

— Ἡ Ἰταλικὴ πρεσβεια Ἀθηνῶν φρουρειται ἀπο μιὰ δωμυρια στρατιωτων.

— Ὁ Ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλία, στὴν Ἀθήνα, τηλεγραφησε στὸν Γάλλο πρόξενο της Κέρκυρας να βεβαιώσει το βομβαρδισμο και τα θύματα.

— Οἱ Ἀγγλικοι κύκλοι λένε πῶς σύντομα ἡ Ἐγγλέζικη Κιβέρνηση θα λαβει πολὺ σοβαρὲς ἀποφασει, ποὺ θἄχουνε αντίχτυπο σ' ὅλη την Εὐρώπη.

— Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας συνεννοήθηκε μὲ τοὺς ὑπουργούς του καὶ ἔστειλε βιαστικὰ τηλεγραφηματα στὸ Παρίσι καὶ στὸν Ἐγγλέζο ἀντιπρόσωπο τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

— Ἡ ἀγγλια θεωρεῖ πῶς ἡ καταληψη τῆς Κέρκυρας ἀγγίζει αὐτὴ τὴν ἴδια την Ἀγγλία καὶ εἶναι πιθανὸ πολὺ σύντομα νὰ κάνει ἔντονη διαμαρτυρία πρὸς τὴν Ἰταλία.

— Στοὺς ἐπίσημους ἐβρωπαϊκοὺς κύκλους σχολιάζεται πολὺ αὐστηρὰ ἡ γλώσσα τοῦ Μουσολίνη πρὸς τὰς Συμμαχικὰς ἀπόψεις, καὶ ἡ ἀξιωσή του νὰ κανονίσει τὸ ζήτημα διχως τὴ γνώμη τῶν Δυνάμεων.

— Ἡ Ἑλληνικη Κιβέρνηση ἀνακοίνωσε στὴν Ἀγγλια πῶς ἐνεργεῖ βιασικὲς ἀνακρίσεις, προθυμη νὰ ντουφεκισει τοὺς ἐνόχους ποὺ θὰ πιαστοῦνε.

— Ἡ «Ματὲν» λέει πῶ, ἂν ἡ Ἰταλία κάνει ἀπόβαση στην Ἤπειρο, ἡ Σερβία ἑτοιμάζεται νὰ βοηθήσε. μὲ στρατὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐκαπνίσατε τὰ νέα τσιγάρα τοῦ Βαρβαγιάννη:

;;; ΦΑΙΔΡΑ ;;;

Μόνον μὲ 3.50 λιανικῶς

Δοκιμάσατέ τα και θὰ δῆτε οἰκονομίαν, ὑγείαν, καὶ ἀπόλαυσιν καπνιστοῦ.

Τὰ καπνὰ τρίτης ποιότητος δρ. *2.50*.

Ὁ συμπολίτης μας ἰατρὸς ***ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡ. ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ,*** εἰδικὸς παθολόγος δέχεται ἐπισκέψεις ἐν τῷ Φαρμακείῳ Παλαιολόγου καὶ κατ' οἶκον.

Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν ἑκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευήν. 3—5

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

Η Πολιτική

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Σεπτέμβρης 3

Δὲν πέρασε οὔτε μῆνας ποὺ ἐπικυρώσαμε τὴ συνθήκη τῆς Δωζάννης καὶ νομίσαμε πὼς γλυτώσαμε ἐπὶ τέλους ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικοὺς περισπασμούς. Καὶ νά, παρουσιάστηκε τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἕνα καιούργιο, ἀναπάντεχο ὅλως διόλου ζήτημα, χωρὶς νὰ ἔχουμε οὔτε τὴν παραμικρὴ εὐθύνη γι' αὐτό. Τὸ ζήτημα τῶν παράλογων πρόστυχων καὶ ἀδιάντροπων Ἰταλικῶν ἀπαιτήσεων ἐξ αἰτίας ἑνὸς θλιβεροῦ ἐπεισοδίου. Δίνουμε μιὰ μικρὴ περίληψή του :

Ἀπὸ τὴν πρεσβευτικὴ συνδιάσκεψη τοῦ Παρισιοῦ στάλθηκε μιὰ ἐπιτροπὴ ἀπὸ διάφορα ἔθνη γιὰ νὰ ὁρίσει τὰ ἑλληνοαλβανικὰ σύνορα. Ὅταν τὰ μέλη τῆς Ἰταλικῆς ἐπιτροπῆς γυρίζανε ἀπὸ τὰ Γιάννενα στοὺς Ἁγίους Σαράντα, βρεθήκανε σκοτωμένα σ' ἕνα αὐτοκίνητο. Αὐτὸ εἶναι ὅλο. Τὸ γεγονὸς εἶνε θλιβερώτατο καὶ πρώτη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση ἔσπευσε νὰ ἐκφράσει στὸν Ἰταλὸ ἀντιπρόσωπο τὴ βαθύτατη λύπη της καὶ ὑποσχέθηκε πὼς μὲ κάθε τρόπο θὰ προσπαθήσει νὰ πιάσει τοὺς φονιάδες καὶ νὰ τοὺς τιμωρήσει παραδειγματικά. Δὲν βρίσκεται κανένας Ρωμηὸς ποὺ νὰ μὴν ἐπιδοκιμάζει τὴν ἐνέργεια τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ μὴν αἰσθάνεται κι' αὐτὸς ἀληθινὴ θλίψη. Τώρα πὼς μποροῦσε νὰ δοθεῖ καὶ μιὰ χρηματικὴ ἀποζημίωση γιὰ τὲς οἰκογένειες τῶν σκοτωμένων δὲν θὰ εἴχαμε καὶ πολὺ μεγάλη ἀντίρρηση. Ἔτσι θὰ τελείωνε τὸ ζήτημα ἀνάμεσα σὲ δίκαιους ἀνθρώπους.

Μὰ ἡ Ἰταλία τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα, ἡ Φατσιστικὴ Ἰταλία τοῦ Μουσολίνι εἶνε πολὺ εὐαίσθητη στὰ ζητήματα τιμῆς, ἔχει πολὺ φιλότιμο, γιὰ νὰ ἀρκεστεῖ σὲ τόσο λίγα πράματα. Τώρα ποὺ βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ δείξει τὸ γρόθο της, νὰ ταπεινώσει ἕνα μικρὸ ἔθνος ποὺ θανάσιμα μισεῖ καὶ κυνηγᾶ παντοῦ μὲ λύσσα, δὲν τῆς ἁρμόζει σὰ μεγάλη δύναμη ποὺ κουρδώνεται πὼς εἶναι νάφίσει αὐτὴ τὴν ἄθλια εὐκαιρία ποὺ τῆς παρουσιάστηκε ἀναπάντεχα.

Καὶ μιὰ καὶ δυὸ, δίνει μιὰ διακοίνωση στὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση· καὶ γυρεύει — καὶ τί δὲ γυρεύει — ἕνα σωρὸ πράματα ποὺ κανένα ἔθνος καὶ κανένα Κράτος ποὺ σέβεται τὸν ἑαυτό του δὲν ἠμπορεῖ νὰ δώσει : Νὰ κάνουμε ἐπίσημα μνημόσυνα, νὰ χαιρετίσει ὁλάκαιρος ὁ ἑλληνικὸς στόλος τὸν Ἰταλικό, νὰ κάμει τὶς ἀνακρίσεις ὁ Ἰταλὸς στρατιωτικὸς ἀκόλουθος καὶ... καὶ νὰ πλερώσουμε 50 ἑκατομμύρια λιρέττες, δηλαδὴ ἀπάνου κάτου 150 ἑκατομ. δραχμὰς, ποὺ βέβαια θὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ φτωχὸ κοσμάκη.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση δέχτηκε μερικὰ αἰτήματα καὶ πρότεινε νὰ ὑποβάλουν τὸ ζήτημα σ' ἕνα ἀνώτερο εὐρωπαϊκὸ δικαστήριο, τὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν. Ἡ Ἰταλία δὲν ἐδέχτηκε τίποτε ἀπ' αὐτά. Στὰ δικαστήρια καταφεύγουν οἱ ἀδύνατοι, οἱ ἔντιμοι καὶ οἱ κουτοί. Καὶ ἡ Ἰταλία τοῦ Μουσολίνι εἶνε ἡ δυναμη ποὺ πρέπει νὰ τρομάζει τὸν κόσμο μὲ τὴν ἰσχύ της. Ἡ δικαιοσύνη εἶνε πολὺ ἀπαρχαιωμένο πρᾶμα, ἄχρηστο γιὰ μεγαλοφυεῖς πολιτικούς.

Καὶ κουτοὶ βέβαια δὲν εἶνε οἱ Ἰταλοὶ κυβερνῆτες νὰ μὴ δώσουν μιὰν εὔκολη νίκη στοὺς μεγάλους πατριῶτες καὶ τὰ πλήθη, καὶ νὰ ξευτελίσουν ἕνα ἔθνος ποὺ τοὺς στέκεται κάρφος στὰ μάτια τους. Καὶ στέλνουν οἱ παλληκαράδες τὸ στόλο τους καταλαμβάνουν τὴν Κέρκυρα καὶ τοὺς Παξοὺς, γιὰ νὰ ἀναστηλώσουνε τὸ γόητρο καὶ τὴν τιμὴ τους· καὶ σκοτώνουν ἀπόλεμους καὶ δυστυχισμένους πρόσφυγες.

La gloriosa occupazione di Corfù — ***Ἡ ἔνδοξη κατάληψη τῆς Κέρκυρας ! Θὰ διαβάζει κανεὶς μὲ μεγάλα γράμματα στὶς ἐφημερίδες τῆς Ἰταλικές. Μπράβο. Μπραβίσσιμο.*** α

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
& ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Γερ. Ἀλεξανδράτου (ἐκ Κων)λεω·)
Ἐπὶ τῆς Προκυμαίας)

Φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Ἀξιοτ. Κοινοῦ ὅτι κατασχεθέντος τοῦ ἐν Κων)πόλει καταστήματός μου παρὰ τῶν Κεμαλικῶν Ἀρχῶν καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐπανέλθω καταδικασθεὶς ὑπὸ τὸ Στρατοδικεῖον Κων)πόλεως ὡς προπαγανδιστὴς, διαφυγὼν δὲ ἤνοιξα ἐνταῦθα Βιβλιοπωλεῖον καὶ Προκτορεῖον Ἐφημερίδων.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως.
Γ. Ἀλεξανδράτος

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΠΟΥ ΒΡΩΜΑ

Ἔτσι λοιπόν. Οἱ 4 Ἰταλοὶ γαλονάδες ποὺ δολοφονήθηκαν ἀπὸ κοινοὺς ληστὲς πρέπει σύμφωνα μὲ τὴν ἠθικὴ τῶν Τρανῶν νὰ πλερωθοῦν μὲ 150 ἑκατομμύρια φόρους τοῦ ἀνήξερου φτωχόκοσμου, καὶ μὲ ταπεινώσεις αἰσχρὲς ὁλάκαιρου ἑνὸς ἀθώου Κράτου, κ' ἑνὸς ἀθώου λαοῦ. Μὰ οἱ 25 πρόσφυγες ποὺ σκοτώθηκαν «ἐκ προμελέτης» ὄχι ἀπὸ ληστὲς, μὰ ἀπὸ ἕνα κοτζάμ κράτος ἐπίσημο, ξιππασμένο καὶ μεθυσμένο ἀπὸ τὴν ξιππασμάρα του, αὐτοὶ δὲ κοστίζουν τίποτα. Εἶναι ἀνεπίσημα κουφόρια. Σκέτα ψωφήμια. Οὔτε ἀπολογιμιόσεις γυρεύει κανένας γιαὐτούς, οὔτε τιμὲς καὶ δόξες, οὔτε χαιρετισμοὺς στόλων καὶ μωρουδίστικες κωμωδίες «ἱκανοποιήσεως τῆς σημαίας».

Αὐτοὶ εἶναι καλὰ σκοτωμένοι καὶ καλὰ σακατεμένοι. Γιατὶ στὸ κεφάλι τους δὲ φοροῦνε τὸ πηλίκιο μὲ τὰ γαλόνια τοῦ Μουσολίνι, μὰ τὴ σκούφια τὴ φριχτὴ τῆς δυσιυχίας, τῆς προσφυγιᾶς, τῆς δούλης. Μουντζώνουμε κατακούτελα τὸν πολιτισμὸ τοῦ περίφημου αἰῶνος τῶν Φώτων ποὺ ἐπιτρέπει αὐτὲς τὶς ἀπανθρωπίες, αὐτὲς τὶς χιηνωδίες. Καὶ φτύνουμε στὸν κόρφομας, παρακαλώντας ὅλους τοὺς Ἕλληνες θεοὺς νὰ μὴ μᾶς ἀξιώσουν νὰ φτάξουμε καὶ μεῖς οἱ ἀπολίτιστοι στὰ ὕψη ἑνὸς τέτοιου πολιτισμοῦ ποῦ βρωμᾶ δυνατά.

ΑΚΟΜΑ

Μέσα σ᾽ὅλη τὴν πίκρα ποὺ νιώθει ὅλος ὁ κόσμος αὐτὲς τὶς μέρες, καὶ μέσα σ᾽ὅλο τὸ σπαραγμὸ ποὺ γίνεται σὲ κάθε Ἑλληνικὴ ψυχὴ, βρῆκε καιρὸ τὸ κατακίτρινο δικηγορέλλι τῆς Μενιδιάτικης ἀποστολῆς νὰ μᾶς δείξει τὴν ἠλίθεια φάτσα τοῦ χαλβαδέικου του Στρατηγοῦ, νὰ μᾶς πῆ καὶ τὶς γνῶμες του, καὶ νὰ μᾶς συμβουλέψει καὶ τὴν Ἐπανάσταση νὰ παρατηθεῖ γιὰ νὰ ἔρθει ὁ Νικόλαος καὶ ὁ Ἰωάννης, καὶ γιὰ νὰ ἱκανοποιηθεῖ ἡ Ἰταλία τοῦ Μουσολίνη, τοῦ Μεταξᾶ καὶ τοῦ Λιακόπουλου, ἡ Ἰταλία ποὺ χάϊδεψε τὸν Τοῦρκο, ποὺ προστάτεψε καὶ φιλοξένησε ὅλους τοὺς Νικόλαους καὶ τοὺς Κωνσταντίνους καὶ τοὺς σκλάβους τῆς καμαρίλλας των, ἡ Ἰταλία ποὺ κυνήγησε λυσσασμένα κάθε προσπάθεια γιὰ ἀνασυγκρότηση τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτου, καὶ ὑποστήριξε καὶ ὑποστηρίζει μὲ πάθος καθέναν παλιανθρωπάκο ποὺ ὑπόσχεται νὰ τὸ ταπεινώσῃ. Κι' ὁ χιμπατζῆς αὐτὸς τῆς Ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας ψωμίζεται ἀκόμα ἀνάμεσό σας, ὦ ἀξιολάτρευτοι ἄνδρες Μυτιληναῖοι.

ΔΕ ΣΑΠΙΣΕ ΟΛΟ

Ὁ ΣΕΣ Λέσβου ἐπισκέφτηκε τὸν κ. Νομάρχη καὶ τοῦ ἐξέφρασε τὸν πόνο ποὺ δοκιμάζει ὁ κόσμος τῶν ἐφέδρων μας γιὰ τὸ κακουργήματα τῆς Κέρκυρας καὶ γιὰ τὴν ὕβρισιακὴ στάση τοῦ Ἐπίσημου Ἰταλικοῦ Κράτους ἀντίκρυ στὴν Ἐπανάσταση καὶ τὸν Ἑλληνικὸ λαό. Τὸν ἴδιο πόνο δείχνει καὶ τὸ τηλεγράφημα ποὺ στάλθηκε ἀπ' τὴν Κεντρική μας Ἐπιτροπὴ στὴν Κυβέρνηση καὶ στὴν Ἐπανάσταση.

Εἶναι μιὰ φωνὴ γεμάτη δαγκαμένο πόνο μὰ καὶ περήφανη ἀξιοπρέπεια. Τὸ ζήτημα βέβαια δὲν εἶναι γιὰ νὰ λυθεῖ μὲ τὰ ὅπλα. Πρέπει νἄχεις μεγάλους στόλους καὶ μεγάλους στρατοὺς γιὰ νἄχεις τὸ δικαίωμα νὰ κάνεις καὶ ἀτιμίες τοῦ ἴδιου μεγέθους. Κ' ἡ Ἑλλάδα μας ἔχει μικρὸ στόλο, καὶ κουρασμένο στρατό. Μὰ ἡ ἀντίδραση ποὺ δείχνει ὁλόσωμο τὸ Ἔθνος ἀντίκρυ στὴν Ἰταλιάνικη προσβολὴ, δείχνει πὼς τὸ Ἑλληνικὸ Σῶμα δὲ σάπισε ἀκόμα ὁλότελα.

ΕΦΕΔΡΟΙ, ΕΤΟΙΜΑΣΤΕΤΕ!

Ἡ Ἐπανάσταση προκήρυξε τὶς ἐκλογές. Μὲ, τὸν ἄλλο μῆνα ὅλοι οἱ Ἕλληνες ποὺ κατοικοῦν μέσα στὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸ θὰ σταθοῦν μπροστὰ στὶς κάλπες γιὰ νὰ σιελουνε στὴ Βουλὴ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆ γνώμης των. Προσέξετέ το καλὰ αὐτό, ἔφεδροι! Αὐτοὺς ποὺ θὰ στείλουμε στὴν Ἀθήνα θὰ ἔχουν προεξοφλημένη τὴ γνώμη μας γιὰ ὅλα τὰ μεγάλα ζητήματα ποὺ θὰ τοὺς παρουσιαστοῦνε γυρεύοντας μιὰ λύση δίκια καὶ ποὺ νὰ συμφέρνει σὲ ὅλους. ***Νὰ συμφέρνει γιὰ ὅλους*** ; Νὰ μιὰ φράση ποὺ τὴ λέμε ὅλοι συχνὰ πυκνὰ μὰ ποὺ δὲν ἔχει μέσα της πολλὴν ἀκρίβεια καὶ ἀπόλυτην ἀλήθεια.

Γιατὶ πολλὲς φορὲς ἐκεῖνο ποὺ συφέρνει σὲ μιὰ ὁμάδα, τὴν πεθαίνει τὴν ἄλλη. Ὤ; τὰ τώρα ἐμεῖς οἱ Μυτιληνοὶ ἔφεδροι δὲν ***εἴχαμε ἀντιπροσωπεία μέσα στὴν Ἑλληνικὴ Βουλὴ ποὺ νὰ δίνει πέντε παράδες γιὰ τὰ συμφέροντά μας.*** Τὰ γενικώτερα συμφέροντα τῆς τάξης μας ἐδῶ στὸ νησί μας, εἶναι ***τὰ συμφέροντά μας ὡς ἀγροτῶν*** καὶ τὸ ***συμφέροντά μας ὡς στρατιωτῶν.*** Οἱ βουλευτὲς ποὺ στείλαμε ὥς τὰ σήμερα, σχεδὸν ὅλοι, μᾶς ἀπαρνήθηκαν ἐμᾶς καὶ τὰ συμφέροντά μας, μόλις στρογγυλοκάθισαν πάνω στὶς πολυθρόνες τῆς Βουλῆς. Οὔτε ὡς ἀγρότες μᾶς προστάτεψαν, οὔτε ὡς στρατιῶτες μᾶς νιάστηκαν. Ὤ; ἀγρότες χτυπιούμαστε ἀλύπητα ἀπ' τὴ φορολογία ὅλων τῶν ψαλιδοοικονομολόγων τῆς Ἀθήνας. Ὤ; στρατιῶτες εἴχαμε τὴν πιὸ ἄκαρδη ἀστοργία γιὰ τὰ σπίτια μας, γιὰ τὴ ζωήν μας γιὰ τὴν ἀξιοπρέπειά μας. Φθάσανε ἀκόμα στὸ σημεῖο κι' ἀπ' τὶς πεντάρες ποὺ δίνει μὲ τὸ μονοδίλεφτό του ἁλάκαιρο τὸ νησὶ γιὰ νὰ γλυκανεῖ τἀρφανεμένα σπίτια τῶν σκοτωμένων νὰ σκεφτοῦνε νὰ κάνουνε ἀγάλματα καὶ φέστες καὶ μασκαραλίκια, μιὰν ἀγέλη φαῦλοι δίχως νὰ βρεθεῖ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ποὺ διαλέξαμε γιὰ νὰ μᾶς ἀντιπροσωπεύουν, νὰ τοὺς φωνάξει : «Ντροπή, ζαγάρια!»

ΨΗΦΟΙ ΟΜΑΔΟΝ!

Ἀδέρφια ἔφεδροι! Ἂς ἀνοίξουμε τὰ μάτια μας μὴν ξαναπάθουμε τὰ ἴδια πάλι. Σὲ λίγες μέρες θὰ διαλέξουμε ἀντιπροσώπους. Οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοὶ πρέπει νἄναι τίμιοι, νὰ μᾶς νιώθουν καὶ νὰ μᾶς πονᾶνε. Σφιχτῆτε γρήγορα γύρου ἀπ' τοὺς Συνδέσμου, σας. Σταθῆτε στὶ, ἐκλογικὲς τάξεις σας σοβαροὶ, ἀποφασιστικοὶ καὶ ἀνεπηρέαστοι. Μὴν προσέξετε τοὺς ἐπιτήδειους. Εἶναι Σειρῆνες μὲ φαρμακερὸ γιὰ ταφτιά σας τραγοῦδι. Γιαὐτοὺς; οἱ βουλευτὲς θἄναι Βενιζελικοὶ ἢ Κωνσταντινικοὶ ἢ Κολοκυθικοί. Μὰ γιὰ μᾶς πρέπει νἄναι μονάχα ΑΘΡΩΠΟΙ. Τίποτ' ἄλλο ἀπ' αὐτό. ***Ἄνθρωποι.*** Ἑτοιμαστῆτε ***γιὰ νὰ συσκεφτοῦμε ὅλοι μαζὶ ποιοὶ θἄναι οἱ διαλεχτοί μας.***

Ὅταν ὅλοι οἱ ΣΕΣ μείνουνε σύμφωνοι, κ' οἱ ψῆφοι τους πέσουνε ΟΜΑΔΟΝ, ἡ νίκη θἄναι δικιά μας. Μὴν ξεχνᾶτε ἀπ' τὸ δασκάλεμα τοῦ Στρατοῦ ***«τὴν πειθαρχία πυρὸς».*** Νὰ καιρὸς γιὰ νὰ τὴν ἐφαρμώσουμε γιὰ τὸ συμφέρο μας τὸ τοπικὸ καὶ τὸ γενικό. Πειθαρχία πυρὸς ὄχι γιὰ νὰ σκοτώσουμε πιὰ, μα ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ. Οἱ ψῆφοι τῶν ἐφέδρων θὰ πέσουν ***ὁμαδὸν*** στὸ μαῦρο γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους, ἐκτὸς ἀπ' τοὺς διαλεχτούς μας,

ΟΧΙ ΦΑΥΛΟΚΡΑΤΕΣ

Στὴν τελευταία συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Σ. Ε. Σ. ἀποφασίστηκε μὲ ἀπόλυτη πλειοψηφία νὰ καταργηθεῖ ὁ τίτλος τοῦ ***Προέδρου*** καὶ ***Ἀντιπροέδρου*** ποὺ μυρίζουν δυνατὰ φαυλοκρατία καὶ ἐκμετάλλευση, καὶ νὰ μποῦνε στὴ θέση τους οἱ τίτλοι ***Διευθύνων Σύμβουλος*** καὶ ***Συμπράττων Σύμβουλος***, κ' ἡ ὑπηρεσία τους νὰ βαστᾶ τρεῖς μῆνες μοναχὰ ἐκτὸς ἂν ξαναψηφιστοῦνε καὶ γιὰ ἄλλο τρίμηνο. Χειροκροτοῦμε τὴν ἀπόφαση αὐτὴ τοῦ Σ. Ε. Σ. ποὺ ἔχει σκοπὸ νὰ δόσει νὰ καταλάβουν ὅλες οἱ χιλιάδες τῶν συναδέρφων ποὺ ἀνήκουνε στὴ δύναμη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς πὼς οἱ ἔφεδροι ποὺ τοὺς διάλεξαν νὰ τοὺς διοικοῦνε ἀπ' τὸ Κέντρο, θεωροῦν τὴ θέση τους καθαρὰ ***ὑπηρεσιακὴ*** κι ὄχι ***μανσουπολόϊ :*** πὼς ὅτι καλὸ κάνει ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπή, κι' πρόεδρος κι' ἀντιπρόεδρος κι ὁ γραμματέας, τὸ κάνουνε ***μοναχὰ*** γιατὶ πίσω τους εἶναι ἡ μάζα τῶν χιλιάδων τῶν ἐφέδρων, κ' ἡ προστασία τῆς Ἐπανάστασης ποὺ τοὺς κυττάζει μὲ στοργὴ, κι' ὄχι τὸ ἄτομο τοῦ πρόεδρου καὶ τοῦ Γραμματέα ποὺ ἂν τοὺς χρωστᾶνε οἱ ἔφεδροι σεβασμὸ, δὲν τοὺς χρωστᾶνε ὅμως ***καμμιὰ ἀπολύτως ὑποχρέωση*** προσωπική. Γιατὶ ὁλάκαιρη ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ νιώθει ὡς ὑποχρέωσή της ἠθικὴ τὴν ἐργασία ποὺ κάνει γιὰ τοὺς ἐφέδρους, ποὺ τὴ διάλεξαν τιμώντας τη μὲ τὴν ψῆφο τους.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΩΝ ΥΠΕΡΕΛΛΗΝΩΝ

Ὕστερα ἀπὸ διάφορες ἀναφορὲς διαφόρων Συνδέσμων τοῦ Νομοῦ ποὺ γράφουνε στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ γιὰ τοὺς νεοαπολυμένους συνάδελφους, ποὺ κινδυνεύουν νὰ μείνουν δίχως ψῆφο, μόνο καὶ μοναχὰ ἐπειδὴ φρουρούσανε τὰ σύνορα, ὁ ΣΕΣ Λέσβου ἔκανε μιὰ τηλεγραφικὴ ἀναφορὰ στὴν Ἐπανάσταση καὶ ζητᾶ νὰ λυθεῖ σύντομα αὐτὸ τὸ στροβό, ποὺ κοντεύει νὰ στερήσει τοὺς νέους πολεμιστές μας ἀπ' τὸ μεγάλο δικαίωμα τοῦ Ἕλληνα πολίτη, ποὺ τὄχουν ὅμως ὅλοι οἱ ἀπόλεμοι κ' οἱ κουρομπιέδες τῶν μετόπισθεν τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ἐλπίζουμε πὼς ἡ Ἐπανάσταση θὰ θελήσει ἀμέσως νὰ βγάλει ἀπ' τὴ μέση τὸν τύπο αὐτὸν ποὺ μποδίζει τοὺς ***Ὑπερέλληνας*** νὰ ἔχουν τὸ στοιχειῶδες δικαίωμα ποὺ ἐξασκοῦν ὅλοι οἱ ἄλλοι Ἕλληνες.

Βιβλία μὲ δόσεις

Μὲ μηνιαίας δόσεις 10, 20, 30, 40 καὶ 50 δραχμῶν ἀγοράζετε βιβλία μας 100, 200, 300, 400 καὶ 500 δραχμῶν.

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ καὶ Σια
Ὁδὸς Σοφοκλέους 3.—Ἀθῆναι

Ο ΕΤΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ

Μᾶς φεύγει αὐτὲ, τὶς μέρες στὴν Εὐρώπη ὁ ἀγαπημένος συνεργάτης καὶ συνάδελφος Μίλτος Κουντουρᾶς, ὥς τὰ τώρα καθηγητὴς στὸ Γυμνάσιό μας. Ὁ Κουντουρᾶς φεύγει ὕστερα ἀπὸ διαγωνισμὸ γιὰ ὑποτροφία τοῦ Κράτους ἐκπαιδευτικὴ στὴν Γερμανία. Ἡ «Καμπάνα» εἶναι περήφανη γιὰ τὴν ὡραία ἐπιτυχία τοῦ διαλεχτοῦ Μυτιληνιοῦ λογοτέχνη καὶ δασκάλου, ποὖναι ἀπ' τὸ ἐπιτελεῖο τῶν συνεργατῶν της τῶν πιὸ ἀκριβῶν. Ὁ Μίλτος Κουντουρᾶς εἶναι ὁ «Εὐεργέτουλας» τῆς δυιατῆς ἐκείνης ἐκπαιδευτικῆς μελέτης «Κλεῖστε τὰ σχολειὰ» ποὺ σὲ σειρὰ φύλλων δημοσίεψε ἡ «Καμπάνα».

Εἶναι μιὰ μελέτη γεμάτη φῶς, γερὴ ψυχὴ καὶ αἴσθημα δεμένο σφιχτὰ μὲ την σύγχρονη παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη. Ἀπ' τοὺς κύκλους ποὺ ἔπρεπε νὰ διαβαστεῖ διαβάστηκε ἀρκετὰ, ἂν καὶ θἄπρεπε νὰ βγῇ σὲ ξεχωριστὸ φυλλάδιο γιὰ να κάνει καλύτερα τὸν προορισμό της. Ὁ Κουντουρᾶς εἶναι ἀπ' τοὺς νέους ἀνθρώπους ποὺ κρατᾶνε μέσα τους τὴν ἱερὴ φωτιὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς δημιουργίας. Τὸν ξεπροβοδίζουμε μὲ καμάρι στὸ ἐκπαιδευτικό του ταξίδι, καὶ θὰ τὸν περιμένουμε σὰν τελειώσει τὶς σπουδές του γιὰ νὰ δημιουργήσει στὸ νησί μας τὸ ***«πρότυπο σχολειὸ»*** ποὺ ὀνειροπολοῦμε ὅλοι μας.

Τὸ Σχολειὸ ποὺ δὲ θὰ νερουλιάζει, δὲ θὰ ξεζουμίζει, δὲ θὰ στερέβει τὰ φτωχὰ παιδιατικὰ μυαλά. Μὰ θὰ τὰ ἀναπτύσσει φυσιολογικὰ, θὰ τὰ δουλεύει, θὰ τὰ κινητοποιεῖ. Καὶ κοντὰ σ᾽ὅλα καὶ πάνου ἀπ' ὅλα : Θὰ φκιάχνει χαραχτῆρα. Γιατὶ ἀπὸ ξυπνάδα, δόξα σοι ὁ Θεὸς, κανένας ρωμιὸς δὲν ἔχει παράπονο, καὶ ἡ ὑπερεξυπνάδα μας εἶναι ποὺ μᾶς χανιακώνει. Μὰ γιὰ χαραχτῆρες! θἄπρεπε νἀνάψουμε ἕνα φανάρι Διογενικο πολλῶν χιλιάδων κηριων ἐντάσεως γιὰ νὰ σκαλίξουμε γιὰ δαύτους,

ΝΕΟ ΑΙΜΑ

Ἀπὸ τὸν καινούριο ὑποδιοικητὴ ποὺ στέλνει ἡ Ὑπηρεσία στὸ Μόλυβο περιμένουμε καινούρια πράματα. Τὸ τμῆμα τοῦ Νησιοῦ ποὺ ἀνάλαβε νὰ ἐξυπηρετήσει εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ διαλεχτὰ, τὰ πιὸ μορφωμένα καὶ τὰ πιὸ προοδεμένα τοῦ Νομοῦ μας. Γιαὐτὸ ἀπαιτοῦσε καὶ ὑπάλληλο μορφωμένον, ἔξυπνο, δραστήριο καὶ μὲ ἀκοίμητην ἐνεργητικότητα. Χαίρουμε ποὺ τὶς ἰδιότητες αὐτὲς τὶς βρῆκεν ἡ Ἐπανάσταση στὸ πρόσωπο τοῦ κ. Κεφάλα, συνάδελφου ἔφεδρου καὶ συνάδελφου δημοσιογράφου. Κἔχουμε τὴ βεβαιότητα πὼς ὁ νέος ὑπάλληλος θὰ δικαιώσει στὶς προσδοκίες τους καὶ τὴν Ἐπανάσταση, καὶ τοὺς ἐφέδρους, καὶ τοὺς δημοσιογράφους, κυρίως ὅμως τοὺς Μολυβιάτες.

ΟΙ ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ

«Κατὰ τὸν ἔρανον τὸν ἐνεργηθέντα παρὰ συμπολιτῶν μας κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ὑπὲρ τῶν ἀφιχθέντων αἰχμαλώτων μας συνελέγη τὸ ποσὸν τῶν 17.147. 50 δραχμῶν. Ἐκ τούτων διενεμήθησαν βοηθήματα εἰς ἀφιχθέντας αἰχμαλώτους τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 17, 18 καὶ 48 φύλλα τοῦ «Ἐφέδρου» ἀντιπροσωπεύοντα τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 17.140.50».

«Ἔφεδρος» Χανίων

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε θερμὰ ὅσοι ἀπ' τοὺς φίλους πήρανε λογαριασμὸ πουλήσεως φύλλων καὶ δὲν τὸν ἔχουνε ξοφλήσει ἀκόμα, νὰ φροντίσουνε ὅσο μποροῦνε νὰ κάνουνε γρήγορα, ἂν ἀληθινα καταλοβαίνουν βαθειὰ τὴν ἀνάγκη τῆς ἐκδόσεως τῆς «Καμπάνας», καὶ τὴν ἀνάγκη νὰ ἐπικρατήσει καὶ νὰ ξαπλωθεῖ ἡ ἰδεολογία της. Παρακαλοῦμε ἀκόμα τοὺς φίλους τῆς ἐφημερίδας μας νὰ τὴν διαδίδουν καινὰ τὴνπροπαγαντίζουν παντοῦ ὅπου μποροῦνε, ἐγγράφοντες συνδρομητὲς γιὰ ἀναλαμβάνοντες τὴν πούλησι ὡρισμένου ἀριθμοῦ φύλλων.

Δ. ΚΑΛΛΙΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΑΙ Σ. ΚΡΙΤΙΚΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ
Γραφεῖα ἔναντι καφενείου Γιανναρέλη

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Γαλήνια ἀγάπη

Μιὰ γλυκιὰ καὶ νέα ἀγάπη
σιωπῆς καὶ γαλήνης βαθιᾶς
Remy de Gourmont

Στὸ γαληνὸ ταπόβοαδο
στοῦ ἥλιου τὸν πεθαμὸ
ποὺ δὲν κουνιέται φύλλο,
σὰν ἕνα χέρι νἄπιασε
τῆς φύσης τὸ σφυγμό,
θἄρτω στὸν γκρέμιο μύλο
Νὰ κάτσω στὸ πεζοῦλι του
πλάϊ σου σιμὰ πολύ,
καὶ τῆς βαθιᾶς γαλήνης
μιὰ νέα ἀγάπη νὰ μάθω σου,
τεχνίτρα στὸ φιλί
ποὺ νὰ μεθᾶς σὰν πίνεις.

Λίτσα Καραϊσκάκη

—

Βαρκοῦλα

Βαρκοῦλα μὲ τὸ ρέμπελο πανὶ
στὰ πέλαγα ποὺ βολοδέρνεις,
τὴν ἴδια τὴ δικιά μου τὴ ζωὴ
σὰ σὲ θωρῶ στὸ νοῦ μου φέρνεις.

Χρόνια σὲ δέρνει ἀγριοθαλασσιά!
νοτιές, μπουρίνια, ξεροβόρι,
ὥς ποὺ μιὰ μέρα ἡ μάνα ἡ στεριά
θὰ φκιάξει γιὰ τοὺ; δυό μας τὸ μνημόρι.

Κ. Δεϊλινὸς

ΧΑΡΕΣ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΑ

ΕΥΤΥΧΙΑ

A mademoiselle
Eugenie Placier

ΞΑΠΛΩΜΕΝΟΙ ΠΛΑΓΙ ΣΤΟΝ ΕΥΦΡΑΤΗ

Ἡ ρόγα τοῦ βυζιοῦ σου ἄγγιξε στὸ μάγουλό μου, καὶ ξύπνησα· γιατὶ τὸ πρόσωπό μου εἶνε ἀναμμένο, κ' ἐκείνη δροσερὴ σὰν βύσσινο.

Εἶπα νὰ γονατίσω καὶ νὰ προσευχηθῶ. Ἡ καρδιά μου ζητᾷ νὰ φχαριστήσῃ τοὺς προγόνους γιὰ τὴ ζωή.

Ἡ κάψα εἶνε πολλή. Ὁ ἱδρὼς ἀνθίζει σὲ κόμπους ἀπάνω στὸ λαιμό σου. Ἡ πορτοκαλιὰ σὲ σκεπάζει μὲ ἴσκιον ἀκίνητο.

Ἂν δὲν ἤσουν δική μου θὰ καθόμουν πολλὲς ὧρες νὰ σὲ κυττάζω. Πόσο, πόσο ἀγαπῶ τὸ ὡραῖο κορμί σου!

Μὰ συλλογιέμαι πῶς δὲν εἶσαι ἀλλοῦ καὶ τούτη ἡ σκέψη μὲ γαργαλίζει μὲ μιὰ χαρὰ θεϊκή.

Γιὰ τοῦτο γέρνω τὸ κορμὶ παρὰπέρα, σιμὰ στὴ ρίζα τῆς ἀγριοσυκιᾶς, ποὺ τρυπώνει τὸ ἄσπρο ξῦλό της στὸ βράχο, σὰν τὸ φεῖδι στὴ στενὴ φωλιά του.

Σεριανίζω τὰ μαμούδια. Δὲν τὰ βαρύνει διόλου ἡ κάψα! Ἀνεβοκατεβαίνουν.

Ζουλιέμαι μπρούμυτος στὴ γῆ. Ἀνάβη φωτιά! Σμίγει ἡ λαύρα τοῦ κορμιοῦ μου μὲ τὴ πύρα της. Σὰ δοξαριὰ χτυπᾷ ὁ παλμὸς βαρὺς ἀπ' τὸν ἀφαλὸ ὥς το λαιμό, ποὺ διψᾷ δροσιά.

Ἀνεβοκατεβαίνει γοργὰ τὸ μαλλὶ τοῦ κοιμισμένου σκυλιοῦ. Τὰ λάφια κοιμοῦνται. Μονάχα ἕνα παγόνι σεριανίζει μέσα στὴ σκόνη, ποὺ τὴ χρυσώνει ὁ ἥλιος.

. . . . . .

Φυσᾷ τώρα ἐλαφρὸ ἀγέρι. Ἀρχίζουν νὰ μυριζουν τὰ πορτοκάλια. Καὶ τῆς συκιᾶς νὰ χοντρὰ φύλλα ὥστόσο σιγοταράχτηκαν. Μούρχεται στὴ μύτη, ὥς καὶ ἡ στυφὴ μούχλα ἐκείνου τοῦ κλαδιοῦ της ποῦνε γυμνὸ ἀπὸ φύλλα.

Τὰ κίντρινα χωράφια σιγοβουΐζουν. Ἡ παπαροῦνες κουνοῦν τὰ κεφάλια. Ἡ παπαροῦνες κουνοῦν τὰ κεφάλια. Ἡ σκιὲς στὸ ποτάμι εἶνε τώρα πειὸ μαβιές, καὶ ὁ κάβουρας ξεπιτρυπώνει κάτου ἀπὸ τὴν πέτρα. Τὰ σύννεφα ἁρμενίζουν ἀργὰ ἀπάνου ἀπὸ τὰ δέντρα μας. Εἶνε γεμάτα ἀπὸ πνεύματα ἐρωτικά.

Τὰ χωράφια μου σιγοβουΐζουν. Τὸ ἀμπέλι μου πρασινίζει. Καιουνται ἀπο εὐτυχία. Μᾶς ἑτοιμάζουν πλούσια τὰ καλά, Ἀνάμεσά τους ξαπλωμένη, ἐσύ, μοῦ ἑτοιμάζεις τὸ γυιό μου.

Καίουμαι ἀπὸ εὐτυχία!

Paris 14 - 3 - 17

Φ. ΚΟΝΤΟΓΛΟΥΣ

Ὁ Ἰατρὸς
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων**, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του ἀντικρυ τῆς **Ἁγίας Εἰρήνης** 9 – 12 καὶ 3 – 5.

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»

ΖΟΡΖ ΔΙΑΜΕΛ

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΘΑΝΕ...

Θὰ μείνω ἀνάμεσα στοὺς πληγωμένους; μοῦ ὅλη τὴ νύχτα, καὶ θὰ κουβεντιάσουμε ἥσυχα μαζὺ γιὰ τὴ μιζέρια τους. Θὰ εὐχαριστηθοῦνε καὶ θὰ μὲ κάνουνε νὰ ξεχάσω τὴν ἀσκήμια τῶν καυγάδων ποὺ βασιλεύει ἐδῶ μέσα.

Ἀλλοίμονο! Στὸ ἄναμμα τῶν γεγονότων, πιστέψαμε πὼς; βλέποντας τόσες φλόγες καὶ τόσο αἷμα, ἀκούοντας τόση βοή, καὶ ἀναπνέοντας τὴ μυρωδιὰ μιᾶς τόσο ἀμέτρητης γάγγραινας, τὰ πάθη, θὰ μένανε στὴ μπάντα, καὶ πὼς; καθένας θὰ ριχνότανε, μὲ χέρια καθάρια καὶ μὲ παρθένα καρδιὰ ἀγνάντια σ' αὐτὸ τὸν φλογερὸ ἐφιάλτη.

Γιατὶ χρειάζεται καθάρια καρδιὰ γιὰ νὰ παλαίψει κανένας, καὶ νὰ ὑπερασπίσει τὸν ἑαυτό του. Χρειάζεται κάποιος ποὺ νὰ γυριᾶ μέσα στοὺς θαλάμους τῶν ἐγχειρήσεων νὰ δροσίζει τὰ στόματα, νὰ πλένει τὰ πρόσωπα, καὶ νὰ καθαρίζει τὶς πληγές.

Πιστέψαμε πὼς; μιὰ μεγάλη λησμονιὰ θ' ἁπλωνότανε γύρω στὸ κάθε τι, ποὺ στάθηκε πρωτήτερα, λησμονιὰ καὶ τοῦ ἴδιου ἑαυτοῦ μας, λησμονιὰ ὅλου τοῦ κόσμου.

Ποῦ εἶσαι ὦ ἕνωση κάθε ἀγνῆς καρδιᾶς; πρόθυμη γιὰ τὴ δοκιμασία, καὶ γιὰ τὰ δεινοπαθήματα; Μὰ ὄχι! Ἡ πρώτη ἐκκρηξη ἤτανε γιγαντένια, μὰ μόλις καὶ ἡ ἠχώ της σώπασε, οἱ ρακοσυλλέχτες ρίξανε τ' ἀγγιστριά του ἀνάμεσα στὰ συντρίμματα ἀναζητῶντας κόκκαλα καὶ παληὰ χαρτιά.....

Κι' ὅμως, ἂς ξαναφέρουμε στὴ μνήμη μας τὴ θρησκευτικὴ ἀγωνία, στὶς πρῶτες ἐκεῖνες; ὧρες!

***

Μὰ ἂς εἶναι. Γιὰ μένα, θέλω νὰ μείνω σ' αὐτὴ τὴ θέση, ἀνάμεσα στὰ φορεῖα ποὺ γέρνουν σπιτὸ βάρος ἑνὸς ἀγιστόρητου πόνου. Εἶνε ἡ ὥρα ποὺ μπορεῖ κανένας ν' ἀμφιβάλλει γιὰ ὅλα, γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ γιὰ τὸν κόσμο, καὶ γιὰ τὴν τύχη ποὺ κρύφτει τὸ μέλλον, γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα. Μὰ δὲν μπορεῖ ὥς τόσο ν' ἀμφιβάλλει καὶ γιὰ τὸ μαρτύριο τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι τὸ μόνο βέβαιο καὶ θετικὸ πράμμα στὸν αἰῶνα μας.

Θὰ μείνω λοιπὸν γιὰ νὰ μεθύσω ἀπὸ τὴ φανερὴ αὐτὴ συμφορά.

Καὶ, κάθε φορὰ ποὺ ὁ Γιῶργος πᾷχει τὴν κοιλιὰ ἀνοιχτὴ θὰ μοῦ ἁπλώνει τὸ χέρι του μ' ἕνα μικρὸ θλιβερὸ χαμόγελο, θὰ σηκώνουμαι καὶ θὰ πηγαίνω νὰ τοῦ τὸ σφίγγω, γιατὶ τὸν τρώει ἡ θέρμη, καὶ ξέρει καλὰ πῶς; ἐγὼ ἔχω πάντα τὰ χέρια μου παγωμένα.

***

Ὁ Γιῶργος πέθανε. Δουλέψαμε ὅλη τὴ μέρα καὶ τὸ βράδυ βρήκαμε καιρὸ νὰ πᾶμε νὰ τὸν θάψουμε.

Δὲ χρειάζεται δὰ καὶ μεγάλη τελετή. Τὸ κοιμητήρι εἶναι κοντά. Εἴμαστε καμμιὰ δωδεκαριὰ γιὰ νὰ ἀκολουθήσουμε τὸ μικροφάναρο, νὰ βουτήξουμε μέσα στὴ λάσπη, καὶ νὰ συντάψουμε πάνου στοὺς τάφους.

Τέλος, νὰ τὸ ντουβάρι κ' ἡ μεγάλη μάντρα, ποὺ ὅλο καὶ τὴν ξανοίγουν πρὸς τὰ δεξιά, καὶ τὴ γεμίζουν λίγο λίγο κάθε μέρα, πρὸς τ' ἀριστερά.

Νὰ ἡ γραμμὴ τῶν ἄσπρων σταυρῶν μὲ τοὺς κινούμενος ἴσκιους τους, ποὺ ζωγραφίζουνται στὸ ντουβάρι μὲ τὸ φῶς τοῦ μικροφάναρου.

Οἱ ἄντρες ἑτοιμάζουνε τὰ φτιάρια τους ἁφίνουν τὰ σχοινιὰ, καὶ κατεβάζουν τὸ νεκρὸ μαλλόνοντας μὲ χαμηλὴ φωνή, γιατὶ δὲν εἶναι ὅσο μπορεῖ νὰ πιστεύει κανένας εὔκολο πρᾶμα νἄσαι νεκροθάφτης. Χρειάζεται ἐπιδεξιότητα.

Καὶ ἡ νύχτα εἶναι μαύρη πίσα καὶ ἡ λάσπη κολνάει...

Τέλος τὸ πτῶμα κατεβαίνει στὸν πάτο, καὶ τροβοῦνται τὰ σκοινιὰ γιομάτα λάσπες.

Στὸ ἐπίχωμα ἀπάνου, ὁ μικροκαμωμένος καὶ ξερακιανὸς παπᾶς, ψιθυρίζει τὶς εὐχὲς τῶν νεκρῶν. Ἡ βροχὴ μᾶς δέρνει τὸ πρόσωπο. Ὁ ἀγέρας κλαίει ἀνάμεσα στὰ γέρικα δέντρα τοῦ κοιμητηριοῦ. Ὁ μικροκαμωμένος παπᾶς μουρμουρίζει τὰ φοβερὰ λόγια.

«Γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσε».

Κάμω κ' ἐγὼ μὲ τὴ σειρά μου, τὴ δική μου προσευχή.

«Στὸ ὄνομα τοῦ δυστυχισμένου κόσμου, φτωχέ μου Γιῶργο, σοῦ συχωρῶ ὅλες; σου τὶς ἁμαρτίες, κι' ὅλα σου τὰ λάθη!

Ἡ μέρα αὐτὴ εἶθε νἄναι τοὐλάχιστο γιὰ σένα ἡμέρα ἀνάπαψης, φτωχὲ βασανισμένε!» Ὁ μικροκαμωμένος παπᾶς εἶνε ἀνεμολιάρης στὴ μπρατσέλα ποὺ μᾶς δέρνει.

Πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι του ἕνας νοσοκόμος πεύνει ἱερωμένος, ἁπλώνει μιὰν ἄκρη τῆς μπρατσέλας του. Κάποιος σηκώνει τὸ φανάρι ὥς τὰ μάτια του. Καὶ οἱ σταγόνες τῆς βροχῆς φωτίζουντας, καὶ κρυφοαστράφτουν....

Ὁ Γιῶργος πέθανε.....

Νᾶμα; τώρα μαζωμένοι στὸ μικρὸ διαμέρισμα ὅπου ἡ φιλία βασιλεύει.

Μοιραζόμαστε τὸ κρέας καὶ τὸ ρύζι, ποὺ πρέπει νὰ πεινᾶ κανένας πολὺ γιὰ νὰ φάγει. . . .

Μετάφρ. Τερ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Εἶχε σπάσει ἡ γραμμή· ὑποχωρούσαμε. Ἐνακάποιου ἀπαισιομαντᾶτο πλανιούτανε σ' ὅλη μας τὴν παραταξη. Ὅλα ἦταν βιαστικά. Ἕνα κακὸ γιὸτανε ὁλόγυρά μας. Τὸ πυροβολικό μας οὔρλιαζε μὲ τὰ δυνατά του.

Ὅλα τὰ ὑψώματα ἐχόρευαν σὰν ἀπὸ σεισμὸ καὶ ὁ θάνατος φτερούγιζε σ' ὅλες τὶς μαζες τῶν παληκαριῶν μας. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ὅμως δὲν ἀκούετο πιά. Τὸ κανονίδι ἦταν ἄφαιο· τὸ ντουφεκίδι μονάχα ἄναβε. Μὰ ὅλοι μας ἤμασταν ἀνήσυχες μαζες σὲ κύμα καὶ σὲ ἀταξία. Ἐρχόμαστε πρὸς τὸ Μπαλ Μαχμούτ. Τὰ πεδινα μας ἐκάλπαζαν γιὰ καινούργιες θέσεις. Μὰ ποῦ θὰ στεκόμαστε πιά; Μ' ὅλη τὴ φασαρία ποὺ μᾶς ἐδημιούργησαν οἱ ἀνωτέροι μας, οἱ φανταροι κρατιόντανε θαυμασια στο ἠθικό, μα οἱ διαδόσεις ἔπιαναν τόπο στὴν ψυχη καὶ παραλύσανε τὸ σῶμα.

Μᾶς εἶχε φθάσει ἡ νύχτα. Μεταγωγικά, βωδάμαξες, φαντάροι, ὅλα μαζὺ βαδίζαμε τώρα πιὰ ἀνήσυχα μεσ' τὶς χαράδρες, μεσ' τὶς κακοτοπιές. Ξάφνου ὁμίδες σπᾶνε μπροστά· εἶνετα τμήματα τὰ Τούρκικα ποὺ εἰσδύσανε μπροστα μας. Οἱ ἀνιχνευταί μας πισνονται και ἡ χαράδρα μουγκρίζει. Σταματᾶμε· μὰ οἱ Τσέτες διασκορπίζονται στὴ θέλησι τὴ δική μας γιὰ νὰ περάσωμε. Μᾶς κάνουνε τόπο. Καὶ τραβᾶμε τὸν μαρτυρικόμας δρόμο τοῦ Κουτσούκιοϊ.

Φωτιὲς μεγάλες φαίνουνται. Οἱ σφαῖρες στὴ φωτιὰ σκάνουν μὰ ὁ κρότος των ταράζει τὲς ἀνήσυχες; ψυχές; μας.

Ἦτανε πιὰ μεσάνυχτα. Γύρω ἀπὸ τὸ χωριὸ αὐτὸ συγκεντρωνόμαστε γιὰ νὰ βαδίσουμε ὅλοι πρὸς τὰ πίσω. Μὰ ἦταν τόσος ὁ θόρυβος· τὰ αὐτοκίνητα σκαρφάλωναν σὰν τάγκς μεσ' τὸ σκοτάδι. Τὰ φαντάσματα ἐπλήθυναν. Ξημέρωσε. Πήραμε τὰ πόδια μας; κουρασμένοι, ἀγρηπνισμένοι· βαδίζαμε στὸ ἄγνωστο. Κάθε τμηματάρχης πέρνει τὸ τμῆμα του καὶ προχωρεῖ. Ἡ πρώτη σειρὰ τῶν ὑποχωρούντων διαδέχεται τὴν ἄλλη Κάναμε περίεργες μανοῦβρες. Γιατὶ ἀπ' ὅπου καὶ ἂν περνούσαμε βρισκαμε ὀχτρό. Εἴμασταν πάντα ὑποχρεωμένοι νὰ βαδίζουμε πολεμῶντας.

Οἱ τραυματίες; μας ποὺ δὲν εἶχανε τὰ μέσα, ἀκολουθούσανε καὶ αὐτοὶ μαζύ. Ποῦ νὰ τοὺς βάζαμε; Ὅλα τὰ μέσα καὶ τὰ μεταγωγικά μας ἀκόμα εἶχαν ὑπερπληρωθεῖ. Οἱ καϋμένοι μας οἱ συνάδερφοι! Νὰ πληγώνεσαι καὶ νἄσαι ὑποχρεωμένος γιὰ νὰ βαδίζεις. Αὐτὸ ἦτον τὸ τρομερὸ κακὸ ποὺ γινότανε μπροστὰ στὰ μάτια μας. Καὶ στην κάθε στάση ποὺ κάναμε ἀφίναμε καὶ ἀπὸ ἕνα μας συνάδερφο πεθαίνοντας μὲς τὸ αἷμά του.

Χωρὶς παπᾶ χωρὶς κερί, συναδερφικά, εὐλαβικὰ, περνούσαμε ἀπὸ μπροστὰ καὶ τὸν ἀφίναμε στίς ἔρημες κακοτοπιές, στὰ ἄγνωστα τὰ χώματα.

Κοιμένη μάνα . .
Κι' ὅλο ὑποχορούσαμε . . . . . .
Πάφλα 25—8—23

Ὁ Παρατηρητὴς

ΙΑΤΡΟΣ D. NAVASSART

Διπλωματοῦχος
Γαλλικοῦ Πανεπιστημίου

Εἰδικὸς παθολόγος καὶ νευρολόγος ὡς; καὶ τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων (σύφιλις, βλεννόρροια καὶ ἕλκη) καὶ τῶν νοσημάτων τοῦ δέρματος μετὰ ἐπιβεβαιώσεως τῆς διαγνώσεως διὰ μικροβιολογικῆς ἐξετάσεως ὀρρολογικῆς τοῦ αἵματος.

Δέχεται ἀσθενεῖς πάσχοντας ἐκ τῶν ἄνω νοσημάτων ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ μὲ εἰδικὴν ἐγκατάστασιν ἰατρείῳ εἰς τὸ Κεντρικὸν Φαρμακεῖον Ἀδελφῶν Ε. καὶ Ι. Χιωτέλλη 8 2)2—12 καὶ 3—6. 3 – 40

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
Ι. ΜΑΝΩΛΑ

Ὁδὸς Ταχυδρομείου – Μυτιλήνη
Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ
Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ
Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

Ἀλὰ Τούρκα!

— Σελάμ! Σελάμ! Σελάμ!

— Σελὰμ ἀλεϊκουμ! Μὰ γιατί χαιρετᾶς ἀλὰ Τούρκα ἀδερφέ;

— Δὲ χαιρετῶ. Καπνίζω. «*Σελὰμ*» εἶναι τὰ περίφημα τσιγάρα τοῦ Μπαρμπαγιάννη. Καὶ ἡ λέξη, ἔγινε σύμβολο τῶν καπνιστῶν ποὺ νιώθουν τί τοὺς γίνεται.

— «Σελάμ», λοιπόν. «Σελὰμ» ἀλεϊκουμ καὶ ἀλεϊκουμ «Σελάμ»!

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

ΣΕΣ Λήμνου. Πήραμε τὸ γοάμμα σας καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε. Ἀκριβῶς αὐτὸ ποὺ λέτε συμβαίνει. Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει μὲ τὰ λεφτὰ τῶν συνδρομητῶν καὶ τῶν ἀγοραστῶν της μοναχά, ποῦνται σύμφωνοι μὲ τὸ πρόγραμμά της καὶ θέλουν νὰ ξαπλωθοῦν οἱ ἰδέες της. Ἀπὸ κανέναν ἄλλον δὲν ἔχει μηδὲ ἕνα χλωρὸ φύλλο βοήθεια. Μὲ τὸ ταχυδρομεῖο σᾶς; ἀπαντοῦμε πιὸ πλατιά.

Ὑπολοχαγὸν Κατρακάζην Β σίλ. 3)40 Εὐζώνων. Πήραμε τὶς 100 δραχμὲς; καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε. Ἀπόδειξη σᾶς; στέλνουμε ταχυδρομικῶς.

Καλλονιάτην ἔφεδρο τοῦ 20. Εἶναι οἰκογενειακά μας πράματα αὐτά. Δὲν ἀξίζει νὰ δημοσιεύονται. Ἔπειτα γιαὐτὸ ἀκριβῶς ἔβγαλε ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ΣΕΣ Λέσβου τὴν τελευταία της τυπωμένη ἐγκύκλιο. Φροντίσετε νὰ συμμορφωθῆτε ὅλοι μὲ τὸ νόημά της. Ἐμπρός. Κουράγιο, δουλιά, κιὄχει μικροφιλοδοξίες. Αὐτὲς; τρῶνε τὸ Ρωμέϊκο.

Ὑπολοχαγὸν Β. Καϊρακέλην 3)40 Εὐζώνων. Εὐχαριστοῦμε σᾶς; ἐγγράψαμε. Μὰ εἶνε σωστὰ ἔτσι τὸνομά σας; Ἦτανε πολὺ δυσκολοδιάβαστο.

Ὑπίατρο Γιάννη Παυλίδη 79 Σύνταγμα. Πήραμε τὶς 100 δραχ. καὶ σᾶς; στείλαμε ἀπόδειξη στὸ 12ο Σύνταγμα Τ. Τ. 915. Τώρα ἀλλάζουμε τὴ διεύθυνσή σας. Κρίμα νὰ μὴν μπορέσετε νἄρθετε ἐδῶ. Μὰ ἀφοῦ καὶ αὐτοῦ περισσότερο εἶναι ὠφέλημο, ἀκόμα καλύτερα. Φημερίδες σᾶς; ξαναστείλαμε. Ὅλα καλά. Σᾶς; περιμένουμε μὲ σύντομη ἀπόλυση.

Γιάννην. Ἀλεξανδρούπολη. Ἐλᾶτε λοιπόν. Ὁ ΣΕΣ περιμένει τέτοια ἐνθουσιώδικα στοιχεῖα σὰν καὶ σᾶς; γιὰ νὰ πίει μπρὸς ἀκόμα πιὸ καλά. Ὅλα αὐτὰ ποὺ γράφετε μποροῦν νὰ γίνουν. Συνεργάτες; μουσικόφιλους θὰ εὕρητε κ' ἐδῶ.

ΣΕΣ Μεγαλοχωριοῦ. Σύμφωνοι. Σᾶς στέλνουμε ὀχτώ. Ἐλπίζουμε πὼς; ὅσο μπορεῖται ἐνεργεῖτε.

ΣΕΣ Κλωμηδίου. Σᾶς στείλαμε λογαριασμὸ μὲ τὸ Ταχυδρομεῖο.

Δ)κη Εὐανθία Καρδούκα. Μεσαγρό. Συμμορφωθήκαμε μὲ τὸ γράμμα σας.

ΣΕΣ Χίλικα—Ἀργένου. Πήραμε τὶς 24 δραχμές. Εὐχαριστοῦμε.

Ἄκιν Κατσομάλην Δράμα. Συνδρομητὲς, ἐγγράψαμε. Φύλλα στείλαμε, Σεὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ τὶς ἐνέργειες. Πότε τὸ περιοδικό; Ἡ διεύθυνσε, ποὺ ζητᾶς εἶναι: Antoine Pazzi, 6 Rue Geffroy-Maris, Paris IX καὶ Χρύσανθον Μολῖνον, Γερανίοτ 11 Β'. Ἀθήνας.

Τοῦ Μάκιστου σ' ἐμᾶς. Ὁ Μαλέας ἔφυγε. Ὁ Κόντογλου σᾶς; ἔγραψε, καθὼς κ' ἡ Καροϊσκάκη.

Ν. Ἀλμπάνην. Κλειοῦ. Σᾶς στέλνουμε. Σύμφωνοι.

Β. Κ. Ἐδῶ. Ἡ νεκρολογία καλὴ μὰ πολὺ μακρυά. Κι' ὁ τόπος μας δυστυχῶς τόσο λίγος! Δὲ γράφεις τίποτ' ἄλλο; Μὰ ὑπογραμμένα καὶ μὲ ὁλάκαιρο τὸνομά σας. Τόπαμε χίλιες φορὲς; αὐτό.

Ἐπαναστάτην. Καλὰ ὅλα, ἀλλὰ πολὺ γενικὰ γραμμένα. Γιὰ καταγγελίας θέλουμε θετικὰ γεγονότα, ὀνόματα καὶ ἡμερομηνίες. Ἀλλιώτικα πᾶς «ἐπὶ συκοφαντίᾳ».

Βουνήσιον. Ὑψηλομέτωπο. Μὰ ἄξιζε τὸν κόπο νὰ κάνετε κοσμοϊστορικὸ γεγονὸς ἕναν Τσερκέζο, ἀδερφέ;

Παρατηρητὴν ΣΕΣ Πλημμυρίδων. Ἂν γινότανε αὐτὸ ποὺ προτείνετε γιὰ τὴν ἀγροφυλακή, θἄρχιζε ἡ δουλιὰ ἀπ' τὸ ἄλφι. Κι' ὥς; ποὺ νὰ τελιώσει θὰ περνοῦσε κιὁ χειμῶνας. Τώρα ἡ ἔγκριση τοῦ νόμου εἶναι ζήτημα μηνὸς τὸ πολύ. Ἔπειτα γιὰ τὴ συμμετοχὴ τῆς, ὑπαίθρου στὴ συζήτηση εἶχαν εἰδοποιηθεῖ τὰ χωριὰ ἀπ' τὸν κ. Εὐριπαῖο, κι' ἔλοβαν μέρος σαὐτὴ νομίζουμε. Τὸ σημερινό σας μᾶς; ἄρεσε.

Γιῶργο Περγαμηνέλλη. Κανονίσαμε τὰ ὀνόματα. Λογαριασμὸ σᾶς; στέλνουμε ταχυδρομικῶς.

Παράσχο Ζαχαρία ἀνθ)στὴν πυρ)ιοῦ. Σᾶς; ἐγγράψαμε συνδρομητὴ καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὸ θερμὸ ἐνδιαφέρο. Παρακαλοῦμε φροντίστε ὅσο μπορεῖτε γιὰ τὴν ἐγγραφὴ κιἄλλων πατριωτῶν μας.

Μάλιστον Ἁγ. Παρασκευή. Στείλαμε. Τί πάθατε; Μήπως βρῆκε τὸν Λόγλανη στὴν τεμπελιά;

«ΕΝΩΣΙΣ ΙΣΠΑΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ»

Ἀσφάλειαι
καὶ Ἀντασφάλειαι πυρὸς
Κεφάλαιον Δολλ. Χρυσᾶ 3,455,997,62
Διευθυντὴς ἐν Ἑλλάδι: Μιλτιάδης; Νεγρεπόντης.
Πρόκτορες ἐν Δέσβῳ:
Ἀθηναῖος & Πρωτούλης

Ὀρυκτέλαια καὶ λίπη Ἀνδρὲ

Χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς; τιμὰς ἀσυναγωνίστους.
Ἀθηναῖος & Πρωτούλης
Στρὰ Γούτου 7

ΚΑΜΟΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται ***γιὰ τὸ συμφέρο*** ὁλωνῶν.
Οἱ ἐφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια ***τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.*** Τώρα ζηνᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ ***τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.*** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσια τους, μήτε τὴν ὑγιὰ τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Σεπτέμβρης **11** *Τρίτη*

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 25

Ὅλοι αὐτοὶ ***ἔχουνε καθήκοντα*** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει ***νὰ τὰ καταλάβουν.*** Οἱ ἐφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν ***κοινὴ ἀσφάλεια.***
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΤΑ ΚΛΑΜΜΑΤΑ ΝΑ ΠΑΨΟΥΝ. ΘΕΛΟΥΜΕ ΔΟΥΛΙΑ ΚΑΙ ΑΝΟΡΘΩΣΗ

ΕΦΤΑΞΕ Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ἡ προκήρυξη τῶν ἐκλογῶν γιὰ τὶς 28 τοῦ Ὀκτώβρη, ποὺ ὁλότελα ἀναπάντεχα ἔγινε, μᾶς δείχνει πὼς εἶναι πειὰ καιρὸς νὰ σκεφθοῦμε σοβαρὰ γιὰ τὴν κατεύθυνση ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν οἱ ὀργανώσεις μας. Τὸ ὅτι εἰμποροῦν νὰ ἀναβληθοῦν—γιατὶ-καὶ μεῖς πιστεύουμε πὼς ἔτσι θὰ γίνει—δὲ σημαίνει πὼς πρέπει νὰ ἀναβάλλουμε καὶ μεῖς τὶς συσκέψεις καὶ τὶς ἀποφάσεις μας.

Ὅταν μᾶς ἔτρωγαν οἱ ψεῖρες καὶ οἱ παγωνιὲς, οἱ βροχὲς καὶ οἱ ἀρρώστιες, ἡ νοσταλγία καὶ ἡ κούραση, ἐκεῖ ἔξω στὸ ἀμπρὶ τῆς Μακεδονίας στὶς ἐρημιὲς τῆς Ἀνατολῆς καὶ τώρα τελευταῖα στὶς ὄχτες τοῦ Ἔβρου, δαγκάνοντας τὰ χείλη μας πολλὲς φορὲς, ὁρκιζώμαστε πὼς σὰν κατεβοῦμε στὰ χωριά μας, θὰ ἐντείνουμε τὶς δυνάμεις μας ὁμονοιασμένοι γιὰ νὰ ἐπιδιώξουμε τὴν ἀναδημιουργία τοῦ Τόπου, πάνω σὲ ἀρχὲς καὶ συστήματα συγχρονισμένα καὶ δικαιότερα. Πὼς θὰ ξεκουμπίσουμε «πὺξ καὶ λὰξ» κάθε ἀνάξιο, κενόδοξο, καὶ ἐπιτήδειο πολιτικατζῆ.

Τὴν ἱερὴ αὐτὴ ὑπόσχεση ποὺ δώσαμε ὅλοι στὸν ἴδιον ἑαυτό μας ἂς μὴ τὴν ξεχνοῦμε. Ἂς μὴν καταπραΰνει ἡ γλύκα τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς, ποὺ τόσο τὴ λαχταρούσαμε χρόνια καὶ χρόνια, τοὺς ἁγίους καὶ δικαίους θυμούς μας.

Ἂς μὴν ξεχνοῦμε πὼς ἔχουμε νὰ φροντίσουμε γιὰ τὴ βελτίωση τῆς τύχης μας, τῶν ἀδερφιῶν μας, καὶ τῶν παιδιῶν μας.

Ἂς προσπαθήσουμε νὰ προπαρασκευάσουμε μιὰ ζωὴ καλλίτερη γι' ὅλους, θυμούμενοι πάντα τὸ δικό μας μαρτύριο. Ἂς κρατοῦμε ἄσβεστο τὸ πῦρ τῆς ἐξαγνίσεως καὶ τοῦ καθαρμοῦ. Δὲν πρέπει καὶ τὴ φορὰ αὐτὴ ἀσυλλόγιστα καὶ στὰ κουτουροῦ νὰ παρελάσουμε μπροστὰ ἀπ' τὶς κάλπες, παραδίνοντας τὴν τύχη μας σ' ἀνθρώπους ποὺ δὲ μᾶς λογάριασαν ποτέ. Ἂς μὴν περιμένουμε τὴν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἢ τὴ φίρμα τὴν Ἀθηναϊϊκὴ μὲ τὴν ὁποία θὰ μᾶς παρουσιαστοῦν οἱ διάφοροι ὑποψήφιοι γυρεύοντας τὴν ψῆφο μας.

Ἔχουμε πολλὰ συμφέροντα τοπικὰ καὶ περισσότερα τῆς τάξεώς μας, καὶ ἀκόμα ἄλλα γενικώτερα, ποὺ πρέπει νὰ τὰ διαχειριστοῦνε τὴν περίοδο αὐτὴ ἀντιπρόσωποί μας ποὺ νὰ τὰ κατέχουν, ποὺ νὰ ἐμπνέωνται ἀπ' τὶς ἴδιες μὲ ὅλους μας πεποιθήσεις καὶ σκέψεις, καὶ ποὺ νὰ ἔχουν τὴν ὄρεξη καὶ τὴ δύναμη γιὰ νὰ τὰ ἐπιδιώξουν.

Ἂς μὴν ἐπαναπαυθοῦμε καὶ τὴ φορὰ αὐτὴ στὶς πρόθυμες καὶ μελιστάλαχτες ὑποσχέσεις, ποὺ κάθε τέσσερα χρόνια ἀκοῦμε, καὶ χορταίνουμε μὲ λόγια λίγες μέρες, γιὰ νὰ πεινοῦμε ἀπὸ πράγματα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Σ. Ε. Σ. εἶναι ποὺ θὰ διοργανώσει, θὰ προπαγανδίσει καὶ θὰ κατευθύνει τοὺς ἐφέδρους.

Καιρὸς εἶναι πειὰ νὰ προετοιμαστεῖ. Κάποτε εἶχε σκεφθεῖ καὶ εἶχε ἀποφασίσει—πολὺ σωστὰ—σύμφωνα μὲ τὴ γνώμη καὶ τῶν ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν Συνδέσμων, νὰ ζητήσει πέντε θέσεις γιὰ δικούς μας ὑποψηφίους. Τὶς πέντε αὐτὲς θέσεις, ἔστω καὶ λιγώτερες ἀκόμη ἢ περισσότερες, πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμη νὰ δείξει μὲ ποιοὺς θὰ τὶς διεκδικήσει. Τῶν φρονίμων τὰ παιδιὰ πρὶν πεινάσουν μαγειρεύουν. Ἂς μὴν περιμένει τὴν τελευταία στιγμὴ νὰ ἁρπαξει τὸν Α. ἢ τὸν Β. καὶ νὰ πεῖ: αὐτοὶ εἶνε οἱ διαλεχτοί μου.

Μιὰ τέτοια βιαστικὴ καὶ ἀμελέτητη ἐνέργεια θὰ γίνει ἀφορμὴ νὰ γελοιοποιηθοῦμε.

Καὶ μᾶς φαίνεται πὼς εἶνε ἀνάρμοστο νὰ γελοιοποιηθοῦν οἱ 15,000 ἐφέδροι τοῦ Νησιοῦ μας.

Σ. Β.

ΑΣ ΣΥΛΛΟΓΙΣΤΟΥΜΕ

Ἡ ἐπέτειος ποὺ πενθήσαμε χτὲς εἶνε ἕνας σταθμὸς ἀπ' τοὺς πιὸ μαύρους μέσα στὴν ἀνηφοριὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γολγοθᾶ. Ἂς ξαναβάλουμε τὴν πολάμη στὴ φριχτὴ πληγὴ ποὺ ἀκόμα εἶνε ἀνοιχτὴ πάνου στὴν καρδιὰ τῆς Φυλῆς. Ἂς ἀνεβοῦμε σ' ἕνα ψήλωμα νὰ ρίξουμε μιὰ πλατειὰ ματιὰ θολωμένη ἀπὸ τὰ δάκρυά μας στὸ τεράστιο κοιμητήρι τῶν ὡραίων μας νεκρῶν τῆς Ἀνατολῆς. Τὰ Ἑλληνικὰ κόκκαλα ἀσπρίζουν στοὺς ἀπέραντους κάμπους, καὶ τάθαφτα κορμιὰ σαπίζουν μέσα στὶς ἀπάτητες ἐρμιές.

Ἦταν ἕνα σωστὸ ξεκλήρισμα. Ἦτανε ἕνα γκρέμισμα σύξυλο. Ἦτανε μιὰ θύελλα ἀπὸ καταρράχτες Ἑλληνικοῦ αἵματος, ἀπὸ κατάρες γυναικοπαίδων ἀφημένων στὴ λύσσα τοῦ Ἀσιανοῦ, ἀπὸ βόγγους παλληκαριῶν ποὺ σφίζονταν σὰν ἀρνιὰ στὸ Μουσουλμανικὸ Κουρμπὰν Μπαϊράμι, ἀπὸ τὸ κοπάδι τῶν σκλάβων ποὺ ξεκινοῦσε γιὰ τὰ βάθη τῆς Ἀνατολῆς, οὐρλιοζοντας κάτου ἀπ' τὸ κομοῦτσι τοῦ νικητὴ Ἀσιανοῦ.

Ἂς ξαναμετρήσουμε, ἀδέρφια, τὸ μέγεθος τῆς συφορᾶς, ἂς ξαναλογαριάσουμε μὲ φρίκη τὸ βάθος τοῦ γκρεμοῦ ποὺ κυλήσαμε, ἂς ξαναμετρήσουμε τοὺς ἀθέμιαστους τάφους μας, ἂς ξαναπυλιχτοῦμε μὲς τὸν τριχένιο μαντύα τοῦ πένθους μας, κιᾶς μὴν κλάψουμε.

Μοναχά: **Ἂς Συλλογιστοῦμε.**

Ἂς συλλογιστοῦμε σιβαρά, ἂς συλλογιστοῦμε σὰν ἄντρες, μὲ γερὴ καρδιὰ καὶ μὲ δυνατὴ θέληση.

Καὶ τότες θὰ βροῦμε τὸ σάπιο κομμάτι ποὺ γαγκρένιασε τὸ Ἐθνικὸ Σῶμα, καὶ θὰ τσακώσουμε τὸ σκουλῆκι ποὺ κρυφοδούλεψε μὲς τὸ κορμὶ τῆς Ἑλλάδας γιὰ νὰ τὴν κάνει ἕνα τέτιο σαράβαλο. Γιατὶ ἡ ἀρρώστια μας εἶναι ἐσωτερινιά. Δὲν ἔρχεται ἀπ' ἔξω. Γιατὶ τὰ σαπρόφυτα τῆς καταστροφῆς γεννήθηκαν μέσα μας, βρήκανε ἔδαφος γιὰ νὰ πληθύνουνε, νὰ καταστρέψανε τὸν ὀργανισμὸ τοῦ Ἔθνους. Γιατὶ οἱ φονιάδες τῆς Ἑλλάδας εἴμαστε λίγο πολὺ **ὅλοι μας.** Ὅσοι ἀπὸ μᾶς δὲ δουλέψαμε ἐνεργητικὰ γιὰ τὴ συφορά, δουλέψαμε παθητικά. Ὅσοι δὲν σηκώσαμε χέρι ἔχφυλο καὶ προδοτικὸ ἐνάντια στὴ Φυλή, σταθήκαμε μὲ ἠλίθια μοιρολατρεία, σταθήκαμε μὲ ἄναντρη ἀδιαφορία καὶ βλέπαμε τοὺς φονιάδες πού ἀνεβοκατεβάζανε τὸ μαχαῖρι στὸ στῆθος μας.

Τὸ πάθος τὸ Κομματικὸ στρίβωσε τοὺς μισούς. Τὸ συμφέρο ἀγόρασε πολλούς. Ὁ βρώμιος ἐγωϊσμὸς φαρμάκεψε ἄλλους, τόσους, κιὅλοι μαζὺ ἔκαναν ἀνανδρους τοὺς ἠθικούς.

Ἡ Βουλὴ τῆς 1ης Νοεμβρίου ἦταν ἡ ἀνάγλυφη εἰκόνα τῆς Ἑλλάδας που κοιτότανε ἔκφυλη ἀνάμεσα στὰ γόνατα ἑνὸς ἀλκοολικοῦ βασιλιά, κἕνα κοπάδι τερατόψυχων Κύνιδων χειροτροτοῦσε τριγύρου στὸ φριχτὸ σύμπλεγμα. Οἱ Κωστατινικοὶ κακούργησαν, ὀργίασαν καὶ γκρέμισαν. Οἱ Βενιζελικοὶ πολιτικοὶ ἐκμεταλλέφτικαν ὅσο ἤτανε στὰ πράματα. Καὶ σὰν ἔμεναν δίχως τὴν δυνατὴ κινητήρια διάνοια ποὺ τὴν ἀκλουθούσανε ὄχι γιατὶ τὴν κατάλαβαν μὰ γιατὶ τὴν εἰδωλολάτρεβαν κουνῶντας τὴν οὐρά τους καὶ χάσκοντας, τότες ἀποδείχτηκαν ποιοὶ ἦτανε. Ἕνα κοπάδι ἄναντροι πολιτικατζῆδες, ἀνίκανοι ν' ἀντικρύσουν τὴν ἀλήθεια, ἔντρομοι μπροστὰ στὴν Καισαριανὴ φρουρὰ τοῦ Κόμητα τῶν Ἀχαρνῶν, ταπεινοὶ σὰν ραβδισμένα σκυλιὰ μὲς τὴ Βουλή.

Γιαὐτὸ λίγο πολλοὶ ὅλοι μας εἴμαστε ἔνοχοι καὶ συνυπεύθυνοι γιὰ τὴν ἐπέτειο ποὺ πενθήσαμε χτές. Γι' αὐτὸ ὅλοι πρέπει νὰ τυλιχτοῦμε μέσα στὸν τριχένιο χιτῶνα τῆς συφορᾶς μας, ὄχι γιὰ νὰ κλάψουμε.

Μὰ **νὰ σκεφτοῦμε. Νὰ σκεφτοῦμε. Νὰ σκεφτοῦμε.**

Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ

Τὰ σχετικὰ ἄρθρα τῆς συμφωνίας τῆς Λωζάν ης γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν, ποὺ καθορίζουν καθαρὰ τὰ πρόσωπα πού ὑπόκεινται στὴν ἀντάλλαγὴ, εἶνα τ παρακάτου:

Ἄρθρο πρῶτο. Ἀπὸ τὴν 1η τοῦ Μάη τοῦ 1923 θἀρχίσει ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀνταλλαγὴ τῶν Τούρκων ὑπηκόων ποὺναι Ρωμιοὶ Ὀρθόδοξοι, καὶ κάθουνται σὲ χῶρες Τουρκιὲς, καὶ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων πὄχουν θρησκεία Μουσουλμανικὴ καὶ μένουν σὲ χῶρες Ἑλληνικές.

Τὰ πρόσωπα αὐτὰ μιὰ ποὺ ἀνταλαχτήκανε, δὲν μπορεῖν νὰ ξανάρτουν καὶ νὰ ἐγκατασταθοῦν στὴν Ἑλλάδα--οἱ Τοῦρκοι ἢ στὴν Τουρκία οἱ Ρωμηοὶ — δίχως τὴν

---

(23) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

Αὐτὸ τὸ πρᾶμα μοῦ δίνει ἕνα παράξενο συναίστημα. Ὅλο μου τὸ κορμὶ μὲ ὅλες του τὶς ἴνες, τὸ νιώθω νὰ πάλλεται σὰν ἕνα ὄργανο πολὺ εὐαίστητο μὲ χιλιάδες χόρδες χρυσὲς, λεπτὲς σὰν τρίχες ξανθοῦ κοριτσιοῦ. Αὐτὸ τὸ ὄργανο τρέμει μουσικὰ ἀπὸ συγκίνηση. Οἱ χιλιάδες χορδές του ἀνατριχιάζουν μυστικὰ, δονοῦνται χαρούμενα καὶ παραπονετικὰ καὶ βγάνουνε ἕνα γλυκὸ βόμβο σὰν ἀπὸ πολλὰ πολλὰ μικρούλια φτερωτὰ ἔντομα, ποὺ τραγουδᾶνε κρυφὰ μὲς τὴν καρδιὰ τοῦ μεσονυχτιοῦ. Κι' ὁ Οὐρανὸς χαμηλώνει καλοσυνάτος κιἀφτιάζεται γιὰ νὰ μπορέσει νὰ τἀκούσει. Εἶναι χίλιες χιλιάδες μικρὲς φωνὲς αὐτὸς ὁ βόμβος, καὶ μόλις μπορεῖ νὰ τὸν γροικήσει κανένας. Μὰ ἐγὼ τὸν καταλαβαίνω καθαρὰ, γιατὶ ἐγὼ εἶμαι αὐτὸ τὸ ὄργανο τὸ πολὺ λεπτὸ καὶ πολὺ εὐαίστητο, ποὺ βουΐζει σιγαλινὰ, γλυκὰ καὶ παραπονετικά, μὲ τὶς χίλιες χιλιάδες τὶς χορδές του. Τὸ τραγοῦδι αὐτὸ τὸ μυστηριώδικο καὶ κατοπληχτικὸ εἶναι ἡ ἀνταπόκριση τῆς Ψυχῆς μου πρὸς τὴ Ζωή. Γιαὐτὸ θέλω νὰ ζήσω, νὰ ζήσω . . . Καταλαβαίνω πὼς εἶμαι ἀπ' τοὺς διαλεχτοὺς «υἱοὺς τοῦ Θεοῦ». Ἀνόμεσα στἀμέτρητα κοπάδια ποὺ θὰ περάσουν μὲς ἀπ' τὶς θαμαστὲς σάλες τῆς Ζωῆς, πούνται στολισμένες μόλα τὰ κατορθώματα μιᾶς Δημιουργίας, ποὔχει ἀπέραντα ὅρια ὁμορφάδας καὶ ἀπεριόριστη συνθετικὴ ἐμπνευση καὶ διακοσμητικὴ μεγαλουργία, ἐγὼ θἄμαι μαζὺ μὲ τὴ μικρὴ συντροφιὰ τῶν ἀριστοκρατικῶν connaisseurs ἑνὸς ἀνώτερου ἡδονισμοῦ αἰσθητικοῦ, ποὺ οἱ Θεοὶ τόνε κράτησαν μοναχὰ γιὰ τὸν ἑαυτό τους καὶ γιὰ τοὺς λίγους ἀγαπημένους των. Ὅλοι οἱ ἄλλοι, θὰ περάσουνε χυδαῖοι καὶ βιαστικοὶ σὰν ξεκατουρημένοι χαμάληδες, γιὰ σκυφτοὶ σὰ γκρινιάρικα γουρούνια μὲς ἀπ' τὶς θαμαστὲς σάλες τῆς Ζωῆς. Θὰ τρέχουνε κυνηγώντας ψεύτικες καὶ χοντρὲς ἰδεοληψίες, συμφέρα ἀποχτηνωτικά, καὶ χαρὲς κατώτατες.

Σὲ ἀγαπῶ Ζωή, γιατὶ σὲ νιώθω δυνατὴ σὰν παλιὸ κρασί. Σ' ἀγαπῶ γιατὶ μπορῶ κ' ἐχτιμῶ ὅλη τὴν ἀξία σου, καὶ κλαίγω γιατὶ οἱ μέρες μου οἱ ἀθρώπινες εἶναι μοναχὰ μιὰ φυλλάδα ξερόφυλλα μὲς τὸ ἄπειρο.

Ὁ καιρός μου εἶναι λίγος σὰν ὅλα τἀκριβὰ πράματα, κ' οἱ μέρες μου σβύνουνε σὰν τὶς ἄπειρες φουσκαλίδες τῶν κυμάτων, ποὺ ἀνθίζουνε στὶς ἀμμουδιὲς τοῦ νησιοῦ μας μία στιγμὴ τόσο μικρὴ, ὅσο φτάνει γιὰ νὰ καθρεφτίσει ἁρπαχτὰ ἡ καθεμιά τους τὸν ἥλιο καὶ κατόπι νὰ πεθάνει. Ὁ καιρός μου εἶναι μετρημένος αὐστηρὰ σὰν τοῦ στρατιώτη ποὺ πέρνει ἄδεια γιὰ νὰ ἰδεῖ τὴν καλή του.

Εἶμαι μιὰ σαΐτα ποὺ τινάχτηκε ἀπ' τὴν κόρδα τοῦ δοξαριοῦ σου, γιὰ Ζωή, καὶ τρέχει πάνου στὴ μοιραία καμπύλη τοῦ πεσιμοῦ της. Εἶμαι μιὰ διαμαντένια στάλα νερὸ ποὺ πήδηξε μὲς τὸ φῶς ἀπ' τἀφρισμένα ρουθούνια τοῦ κυμάτου καὶ ξαναπέφτει μὲς τὸν καταποτήρα τοῦ θαλασσινοῦ ἀπείρου. Ὁ καιρός μου εἶναι τόσος, ὅσος φτάνει γιὰ νἀνοίξω μιὰ τὰ μάτια καὶ νὰ σὲ ἰδῶ καὶ πάλι νὰ τὰ κλείσω γιὰ πάντα πρὶν προφτάσω νὰ χαρῶ καλὰ καλὰ μηδὲ τὶς πιὸ πλατιὲς γραμμές σου. Σ' ἀγαπῶ τόσο, ποὺ νιώθω τὸν ἑαυτό μου ἄξιο νἄχα σταθεῖ ἀπὸ τότες ποὺ ἄρχεψες νὰ ξεκινᾶς πάνου στὶς πρωτοπάτητες κυκλικὲς στράτες τῆς ἀνυπαρξίας, καὶ νἀπομένω γιὰ νὰ σὲ χαρῶ ὡς τότες ποὺ θὰ τελειώσεις. Κιᾶ θὰ τελειώσεις καμμιὰ φορά, νἄμουν ἐγὼ ποὺ θἄπινα τὴ στερνὴ στάλα τῆς στεγνωμένης κλεψύδρας σου . . .

Τὸ χωράφι ἐδῶ γύρου ἦτανε καλλιεργημένο σίγουρα. Ἀκόμα βρίσκουνται πιπεριὲς μισόξερες, μὲ καρποὺς ὥριμους. Ἔχουνε σχήματα αἰσχρὰ μὲ σκυλίσια λαγνεία καὶ μὲ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ * ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ * ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ * ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

άδεια τῆς Ἑλληνικῆς κυβέρνησης — γιὰ τοὺς Τούρκους — καὶ τῆς Τουρκικῆς κυβέρνησης γιὰ τοὺς Ρωμιούς.

Ἄρθρο δέφτερο. Δὲ θὰ περιληφτοῦνε στὴν ἀνταλλαγὴ ποὺ προβλέπει τὸ πρῶτο ἄρθρο, α) οἱ Ρωμιοὶ κάτοικοι τῆς Πόλης, καὶ β) οἱ Τοῦρκοι κάτοικοι τῆς Δυτικῆς Θράκης.

Λογαριάζουνται ὡς Ἕλληνες κάτοικοι ὅλοι οἱ Ρωμιοὶ ποῦνε ἐγκατεστημένοι, πρὶν ἀπ' τὶς 30 τοῦ Ὀκτώβρη 1918, στὴν περιφέρεια τῆς νομαρχίας τῆς Πόλης ὅπως τὴν προσδιορίζει ὁ Νόμος τοῦ 1912.

Λογαριάζουνται γιὰ Μουσουλμάνοι κάτοικοι τῆς Δ. Θράκης, ὅλοι οἱ Μουσουλμάνοι ποὺ κάθουνται στὴν περιοχὴ ποῦναι ἀνατολικὰ τῆς συνοριακῆς γραμμῆς ποὺ ὁρίστηκε τὸ 1913 μὲ τὴ συνθήκη τοῦ Βουκουρεστιοῦ.

Ἄρθρο τρίτο. Οἱ Ρωμιοὶ καὶ οἱ Τοῦρκοι ποὺ ἐγκαταλείψανε ἀπ' τὶς 18 τοῦ Ὀκτώβρη τὶς χῶρες ποὺ οἱ κάτοικοί τους θἀνταλλαχτοῦν ἀμοιβαῖα, θεωροῦνται σὰ νὰ περιλαμβάνουνται στὴν ἀνταλλαγὴ ποὺ προβλέπει τὸ πρῶτο ἄρθρο.

Ἡ ἔκφραση «μετανάστης» στὴ σύμβαση τούτη, περιλαμβάνει ὅλα τὰ φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα ποὺ θὰ μεταναστέψουνε ἢ πὄχουνε μεταναστέψει ἀπ' τὶς 18 Ὀκτωβρίου 1912 κ' ἐδῶ. Ἔτσι λογουχάρη: Μουσουλμάνοι ποὺ μεταναστέψανε στὴν Τουρκία ἀπ' τὴ Μακεδονία, Ἤπειρο, Κρήτη κτλ. μετὰ τὶς 18 Ὀκτωβρίου 1912, καθὼς καὶ Ρωμιοὶ ποὺ μεταναστέψανε στὴν Ἑλλάδα ἀπ' τὴν Ἀνατολικὴ Θράκη καὶ Μικρασία, μετὰ τὴν ἴδια ἡμερομηνία, περιλαβαίνουνται στὴν ἀνταλλαγὴ ὅσον ἀφορᾶ τὰ ἐκεῖ χτήματά τους.

Ἄρθρο τέταρτο. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ποὺ τοὺς κρατᾶ ἡ Τουρκιὰ γιὰ ὁμήρους καὶ ποὺ οἱ φαμίλιες τους ἔχουνε φύγει ἀπ' τὴν Τουρκιὰ θὰ εἶναι οἱ πρῶτοι ποὺ θὰ σταλθοῦνε στὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρο πέμπτο. Κανένα ἐμπόδιο καὶ γιὰ κανένα λόγο δὲ θὰ γίνει γιὰ τὴν ἀναχώρηση τῶν προσώπων ποὺ ἀνήκουνε στοὺς πληθυσμοὺς ποὺ ἀνταλλάσονται. Ἂν κανένας ἀπ' αὐτοὺς ἔχει εἰς βάρος του ὁριστικὴ καταδίκη σὲ ποινὴ ἐπανορθωτική, ἢ ἔχει εἰς βάρος του ποινικὴ καταδίκη ποὺ δὲν ὁρίστηκε ἀκόμα, αὐτὸς θὰ παραδοθεῖ ἀπ' τὶς Ἀρχὲς τοῦ Κράτους ποὺ τὸν διώχνει στις Ἀρχὲς τοῦ Κράτους ποὺ τὸν δέχεται, γιὰ να δικασθεῖ, ἢ νὰ κάνει τὴν ποινή του ἐκεῖ.

Ἄρθρο ἕχτο. Ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἀνταλλάσονται ὅσοι ἔτυχε νάχουν ἀφίσει τὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο ἀπὸ τὰ δυὸ Κράτη, καὶ δὲν εἶχαν ἀκόμα ἀποχτήσει τὴ νέα τους ὑπηκοότητα, τὴν ἀποχτοῦν ἀπ' τὴ μέρα ποὺ ὑπογράφεται αὐτὴ ἐδῶ ἡ σύμβαση.

Ὁ συμπολίτης μας ἰατρὸς ***ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡ. ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ***, εἰδικὸς παθολόγος, δέχεται ἐπισκέψεις ἐν τῷ Φαρμακείῳ Παλαιολόγου καὶ κατ' οἶκον.

Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν ἑκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευήν. 4—5

Ἐκαπνίσατε τὰ νέα τσιγάρα τοῦ Βαρβαγιάννη:

;;; ΦΑΙΔΡΑ ;;;

Μόνον μὲ 3.50 λιανικῶς

Δοκιμάσατέ τα καὶ θὰ δῆτε οἰκονομίαν, ὑγείαν, καὶ ἀπόλαυσιν καπνιστοῦ.

Τὰ καπνὰ τρίτης ποιότητος δρ. ***2.50***.

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»

Θὰ διαλέξει ὁ λαὸς

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Τὰ παράσιτα ποὺ ἦσαν κολλημένα πάνου στὸ κορμὶ τῆς κολοσιαίας δρυὸς τοῦ Βενιζέλου, σήκωσαν τὴ σημαία τῶν φιλελευθέρων καὶ ἑτοιμάζονται νὰ γίνουν πάλι «ὑπηρέται τοῦ Λεσβιακοῦ λαοῦ καὶ νὰ ἐξυπηρετήτουν αὐθόρμητα καὶ ἀφιλόκερδα τὰ συμφέροντά του». Αὐτοὶ οἱ κύριοι—οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς παληοὺς πληρεξουσίους—ποὺ μετέτρεψαν τὴ βουλὴ σὲ πτωχοκομεῖο, καὶ τὸ βουλευτικὸ ἀξίωμα σὲ συμφεροντολογικὴ ἐπιχείρηση, αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι γιὰ νὰ ἐπιτύχουν στὶς τελευταῖες ἐκλογὲς τοῦ Νοεμβρίου ἔθεσαν σὲ ἐνέργεια ὅλα τὰ κατεργάρικα καὶ ἀνήθικα μέσα, αὐτοὶ οἱ Κύριοι ἑτοιμάζονται καὶ πάλι νὰ γελάσουν ἀδιάντροπα καὶ ἀσύστολα τὸ Λεσβιακὸ Λαὸ καὶ νὰ πάρουν τὴν ψῆφο του. Χωρὶς νὰ ἔχουν σταλαματιὰ ντροπὴ θέλουν νὰ παραστήσουν στὸ λαὸ πὼς τὰ μεγάλα καὶ πολλὰ καλὰ ποῦ προῆλθαν ἀπ' τὸ κόμα τῶν Φιλελευθέρων προῆλθαν ἀπ' αὐτοὺς ποὺ σὰν ἀνδρίκελλα καὶ σὰν νεβρόσπαστα κουνοῦσαν τὸ κεφάλι τους σὲ κάθε νεῦμα τοῦ Μεγάλου Νοῦ, αὐτοὶ ποὺ ἡ ἀπουσία τους ἢ ἡ παρουσία τους μέσα στὴ βουλὴ εἶχε μονάχα ἀριθμητικὴ ἀξία.

Αὐτοὶ ποὺ ἀντιπροσώπευσαν τὴν πολιτικὴ τοῦ «Μάλιστα» καὶ τοῦ «Βέβαια» αὐτοὶ ποὺ... ἐξήντλησαν τὰ ταμεῖα τῆς εὐγνωμοσύνης ὅλων τῶν Μυτιληναίων, αὐτοὶ ξανάρχονται μέσο τοῦ γνωστοῦ τους ὀργάνου καὶ διαλαλοῦν πὼς τράβηξαν τὴ σημαία τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, θαρρώντας πὼς ἡ μάρκα αὐτὴ θὰ εἶνε ἀρκετὴ νἀντικαταστήσει τὴν «Ἄγκυρα» γιὰ νὰ κλέψουν καὶ πάλι σὰν φελοὶ γύρω της καὶ γιὰ τρίτη φορά. Καὶ σκέφτονται, καὶ φαντάζονται, καὶ προσπαθοῦν νὰ συμπήξουν καὶ πάλι συμμορίαν φρόνημων πατριωτάδων, νὰ σπείρουν συκοφαντίες, νὰ πετᾶν βρυσιές, να ἀποκαλοῦν ἀνήθικους τοὺς ἀντιπάλους των, καὶ νὰ παρακαλοῦν κοιλαράδες τσορπατζίδες γιὰ νὰ πάρουν ψήφους.

Ἀλλὰ δὲν μᾶς λέτε, σᾶς παρακαλῶ, μὲ ποιὸ δικαίωμα μὲ ποιανοῦ ἐντολὴ γίνεσθε σημαιοφόροι τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων στὴ Λέσβο; Πῶς προεξοφλήσατε τὴ γνώμη τοῦ λαοῦ; Ἡ ἐποχὴ ποὺ καταρτίζατε τοὺς βουλευτικούς σας συνδιασμοὺς στὰ κρυφα καὶ χωρὶς νὰ ρωτήσετε κανένα, ἡ ἐποχὴ ποὺ κάνατε τοὺς συνδυασμούς σας κατὰ τὰς ὑποδείξεις μερικῶν τσορπατζήδων πέρασε. Εἶνε ἡ ἐποχὴ τώρα ποὺ θὰ ἐρωτηθῇ ὁ λαὸ, καὶ αὐτὸς θὰ ὑποδείξει τοὺς ἐκλεκτούς του. Μὲ στενὰ μυαλά, ἀλλὰ μὲ φαρδιὰ κοιλιὰ οἱ ἄνθρωποι τῆς συμμορίας τῶν παλαιῶν βουλευτάδων, οἱ ἄνθρωποι ποὺ σὰν γίνεται λόγος γι' αὐτοὺς δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ συγκρατηθεῖ ἀπ' τὰ γέλοια, ἔρχονται καὶ πάλι μὲ τὸ ἱερὸ λάβαρο τῶν Φιλελευθέρων ψηλὰ σηκωμένω, νὰ παρελάσουν σὰν παλιάτσοι μπρὸς στὰ μάτια τοῦ λαοῦ καὶ νὰ τοῦ ζητήσουν τὴν ὑποστήριξή του, ὑποστήριξη ποὺ ἔπρεπε νὰ τὴν ζητήσουν οἱ περισσότεροί τους ἀπὸ ἕνα σχοινί καὶ ἀπὸ ἕνα γερὸ κλαδὶ κανενὸς δέδρου. Ἀντὶ νὰ κρεμασθοῦν ἀπ' τὴν **ἀξία** τους κιἀπ' τὴ ***δύναμή*** τους τὴν ἠθική, πράγματα μὲ τὰ ὁποῖα φαίνεται δὲν ἔχουν καμία σχέση, κρέμονται κάθε φορὰ ἀπὸ σύμβολα, ἀπὸ ρεκλάμες, ἀπὸ χαρτένιες ἐτικέττες σὰ ξεπεσμένα ἐμπορεύματα ποὺ πωλοῦνται μόνο καὶ μόνο γιατὶ ἔχουν καλὸ καὶ εὔμορφο καπλάτισμα καὶ καλὴ ρεκλάμα.

Παλαιόκηπος ***Μ. Μίδης***

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Σύνδεσμον Ἐθνικῆς Σωτηρίας

Ἀριθ. 247 Ἀθήνα 9 ὥρα 1.30

Ἡ ἐγγραφὴ τῶν ἀπολυμένων ἐφέδρων στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ γίνει γιὰ τεχνικοὺς λόγους. **Θὰ ληφθοῦν ὅμως μέτρα γιὰ νὰ ψηφίσουν ὅλοι τους στὶς ἐκλογὲς ποὺ μᾶς ἔρχουνται.**

Τὸ Πολιτικὸν Γραφ. Ἐπαναστάσεως
Διευθ. ***Β. Καραπαναγιώτης***

Ἀθήνα, 9 ὥρα 3 ἀπόγευμα

— Τὸ περιεχόμενο τῆς διακοίνωσης ποὺ δόθηκε στὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση ἀπ' τὴν πρεσβευτικὴ Συνδιάσκεψη εἶναι αὐτό:

1) Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση μὲ ἀνωτέρα της στρατιωτικὴ ἀρχὴ θὰ γυρέψει συχώρεση ἀπ' τοὺς ἀντιπρόσωπους τῆς πρεσβευτικῆς.

2.) Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση θεωρεῖται ὑπεύθυνη μοναχὰ γιατὶ τὸ ἔγκλημα ἔγινε πάνου σὲ Ἑλληνικὸ ἔδαφος.

3.) Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος θὰ χαιρετήσει ἐπίσημα τὶς ναυτικὲς δυνάμεις τῆς Ἀγγλίας—Γαλλίας — καὶ Ἰταλίας ποὺ θἀποδώσουν τὸ χαιρετισμό.

4) Θὰ γενεῖ μνημόσυνο στὴ Μητρόπολη τῆς Ἀθήνας.

5) Σὰν θὰ ταξιδέψουνε τοὺς νεκροὺς ἀπ' τὴν Πρέβεζα θὰ τοὺς ἀποδοθοῦν τιμές.

6) Διεθνὴς ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ μὲ πρόεδρο Γιαπωνέζο θὰ κάνει τὶς ἀνακρίσεις πάνου στὸ Ἑλληνικὸ καὶ σε' Ἀρβανίτικο ἔδαφος. Τὰ ἔξοδα τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἐπιβαρύνουν τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο Ταμεῖο.

7.) Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση θὰ πληρώσει χρηματικὸ ποσὸν ὄχι γιὰ τιμωρία μὰ γιὰ ἀποζημίωση. Τὸ ποσὸ θὰ τὸ ὁρίσει ἡ διαιτησία τῆς Χάγης. Στὸ τέλος ἡ Διάσκεψη τῶν Πρεσβευτῶν ἔχοντας ὑπ' ὄψει τὴ δήλωση τῆς Ἰταλίας πὼς κατέλαβε τὴν Κέρκυρα μοναχὰ γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὰ αἰτήματά της καλεῖ τὴν Ἑλλάδα νὰ δεχτεῖ τοὺς ὅρους.

— Αὔριο γίνεται στὴν Ἀμερικὴ μεγάλο συλλαλητήριο ἀπὸ 600,000 ἀντιφασιστάδες ἐνάντια τοῦ Μουσολίνι καὶ τῆς κακουργηματικῆς καταλήψεως τῆς Κερκύρας. Στὸ συλλαλητήριο αὐτὸ προσκαλέστηκαν να λάβουν μέρος κ' οἱ Ἕλληνες.

— Ὁ Μουσσολίνι δήλωσε πὼς σὲ λίγον καιρὸ θἀντιμετωπίσει τὴ Σερβία.

— Ἡ Σερβία ἑτοιμάζει ἐπιστράτευση.

— Οἱ Σκανδιναυοὶ ἀντιπρόσωποι γύρεψαν ἀπ' τὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν νὰ ξεκαθαρίσει τὴ στάση της ἀντίκρι στὸ Ἑλληνοϊταλικὸ ζήμημα.

— Τὸ «Βῆμα τοῦ Σικάγου» πληροφορεῖται πώς, ἂν ἡ Ἰταλία δὲ συμμορφωθεῖ πρὸς τὴν ἀπόφαση τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν γιὰ νὰ ἀδειάσει τὴν Κέρκυρα, ὁ Ἀγγλικὸς στόλος θἀναλάβει νὰ τήνε διώξει ἀπ' ἐκεῖ.

Ἀριθ. 12819

ΑΘΗΝΑ 10)9)23 ὥρα 9 π.μ.

— Ἡ Κυβέρνηση ἔδωκε ἀπάντηση καὶ μ' αὐτὴ δέχεται τοὺς ὅρους ποὺ προτείνει ἡ συνδιάσκεψη τῶν πρεσβευτῶν.

— Ὁ Μουσσολίνι ἐπίσης δέχτηκε αὐτοὺς τοὺς ὅρους καὶ δηλώνει πὼς μόλις ἡ Ἑλλάδα τοὺς ἐκπληρώσει θ' ἀδειάσει τὴν Κέρκυρα.

— Στὸ Παρίσι τὸ ζήτημα τῆς Φιούμης θεωρεῖται πιὸ σπουδαῖο ἀπ' τῆς Κέρκυρας καὶ σὲ σημεῖο περισσότερο ἐρεθισμένο.

— Ὁ Πάσιτς ἐνεργεῖ στὸν Πουαγκαρὲ νὰ μεσολαβήσει ἀνάμεσα στὴν Ἰταλία καὶ τὴ Σερβία γιὰ νἄρθει κάποια συνεννόηση.

— Στὸ ὑπουργεῖο τῶν Στρατιωτικῶν ἔγινε ἔκτακτο Ὑπουργικὸ Συμβούλιο, ποὺ ἀσχολήθηκε γιὰ νὰ καταρτίσει τὴν ἀπάντηση γιὰ τὴν παραδοχὴ τῶν ὅρων τῆς πρεσβευτικῆς. Ἡ ἀπάντηση θὰ ἐπιδοθεῖ σὲ κάθε μιὰ πρεσβεία χωριστά.

— Ὁ Ἀλεξανδρῆς πῆγε καὶ τὴν ἔδωκε ὁ ἴδιος στοὺς πρεσβευτάς, τὴν ἔστειλε δὲ καί στὴν πρεσβευτικὴ Συνδιάσκεψη στὸ Παρίσι.

— Ἡ ἀπάντηση εἶναι σαφὴς καὶ σύντομη. Δέχεται τοὺς ὅρους δίχως ἐπιφύλαξη, καὶ ἐλπίζει ὕστερ' ἀπ' αὐτὸ νὰ φύγει ἡ ξένη κατοχὴ ἀπ' τὴν Κέρκυρα.

— Σήμερα ὁ Πολίτης ἀνακοινώνει τὴν ἀπάντηση στὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ καταθέτει 50.000.000 λιρέττες στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἐλβετίας. Θὰ ζητήσει συγχρόνως ἀπ' τὴν Κοινωνία νὰ δηλώσει ἡ Ἰταλία πὼς θεωρεῖται ἱκανοποιημένη καὶ θὰ σηκώσει τὴν κατοχή της ἀπ' τὴν Κέρκυρα.

— Ὁ «Χρόνος» πληροφορεῖται πὼς ὁ Μουσσολίνι ἐξέφρασε στὴν Πρεσβευτικὴ Συνδιάσκεψη τὴν ἱκανοποίησή του γιὰ τὴν ἀπόφαση.

— Τὸ πρακτορεῖο Στέφανι τονίζει μέσα σ' ἕνα ἀνακοινωθέν του πὼς ὅταν ἡ Ἑλλάδα ἐκτελέσει πέρα γιὰ πέρα τὶς ὑποχρεώσεις της, τότε μονάχα ἡ Ἰταλία θἀδειάσει τὴν Κέρκυρα.

— Ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ σὲ λόγο ποὺ ἐξεφώνησε ρίχτηκε τῆς κυβερνήσεως τοῦ Μπάλντουϊν ποὶ δὲ στάθηκε ἱκανὴ νὰ κάνει τὴν Ἰταλία νὰ φύγει ἀπ' τὴν Κέρκυρα.

— Ἡ πρεσβευτικὴ Συνδιάσκεψη ὅρισε γιὰ πρόεδρο τῆς διεθνοῦς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς γιὰ τὴ δολοφονία τῶν Ἰταλῶν, τὸν Σίπουμαν ποὖνε Γιαπωνέζος στρατιωτικὸς ἀκόλουθος στὸ Παρίσι. Ὁ Σίπουμαν ἀναχωρεῖ ἀμέσως γιὰ τὴν Ἀθήνα.

— Μόλις διακανονιστεῖ τὸ Ἰταλοελληνικὸ ζήτημα ὁ Μοντάνια φεύγει ἀπ' τὴν Ἀθήνα.

— Ὁ Μαρσιγὶ φθάνει στὴν Ἀθήνα τὴν Τρίτη γιὰ νὰ ἐπιδώσει τὰ διαπιστευτήριά του στὸν Βασιλιά.

— Ὁ δεύτερος Γάλλος ἀντιπρόσωπος στὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν δήλωσε πὼς ἂν τεθεῖ ζήτημα ἁρμοδιότητος τῆς Κοινωνίας γιὰ τὸ Ἰταλοελληνικό, ἡ Γαλλία θὰ ψηφίσει ὑπέρ.

— Ἡ Ἀγγλία πάντα ἔχει ὑπ' ὄψει της πὼς ἐνδέχεται τὰ πράματα νὰ χειροτερέψουν, γιαυτὸ πέρνει προπαρασκευαστικὰ μέτρα γιὰ ναυτικὴ ἐπίδειξη ἐνάντια στὴν Ἰταλία.

— Προβλέπεται καὶ ἀνάκλησητοῦ Ἐγγλέζου πρεσβευτὴ ἀπ' τὴ Ρώμη.

— Ὁ λόρδος Σέσιλ φρονεῖ πὼς εἶναι ἀνάγκη νὰ καθοριστεῖ μὲ κατηγορηματικώτατον τρόπο ἡ ὑποχρέωση τῆς Ἰταλίας ν' ἀδειάσει τὸ γρηγορώτερο τὴν Κέρκυρα.

— Στὴ Μητρόπολη τῆς Ἀθήνας ἔγινε μεγάλο μνημόσυνο στὴν ἐπέτειο τοῦ ἀδειάσματος τῆς Σμύρνης. Πῆγε ὁ Βασιλιὰς ἡ Κυβέρνηση κιὅλοιοἱἐπίσημοι. Τὴν ἐπιμνημόσυνη δέηση τὴν ἔκανε ὁ μητροπολίτης Ἐφέσου.

χρῶμα ἐρεθισμένης γυμνῆς σάρκας. Πάνου στὸ στῆθος μου ἔπιασα μιὰ πασχαλίτσα, κΰστερα εἶδα πὼς ἤτανε μπόλικα αὐτὰ τὰ χαριτωμένα μαμούδια μὲς τἀντίσκηνο. Ἔχουνε στρογγυλούτσικη ράχη μὲ σφανταχτερὰ κοκκινωπὰ χρώματα καὶ μαῦρες βοῦλες. Εἶναι σὰ στήθια χωριατοπούλας μέσα σὲ μπασμαδένιο ρουσσικό. Τὸ μάτι πέρα γιὰ πέρα βλέπει τὸ ζεστὸ κιάφράτο χῶμα μὲ τὰ θερισμένα στάχια.

Ἡ γῆς μοιάζει σὰ ξανθὸ ἀγορίστικο κεφάλι ποὺ τὸ κούρεψαν βαθειά. Τὰ μυρμήγκια δουλεύουνε ἀκούραστα, κουβαλώντας σιταροκούκουτσα καὶ τρυφερὰ ἄχυρα, σὰν ἕνα στρατὸς ποὺ δουλεύει γιὰ νὰ κάνει τὶς προμήθειές του, βιασμένος κάτου ἀπ' τὸ καμουτσὶ ἑνὸς ἄγριου ἀρχηγοῦ, κάτου ἀπὸ μιὰ τρομερὴ θεόσταλτη ἀνάγκη, γιὰ κάτου ἀπὸ ἕναν κίνδυνο ποὺ ἔρχεται καὶ πρέπει νὰ προλάβει κανένας τὸ ξέσπασμά του. Μιὰ μικρὴ σαῦρα, ὁλοπράσινη σὰν μπάμια ποὺ ζωντάνεψε καὶ τρέχει, σκάλωσε πάνου στὸ κουτὶ τῆς μάσκας ποὖναι κρεμασμένο στὸ ντουφέκι, ἐκειδὰ στὴν εἴσοδο τῆς τσαντήρας μου. Ἐκεῖ πέρα κάνει χαριτωμένα κουνήματα στὸν ἴδιοτόπο. Μὲ βλέπει ἀστεῖα μὲ τὶς χάντρες τῶν ματιῶν της καὶ κοντανεσαίνει σὰν κοκκονίτσα λαφασμένη ἀπ' τὴν τρεχάλα ἑνοῦς βιαστικοῦ μαντάτου. Τὴν κυττάω καὶ γώ, ἔτσι ντυμένη «ἀσορτὶ» καὶ ξαφνικὰ μὲ πιάνει ἕνα γέλιο ὁλόκαρδο, ποὺ τὴν κάνει νὰ τὸ κόψει λάσπη ἀλαλιασμένη ἀπ' τὴν τρομάρα. Κλειδώνω τὰ χέρια πίσω στὸ σβέρκο, κιἀνακλαδίζουμαι τεμπέλικα μὄλες μου τὶς σκεβρωμένες κλείδωσες, ποὺ τρίζουν ἀνακουφιστικά. Ὁ πόνος μου τοῦ ποδαριοῦ μου ἔχει λιγοστέψει.

Μισοσέρνουμαι ἔξω ἀπ' τἀντίσκηνο γιὰ νὰ νιώσω τὸν ἥλιο νἀκουμπᾶ τὰ ζεστά του χέρια στοὺς ὤμους μου καὶ στἀδυνατισμένα μου μπράτσα, γιὰ νὰ νιώσω τὰ δάχτυλά του μὲς τὰ μαλλιά μου.

Ἤρταμε λοιπὸν γιὰ νὰ σκοτώσουμε καὶ γιὰ νὰ σκοτωθοῦμε;

(Ἔχει συνέχεια)

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Ἰγνάτιος Βακάλης
Μυρσίνη Κουτρουμπῆ
ἀρραβωνιάστηκαν
Ὁ ἰκογένεια ***Φ. Τσαμπάση***

***

Τοὺς προχθὲς βράδυ φορέσαντας ἐπισήμως τὰ χρυσᾶ τοῦ γάμου στεφάνια κ. Θωμᾶν Χιωτέλλην καὶ δ)ίδα Εὐρίκλειαν Παπόγλου συγχαίρομεν ἀπὸ καρδιᾶς.

Ἄργενος 7)9)1923.

Κ. Β. καὶ ***Σ. Δ.***

***

Στὸν χαριανόμας ὑπολοχαγὸ κ. Μάρκου Στρατῆ καθὼς καὶ στὴν οἰκογένειά του ἀπευθύνουμε τὰ πλέον θερμὰ συλλυπητήρια γιὰ τὸν θάνατο τῆς ἀγαπημένης των Μαρίας. ***Ὁ ΣΕΣ Πλακάδου***

***

Παρακαλεῖται ὁ συνάδερφος Δημ. Ἀρόπης ἀπ' τὴν Πέργαμο νὰ περάσει ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τοῦ Σ.Ε.Σ. γιὰ ὑπόθεση του.

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	Δρχ.	100
Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ	Δολλ.	4
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερλ.	1

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρομὲς τἀνάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουν τὴ χρονιάτικη συνδρομή τους, πέρνουν δωρεὰν κάθε λογοτεχνικὴ ἔκδοση ποὺ θὰ κάνει ἡ φημερίδα μέσ τὸ χρόνο.

Γιὰ τὶς ρεκλάμες ἰδιαίτερες συμφωνίες.

= *Τὸ φύλλο δραχμὴ μία* =

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Σεπτέβρης 10

Ἐξακολούθησαν ὅλη τὴν περασμένη βδομάδα οἱ διάφοροι διπλωμάτες καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Κοινωνίας τῶν ἐθνῶν τὶς προσπάθειές τους γιὰ νὰ βροῦν μιὰ λύση στὸ πραξικόπημα τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ λύση ποὺ κατέληξεν ἡ πρεσβευτικὴ συνδιάσκεψη τοῦ Παρισιοῦ (στὴ συνδιάσκεψη αὐτὴ παραπέμφτηκε ἀπὸ τὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἡ λύση τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ ἐπεισοδίου) εἶνε μία λύση ποὺ πολεμᾶ νὰ συμβιβάσει τὶς ἀπόψεις καὶ τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Ἰταλίας ποὺ ἱκανοποιεῖ καὶ τοὺς δυὸ χωρὶς ἀπολύτως νὰ ἱκανοποιεῖ κανένα. Ἐνθουσιασμένοι δὲ μένουμε, ἀπὸ τὴ λύση αὐτή. Μὰ δὲν πρέπει νὰ ξεχάνουμε ποτὲ πὼ στὶς διπλωματικὲς ὑποθέσεις δὲν κυριαρχεῖ οὔτε ἡ δικαιοσύνη οὔνε ἡ αἰσθηματικόαητα ποὺ ἀγαποῦμε τόσο πολὺ καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἀγαπᾶ. Δὲν πρέπει ποτὲς ἐμεῖς οἱ Ρωμιοὶ νὰ ξεχάσουμε, προκειμένου γιὰ τέτοιες δουλειὲς, ἐκεῖνο ποὺ εἶπε μιὰ φορὰ ἕνας μεγάλος Ἄγγλος οἰκονομολόγος. «Τὰ ἄτομα μονάχα εἶναι καλά, μποροῦν νὰ εἶνε καὶ δίκια. Τὰ ἔθνη εἴτε μεγάλα εἴτε μικρὰ εἶνε σκληρά, ὔπουλα καὶ πρόστυχα«.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἡ λύση ποὺ ἐπρότεινε ἡ πρεσβευτικὴ συνδιάεψη, χωρὶς νὰ ἐνθουσιάζει κανένα ἔλληνο, ἔγινε δεχτὴ ἀπ' τὴν ἑλληνικὴ κυβέρνηση καὶ ὑπάρχουν πληροφορίες πὼς λίγο πολὺ θὰ γίνει δεχτὴ κι' ἀπὸ τὴν Ἰταλία, ἡ ὁποία θὰ ἀναγκαστεῖ πολὺ γρήγορα νὰ μᾶς ἀδειάζει τὴν Κέρκυρα.

Μὲ ὅλη τὴν ταπείνωση ποὺ πάθαμε, κ' ἡ Ἰταλία δὲν βγαίνει πολὺ κερδισμένη ἀπὸ τὸ ἐπεισόδιο. Ἂν ὄχι ὑλικῶς μὰ ἠθικῶς ὡρισμένως βγαίνει χαμένη, ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται λογαριάζεται στὴ διπλωματία, μὲ τὴ σημερινὴ φαυλότητα ἡ ΗΘΙΚΗ. α.

Ἀνακοίνωσις

Ἀνακοινοῦται εἰς τοὺς πρόσφυγας ὅτι κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Γεωργίας ἀπεφασίσθη ἡ ὁριστικὴ ἐγκατάστασις τριῶν χιλιάδων οἰκογενειῶν γεωργικῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ Κοζάνης.

Ἡ περιφέρεια τοῦ Νομοῦ τούτου εἶνε εὔφορωτάτη μὲ ἄφθονα ὕδατα ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἕτοιμαι κατοικίαι πρὸς ἐγκατάστασιν.

Πρὸς τοῦτο ἀπεφασίσθη κατὰ τὴν γενομένην σύσκεψιν τῶν Ἐπιτροπῶν ἡ ἀποστολὴ ἀντιπροσώπων ἐκ τῶν γεωργικῶν περιφερειῶν τῆς Μικρασίας καὶ Θράκης πρὸς μελέτην καὶ ἐξέτασιν τοῦ ἐδάφους οἵτινες καὶ ἀναχωροῦσι ἐντὸς τῆς αὔριον καὶ τῶν ὁποίων τὰς ἀντιλήψεις θὰ γνωστοποιήσωμεν ἅμα τῇ ἐπανόδῳ των.

Συνεπῶς οἱ πρόσφυγες οἱ καταγόμενοι ἐκ Γεωργικῶν περιφερειῶν καὶ οἱ ὁπωσδήποτε θέλοντες νὰ καλλιεργήσωσι δημητριακὰ καὶ ἴσως καὶ καπνὸν καὶ θέλουσι νὰ ἐγκατασταθῶσι μονίμως δύνανται προσερχόμενοι οἱ μὲν τῆς πόλεως Μυτιλήνης εἰς τὰ Γραφεῖα Περιθάλψεως οἱ δὲ εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν παραμένοντες εἰς τὰς κατὰ τόπου; προσφυγικὰς Ἐπιτροπὰς καὶ δηλώνωσι τοῦτο. Τὸ Γραφεῖον Περιθάλψεως δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τώρα νὰ εὐκολύνῃ τὴν ἀποστολὴν ἐκείνων οἵτινες θέλουσι νὰ ἀναχωρήσωσιν ἀμέσως.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1915

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς

Ι.Υ.Π.Π. Λέσβου.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ θερμῶς, οἱ ἀφιχθέντες αἰχμάλωτοι, οἱ γνωρίζοντες περὶ τῆς τύχης τοῦ στρατιώτου αἰχμαλώτου Ἰατρίδου Γεωργίου ὑπηρετοῦντος εἰς τὸ 18ον Σύνταγμα Πεζικοῦ καὶ νοσηλευομένου κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον ἐν τῷ νοσοκομείῳ Μαγνησίας, νὰ πληροφορήσῃ τὸν ἀδελφόν του Δημ. Ἰατρίδην παντοπώλην, ὁδὸς Σαρρῆ-Μπαμπᾶ. 2—4

ΤΑΣΠΡΑ ΠΟΥΔΕΣΑΝ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

Στὰ 1817 τὸν Ἰούνιο, ἡ Πάργα ποὺ ἤτανε μιὰ ἀπ' τὶς πιὸ εὐτυχισμένες πόλεις τῆς Ἠπείρου πουλήθηκε ἀπ' τὸν ἁρμοστὴ τῆς Ἑφτανήσου Μέπλανδ στὸν Ἀλῆ πασᾶ γιὰ 666666 τάλληρα. Στὶς 15 τοῦ Ἀπρίλη τοῦ 1818 ὁλάκαιρος ὁ πληθυσμὸς τῆς δυστυχισμένης πόλης, μπροστὰ οἱ παπίδες, πῆγε στὸ κοιμητήριο ξέθαψε τὰ κόκαλα τῶν πατεράδων του καὶ τἄκαψε στὴν πλατεία τῆς πόλεως. Πῆρε κατόπι τὴν ἱερὴ σιάχτη του; καὶ τὴν ἔρερε στὴν Κέρκυρα καὶ στοὺς Παξοὺς ποὺ πῆγε πρόσφυγας. Κ' ἡ Μοῦσα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τραγούδησε ἔτσι τὸ φριχτὸ κάμωμα :

Πάργα Τουρκιὰ σὲ πλάκωσε
Τουρκιὰ σὲ τριγυρίζει.
Δὲν ἔχεται μὲ πόλεμο
Μὲ προδοσιὰ σὲ πέρνει.
Βεζύρης δὲ σὲ νίκησε
Μὲ τὰ πολλὰ τ' ἀσκέρια.
Φεύγουν οἱ Τοῦρκοι σὰ λαγοὶ
τὸ Παργινὸ ντουφέκι.
Τἄσπρα πουλήσαν τὸ Χριστὸ
τἄσπρα πουλοῦν καὶ σένα.

Ὕστερα ἀπὸ ἑκατὸ τόσα χρόνια, ὁ Μουσσολίνη πόλι γιὰ τἄσπρα γυρεύει τὴν Κέρκυρα καὶ τοὺς Παξούς, τὰ νησιὰ ἐκεῖνα ποὺ ἄλλη φορὰ δέχτηκαν τοὺς Παργανού. Αὐτὴ τὴ φορὰ τἄσπρα εἶναι 50000000 λιρέττες. Καὶ ἐπειδὴ στὰ κατὸ πέντε χρόνια προόδεψεν ὁ κόσμος, σὲ πολιτισμό, ὁ Μουσσολίνη ἔτσι γιὰ ν' ἀποδείξει στὴν Ἑλλάδα καὶ στὰ Βαλκάνια πὼ, ἡ Φατσίστα Ἰτάλια εἶναι μεγάλη Δύναμη, κ'ἔχει καὶ μεγάλα κανόνια, σκότωσε καὶ μερικοὺς πρόσφυγες ποὺ ξέφυγαν ἀπ' τὸν Τοῦρκο.

Ο ΝΟΜΟΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἀπὸ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, φύλλο 211 τῆς 1 Αὐγούστου 1923 ποὺ τροποποιεῖ τὸ νόμο «περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας» πέρνουμε τοὺς παρακάτω παράγραφους ποὺ μπήκανε μέσα εἰδικῶς γιὰ νὰ ἐπιτρέψουν μοναχὰ στὸ νησί μας μέσα σ'ὅλους τοῦς νομοὺς νἄχει ξεχωριστὸν Νόμο ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, τροποποιημένον ἀποκεντρωτικά.

«Ἄρθρον 3.— Ἡ ὀργάνωσις τῆς Ἀγροφυλακῆς τῆς νήσου Λέσβου δύναται νὰ γίνῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Λέσβου, ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένης, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Νομαρχίας Λέσβου καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως αὐτῆς διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν, καὶ Ἐσωτερικῶν ἐκδιδομένου.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Λέσβου νὰ ρυθμίζωνται μόνον τὰ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν, τὰ τῶν Ἐπιτροπῶν ἢ Συμβουλίων τῆς Ἀγροφυλακῆς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα αὐτῶν, εἰς ἃ δύνανται νὰ συμπεριληφθῶσιν ὁ διορισμὸς καὶ παῦσις τῶν ὀργάνων τῆς Ἀγροφυλακῆς, πλὴν τῶν ἐκτελούντων τυχὸν χρέη δημοσίων κατηγόρων, τὰ τῶν πόρων τῆς Ἀγροφυλακῆς; ἐξ ἀμέσων εἰσφορῶν, τὰ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν βαθμῶν τῶν ὀργανάνων τῆς Ἀγροφυλακῆς καὶ τὰ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν ἄνευ ἐπιβαρύνσεώς τινος τοῦ Δημοσίου.

Ἡ ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ καθορίζῃ ἀγροτικὰ ἢ ἄλλα ἀδικήματα οὐδὲ νὰ θέτῃ ποινικὰς ἢ δικονομικὰς διαιάξεις ἢ νὰ ὁρίζῃ ἀνακριτικὰ ἢ δικαστικῆς ἀστυνομίας ἔργα ἢ δικαιώματα τῶν ὀργάνων τῆς Ἀγροφυλακῆς. Ὡς πρὸς ταῦτα θέλουν ἰσχύει καὶ ἐν Δέσβῳ αἱ περὶ ἀγροφυλακτικῶν ἀδικημάτων, διώξεως καὶ τιμωρίας αὐτῶν καὶ οἱ περὶ καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀγροφυλακῆς ὡς ὀργάνων τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας», ὡς τεθήσονται εἰς ἐφαρμογὴν ἐν Λέσβῳ δι' εἰδικοῦ Β. διατάγματος».

Αὐτὰ εἶναι τὰ σχετικὰ κομμάτια τοῦ Διατάγματος ποὺ ἀφοροῦν ἐμᾶς; τοὺς Μυτιληνιούς.

ΟΧΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΟΡΤΗΣ

Αὐτὲς τὶς μέρες στὴ Νομαρχία γίνεται ἐργασία γιὰ νὰ τροποποιηθεῖ τὸ ντόπιο νομοσχέδιο ποὺ συνέταξαν ἐδῶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν ΣΕΣ καὶ τοῦ Ἀγρ. Συνδέσμου, μὲς τὰ ὅρια ποὺ καθορίζει τὸ παραπάνου διάταγμα. Ἐπειδὴ ἀπὸ μερικὰ σημεῖα τῆς ὑπαίθρου (Γέρα, Πάφλα) ἀκούστηκαν διαμαρτυρίες γιὰ τὸ νομοσχέδιο αὐτό, γιαὐτό, ὅποιος ἔχει ἀντιρρήσεις ἢ σχέδιο τροποποιήσεως ἄλλο, ἢ ἐνστάσεις γιὰ ὁρισμένα ἄρθρα του, ἢ παρατηρήσεις ἀπὸ προσωπικὲς ἀντιλήψεις, μπορεῖ *ὡς τὸ Σάββατο* νὰ τὰ ὑποβάλει στὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς; ποὺ κατήρτησε ὁ Νομάρχης μας γιαυτὴ τὴν ἐπεξεργασία τοῦ Νομοσχεδίου, τὸν κ. Γ. Κουριζῆ. Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνει σύντομα, πολὺ σύντομα, γιὰ νὰ μπορέσει ὁ Νομάρχης μας νὰ ὑποβάλει στὴν Κυβέρνηση τὴν τελευταία γνώμη τοῦ τόπου μας πάνου στὸ ζήτημα ποὺ μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρο τὸ παρακολουθεῖ, καὶ θέλει σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία ὅλων τῶν ἀγροτῶν μας νὰ δημοσιευτεῖ γρήγορα ὁ σχετικὸς νόμος ποὺ ἐνδιαφέρει τόσο ὑπερβολικὰ τὴν οἰκονομικὴ ζωὴ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Νησιοῦ. Πρέπει νὰ προσέρει κάθε ἐνδιαφερόμενος τὴ γνώμη του, γιὰ νὰ μὴ ὑπάρχουν ὕστερα διαμαρτυρίες «κατόπιν ἑορτῆς».

Η ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Εἶναι χαρακτηριστικαὶ αἱ ἐνέργειαι ποῦ ἔγιναν ἀπὸ τὸν Ἀγροτικὸν Σύνδεσμον καὶ τὸν Σύνδεσμον Ἔθν Σωτηρίας Μυτιλήνης διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου περὶ ἀγροφυλακῆς. Αἱ ὀργανώσεις αὐταὶ ἀντελήφθησαν φυσικὰ καλὰ ὅτι ὁ ψηφισθείς, προτάσει τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, νόμος περὶ ἀγροφυλακῆς, λόγῳ τῆς συγκεντρωτικῆς μορφῆς ποῦ δίδει εἰς τὸ σῶμα τῆς ἀγροφυλακῆς, θὰ δώσῃ τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ποῦ δίδουν ὅλοι οἱ ἄλλοι σοφοὶ νόμοι ποῦ διέπουν τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας. Θὰ δημιουργήσῃ δηλαδὴ ἄσκοπον γραφειοκρατίαν, πολυτέλειαν ὑπηρεσιῶν, ἐπεμβάσεις τῶν πολιτευομένων κ. τ. λ. Ἀπετάνθησαν λοιπὸν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ζητοῦν τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου διὰ τὴν Μυτιλήνην ἐπὶ τὸ ἀποκεντρωτικώτερον καὶ ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Περιμένομεν νὰ μάθωμεν τί θὰ κάμῃ τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ποῦ ὑπεστήριξε μὲ τόσον φανατισμὸν τὸν περίφημον περὶ ἀγροφυλακῆς νόμον.

(Πολ. ἐπιθεώρησις «Κοινότης»)

ΑΝΑΠΟΔΙΕΣ Ι

Στὴν «ἰφνειὰν Λέσβον» μας; οἱ πατέρες τοῦ Ἔθνους, οἱ πρῶην, οἱ τέοι, οἱ προλειφόμενοι καὶ οἱ ξηρογλυφόμενοι, ἔχουν ἐφαρμώσει μιὰ πρωτοτυπία ποῦναι νὰ σκάνεις στὰ γέλια. Ἂν μιλήσουνε, καμμιὰ φορά, κιὰ γράψουνε, τὸ κάνουνε πρὶν μποῦνε στὴ Βουλή, ἢ καλύτερα τὸ κάνουνε γιὰ νὰ μποῦνε στὴ Βουλή. Γιαὐτὸ μόλις στρογγυλοκάτσουνε στοὺς περίφημους «θώκους», πάψουνε νὰ μιλᾶνε καὶ νὰ γράφουνε *ὅταν πρέπει, ὅταν εἶναι μεγάλη ἀνάγκη* νὰ μιλήσουνε καὶ νὰ γράψουνε. Τότες; ταπύλωτα στόματα τῶν παραμονῶν τῆς ἐκλογῆς βουβαίνουνται καὶ κλειδώνουνται. Καὶ δὲν ἀνοίγουν παρὰ γιὰ νὰ μασσήσουν τὴν ἐπιχορήγηση καὶ τὰ ψιλὰ τῶν ρουσφετιῶν. Ἔτσι καὶ πάλι. Ὅλοι οἱ κωφάλαλοί μας ἄρχεψαν νἀκούγωνται. Γιατὶ τὸ ψητὸ τῆς ἐπιχορηγήσεως ἀνέβηκε στὴ σκάρα. Γιατὶ ἡ παλαμίδα τῆς ἐκλογῆς χτύπησε δυνατὰ στὸ ρουθοῦνι τους. Ἂς κάνουν ὄρεξη, τὸ λοιπόν, κιᾶς περιμένουν ἀκόμα λίγο καταπίνοντας τὸ σάλιο του. Ἐν τῷ μεταξὺ ἄς μᾶς; λένε τίποτα γιὰ νὰ περνᾶ κ' ἡ ὥρα.

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΠΡΑΜΑΤΑ

Ἀνάμεσα στοὺς κανακάριδες ποὺ βγάλαμε τὴν τελευταία φορά, καὶ δὲν καταδέχτηκαν νἀνοίξουν τὴ μασέλλα του; μὲς τὴ Βουλὴ παρὰ γιὰ νὰ χασμουρηθοῦν, εἶνι κιὸ Μανώλης Βάλλης. Σ' ἕνα ἀπ' τὰ τελευταῖα του «δείγματα» ποὺ ποζάρισαν στὴ βιτρίνα τῆς «Σάλπιγγας» ὑπόσχεται στὸ νοῆμον κοινὸ καὶ στὴ γενναία φρουρὰ νὰ φέρει καὶ τὸ Βενιζέλο. Ὁ κ. Μανώλη ξέρει πολὺ καλὰ τὶς τελευταῖες δηλώσεις τοῦ Βενιζέλου σαὐτὸ τὸ ζήτημα. Ξαίρει ἐπίσης πὼ, ὁ Βενιζέλος δὲν εἶναι ζευζέκης οὔτε ψεύτης. Οὔτε ἔχει καμμιὰν ὄρεξη νὰ βάλει σὲ ἀμφιβολία τὴν πίστη τοῦ κόσμου σ'ὅσα λέγει καὶ δηλώνει. Τὸ συμβολό του κ. Μανώλη δὲν εἶναι τὸ «εἶπα ξεῖπα» ποὺ λέιε. Εἶναι: «τὴν ἀλήθεια πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω». Μὰ ἀφοῦ ὅλα αὐτὰ τὰ ξέρει ὁ καλοκάγαθος Τέος, τί τὰ γράφει λοιπόν; πάει νὰ ρωτήσει κανένας ἀθῶος ἀναγνώστης;. Ἐδῶ σὲ θέλω. Αὐτὸ ποὺ κάνει ὁ κ. Μανώλης Βάλλης εἶναι κατὰ τὴ γνώμη του πολιτική. Εἶναι ἡ πολιτικὴ ἡ νεοελληνική. Τοῦ καφενέ, τῆς πρέφας καὶ τοῦ τοβλιοῦ. Εἶναι ἡ ἀποχτηνωτικὴ πολιτικοκουβέντα τοῦ ἀγρίμματου ὄχλου ποὺ σήμερα ἀκόμα μπορεῖ νὰ σοῦ πεῖ συμπεράσματα ἡλίθιας μυστικοπάθειας σὰν αὐτὰ ἐδῶ : «Ὁ Βενιζέλος ἤτανε συνεννοημένος μὲ τὸν Κωνσταντῖνο. Δὲν ξέρεις ἐσύ. Μυστήρια πράματα, παιδί μου, ἡ πολιτική. Μυστήρια». Ἢ κάτι ἄλλο ποὺ μάθαμε τώρα τελευταῖα ἀπ' τὸν ΣΕΣ Μανταμάδου πὼς ψιθύριζε σιγὰ σιγὰ στάφτια τῶν ἁπλῶν ξωχαρηδων ἕνας προπαγαντιστὴς : «Ὁ Κωσταντῖνος, φίλε μου, δὲν πέθανε. Τὰ γοάφουνε ἐπίτηδες. Μόλις γίνουν ἐκλογὲς θὰ ξανάρθει νὰ σφάξει ὅλους τοὺς ἀντικωσταντινικούς. Μα... ξέρεις. Εἶνοι μυστικὰ αὐτά. Πολιτική, παιδί μου! πολιτικὴ πάναθεμάτην!» Αὐτοῦ τοῦ ἐπίπεδου πολιτικὴ κάνει κιὸ Τέος Μανώλης.

ΝΑ ΓΙΑΤΙ

Θὰ πῆτε τώρα : Μὰ γιὰ ποιὸ σκοπὸ λέγονται καὶ γράφονται ἀπ' τοὺς Μανώληδες; οἱ ἀρλοῦμπες; αὐτές;; Μονάχα ἀπὸ χαζομάρα ; Μονάχα ἀπὸ παρανόηση τοῦ Βενιζέλου ; Μονάχα γιὰ νὰ βρεθεῖ ἕνα θέμα γιὰ νὰ γραφτεῖ ἕνα προεκλογικὸ ἄρθρο ; ! Ὄχι μονάχα γιαυτά, ἀδέρφια. Ἡ ἀερολογία αὐτὴ ἔχει καὶ θετικώτερο σκοπό. Σκοπὸ ψηφοθηρίας;. Αὐτὰ ὅλα θὰ πεῖν στὴν ἁπλῆ Ἑλληνική : Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες Λέσβιοι, ὁ Μανώλης Βάλλης, μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους Μανώληδες, ἂν βγήκαμε βουλευτὲς βγήκαμε γιατί μᾶς; ἔδωσε τὸ χρῖσμα ὁ Βενιζέλο, ὥρα του καλή. Τὸ λοιπὸν ὁ Βενιζέλος μᾶς ἔχει γιὰ τὰ καλύτερα πολιτικὰ κρίνα τοῦ νησιοῦ. Ὁ Βενιζέλος ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε θὰ γυρίσει. Ἀκοῦτε τι σᾶς; λέω ἐγὼ ὁ Μανώλης.

Μὴν ἀκοῦτε τι λέει ὁ γέρος. Στὴν πολιτικὴ δὲν ὑπάρχει ἀλήθεια. Οὔτε ἠθική. Οὔτε λογικὴ συνέπεια. Δὲ βλέπετε κ' ἐμᾶς; τὰ παλληκάρια ποὖμαστε τόσω χρονῶ πολιτικὰ κεφάλια, καὶ τὰ ξαίρουμ' αὐτὰ ἀπ' ἔξω κι' ἀνεκατωτά ; Μιὰ καὶ ξανάρθει ὁ Μπάρμπας, μωρὲ παιδιά, μὲ τί μάτια θὰ τὸν δῆτε ἄν δὲ μᾶς ξαναψηφήσετε ἐμᾶς; ὅλους τοὺς Μανώληδες; ποὺ μᾶς; ἔχει χρισμένους ἐκεῖνος κιἄλλη φορά; Ἀφίστε τὰ χωρατὰ κιἀσπρίστε μας; !» Αὐτὰ τὰ κουτοπόνηρα πράματα βγαίνουν μὲς ἀπ τὸ ἄρθρο τοῦ κ. Μανώλη Βάλλη. Ἐμεῖς τοῦ λέμε σῶλα αὐτὰ τὰ κουροφέξαλα ἕνα πρᾶμα. Πὼς; ἂν ὁ Βενιζέλος ἤτανε σήμερα στὰ πράματα καὶ μᾶς; ξανάβαζε νὰ ψηφίσουμε Μανώληδες, ἴσως ΘΑ ΤΟΝ ΜΑΥΡΙΖΑΜΕ ΚΙΑΥΤΟΝ ΑΚΟΜΑ. Γιατὶ ὁ κυριώτερος λόγος ποὺ γρεμίστηκε ὅλο του τὸ ἔργο, εἶναι ***τὸ κοπάδι τῶν μηδενικῶν ποὺ τοὺς ἔδωκε τὸ δικαίωμα νὰ μιλᾶνε μὲ τὄνομά του.***

ΟΔΟΙ ΜΑΣ ΘΑ ΨΗΦΙΣΟΥΜΕ

Στὴν ἀναφορὰ ποῦκανε ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ΣΕΣ Λέσβου πρὸς τὴν Ἐπανάσταση παρακαλώντας νὰ λυθεῖ ὅπως ὅπως; τὸ ζήτημα τῆς; ἐγγραφῆς ὅλων τῶν πολεμιστῶν μας; στοὺς; ἐκλογικοὺς καταλόγους, ἡ Ἐπανάσταση μᾶς; ἀπαντᾶ μὲ τὸ τηλεγράφημα τοῦ πολιτικοῦ της Γραφείου ποὺ δημοσιεύουμε σᾶλλη στήλη. Αὐτὸ βέβαια δὲν εἶναι τελειωτικὴ λύση τοῦ ζητήματος. Γιατὶ νᾶχει κανεις μόνιμα κιασάλευτα τὰ δικαιωματά του πάνω στὴν ψῆφό του πρέπει νὰ ἐγγραφεῖ κανονικά. Ὁπωσδήποτε τὸ ζήτημα λύνεται γιὰ τοῦτες; τὶς ἐκλογές;. Ὅλοι οἱ ἔφεδροι ποὺ δὲν εἶναι γραμμένοι στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους; θὰ ψηφίσουν. Καὶ τώρα ποὺ βαστᾶνε τὴν ψῆφο τους σίγουρα γιὰ τοῦτες τὶς ἐκλογές, ἄ; κάτσουνε νὰ σκεφτοῦνε αὐτὸ τὸ μικρὸ πραμματάκι πρὶν τὴ μεταχειριστοῦνε: ***Νὰ μὴν ξαναβγοῦν ἀπ τὶς κάλπες ὀνόματα τέτοια ποὺ νὰ μπορέσουν νὰ μᾶς ξαναστείλουνε στὸ Σαγγάριο γιὰ ἕναν Κώτσο Δεβέντη ἢ ἄλλο τίποτα παρόμοιο μασκαρᾶκι.***

ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ!

Οἱ ΣΕΣ τῶν χωριῶν νὰ γρηγοροῦν. Ὁ καιρὸς κοντεύει ποὺ θὰ περάσουν οἱ ἔφεδροι ἀπ' τὶς κάλπε; γιὰ νὰ βγάλουν ***«ἐκείνους ποὺ στὰ χέρια τους θὰ παραδόσουν τὴ ζωή τους, τὴν τιμή τους, τὴν ὑπόληψή τους, τὸ ψωμί τους.»***

Οἱ ἐπιτροπὲς νὰ δουλέψουν γερὰ ἀπὸ τώρα. Οἱ μικροφιλοδοξίες νὰ σωπάσουν. Οἱ μικροεγωϊσμοὶ νὰ λουφάξουν. Ὅλοι μας νὰ περάσουμε ἑνωμένοι, ***χειροκροτούμενοι, ἀγαπημένοι, μονιασμένοι.***

ΜΙΑ ΔΙΑΨΕΥΣΗ

Ἡ ἁρμόδια ὑπηρεσία μᾶς; μηνάει πὼς ἀπὸ παραδρομὴ σίγουρα θὰ γράφτηκε στὸν τύπο πὼ; τὸ νερὸ τοῦ ὀρφανοτροφείου τῆς Κρατηγοῦ τὄκοψε ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ οἰκήματος κ. Ἡρακλῆς Κουτζουκίδη. Ἀπ' ἐναντίας αὐτὸς φρόντισε νὰ διορθώσει τὰ συολεηνάρια γιὰ νἄναι ἀρκετὸ τὸ νερὸ καὶ γιὰ τοὺς; θερινοὺς μῆνες ποὺ δὲν ἔφτανε.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε θερμὰ ὅσοι ἀπ' τοὺς φίλους πήρανε λογαριασμὸ πουλήσεως φύλλων καὶ δὲν τὸν ἔχουνε ξοφλήσει ἀκόμα, νὰ φροντίσουνε ὅσο μποροῦνε νὰ κάνουνε γρήγορα, ἂν ἀληθινὰ καταλοβαίνουν βαθειὰ τὴν ἀνάγκη τῆς ἐκδόσεως τῆς «Καμπάνας», καὶ τὴν ἀνάγκη νὰ ἐπικρατήσει καὶ νὰ ξυπλωθεῖ ἡ ἰδεολογία της. Παρακαλοῦμε ἀκόμα τοὺς; φίλους; τῆς ἐφημερίδας μας νὰ τὴν διαδίδουν καὶνὰ τὴνπροπαγαντίζουν παντοῦ ὅπου μποροῦνε, ἐγγράφοντες συνδρομητὲς γιὰ ἀναλαμβάνοντες; τὴν πούλησι ὡρισμένου ἀριθμοῦ φύλλων.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΣΕΣ

Εἰδοποιοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου Ἐθνικῆς Σωτηρίας οἱ οἰκογένειές τους, καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ΣΕΣ τῆς ὑπαίθρου ποὺ ἔρχονται γιὰ ὑποθέσεις τοῦ χωριοῦ των πὼς; τὰ γραφεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς μεταφέρθηκαν στὸ σπίτι Κουμαργιανοῦ δίπλα στὴν Ἀνωτάτη Διοίκηση Χωροφυλακῆς στὴ λεωφόρο Ἀλυσσίδας. 2—2 *Ἀπ' τὸ Γραφεῖο*

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΑΞΙΔΙ

Δάκρυ σταλιὰ τοῦ πόνου δὲ λαμπίζει
στὰ μάτια μου κι οὔτε καημὸ κανένα
περίσιο νοιώθω, τί στὰ μαῦρα ξένα
ἡ θλίψη σὰ γονιὸς μὲ προβοδίζει.

Ὅλα γραφτὸ μιὰ μοῖρα νὰ τὰ ὁρίζει
κι' ἐμεῖς σκυφτοί, ὑποταχτικοί, ὄμενα'
μονάχα ὁ νοῦς ταξιδευτὴς ὁλοένα,
σ' ὀνειρεμένα πέλαγα ἁρμενίζει.

Τάχα τὸ κλάμα βολετὸ νὰ σβήνει
τὶς πλήθιες πίκρες ποὺ μᾶς τριγυρίζουν
καὶ πάθια τὴ ζωή μας πλημμυρίζουν;

Ὦ μοναξιά, στὴν ἄγια σου γαλήνη
γρικῶντας τὴ φριχτὴν ἐγκόσμια πλάνη
πόσα ὤ πόσα ὁ λογισμός μου βάνει ....

ΠΟΤΕ ΠΙΑ

Ἦρθες μὲ τ' ἄνθια κι' ἔσταζαν ἀπ' τὴν κρουστὴ ὁμορφιά σου
μεθυστικὰ μιᾶς ἄνοιξης μοσκοπλημμυρισμένης
τὰ μάγια, κι' ἡ γεράϊδινη γλυκόσερτη λαλιά σου
τὸ μαῦρο σκόρπιζε καημὸ κάθ' ἔγνοιας πικραμένης.

Ξενύχτης μὲ βαρειὰ καρδιὰ παράπονο σκορποῦσα
μὲ τὰ βογγοτραγούδια μου' κι' ἡ νύχτα εἶχε γιομίσει
ἀπὸ πνιχτοὺς ἀντίλαλους γιὰ μιαν ὁποὺ ἀγαποῦσα
δίχως γιὰ μὲ ἡ συμπόνεση στὰ στήθεια της ν' ἀνθίσει

Ἄκουσες καὶ λαχτάρισες, γιομάτη καλωσύνη,
σιμά μου νάρθεις καὶ γλυκειὰ παρηγοριὰ νὰ χύσεις,
μ' ἀπὸ τὴ θλίψη ποὺ ἔνοιωσες κι' ἀπ' τὴ φριχτὴν ὀδύνη
μοιράζωσες καὶ πιὰ ποτὲ δὲ θὰ γλυκοζαλήσεις.

ΔΡΟΣΟΣ ΛΟΓΛΑΝΗΣ

ΧΑΡΕΣ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΑ

ΤΑΣΙΤΣΑ

Ἡ ἀδερφή μου.— Ὅπως δὲν εἶχα καμμια εἴδησή της σ' ὅλα τὰ χρονια τοῦ πολέμου, μη ξεχνώντας ἀπ' ἄλλο μέρος το πόσον λεπτὰ ἦταν πλασμένη ἄρχισα να τὴ λογαριαζω μὲ τοὺς νεκρούς. Τὸ παρακατὼ ποιημα γραφηκε ἀπάνου σὲ τούτη τὴν ὑπόθεση, πῶς ποτὲς πλέον δὲ θα ξανάβλεπα το ἀγαπημένο αὐτὸ πρόσωπο.. ..Τὰ τελευταῖα χνάρια τῆς ὄψης σβύνουν μεσα μου και πᾶι!....Καμμια δύναμη πλεον δὲ μπορεῖ να σταματήσῃ τη δυστυχια....Ὁ αἰώνιος ἀφανισμος..... Ἀνάπιστα τη βρῆκα στη ζωη. Ὁ Θεὸς μὲ σπλαχνιση.

Τὰ μεσάνυχτα κάθουμαι μὲ τὸ κεφάλι ἀκουμπημένο στὸν ἀγκῶνα. Κατέβα νὰ μοῦ κόψῃς τὴ λύπι. Ἔλα νὰ μιλήσουμε.

Κάνε να ταραχτῇ ὁ ἀέρας ποὺ βαραίνῃ ἀπὸ συμφορά.

Ἐξ φτερὰ ἔχεις. Δυὸ φτεροῦγες ἀγριοπεριστεριοῦ,—ἀσπρότερες ἀπὸ τὸ λαιμό σου—κι' ἄλλες δυὸ διπλωτὲς πλουκισμένες μὲ κοκκινάδια—κι' ἄλλο ἕνα ζευγάρι σταυρωτὰ ἀπάνω ἀπὸ τὸ ὡραῖο κεφάλι σου, ποὺ τὰ σιγοτρέμεις ὁλοένα, ὅπως κάνῃ ἡ πετᾶλοῦδα.

Ὡραῖα τὰ μαλλιά σου, χρισά κι' οὔτε μια τριχίτσα μεταξινη ταράζει τὴν ἁπλῆ ἀσπραδα τοῦ μετώπου.

Ἔλα! Τὰ χρυσοχρωμα φτερά σου σ'ἐμένα σὰν ἄνθι πλουμιστὸ μέσα σὲ βαθειὰ ἔρημο.

Ἀγκάλιασέ με, τὸν ἀδερφό σου. Καὶ δίπλωσε μέσα στα πούπουλά σου,στὰ φτερά σου, ποὺ ἔχεις ἓξ. Μὲ τὸ δεξὶ σκέπασε τὴν καρδιά, καὶ τἄλλα ἄστα ὅπως κάνουν στὸν οὐρανό.

Ἀδερφή μου! Τί μπορεῖ νὰ εἶνε σκληρώτερο ἀπὸ τοῦτο: νὰ σβύσῃς στὴ φαντασία μου ὅπως τὰ συννεφάκια ποὺ τὰ ξένει ἡ οὔρα, σὲ τρόπο ποὺ δὲ ξέρεις ἂν πραγματικὰ ὑπῆρχαν!....

Κ' εἶμαι κούφιο; ἐγὼ τώρα. Εἶμαι οὐρανός, ποὺ ἡ ἐρημιά του δὲν κόβεται, οὔτε ἀπὸ ἄστρα, οὔτε κἂν ἀπὸ φτεράκια πουλιοῦ, ποὺ περιᾷ ψηλά....

Σὲ ζητῶ μέσα στὰ μάτια ὅλω τῶν κοριτσιῶν, μὰ εἶνε σκοτάδι ἐκεῖ μέσα.

Ἐσὺ σὲ μιὰ γαλάζια πέτρα καθισμένη μακρυά, σβύνεις πίσω ἀπὸ μοβιὰ πέλαγα. Πᾶς ἔσβυσες! Μιὰ φορὰ σὲ εἶδαν τὰ μάτια μου...

Perigueux 10—1916

Φ. ΚΟΝΤΟΓΛΟΥΣ

Ὁ Ἰατρὸς

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων**, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του ἄντικρυ τῆς **Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5.

Τὰς σφραγίδας σας ἀπὸ καουτσοὺκ στὸν ΜΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟ (Μπὰς φανάρ) Παράδοσις ἐντὸς εἰκοσιτετραώρου.

ΤΟ ΚΟΜΠΟΛΟ'Γ' ΣΑΣ

= Στὴ μεγάλη θεομηνία π ὕγινε στὴν Ἰαπωνία, μαζὺ μὲ ἕνα σωρο χιλιάδες ὑύματα.

— Εἶναι καὶ σαράντα πολιτευόμενοι καὶ ἕνα πριγκηπας.

— Καιόπιν τουτου.

— Προτείνουμε στὴν Ἐπανάσταση, ἂν θέλει στάλήθεια νὰ σώσει τὸ Ρωμέϊκο, νὰ στείλει ὅλους τοὺς πολιτευομένους μας.

— Γιὰ ἕνα ταξιδι ἀναψυχῆς ὥς στὴ Γιοκαχαμα.

— Ποιος ξέρει τί μπορεῖ νὰ γίνει καὶ γιὰ τὴ φτωχὴ Ἑλλαδα.

— Ἂς μὴ ξεχνᾶμε δὰ πῶς ὁ Ἐνοσίχθων εἶνε ἐκ καταγωγῆς Ἕλληνας Θεός.

— Καὶ μπορεῖ νὰ ριξει βλέμμα σπλαχνικὸ καὶ στὴν ἰδιαίτερη του πατρίδα.

= Νὰ καὶ μιὰ συντεχνια ποὺ ἔχει τὴν ἀνδρεία τῆς κατ' εὐθείαν ὁμολογίας.

— Οἱ μπαρμπερηδες μας.

— Γιορτάζουν ὥς ἐπαγγελματική τους γιορτὴ **«τὴν ἀποκεφάλιση τοῦ Προδρόμου»**.

— Ὕστερ' ἀπ' αὐτὸ, σὰν σοῦ βασᾶ, πήγαινε νὰ βάλεις τὸ λαιμό σου κάτου ἀπ' το ξουράφι τους!

= Ὁ καλοκαγαθος Ἐμμανουήλιος,

— Ἀγωνιζεται αὐτὲς τὶς μέρες νἀποδείξει, πῶς ἂν δὲν μπορεῖ νἄχει μεσα στὴ Βουλη φωνὴ καὶ γνώμη.

— Μπορεῖ ὅμως να κάνει «ἔκθεσιν ἰδεῶν» εἰς τα γραπτα.

— Ἡ ἀγαπητὴ τοῦ «Ἑλ. Λόγ υ» φιλενάδα «Σάλπιγξ»

— Ἀνέλαβε νὰ τυπώνε αὐτὲς τ ς θεματογραφίες.

— Στὴν ἴδια φημερίδα ἄλλη φορὰ,

— Διαβάσαμε τὴν αὐτοβιογραφία τοῦ Γεραγώτη ποιητὴ καὶ πολιτευόμενου

— Χατζηβασίλη τοῦ πά υ

= Μὲ τὴν ἐπέτειο τοῦ «Ἐθνικοῦ Πένθους»

— Ἀκούστηκε στὸ Μακρὺ - Γιαλὸ ἕνας κατανυκτικώτατος μουσικὸς θρῆνος.

— Ὅλος ὁ κόσμος ἔτρεξε νομίζοντας πῶς πρόκειται γιὰ καμμιὰ Ἐθνικὴ Μουσικὴ Ἐλεγεία,

— Ἕνα εἶδος φωνητικὸς «θρῆνος τῆς Πολωνίας» τοῦ Σοπέν.

— Μὰ γελαστήκαιε ὅλοι.

— Ἦταν ἕνας τενόρος ποὺ ἐκτελοῦσε τὸ πιὸ τρελλὸ κομμάτι ἀπ' τὴν «Τσάρντας».

= Ἡ Ἀστυνομία κ' ἡ Στρ. Διοίκηση βρίσκεται στὰ ἴχνη τῆς «Σιδηρᾶς διμοιρίας» τῶν ἀνωνυμογράφων.

— Φαίνεται πὼς ἡ διμοιρία αὐτὴ ἀπαρτίζεται τὸ πιὸ πολὺ ἀπὸ....ρασοφόρους.

— Ποὺ φοβερίζουνε τοὺς ἐπιτρόπους μιᾶς ἐνορίας, γιὰ νὰ διώξουν τοὺς παπάδες της.

— Ὕστερ' ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀναταλύψη τὰ ἀνώνυμα γράμματα θὰ ἔχουν γιὰ ὑπογραφή,

— Ὄχι πιὰ: «ἡ σιδηρὰ διμοιρία».

— Ἀλλὰ...« σίδερο στὴ μέση μας ».

— Ὁ φουκαρᾶς ὁ Καρτέρης κατόπιν τούτου πορήγγειλε σιδερένια μάνταλα γιὰ τὴν κρεβατοκάμαρά του.

— Ἔτσι ἀποσβεῖται καὶ δεύτερο χρονογράφημα μὲ γενειοφόρους ἐπισκέπτες.

= Ἕνας καλαμπουρισὴς Νεοποβλακικὸς,

— Ὕστερα ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸ κατόρθωμα τῆς Κερκύρας;

— Ἔκανε τὴν παραγωγὴ τῆς λέξεως Ἰταλίας ἔτσι.

— «Ἤττα—λεία».

— Τὸ πρᾶξικόπημα αὐτὸ ἔφερε ἀμέσως τὴ φθινοπωρινὴ ἀλλαξοκαιριά.

— Πρὸς τούτοις.

— Ὁ ἐθνικὸς καλαμπουριστὴς Βρασίδας ὤφθη προσπαθῶν νὰ ἀπαγχονισθεῖ.

— Τὸ σαποῦνι του ἦτανε πάντοτε πρώτης ποιότητος μάρκα:

— Πλωμαρίτικο τοῦ Μεταξᾶ.

= Ἡ τζὰζ μπὰντ τοῦ Κήπου ἐξακολουθεῖ.

— Νταούλια παίζουνε, κουδούνια βροντολογοῦνε, νεκρόκασσες καρφώνουνται.

— Ὁ κ. Καρακάσης πρόκειται νὰ μεταβαπτισθεῖ ἐπὶ τὸ συνεπέστερον.

— Θὰ ὑπογράφεται τζαζμπαντιστὶ Καρανκάσσας.

ὁ Κουασιμόδος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ-ΒΙΒΛΙΑ-ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«Ἀρχεῖο τοῦ Μαρξισμοῦ» Διευθυντὴς Χ. Δεδούσης P. R. Ἀθῆναι. Βγῆκε τὸ 9ο φύλλο. Τὸ Ἀρχεῖο τοῦ Μαρξισμοῦ εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ καθένα ποὺ παρακολουθεῖ τις σύχρονες κοινωνικὲς καὶ οἰκονομικὲς τάσες.

Ἀντιπρόσωποι στὴ Μυτιλήνη οἱ φοιτητὲς Γ. Κορτέσης καὶ Στεφ. Ἀποστολλέλης.

Ἕσπερος. Μηνιάτικο λογοτεχνικὸ περιοδικὸ ἀριθμὸ, 13 14. Περιεχόμενα: Καριωτάκη. Τραγούδι τῆς παραφροσύνης. Θρασύβουλος Σταύρου. Ἕνα χορικὸ ἀπ' το δεύτερο Φάουστ. Γερασίμου Σπαταλᾶ. Γιὰ νὰ θρέψει τὰ ὀρφανά. Λ. Κουκούλα. Spleen. Α Καράβα. Ἀγάπη. κ. τ. λ.

Μακεδονικὰ Γράμματα. Ἄβγουστος 1923. Περιεχόμενα: Παντελῆ Μαρῆ. Ὦ Ἀγάπη. Ν. Πάλλη. Περασμένα. Ν. Λαΐδη. Φαινόπωρο. Α. Λοΐζου. Ἐκεῖνος ποὺ μᾶς ἔκανε να γελοῦμε. Π. Ἐράτη. Γλυκειὰ Ἀδελφοῦλα. Α. Μαγγανάρη. Ἔτσι τόπε. Β. Μεσολογγίτη. Σκις παλιὲς γλυκειὲς ἰδέες. Μεταφράσεις. Πιὲρ Λουΐς καὶ Βερλαίν. Κριτικές. Ξενη φιλολογια. κ. τ. λ. κ. τ. λ.

«Ῥαδάμανθυς. Ἐγκυκλ. Ἐπιθεώρησις, Ἀθῆναι Σεπτεμβριου 1923, Διευθ. Ἑλ. Παπαγιαννακης. Περιεχόμενα: Ελ. Παπαγιαννάκη, (εἰς Νέαν Περίοδον πολιτικῆς ἀναγεννησεως,). Ἰατροῦ Σεραφίδη, (Ἡ Χαρουμενη Ἐπιστημη). Γαβρ. Κουτιαδη, (Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου εν Σερραι,).

Τὰ πρωτοβρόχια», Εἶναι ἕνας τόμος διηγήματα τοῦ Βελ. Φρέρη ποὺ μᾶς ἔρχεται ἀπ' τὴ Σύρα Ἔκδοση λογοτεχν. περιοδικοῦ «Ἕσπερος». Τιμη δρ. 8.

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 34ο τευχος τῆς ἑβδομαδιαίας Πολιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως «ΚΟΙΝΟΤΗΣ». Περιεχόμενα Δ. Στραγανιώτου, ***τὰ τοπικὰ ἔργα,*** Ντ. Μαλούχου, ***ὁ προσφυγικὸς ἐποικισμός,*** Κ. Κλεινίσ, ***Βιομηχανία καὶ τεχνικὴ ἐκπαίδευσις,*** Β. Σιμμωνίδου, ***νέαι ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ κοινοτισμου.*** Ἐξωτερικὴ ἐπιθεώρησις, Σεραγεβον καὶ Δελβινάκι, Γεγονότα--σχόλια. Περὶ ἀναλογικῆς. Ἡ ἀγροφυλακὴ. Πρόσφυγες καὶ Κράτος, Ποιηματα κτλ.

«LIBRE» Etudie la langue la littérature et les arts de la Grèce. Directeur Louis Roussel. Sina 31. Athènes.

«Βιβλιογραφικὸν Δελτίον». Μηνιαία ἔκδοσις Α. Κασιγόνη, Ἀλεξάνδρεια, Λεωφ. Ραμλίου 26.

«Βίγλα». Λογοτεχνικὸ περιοδικὸ—Μεσολόγγι.

«Πυρσός». Λεμησσὸς Κύπρου τοῦ σοσιαλισικοῦ ἐργατικοῦ Κυπριακοῦ κόμματος.

«Φωνὴ τοῦ Στρατοῦ». Περιοδικὸν στρατιωτικόν. Διευθυντὴς Α. Σταματίου. Τ. Τ. 940.

«Φωνὴ τοῦ Ἐφέδρου». Ἡράκλειον Κρήτης. Ὄργανο τῶν ἐφεδρικῶν ὀργανώσεων. Διευθυντὴς Μ. Κακουδάκης.

«Ὁ Ἔφεδρος». Χανία Κρήτης. Ὄργανο τῶν ἐφέδρων. Διευθυντὴς Κ. Μαριδάκης.

«Δρᾶσις». Ρέθυμνον Κρήτης. Ὄργανο τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν. Διευθυντὴς Πολύβιος Τσάκωνας.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Κον Α. Κασσιγόνην Ἀλεξάνδρεια. Συνδρομητὴν ἐγράψαμε. Εὐχαριστοῦμε. Στὸ γράμμα σας ἀπαντοῦμε μὲ τὸ Ταχυδρομεῖο.

Δρ. Λόγλανην. Σὰν πρόκοψες! Περιμένουμε κιἄλλα. Ἀτζύλωνε καὶ τὸν ἄλλο τὸν τεμπέλη.

Πρόεδρον ΣΕΣ Φίλιας. Συμμορφωνούμαστε.

Βελ. Φρέρην. Σύρα. Πήραμε τὰ διηγήματά σας. Δώσαμε καὶ στὸν Κόντογλου τἀντίτυπο ποὺ τοῦ στέλνετε. Σᾶς γράφει.

Λογοτεχνικὸ περιοδ. «Ἕσπερος». Σῦρα. Εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ τὰ εὐγενικὰ λόγια σας. Μὲ καμάρι παρακολουθοῦμε τὴ θαμαστὴ μετάφραση τοῦ Β' Φάουστ ἀπ' τὸν ποιητὴ Θρ. Σταύρου, ποὺ μᾶς εἶναι κάτι παραπάνου ἀπὸ πατριώτης. Ὁ Κόντογλου πῆρε αὐτὰ ποὺ τὸν στείλατε.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

Καπνῶν καὶ Σιγαρέττων

ΕΠΑΜ. ΤΖΙΒΟΓΛΟΥ

(Ἐπὶ τῆς Προκυμαίας)

Ταχτικὴ Παρακαταθήκη τῶν ἑξῆς εἰδῶν

Γιαννουκάκη Ἀθηνῶν

ΠΡΩΤΗΣ. Ἕξτρα Παν, Eden, Φελλά, Ego, Φλέρτ.

ΔΕΥΤΕΡΑΣ. Eden, Ἄρης, Ὄσσα, Ideal.

Γιαννουκάκη Θεσσαλονίκης

ΠΡΩΤΗΣ. Αὐγή, Παπάφρα, Eden σκέτα.

ΔΕΥΤΕΡΑΣ. Κίρκη καὶ Καπνὰ Δευτέρας καὶ Τρίτης.

Καρακίτη Βόλου Ας Venus Extra, Extra Venus ψιλὰ τῶν 28 σιγαρέττων. Βας Αὔρα, Καπνὰ Βας καὶ Γης.

Καρέλια, Ξηρομέρου, Λαμίας, καπνὰ, σιγάρα Α'. καὶ Β'.

Καραβασίλη, Ματσάγγου, Μαρούλη Ας καὶ Βας.

Ὦ; καὶ ὅλα τὰ εἴδη τῶν ἐπιτοπίων Καπνῶν καὶ Σιγαρέττων, Χονδρικῶς καὶ Λιανικῶς εἰς τας τιμὰς τῶν Ἐργοστασίων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὑδρόμυλος παρὰ τὴν θέσιν Ἅγιος Δημήτριος ἔχων πριόνια στρογγυλα δυνάμενα νὰ σχίσουν 200 σανίδας ἡμερησίως ὡς καὶ ἀλευρόπετραν. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ ἀποτανθοῦν εἰς τὸν κ. Ζ. Παπαδόπουλον εἰς Ἀγιάσσον.

2—3

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Ι. ΜΑΝΩΛΑ

Ὁδὸς Ταχυδρομείου – Μυτιλήνη
Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ
Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ
Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

Βιβλία μὲ δόσεις

Μὲ μηνιαίας δόσεις 10, 20, 30, 40 καὶ 50 δραχμῶν ἀγοράζετε βιβλία μας; 100, 200, 300, 400 καὶ 500 δραχμῶν.

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ καὶ Σια

Ὁδὸς Σοφοκλέους 3.—Ἀθῆναι

Ἀλὰ Τούρκα!

— Σελάμ! Σελάμ! Σελάμ!

— Σελὰμ ἀλεϊκουμ! Μὰ γιατί χαιρετᾷς ἀλὰ Τούρκα ἀδερφέ;

— Δὲ χαιρετῶ. Καπνίζω. ***«Σελὰμ»*** εἶναι τὰ περίφημα τσιγάρα τοῦ Μπαρμπαγιάννη. Καὶ ἡ λέξη, ἔγινε σύμβολο τῶν καπνιστῶν ποὺ νιώθουν τί τοὺς γίνεται.

— «Σελάμ», λοιπόν. «Σελὰμ» ἀλεϊκουμ καὶ ἀλεϊκουμ «Σελάμ»!

ΘΕΡΜΑΙ ΚΟΥΡΤΖΗ

COURTGIBAD

ΘΕΡΜΟΠΗΓΑΙ

Ραδιοῦχοι, Ἀλκαλικαὶ

Θεραπεύουν: Ἀρθρίτιδας, Νεφρικὸ, (ψαμίασις, λιθίασις), Δερματικὰ (ἔκζεμα), Γυναικολογικά.

Τιμαὶ ἀπὸ 3 δρ. τὸ λουτρὸν

Ἰατρικὴ ἐξέτασις Δωρεάν.

Τετάρτην καὶ Σάββατον μ. μ. λουτρὰ διὰ τοὺς ἀπόρους (μὲ πιστοποιητικὸν ἰατροῦ) ***Δωρεάν.***

ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ

Θεραπεύονται:

Νευρασθένεια ὑπὸ πάσας της τὰς μορφὰς, Ὑστερία, Ἡμικρανία, Παραλύσεις, Ἀτροφίαι, Νευραλγίαι, Ἀνδρικὴ ἀτονία, ***Ἀρθριτικαὶ παθήσεις*** οἷον: Ρευματισμοὶ, Ἰσχυὰς, ποδάγρα, ψαμμίασις, λιθίασις, Πάχυσαρκία, Ἔκζεμα, ***Ἀρτηριοσκλήρωσις. Παθήσεις τῆς πέψεως,*** οἷον, Δυσπεψία, Γαστραλγία, Ἐντεροκολίτις, Ἐπίμονος δυσκοιλιότης.

Ἐκτελοῦνται: Ἀκτινογραφίαι, Ἀκτινοσκοπήσεις, Ἀκτινοθεραπεία.

Τακτικὴ συγκοινωνία διὰ κλειστοῦ Αὐτοκινήτου

(Σταθμός: Ζαχαροπλαστεῖον Τριανταφυλλίδου — Ἀποβάθρα)

Διεύθυνσις τοῦ εἰδικοῦ Ἰατροῦ κ. Δ. Τσελεβίρη.

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται **γιὰ τὸ συμφέρο** ὅλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, **κάνουνε** καὶ θὰ κάνουνε πάντα παληκαρίσια **τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.** Τώρα ζηνᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα **καὶ τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι **δὲ δώσανε** μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν **ὑγιὰ** τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Σεπτέμβρης **18** Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 26

Ὅλοι αὐτοὶ **ἔχουνε καθήκοντα** ἀνίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει **νὰ τὰ καταλάβουν.** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν **πολιτικῶν.** Εἶναι πολεμισὲς γιὰ τὴν **κοινὴ ἀσφάλεια.**
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ, ΕΦΕΔΡΟΙ!

Συνάδερφοι.

***Οἱ ἐκλογὲς κοντεύουν. Μὴ σιραβομουτσουνιάζετε μὲ περιφρόνηση μπροστὰ στὶς τρεῖς αὐτὲς λέξεις. Μὴν πῆτε: «Δὲ μᾶς ἐνδιαφέρουν ἐμᾶς τὰ κόμματα κι' οἱ ἐκλογές. Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε καιρὸ νὰ χανουμε ἀπ' τὸ μεροδούλι μας γιὰ τέτοιες σάχλες!»** Γιὰ ὄνομα τοῦ θεοῦ νὰ μὴν τὸ πῆτε αὐτὸ τὸ πρᾶμμα. Αὐτὴ τὴ φορὰ πρέπει νὰ πᾶμε νὰ ψηφίσουμε ὅλοι μας. **Κι' οἱ δεκαπέντε χιλιάδες μας.** Θὰ περάσουμε ὀργανωμένοι πειθαρχημένοι καὶ στερεοὶ μπροστὰ στὶς κάλπες ποὺ θὰ βάλει μπροστά μας σὲ λίγο καιρὸ ἡ Ἑλλάδα, λέγοντάς μας: —Ἐλᾶτε παιδιὰ μου, καὶ βγάλτε κείνους ποὺ θὰ σᾶς διοικήσουν, κείνους ποὺ θὰ φκιάσουν τοὺς Νόμους ποὺ ἀποκάτω τους θὰ ζῆτε ὅλοι, κείνους ποὺ θὰ κάνουν τοὺς Νόμους αὐτοὺς σεβαστοὺς, κείνους ποὺ θὰ φροντίσουν γιὰ τὸ καλό σας, κείνους ποὺ θὰ νιαστοῦνε γιὰ τὴν εὐτυχία σας καὶ γιὰ τὴν ἡσυχία σας καὶ γιὰ τὸ ψωμί σας καὶ γιὰ τὴν εἰρήνη σας! Ἐσεῖς θὰ τοὺς διαλέξετε. Ἐσεῖς θὰ ὁρίσετε τοὺς ἀνθρώπους ποὺ θὰ τοὺς παραδόσετε στὰ χέρια τους τὸ μέλλον τοῦ τόπου σας, τὴ ζωή σας καὶ τὴν τιμὴ τῶν σπιτιῶνσας. Μὴν ξεχνᾶτε καὶ τὴν 1 Νοεμβρίου καὶ τὰ ἀποτελέσματά της! Σαὐτὴν εἶστε συνυπεύθυνοι ὅλοι σας.

Δοιπὸν ἐμεῖς οἱ ἔφεδροι πρῶτοι ἀπ' ὅλους πρέπει νὰ ἐνδιαφερθοῦμε γιὰ τοῦτες τὶς ἐκλογές. Πρέπει μὲς αὐτοὺ, τοὺς ἀνθρώπους ποὺ πᾶνε στὴ Βουλὴ καὶ κανουνε τοὺς Νόμους, νᾶναι κιὰθρῶποι δικοί μας, ἀθρῶποι τίμιοι, ἀθρῶποι ὄχι φαφλατάδες οὔτε ἐκμεταλλευτές, ἀθρῶποι μετρημένοι ποὺ νὰ ξέρουν τι γυρεύουν, καὶ νὰ ξέρουν πῶς νὰ τὸ γυρεύουν.

Στὴν Κρήτη καὶ στὴν Παλιὰ Ἑλλάδα οἱ «Ἑνώσεις τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν» θὰ κάνουν τὸ ἴδιο. Ἔτσι μέσα στὴ Βουλὴ θἄχουμε ἕνα πυρῆνα ἀπὸ δικούς μας ἀθρώπους ποὺ θὰ ξέρουν τί θὰ πεῖ «ζήτω ὁ πόλεμο» καὶ δὲ θὰ τὸ φωνάζουν συχνὰ πυκνά. Ποὺ θὰ ξέρουν τί θὰ πεῖ σπίτι δίχως προστάτη, γιαὐτὸ καὶ δὲ θὰ τοῦ τὸν στεροῦνε. Ποὺ θὰ ξέρουνε τὴν οἰκονομικὴ σημασία τῆς Γεωργίας γιαὐτὸ δὲ θὰ τῆς φορτώνουνε ὅλους τοὺς φόρους. Ποὺ θὰ ξέρουνε τὶς ἀνάγκες ὅλης τῆς μεγάλης λαϊκῆς μάζας τῆς μέσης τάξεως καὶ τῆς φτωχολογιᾶς, γιατὶ ἀπ' αὐτὲς θὰ προέρχουνται κι' οἱ ἴδιοι καὶ θὰ δοῦνε νὰ θεραπέψουνε αὐτὲς τὶς ἀνάγκες. Αὐτὴ τὴ φορὰ πρέπει νὰ στείλουμε ἀθρώπους ποὺ νᾶναι παλληκάρια τουλάχιστο ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ ὑψώσουν περήφανα τὴ φωνή τους, γιὰ νὰ βροντολαλήξουν στοὺς ἀχρείους ποὺ θὰ τολμήσουν νὰ ρίξουν τὶς Μεραρχίες μας σφαχτάρια σέναν καινούριον Σαγγάριο, σένα καινούριο Ἐσκὶ-Σεχίρ, μόνο καὶ μοναχὰ γιὰ νὰ στυλώσουν ἕνα σάπιο θρόνο ποὺ ἔτριζε νὰ πέσει ἀπ' τὶς ἁμαρτίες του.

— Ὄχι! Οἱ στρατιῶτες μας δὲν εἶναι μονομάχοι τοῦ τσίρκου γιὰ νὰ πεθαίνουνε γιὰ βασιλιάδες. Δὲν εἶναι σκλάβοι. Δὲν εἶναι μισθοφόροι. Εἶναι Ἕλληνες ἐλεύθεροι πολῖτες καὶ πολεμᾶνε μονάχα γιὰ τὰ γενικὰ συμφέροντα τοῦ Τόπου. Καὶ τὰ συμφέροντα αὐτὰ εἶναι πολὺ πιὸ ψηλὰ ἀπ' τοὺς βασιλάδες κιἀπ' ὅλο τους τὸ σόϊ.

Αὐτὴ τὴ φορὰ πρέπει νἄχουμε γιαὐτὴ τὴν καλοτυχιὰ, ποὺ τώρα δὰ ποὺ γράφω νιώθω ἕνα γλυκὸ τραγοῦδι νἀναβρύζει μὲς στὸ στῆθος μου. Ἀσώπαστη μιὰ γάργαρη κιἀκράτη πηγὴ, ποὺ πηδάει πάνου σὲ λιθάρια ἀπ' τὸν κόρφο ἑνοῦς παρθένου βουνοῦ. Εἶναι μιὰ χαρὰ ὁλοζώντανη ποὺ κελαϊδεῖ μέσα μου σὰν ἕνα φλίαρο χελιδόνι. Ἡ καρδιά μου φτεροκοπᾶ σὰ νὰ θέλει νὰ φύγει. Εἶμαι σὲ μιὰν ἀδιάκοπη ψυχικὴ ἀνησυχία τόσο εὐχάριστη, τόσο εὐχάριστη... Οἱ χωριάτες μὲ δέχτηκαν ἀνοιχτόκαρδα κιἁπλά. Καὶ σὰν ἀπόμεινα ὁλομόναχος μαζύ τους, ἄρχεψαν νὰ μοῦ μ λᾶνε σχεδὸν ὅλοι μαζύ, μὲ τὴ γλῶσσα τους ποὺ δὲν τὴν καταλάβαινα.

Εἶναι δυὸ γέροι, ἕνα παλληκάρι, πεντέξη γυναῖκες κἕνα σωρὸ μωρά. Ὅλοι αὐτοὶ κατοικοῦνε σὲ δυὸ σπίτια ποὺ ἐνώνουνται μέναν πολὺ μεγάλον καὶ φαρδὴ σκεπαστὸν ἐξώστη. Κιὅλοι τους μοῦ μιλούσανε ὥς ποὺ κατάλαβαν πὼς δὲ γροικῶ λέξη ἀπ' τὶς κουβέντες τους.

— Νὲ ζνάϊς... νὲ ζνάϊς!

Μὰ καταλάβαινα πολὺ ξάστερα πὼς ἤτανε ἕνας κόσμος ἁπλὸς καὶ δουλευτής. Ἕνας κόσμος ἴσιος. Καὶ τὰ λόγια τους ἤτανε ὅλα λόγια ἀγαθά, ἄδολα σὰν τὸ ψωμί τους καὶ μοσκοβολισμένα ἀπὸ συμπάθεια καὶ συμπόνεση. Γιαὐτὸ τὰ μάτια μου ἤτανε δακρυσμένα, καὶ τἀδύνατα χέρια μου πολεμούσανε νὰ σφίξουνε τὶς πλατιὲς παλάμες τους πουὖναι σκληρὲς κιάδρὲς σὰ σανιδένιες.

Τρέμω ἀπὸ γλυκειὰ συγκίνηση σὰ μὲ καβαλλικέβουν οἱ δυὸ μικροῦλες τῆς Ἄντοιως τῆς σπιτονοικοκυρᾶς μου, καὶ σκαλίζουνε ἀχόρταγα τὸ γελιό μου. Εἶναι δυὸ κοριτσάκια ροδοκόκκινα γαλανομάτικα καὶ ξανθόμαλλα. Πολὺ ζωερὰ καὶ μὲ τὰ μοῦτρα τους πάντα λερωμένα ἀπ' τὸ ψημένο καλαμπόκι ποὺ ὁλοένα μασουλίζουν.

ἀνθρώπους μὲς τὴ Βουλὴ ποὺ νὰ φυλᾶνε ἄγρυπνα τὰ συμφέροντα τῶν σπιτιῶν ποὺ ἔχουνε στρατιώτη στὸν πόλεμο. Ἀθρώπους ποὺ νὰ καταλαβαίνουν τὸν πόνο ποὺ πονᾶνε οἱ πατεράδες μας καὶ τὰ σπίτια μας κ'οἱ γυναῖκες μας καὶ τὰ παιδιά μας, σὰ λείπαμε ἐμεῖς στὸ χαράκωμα καὶ στὴν πορεία. Αὐτοὺς τοὺς ἀθρώπους θὰ τοὺς διαλέξουμε ὅλοι μαζὺ μισοὺς μέσα στὴν τάξη τῶν πολεμιστῶν καὶ μισοὺς ἔξω ἀπ' αὐτή. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ πρέπει νἄναι ζυγιασμένοι καλά. Νὰ μὴν εἶναι ὑστερόβουλοι. Δηλ. νά μὴ μᾶς μεταχειριστοῦνε γιά σκαλοπάτια γιά νά κάνουνε τὴ δουλίτσα τους καὶ νά ἱκανοποιήσουν τὴν κενοδοξία τους. Νά κυττάξουμε νά μὴ μᾶς γελάσουν ΟΙ ΘΕΑΤΡΙΝΟΙ. Τέτιους θά δοῦμε κιἀπ' τὴν τάξη μας κ' ἔξω ἀπ' αὐτή. Προσέξετέ τους. Μυρίζουν ἀπὸ μακρυά. Φυλαχθῆτε ἀπ' αὐτούς. Μόλις γίνουμε σκάλα γιά νἀνεβοῦνε, μιά ποὺ θά βρεθοῦνε στὴν κορφὴ, θά δόσουνε μιά κλωτσιά στὴ σκάλα ποὺ τοὺς ἀνέβασε καὶ ποὺ δὲν τὴ χρειάζουνται πιά. Τὸ ἴδιο κάνανε κ'ἕνα σωρὸ ἀπ' τοὺς παλιοὺς γεγέδες.

Συνάδερφοι! Συλλογιστεῖτε πὼς εἴμαστε 15000 ὀργανωμένοι ψῆφοι. Καθένας μας ἄν δώσει νὰ καταλάβει σἄλλον ἕναν, (γονειό του ἢ συγγενῆ του) πὼς εἶναι ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου νά ρίξει μαζύ του τὸν ψῆφο του γινούμαστε 30000. Αὐτὸ θά πεῖ. ΠΑΜΨΗΦΙΑ. Ὅλοι οἱ ἄλλοι θἄναι μονάδες ἀξιολύπητες καὶ ἀνόητες. Νούμερα γιά ἐκλογικοὺς γκαζοτενεκέδες.

Τότες ὅποιος δὲ θελήσει νἄρθει μαζύ μας θά βγεῖ ἀπ' τὶς ἐκλογὲς ὁλόμαυρος σά σβυσμένος δαβλός.

Συνάδερφοι. καταλάβετε τὴ δύναμή σας. Μὴ λογαριάζετ αὐτοὺς ποὺ πολεμᾶνε νά σᾶς διασπάσουν νά σᾶς διαλύσουν, ἢ νά σᾶς κάνουν ὄργανά τους. Αὐτοὶ ἔχουν τὴν ἀνάγκη σας. Αὐτοὶ σᾶς τρέμουνε. Καὶ γιά νά τοὺς ξεφορτωθῆτε, κάνετε αὐτὸ κάθε φορά ποὺ σᾶς φορτώνουνται:

Κουνᾶτε τὸ κεφάλι σας μὰ σὰν πᾶτε στὴν κάλπη, χαλογελάσετε καὶ κάνετε τὴ δουλειά σας σύμφωνα μὲ τὴ συνείδησή σας.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΓΥΡΩ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

Ἀθήνα, 8 τοῦ Σεπτέμβρη 1923.
Κύρι Διευθυντὴ

Χτὲς τυχερὰ ἔπεσε στὰ χέρια μου μιὰ «Καμπάνα» τῆς 28 τοῦ Τρυγητή. Αἰστάνθηκα μεγάλη ἐφχαρίστηση γιὰ τὴ θαρρετὴ ἀρθρογραφία της καὶ τὴ ζωντανὴ γλῶσσά της. Μπράβο σας! Μὰ ἐπειδὴ εἶδα καὶ μιὰ «Καμπανιὰ» γιὰ τὴν ἀπεργία, γιὰ τὴν ὁποία πολὺ φρόνημα γράφετε πὼς οἱ ἐφημερίδες ποὺ ἔχετε ὑπ' ὄψη σας «κυειᾶνε τὸ πρᾶμα ἀπὸ τὴ μονόπλευρη ἄποψη ποὺ ἐνδιαφέρει τοὺς πολιτικοὺς ποὺ ὑπηρετεῖ καθεμιὰ κ. λ. π.» καὶ ἔτσι δὲν μπορεῖτε «νὰ βγάλετε μιὰ κρίση ἀνεπηρέαστη καὶ αὐτή», νόμισα ὑποχρέωσή μου νὰ σᾶ; διαφωτίσω σχετικά.

Ἔχω τὴ γνώμη, ἄλλως τε, ὅτι ἀφοῦ ἡ «Καμπάνα» εἶναι ὄργανο τῶν **ἐφέδρων**, δὲν μπορεῖ νὰ παραμερίζει τὰ συμφέροντα τῶν ἐργατῶν καὶ γενικὰ τῆς φτωχολογιᾶς, ποὺ εἶναι τὸ 9|10 τῶν ἐφέδρων ποὺ πραγματικὰ ὑποφέρανε καὶ ξέσπασε καὶ ξεσπᾶ πάντα πάνου τους κάθε μπόρα. Ὅσο κι' ἂν διευθετήθηκε **μπαλωματικὰ** τὸ ζήτημα, δὲν πιστεύω νἄναι παρήκαιρη ἡ ἀντικειμενικὴ ἐξέτασή του καὶ ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον σπρώχτηκε μέχρι τοῦ νὰ χυθεῖ καὶ ἀδερφικὸ αἷμα.

Ἡ αἰτία γιὰ τὴν ὁποία κηρύχθηκε ἡ ἀπεργία ἦταν τὸ ζήτημα τῶν μυλεργατῶν. Ἔπερναν αὐτοὶ τὸν καιρὸ ποὺ ἡ λίρα εἶχε φτάσει στὶς 450 δραχμὲς ἕνα μεροκάματο ἴσα μὲ 40 δρ χμές. Μόλις ἄρχισε νὰ ξεπέφτει ἀματικὰ ἡ λίρα καὶ πρὶν ἀκόμα νὰ δοῦν ἐ ἐργάτε, τὸ σχετικὸ ἀντίτυπό της στὶς τιμὲς τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκη, ἄρχεψε μιὰ λυσσασμένη προσπάθεια, στὴν ὁποία ἂν δὲν πρωτοστάτησε, ὑποβοήθησε ὅμως φανατικὰ ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Χατζηκυριάκος, γιὰ τὴν ἐλάττωση τοῦ μεροκάματου γενικὰ, σχεδὸν στὰ μισά. Μεταξὺ ἄλλων ἐργατῶν ποὺ ὑπέκυψαν στὴ προσπάθεια αὐτὴ, ἦταν καὶ οἱ μυλεργάτες, τῶν ὁποίων τὸ μεροκάματο ξέπεσε στὶς 27 δραχμὲς τὸ **ἀνώτερο!** Μόλις ὅμως ὑποχωρήσανε οἱ ἐργάτες μὲ τὴν ὑπόσχεση ὅτι, ἐπειδὴ ἕνας λόγος τὶς ἀκρίβειας ἦταν καὶ τὰ μεροκάματα, ἄμα κα-

---

(24) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΣΤ'.

Φαντάσου λοπόν. Ἀπὸ προχτὲς βρίσκουμαι κάτου ἀπὸ στέγη.. Ἀνάμεσα πιὰ σαθρώπους, ποὺ δὲ ζοῦνε ξυλιασμένοι κάτου ἀπ' τὴν ψυχρὴ πνοὴ τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας. Ὁ γιατρὸς δήλωσε πὼς γιὰ νὰ μοῦ περάσει τὸ πόδι πρέπει πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ σηκωθῶ ἀπ' τὸ χῶμα κιἀπ' τὴν ὑγρασία τἀντίσκηνου. Κἐπειδὴς δὲ δέχτηκα μὲ κανέναν τρόπο νὰ πάω στὸ Νοσοκομεῖο, ὁ λοχαγός μου φρόντισε καὶ μέβαλε ἐδῶ, σένα σπίτι τοῦ κοντινοῦ χωριοῦ. Θὰ κάτσω ἐδῶ πέρα ὥς ποὺ νὰ μετακινηθεῖ τὸ Σύνταγμα. Κάτου ἀπὸ μιὰ στέγη! Κάτου ἀπὸ μιὰν ἀληθινὴ στέγη! Μὰ.... συλλογίσου λοιπόν; Εἶμαι τόσο χαρούμενος γιαὐτὴ τὴν καλοτυχιὰ, ποὺ τώρα δὰ ποὺ γράφω νιώθω ἕνα γλυκὸ τραγοῦδι νἀναβρύζει μὲς στὸ στῆθος μου. Ἀσώπαστη μιὰ γάργαρη κιἀκράτη πηγὴ, ποὺ πηδάει πάνου σὲ λιθάρια ἀπ' τὸν κόρφο ἑνοῦς παρθένου βουνοῦ. Εἶναι μιὰ χαρὰ ὁλοζώντανη ποὺ κελαϊδεῖ μέσα μου σὰν ἕνα φλίαρο χελιδόνι. Ἡ καρδιά μου φτεροκοπᾶ σὰ νὰ θέλει νὰ φύγει. Εἶμαι σὲ μιὰν ἀδιάκοπη ψυχικὴ ἀνησυχία τόσο εὐχάριστη, τόσο εὐχάριστη... Οἱ χωριάτες μὲ δέχτηκαν ἀνοιχτόκαρδα κιἁπλά. Καὶ σὰν ἀπόμεινα ὁλομόναχος μαζύ τους, ἄρχεψαν νὰ μοῦ μ λᾶνε σχεδὸν ὅλοι μαζύ, μὲ τὴ γλῶσσα τους ποὺ δὲν τὴν καταλάβαινα.

Εἶναι δυὸ γέροι, ἕνα παλληκάρι, πεντέξη γυναῖκες κἕνα σωρὸ μωρά. Ὅλοι αὐτοὶ κατοικοῦνε σὲ δυὸ σπίτια ποὺ ἐνώνουνται μέναν πολὺ μεγάλον καὶ φαρδὴ σκεπαστὸν ἐξώστη. Κιὅλοι τους μοῦ μιλούσανε ὥς ποὺ κατάλαβαν πὼς δὲ γροικῶ λέξη ἀπ' τὶς κουβέντες τους.

— Νὲ ζνάϊς... νὲ ζνάϊς!

Μὰ καταλάβαινα πολὺ ξάστερα πὼς ἤτανε ἕνας κόσμος ἁπλὸς καὶ δουλευτής. Ἕνας κόσμος ἴσιος. Καὶ τὰ λόγια τους ἤτανε ὅλα λόγια ἀγαθά, ἄδολα σὰν τὸ ψωμί τους καὶ μοσκοβολισμένα ἀπὸ συμπάθεια καὶ συμπόνεση. Γιαὐτὸ τὰ μάτια μου ἤτανε δακρυσμένα, καὶ τἀδύνατα χέρια μου πολεμούσανε νὰ σφίξουνε τὶς πλατιὲς παλάμες τους πουὖναι σκληρὲς κιάδρὲς σὰ σανιδένιες.

Τρέμω ἀπὸ γλυκειὰ συγκίνηση σὰ μὲ καβαλλικέβουν οἱ δυὸ μικροῦλες τῆς Ἄντοιως τῆς σπιτονοικοκυρᾶς μου, καὶ σκαλίζουνε ἀχόρταγα τὸ γελιό μου. Εἶναι δυὸ κοριτσάκια ροδοκόκκινα γαλανομάτικα καὶ ξανθόμαλλα. Πολὺ ζωερὰ καὶ μὲ τὰ μοῦτρα τους πάντα λερωμένα ἀπ' τὸ ψημένο καλαμπόκι ποὺ ὁλοένα μασουλίζουν.

Ἡ μάννα τους δουλεύει στὸν ἀργαλειό. Τὰ μεγάλα της τἄσπρα πόδια ἀνεβοκατεβαίνουν γυμνὰ πάνου στὶς πατῆτρες, καὶ συχνὰ μαλλώνει γελῶντας τὶς μικρές μου φιλενάδες, ποὺ κάνουν ὁλάκαιρη συνδιάσκεψη, σοβαρὴ καὶ φωνακλάδικη, συζητῶντας γύρου στὸ ἐθνόσημο τοῦ κασκέτου μ υ. Εἶναι Γκρρτς ἢ Σρρπ. Ρωμέϊκο γιὰ Σέρβικο. Κἡμάνα τους φαίνεται τοὺς λέει πὼς εἶμαι ἕνας Γκρρτς, ἕνας «ντόμπρο Γκρρτς» ἕνας «ντόμπρο κριστιὰν καί... νὰ προσέχουν τὸ πονεμένο πόδι μου.

Μὰ ἐγὼ στάλήθεια, τώρα δά, εἶμαι μοναχὰ ἕνας ἄθρωπος, ἕνας ἄθρωπος γεμάτος λαχτάρες, νοσταλγίες καὶ φρίκες· ἕνας ἄθρωπος κουρασμένος κεὐτυχισμένος. Ἕνας ἄθρωπος ποὺ τοὺς ζουλεύει καὶ τοὺς θαμμάζει ποῦναι ὄμορφα κι' ἁπλόκαρδα πλάσματα ἑνοῦς καλοῦ θεοῦ. Τοὺς ἔκανε ὅλους τους.

(Ἡ Συνέχεια στὴν Τέταρτη Σελίδα)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ * ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ * ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ * ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

τέβουν αὐτὰ θὰ φιηνήνει καὶ ἡ ζωὴ, ἄρχισε πάλιν ἡ λίρα ν' ἀνεβαίνει καὶ τὰ λιγοστότατα εἴδη ποὺ ξέπεσαν κἄπως ν' ἀνεβαίνουν στὶς τιμὲς ποὺ εἶχαν ὅταν ἡ λίρα εἶχε 400 κι' ἀπάνω. Ἂν δὲ δὲν ξεσηκωνούντανε οἱ ἐργάτες μὲ τὴ Γενικὴ Συνομοσπονδία ἐπὶ κεφαλῆς νὰ κάμουν ὡς καὶ διαδήλωση καὶ νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῶν φανερῶν λωποδυτῶν τῶν ὁδῶν Θεμιστοκλέους—Ἀριστείδου, ὄχι μόνον κανένα μέτρο δὲν θὰ λάβαιναν οἱ ἁρμόδιοι, μὰ καὶ ἡ λίρα εἶχε κουράγιο νὰ τραβήξει τὸ δρόμο της!

Ὅπως ἦταν φυσικό, οἱ ἐργάτες ὅταν εἶδαν ὅτι μ' ὅλες τὶς ἐνέργειές τους καὶ τὴ γενικὴ κατακραυγὴ κατὰ τῶν λωποδυτῶν τούτων, αὐτοὶ ἐξασκοῦσαν ἀνενόχλητα τὶς λωποδυσίες τους μὲ τὴ μέθοδο τῆς τεχνητῆς ὕψωσης τοῦ συναλλάγματος, ἐνῷ τα διαφορα εἴδη ἔπερναν τὸν ἀνήφορο, ξεσηκώθηκαν καὶ ζητοῦσαν νὰ ἐπανέλθουν τὰ μεροκάματα τους στὸ πρώην καθεστώς. Οἱ μυλεργάτες σὰν πιὸ ἀδικημένοι ἢ ἴσως καὶ πιὸ συνειδητοί, ἀφοῦ εἶδαν ὅτι τοὺς παιζογελοῦσαν μὲ τὸ σήμερα καὶ μὲ τὸ αὔριο ἐκήρυξαν ἀπεργία γιὰ ἕνα λόγον παραπάνω, γιατὶ δὲν ἦταν λίγοι ἐργάται ποὺ ὑποθέτανε ὅτι το ξέπεσμα τῆς λίρας στὴν ἀρχὴ γίνηκε ἐπίτηδες γιὰ νὰ ξεπέσουν τὰ μεροκάματα μονάχα!

Ἡ Ἐπανάσταση δυστυχῶς ἔπεσε θῦμα τῆς κεφαλαιοκρατίας μὲ το ὄργανό της στὴν Κυβέρνηση, τὸν ὑπουργὸ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, καὶ ἔτσι ἀντὶ νὰ δώσει τὸ δίκαιο ὅπου ἀνῆκε καὶ νὰ κρατήσει μιὰ μέση στάση, ἐξώθησε τὰ πράγματα, ὥστε, ἀπ' ἀλληλεγγύη, νὰ κηρύξουν τὸ ἕνα μὲ τἄλλο ἀπεργία ὅλα σχεδὸν τὰ σωματεῖα.

Ὥστε τὸ συμπέρασμα ποὺ βγάζετε στὸ τέλος τῆς σχετικῆς «Καμπανιᾶς» ὅτι ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία καὶ τὸ Σοσιαλιστικὸ κόμμα θέλησαν νὰ δοκιμάσουν «τὸ μέτρο τῆς δυνάμεως τῶν ὀργανώσεών των καὶ τὸ βαθμὸ τῆς πειθαρχείας των» δὲν εἶνε σωστό. Αὐτὸ βέβαια ἔγεινε χωρὶς νὰ τὸ θέλουν, μὰ αὐτὸ δὲν ἦταν ὁ **σκοπός** των.

Τώρα γιατὶ πῆρε τὸ λυπηρὸ αὐτὸ δρόμο ἡ ἀπεργία καὶ γιατὶ νὰ χυθεῖ αἷμα; Νὰ εἶστε βέβαιοι πὼς σ' αὐτὸ δὲν φταῖνε οἱ ἐργάτες. Ὅπως ἡ Ἰταλία ζητοῦσε, ἂν δὲν ἐδημιούργησε, μιὰν ἀφορμὴ διὰ νὰ καταλάβει—ἔτσι ἄτιμα—την Κέρκυρα μας, ἔτσι καὶ ἡ κεφαλοκρατία μας με τον κεφαλαιοκράτη ὑπουργό, ζητοῦσε μιὰ ἀφορμὴ για νὰ γονατίσει τὴν ἐργατειὰ καὶ νὰ διαλύσει τὰ σωματεῖα ἁρπαζοντας ἀκόμη καὶ τὰ ταμεῖα των!

Μὰ τί παραπάνω κάνουν οἱ Μπολσεβίκοι ποὺ τόσο τοὺς κατηγοροῦν;

Καὶ ὁ μὲν σκοπὸς τῆς κεφαλαιοκρατίας ἐπέτυχε βέβαια ἀλλὰ στὸ φαινόμενον. Γιατὶ οἱ ἐργατες φανατισθῆκαν ἕνα παραπάνω, μετρῆσαν καλὰ τὶς δυνάμεις τους, καταλαβαν ὅτι αὐτοὶ μονάχα ἅμα προσφέρουν τὴ ζωή τους λογαριάζονται, μόλις ὅμως πετύχουν τὸ σκοπό τους οἱ κεφαλοκρατες — γιομίσουν δηλαδὴ τὰ πουγγιά τους μὲ το πρόσχημα τῆς ***Πατρίδος*** καὶ τῆς ***Θρησκείας*** καὶ τὰ λοιπὰ δημοκοπικὰ φούμαρα—τοὺς στέλλουν στὸ διάβολο, καὶ κράτησαν ἀκριβῆ, μὰ πολὺ ἀκριβῆ σημείωση τοῦ ἀποτελέσματος τῆς τελευταίας ἀπεργίας· καὶ δὲν θ' ἀργήσουν νὰ χρησιμοποιήσουν ἀνάλογα τὴν πεῖρα ποὺ ἀποκτήσανε.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ δὲν θὰ κρύψω τὴ λύπη μου γιὰ τὴ στάση τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἔχασε, ἔχασε πάρα πολὺ ἡ Ἐπανάσταση ἀπο τὴν ἐκτίμηση καὶ τὴν ἀγάπη τῶν ἐργατῶν, ποὺ πραγματικά, εἰλικρινά, φανατικὰ ἦταν ἀφωσιωμένοι σ' αὐτήν.

***

Ἀναγνωρίζοντας τὸ δίκιο τῶν ἐργατῶν καὶ κρίνοντας ὅπως κρίνω τὴν ἀπεργία, νομίζω πὼς ὀφείλω νὰ σᾶς διαφωτίσω· ὅτι ἂν αὐτὴ πῆρε τὴ λυπηρὴ αὐτὴ ἔκβαση, ἦταν καὶ γιατὶ ἀπὸ δῶ καὶ τέσσαρα-πέντε χρόνια κανένα μέτρον δὲν ἐλήφθη γιὰ τὴ θετικώτερη τὴν παγιώτερη βελτίωση τῆς θέσεως τῶν ἐργατῶν. Ἂν ὑπάρχουν πολλοὶ ἐργάτες ποὺ νομίζουν ὅτι μὲ τὴν αὔξηση τοῦ μεροκαμάτου μονάχα θὰ διορθωθῇ ἡ κατάστασή των, ὑπαρχουν καὶ ἄλλοι πιὸ βαθειὰ μελετημένοι ποὺ ἐζήτησαν καὶ ὑποδεικνύουν χρόνια ὁλόκληρα—δηλαδὴ ἀπὸ τὸ πρῶτο Πανελλαδικὸ ἐργατικὸ συνέδριο καὶ προτήτερα ἀκόμη—τὴ βελτίωση τῆς θέσεώς των ἐπάνω σὲ πραγματικώτερες καὶ ἠθικώτερες βάσεις, χωρίς, δυστυχῶς νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν οἱ ἀπαιτήσεις των. Καὶ ἔτσι οἱ δύστυχες τὴν ἐργατιὰ ἀναγκάζονται πολλὲς φορὲς νὰ ***ἱκανοποιοῦν*** καὶ νὰ παρασύρωνται σὲ ἐνέργειες τῶν ἐργατῶν ἐκείνων ποὺ μόνο σκοπό των ἔχουν τὴν αὔξηση τοῦ μεροκάματου, γιατὶ ἀλλοιῶς ὄχι μόνον δὲν θὰ μπορέσουν νὰ καθοδηγήσουν τὸ ἐργατικὸ ζήτημα στὸ δρόμο τῆς παγκοσμίου ἐξελίξεώς του, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀντεργάτες θὰ κηρυχθοῦν ἀπὸ τοὺς ἐπιτηδείους καὶ τοὺς δημοκόπους.

Μὲ αὐτὰ δὲν θέλω νὰ δικαιολογήσω τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐργατῶν. Ἔχουν καὶ αὐτοὶ πολλὰ τὰ τρωτὰ καὶ δὲν εἶναι λίγοι ποὺ ἀσυνείδητα τοὺς ἐκμεταλλεύωνται. Ἔχουν πέσει σὲ χίλια σφάλματα καὶ κυρίως σκέπτονται καὶ ἐνεργοῦν ὁλότελα ἀψυχολόγητα και χωρις νὰ λογαριαζουν οὔτε τὸ γειτονικὸ περιβάλλον τῆς Ἑλλάδος, οὔτε τὸν—κοντὰ στὴ κεφαλαιοκρατία—ἐπικρατοῦντα στὴν ***Ἑλλάδα μικροαστισμό.*** Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι λογος γιὰ νὰ μὴ τοὺς ἀναγνωρίσουμε καὶ πατριωτικὲς διαθέσεις καὶ γενικῶς ὠφέλιμη καὶ εὐεργετικὴ γιὰ τὸ λαὸ δράση. Τὸ τονίζω: Ἂν δὲν ἦταν ἡ ἐργατικὴ κίνηση καὶ ἡ ἐργατικὴ κατακραυγη, δὲν λείπουν κι' ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ κεφαλαιοκρατία οἱ τάσεις γιὰ νὰ μαρκοποιήσουν τὴ δραχμή μας καὶ νὰ καταστήσουν τὴ ζωὴ τοῦ λαοῦ κυριολεκτικῶς ***ἀφόρητη.*** Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν λόγων μου ἀρκεῖ νὰ σᾶς τονίσω ὅτι οἱ τιμὲς ὅλων τῶν εἰδῶν εὑρίσκονται σχεδὸν στὸ ἴδιο ἐπίπεδο ποὺ βρισκόταν ὅταν ἡ λίρα εἶχε 450 δραχμές, τὰ δὲ ἐνοίκια ὁλοένα καὶ αὐξάνουν.

Φανταστῆτε ὅτι πληρώνω 300 δραχμὲς τὸν μῆνα γιὸ ἕνα δωμάτιο — 4 ντουβάρια — στὸ Παγκράτι, γιὰ 2 δὲ ξερὰ δωμάτια μὲ μια κουζίνα καὶ στοῦ διαβόλου τὴ μάνα ἀκόμα νὰ βρίσκεται ζητοῦν 1000—1500 δραχμὲς τον μῆνα και τριμηνιὸ ἂν ὄχι ἑξάμηνα προπληρωτέα.

Ὕστερα ἀπὸ αὐτὴ τὴ κατάσταση ἂν δὲν ἦταν οἱ ἐργάτες νὰ ξεσηκώνωνται ποῦ καὶ ποῦ καὶ νὰ διαμαρτύρουνται καὶ νὰ ἀναγκαζουν ὁπωσδήποτε τὶς ἀρχὲς νὰ λαβαίνουν σχετικὰ μέτρα μὲ τὴν ψευτοεφαρμογὴ τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ λοιπά, καθένας μπορεῖ νὰ φαντασθεῖ ποῦ θα φθάνουν τὰ πράγματα.

Ὁ Ἀθηναῖος παρατηρητής.

ΤΟ ΝΟΥ ΣΑΣ, ΑΔΕΡΦΙΑ!

Εἶναι καιρός, παιδιά, νὰ μάθουμε νὰ διακρίνουμε κείνους ποὺ κἄτι καλὸ μπορεῖ νὰ μᾶς κανουν και να μᾶς δώσουν ἀπὸ κείνους ποὺ ὅλο γυρεύουν νὰ μᾶς ἁρπάξουν ὅλο γυρεύουν να μᾶς κλέψουν.

Εἶναι καιρὸς νὰ γνωρίσουμε κεινους ποὺ κἄτι μποροῦν νὰ φκιάσουν ἀπὸ κείνους ποὺ χαλᾶν, καὶ καταστρέφουν.

Ἔρχεται ἀδέλφια ὁ καιρός, ποὺ λογιῶν λογιῶν θεατρίνοι, σαλτιμπάγγοι, και παλιάτσοι, θὰ βγοῦν στὴ βόλτα σὰν πλανόδιοι Καραγκιόζιδες καὶ να ἀρχίσουν νὰ μᾶς λιβανιζουν καὶ νὰ μᾶς κολακεύουν, γιὰ νὰ ἁρπάξουν τὸ ψῆφο μας. Τοὺς παλιάτσους αὐτοὺς μὴν τοὺς πιστεύεται ἀδέρφια, εἶναι αὐτοὶ ποὺ πῆραν τὸ αἷμα μας καὶ τὸν ἵδρο μας γιὰ νὰ γεμίσουν τὰ πορτοφόλια τους.

Εἶναι κεῖνοι ποὺ δὲν ἀντιπροσώπευσαν ποτὲς καμμιὰ εὐγενικιὰ ἰδέα, εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἔκαναν ἕνα τίποτο, γιατὶ ἡ δράσις τους εἶταν τιποτένια. ***Ἕνα τίποτα ὅμως βρεγμένο μὲ τὸ δικό μας τὸ αἷμα.*** Οἱ ψευτοπολιτικοὶ αὐτοί, ποὺ ἀπὸ τώρα ἄρχισαν νὰ γράφουν και να λεγουν τὶς μελένιες τους ψευτιές, ποὺ ἀπὸ τώρα ἄρχισαν τὶς κολακεῖες καὶ τις ὑποσχέσεις, γυρεύουν ἐμᾶς τοὺς ματωμένους ακόμα ἀπ' τὰ τραύματά μας νὰ μᾶς κάνουν ὄργανα τῆς ἀχορταγιᾶς και ἀπληστίας των. Γυρεύουν ἐμᾶς, ποὺ τὰ τραύματά μας ἀκόμα δὲν γιατρεύτηκαν, νὰ μᾶς κάνουν ὄργανα τῆς βρωμερῆς καὶ διεφθαρμένης συνειδησής των. Θυμηθῆτε ἀδέρφια, τὸ αἷμα, καὶ τὸν ἵδρο που χύσαμε. Τὰ σκοτωμένα ἀδέρφια μας, νὰ μὴν τα ξεχάνουμε. Βαθειὰ θ' ἀναστενάξουν, βαθειὰ θὰ μουγκρίξουν ὅλα τους ἅμα ξαναπέσουμε μέσα στην παγίδα, ψηφίζοντας καὶ πάλι αὐτὰ τὰ ἀχόρταγα και λαίμαργα ὄρνεα, ποὺ πάχυναν ὡς τὰ τώρα ἀπὸ τὰ κρέατα τῆς ἄμοιρης Πατρίδας μας, κ' ἔκαναν στρογγυλὲς σκεμπέδες ἀπ' τὰ κουφάρια μας. Συλλογιστῆτε το καλὰ παιδιά· κεῖνοι ποὺ μὲ φαρμακερὸ χαμόγελο καὶ ὑποκλήσεις, μὲ κολακεῖες και ταξίματα, μὲ στρογγυλὲς καὶ στομφώδεις λέξεις ζητιανεύουν τὴν ψῆφο σου, εἶναι πονηροί, ἄνανδροι, μαστροχαλαστάδες, ἀνίκανοι νὰ δημιουργήσουν, ἀνίκανοι νὰ καλλιτερέψουν καθε νιοβγαλτη ἀνάγκη τῆς ζωῆς, ανίκανοι νὰ δώσουν και το παραμικρο σπρώξημο στὴν πρόοδο.

Οἱ ικανοι παιδιά, ἂς τὸ μάθουμε, σωπαίνουν, οἱ ἱκανοὶ δὲν παρακαλοῦν, δὲ κουνᾶν τὴν οὐρά τους σα χαμερπῆ βρωμόσκυλα, δὲν ὑποκλινουνται. Αὐτοὶ ***παρακαλοῦνται*** καὶ ***προσκαλοῦνται.***

Φυλαχθῆτε καλὰ καὶ ἀπὸ κἄτι ἄλλα κοινωνικὰ ἀχόρταγα ὄρνεα, ποὺ θὰ εἶναι οἱ μεσιταδες αὐτῶν τῶν θεατρίνων και τῶν παλιάτσων. Θέλω νὰ πῶ γιὰ τοὺς μεγάλους ἄρχοντάδες τῶν χωριῶν μας ποὺ ἔχουν συμφέρο νὰ ψηφισουμε κείνους ποὺ θὰ μᾶς ὑποδείξουν, γιὰ νὰ τοὺς ἔχουν ὕστερα ὄργανά τους, γιὰ νὰ μᾶς γδέρνουν σα σκοτωμένους λαγούς.

Αὐτοί, οἱ ἀχόρταγες καταβόθρες θὰ σᾶς παρακαλέσουν στο πρῶτο, θὰ σᾶς τάξουν πολλὰ στὸ δεύτερο, θα σᾶς φοβερίσουν στὸ τρίτο μὲ τὰ ἄτιμα μέσα ποὺ αὐτοὶ ξέρουν, γιὰ νὰ δωσετε τὴν ψῆφο σας στοὺς ἀνίκανους θεατρίνους. Μα σεῖς σαν τιμια παλληκαρια σαν ἄνθρωποι μὲ πρωτοβουλία καὶ θέληση σιδερένια πῆτε τους: ***Σταματῆστε πιά. Ἡ ψυχή μας ξανάνοιωσε καὶ ἡ συνείδησή μας ξανακαινούργιασε. Ὅσα τομάρια πήρατε σᾶς φτάνουν· ὅσο ἵδρο καὶ αἷμα ἤπιατε σᾶς σώνει. Σταματῆστε πιά. Γιατὶ μιὰ κρυφὴ ἐκδίκηση φωλιάζει μέσα στὴ ψυχή μας. Ἐκδίκηση ποὺ σὰν φανερωθεῖ ἀλλοίμονό σας.***

Αὐτη τὴν ἀπάντηση νὰ δώσετε παιδιὰ καὶ στοὺς θεατρίνους καὶ στοὺς μεσιτάδες των, τὰ κοινωνικὰ αὐτὰ ἀχόρταγα ὄρνεα, ποὺ θὰ τολμήσουν νὰ σᾶς γυρέψουν τὸ ψῆφο σας.

Παλαιόκαστρος **Μ. Μίδης.**

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 4707 Ἀθήνα 17 ὥρα 8 π.μ.

— Τηλεγραφοῦν ἀπ' τὸ Παρίσι πὼς καταγγελθηκε ἡ Ἐμπορικὴ Ἑλληνογαλλικὴ σύμβαση. Λένε πὼς εἶναι πιθανὸ να καταγγελθεῖ κι' ἡ βιομηχανικη.

— Ἡ «Ἡμέρα» κατακρίνει τὴ Γαλλία γι' ἀφτὴ την ἀκύρωση τῆς σύμβασης καὶ λογαριάζει πὼς τα Ἑλληνικα εἴδη ποὺ τραβάει ἡ Γαλλία εἶναι τὸ ἕνα τρίτο ἀπ' τὰ Γαλλικὰ ἐμπορέματα ποὺ ξοδιάζουνται μέσα στὴν Ἑλλάδα. Γι' ἀφτὸ ἡ Γαλλία θὰ ζημιωθεῖ πολὺ ἀπ' τὴν καταγγελία ἀφτῆς τῆς σύμβασης.

— Ἡ «Ἐφημερίδα τῶν συζητήσεων» τονίζει πὼς ἡ διακοπὴ τῶν ἐμπορικῶν σχεσεων ἀνάμεσα στὴν Ἑλλάδα—Γαλλία καὶ Γαλλία—Πορτογαλλία θὰ κοστισει ἀκριβὰ στὴ Γαλλικὴ βιομηχανικη κίνηση.

— Στὴ Γαλλικὴ πρεσβεία τῆς Ἀθήνας ὑπαρχει τηλεγράφημα ποὺ ἐπιβεβαιώνει τὴν ἀποτυχια τῶν Γαλλοελληνικῶν διαπραγματεύσεων γῦρο στὴν ἐμπορικὴ σύμβαση.

— Ὁ Ζαΐμης ὕστερα ἀπὸ ἐπίμονες παρακλησες τῶν διαφόρων Σωματείων, ἐμόρφωσε τὴ γνώμη νὰ κατεβεῖ στὶς ἐκλογές, καὶ να πραματοποιήσει τὶς προσπάθειες τοῦ κόμματός του.

— Ὅλοι οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ θὰ λάβουν μέρος στὴ γενικὴ συνεδρίαση ποὺ θα γίνει σὲ λίγες μέρες. Σ' ἀφτη θ' ἀντιπροσωπεφτοῦνε δεκαπεντε χιλιάδες.

— Τὸ ὑπουργεῖο τῆς Συγκοινωνίας ἔστειλε σ' ὅλες τὶς ξένες πρεσβεῖες τὸ φάκελλο δημοπρασίας για τὴν ὕδρευση τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Πειραία μὲ τεχνιτὴ λίμνη ποὺ θὰ γενεῖ στὸ Μαραθῶνα. Οἱ προσφορὲς γιὰ τὴ Δημοπρασια θὰ γίνουνται δεχτὲς ὡς τὶς 3 τοῦ Μάρτη τοῦ 1924.

— Μαθαίνουμε ἀπ' τὴ Σόφια πὼς ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου τηλεγραφεῖ πὼς ὁ πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας επέδωκε στὴ Βουλγαρικη Κυβέρνηση ἔντονη διακοίνωση. Στὸ ἔγγραφο αὐτο μέσα ἡ Σερβία λέγει πὼς ἔχει πληροφορίες πὼς Βούλγαροι κομιτατζῆδες ἑτοιμάζουνται νὰ εἰσβάλουν στὸ Σερβικὸ ἔδαφος. Ἂν γινόντανε κἄτι τέτοιο ἡ Σερβια δηλώνει πὼς θὰ το θεωρήσει «ἀφορμη πολέμου», καὶ μὲ τὴν πρώτη Βουλγαρικη συμμορία ποὺ θὰ περάσει τα σερβικὰ σύνορα, ὁ σερβικὸς στρατὸς θὰ εἰσβάλει στὴ Βουλγαρια καὶ θὰ καταλάβει ἐπίκαιρα σημεῖα.

— Τὸ διάβημα αὐτὸ ἐπροκάλεσε σοβαρὲς ἀνησυχίες στὴ Σόφια. Ἔγινε ἀμέσως ἔκτακτο ὑπουργικὸ Συμβούλιο κ' ἀποφάσισε νὰ δώσει ἐγγυήσεις στὴν Σερβικὴ Κυβέρνηση. Ὅσοι Βούλγαροι ὑπουργοὶ ἀπουσιάζανε στὶς ἐπαρχίες γύρισαν πίσω γρήγορα.

— Οἱ Ἰταλοσερβικὲς σχέσεις καλλιτερεύουν. Και τα δυὸ Κρατη κατάθεσαν στὴ Γραμματεία τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τις Συνθῆκες τοῦ Ραππάλο καὶ τῆς Ἁγίας Μαργαριτας καὶ συμφώνησαν να λυσουν τη διαφορὰ ἀναμεταξύ τους. Οἱ διαπραγματεύσεις πολὺ πιθανὸ νἀρχίσουν σήμερα.

— Τηλεγραφοῦν στὰ Εὐρωπαϊκὰ φύλλα πὼς οἱ Ιταλοὶ ὑπάλληλοι ἔφυγαν ἀπ' τὴν Κέρκυρα καὶ πὼς ἡ Ἑλληνικὴ ἀστυνομία ξανάπιασε τὴν ὑπηρεσια της. Ἡ Ἑλλ. Κυβέρνηση πῆρε πληροφορίες ἀπ' τὴν Κέρκυρα πὼς οἱ Ἰταλοι τοιμάζουνται γιὰ νὰ μᾶς τὴν ἀδειάσουν.

— Το Καραγάτς παραδόθηκε προχτὲς ἡ ὥρα ἕντεκα στονς Τούρκους ἀπ' τὸν Ἕλληνα ἀντιπρόσωπο κ. Μαβρουδῆ. Κανένας Ρωμιὸς δὲν ἀπομένει μέσα.

— Ὁ Σερβος ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας και τοῦ Ἐμποριου περιμένεται σήμερα στὴ Σαλονικη γιὰ νὰ ἐπισκεφθεῖ τὴν Ἐλεύθερη οἰκονομικὴ Ζώνη.

Ἀρ. 23179 Ἀθήνα 17 ὥρα 10 π.μ.

— Ἡ Βουλγαρία ἀπάντησε ἐπίσημα στὸ διάβημα τῆς Σερβίας ἐκφραζοντας τὴν ἔκπληξή της για τη συγκέντρωση τῶν Σέρβικων στρατευμάτων στὰ σύνορά της, και ὑπόσχεται νὰ παρει τετια μέτρα ὥστε νὰ διαλυθοῦν οἱ κομιτατζῆδες.

— Ἡ Ἀγγλία δήλωσε πὼς ἀποσύρει τὰ στρατεύματα της ἀπ' τὸ Ρούρ. Πάνου σ' αὐτὸ θὰ κάνει καὶ μια προκηρυξη σ' ὅλον τὸν κόσμο ποὺ θὰ δικαιολογεῖ τὴν ἀπόφασή της αὐτη.

— Οἱ Τοῦρκοι ὑπάλληλοι ποὺ ἔχουν ὁρισθεῖ γιὰ νὰ παραλάβουν την Ἴμβρο καὶ τὴν Τένεδο, ξεκινουν γιὰ ἐκεῖ.

— Στην Ἰταλια παρατηρεῖται ἐξέγερση τῶν φασιστάδων ἐνάντια στὴ Γαλλία και τὴν Ἀγγλία γιὰ τὴ στάση ποὺ κράτησαν στο Ἑλληνοϊταλικὸ ζήτημα.

— Οἱ «Τάϊμς» τονίζουν πὼς κιᾶν ἀκόμα ἡ ἔκθεση τῆς διακριτικῆς Ἐπιτροπῆς τυχει νἄργει ουσμενης γιὰ την Ἑλλαδα, δὲ θα πληρώσουμε τιποτα παραπανου ἀπ' τὰ 50 ἑκατομμύρια λιρέττες, καὶ καμμιὰ ἀξιωση παραπάνου ἀπ' αὐτο τὸ ποσο δὲ δικαιουται νἄχει ἡ Ιταλία.

— Ὁ «Μικρὸς Παρισινος» γράφει πὼς ἡ λύση τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ ποὺ ἔγινε εἶναι πολὺ εὐχάριστη γιατὶ δὲν προσβάλλει κανέναν ἀπ' τοὺς δυό, καὶ ἱκανοποιεῖ καὶ την Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν. Ἡ «Καθημερινὴ» γράφει πὼς ἡ Πρεσβευτικὴ Συνδιάσκεψη κατόρθωσε νὰ μὴν ἐπιβληθεῖ ὁ Μουσσολίνη στοὺς δ εθνεῖς πολιτικοὺς μὲ τον τρόπο ποὺ ἐπιβλήθηκε μὲς τὴν Ἰταλια.

— Τὸ μεγαλο Ἐγγλέζικο θωρηχτὸ «Αἴρον Δοὺξ» ἔφυγε ἀπ' τὴν Πολη.

— Ὁ Ζαΐμης θα δηλώσει αὔριο τὶς τελειωτικές του ἀποφάσεις ἂν θὰ κατέβη στις ἐκλογές.

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Ὁ ΣΕΣ Ἀνεμώτιας ἐκφράζει τὶς θερμές εὐχαριστίες του εἰς τὴν οἰκογένεια τοῦ κ. Γ. Χατζηγεωργίου διότι κατέθεσε στὸ ταμεῖο του δραχμὲς τρακόσιες (ἀριθ. 300) εἰς μνήμην τοῦ πεθαμένου υἱοῦ της Χριστοφόρου.

***

Κανάγιωτης Ν. Μισρασγεντὴς

Μαρία Χ. Κακάμπουρα

παντρεφτηκαν

Ὁ ΣΕΣ Πολιχνίτου τοὺς εὔχεται ἀνθόσπαρτη ζωή.

***

Τὸ νέο Δ. Συμβούλιο τοῦ ΣΕΣ Μεσοτόπου ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνη του πρὸς τὸν συνάδελφο Ἀναστάσιο Κελαϊδίτη, καὶ κυρίως σὲ κεῖνου τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν ἱκανότητα χρωστάμε τὴν συγκρότηση τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐφέδρων μας, ποὺ τόσο θετικὰ ὠφέλησε ὅλους μας.

Ἡ Ἐπιτροπή

Π. Μαντᾶς, Δ. Σκενδέρης, Γ. Κονδέλης, Β. Ἀναγνωστόπουλος, Α. Σκομβούλης.

***

Ὁ ΣΕΣ Ἀνεμώτιας συλλυπεῖται ὁλόθερμα την οἰκογένεια τοῦ πολυαγαπημένου πεθαμένου συναδέλφου Χριστοφόρου Χ" Γεωργίου. Ὁ μακαρίτης ἀφοῦ τέσσερα ὁλάκαιρα χρόνια ἔτρεξε στὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδας με το μάνλιχερ στὸ χέρι καὶ τὸν σεβάστηκαν τὰ βόλια τοῦ ὀχτροῦ βρῆκε τὸ χάρο στὸ χῶμα τῆς πατρίδας του. Οἱ συνάδερφοί του ποὺ κατάθεσαν τὸ στεφάνι τῆς ἀγάπης τους πάνου στὸν τιμημένο νεκρό, τοῦ εὔχονται λαφρὺ τὸ χῶμα τῆς μητρικῆς του γῆς.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

Καπνῶν καὶ Σιγαρέττων

ΕΠΑΜ. ΤΖΙΒΟΓΛΟΥ

(Ἐπὶ τῆς Προκυμαίας)

Τακτικὴ Παρακαταθήκη τῶν ἑξῆς εἰδῶν

Γιαννουκάκη Ἀθηνῶν

ΠΡΩΤΗΣ. Ἔξτρα Παν, Eden, Φελλά, Ego, Φλέρτ.

ΔΕΥΤΕΡΑΣ. Eden, Ἄρης, Ὄσσα, Ideal.

Γιαννουκάκη Θεσσαλονίκης

ΠΡΩΤΗΣ. Αὐγή, Μπάφρα, Eden σκέτο.

ΔΕΥΤΕΡΑΣ. Κίρκη καὶ Καπνὰ Δευτέρας καὶ Τρίτης.

Καρακίτη Βόλου Αης Venus Extra, Extra Venus ψιλὰ τῶν 28 σιγαρέττων. Βας Αὔρα, Καπνὰ Βας καὶ Γης.

Καρέλια, Ξηρομέρου, Λαμίας, καπνά, σιγάρα Α'. καὶ Β'.

Καραβασίλη, Ματσάγγου, Μαρούλη Αης καὶ Βας.

Ὡς καὶ ὅλα τὰ εἴδη τῶν ἐπιτοπίων Καπνῶν καὶ Σιγαρέττων, Χονδρικῶς καὶ Λιανικῶς εἰς τὰς τιμὰς τῶν Ἐργοστασίων.

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	Δρχ.	100
Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ	Δολλ.	4
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερλ.	1

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρομὲς τἀνάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουν τὴ χρονιάτικη συνδρομή τους, πέρνουν δωρεὰν κάθε λογοτεχνικὴ ἔκδοση ποὺ θὰ κάνει ἡ φημερίδα μέσ το χρόνο.

Γιὰ τὶς ρεκλάμες ἰδιαίτερες συμφωνίες.

= *Τὸ φύλλο δραχμὴ μία* =

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Σεπτέβρης 17

— *Ἡ Ἰταλία φαίνεται πὼς ἄρχισε νὰ τὸ χωνεύει πὼς τὸ κόλπο της γιὰ τὴν Κέρκυρα ὲν εἶναι γιὰ νὰ χρονίσει. Σίγουρα πὼς ἂν ἡ Ἀγγλία καὶ κατόπι ἡ Γαλλία δὲν ἔσφιγγαν τὰ δόντια τους, ἡ Ἰταλία δὲν τόχε σκοπὸ νὰ τὸ κουνήσει ἀπ' τό νησί, ποὺ μὲ τόσο φασιστικὸ τρόπο κυρίεψε ὁ Μουσσολίνη. Κι' ὁ Μουσσολίνη δὲν τόλμησε κοντὰ στὴν ἐσωτερικὴ ἀντιδραση ποὺ ἔχει τῶν Ἰταλῶν σοσιαλιστῶν ποὺ περιμένουν εὐκαιρία νὰ τὸν ἀναποδογυρίσουν, νὰ προσιέσει κ' ἐξωτερικὲς ἀνωμαλίες μὲ τὶς δυὸ μεγαλες Δυνάμες.*

— *Ἡ ἀντιφασιστικὴ στάση τῆς Σερβίας ἀντίκρυ στοὺς Βουλγόρους στρατοκράτες εἶναι ἀκόμα ἕνα σπουδαῖο Βαλκανικὸ γεγονὸς πιὸ δὲ μᾶς εἶναι ἀδιάφορο. Μολὶς οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτοὶ εἴδανε τὶς Σερβικὲς μεραρχίες ἕτοιμες νὰ χυμήξουνε μέσα στὰ Βουλγάρικα σύνορα βάλανε πολὺ νερὸ στὸ σωβινιστικὸ κρασὶ τοῦ τυχοδιωκτισμοῦ των. Ὑποθέτουμε πὼς μὲ τὸν ἴδιο σπάρο θὰ πέσει καὶ τὸ δεύτερο τρυγῶνι, καὶ θὰ γλυτώσουμε καὶ μεῖς ἀπ' τὶς πλιατσι. καδόρικες μηχανορραφίες τῶν Βουλγάρων.*

— *Στὰ σημερινά μας τηλεγραφήμα. α εἶναι μιὰν εἴδηση ποὺ θἄχει ἴσως δυνατὸν ἀντίχτυπο στὴ διεθνῆ διπλωματία καὶ τὶς ἐπίσημες καὶ τυπικὲς συμμαχικὲς σχέσεις Ἀγγλίας—Γαλλίας ποὺναι δεμένες μὲ τὴν μπαμπακερὴ κλωστή. Ἡ Ἀγγλία τραβάει τὸ στρατό της ἀπ' τὸ Ρούρ καὶ τοιμάζει μιὰ διεθνῆ ἀνακοίνωση γιὰ νὰ ξηγήσει τὴ στάση της αὐτὴ ἀντίκρυ στὴν Γαλλία, Γιατὶ ὁ Ἀγγλικὸς Στρατὸς αὐτὸς τοῦ Ρούρ ἦτανε ὁ χειροπιαστὸς κρίκος τῆς πολεμικῆς συμμαχίας τῶν δυὸ μεγάλων Δυνάμεων πιὧχε ἀπομείνει ἀπ' τὸν κοινὸν ἀγῶνα τους ἐνάντια στὴ Γερμανία. Μὲ τὴν ἴδια χειρονομία ἡ Ἀγγλία δημιουργεῖ μιὰ νέα διπλωματική της θέση ἀντίκρυ στὴ Γερμανία, καὶ στὶς ἀξιώσεις τῶν Γάλλων κεφαλαιοκρατῶν γιὰ νὰ ἐλβιάσουν τὸν παράγη. Θὰ περιμένουμε τὴν Ἐγγλέζικη αὐτὴ ἀνακοίνωση γιὰ νὰ δοῦμε περισσότερο καθορισμένες αὐτὲς τὶς νέες καταστάσεις ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἀναχώρηση τῶν Ἐγγλέζων ἀπ' τὸ Ρούρ.*

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Ι. ΜΑΝΩΛΑ

Ὁδὸς Ταχυδρομείου – Μυτιλήνη
Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ
Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ
Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ μέλλοντες νὰ ταξειδεύσασι διὰ Μεξικὸν ὅπως διέλθωσιν ἐκ τοῦ Γραφείου τῶν κ. Ἀθηναίου καὶ Πρωτοΐλη Στοὰ Γούτου 7 ἵνα λάβωσι σχετικὸς ὁδηγίας, τοῦ Προξενείου,

1—3

Ἐκαπνίσατε τὰ νέα τσιγάρα τοῦ Βαρβαγιάννη :

;;; ΦΑΙΔΡΑ ;;;

Μόνον μὲ 3.50 λιανικῶς

Δοκιμάσατέ τα καὶ θὰ δῆτε οἰκονομίαν, ὑγείαν, καὶ ἀπόλαυσιν καπνιστοῦ. Τὰ καπνὰ τρίτης ποιότητος δρ. *2.50.*

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΤΟΥ ΣΕΣ

Διάφορες φῆμες κυκλοφοροῦνε σ' Ἀθηναϊκὰ φύλλα καὶ στοῦ κοσμου τὰ στόματα γιὰ ὑποψήφιου; τῶν ἐφέδρων μας. Ξαίρουμε πολὺ καλὰ τὰ ἑξῆ,: α'. Πὼς ὁ ΣΕΣ δὲν *ἔχρισε κανέναν* ἀκόμα δικότου οὔτε πολιτη οὔτε ἔφεδρον. Οὔτε τὸν κ. Καραπα ἀγιώτη ἐπομένως ποῦναι μόνιμος; ἀξιωματικὸς καὶ δὲν ἔγινε κανένας λόγος ἀκόμα ἂν θὰ τὸν ὑποστηρίξει ὁ ΣΕΣ ἢ ὄχι.

β'. Πὼς σύμφωνα μὲ μία διαταγὴ τῆς Ἐπαναστασης; ὅταν πρωτοϊδρύθηκε ὁ ΣΕΣ, *κανένα μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλει κάλπην βουλευτοῦ.* Αὐτο το παραδέχτηκε ἡ παλαια προσωρινη Ἐπιτροπὴ μὲνθουσιασμό, γιατὶ κανένας μας δὲν ἤθελε νὰ ἐπιτρέψει στοὺς ἐχθρούς μας να πεῖ πὼ, *μεταχειριστήκαμε τὴν δύναμη τῶν ἐφέδρων γιὰ νὰ πάρουμε τὴν ψῆφό τους, πουλώντας τους ὁπισθόβουλα καὶ φαυλοκρατικὰ ὅλες τὶς ἐκδουλεύσεις ποὺ τοὺ, κάναμε μὲ τὴν ὑποστήριξη τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῶν Ἀρχῶν καὶ μὲ τὰ λεφτὰ τῶν λαϊκῶν ἐράνων, ὡςἀτομικὴ δουλιὰ μὲρουσφετολογικὴ παλλιοκομματικὴ μορφή.*

Ὕστερα ἀπ' αὐτὴ τη διαταγὴ ἔδωκε τότες τὴν παραίτησή του ἀπ' τὴν Προσωρινὴ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ΣΕΣ κιὁ συναδελφος κ Α. Νικολαΐδης, ποὺ δήλωσε παλληκαρίσια πὼς ἔχει σκοπὸ νὰ πολιτευθεῖ. Ἡ καινούρια Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τῶν ΣΕΣ ἐπισημοποίησε αὐτὴ τὴν περήφανη ἄποψη ἀκόμα καλίτερα. Ὑπόγραψε πρωτόκολλο ποὺ ὅλα τα μέλη της δηλώνουν πὼς ΔΕΝ ΘΑ ΠΟΛΙΤΕΥΘΟΥΝ *κιοὔτε θὰ μεταχειριστοῦν τὸ κῦρος τοῦ ΣΕΣ* γιὰ νὰ ψηφοθηρίσουν για λογαριασμὸ τρίτου. Ἂν ἐνδιαφερνοῦν προσωπικῶς γιὰ κανέναν πολιτευόμενο τότες θἀντιπροσωπεύουν τὸ ἄτομό του, καὶ τίποτ' ἄλλο ἀπ' τὸ ἄτομό τους. Ὅσοι λοιπὸν δ.αδίδουν ὑποψηφιότητες, μελῶν τῆςΚεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Σ.Ε. Σ. γιὰ τὶς ἐκλογὲς πρέπει νὰ ξέρουν πρῶτα ἀπ' ὅλα πὼς τὰ μέλη τη, εἶναι *τελείως ἀνοπισθόβουλα, ἀπολύτως περήφανα* καὶ *μακρυὰ ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἐκμετάλλευση τῶν ἐφέδρων.*

ΤΟΥΡΚΑΡΒΑΝΙΤΙΣΜΟΙ

Ἕνας στρατὸς ἀπὸ ἄνεργους ἐφέδρους γυρίζει πεινασμένος στοὺς δρόμους. Ἡ Ἐπανάσταση βγαζει διαταγὲς πάνου στὶς διαταγὲς για νὰ δώσει νὰ καταλάβουν *ὅλοι οἱ ἐργοδότες, ἐπίσημοι καὶ ἀνεπίσημοι* πὼς, ἔχουν *ὑποχρέωση* νὰ δίνουν δουλιὰ σαὐτοὺ, τοὺς πολεμιστὰς ποὺ φτώχεψαν, ποὺ χάσαν τὴ δουλειά τους, ποὺ πειναν τώρα, μόνο καὶ μονοχὰ γιὰ νὰ κάνουνε *ἔργο* ὅσα οἱ διάφοροι συλλαλητηριζῆδες καὶ ζητωκράχτηδες φωνάζανε στὴν πλατεῖα τῆς Ἐπαναστάσεως πετῶντες τὰ καπέλλα τους στὸν ἀγέρα. Αὐτὰ τὰ λέμε σήμερα γιὰ τὴ Γεωργικὴ Ἐπιτροπὴ Μιτυλήνης ποὺ ἐξακολουθεῖ νἄχει ἀγρυφύλακα ἕνα τουρκαρβανίτη, προσιετεύοντάς τον ζηλιάρικα σὲ κάθε πρόταση γιὰ νὰ διοριστεῖ στὴ θέση του κανένας πεινασμένος ἔφεδρος. Ὅλους αὐτοὺς τοὺς κοτζαμπασικους τύπους ἄ, τοὺς πέρνουν ὑπὸ σημείωση οἱ ἔφεδροί μας κ'οἱ γονεῖς των κ'οἱ συγγενεῖς των.

Καὶ σὰν ἀποκατασταθοῦνε φυσιολογικὰ τὰ πράματα καὶ μπορέσουμε νὰ πάρουμε τὴν αὐτοδιοίκηση τοῦ τόπου μας ἀπ'τὴν Παλιὰ Ἑλλάδα, ἄ, τοὺς λυώνουμε κότου ἀπ' τὸν ὄγκο τῶν μαύρων των ψήφων κάθε φορὰ ποὺ θὰ τολμήσουν νὰ γυρέψουνε θέση στὴ διοίκηση τῶν κοινῶν πραγμάτων. Ἐν τῶ μεταξὺ δὲ θὰ κάνει ἄσκημα ὁ ΣΕΣ νὰ ναταγγείλει τὴν ἀντίδραση αὐτὴ ποὺ σημειώνουμε στὴν Ἐπανάσταση, γιὰ νὰ δῆ πὼς ἀντιλαμβάνουνται καμπόσοι τὰ καθήκοντά τους καὶ τὶς διαταγές της.

Η ΚΑΜΠΙΑ

Ἡ κίνηση κάμπια τῆς Λεσβιακῆς δημοσιογραφίας, τὸ ξένο ἐμπυασμένο σπυρὶ ποὺ βρωμάει τὸ Νησί μας ὅλα τά τελευταῖα χρόνια ποὺ λεῖπαν οἱ ἔφεδροι, κιὅλοι οἱ σκῦλοι ἀλέθανε κιἀλεστικὰ δὲ δίναμε στὸν ὑπομονητικὸ αὐτὸν τόπο, ἔχει λυσσάξει. Ὁ humunculus τοῦ «Φῶς» βλέποντος πὼς κάθε τίμιος Μυτιληνιὸς ἀποφεύγει νὰ τοῦ δώσει δικηγορικὴ δουλειὰ, γιὰ μὴν ξεχειᾶ τὴν τέχνη ἄρχισε νὰ κάνει γραμμὴ μηνύσεις ἐνάντια στὰ ντόπια φύλλα. Μιὰ μαντιλιὰ τέτιες ἔχει ὁ «Ἐλ. Λόγος» κιὁ «Βούρδουλας» καὶ ἄλλες δυὸ τώρα τελευταία ἡ «Καμπάνα». Ἡ πρώτη εἶναι γιὰ τὸ ἀρθράκι τοῦ «Ἐλ, Λόγου» πὺ ἀναδημοσιέψαμε, γύρω στὸ φονικὸ τοῦ πρόσφυγα ποὖγινε στὸ κρεβεῖο τοῦ Γκιουμπέκα. Ἡ δεύτερη εἶναι γιὰ μιὰ καμπανιὰ μὲ τὸν τίτλο «Ἀκόμα» τοῦ φύλλου μας τῆς 4 τοῦ Σεπτέμβρη. Γιὰ ὅσους δὲν τὸ θυμοῦνται τὸ ξανοβίζουμε ἀμέσως παρακάτω.

ΑΚΟΜΑ

Μέσα σὅλη τὴ πίκρα ποὺ νιώθει ὅλος ὁ κόσμος αὐτὲς ιὶς μέρες, καὶ μέσα σὅλο τὸ σπαραγμὸ ποὺ γίνεται σὲ κάθε Ἑλληνικὴ ψυχή, βρῆκε καιρὸ τὸ κατακίτρινο δικηγορέλλι τῆς Μενιδιάτικης ἀποστολῆς νὰ μᾶς δείξει τὴν ἠλίθια φάτσα τοῦ χαλβαδένιου του Στρατηγοῦ, νὰ μᾶς πῆ καὶ τὶς γνῶμες του, καὶ νὰ μᾶς συμβουλέψει καὶ τὴν Ἐπανάσταση νὰ παραιτηθεῖ γιὰ νὰ ἔρθει ὁ Νικόλαος καὶ ὁ Ἰωάννης, καὶ γιὰ νὸ ἱκανοποιηθεῖ ἡ Ἰταλία τοῦ Μουσσολίνη, τοῦ Μεταξᾶ καὶ τοῦ Λιακοπούλου, ἡ Ἰταλία ποὺ χάϊδεψε τὸν Τοῦρκο, ποὺ προστάτεψε καὶ φιλοξένησε ὅλους τοὺς Νικόλαους; καὶ τοὺς Κωνσταντίνου, καὶ τοὺς σκλάβους; τῆς καμαρίλλας των, ἡ Ἰταλία ποὺ κυνήγησε λυσσασμένα κάθε προσπάθεια γιὰ ἀνασυγκρότηση τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ποὺ ὑποστήριξε καὶ ὑπ στηρίζει μὲ πίθος καθέναν παλιανθρωπάκο ποὺ ὑπόσχεται νὰ τὸ ταπεινώσει. Κι' ὁ χιμπατζῆς αὐτὸς τῆς Ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας ψωμιζεται ἀκόμα ἀναμεσό σας, ὦ ἀξιολιτρευτοι ἄδρες Μυτιληναῖοι.

ΠΟΛΥ ΣΥΧΑΜΕΡΟ!

Ἡ ἐγκατάσταση τῶν πρόσφύγων ἐξακολουθεῖ κανονικὰ στὸ Νησί μας. Οἱ πρόσφυγες παρακολουθοῦνε μὲ θερμὴ εὐγνωμοσύνη τὸ ἐνδιαφέρο τῆς Ἐπαναστάσεως γύρου στὸ ζήτημά τους, ποὺ κρατεῖ τὴν Κυβέρνηση τόσο ἀποσχολημένη ἀκόμα καὶ στὶς πιὸ δύσκολες στιγμὲς ποὺ περνᾶ μὲ τὰ ἐπισόδεια ποὺ τῆς δημιουργοῦν οἱ ἐξωτερικοι καὶ ἐσωτερικοι ὀχτροί.

Ἐκεῖνο ποὺ δὲ μᾶς ἀρέσει μονάχα εἶναι μιὰ προσπάθεια ποὺ πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅσο ἀστεῖα κιἂν φαίνεται καὶ στὰ μάτια μας καὶ στὰ μάτια τῶν προσφύγων. Ἡ προσπάθεια νὰ ἐκμεταλλευτοῦν — ἕνα δυὸ κύριοι—ὅλην αὐτὴ τὴ σιοργὴ καὶ το ἐνδιαφέρο τῆς Ἐπανάστασης καὶ τῶν διοικητικῶν της ὀργάνων γιὰ ἀτομικὲς ιους κοῦφες κενοδοξίες. Οἱ κύριοι αὐτοὶ λίγο ἀκόμα καὶ θὰ πιστέψουν κιοἱ ἴδιοι πὼς *αὐτοὶ* ἐγκατέστησαν τοὺς πρόσφυγες, *αὐτοὶ* τοὺς δίνουν ἐπίδομα, *αὐτοὶ* τοὺς δίνουν στέγη, *αὐτοὶ* τοὺς δίνουν χωράφι.

Οἱ πρόσφυγες βέβαια γελᾶνε μπροστὰ σὅλο αὐτὸ τὸ ἱδροκόπημα τῶν ἐπιτηδείων γιὰ νὰ παίξουνε τὸν εὐεργέτη τῆς φτώχιας των. Μὰ ἐμεῖς ἀηδιάζουμε μπροστὰ στὴν ἄνιερη προσπάθεια καὶ λυπούμαστε ποὺ ἐκεῖνοι ἴσα ἴσα ποὺ παίζουν αὐτὸν τὸν περίεργο ρόλο εἶναι πάλι ἀνάμεσα ἀπ' τὴν τάξη τὴν προσφυγική. Θέλουν νὰ ἱκανοποιήσουν τὴ ματαιοδοξία τους μὲ τὸν γενικὸ πόνο; Μὰ αὐτὸ εἶναι συχαμερό! πολὺ συχαμερό!

ΣΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ

Στὸν Σεβαστό μος Μητροπολίτη εἴχομε ὑποβάλει μιὰ φύσταση τότες ποὺ πρωτόρθε, ἀπ' αὐτὲς ἐδῶ τὶς σιῆλες. Τὴν ξανοὑποβάλλουμε μαζὺ μὲ μιὰ δεύτερη μὲ τὴν καράκληση νὰ τὶς προσέξει ὅσο πρέπει, πράμα ποὺ δὲν μπόρεσε ὥς τὰ σήμερα νὰ κάνει ἴσως κουρασμένος ἀπ' τὴν ἀδιαθεσία ποὺ τὸν τυραγνεῖ. Ἡ πρώτη μας παράκληση ἦτανε ν'ἀλλάξει πιὰ ὅλου, τοὺς παλιοὺς ἐπίτροπους καὶ νὰ βάλει *καινούριους.* Καινούριους στὰς μεθόδους καινούριους; καὶ στὶς ἰδέες, καινούριους καὶ στὰ μιαλά. Ἄλλως τε κ'ἡ περίοδο τῶν παλιῶν ἔχει κλείσει.

Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ πάνε νὰ ξεκουραστοῦνε. Φτάνει ποὺ τόσα καὶ τόσα χρόνια κατὰ σειρὰ δούλεψαν στὸν Νιὸν τοῦ Θεοῦ. Ἡ προσκολλησή των αὐτὴ βέβαια στὸ καθῆκον μᾶς συγκινεῖ ὅλους. Μὰ αὐτὸ δὲν εἶναι λόγος γιὰ νὰ γίνει ἡ ὑπηρεσία τους ἰσόβια.

Ἡ δεύτερη παράκληση ποὺ θέλουμε νὰ κάνουμε τοῦ Μητροπολίτη μος εἶναι νὰ σφίξει λιγάκι τὰ λουριὰ τῶν παπάδων μας. Ἡ ἱεραρχικὴ πειθαρχία στὴ Μητρόπολή μας δὲν εἶναι παραδειγματική. Ἂν πιστεύουμε ἀκόμα πὼς κάποιον ἀνώτερο σκοπὸ ἔχει νὰ ἐκπληρώσει ἡ θρησκεία, τότες πρέπει νὰ σιγουράρουμε τὴν τάξη ἀνάμεσα στὸ ἱερατεῖο, καὶ νὰ κάνουμε τὴν κοινωνική του ἐμφάνηση ἀκόμα πιὸ σεμνὴ καὶ ἀκόμα πιὸ σοβαρὴ ἀπὸ ὅτι εἶναι.

Η ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Ἀκόμα ἕνα διαλεχτὸ ὄνομα ἀπ'τὸ ἐπιτελεῖο τῆς «Καμπάνας» μᾶς φεύγει. Ἡ Σίτσα Καραϊσκάκη. Ἡ ποιήτρα μὲ λεπτὸ αἴσθημα, ἡ δασκάλα μὲ τὸ φωτεινὸ ποιδαγωγικὸ μιτάλο, ἡ διαλεχτὴ διηγηματογράφος τοῦ «Ἀδέρφου». Ἡ δεσποινὶς Καραϊσκάκη φεύγει στὴ Γερμανία γιὰ νὰ παρακολουθήσει ἀνώτερες σπουδές. Τῆς εὐχούμαστε θριάμβους καὶ περιμένουμε τὴ μακρινὴ συνεργασία ποὺ μᾶς ὑποσχέθηκε φεύγοντας, μαζὺ μὲ τὴ συνεργασία τοῦ ἄλλου ξενητεμένου μας τοῦ Μιλτου Κουντουρᾶ.

«ΕΑΝ ΜΗ ΓΙΝΕΤΕ ΩΣ ΤΑΥΤΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ.. »

ΧΡΙΣΤΟΣ

Ὁ συμπολίτης μας κ. Π. Φ. Καμπούρης κατάθεσε στὸ Ταμεῖο τοῦ Σ. Ε. Σ. δρ. 2109.50. Τὸ ποσὸν αὐτὸ μαζεύτηκε ἀπὸ μιὰ θεατρικὴ παράσταση ποὺ δώσανε ἀνάμεσα σὲ γνωστές τους οἰκογένειες αὐτοὶ ἐδῶ οἱ μικροσκοπικοὶ ἐρασιτέχνες : Ζαννέτα Σιφναίου. Ρίτα Σιφναίου. Νανῆς Σιφναῖος. Μ. Κούμπας. Σ. Κέπετζης. Ν. Χ'' Δῆμος. Λελῆς Χ'' Δῆμος. Ζανῆς Καμπούρης. Κ. Καμπούρης. Ἀντιγόνη Κούμπα. Τὸ ἔργο ποὺ παίξανε ἦτανε μιὰ ἐπιθεωρησούλα παιδιάτικη τοῦ κ. Καρακάση. «Ἡ μικρὰ Ἀντάντ».

Τὰ παιδάκια αὐτὰ ποὺ τόσο εὐγενικὰ καὶ πολιτισμένα ξαίρουνε νὰ ἐνδιαφέρουνται γιὰ τὸν μεγάλον Ἀνθρώπινο πόνο, τὰ εὐχαριστοῦνε οἱ ἔφεδροι τοῦ ΣΕΣ, καὶ τοὺς δηλώνουν πὼς σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία τους τὰ λεφτὰ αὐτὰ θὰ μποῦνε στὸ ταμεῖο γιὰ τὴν περίθαλψη τῶν φθισικῶν πολεμιστῶν.

ΟΙ ΞΕΠΕΣΜΕΝΟΙ

Μαθαίνουμε πὼς κατασκοτώνουνται οἱ παλιοὶ γνωστοὶ καὶ πολὺ τριμμένοι γεγέδες τῆς κάλπης καὶ τῆς καλπιᾶς νὰ πάρουνε γιὰ ἐκλογικό τους σῆμα τὴν «*Ἄγκυρα*», μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ νησιοῦ μας μαγεμένοι ἀπ' τὴ λατρεία τους πρὸς τὸν Βενιζέλο ποὺ δημιούργησε τὸ σῆμα, θὰ γελαστοῦνε καὶ θἀκρεμαστοῦνε στὰ τσεγκέλια της. Εἶναι νὰ γελᾶ κανένας μαὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Δὲν κατάλαβαν ἀκόμα μ' ὅλη τὴν πολιτικὴ φινέντσα ποὺ διακρίνει τὸ ρουθούνι τους πὼς ὁ *λαός μας ἦταν Βενιζελικὸς* ΜΟΝΟ *ἐπειδὴ ὁ διευθύνων τὸ Κράτος ἦταν ὁ Βενιζέλος.* Τώρα ποὺ δὲν ὑπάρχει Βενιζέλος ὅλος ὁ λαόςμας τίναι ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ. Εἶναι ΜΟΝΑΧΑ μὲ τὴν Ἐπανάσταση. Θέλει δουλειά. Θέλει δημιουργία. Θέλει ἀνόρθωση. Οἱ παληοὶ μᾶς δείξανε πολὺ ὥραῖα *τί μπορούσαν νὰ κάνουνε χωρὶς Βενιζέλο.* Γιοὐτὸ θὰ τοὺς μαυρίσουμε ἀλύπητα, ὄχι τὴν «ἄγκυρα» τοῦ Βενιζέλου νὰ βάλουνε στὶς κάλπες τους, μὰ καὶ τὰ γιαλιά του, καὶ τὸ γενάκι του, καὶ τὸ ἡμίψηλό του ἀκόμα. *Τὸ ράσο δὲν κάνει τὸν καλόγερο.*

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε θερμὰ ὅσοι ἀπ' τοὺς φίλους πήρανε λογαριασμὸ πουλήσεως φύλλων καὶ δὲν τὸν ἔχουνε ξοφλήσει ἀκόμα, νὰ φροντίσουνε ὅσο μποροῦνε νὰ κάνουνε γρήγορα, ἂν ἀληθινὰ καταλοβαίνουν βαθειὰ τὴν ἀνάγκη τῆς ἐκδόσεως τῆς «Καμπάνας», καὶ τὴν ἀνάγκη νὰ ἐπικρατήσει καὶ νὰ ξαπλωθεῖ ἡ ἰδεολογία της. Παρακαλοῦμε ἀκόμα τοὺς φίλους τῆς ἐφημερίδας μας νὰ τὴν διαδίδουν καὶνὰ τὴνπροπαγαντίζουν παντοῦ ἄπου μποροῦνε, ἐγγράφοντες συνδρομητὲς γιὰ ἀναλαμβάνοντες τὴν πούλησι ὡρισμένου ἀριθμοῦ φύλλων.

Ἀλὰ Τούρκα!

— Σελάμ! Σελάμ! Σελάμ!

— Σελὰμ ἀλεϊκουμ! Μὰ γιατί χαιρετᾶς ἀλὰ Τούρκα ἀδερφέ;

— Δὲ χαιρετῶ. Καπνίζω. «*Σελὰμ*» εἶναι τὰ περίφημα τσιγάρα τοῦ Μπαρμπαγιάννη. Καὶ ἡ λέξη, ἔγινε σύμβολο τῶν καπνιστῶν ποὺ νιώθουν τί τοὺς γίνεται.

— «Σελάμ», λοιπόν. «Σελὰμ» ἀλεϊκιουμ καὶ ἀλεϊκιουμ «Σελάμ»!

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὑδρόμυλος παρὰ τὴν θέσιν Ἅγιος Δημήτριος ἔχων πριόνια στρογγυλὰ δυνάμενα νὰ σχίσουν 200 σανίδας ἡμερησίως ὡς καὶ ἀλευρόπετραν. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ ἀποτανθοῦν εἰς τὸν κ. Ζ. Παπαδόπουλον εἰς Ἀγιάσσον.

Ὁ συμπολίτης μας ἰατρὸς *ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡ. ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ*, εἰδικὸς παθολόγος, δέχεται ἐπισκέψεις ἐν τῷ Φαρμακείῳ Παλαιολόγου καὶ κατ' οἶκον.

Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν ἑκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευήν. 5—5

ΦΑΜΑ
ΦΑΜΑ
ΦΑΜΑ

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΟΡΘΡΙΝΟ

'Ακόμα ἀνήμπορο τὸ φῶς δὲ φτάνει
τῶν αὐγινῶν ὕπνων τὴ ροδισμένη
πάχνη ἀπ' τὰ μάτια νὰ σκορπίσει. Δένει
τὰ πάντα ἀκόμα ἡ σιγαλιά. Τλουπάνι
τὸ κῦμα τῶν μαλλιῶν σου γύρω πιάνει.
Καὶ στὸ ἔρημο τὸ τρίστρατο σκυμμένη
στὴ βρύση ἐμπρός, ὅσα λὲν οἱ κρυμμένοι
καϊμοί της στὸ σκαμνί σου, ποὺ ἔχει ὑ-[γράνει
συμπονῶντας, κρυφακοῦς. Μὰ ποιὰ λύπη
τὸ γάργαρο νερὸ νὰ σοῦ θυμάει
καὶ στέκεις θλιβερή; Κι' ὅμως γυρνάει
φαιδρὸ παντοῦ ξυπνῶντας καρδιοχτύπι,
μὲ τὴν αὐγὴ καὶ τὸ ὀρθρινὸ τραγοῦδι
τῶν πουλιῶν, τῆς χαρᾶς τὸ ἀγγελοῦδι

Βάσσος Ἐλεγᾶς

ΖΟΡΖ ΔΙΑΜΕΛ

Ο ΠΑΡΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

Λένε πὼς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἕνα πρᾶμα μπροστὰ στοὺς πόνους καὶ στὴ θλίψη· μὰ ἐγὼ ξέρω πολὺ καλὰ πὼς δὲν εἶναι ἀλήθεια αὐτό.

'Αγγελῆ! Ταπεινὲ καλαθοπλέχτη τοῦ φτωχοῦ καὶ εἰρηνικοῦ σου χωριοῦ, ποιὸς τάχα νἆσαι σὺ ποὺ οἱ πόνοι περνᾶνε σὰν νὰ μὴ σ'ἀγγίζουνε, καὶ τὸ μαρτύριο φαίνεται σὰν νὰ μὴ σὲ κάνει δυστυχισμένον;

Γιατὶ τάχα ἐσὺ νἄχεις αὐτὸ τὸ χάρισμα κι'ὁ Γρηγόρης ὄχι; Γιατὶ νἆσαι ὁ πρίγκηπας ἑνὸς κόσμου, στὸν ὁποῖο ὁ Γρηγόρης εἶναι ἕνας παρίας;

Νὰ ποιὰ εἶναι ἡ αἰτία ποὺ λέγω πὼς ὁ Γρηγόρης δὲν ἔχει καθόλου θάρρος· κ'ὕστερα δὲν εἶναι ὅπως λένε: καλὰ πληγωμένος».

Πρέπει νὰ ξέρετε πὼς οἱ ἄνθρωποι ποὺ περιποιοῦνται τοὺς λαβωμένους, λένε «καλὰ πληγωμένους» ἐκείνους ποὺ δὲν τοὺς προξενοῦνε μεγάλο κόπο, καὶ μεγάλη στενοχώρια.

Σ' αὐτὸ ἀπάνου λοιπὸν ὅλος ὁ κόσμος τοῦ νοσοκομείου θὰ σᾶς πεῖ πὼς ὁ Γρηγόρης δὲν εἶναι σίγουρα «καλὰ πληγωμένος».

Ὅλη τὴ μέρα, εἶναι πλαγιασμένος πάνω στὸ ἀριστερό του πλευρὸ ἐξ αἰτίας τῆς πληγῆς του, καὶ κυττάει τὸν τοῖχο. Τοὖχα πεῖ ἀπ' τὶς πρῶτες μέρες:

— Θὰ σοῦ ἀλλάξω τὸ κρεββάτι, καὶ θὰ σὲ περάσω στὴν ἄλλη γωνία. Ἔτσι θὰ κυττάζεις ὅλους τοὺς συντρόφους σου.

Μὲ τὴ φωνή του τὴν ὑπόκωφη καὶ σκυθρωπή, μοῦ ἀπάντησε.

— Ἄδικος ὁ κόπος. Εἶμαι καλὰ ἔτσι.

— Μὰ δὲν μπορεῖ νὰ δῆς τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὸ ντουβάρι.

— Αὐτὸ μοῦ φτάνει.

Ἔμεινε λοιπὸν σ' αὐτὴ τὴ θέση, κ' ἐκεῖ πάγω ἀναζητῶντας τον κάθε πρωΐ.

Μόλις οἱ νοσοκόμοι ἀκουμπήσανε τὸ χέρι τους στὸ κρεβάτι του, ὁ Γρηγόρης ἄρχισε νὰ φωνάζει μ' ἕνα θυμωμένο καὶ θλιβερὸ τόνο.

— Ἄ! Μὴ μὲ κουνᾶτε ἔτσι! Δὲν πρέπει νὰ μ' ἀγγίζετε! Ἄ!

Οἱ νοσοκόμοι ποὺ τοῦ εἶχα στείλει εἶναι κ'οἱ δυό τους ἄνθρωποι καλοκάγαθοι, καὶ πάντα τὸ ἴδιο καλόκαρδοι. Ὁ Χοντροβασίλης ἕνας πολύσαρκος καὶ τσιβδὸς κουντουρᾶς, κι' ὁ κ. Βουλᾶς ἕνας καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν, μὲ γρίζο γένι, καὶ μὲ δειλὲς καὶ φοβισμένες κινήσεις.

Πιάσανε τὸ Γρηγόρη μὲ τὶς μεγαλείτερες προφυλάξεις γιὰ νὰ τὸν τοποθετήσουν στὸ φορεῖο. Ὁ πληγωμένος κατακρίνει ἀπότομα καὶ μὲ χοντρόλογα κάθε τους χειρονομία.

— Ἄ! Μά, μὴ γυρνᾶτε ἔτσι σᾶς εἶπα. Διαόλοι! Δὲν καταλαβαίνετε πὼς πρέπει νὰ μοῦ πιάνετε τὸ ποδάρι μὲ καλλίτερο τρόπο!

Ὁ Χοντροβασίλης ὅλο φυσομανᾶ καὶ στάζει ὁ ἵδρωτάς του σὲ χοντρὲς χοντρὲς στάλες.

Τὰ γυαλιὰ τοῦ κ. Βουλᾶ κυλοῦνε ἀπ' τὴ μύτη του καὶ πέφτουνε χάμου. Τέλος σηκώνουνε τὸν πληγωμένο.

Μόλις τὸν φέρνουν στὴ σάλα ποὺ ἀλλάζουν καὶ δένουν τὶς πληγές, ὁ Γρηγόρης χλωμιάζει καὶ ὁ ἵδρωτας κυλάει πλούσια στὸ πρόσωπό του.

Τὰ τραχειὰ καὶ ὑπόξανθα γένεια του τρέμουνε τρίχα πρὸς τρίχα. Ἀπὸ μακρυὰ νιόθω τὴν ἀγωνία του, καὶ τοῦ φωνάζω ἕνα δυὸ ἐνθαρρυντικὰ λόγια.

— Ἔννοια σου, κι' αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ δουλειά σου θὰ τελειώσει σὲ δυὸ λεφτά, Γρηγόρη. Δὲ θἄχεις καιρὸ οὔτε ἕνα «ἄχ» νὰ πῆς!

Κρατᾶ μιὰ σιωπὴ μεμψίμοιρη, γιομάτη ἀπὸ ἐπιφύλαξη. Ἔχει τὸ ὕφος τοῦ κατάδικου ποὺ περιμένει τὴ στιγμὴ τοῦ μαρτυρίου. Εἶναι τόσο ἀφαιρεμένος, ποὺ δὲν σκέπτεται ν' ἀπαντήσει στὸν λοχία ποὺ περνῶντας τοῦ λέγει σαρκαστικά.

— Νὰ κιὸ γκρινιάρης μας.....

Τὸν ξαπλώνουμε ἐπὶ τέλους στὸ τραπέζι ποὺ οἱ πληγωμένοι τὸνομάζουνε «Μπιλιάρδο».

Τότες, τὸ πρᾶμα γίνεται καταθλιπτικό. Νιόθω πὼς ὅ,τι καὶ νὰ κάνω, ὁ Γρηγόρης θὰ ὑποφέρει. Ἀφαιρῶ τὸν ἐπίδεσμο τῆς πληγῆς του, καὶ φωνάζει. Πλένω τὴν πληγὴ μὲ τὴ μεγαλείτερη προσοχὴ καὶ φωνάζει.

Πιέζω σιγανά, πολὺ σιγανὰ τὴν πληγὴ ἀπ' τὴν ὁποία ξεπετιοῦνται μικρὰ μικρὰ κομματάκια κόκκαλο, καὶ πατᾶ ἀτελείωτα καὶ ἀκατανόητα οὐρλιάσματα.

Βλέπω τὴ γλῶσσά του ποὺ τρέμει στὸ ὁλάνοιχτο στόμα του. Τὰ χέρια του τρέμουνε μέσα στὰ χέρια ποὺ τὰ κρατοῦνε, σὰν πουλιὰ χτυπημένα ποὺ φτεροκοπᾶνε ἀπὸ τὸν πόνο. Μοῦ κάνει τὴν ἐντύπωση πὼς κάθε νεῦρο τοῦ βασανισμένου κορμιοῦ του τρέμει, πὼς τὰ κόκκινα ἐξανθήματα τῆς πληγῆς τρέμουν κι' αὐτὰ καὶ συμμαζεύουνται.

Παρ' ὅλο τὸ θάρρος μου, νιόθω πὼς ἡ δυστυχία αὐτὴ μὲ λυγίζει βαρειά, καὶ ρωτῶ τὸν ἑαυτό μου, ἂν θὰ μπορέσω νὰ κρατήσω ὡς τὸ τέλος τὴν ψυχραιμία μου, κι' ἂν δὲν θ' ἀρχίσω νὰ τρέμω κι'ἐγὼ ὁ ἴδιος· τοῦ λέγω.

— Λίγη ὑπομονή, φτωχέ μου Γρηγόρη.

Μοῦ ἀπαντᾶ μὲ μιὰ φωνὴ ἀφύσικη, παραμορφωμένη ἀπ' τὸν φόβο.

— Ὢ αὐτὸ εἶναι δυνατώτερο ἀπὸ μένα, γιατρέ!

Προσπαθῶ νὰ βρῶ κάτι νὰ τοῦ πῶ.

— Λίγη ὑπομονὴ ἀκόμα....

Δὲν μοῦ ἀπαντᾶ πειὰ καὶ καταλαβαίνω πὼς τὸ νὰ τὸν ἀναγκάσω νὰ δείξει κουράγιο, εἶναι τὸ ἴδιο σὰν νὰ συμβουλεύω πράμματα, ἀδύνατα νὰ γείνουν.

Ἡ δουλειὰ τελειόνει ἀνάμεσα στὴ γενικὴ στενοχώρια ὅλων μας. Τίποτα δὲ μπορεῖ νὰ μοῦ βγάλει ἀπὸ τὸ μυαλό τὴν ἰδέα πὼς αὐτὴ τὴ στιγμὴ ὁ Γρηγόρης μὲ μισεῖ, μὲ συχαίνεται. Τὴν ὥρα ποὺ τὸν μεταφέρουνε, ἀναρωτιέμαι μὲ πίκρα: Γιατὶ ὁ Γρηγόρης νἆναι ἔτσι πλασμένος, γιατὶ νὰ μὴν ξέρει νὰ ὑποφέρει;

Ὁ λοχίας καθαρίζει τὸ χειρουργικὸ τραπέζι λέγοντας.

— Δὲν ἔχει καθόλου καλὴ θέληση.

Αἴ! λοιπόν; Ὁ λοχίας εἶναι γελασμένος. Δὲν εἶναι ποὺ δὲν ἔχει καλὴ θέληση ὁ φτωχός. Κάποτες, παρατηρῶ ἀπὸ τὸ συμμάζεμα τῶν φρυδιῶν του, πὼς κάνει κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ ἀντιδράσει στὸ μαρτύριο, γιὰ νὰ τὸ δεχτεῖ μὲ μιὰ καρδιὰ πειὸ ἀντρίκια. Μά, δὲν ξέρει ὁ κακομοίρης νὰ φτάξει ὡς τὴν ἀπολύτως ἀναγκαία προσπάθεια.

Ἂν σᾶς λέγανε νὰ σηκώσετε μιὰ βαρειὰ μηχανὴ ἄς ποῦμε, βέβαια θὰ κάνατε ὅλα τὰ δυνατά σας γιὰ νὰ τὴ σηκώσετε. Μὰ θὰ τὸ κάνατε δίχως ἐμπιστοσύνη, δίχως πεποίθηση καὶ φυσικὰ δίχως ἐπιτυχία. Τότες λοιπὸν μὴ λέτε κακὸ γιὰ τὸ Γρηγόρη.

Ὁ Γρηγόρης δὲ ξέρει νὰ ὑποφέρει, ὅπως δὲν ξέρει ὁ καθένας νὰ μιλᾶ μιὰ ξένη γλῶσσα. Μόνο ποὺ εἶναι εὐκολώτερο νὰ μάθει κανένας τὰ Κινέζικα παρὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πόνου.

Ὅταν λέω πὼς δὲν ξέρει νὰ ὑποφέρει ἐννοῶ πώς, ὑποφέρει, ἀλλοίμονο, πολὺ περισσότερο ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους.

Ξέρω τὴν ἀνθρώπινη σάρκα, καὶ ὑπάρχουν σημάδια ποὺ δέ μὲ γελοῦνε.

Ὁ Γρηγόρης ὑποφέρει φριχτά. Σὲ κάνει νὰ φέρεις στὴ θύμησή σου τὰ παιδιὰ ποὺ τὰ κυνηγᾶ σκυλὶ γιὰ νὰ τὰ δαγκώσει. Κι' ὁ Γρηγόρης τρέμει ἔτσι. Τὰ σκυλιὰ τοῦ πόνου ρίχτουνται πάνω στὸν ἄνθρωπο τὸν ἀνυπεράσπιστο, καὶ τὸν κατασπαράζουνε.....

Μετάφραση ***Τέρ.***

ΤΟ ΚΟΜΠΟΛΟΪ ΣΑΣ

— Οἱ Ταλιάνοι φασιστάδες κάψανε τὴν Ἑλληνικιὰ Σημαία στὴν Ἰταλία.

— Ἕνα ἀστροπελέκι ἔκαψε τὴν Ταλιάνικη Σημαία στὴν Κέρκυρα.

— Ἀρχίζουμε βλέπετε νὰ ξαναγυρίζουμε στὴν Ἰλιάδα.

— Ὅπου οἱ Ὀλύμπιοι ἔκαναν ἀντὰντ κορντιὰλ καὶ συμμαχίες καὶ ἐπιμαχίες μὲ τοὺς λαοὺς ποὺ πολεμούσανε.

— Αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ Δίας εἶναι μαζύ μας.

— Μὲ τοὺς Ἰταλοὺς σίγουρα θἆνε ὁ Ἑρμῆς.

— Αὐτὸς κάνει καὶ τὶς δυὸ Ἰταλικὲς εἰδικότιτες.

— Εἶναι κερδῶος, κρατᾶ καὶ μεσιτικὸ γραφεῖο.

— Ἄς περιμένουμε τώρα νὰ δοῦμε. πόσες λιρέττες θὰ μᾶς γυρέψουνε οἱ «ἀδελφοί».

— Γιὰ τὴ νέα «προσβολὴ τῆς Ἰταλικῆς Τιμῆς».

— Ποὺ ἔγινε ἀπ' τὸ Θεὸ μέν.

— Ἀλλὰ πάλι— φεῦ — σὲ Ἑλληνικὸ ἔδαφος!

= Τὴν περασμένη Παρασκευή.

— Ὅλες οἱ γκαστρωμένες Λέσβιες.

— Πήγανε σύμφωνα μὲ τὸ πατροπαράδοτο συνήθειο νὰ παρακαλέσουν τὸν ἅγιο νὰ μή... σημειώσει τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας των.

— Ξεσηκωμὸς ὁλάκερος γιὰ ἕνα καλαμποῦρι!

— Οἱ μανιάδες τῶν ὑποψηφίων τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ Λευκοσίδηρου.

— Ἀσφαλῶς δὲν εἶχαν τιμήσει τὸν ἅγιο τότες ποὺ ἐκυοφοροῦσιν ὅλους αὐτοὺς τοὺς δυστυχισμένους πολιτικατζῆδες.

— Θἄτυχαν κείνη τὴ μέρα μέσα στὴν κουζίνα ἀνακατώνοντας τεντζερέδια.

— Γιαὐτὸ ὁ Ἅγιος Συμεὼν και τοὺς ἔβγαλε ὅλους μαύρους σὰν ἀθάλη.

= Τὴν Κυριακὴ τὰ κορίτσια τῆς Ἀρμένικης προσφυγικῆς μας παροικίας.

— Γύρισαν κουτιὰ συνεισφορῶν γιὰ τὴν Ἀρμένικη Σχολή.

— Τὸ χαρτάκι ποὺ καρφιτσώνανε στὸ πέτο μας ἤτανε σὰν ἕνα μικροσκοπικὸ ἀνοιγμένο βιβλιαράκι.

— Μὲ Ἀρμένικα κ' Ἑλληνικὰ γράμματα.

— Λένε πὼς μαζεύτηκε ἀρκετὰ στρογγυλὸ ποσό.

— Τὸ πιστεύουμε.

— Τὰ περίφημα ἀρμένικα μάτια συγκινούσαν ἐξ ἴσου τὴν ψυχή,

— Ὅσο καὶ τὸ πορτοφόλι.

= Ὁ πρύτανης τῆς Λεσβιακῆς δημοσιογραφίας,

— Ὁ θεῖος Μαριγκλῆς ὁ Ἀλκιβιάδης

— Ἑτοιμάζεται γιὰ νὰ ὑποβάλει κάλπη.

— Τὸ πρόγραμμά του θἆναι ἡ ἀπόλυτη ***εἰλικρίνεια τῆς μπαγαποντιᾶς.***

— Ἰδοὺ τὸ προεκλογικό του πρόγραμμα.

— «Νοῆμον καὶ προβατοειδὲς κοινόν. Θὰ μὲ βγάλετε βουλευτὴ γιὰ νὰ κάνω τὴ δουλειά μου. Τὸ ἴδιο θὰ κάνουν καὶ οἱ ἄλλοι ποὺ θὰ βγάλετε, δίχως νἄχουν τὴν τιμιότητα νὰ σᾶς τὸ ποῦν. Προτιμήσετε λοιπὸν ἐμένα ποὺ ἔχω τοὐλάχιστο τὴν εἰλικρίνεια καὶ σᾶς τὸ λέω.»

— Ἂν μπορεῖς ἔτσι μὴν τὸν ἐκτιμήσεις καὶ μὴν τὸν ἀσπρίσεις.

= Ὁ Ἐμμανουήλιος ἔχει καιρὸ νὰ γράψει «ἐκθέσεις ἰδεῶν» στὴ «Σάλπιγγα».

— Ρωτήσαμε καὶ μᾶς εἴπανε πὼς ἐπειδὴ σπάνια κατεβάζει τὸ σοφό του κεφάλι τέτια πράματα.

— Τὰ φυλάγει γιὰ τὶς τελευταῖες κρίσιμες μέρες τῶν ἐκλογῶν.

— Αὐτὸ λέγεται: «οἰκονομία πυρός».

— Καὶ ὡς γνωστὸν ὁ Ἐμμανουήλιος ρίχνει τὰ τελευταῖα του φυσίγγια.

ὁ Κουασιμόδος

Ὁ Ἰατρὸς

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων,** δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του ἄντικρυ **τῆς Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 κα 3—5.

Τὰς σφραγίδας σας ἀπὸ καουτσοὺκ στὸν ΜΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟ (Μπὰς φανάρ) Παράδοσις ἐντὸς εἰκοσιτετραώρου.

γερὰ σκαριὰ κιάψηλὰ κορμιὰ σὰν τὰ δρυὰ τῶν βουνῶν, ἁπλοὺς σὰν ποὺ ἦτανε ὅλοι οἱ ἄθρωποι πρὶν ξαλαργέψουνε ἀπ' τὴν ἀγκαλιὰ τῆς φυσικιᾶς ζωῆς, πρὶν ἀποτραβήξουνε τὰ κόκκινα χείλια τους ἀπ' τα ζωηφόρα βυζιά της τά πλούσια. Εἶναι ὅλοι τους «κοντὰ στὸ θεὸ καὶ κοντὰ στὴ γῆς». Αὐτὸ τὸ καταλαβαίνεις ἀπ' τὴν πρώτη ματιά. Καὶ τὸ σπίτι τους καὶ τὰ ροῦχα τους καὶ τὸ ψωμί τους καὶ τἀλέτρι τους καὶ τὰ ἔπιπλά τους καὶ τὸ λυχνάρι τους, εἶνε δουλειά τῶν χεριῶν τους τῶν δουλευτάδικων. Γιαὐτὸ εἶναι ἔτσι φαρδειά, ροζάρικα καὶ στεγνὰ σὰ σανιδένια. Τρῶνε πιπεριές, σταρόψωμο, ἀλευρόσουπα μὲ κόκκινο πιπέρι, ὄσπρια καὶ κολοκύθια φουρνισμένα, ποὺ τὰ μοιράζουνται μεγάλες φέτες. Πίνουνε δροσερὸ νερό, καὶ δουλέβουνε τὴ γῆς. Κι' ἐκείνη τοὺς δίνει μιὰν ἁπλὴ εὐτυχία. Κατόπι σὰ γεράσουνε, ἁπλώνουνται στὸ χῶμα σὰν ὥριμοι καρποὶ καὶ γυρνᾶνε πίσω στὴ Γῆς. Ἐκεῖ λιώνουνε εἰρηνικὰ μαζὺ μ' ὅλους τοὺς προγόνους των, καὶ πάνουθέτους πάντα ψηλώνει μπόγι τὸ χρυσὸ σιτάρι, καὶ ψιθυρίζουν χαρούμενα οἱ καλαμποκές.

Ἡ ψυχή τους ἀνεβαίνει πρὸς τὸν ὁλογάλανο οὐρανὸ σὰν θυμίαμα. Ἀνεβαίνει σὰν τὴ ντελικάτη κορδέλα τοῦ καπνοῦ, ποὺ ξεκινάει ἀπ' τὸ χοντρό τους τσιγάρο καὶ ψηλώνει ὁλοῖσα, λιγνὴ καὶ λιγεροτρέμουλη μὲς τὸν ἥσυχον ἀγέρα, ποὺ μυρίζει δυνατὰ ἀπ' τά φρεσκοθερισμένα ἀστάχια, καὶ τὸ θαρμένο τ' ἀραποσίτι.

Μὰ ξεκίνησαν οἱ βάρβαροι ἀπ' ὅλες τὶς ἄκριες τοῦ κόσμου γιὰ νὰ τσαλαπατήσουν τὴν εὐτυχία τους τὴν ἀγνοημένη. Μιὰν ὀβίδα ἔχει θερίσει σὰ μαρούλι τὸ χοντρὸ μεσοδόκι τοῦ ταβανιοῦ. Τὸ σπίτι αὐτὸ τῆς εἰρήνης εἶναι χτυπημένο ἄσκημα ἀπ' τὴ χτηνωδία τοῦ πόλεμου. Ἂν ἤτανε ἀληθινὰ ἕνα κοικουτσάκι ἀθρωπιὰ μέσα σ' ὅλη αὐτὴ τὴν ὀργάνωση τῶν τρανῶν ποὺ δημιουργοῦνε αὐτὲς τὶς τερατωδίες, θἄφτανε μοναχὰ αὐτὸ τὸ λαβωμένο μεσοδόκι τοῦ χωριάτικου ταβανιοῦ γιὰ νὰ τοὺς κάνει να γονατίσουν ἐδῶ ποὖμαι ξαπλωμένος στὸ μεγάλον ἰξώστη. Ἔτσι νὰ δοῦνε ἀνάμεσ' ἀπ' τὴ χαραμίδα, ποὺ ἄνοιξε τὸ κανόνι τους στὸ ταβάνι τοῦ καλοῦ σπιτιοῦ, τὸ γαλανὸ μάτι ἑνοῦς αὐστηροῦ Θεοῦ. Τὸ μάτι ἑνοῦς ὀργισμένου Θεοῦ.

Αἰστάνουμαι ἕνα σεβασμὸ σαὐτὸ τὸ ταβάνι ποὺ σκεπάζει τόση εἰρήνη καὶ τόση καλοσύνη. Εὐλογημένο ἄς εἶναι τὸ ἱερὸ ἄσυλο, τὸ λαβωμένο, ποὺ ἔτσι καλόδεχτα μὲ πῆρε κάτου ἀπ' τὰ κόκκινα κεραμίδια του. Ποὺ ἔτσι ἀνοιχτόκαρδα ἅπλωσε τὴν ἥμερη προστασία του πάνου στὸ κακοπαθιασμένο μου τὸ κορμί. Ὅλα τὰ πράματα τοῦ σπιτιοῦ μοῦ δίνουνε αὐτὴ τὴν ἔντονη συγκίνηση. Στὸ χοντρὸ χωματένιο ποτῆρι ποὺ μοὔφεραν γιομάτο ἀφρισμένο γάλα, τἀχείλια μου ἀκούμπησαν μὲ ἐμπιστοσύνη καὶ τἄφηκαν μἕνα ἄγγιγμα φιλιοῦ. Τὸ λυχνάρι τους μὲ τὰ τρία του φυτίλια, μοῦ ἀνταποκρίνεται γλυκὰ σὰ φωτίζει τὸ νυχτέρι τῶν γυναικῶν ποὺ κάμνουνε τὴ ρόκα τους. Οἱ μικρὲς φλόγες μικραίνουνε μαργιόλικα, κὔστερα ξαφνικὰ ἀνοίγουνε καὶ φουντώνουνε σὰ φωτερὰ λουλούδια ζωντανά. Εἶναι τρία ματάκια ὁλόχρυσα ποὺ σιγοκλείνουνε νυσταγμένα, κὔστερα μονομιᾶς ἀνοίγουνε διάπλατα τὰ ματόκλαδά τους. Τότες τρέμει μὲς τὸν ἀγέρα ἕνα γέλιο δροσερό, ἕνα γέλιο χαρούμενο. Κάτι σὰν τὰ βρεγμένα λιτρίδια, ποὺ συνεπαίρνει μαζύ του τὸ σπασμένο κῦμα ξεκινώντας ἀπ' τὴν ἀκρογιαλιά.

Κάθουμαι ξαπλωμένος πάνω σἕνα ξεκουραστικὸ στρῶμα ποὺ μοὔκανε ἡ Ἄντσιω γιομίζοντας ξερὰ καλαμποκόφυλλα τὰ δυό μου ἀντίσκηνα ποὺ τἄρραψε ἕνα γύρω. Κρεββάτι μου εἶναι μιὰ φαρδιὰ πόρτα ἀκουμπισμένη σὲ δυὸ στέρεα κούτσουρα. Ὅλα μοῦ εἶναι ἀγαπημένα καὶ καλά. Τὰ παιδιὰ πλύθηκαν, κάναν τὴν προσευχή τους καὶ κοιμοῦνται· οἱ γέροι καπνίζουν ἀδιάκοπα τὰ χοντροτύλιχτά τους τσιγάρα μὲ μακρυὲς ξυλένιες πίπες. Κι'οἱ γυναῖκες στρίφουν τὸ μαλλὶ καὶ φλυαροῦν σὰν ἕνα κοπάδι πουλιά. Κάπου κάπου κἄτι λέει καμμιά τους γιὰ μένα. Τότες ὅλες μαζὺ γυρίζουνε πρὸς τὴν ἰσκιωμένη γωνιὰ ποὖχω τὸ κρεββάτι μου, καὶ μισοκλείνουν τὰ μάτια τους ποὖναι ἀπ' τὸ φῶς γιὰ νὰ μὲ ξεχωρίσουν. Οἱ μεγάλες γελᾶνε ὁλόκαρδα καὶ ἀνεπιφύλαχτα.

Τὰ κορίτσια χαμογελᾶνε μονάχα συσταζούμενα καὶ γλυκά. Ὅλες τους εἶναι ἄσπρες καὶ γαλανομάτες ἐχτὸς ἀπὸ μιὰ κοπελίτσα μὲ θαμαστὰ λιγερὴ κορμοδεσιά.

Αὐτὴ εἶναι μελαχρινὴ μὲ χνουδωτὸ δέρμα. Ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ μελιοῦ καὶ κοκκινίζει σὰν παπαρούνα σὰν τὴ καλημερίσεις. Κοκκινίζουν μαζὺ καὶ τἀφτιά της καὶ τὰ λαιμά της. Τὰ μάτια της εἶναι καθάρια καστανὰ μὲ βελουδένια μαῦρα ματόκλαδα.

Τὸ στόμα της, σὰ γελᾶ, ἀθίζει μεγάλο, βυσσινὶ καὶ σαρκωμένο. Τότες τὰ δόντια της ἀστράφτουν μἕνα παράξενον ἡδονισμό, σά μικροῦ ἐρωτεμένου ἀγριμιοῦ ποὺ μορφάζει.

Τὴ λένε Γκιβέζω. Ἡ ἠχητικὴ τοῦ ὀνόματός της εἶναι τέλεια ἁρμονισμένη μὲ κείνη. Γύρω της ἀνασαίνει μιὰ θερμὴ γλυκιὰ ἀτμόσφαιρα. Λέω. Μονάχα ἔτσι μποροῦσε νά τὴ λένε:

Γκιβέζω.

(Ἔχει συνέχεια)

ΚΑΜΟΛΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται **γιὰ τὸ συμφέρο** ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια **τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.** Τώρα ζηνᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ **τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιὰ τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Σεπτέμβρης **25** Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 27

Ὅλοι αὐτοὶ **ἔχουνε καθήκοντα** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει **νὰ τὰ καταλάβουν.** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν **κοινὴ ἀσφάλεια.**
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΕΛΘΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Δὲν ἔχω τὴν ἀξίωση νὰ προκαταλάβω, οὔτε καὶ θέλω νὰ ἐπηρεάσω ὁπωσδήποτε τὶς γνῶμες καὶ ἀποφάσεις τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Σ.Ε.Σ. Λέσβου, καθὼς καὶ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν χωριῶν. Ἁπλὸς σιζητητὴς, σημειώνω μερικὲς σκέψεις, μὲ μόνη τὴν πρόθεση νὰ προκαλέσω εὐρύτερη συζήτηση ἀνάμεσά μας, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ προσανατολισθοῦμε καὶ προπαρασκευαστοῦμε καὶ ἐγκαίρως καὶ ἀσφαλῶς.

Γιατὶ μοῦ φαίνεται, μιὰ ποὺ ἀποφασίσαμε νὰ ἔχουμε δικούς μας ξεχωριστοὺς ὑποψήφιους γιὰ τὶς ἐπικείμενες ἐκλογὲς, πὼς πρέπει καὶ μὲ προσοχὴ μεγάλη νὰ τοὺς ξεδιαλέξουμε, καὶ, τὸ κυριώτερο, νὰ συσσωματωθοῦμε ὅλοι γύρω σ' αὐτούς. Τὴ φροντίδα τῆς ἐκλογῆς τῶν ὑποψήφιων, ποιοὺς δηλαδὴ θὰ ὑποδείξουμε, φρονῶ πὼς πρέπει νὰ τὸ ἐμπιστευθοῦμε πειθαρχικοὶ στὴ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ, μὲ τὴ πεποίθηση πὼς εἶναι σὲ θέση καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον νὰ ξεχωρίσει τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς ἄξιους, μὲ συνεργασία τῶν μεγάλων ἐφεδρικῶν κέντρων τοῦ Νησιοῦ. Μένει μονάχα νὰ σκεφθοῦμε, πῶς θὰ μπορέσουμε νὰ συγκεντρώσουμε τοὺς ψήφους ὅλων τῶν ἐφέδρων χωρὶς παρεξηγήσεις καὶ χωρὶς δυσαρέσκειες.

Μὴ λησμονοῦμε πὼς ὅλοι οἱ παληοὶ πολιτευόμενοι τοῦ τόπου μας, δὲ βλέπουν μὲ καλὸ μάτι τὶς ὀργανώσει μας· προσπαθοῦν νὰ φαίνονται πὼς μᾶς ἀγνοοῦν, πὼς δὲ μᾶς λογαριάζουν, μὰ συγχρόνως ἐπιχειροῦν νὰ σπείρουν ζιζάνια καὶ νὰ μᾶς διασπάσουν. Αὐτοτιτλοφορήθηκαν γιὰ ἰσχυροὶ πολιτικοὶ παράγοντες τοῦ τόπου, περνοῦν στὸ ἐξωτερικὸ — στὴν Ἀθήνα—ὡς ἀπαραίτητοι καὶ ἀκαταγώνιστοι. Σὰ νὰ λέμε περνοῦν γιὰ Ἀληπασσάδες τῆς Μυτιλήνης, ποὺ σ' ἕνα νεῦμά τους μποροῦμε ὅλοι οἱ Μυτιληνιοὶ νά κάνουμε τοῦμπες γιὰ χατῆρι τους, καὶ ἔτσι ἀλληλοκαταρτίζονται εἰς συνδυασμοὺς καὶ ἀγωνίζονται νὰ ἐξασφαλίσουν διάφορες φῖρμες κομματικὲς Ἀθηναϊϊκες, γιὰ νὰ μᾶς τρομάξουν καὶ νὰ μᾶς θαμπώσουν μὲ ἐκλογικὰ σήματα κομματικά. Μὰ χορτάσαμε πειὰ ἀπὸ τὰ κομματικὰ σήματα. Καὶ κατ' οὐσίαν μέσα μας καμμιὰ φίρμα δὲν τοὺς ξεχωρίζει. Σκῦλοι καὶ σκῦλοι. Τί ἄσπρος καὶ τὶ μαῦρος, τοὺς γνωρίζουμε ἀρκετά. Καὶ θὰ εἴμαστε ἄξιοι σκλάβοι τῶν ὑπεράξιων πολιτευτῶν μας, ἂν καὶ πάλι ψηφίσουμε στὰ στραπὰ, ἕνεκα τὰ μπιχλιμπίδια—σήματα.

Ἀπὸ τώρα ἄρχισαν τὰ παζάρια, οἱ ραδιουργίες καὶ τὰ τρεχάματα. Αὐτοκίνητα διατρέχουν τὸ νησὶ ἀπ' τὴ μιὰ ὡς τὴν ἄλλην ἄκρη. Συμβούλια καὶ παρασυμβούλια διοργανώνονται, ὑποσχέσεις δίδονται δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Πρέπει ἐγκαίρως νὰ σκεφθοῦμε καὶ μεῖς τὶ θὰ κάνουμε. Ὅλοι οἱ παληοὶ φροντίζουν νὰ ξανακατέβουν στὸν ἀγῶνα συσσωματωμένοι. Ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα δυὸ ποὺ δὲ θὰ πολιτευθοῦν, ὅλοι οἱ ἄλλοι μὲ χίλια τερτίπια προσπαθοῦν νὰ μὴ μείνουν ἔξω τοῦ Νυμφῶνος. Ποῦ θὰ χωρέσουν οἱ δικοί μας; Καὶ πόσοι θὰ χωρέσουν; Ζητήματα ποὺ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσουν καὶ νὰ τὰ μελετήσουμε μὲ προσοχή.

Ἂν οἱ παληοὶ κατορθώσουν νὰ συνεργασθοῦν, ζήτημα εἶνε ἂν θὰ μᾶς δώσουν δύο τὸ πολὺ θέσεις. Μὰ τὸ ποσὸν δὲ μᾶς ἐνδιαφέρει. Τὶ θὰ γίνει ὅμως ἂν δὲ μπορέσουν αὐτοὶ νὰ συμπτυχθοῦν μὲ ἕνα μικρὸ ἐκκαθαρισμὸ, καὶ διασπασθοῦν, ὁπότε θὰ γίνουν δύο συνδυασμοὶ φιλεπαναστατικοί; Μὲ ποιοὺς θὰ συνεργασθοῦμε; Θὰ μποῦμε σὲ καυγάδες προσωπικοὺς παγαίνοντας μὲ μιὰ ἀπὸ τὶς δυὸ ὁμάδες, ἐνῷ ἐμᾶς δὲ μᾶς ἐνδιαφέρουν τὰ πρόσωπα, ἀλλὰ τὰ συστήματα; Θὰ χρωματισθοῦμε τέτοιοι ἢ τέτοιοι χωρὶς κανένα λόγο; Καὶ δὲ θὰ προκαλέσουμε δυσαρέσκειες τότε καὶ ἔξω τοῦ κύκλου μας καὶ ἀνάμεσα μας ἴσως;

Γιὰ τοῦτο ἔχω τὴ γνώμη πὼς πρέπει οἱ δικοί μας ὑποψήφιοι, ὅσοι κι' ἂν εἶναι, νὰ μείνουν ὁλόιελα ἔξω ἀπὸ κάθε συνδυασμό. Νὰ ἀποτελέσουν μιὰ μικρὴ ὁμάδα ξέχωρη. Ἔτσι καὶ ἡ προκατάληψη θὰ λείψει πὼς ἀνήκουν ἐκ τῶν προτέρων σὲ ὡρισμένο κόμμα, καὶ ἂν ἐπιτύχουν θὰ βρεθοῦν ἐλεύθεροι ἀπὸ συμμαχικὲς καὶ σηματικὲς ὑποχρεώσεις.

Θὰ προσέλθουν τότε στὴ Βουλὴ ἐλεύθεροι ἀπὸ κάθε κομματικὸ βάρος καὶ θὰ μπορέσουν νὰ διεκδικήσουν τὸ δίκηο μας μὲ ὅλη τους τὴ δύναμη. Χωρὶς αὐτὸ νὰ τοὺς ἐμποδίζει νὰ συνεργάζουνται μὲ τοὺς ἄλλους ἀντιπροσώπους τοῦ τόπου γιὰ τὰ ἰδιαίτερα τοπικὰ συμφέροντα, καὶ μὲ ὅλους μαζὶ γιὰ τὰ γενικώτερα τοῦ Κράτους, ὅταν νομίζουν σωστικὰ καὶ ὠφέλιμα τὰ διάφορα νομοθετήματα, καὶ ὄχι διότι τὸ θέλει ὁ Α. ἢ ὁ Β. Διότι θὰ εἶναι τότε πραγματικὰ ἀπ' εὐθείας λαϊκοὶ ἀντιπρόσωποι, καὶ ὄχι διωρισμένοι ὑπάλληλοι τῶν διαφορόσχημων σημάτων.

Δὲ θὰ ἐπαιτοῦν στοὺς ἀντιθαλάμους τῶν Ὑπουργείων, ἀλλὰ θὰ ἀπαιτοῦν παληκαρίσια τὸ δίκηο.

Θὰ ἀνήκουν ὁλόψυχα στὴν Ἰδέα τῆς Νεοελληνικῆς Ἐπαναστάσεως, μιᾶς Ἐπαναστάσεως χωρὶς θυμοῦ καὶ χωρὶς πείσματα καὶ δίχως μίση, μιᾶς Ἐπαναστάσεως ποὺ πρόκειται νὰ ἀρχίσει τώρα μόλις· χωρὶς κανένα σύνδεσμο ἀγάπης ἢ μίσους πρὸς τὸ παρελθόν, παρὰ μὲ μιὰ ὁλοκληρωτικὴ ἀφοσίωση πρὸς τὴν μέλλουσα Ἑλλάδα.

Ἔτσι εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ συσπειρωθοῦμε ὅλοι γύρω τους. Γιατὶ ἔτσι θὰ πιστέψουν καὶ ὅσοι ἀκόμα ἀπ' τοὺς Συναδέλφους διστάζουν καὶ ἀμφιβάλλουν, ὅτι οἱ ΣΕΣ δὲν εἶναι ὄργανα κομματικά. Καὶ θὰ ριχτοῦμε ὅλοι μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ ὁμονοιασμένοι στὸν ἀγῶνα, ἕναν ἀγῶνα εὐγενικό, τοῦ ὁποίου τὴν τιμιότητα δὲν μποροῦν παρὰ νὰ ἀναγνωρίσουν καὶ οἱ πατέρες μας καὶ τἀδέρφια μας καὶ νὰ τὸν συμπαθήσουν, καὶ τότε ἡ ἐπιτυχία θὰ εἶναι σίγουρη.

Ο. Χ.

***ΕΚΚΛΗΣΙΣ** διαμαρτυρίας τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἑνώσεως Θεσσαλονίκης πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς διεθνοῦς Ἑνώσεως Παλ. Πολεμ. Ἄνρυ Μπάρμπυς καὶ τὰς ἀδελφὰς Ἑνώσεις Παλ. πολεμιστῶν Εὐρώπης, Ἀμερικῆς, Ἰαπωνίας καὶ Βαλκανικῆς.*

Συνάδελφοι,

Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Ἕνωσις Παλαιῶν Πολεμιστῶν ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος διακηρύττει πρὸς τὰς ἀδελφὰς Ἑνώσεις Παλαιῶν Πολεμιστῶν ὅλου τοῦ κόσμου τὴν βαθυτάτην κατάπληξιν διὰ τὰς αὐθαιρεσίας τοῦ Ἰταλικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ὅστις ἐπωφελούμενος τοῦ ὄντος λυπηροῦ γεγονότος τῆς δολοφονίας τῶν μελῶν τῶν ἐπὶ τῆς διορρυθμίσεως τῶν Ἑλληνοαλβανικῶν συνόρων ἐπιτροπῆς, σπεύδει νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς κατακτητικὰς αὐτοῦ προβλέψεις εἰς βάρος τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἐκφράζει τὸν μεγαλήτερον ἀποτροπιασμὸν διὰ τὰς ἐν Κερκύρᾳ Ἰταλικὰς αὐθαιρεσίας, τὸν βομβαρδισμὸν ἀνοχυρώτων πόλεων καὶ τὸν σφαγιασμὸν ἀμάχων πληθυσμῶν, ὑψώνει φωνὴν βαθυτάτου ἀλγους καὶ διαμαρτύρεται μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων της πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς παλαιοὺς Πολεμιστὰς ὅλου τοῦ κόσμου ἐναντίον τοῦ Ἰταλικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ ὅστις τυφλωθεὶς ὑπὸ ἐθνικισμοῦ ἐγωίσω μὲ μιὰ τυπικὴ ἔκφραση τὴν ἀκράτη αὐτὴ πηγὴ τῆς καλοκαρδιᾶς ποὺ ἀναβρύζει κοντά μου ἔτσι φυσικὰ κι αὐθόρμητα. Κῦστερα θἄτανε ἀστεῖο νὰ ξοφλῶ κάθε στιγμὴ μέν᾽α «Σπολλάτ γκοσποντίνα» ὅλες τὶς χίλιες μικρὲς εὐεργεσίες ποὺ μοῦ γίνουνται κάθε στιγμὴ μὲς τὸ σπίτι της. Καταλαβαίνω μονάχα πὼς ξεχυλάει μέσα μου μιὰ θάλασσα εὐγνωμοσύνης βουβῆς καὶ συγκρατημένης. Εἶνε ἕνα δυνατὸ μῦρο ποὺ μαζώνεται ἀξεθύμαντο στὴν καρδιά μου, σὰ μέσα σὲ σφραγισμένη λήκυθο.

Νὰ τώρα κι ὁ ὀκριβὸς θησαυρὸς ποὺ ξεσκάλιξα μὲς τὴ χωριάτικη τὴ «βάρβαρη» αὐτὴ ψυχή, ποὖναι ἀμόλευτη καὶ παρθενικιὰ σὰν τἀπάτητο χιόνι μιᾶς βουνοκορφῆς. Ἡ Ἄντσιω ἔχει δυὸ γυιοὺς στρατιῶτες.

(Ἡ συνέχεια στὴ τέταρτη σελίδα)

---

(25) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΖ'.

Εἶναι μιὰ βδομάδα τώρα ποὺ ἡ ζωή μου κυλᾶ μέσα σὲ τοῦτο τὸ ἥμερο σπίτι σὰ μιὸ κορδέλα ἥσυχο νερὸ ἀνάμεσα σὲ μαλακιὰ χλόη. Ἡ βαθειὰ ἀνάγκη ποὺ μὲ σπρώχνει νὰ ἐπικοινωνήσω πιὸ καλὰ μὲ τὴν πρωτόγονη ψυχὴ αὐτονῶν τῶν ἀνθρώπων, μ' ἔκανε νὰ πολεμῶ πεισμωμένα νὰ μπῶ μὲς τὸ νόημα τοῦ γλωσσικοῦ τους ἰδιώματος. Εἶναι ἕνα σλαβικὸ παρακλάδι μὲ πολλὰ τούρκικα καὶ ρωμέϊκα στοιχεῖα. Μοῦ κάνει μιὰν ἐντύπωση τονωτικιὰ, ἡ ἀντρίκια φτογγολογία αὐτῆς τῆς γλώσσας. Τὰ φωνήεντα δὲν παίζουνε σπουδαῖο ρόλο μὲς τὴ λέξη. Κι' οἱ φωνὲς ἔρχουνται ἀδρὲς, στερεὲς καὶ γερὲς σὰν τὰ κορμιά τους. Σὰ μιλᾶνε ἀκοῦς νὰ κατρακυλᾶνε βότσαλα καὶ χαλίκια μὲς τὸρμητικὸ ρέμα τοῦ Ντραγκόρα.

Ἔχω προχωρήσει τόσο ὅσο φτάνει γιὰ νὰ τοὺς κάνω νὰ ξεκαρδίξουνται στὰ γέλια σὲ κάθε φράση ποὺ κατορθώνω νὰ συγκολλήσω μὲ τὸ ὑλικὸ ποὺ μαζέβω. Τὸ σπουδαιότερο ὅμως εἶναι πὼς τὶς ἁπλὲς ἰδέες ποὺ γυρεύω νὰ ἐκφράσω τὰ καταφέρνω ὅπως ὅπως νὰ τὶς κάνω νὰ μαντεύουνται. Αὐτὸ βέβαια δείχνει περισσότερο τὴν ἐξυπνάδα τῶν ἀκροατῶν μου, καὶ τὴ διαισθητική τους ἱκανότητα. Φαντάσου ὅμως τὶ συμβαίνει, σὰ σοῦ πῶ πὼς τὸ ὄχι τους προφέρεται: «Ναί!»

Καὶ μόλα ταῦτα μὲ τὸ φτωχότατό μου αὐτὸ γλωσσικὸ ὄργανο ποὺ τόφκιασα μοναχός μου σὰ Ρωμπινσώνας, ἀνακάλυψα σήμερα ἕναν θησαυρό. Ἕνα μικρὸν θησαυρὸ καὶ μιὰν ἀκριβὴ ἀποκάλυψη τῆς ἀθῴας ἀθρώπινης ψυχῆς.

Ἡ Ἄντσιω ἡ σπιτονοικοκυρά μου ποὺ μοὔκανε τὸ στρωμάτσο μὲ τὰ ξαθιὰ καλαμποκόφυλλα, μὲ φροντίζει σὰν ἕνα ἄρρωστο μικρὸ παιδί. Εἶναι μιὰ φροντίδα σοβαρὴ ὅσο κι' ἁπλὴ στὴν ἐκδήλωσή της. Καὶ τῆς δίνει μιὰ μορφὴ ἐπίσημη, σχεδὸν τελετουργική.

Προβλέπει μὲ θαμαστὸ τρόπο ἕνα σωρὸ μικρολεφτομέρειες, γιὰ ἀνάγκες μου ποὺ τὶς διαιστάνεται καὶ τὶς θαμπομαντεύει σὰ νἄξαιρε κιἀπὸ πρὶν τὴν ψυχοσύνθεσή μου, γιὰ σὰ νἄχαμε τὴν ἴδια ψοχοσύνθεση. Καὶ τὶς θεραπεύει μέ μιὰ σοβαρὴ καλοσύνη, τόσο σοβαρὴ, ποὺ δὲν τολμῶ νὰ τὴν εὐχαριστήσω. Γιατὶ νιόθω πὼς θἄτανε φάλτσο νὰ θολώσω μὲ μιὰ τυπικὴ ἔκφραση τὴν ἀκράτη αὐτὴ πηγὴ τῆς καλοκαρδιᾶς ποὺ ἀναβρύζει κοντά μου ἔτσι φυσικὰ κι αὐθόρμητα. Κῦστερα θἄτανε ἀστεῖο νὰ ξοφλῶ κάθε στιγμὴ μέν᾽α «Σπολλάτ γκοσποντίνα» ὅλες τὶς χίλιες μικρὲς εὐεργεσίες ποὺ μοῦ γίνουνται κάθε στιγμὴ μὲς τὸ σπίτι της. Καταλαβαίνω μονάχα πὼς ξεχυλάει μέσα μου μιὰ θάλασσα εὐγνωμοσύνης βουβῆς καὶ συγκρατημένης. Εἶνε ἕνα δυνατὸ μῦρο ποὺ μαζώνεται ἀξεθύμαντο στὴν καρδιά μου, σὰ μέσα σὲ σφραγισμένη λήκυθο.

Νὰ τώρα κι ὁ ὀκριβὸς θησαυρὸς ποὺ ξεσκάλιξα μὲς τὴ χωριάτικη τὴ «βάρβαρη» αὐτὴ ψυχή, ποὖναι ἀμόλευτη καὶ παρθενικιὰ σὰν τἀπάτητο χιόνι μιᾶς βουνοκορφῆς. Ἡ Ἄντσιω ἔχει δυὸ γυιοὺς στρατιῶτες.

(Ἡ συνέχεια στὴ τέταρτη σελίδα)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ✦ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ✦ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ✦ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

στικοῦ καὶ πρὸ πάντων ἐν μέσῳ τῆς δηλητηριώδους ἀτμοσφαίρας τοῦ φασισμοῦ, ἀπειλεῖ διὰ τῆς στάσεως καὶ διαγωγῆς του νὰ παρασύρῃ τοὺς λαοὺς τῆς Βαλκανικῆς εἰς νέαν ἀνθρωποσφαγὴν καὶ ἐκφράζει τὴν βαθυτάτην παράκλησιν ὅπως ὑμεῖς, συνάδελφοι οἵτινες περισσότερον παντὸς ἄλλου ἔχετε ἐγκεχαραγμένην ἐν τῇ ψυχῇ ὑμῶν ὅλην τὴν φρίκην καὶ τὰς συνεπείας τοῦ μεγαλειτέρου καὶ πρωτοφανοῦς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου ἰμπεριαλιστικοῦ μεγάλου πολέμου, ἐγείρητε φωνὴν ἐσχάτης καταδίκης καὶ περιφρονήσεως ἐναντίον τῶν ἰμπεριαλιστικῶν καὶ αὐθαιρέτων καὶ ἀπανθρώπων ἐνεργειῶν τοῦ Ἰταλικοῦ φασισμοῦ, διακηρύξῃται εἰς τὴν παγκοσμίαν κοινὴν γνώμην τὰ πραγματικὰ ἐλατήρια καὶ τὰς κατακτητικὰς βλέψεις τοῦ δικτάτορος Μουσολίνι καὶ τῶν Ἰταλῶν ἰμπεριαλιστῶν καὶ τονίσητε εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν χωρῶν σας τὰς συνεπείας μιᾶς, νέας ἀνθρωποσφαγῆς, εἰς ἣν ὅλως ἀναιτίως καὶ πρὸς σκοποὺς καθαρῶς ἐγωϊστικοὺς καὶ κατακτητικοὺς τείνει νὰ μᾶς ἐξωθήσῃ ὁ Ἰταλικὸς ἰμπεριαλισμὸς καὶ ὁ ὀργιάζων φασισμός, ὑποδεικνύοντες εἰς αὐτὸς τὴν εὐθύνην ἥτις ἤθελε δικαίως τὰς βαρύνῃ ἐν τῇ συνειδήσει τῶν λαῶν διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον πρόληψιν μιᾶς νέας ἐπαπειλουμένης ἀνθρωποσφαγῆς εἰς ἣν ἀφηνιασμέναι ἰμπεριαλιστικαὶ ἐκδηλώσεις τείνουσι νὰ μᾶς παρασύρωσι.

Μὲ ἐγκαρδίους συναδελφικοὺς χαιρετισμούς.

Ὁμοσπονδία Παλαιῶν Πολεμιστῶν Θεσσαλονίκης

ΑΠ' ΤΟ ΨΗΛΟΜΕΤΩΠΟ

Πολλοὶ τοῦρκοι φύγανε, ἀρκετὰ σπήτια ἀδειάσανε, κτήματα ἐγκαταλειφθήκανε, στὴν Ἀργενο, στὸ Χάλικα, στὴν Κλειοῦ, στὴν Κάπη, στὰ Γέλια, στὸ Ψηλομέτωπο, στὸν Κλαπάδο, στὰ Παράκοιλα, στὴν Ἀνεμώτια, στὴ Φίλια, στὸ Σκαλοχῶρι. στὰ χωριὰ τῆς Καλλονῆς, καὶ δὲν ξέρουμε ποῦ ἀλλοῦ. Καὶ μάθαμε ὅτι Νομογεωπόνοι, Νομομηχανικοί, ἄρχοντες, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ κατέβηκαν στὴ Καλλονή, νὰ γράψουν καὶ νὰ σβύσουν, νὰ σχεδιάσουν χωριὰ καινούρια γιὰ τὴν ἐγκατάσταση τῶν προσφύγων. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ διοικητικὲς ἀρχὲς ζητοῦν ἀπ' τοὺς προέδρους καταλόγους τῶν οἰκημάτων, καὶ δὲν μένει παρὰ ἕνας μήνας ἀκόμα ποὺ θ' ἀρχίσουν αἱ βροχὲς καὶ θ' ἀκολουθήσει ἡ καλλιέργεια, καὶ οἱ πρόσφυγες θὰ περιμένουν ἀκόμα τὰ σχέδια καὶ τὰ συνέδρια νὰ τελειώσουν. Ἐνῶ μᾶς φαίνεται ὅτι ἄν οἱ διάφορες προσφυγικὲς ἐπιτροπὲς τῆς Λέσβου διαλυθοῦν καὶ σχηματισθεῖ μία Παμπροσφυγικὴ Ἐπιτροπὴ Λέσβου καὶ ζητήσει καὶ τῆς δοθεῖ ἀπ' τὴν Κυβέρνηση μιὰ ἐντολὴ νὰ ἐγκαταστήσει σύντομα τοὺς πρόσφυγες στὰ οἰκήματα καὶ κτήματα, συνεργαζομένη μὲ τὰς ἀρχὰς, θὰ μπορέσει χωρὶς σχέδια καὶ συνέδρια, νὰ ἐγκαταστήσει τουλάχιστον 200 γιὰ νὰ μὴν ποῦμε καὶ παραπάνω οἰκογένειες, μόνο στὰ χωριὰ ποὺ ἀναφέρομε, μέσα σ' ἕνα μῆνα.

Καὶ τώρα ποὺ ἀνοίξαμε τὴν κουβέντα ἂς ποῦμε κ' ἕνα νόστιμο ἐπεισόδιο ποὺ συνέβηκε στὸ χωριό μας, γιὰ νὰ γείνει μάθημα στὶς ἀρχές μας, νὰ ψάχνουν καὶ στ' ἀφάνταστα ἀκόμα τοὺς Τούρκους ποὺ φεύγουν. Τὸ ξέρουν ὅλοι οἱ Τοῦρκοι πὼς ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ χρυσοῦ. Τῶ ξερε καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ Χαλὴλ Κώττα, καὶ ἐσκέφθηκε νὰ κάνει νόμο τρόπο νὰ περάσει μερικὰ φλωριὰ καὶ καμμιὰ τριανταριὸ λίρες. Ἐζύμωσε λοιπόν, ἔκανε παξιμάδια γιὰ τὸ ταξίδι, καὶ μέσα σὲ μιὰ πατσαβούρα τοποθέτησε ὅμορφα-ὅμορφα τὸ χρυσό, τὸν ἔθεσε σ' ἕνα παξιμάδι ζύμη, τὸ φούρνησε μὲ τ' ἄλλα παξιμάδια, καὶ κατὰ τὴν συνήθεια ἅμα ἔβγαλε τὰ ψωμιὰ καὶ τὰ παξιμάδια ἀπ' τὸ φοῦρνο τοῦ σπιτιοῦ ἐμοίρασε γιὰ **χαΐρ,** στὰ παιδιὰ τῆς γειτονιᾶς ἀπὸ ἕνα παξιμάδι. Τώρα μέσα στὰ παξιμάδια ποὺ ἔμειναν στὸ σπῆτι ὁ χρυσὸς δὲν ὑπάρχει. Φαίνεται πὼς μὲ τὰ μοιρασμένα ἔτυχε καὶ τὸ παξιμάδι τῆς πολυτελείας. Κινητοποιηθήκανε ἀσχυνομίες καὶ ἀποσπάσματα, ἀλλὰ ὡς τὴν ὥρα ποὺ γράφουμε κανένα ἀποτέλεσμα μὲν δὲ βγῆκε, συμπεράσματα ὅμως πολλὰ γιὰ τὴν ἐξυπνάδα τῶν Τούρκων.

* * *

Ὁ Σ. Ε. Σ. Στύψης—Ὑψηλομετώπου ἐργάζεται. Εἴδαμε τὸν ἀπολογισμὸ τοῦ ταμείου του, ποὺ παρουσίασε στὰ μέλη του τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο του τὶς προάλλες, ἀκούσαμε τὴν ὄμορφη καὶ ἁπλοϊκὴ λογοδοσία τοῦ Προέδρου του, εἴδαμε τὴν ὁμόνοια καὶ τὴν ἀγάπη ποὺ ἔχουν ἀναμεταξύ τους οἱ ἔφεδροι, καὶ φύγαμε ἐνθουσιασμένοι ἀπ' τὴ γενικὴ αὐτὴ συνεδρία, στὴν ὁποία μοῦ ἔκαναν τὴν τιμὴ νὰ μὲ προσκαλέσουν, χωρὶς νὰ εἶμαι οὔτε μέλος ἀφοῦ δὲν εἶμαι ἔφεδρος. Ἡ γενικὴ ὅμως αὐτὴ συνεδρία δὲν ἀπέβλεπε μονάχα σ' αὐτὰ ποὺ εἴπαμε παραπάνω ἀλλὰ καὶ γιὰ κάποιο ἄλλο σπουδαῖο ζήτημα τοῦ χωριοῦ, τὸ ὁποῖον δημιουργήθηκε ἀπ' τὸν καιρὸ τῆς ληστείας Ὑψηλομετώπου, καὶ τοῦ ὁποίου τὰς συνεπείας ἀκόμη τὰς τροβοῦν οἱ Στυψιανοί.

Πρὸς τὸ παρὸν περιμένουμε νὰ μάθουμε τί ἀπέγεινε τέλος πάντων τὸ θέμα τῆς γενικῆς συνεδρίας, ἀπ' τὸ ὁποῖον ὁ Σύνδεσμος θὰ τιμήσει τὸν προορισμό του καὶ θὰ ὑψωθεῖ ἀκόμα παρακάνω ἀπ' ὅσον εἶνε τώρα ὑψωμένος στὴ συνείδηση τῶν χωριανῶν του.

Βουνήσιος

Οἱ ἔφεδροι παρακολουθοῦνε

Ἀγαπητὲ κ. Διευθυντή,

Στὰ ντουβάρια τοῦ χωριοῦ μας φιγουράρουνε τὰ πρῶτα νουμερα τῆς προεκλογικῆς κινήσεως. Τὰ ψιθυριστὰ καὶ τὰ γλυκόλογα ἀρχίσανε στοὺς καφενέδες.

Οἱ πρῶτες ὁδηγίες ἔφθασαν ὡς φαίνεται. . Τὸ ἔδαφος ἀναγνωρίζεται ἀπ' τοὺς ἐπιτηδείους.

Οἱ ἔφεδροι ὅμως μὲ φανατισμὸ παρακολουθοῦνε τὶς πρῶτες των ἐνέργειες, καὶ ἀποφάσισαν ὀργανωμένοι νὰ δώσουνε τὴν ψῆφό τους σὲ νέα ἀπολύτως πρόσωπα.

Τὰ μειοψηφήματα τῶν γνωστῶν πολιτικατζήδων δὲν θὰ παρασύρουν τούτη τὴ φορὰ τὸν ἔφεδρο ποὺ τοὺς ἐγνώρισε διαβάζοντας στο χαράκωμα τὰ κωμικὰ πρακτικὰ τοῦ μεγάρου τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

Ἦρθε ὁ καιρὸς νὰ θυμηθοῦμε ὅλοι μιας τὴν κρυφή μας λαχταρα ποὺ εἴχαμε γιὰ νὰ ψηφίσουμε γιὰ τὴ σωτηρία μα; ὅταν ψωφουσαμε στὸ μέτωπο. Ἂς ἐκδικηθοῦμε τὶς πίκρες ποὺ μᾶς πότισαν, καὶ πειθαρχημένοι ἂς διευθύνουμε τὴν ψῆφο μας στὴν καινούργια ζωὴ τοῦ τόπου, δείχνοντας τὴ δύναμή μας στοὺς φαυλοκράτες καὶ στοὺς ἀνθρώπους τῆς παληᾶς σχολῆς, γιὰ νὰ μᾶς; λογαριαζουνε αὔριο καὶ οἱ νέοι μας ἀντιπρόσωποι ὅταν θὰ ὑποστηρίξουνε τὰ συμφέροντα τῆς τάξης μας καὶ τὰ γενικὰ τῆς δυσιυχισμένης μας Πατρίδος.

Πάφλα 17—9—23.

Ὁ Παρατηρητὴς τοῦ ΣΕΣ Παμφύλων

Μιὰ θεατρικὴ παράσταση

Πολὺς κόσμος παρευρέθηκε προχθὲς στη Θεατρικὴ παράσταση ποὺ δοθηκε γιὰ τὸ Σύνδεσμο. Δόθηκε το «***Φιλὶ τοῦ σκοτωμένου***».

Το ὡραῖο φύλο ἔδωσε μὲ τὴν παρουσία του τὸν ὡραιότερο χρωματισμὸ ἀλλὰ καὶ ἐτίμησε τὸν παλαίμαχο τῆς σκηνῆς κ. Βερώνη. Ἡ κ. Σμαράγδα Βερώνη ἔπαιξε πολὺ δυνατά. Ὁ κ. Φραγκόπουλος ταλέντο καὶ αὐτο ξεχωριστο ἔπαιξε θαυμάσια. Εἶχε δίκηο το ἀκροατήριο νὰ τὸν χειροκροτήσει τόσες φορές.

Τὸ κομματσάκι τοῦ κ. Βερώνη μὲ τὸν μονόλογο του ἄρεσε ὑπερβολικά. Ὁρισμένως θὰ θαυμάσωμεν σὲ λίγα χρόνια το δυνατό της τάλαντο. Καὶ οἱ ἄλλοι ἔπαιξαν καλά.

Το χωριό μας ἔτσι πέρασε μιὰ ὤμορφη βραδυά. Σὲ ἐκείνους, ποὺ ἐπιμένανε για νὰ φέρουνε τοὺς καλλιτέχνες θερμὰ συγχαρητήρια.

Πάφλα 17—9—23.

Ὁ Παρατηρητὴς.

Οἱ πρόσφυγες συνάδερφοι

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Παρακαλῶ δημοσιεύσατε ἀποτελέσματα ἐκλογῶν Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς καθ' ἡμᾶς «Ἑνώσεως».

Ἐπι 297 ψηφισάντων ἔλοβον:

Καραθεοδωρῆς Δημ. ψήφους 248, Κρητικᾶς Στυλιανὸς 215, Βατιδης Ἰωάν. 210, Ματνζούνης Ἰωάν. 172, Σαλατέλλης Ἄγγελος 150, Σταμοῦλος Γεώργ. 141, Καραμῆτρος Ἄτταλος 123.

Ἐπιλαχόντες ἦλθον οἱ ἑξῆς:

Τρύφωνος Θεόδωρος μὲ ψήφου; 101, Χ" Παυλῆς 121, Ἠλιάδης 113, Ζήσιμος 100, Χιωτέλλης 93, Κανέλλης 74, Γκράβαλης Ἰωάν. 31.

Εὐχαριστοῦντες.

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ ΜΑΣ

«Σαπφώ». Ἡ συνέχεια τοῦ κινηματογραφικοῦ ἀριστουργήματος «***Τὸ Κισμέτ***», ποὺ χηλάει κόσμο κάθε βράδυ. Κ' ἡ «***Βασίλισσα τῶν διαμαντιῶν***» μὲ ἐνδιαφέροντα ἐπεισόδια.

«Ἀλκαῖος». Πολὺ σύντομα στὴν ***οἰκογενειακὴ συγκέντρωση*** τοῦ «Ἀλκαίου» θὰ παιχτεῖ τὸ συγκινητικώτατο ἔργο «***Ὁ Γολγοθᾶς μιᾶς ἀθῴας***», ποὺ ἐξασφαλίσθηκε μὲ μεγάλες θυσίες τῆς Διευθύνσεως. Τὸ ἔργο παίζεται ἀπ' τοὺς καλλιτέρους ἠθοποιούς. Τὸ ρόλο τοῦ Μίτρου παίζει ὁ περίφημος Κράους, ὁ ἀξέχαστος ἐκεῖνος ἠθοποιὸς ποὺ τόσο ἄρεσε ὡς Γιάννης Ἀγιάννης στοὺς «***Ἀθλίους***». Τὸ ἔργο ἀρχίζει μὲς τὴ βδομάδα.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 7086
Ἀθήνα 24 ὥρα 5 πρωΐνὴ

Τηλεγραφήματα ἀπ' τὴ Σαλονίκη μεταδίδουν λεπτομέρειες τῆς ἐπιβλητικώτατης τελετῆς ποὺγινε στὸ Νεκροταφεῖο καὶ στεφανώθηκαν οἱ τάφοι τῶν Ἐγγλέζων ποὺ σκοτώθηκαν στὸ μεγάλο πόλεμο στὴ Μακεδονία. Ἦταν ἐκεῖ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐγγλέζικου στρατοῦ τῆς Πόλης ὁ συντογματάρχης Χιούτ, ὁ δικός μας ὁ Ὀθωναῖος, ὅλοι οἱ ἐπίσημοι, ὁ Σέρβος πρόξενος; καὶ πλῆθος κόσμου. Ἐκφωνήθηκαν λόγοι ποὺ τόνισαν τοὺς δεσμοὺς τοῦ Ἐγλλέζικου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ στὸ τέλος ὁ Χιοὺτ ἐξέφρασε στὴν Ἑλλάδα τὴν εὐγνωμοσύνη τῆς Ἀγγλίας γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ γίνεται στοὺς νεκρούς της.

— Οἱ διαπραγματεύσεις μὲ τοὺς Σέρβους γιὰ τὴν ἐλεύθερη ζώνη, τέλειωσαν. Ὁ Μπαλούχτσιτς ἔφυγε στὴν Ἀθήνα, μὲ τὴ βεβαιότητα πὼς ἡ σύμβαση θὰ ὑπογραφεῖ αὐτοῦ μὲς τὴ βδομάδα.

— Τὸ ἄδειασμα τῆς Πόλης τελειώνει καὶ πάει. Οἱ Σύμμαχοι στρατηγοὶ φεύγουνε στὶς 3 τοῦ Ὀχτώβρη. Τὰ πραχτορεῖα τοῦ Χαβᾶς καὶ τοῦ Ρέουτερ καταργοῦνται στὴν Πόλη· στὸν τόπο τους θὰ δουλεύει τὸ τηλεγραφικὸ πραχτορεῖο Ἀζὰνς Ἀνατολή.

— Ὁ κ. Σοφούλης ἐπισκέφτηκε τὸν κ. Γοναϊᾶ ὁ ὁποῖος ἐδήλωσε πὼς ἡ Κυβέρνηση κ' ἡ Ἐπανάσταση ἐπιμένουν νὰ κάνουν ἐθνικὸ συνασπισμό. Ὁ Σοφούλης εἶπε πὼς οἱ Φιλελεύθεροι θέλουν νὰ διατηρηθεῖ ἡ αὐτοτέλεια τοῦ κόμματός των. Ὁ κ. Γοναϊᾶς ἐδήλωσε πὼς ζήτημα γιὰ να παραιτηθεῖ ὁ κ. Σιδέρης δὲν ὑπάρχει πιά.

— Ἐκδόθηκε Βουλγαρικὸ ἀνακοινωθὲν ποὺ βεβαιώνει πὼς στὴ Βουλγαρία ἐκηρύχτηκε κομμουνιστικὸ κίνημα σὲ μεγάλες περιφέρειες καὶ ἱδρυθηκε σοβιετικὴ δικτατορία.

Ἀριθ. 33091
Ἀθήνα 24 ὥρα 10 πρωΐνὴ

— Ἐπίσημες πληροφορίες ἀπ' τὴν Ἀγγλία βεβαιώνουν πὼς τὴν Πέμτη ἀδειάζει ἡ Κέρκυρα.

— Ἡ διεθνὴς ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ θάναι αὔριο στὸ Ἀργυροκαστρο για νὰ συνεχίσει τις ἔρευνές της. Ἡ πρώτη της ἔκθεση εἶναι εὐνοϊκὴ για τὴν Ἑλλάδα.

— Ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» πληροφορεῖται πὼς θὰ σχηματισθοῦν συνδυασμοὶ «Ἐθνικῆς Ἀναγέννησης» μὲ τὴ σύμπραξη των Φιλελευθέρων.

— Στὴ Βουλγαρία οἱ συγκρούσεις συνεχίζουνται.

— Στὴν ὕπαιθρο Βουλγαρία ὑψώνουνται Σοβιετικὲς σημαῖες, μέσα σὲ γενικὸ ἐνθουσιασμό. Στὶς πόλεις ἐπικρατοῦν οἱ Κυβερνητικοὶ στρατοκράτες.

— Σαν ἀδιάσει ἡ Κέρκυρα ὁ Πλαστήρας θὰ πάει νὰ παραβρεθεῖ στὴ μεγάλη δοξολογία ποὺ θὰ γείνει.

— Ὁ Σίδερης πῆρε πίσω τὴ παραίτησή του.

— Οἱ κομμουνισταὶ ἐπιτέθησαν στὴν Πόλη Σλίβεν ὅπου φαίνεται πὼς ἀποκρούσθηκαν ἀπ' τοὺς στρατοκράτες. Στὴ Σόφια ἑτοιμάστηκε κίνημα. Ἡ ἀσυνομία συγκρούεται παντοῦ μὲ τοὺς ὀργανωμένους ἀγρότες καὶ ἐργάτες. Γίνονται σωστὲ μάχες μὲς τὴ Βουλγορία.

— Στὴν περιφέρεια τῆς Νέας Ζαγορᾶς, ἔγινε μεγάλη μάχη ἀνάμεσα στοὺς κομμουνιστὲς καὶ τοὺς Κυβερνητικοὺς στρατοκράτες. Τὴ μάχη τὴν ἐκέρδισε ἡ Κυβέρνηση. Μετρήθηκαν 200 σκοτωμένοι κομμουνιστές. Ὁ σιδηροδρομικὸς Σταθμὸς κάηκε ἀπ' τις ὀβίδες.

— Οἱ συμμιλοκὲς ξαπλώνουνται στὴ Νότια Βουλγαρία.

— Ἡ παρισιάνικη ἐφημερίδα «Κοτιντιὲν» δημοσιεύει ὁλάκαιρη τὴν ἔκθεση τοῦ κ. Μπότσαρη γιὰ τὸ κακούργημα τῆς Κακαβιᾶς. Τονίζει πὼς εἶναι πολὺ καθαρὴ ἡ εἰκόνα τοῦ ἐγκλήματος ὅπως τὴν παρουσιάζει ἡ Ἑλληνικὴ ἔκθεση, καὶ ἀποδείχνει πὼς εἶναι ἀπίθανη ἡ εὐθύνη τῆς Ἑλλάδας. Στὸ τέλος συμπεραίνει πὼς οἱ Ἰταλοὶ ρίχνουν τὴν εὐθύνη στοὺς Ἕλληνες μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ καταλάβουν τὴν Κέρκυρα.

— Οἱ «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου γράφουν πὼς ἡ ἔκθεση τοῦ κ. Μπότσαρη ἔκανε πολὺ καλὴν ἐντύπωση.

— Τὰ μικρὰ ἔθνη γύρεψαν ἀπ' τὴν Κοινωνία νὰ πληρώσει ἡ Ἰταλία γιὰ τὰ ἀθῶα θύματα τοῦ βομβαρδισμοῦ.

— Ὁ μεγάλος φιλέλληνας Γκωβαὶν γράφει πὼς ἡ Ἰταλικὴ πολιτικὴ ἤτανε πάντα ἀνθελληνική, ἀκόμα κιἀπ' τὸν εὐρωπαϊκὸ πόλεμο. Ἡ Ἰταλία λέει ἐνήργησε λυσσασμένα γιὰ νὰ γυρίσει ὁ Κωσταντῖνος ποὺ πρόσβαλε στὸ 1916 τὶς συμμαχικὲς σημαῖες περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι προσβάλθηκαν τώρα μὲ τὸ κακούργημα τῆς Κακαβιᾶς. Μα σήμερα, λέγει, ἐφαρμόζεται πάλι ἡ ἴδια ἀνθελληνικὴ πολιτική. Ἡ Ἰταλία θέλει νὰ χτυπήσει τοὺς ἔντιμους Ἕλληνες ποὺ διώξανε τὸν Κωσταντῖνο, ποὺ ὅλες οἱ Ἰταλικὲς ἐφημερίδες χαϊδολογούσανε τὴν ἄλλη μέρα ποὺ σκότωσε τοὺς Γάλλους ναῦτες στὸ Ζάππειο. Καὶ τὴ διαταγὴ τοῦ φόνου αὐτοῦ, λέγει ὁ Γκωβέ, τὴν ἔδωκε ὁ Μεταξᾶς, πωὔναι σήμερα ὁ ἀρχηγὸς τοῦ μοναρχικοῦ κόμματος στὴν Ἑλλάδα.

— Τηλεγραφοῦν ἀπ' τὸ Παρισι πὼς ὑπάρχουν βασιμες πληροφορίες πὼς ἡ πρεσβευτικὴ Συνδιάσκεψη θὰ πεισθεῖ γιὰ τὸ δίκιο τῆς Ἑλλάδας καὶ θὰ γυρέψει ἀπ' τὸ διεθνὲς Δικαστήριο τῆς Χάγης νὰ ὁρισθεῖ μοναχὰ μιὰ μικρὴ ἀποζημίωση γιὰ τὶς οἰκογενειες τῶν θυμάτων, καὶ νὰ ἐπιστραφεῖ στὴν Ἑλλάδα τὸ ὑπόλοιπο ἀπ' τὰ λεφτὰ ποὺ κατάθεσε.

Ἀθῆναι τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1923
Τὸ πολιτικὸν γραφεῖον
Ἐπαναστάσεως 1922

Πρὸς τὴν Ἐφημερίδα «Καμπάνα»
Μυτιλήνη.

Ἐν σχέσει μὲ τὸ δημοσίευμα ὑμῶν τῆς 31ης Ἰουλίου περὶ χωροφύλακος Ἱππείου Σκοπελίτου Ι. πληροφοροῦμεν ὅτι οὗτος ἠλέγχθη ὑπηρεσιακῶς καὶ μετετέθη.

Ὁ Διευθυντὴς
Β. Καραπαναγιώτης

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Τὴν περασμένη Κυριακὴ ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος Γεώργ. Χαλτσιώτης ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ χαριτωμένο ἀγοράκι τοῦ συναδέλφου Βασιλείου Τριφώνου δώσας σαυτὸ τὸ ὄνομα Στρατήν.

Ὁ ΣΕΣ εὔχεται στοὺς μὲν γονεῖς νὰ τὸ χαίρουνται στὸ δεκανοῦνο γεροσύνη γιὰ νὰ τὸ κουμπαριίσει κι' ὅλας.

ΣΕΣ Παλαιοκήπου

* * *

Ὁ Σ.Ε.Σ. Μεσοτόπου ἐκφράζει τὶς θερμάς του εὐχαριστίας πρὸς τοὺς παρακάτω κυρίους ποὺ προσέφεραν τὸν ὀβολό σους ὡς εἰσφορὰν στὸ ταμεῖο τοῦ Συνδέσμου. Εὐστ. Τριγκήνη Δρ. 50, Ἀντ. Ποδάραν Δρ. 50, Δ. Χριστοδούλου Δρ. 50, Ἰωάννη Βουρνάζον Δρ. 12 1)2, Κων. Πάλλαν Δρ. 12 1)1, Παν. Βουδούρην Δρ. 1 1)2, Ἰωάν. Μοσχοβέλλην Δρ. 1 1)2.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου
Π. Μαντᾶς.

* * *

Ὁ ΣΕΣ ἐφέδρων Μεγάλου χωρίου εὐχαριστεῖ θερμὰ τὸν ἔφεδρο γιατρὸ Στάθην Ἁγιοκάτσικα ποὺ ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς γιατρεύει τοὺς φτωχοὺς ἐφέδρους τοῦ χωριοῦ δίχως συμφέρο καὶ μὲ μεγάλη προθυμία. Ἂν δὲν ἤτανε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος στὸ Μεγάλο Χωριὸ ὅλοι οἱ φτωχοὶ αὐτοὶ ἄρρωστοι θἄτρεχαν στὴν πρωτεύουσα τοῦ Δήμου γιὰ νὰ πληρώσουνε γιατρὸ χιλιάγωγια. Γιαὐτὸ καὶ τὸ εὐχαριστῶ τοῦ ΣΕΣ βγαίνει ὁλόψυχα μέσα ἀπ' τὴν ψυχὴ τῶν ἐφέδρων ποὺ τὸν εὐγνωμονοῦν.

Ὁ ΣΕΣ Μεγαλοχωριοῦ

* * *

Τὸ Σάββατο στὰς 8 7)βρίου. ἡμέρα γενικοῦ πένθους γιὰ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφή, ἀπέθανε ξαφνικὰ ἀπὸ γέννα ἡ γυναῖκα τοῦ ἀγαπητοῦ μας συναδέλφου καὶ Ταμία του ΣΕΣ τοῦ χωριοῦ μας Πέτρου Κ. Πέτρου. Τὴν κηδεία της ἀκολούθησε τὸ Κοινοτ. Συμβούλιον ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ΣΕΣ μὲ ὅλους τοὺς Ἐφέδρους καὶ πλῆθος κόσμου.

Ἐκ μέρους τοῦ ΣΕΣ ἀποχαιρέτησε τὴν νεκρὰν ὁ γραμματεύς του Κ. Α. Θωμαΐδης. Εἰς τὸν βαθέως πληγωμένον σύζυγό της καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν εἰς δὲ τὴν ἀλησμόνητον νεκρὰν αἰωνίαν τὴν μνήμην!

Παράκοιλα. ***Α. Σαράπης.***

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

ΣΕΣ Τελωνίων. Τὰ πήραμε. Εὐχαριστοῦμε. Κανονίστηκε ὁ λόγος σας ὡς τὶς 18—9—23, καὶ σᾶς πιστώσαμε μὲ δρ. 5.50.

Δ. Κυριακίδην. Ἀθήνα. Τὰ πήραμε. Δώσαμε στὰ Βιβλιοπωλεῖα τὸ θεατρικὸ ἔργο σας. Τ' ἀντίτυπα ποὺ θέλετε νὰ δωρήσετε στοὺς; ΣΕΣ τοῦ Νησιοῦ τὰ μοιράζουμε.

Κ. Μίκιστον· εὐχαριστοῦμε γιὰ τὶς 20 δραχμὲς! κ' ἔτσι οἱ συνεργάτες τῆς φτωχῆς «Καμπάνας» ἀντὶ νὰ πληρώνουνται, πληρώνουν!

ΣΕΣ Στύψης—Ψηλομετώπου. Συμμορφωνούμαστε καὶ περιμένουμε τὶς ἐνεργειές; σας.

Τὰς σφραγίδας σας ἀπὸ καουτσοὺκ στὸν ΜΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟ (Μπὰς φαναρ) Παράδοσις ἐντὸς εἰκοσιτετραώρου.

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα Δρχ. 100
Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ Δολλ. 4
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ Λίρα Στερλ. 1

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρομὲς τἀνάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουν τὴ χρονιάτικη συνδρομή τους, πέρνουν δωρεὰν κάθε λογοτεχνικὴ ἔκδοση ποὺ θὰ κάνει ἡ φημερίδα μέ τὸ χρόνο.

Γιὰ τὶς ρεκλάμες ἰδιαίτερες συμφωνίες.

= *Τὸ φύλλο δραχμὴ μία* =

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ! ΠΟΛΥ ΠΕΡΙΕΡΓΑ !

Τὴν Κυριακὴ ἔγινε συγκέντρωση τῶν ἐφέδρων Μικρασίας καὶ Θράκης γιὰ νὰ βγάλουν τὸ ὁριστικό τους Διοικ. Συμβούλιο. Μαζεύτηκαν καμμιὰ τρακοσαριὰ καὶ γιὰ τὰ ὀνόματα ποὺ βγάλανε μὲς ἀπ' τὴν ψηφοδόχη δὲν ἔχουμε παρὰ συχαρήκια νὰ τοὺς δόσουμε. Στὴ συγκέντρωση μίλησαν ἐχτὸς ἀπὸ τὸν κ. Καραθεοδωρῆ ποὖναι κι' ὁ ἱδρυτὴς τοῦ Συνδέσμου, κοἱ κύριοι Καψῆς καὶ Ξενοφὼν Ἀμμανίτης. Ὁ πρῶτος τοὺς εἶπε νὰ φροντίσουν νὰ στείλουνε στὴν Ἀθήνα ἕνα ἀντιπρόσωπό τους; γιὰ νὰ παρακολουθεῖ ἀπὸ κοντὰ τὰ ζητήματα τῶν προσφύγων. Ὁ δεύτερος; Ὁ δεύτερος τοὺς εἶπε πὼς εἶναι ἀμφίβιον Μυτιληνιοπροσφυγικόν, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνήκει στὸ Ἀϊβαλί, ἀλλά...νὰ μὴ τὸν βάλουνε στὴ Διοικητικὴ Ἐπιτροπή τους διότι θὰ πολιτευθεῖ. Αὐτὰ ὅλα ἦταν περίεργα, πολὺ περίεργα πράματα, ποὺ μὰ τὸν Δία δὲν τὰ πολυκαταλαβαίνουμε. Τὸ ἴδιο δὲν τὰ πολυκατάλαβαν κοἱ πρόσφυγες ἀκροατὲς; τοῦ κ. Ξ. Ἀμμανίτη, ἂν καὶ καβούντιζε τὰ ἴδια λόγια ἐπὶ τόση ὥραν ὥστε οἱ δυστυχισμένοι πρόσφυγες ἔφεδροι ἄρχισαν νὰ γρινιάζουν. Μὰ εἶτε ἡ δυσκολία τῆς ἐκφράσεως; τοῦ ρήτορα μᾶς ἐνδιαφέρει ἐδῶ, οὔτε ἡ παράκλησή του στοὺς πρόσφυγες νὰ μὴ τὸν βγάλουνε Ἐπιτροπή, πρᾶμα γιὰ τὸ ὁποῖο ὅλοι του; ἤτανε ἀὐῶοι κι'οὔτε τὸ σκέφτηκαν καθόλου κατὰ διάνοιαν.

ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι νὰ παρακαλέσουμε τὴν Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ νὰ μιλήσει καθαρὰ καὶ ξάστερα σὄλες τὶς χιλιάδες τῶν ἐφέδρων τοῦ Νομοῦ ποὺ τὴν ψήφισαν, καὶ νὰ τοὺς φωτίσει πάνου σαὐτὰ ἐδῶ τὰ ζητήματα.

1⁰) Ὁ κ. Ξενοφῶν Ἀμμανίτης ἦτανε ὥς τὰ τώρα πρόεδρος τῆς προσωρινῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ΣΕΣ καὶ Σύμβουλος ἢ ὄχι.

2) Ὁ κ Ξενοφῶν Ἀμμανίτης ἦτανε στὴ συνεδρίαση τοῦ ΣΕΣ ποὺ διοβαστηκε ἡ διαταγὴ τῆς Ἐπαναστάσεως ποὺ ἔλεγε ὡς «δὲν ἐπιτρέπεται ἄνθρωπος ποὺ θὰ πολιτευθεῖ νὰ μπῆ μέσα στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ» ἢ ὄχι. Ὁ ἴδιος παραδέχτηκε τὴν κοινὴ ἄποψή μας πὼς εἶνοι ζήτημα τιμῆς γιὰ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐφέδρων μὲς τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τὸ νὰ μὴν πολιτευθοῦν ἢ ὄχι.

3) Ὁ κ. Ξενοφὼν Ἀμμανίτης ἦτανε σύμφωνος μὲ ὅλους ὅταν ὁ κ. Ἀσημάκης Νικολαΐδης παλληκαρίσια καὶ τίμια ἀναγκάστηκε νὰ ὑποβάλει τὴν παραίτησή του ἀπ' τὴν Κεντρικὴ, μοναχὰ γιατὶ «ἦταν πιθανὸν νὰ πολιτευθεῖ», ἐπειδὴ ἤθελε νἆναι τίμιος καὶ συνεπὴς ἀπέναντι στὸν ἑαυτό του, στὴν Ἐπανάσταση καὶ στοὺς ἐφέδρους; ἢ ὄχι.

4) Ἂν ὁ κ. Ξενοφὼν Ἀμμανίτης ὁ τέως πρόεδρος τῆς προσωρινῆς Κεντρικῆς τῶν Σ. Ε. Σ. παρουσιάζει ὡς πρῶτο ἐσαντιγιὸν τῶν νέων ἰδεῶντῶν ἐφέδρων, τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τῶν ἐφέδρων, τῶν ὑγιῶν πολιτικῶν κατευθύνσεων ποὶ ἤρταμε νὰ φέρουμε οἱ ἔφεδροι, αὐτὸ τὸ πρᾶμα: ***Τὸ νὰ ξεφυτρώσει ὡς μανιτάρι ὑποψήφιος βουλευτὴς ἀνάμεσα σ' ἕναν ἀθῶον κόσμο, ποὺ τοῦ παράδωκε τὴν προεδρεία τοῦ Σ. Ε. Σ., τὴ διαχείριση κάπου 70000 δραχμῶν, καὶ τὴ διανομὴ ὅλων τῶν βοηθημάτων τῶν φτωχῶν ἐφέδρων***, μὲ τρόπο ποὺ κάθε παλιάνθρωπος ἐχθρὸς τῶν συνδέσμων μας νὰ μπορεῖ ὅτι ὥρα θέλει νὰ πεῖ στοὺς ἐφέδρους ποὺ μαζευτήκανε γύρω μας γιὰ τὴν κοινὴ σωτηρία οὐτὰ τὰ λόγια :

— Κουτεντέδες ! Νὰ οἱ νέοι ἄνθρωποι· νὰ οἱ Πρόεδροί σας. Νὰ οἱ ἀνοπισθόβουλοι φρουροὶ τῶν συμφερόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων σας. Εἶναι σὰν τοὺς ἄλλους καὶ χειρότεροι ἀπ'αὐτούς. Γιατὶ καὶ τὰ λεφτὰ ποὔδωκε ἡ Μυτιλήνη στοὺς ἐράνους, καὶ τὰ λεφτὰ ποὔδωσε ἡ Ἐπανάσταση κ ὁ Δῆμος, τὰ μεταχειρίζονται γιὰ νὰ βγοῦν βουλευταὶ οἱ ἴδιοι·οἱ Πρόεδροί σου. Ἡ ἴδια ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπή.

Καὶ τὴν εὐμένεια τῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ Κράτους στὸ νὰ τελέβουνε τὶς δουλιὲς τῶν ἐφέδρων γιὰ νὰ μὴν τρέχουνε αὐτοὶ καὶ σκλαβώνουνται στοὺς φαύλους πολιτευομένους, τὴ μεταχειρίσηκαν σὰν νὰ ἦσαν οἱ ἴδιοι οἱ φαῦλοι παλιοκομματικό. Δηλ. ὡς συναλλαγή. Γιὰ τὴν ψῆφο.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ

Παρακαλοῦμε τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ βγάλει ἀνακοινωθὲν καὶ νὰ δηλώσει πὼς αὐτὰ ποὺ ψιθυρίζουντσι ἀπὸ κακοβούλους ***πὼς ὅλα σχεδὸν τὰ μέλη της*** ἔχουνε σκοπὸ νὰ βγοῦνε βουλευτάδες, εἶναι ΨΕΜΜΑΤΑ. Πὼς; οἱ ἔφεδροι καὶ μάλιστα οἱ ἐκλεχτοὶ τῶν ἐφέδρων, δὲν ἤρθανε στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ κάνουν τὶς δουλίτσες του; σκαλώνοντας στὶς ματωμένε, ράχες τῶν συναδέρφων τους. Πὼς εἶναι ***πολὺ ἠθικοὶ*** ὥστε νὰ παραβοῦν ὑποχρεώσεις τιμῆς, ***πολὺ περήφανοι*** ὥστε νὰ ἐκμεταλλευτοῦν τὴν ἀγαθότητα καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη ἑνὸς ἐλάκαιρου νησιοῦ, ***πολὺ τίμιοι*** ὥστε νὰ γελάσουν τὸν κόσμο ποὺ τοὺς τίμησε μὲ τὴν ψῆφο του.

Παρακαλοῦμε τὴν Ἐπιτροπή, ἂν νομίζει ἀρκετὰ δεμένη τὴν ἀξιοπρέπειά της μὲ τὶς παλιὲς ὑποχρεώσεις καὶ μὲ τις καινούριες, ποὺ τῆς ἀπαγορεύουν νὰ νομισθεῖ ὡς ἐκμεταλλεύτρια τῆς ἀποστολῆς της, νὰ ἀποκηρύξει τὸν τέως πρόεδρο καὶ τώρα σύμβουλό της Ξενοφώντα Ἀμμανίτη καὶ νὰ κάνει γνωστὴ τὴ στάση του μέσα στὴν ἐφεδρικὴ οἰκογένεια. Ἀλλιώτικα καιὰ τὴ γνώμη μας κινδυνεύει ἡ πειθαρχία τῶν ΣΕΣ τῶν χωριῶν πρὸς τὸ Κέντρο, κινδυνεύει ἡ ἐκτίμησή τους; πρὸς τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπή, κινδυνεύει τὸ κῦρος τῆς Κεντρικῆς ἀντίκρυ στὴ μάζα τῶν ἐφέδρων. Λέγοντας αὐτὰ ***ἀντιπροσωπεύουμε ὅλους τοὺς ἀγνούς, ὅλους τοὺς ἴσιους, ὅλους τοὺς τίμιους ἀνθρώπους ποὖναι μέσα στοὺς ΣΕΣ κι' ἔξω αὐτούς.***

ΕΦΕΔΡΟΙ, ΔΟΥΛΙΑ !

Οἱ δρόμοι ἄρχεψαν νὰ ἐπιδιορθώνουνται. Μαζὺ μὲ τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ποὺ ἔκανε μιὰν ἀναφορὰ στὴ Νομαρχία μας παρακαλώντας νὰ προτιμῶνται ἔφεδροι στὰ ἔργα, παρακαλοῦμε καὶ μεῖς θερμὰ τὸν κ. Ὀρτενζάτο καὶ κάθε σχετικὸν μὲ τὴν ὀργάνωση τῶν ἐργατικῶν συνεργειων τῆς ἐπιδιορθώσεως, νἄχουνε πάντα στὸ νοῦ τους τὸ πνεῖμα τῆς τελευταίας ἐγκυκλίου τοῦ Πλαστήρα, ***δίνοντας κατὰ προτίμηση τὴ δουλιὰ στοὺς ντόπιους καὶ πρόσφυγες ἐφέδρους, ποὺ στεροῦνται καὶ τὸ ψωμί τους ἀκόμα.***

ΕΡΓΑΤΕΣ, ΕΦΕΔΡΟΙ !

Ὅσοι ἀπὸ σᾶς θέλουνε νὰ πιάσουνε δουλειὰ στοὺς δρόμους ἄς παρουσιάζουνται ἀμέσως στὰ Γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ νὰ τοὺς δίνει σημείωμα καὶ ὁδηγίες, ποῦ νὰ παρουσιαστοῦνε. Κάνετε γρήγορα γιὰ νὰ μὴ συμπληρωθεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν, καὶ εἰδοποιεῖτε κάθε συνάδερφο ποὺ μένει ἄνεργος ἐπειδὴ δὲν τὸ ξέρει πὼς παρουσιάστηκε αὐτὴ ἡ δουλειά.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΛΩΜΗΔΑΔΟΥ

Ἀπ' τὴν Κλωμηδάδο μᾶς γράφουνε οἱ πρόσφυγες πολλὰ παράπονα. Πρὶν ἀπὸ 5 μῆνες πέρασε ἀπ' ἐκεῖ ὁ Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς μαζὺ μὲ τὸν ἀνθυπασπιστὴ Μαντζαβῖνο, κεῖδανε τὰ χάλια τῆς ἐκεῖ ἐγκαταστάσεως. Ὑπυσχέθηκαν πὼς θὰ ἐπιτάξουν οἰκήματα, ποὺ ὑπάρχουν καὶ τοὺς τὰ ὑπόδειξαν καταλλήλως. Μὰ ὥς τὰ σήμερα τίποτα δὲν ἔχει γίνει. Ἂς διατάξει ὁ κ. Νομάρχης νὰ ξετάσουνε τί συμβαίνει καὶ δὲν ἐπιτάσσονται αὐτὰ τὰ σπίτια.

ΤΟ ΣΙΓΡΙ ΚΙ' Ο ΑΓΑΣ ΤΟΥ

Ὅλα τὰ παράξενα πράματα σὲ μᾶς γίνονται. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Σιγρίου εἶναι Τοῦρκος. Πολὺ ὡραῖα. Ἀλλὸ ἐπειδὴ ἑτοιμάστηκε γιὰ νὰ φύγει μὲ τὴν ἀνταλλαγὴ, ἔδεσε τὰ μπαγάζια του, διπλοκάθισε ἀπ' ἕνου κιάδιαφορεῖ ὁλότελα γιὰ τὸν μακάριο δῆμο του, καὶ γιὰ τὰ ζητήματα τῆς Κοινότητος. Καὶ πρῶτα ἀπ'ὅλα τὸ ζήτημα τοῦ σκολειοῦ ποὺ βασανίζει αὐτὸ τὸ δυστυχισμένο χωριό. Ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς περιμένει ἀπάντηση ἀπ' τὸν ἀγᾶ, ἂν ὑπάρχει οἴκημα ἐκεῖ γιὰ νὰ γίνουν οἱ ἐνέργειες ποὺ χρειάζουνται νἀνοίξει ἕνα σκολειό. Μὰ ὁ Ἀγᾶς τραβίει τὸ κομπολόϊ του καὶ χασμουριέται ἡδονικά. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀνταλλαγὴ ἀναβάλλεται καὶ τὰ παιδια μεινουνε ἀκόμα ἕνα χρόνο ἀδιάβαστα. Τώρα ποὺ ἤρθανε κ'οἱ Ντενεδιοὶ πρόσφυγες τὰ παιδάκια αὐτὰ εἶναι πάνου ἀπὸ 60, μήτε λίγα μήτεπολλά. Ἕνα ἄλλο ζήτημα πολὺ σπουδαῖο ποὺ κουτσαίνει στὸ Σίγρι εἶναι τὸ ἀγροτικό. Μήτε γεωργικὴ ἐπιτροπὴ ἔχουνε ἐκεῖ, μήτε ἀγροφύλακα. Οἱ Τοῦρκοι ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν ἐπιτροπὴ, δὲν ἐνδιαφέρουνται βέβαια γιὰ τὰ χτήματα ποὺ θὰ παραδοθοῦνστοὺς πρόσφυγες.

Ἔτσι ὅλοι οἱ κλέφτες κοἱ ἐπιτήδιοι βρήκανε καιρὸ καὶ ρημάζουν τὰ δέντρα καὶ τὰ χτήματα. Ἐπίσης τὸ ζήτημα τοῦ νεροῦ. Ἡ κοινότητα διατηροῦσε ἕνα ξεχωριστὸ Ταμεῖο γιὰ τὸ Ὑδραγωγεῖο τη; μὲ μισθωτὸν ὑδρονόμον. Τὸ ταμεῖο αὐτὸ εἶναι πάλι στὰ χέρια τῶν Τούρκων, καὶ μόλις φύγουνε θὰ βρεθεῖ τὸ χωριὸ ξερὸ στὴ δίψα μιὰ ποὺ θὰ φύγει ὁ ὑδρονόμος κοἱ σωλῆνες εἶναι παληοὶ καὶ θέλουν ἐπιδιόρθωση.

Ἐννοεῖται πὼ;καὶ γιὰ τὸ ζήτηματῆς ἐγγραφῆς τῶν προσφύγων στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους δὲν πολυσκοτίζεται ὁ ἀγᾶς τοῦ ὁποίου ἡ ἀπάντηση σὲ κάθε ἐρώτηση τῶν...ὑπηκόων του εἶναι μιὰ καὶ στερεότυπη : Μπιλμέμ !

Ὅλα αὐτὰ τα χάλια τὰ καταγγέλνουμε στὸν κ. Νομάρχη μὲ τὴ βεβαιότητα πὼς ἀμέσως θὰ διατάξει νὰ ξεκαθαριστεῖ ἡ νόθη κατάσταση μέσα σ'αὐτὸ τὸ χωριό, ποὖναι σήμερα μιὰ γερὴ καὶ μεγάλη Κοινότητα.

Ν' ΑΝΟΙΞΕΙ Η ΣΤΑΡΑΠΟΘΗΚΗ

Τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν διεξάγει συνεννοήσεις μὲ τὴ Ρούσικη Σοβιετικὴ Κυβέρνηση γιὰ νὰ μποροῦνε τὰ Σοβιεικὰ καράβια νὰ πιάνουνε στὰ Ἑλληνικὰ λιμάνια. Μὲ ἀνακούφιση ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ μάθει αὐτὴ τὴν εἴδηση. Ἔχουμε πολλὲς ἐλπίδες πὼς ἡ Ἐπανάσταση πρὶν παραδόσει τὴν ἀρχὴ στὸ μελλοντικὸ κοινοβούλιο θὰ προφτάσει νὰ ξαναρχίσει τὶς ἐμπορικὲς καὶ πολιτικὲς σχέσεις μας μαζὺ μὲ τὴν κολοσσιαία δημοκρατία τῆς Ρωσσίας, μὲ τὴν ὁποία δὲν ἔχουμε νὰ μοιράσουμε ἀμπελοχώραφα. Ὡς τὰ σήμερα ἤμασταν σιωπηλὰ ὀχτροί της γιατὶ ἔτσι τὸ ἀπαιτοῦσε τὸ ἀστικὸ συμφέρο τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ποὺμαζύ του; μᾶς ἔδεναν συμμαχικὲς ὑποχρεώσεις. Μὰ σήμερα ποὺ ἕνα καθεστὼς μόνιμο καὶ δυνατὸ στερεώθηκε μέσα στὴν ἀπέραντη Ρωσσία, κιὄλα τὰ πραχτικὰ κράτη τῆς ἀνοιξαν τὶς πόρτες τῆς συναλλαγῆς των, δὲ βλέπουμε τὸ λόγο γιατὶ ἐμεῖς νὰ ἐξακολουθοῦμε αὐτὴ τὴ σιωπηλὴ κα παράλογη ὄχτρα μετὸν μεγάλον αὐτὸν πολιτικοοικονομικὸν ὄγκο, ποὺ τόσο δυνατὸς εἶνε ὁ ἴσκιος του πάνου στὴν Ἀνατολη. Ἔπειτα ἐμεῖς δὰ δὲν ἔχουμε δα εἴσει δισεκατομμύρια στὴν Τσαρικὴ Ρωσσία, γιὰ νὰ θέλουμε καὶ καλὰ καὶ σώνει νὰ ξαναφέρουμε τὸν Τσάρο καὶ τὸ Βράγγελ.

ΟΙ ΤΕΛΩΝΙΑΤΕΣ ΗΡΩΕΣ

Τὰ Τελώνια δὲν ξέχασαν τοὺς σκοτωμένους των. Ἔκαναν ἐράνου; καὶ παρήγγειλαν ἐδῶ μέσο τοῦ Πρόεδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐράνων κ. Σ. Μελισσινοῦ ἕνα ὡραῖο μαρμαρένιο μαυσωλεῖο, ποὺ θὰ κοστίσει πάνου κάτου 10.000 δραχμὲς καὶ θἆναι στὸ τόπο του πρὶν ἀπ' τὸ Πάσχα. Πόσα νομίζεται πὼς εἶναι τὰ σκοτωμένα αὐτὰ παλληκάρια τῶν Τελωνίων ποὺ τὰ ὀνόματά τους θὰ γραφτοῦνε πάνου στὸ Μαυσωλεῖο ; ΕΝΝΕΝΗΝΤΑ ! Ἡ μερίδα τοῦ αἵματος πληρώθηκε στὴ Πατρίδα πολὺ ἀκριβὰ ἀπ' τὸ δυστυχισμένο χωριό. Ἐννενήντα οἰκογένειες βαρεμένε; κατάκαρδα. Ἐννενήντα σπίτια μαυροφορεμένα μὲς σἕνα χωριὸ μοναχὰ τῆς Μυτιλήνης. Ἔτσι, ὦ Κίτρινη Κάμπια, πληρώνουν ΟΙ ΦΕΣΟΦΟΡΟΙ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΙ τὴ λεφτεριά τους.

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

Ἀπ' τὸν Νομομηχανικό μας πήραμε αὐτὲς τὶς πληροφορίες γιὰ τὴν ἐπιδιόρθωση τῶν δρόμων τοῦ νησιοῦ.

Ἄρχισε ἡ ἐπιδιόρθωση τοῦ γεφυριοῦ Παλαιοκήπου καθὼ; κοἱ τοῖχοι ὑποστηριξεως στὸ 20 χιλιόμετρο τοῦ δρόμου Μυτιλήνης—Καλλονῆς στὴ θέση Στραβολάγκαδα. Σὰν ἐκδοθοῦν τὰ ἐντάλματα θἀρχίσει ἡ ἐπιδιόρθωση τοῦ δρόμου Μυτιλήνης Λάρισσος, μάκρος 10 χιλιόμετρα. Κατόπι ὁ δρόμος Περάματος—Παπάδου μάκρος 5 χιλιόμετρα. Ἂν ἐπιτρέψει ὁ καιρὸς θὰ συνεχιστεῖ ἡ ἐπιδιόρθωση καὶ στοὺς ἄλλους δρόμους, Ἐπίσης θὰ ἐπιδιορθωθεῖ καὶ στὴ Λήμνο ὁ δρόμος Κάστρου-Λήμνου.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔργα θὰ γίνουν μὲ ἀπόδοση λογαριασμοῦ ἀπ' τὰ Δημόσια Ἔργα, γιατὶ δυὸ φορὲς προκηρύχτηκε μειοδοσία καὶ δὲν παρουσιάστηκε κανένα; ἐργολάβος,

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΘΕΣΕΙΣ

Ὡς μοναδικὸν μέσον πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν Ἐφέδρων ὑπῆρξαν μέχρι σήμερον αἱ δημόσιαι θέσεις. Βεβαίως δὲν ἀρνούμεθα ὅτι μία τοιαύτη ἐνέργεια θὰ συνέτεινε εἰς τὴν ἀνακούφισιν πολλῶν ἐκ τῶν ἐφέδρων. Ἀλλὰ διότι δὲν εἶναι ἐφικτὸν διὰ πολλοὺς λόγους; ὅλοι οἱ ἔφεδροι νὰ καταλάβωσι δημοσίας θέσεις ἄλλοι διότι δὲν θὰ ἔχωσι τὰ προσόντα, ἄλλοι διότι δὲν θὰ ἐπιθυμοῦσι καὶ τέλος διότι δὲν θὰ ὑπάρχουν τόσαι ὅσαι αἱ χιλιάδες τῶν ἐφέδρων, πρέπει πρὸς ἄλλο σημεῖον νὰ στραφῶσιν αἱ ἐνέργειαι τῶν ἐφέδρων.

Εἰς τὴν ἐπιδίωξιν μέσου δι' οὗ πάντες νὰ ἱκανοποιηθῶσιν. Τοιοῦτον μέσον εἶναι ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τῶν ἀμέσων φόρων ἐπὶ μίαν πενταετίαν τῶν ὑπηρετησάντων ἐπὶ μακρὰ ἔτη εἰς τὸ στρατευμα. Ἡ λῆψις νομοθετικῶν μέτρων ὥστε τὸ ἐκ τῆς ἀπαλλαγῆς αὐτὸ ἔλλειμα τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ ἐπιπέσῃ δι' ἀμέσων φόρων ἐπὶ τῶν μὴ ὑπηρετησάντων. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου καὶ ἡ ἱκανοποίησις θὰ εἶναι γενικὴ δι' ὅλους τοὺς ἐφέδρους καὶ οἱ ἐκμεταλευθέντες τοὺς μακροὺς; ἀγώνας καὶ θησαυρίσαντες θὰ συνεισφέρωσι ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πεδίου.

Ἀληθῶς δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν πῶς ἡμεῖς ὑποστάντες πάσας τὰς θυσίας, αἵματος, καταστροφῆς τῆς ὑγείας μας, ἀπωλέσαντες τὸ μέλλον μας, καταδαπανήσαντες τὰς περιουσίας μας καλούμεθα νὰ συνεισφέρωμεν καὶ διὰ τὴν οἰκονομικὴν περισυλλογὴν τοῦ Κράτους.

Εἶναι συνταγματικὴ διάταξις ἡ ἰσότης εἰς τὴν καταβολὴν τῶν Κρατικῶν βαρῶν. Πῶς τὴν ἐννοοῦν λοιπὸν ὅτι ὑπάρχει ὅταν οἱ μὲν καλοῦνται νὰ προσφέρουν καὶ αἷμα καὶ χρῆμα οἱ δὲ μόνον χρῆμα.

Ἰδοὺ ἕνα πεδίον πρὸς ὃ πρέπει νὰ στρέψωσι τοὺς ἀγώνας των αἱ ἐφεδρικαὶ ὀργανώσεις.

«Δρᾶσις» Ρεθύμνου, 13—2—23

Ο ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Ἡ κίτρινη κάμπια τὸ ἴδιο τροπάρι. Ἡ «Καμπάνα» εἶναι τῶν Σιφναίων, καὶ τρώει λεφτὰ γιὰ νὰ βροντᾶ ! Μὰ τόσο λοιπὸν βαθειὰ εἶναι σάπια ἡ ἀναιμικὴ ψυχὴ τοῦ χιμπατζῆ τῆς δημοσιογραφίας, ὥστε δὲ φτάνει τὸ ἐμπιασμένο μιαλουδάκι τῆς ἁμαρτωλῆς του φυλλάδας νὰ φανταστεῖ πὼς εἶναι δυνατὸ νὰ βγεῖ καὶ μιὰ φημερίδα δίχως νὰ πλερώνεται ἀπὸ κανέναν, δίχως νὰ κρέμεται ἀπὸ κανένα, δίχως νὰ ἐκπορνεύεται ἀπὸ κανέναν Ἰωάννην ἢ Δημήτριον ἐπιβήτορα πληρώνοντα τοῖς μετρητοῖς κάθε «βίζιτα;»

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε θερμὰ ὅσοι ἀπ' τοὺς φίλους πήρανε λογαριασμὸ πουλήσεως φύλλων καὶ δὲν τὸν ἔχουνε ξοφλήσει ἀκόμα, νὰ φροντίσουνε ὅσο μποροῦνε νὰ κάνουνε γρήγορα, ἂν ἀληθινὰ καταλοβαίνουν βαθειὰ τὴν ἀνάγκη τῆς ἐκδόσεως τῆς «Καμπάνας», καὶ τὴν ἀνάγκη νὰ ἐπικρατήσει καὶ νὰ ξαπλωθεῖ ἡ ἰδεολογία της. Παρακαλοῦμε ἀκόμα τοὺς φίλους τῆς ἐφημερίδας μας νὰ τὴν διαδίδουν καινὰ τὴνπροπαγαντίζουν παντοῦ ὅπου μποροῦνε, ἐγγράφοντες συνδρομητὲς γιὰ ἀναλαμβάνοντες τὴν πούλησηὡρισμένου ἀριθμοῦ φύλλων.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ

Θαμπὰ μοῦ φέγγει ἕνα καντῆλι
τοῦ ὀγροῦ κελλιοῦ τὴν κρύαν ἐρμιά.
Στὸ ξύλο ὑπομονετικὰ
μὲ βέβαιο κ' ἐλαφρὸ κοντύλι
τῆς Παναγιᾶς; χλωμὰ τὰ χείλη
γράφω καὶ μαῦρα τὰ μαλλιά.
Θαμπὰ μοῦ φέγγει ἕνα καντῆλι
τοῦ ὀγροῦ κελλιοῦ τὴν κρύαν ἐρμιά.
Μαῦρα μαλλιά ! Ποῦ νὰ μοῦ στείλει
τὸ νοῦ τὸ Κρῖμα πολεμᾶ ;
Φύλαε Χριστέ ! Χείλη χλωμά . . .
Τὴ σκέψη κάπου κάποιο δεῖλι,
θαμπὰ μοῦ φέγγει ἕνα καντῆλι.

Θρασ. Σταύρου

ΖΟΡΖ ΔΙΑΜΕΛ

Η ΘΥΣΙΑ

Διατάξαμε ν' ἀνοίξουν ὅλα τὰ παράθυρα. Ἀπ' τὰ κρεβάτια τους οἱ πληγωμένοι μπορούσαν νὰ κυτάξουν ἀνάμεσα ἀπ' τὰ θολὰ κύματα τῆς μεσημεριάτικης κάψας, ποὺ λὲς καὶ χορεύουνε, τὰ ὑψώματα τοῦ Μπεροῦ, τοὺς πύργους τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, ποὺ στέκει ἀκόμα στὴ μέση τῆς πεδιάδας σὰν ἕνα λιοντάρι ποὺ ἀγωνιᾶ, καὶ τίς γραμμὲς τῶν προχωμάτων, πῶχουν ὀργώσει ὅλο τὸ ὅμορφο τοπεῖο.

Νιώθει κανένας νὰ βαρένει ἕνα εἶδος ἀναισθησίες, ἕνα εἶδος λειθάργου στὸ πεδίο τῆς μάχης.

Κάπου μιὰ κολώνα καπνοῦ σηκώνεται ὁλοΐσια στὴ μακρινὴ αὐτὴ ἀκινησία καὶ ἡ ἐκπυρσοκρότηση μᾶς ἔρχεται λίγο ἀργότερα, σὰν ἀπομονωμένη, σὰν ντροπιασμένη γιὰ τὴ διατάραξη τῆς ἀπόλυτης σιωπῆς.

Ἦτανε μιὰ ἀπ' τὶς ὄμορφες καλοκαιριάτικες μέρες, ἀπ' τὶς ἡμέρες ἐκείνες ποὺ ἡ ἀδιαφορία τῆς φύσης, ἡ κυριαρχικὴ ἀδιαφορία της, κάνει νὰ νιώθουμε πειὸ ὠμὰ τὴ φρίκη τοῦ πολέμου, καὶ ποὺ ἡ ὀμορφιὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀποκηρύττει τὴν ἀγωνία τῆς καρδιᾶς.

Εἴχαμε τελειώσει τὴν πρωϊνή μας δουλειά, ὅταν τὸ φορτηγὸ αὐτοκίνητο σταμάτησε μπροστὰ στὶς σκάλες :

— Ὁ Γιατρὸς τῆς φρουρᾶς ; ρώτησεν ὁ ὁδηγός. Κατέβηκα τὰ σκαλοπάτια· ὁ ὁδηγὸς μοῦ ἐξήγησε :

— Ἔχουμε τρεῖς λαφρυὰ πληγωμένου , ποὺ θὰ τραβήξουν μακρύτερα. Κ' ὕστερα ἔχουμε τοὺς βαρειὰ πληγωμένους. . .

Εἶχε ἀνοίξει τὸ πίσω μέρος τοῦ αὐτοκίνητου. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ τρεῖς στρατιῶτες καθισμένοι μισοκοιμούντανε. Κι' ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ ἔβλεπες τὰ φορεῖα καὶ τὰ πόδια τῶν πληγωμένων ποὖτανε πλαγιασμένοι μέσα.

Τότες ἀπ' τὸ βάθος τοῦ αὐτοκίνητου μιὰ φωνὴ βγῆκε χαμηλή, σοβαρή, καὶ σὰν τρεμάμενη ποὺ ἔλεγε.

— Ἐγὼ, κύριέ μου, εἶμαι ἕνας ἀπ' τοὺς βαριοπληγωμένους !

Ἦτανε περισσότερο παιδί, παρὰ ἄντρας..

— Ὦ πόσο εἶμαι κουρασμένος ! εἶπε.

Ὁ πληγωμένος ἔσφιγγε καὶ μὲ τὰ δυὸ χέρια του τὸ φορεῖο, τὴν ὥρα ποὺ ἀνεβαίναμε τὴ σκάλα. Ἐσήκωσε λίγο τὸ κεφάλι, κ' ἔρριξε πάνω στὴν πρασινάδα, στοὺς λόφους καὶ στὸν καιούμενο ὁρίζοντα, μιὰ ματιὰ γιομάτη ἀπὸ ἔκπληξη, δυστυχία κ' ἐγκατάλειψη.

Κ' ὕστερα βρέθηκε μονομιᾶς στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπιτιοῦ. . .

Ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζει ἡ ἱστορία τοῦ Λεγκλίς. Εἶναι μιὰ ἱστορία πολὺ ἁπλῆ, καὶ πολὺ θλιβερή.

Μὰ, πέτε μου, ὑπάρχουν σήμερα στὸν κόσμο ἱστορίες, ποὺ νὰ μὴν εἶνε θλιβερές ;

Θὰ τὴν διηγηθῶ ἔτσι μέρα μὲ τὴ μέρα ὅπως τήνε ζήσαμε, κι' ὅπως χαράχτηκε μέσα στὴ μνήμη μου, ὅπως χαράχτηκε μέσα στὴ δική σου μνήμη, καὶ μέσα στὴ σάρκα σου. . Δὲν εἶνε ἔτσι φίλε μου Λεγκλίς ;

* * *

Ὁ Λεγκλὶς μόλις ἀνάπνεψε μία σταγόνα χλωροφόρμιο κ' ἔπεσε ἀμέσως σ' ἕναν ὕπνο ποὺ ἔμοιαζε τὸ θάνατο.

— Ἂς ξεμπερδεύουμε, μοῦπε ὁ ἀρχίατρος, αὐτὸ τὸ παιδὶ θὰ μείνει πάνω στὸ χειρουργικὸ τραπέζι. Ὕστερα ἐκούνησε τὸ κεφάλι του, προσθέτοντας.

— Δυὸ γόνατα ! Δυὸ γόνατα! Τὶ μέλλον ! Εἶναι πολὺ καταθλιπτικό, νὰ σηκώνεις τὸ βάρος τῆς πείρας. Κ' εἶναι πάντα πολὺ καταθλιπτικὸ νἄχεις ἀρκετὸ μνημονικὸ γιὰ νὰ κάνεις διάγνωση τοῦ τὶ θὰ συμβῆ. . .

Τὰ σπασίματα τῶν χειροβομβίδων προξενοῦνε ἂν πέσουνε στὸ πόδι τῶν ἄνθρώπων μικρὲς πληγές. Μὰ ἀπ' τὶς μικρὲς πληγὲς μποροῦνε νὰ βγοῦνε μεγάλες περιπλοκὲς, καὶ τὸ γόνατο εἶναι ἕνα τόσο περίπλοκο θᾶμα, καὶ τόσο λεπτό ! . .

Ὁ Λεγκλίς βρίσκεται τώρα ξαπλωμένος στὸ κρεβάτι του. Ἀναπνέει μὲ δυσκολία καὶ καταβάλλει προσπάθειες γι' αὐτό.

Γυρνάει τὰ μάτια του ἀργὰ γύρω του καὶ δέν ἔχει τὸν ἀέρα τοῦ ἀνθρώπου ποῦναι ἀποφασισμένος νὰ ζήσει.

Κυτάζει τὴ θήκη τῶν «ἐνέσεων», τὶς βελόνες, κι' ὅλο τὸ μηχανισμὸ ποὺ μπῆκε σ' ἐνέργεια γιὰ νὰ τοῦ τονώσουμε τὴ καρδιά ποὺ εἶχε ἀρχίσει νὰ σκοντάφτει, καὶ μοιάζει πὼς ὑποφέρει πολύ.

Θἄθελε νὰ πιῆ, νὰ δροσίσει τὸ στόμα του, καὶ δέν τοῦ ἐπιτρέπεται. Θἄθελε νὰ κοιμηθεῖ μὰ ὁ ὕπνος εἶνι ἀπαγορεμένος σ' ἐκείνους ποὺ ἔχουν πειὸ πολὺ τὴν ἀνάγκη του.

Καὶ θἄθελε ἴσως νὰ πεθάνει, μὰ δὲν τὸ θέλουμε πάλι ἐμεῖς . . .

Ξαναβλέπει τὸ σταθμὸ τοῦ ἀκουστηρίου ὅπου πέρασε τὴ νύχτα.

Ξαναβλέπει τὴ στενὴ πορτούλα περιτριγυρισμένη μὲ σακιὰ γιομάτα χῶμα, τὴν πορτούλα ἀπ' τὴν ὁποία εἶχε βγεῖ στὸ γλυκοχάραμα γιὰ ν' ἀναπνέψει τὸν πρωϊνὸ κρύο ἀέρα καὶ νὰ κυττάξει τὸν οὐρανό.

Ὅλα ἤτανε σιωπηλά, καὶ τὸ καλοκαιριάτικο γλυκοχάραμα ἤτανε γλυκὸ ὡς τὸ βάθος τῆς τεχνικῆς ἐκείνης κουφάλας.

Κάποιος ὅμως ἀπ' ἔξω ξογρυπνοῦσε, καὶ παραμόνευε τὸν κούφιο θόρυβο τῆς περπατησιᾶς του.

Ἕνα ἀθώρητο χέρι ἔρριξε μιὰ βόμβα.

Γρήγορα, θέλησε νὰ ξαναπεράσει τὴν πόρτα. Μὰ εἶχε στὴ ράχη του ἕνα σακί, καὶ βρέθηκε μαγκωμένο στὴ πόρτα, καθὼς ὁ ποντικὸς στὴ παγίδα.

Ὁ ἀγέρας ξεσκίστηκε ἀπ' τὴν ἔκκρηξη καὶ τὰ πόδια του ξεσκιστήκανε κι' αὐτὰ σὰν τὸν καθαρὸ ἀγέρα σὰ τὴν καλοκαιριάτικη αὐγή, καὶ σὰν τὴν ὄμορφη σιγαλιά . . . .

* * *

Ἡ μέρες περνοῦνε, καὶ ξανὰ ἡ κυκλοφορία τοῦ αἱμάτου κάνει νὰ πετιούνται οἱ φλέβες τοῦ λαιμοῦ, νὰ χρωματίζεται τὸ στόμα καὶ νὰ παίρνει ἡ ματιὰ τὸ βάθος καὶ τὴ λάμψη της.

Ὁ θάνατος ποὖχε ἁπλωθεῖ σ' ὅλο τὸ σῶμα, σὰν σὲ χώρα ποὺ τὴν κυριέψανε, ἀποτραβήχτηκε, ἀφίνοντας λιγο λίγο τὸ ἔδαφος. Μά, νὰ ποὺ σταματᾶ πάλι. Συμμαζεύεται στὰ πόδια, καὶ δὲν θέλει νὰ φύγει.

Ζητᾶ κάτι νὰ πάρει γιὰ μερτικό του. Δὲν χωνεύει πῶς γίνεται νὰ χάσει ὁλόκληρη τὴ λεία του, κι' ὁλοκληρωτικὰ τὰ λάφυρά του.

Τοῦ διεκδικοῦμε τὸ μέρος ποῦ διάλεξε. Ὁ πληγωμένος κυττάει τίς προσπάθειές μας σὰν τὸ φτωχὸ ποὺ ἐμπιστεύεται τὴν ὑπόθεση του στὸν ἄρχοντα, καὶ δὲ τοῦμένει ἄλλο παρὰ νὰ στέκει μονάχα σὰν παρατηρητής, νὰ παρακαλεῖ καὶ νὰ περιμένει.

* * *

Ἀλλάζοντας τίς μπάντες, τοῦ μίλησα ἀπ' τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου.

— Λεγκλίς, θὰ σ' ἀποκοιμήσουμε αὔριο. Θὰ ἐξετάσουμε τὸ πράμα χωρὶς νὰ ὑποφέρεις, καὶ θὰ κάνουμε ὅ,τι χρειάζεται.

— Ξέρω ! θὰ τὸ κόψετε . . .

— Θὰ κάνουμε ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ κάνουμε.

Μοῦ φαίνεται πὼς τὰ χείλη του χαμηλώσανε λίγο κι' ἄρχεψαν νὰ τρέμουνε. Ἡ σκέψη του λέγει μεγαλόφωνα.

— Τουλάχιστο, τὸ ἄλλο μου τὸ πόδι, νὰ μὴν ἤτανε ἀρρωστημένο !

Κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο σκεφτόμουνα, μὰ ἔκανα πὼς δὲν ἐκαταλάβαινα τὴ σκέψη του.

Ἀρκετὴ θλίψη δοκιμάσαμε σήμερα μσῦ φαίνεται. .

Πέρασα κάμποση ὥρα τ' ἀπομεσήμερο ραφτοντας κομμάτια ἀπὸ ὕφασμα ἀδιάβροχο.

— Τὶ κάνετε αὐτοῦ ;

— Νά. Φαμπρικάρω μιὰ μάσκα γιὰ νὰ σ' ἀποκοιμίσω μὲ τὸν αἰθέρα.

— Σᾶς εὐχαριστῶ : Ἡ μυρωδιὰ τοῦ χλωροφορμίου μοῦναι τόσο ἀνυπόφορη. . .

Ἀπαντῶ : «Πραγματικά, καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς....»

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼ: δὲ ξέρουμε ἂν θὰ μπορέσει, καὶ ἂν εἶναι σὲ θέση νὰ σηκώσει τὸ χλωροφόρμιο.....

* * *

Σήμερα τὸ πρωΐ, κόψαμε τὸ ποδάρι τοῦ Λεγκλίς. Ἔκαμα ὅ,τι μπόρεσα γιὰ νὰ γείνει γρήγορα ἡ ἐγχείρηση, καὶ τὸν μετέφερα στὸ κρεβάτι του. Ἔτσι ξανάβρε τίς αἰσθήσεις του, σὰν φώτισε ὁλόλαμπρα ὁ ἥλιος.

Ἅμα κατώρθωσε νὰ μιλήσει, μοῦ εἶπε :

— Μοῦ κόψατε τὸ πόδι ;

Ἔκανα «ναί» μὲ τὸ κεφάλι μου. Τὰ μάτια του γιομίσανε δάκρυα, κι' ὅπως εἶχε τὸ κεφάλι σκυφτό, χαμηλομένο, τὰ χοντρά του δάκρυα, τρέξανε στ' αὐτιά του...

Μετάφραση *Τέρ.*

ΕΚΔΟΣΕΙΣ-ΒΙΒΛΙΑ-ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«Μακεδονικὰ Γράμματα», μηνιάτικο λογοτεχνικὸ περιοδικό. Θεσσαλονίκη. Διευθ. Ράδος Χατζηνάσης.

«Νέος Κόσμος», ἐφημερὶς καθημερινή. Ἡράκλειον Κρήτης. Διευθυνταὶ Γ. Ι, Διανουδάκης καὶ Γ. Κ. Κόκκινος,

«Ἕσπερος». Μηνιάτικο λογοτεχνικὸ περιοδικό, Σύρα. Διευθυνταὶ Θ. Βάλτας Γιάν. Μπαρούτας, Θ. Τσαβέας Βελ. Φρέρης.

«Ἀρχεῖον Μαρξισμοῦ». Δεκαπενθήμερον κομμουνιστικὸν περιοδικόν, P. R. Ἀθῆναι. Διευθ. Χαρ. Δεδούση .

«Ραδάμανθυς», Δεκαπενθήμερον περιοδικόν. Ὁδὸς Ἐπωνύμων Ἀθῆναι. Διευθ. Ελευθ. Ι. Παπαγιανάκης.

«Ἀνόρθωσις». Καθημερινὴ ἐφημερὶς, Ἡράκλειον Κρήτη. Διευθ. Ἀνδρέας Ζωγράφος.

«Κοινότης». Ἑβδομαδιαία πολιτικὴ ἐπιθεώρησις. Ἀθῆναι Μητροπόλεως 44. Διευθ. Νικ. Μαλοῦχος.

«Αἱ Μοῦσαι». Περιοδικὸν δεκαπενθήμερον, Ζάκυνθος. Διευθ. Λ. Χ. Ζώνης.

«Λῆμνος». Ἐφημερὶς καθημερινὴ, Κάστρον--Λήμνου. Διευθυνητὴς Ε. Γ. Κωνσταντινίδης.

«Θάρρος». Ἐφημερὶς Καθημερινή. Πειραιεύς, Κολοκοτρώνη 102. Διεύθ. Δ. Χαραλάμπους.

«Ἐθνικὸς Κῆρυξ». Ἐφημερὶς καθημερινὴ, New-York 134-140 Wat 28 St. Διευθ. Ρ. Τατάνης.

«Παναθήναια» καὶ ***«Ἐθνικὸς Κῆρυξ»***, φιλολογικὰ μηνιαῖα περιοδικά. New-York 134—140 Wat 28 St. Διευθ. Ρ. Τατάνης.

«LIBRE» Etudie la langue la littérature et les arts de la Grèce. Directeur Louis Roussel. Sina 31. Athènes.

«Βιβλιογραφικὸν Δελτίον». Μηνιαία ἔκδοσις Α. Κασιγόνη, Ἀλεξάνδρεια, Λεωφ. Ρομλίου 26.

«Βίγλα». Λογοτεχνικὸ περιοδικὸ— Μεσολόγγι.

«Πυρσός». Λεμησσὸς Κύπρου ὄργανον τοῦ σοσιαλιστικοῦ ἐργατικοῦ Κυπριτικοῦ κόμματος.

«Φωνὴ τοῦ Στρατοῦ». Περιοδικὸν στρατιωτικόν. Διευθυντὴς Α. Σταματίου. Τ. Τ. 940.

«Φωνὴ τοῦ Ἐφέδρου». Ἡράκλειον Κρήτης. Ὄργανον τῶν ἐφεδρικῶν ὀργανώσεων Διευθυντὴς Μ. Κακουδάκης.

«Ὁ Ἔφεδρος». Χανία Κρήτης. Ὄργανον τῶν ἐφέδρων. Διευθυντὴς Κ Μαριδάκης.

«Ἀρᾶσις». Ρέθυμνον Κρήτης. Ὄργανον τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν. Διευθυντὴς, Πολύβιος Τσίκουλας.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Ι. ΜΑΝΩΛΑ

Ὁδὸς Ταχυδρομείου – Μυτιλήνη

Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ

Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ

Ἐπισκέψεις 10 – 12 καὶ 3 – 5

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»

Κ' οἱ στρατιῶτες αὐτοὶ εἶναι μὲς τοὺς ὀχτροὺς ποὺ βρίσκουνται ἀντίκρυ μας στὰ χαρακώματα τοῦ Περιστεριοῦ. Αὐτοὶ ἐδῶ οἱ χωριάτες ποὺ τὴ γλώσσα τους τὴν καταλαβαίνουν περίφημα οἱ Βουργάροι κοὶ Σέρβοι ἀντιπαθοῦνε τοὺς πρώτους γιατὶ τοὺς πήρανε τὰ παιδιά τους στὸ Στρατό. Μισοῦν τοὺς δεύτερους ποὺ τοὺς κακομεταχειρίζουνται γιὰ Βουργάρους. Καὶ κυττᾶνε μὲ ἀρκετὰ συμπαθητικὴ περιέργεια ἐμᾶς τοὺς περαστικοὺς Ρωμιοὺς ἐπειδὴ εἴμαστε οἱ γνήσιοι πνευματικοὶ ὑπήκοοι τοῦ Πατρὶκ, δηλαδὴ τοῦ «Ὀρθόδοξου Πατριάρχη τῆ Πόλης». Γιατὶ ἡ ἰδέα του ἁπλώνεται ἀκόμα,τυλιγμένη μέσα σὲ μιὰ θαμπὴ μυστικοπάθεια πολὺ παράξενη, πάνου σαὐτὸ, τὸν ἁπλοϊκὸ χριστιανικὸ κόσμο. Ἔπειτα οἱ τάφοι τῶν παλιῶ τους προεστῶν ἔχουνε πάνω στὶς πέτρες σκαλισμένα Ἑλληνικὰ γράμματα. Τὰ ἴδια γράμματα ποῦναι γραμμένα πάνου στὰ σκεβρωμένα κονίσματά τους, καὶ στὰ παλιὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία τῶν ἐκκλησιῶ τους. Ὡς τόσο δὲ θέλουν νἄναι μήτε «Μπουλγκόρ», μήτε «Σερπ» μήτε «Γκρτς». Μοναχὰ «Μακεντὸν ὀρτοντόξ»

Ἔτσι τὸ πάρσιμο τῶν δυὸ παλληκαριῶν της στὸν πόλεμο ἡ Ἄντσιω τὸ βλέπει μοναχὰ σ' ἕνα καταθλιφτικὸ δυστύχημα,ποὖπεσε μέσα στὸ σπίτι της σὰν ὀργὴ τοῦ Θεοῦ. Ὑποτάσσεται ταπεινὰ σαὐτὴ τὴν ἀκαταγώνιστη δυστυχία, μὲ σταβρωμένα χέρια. Καὶ μοναχὰ προσεύχεται. Κ' ἐμένα, ἐμένα ποὺ στάθηκα μῆνες ὁλάκαιρους μὲ ὁπλισμένο φονικὸ χέρι ἀντίκρυ στ παιδιά της, μὲ βλέπει τὸ ἴδιο σὰν ἕνα ἀκόμα θῦμα τῆς ἴδιας κακοτυχιᾶς. Ἡ συμπόνεσή της πέφτει πάνω μ' ὅλη καθάρια, δίχως βαρυγκόμιση, δίχως ἐπιφύλαξη πικρὴ, δίχως παράπονο. Εἶμαι κ' ἐγὼ στὰ μάτια της μοναχὰ ἕνας «ἄσκερ» ἕνας δυστυχισμένος στρατιώτης. Κιὼς τόσο μποροῦσε περίφημα μιὰ νύχτα σὲ κάποια σύγκρουση περιπόλων νὰ τύχαινε ἡ καρδιὰ τῶν παιδιῶν της ἀντίκρυ στὴ λόγχη μου. Κὴ λόγχη μου θἄμπαινε βαθειὰ, ψυχρὴ καὶ χτηνώδικη μέσα στὴν καρδιὰ τῶν παιδιῶν τῆ Ἄντσιως, μέσα στὴ δική της τὴν καρδιὰ τὴ μητρικιά. Μὰ δὲν πάει ὁ νοῦς της νὰ μολέψει τὴ γειρον μία της μὲ μιὰ τέτια κακιὰ σκέψη, σὰ μοῦ φέρνει μέσα στὸ χοντρὸ χωματένιο ποτῆρι τὸ φρεσκοαρμεγμένο γάλα τῆς γελάδας, ποὺ μοῦ τοιμάζει χαμογελῶντας ἡ κόρη της ἡ Γκιβέζω, ἡ γλυκειὰ ἀδερφὴ τῶν δυὸ ἄγνωστών μου ὀχτρῶν. Καὶ σὰ μοῦ φρεσκάρει τὸ στρωμάτσο γιὰ νὰ τὸ κάνει ὅσο εἶναι βολετὸ πιὸ ξεκουραστικὸ γιὰ τὸ κορμί μου, δὲ συλλογιέται πὼς ἐγὼ ὁ ἴδιος μεθαύριο μπορεῖ νὰ ξεκοιλιάσω τὸ παιδί της, καὶ νὰ ἀλληλοσφαχτῶ μαζύ του ἠλίθια.

Μὲ ρωτάνι ὅμως συχνὰ γιὰ τὴ μάννα μου, καὶ τὴν καταλαβαίνει πολὺ καλὰ σὰ μοῦ θυμίζει τὸν καϋμό της, τὸν καϋμὸ τῆς «ζάβαλη μάϊκω».

(Ἔχει συνέχεια)

ΚΑΜΟΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται **γιὰ τὸ συμφέρο** ὅλων.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια **τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.** Τώρα ζηνᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ **τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
'Οχτώβρης **2** Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 28

Ὅλοι αὐτοὶ **ἔχουνε καθήκοντα** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει **νὰ τὰ καταλάβουν.** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν **κοινὴ ἀσφάλεια.**
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΕΦΕΔΡΟΙ! ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΑΣ ΤΕΣΣΕΡΑ!

Τὸ ξαίραμε καὶ τὸ περιμέναμε πὼς τὶς παραμονὲς τῶν ἐκλογῶν ὅλα τὰ φαῦλα πολιτικὰ στοιχεῖα τοῦ τόπου μας θὰ κάνανε ἕναν καταχθόνιο καὶ πονηρὸ πόλεμο γιὰ νὰ προξενήσουν ρήγματα στὴν Παλλεσβιακὴ 'Εφεδρικὴ 'Οργάνωση. 'Εμεῖς δὲ θὰ πάψουμε νὰ καταγγέλνουμε ὅλες αὐτὲς τὶς πονηρίες στὴ μεγάλη μάζα τῶν συναδέλφων, γιὰ νὰ ξαίρουνε ἀπὸ ποῦ ὑπονομεύουν τοὺς ΣΕΣ οἱ ὀχτροί τους.

Ἔτσι σὰν ξαίρουμε τὴν τρύπα τοῦ φειδιοῦ ποὺ σηκώνεται νὰ μᾶς δαγκώσει, θὰ τὴν πατηκώσουμε μὲ ἄχερα, θὰ βάλουμε φωτιὰ καὶ θὰ τὸ σκάσουμε μὲς τὴ φωλιά του. 'Αλλοιώτικα εἴμαστε χαμένοι κ' ἐμεῖς οἱ ἔφεδροι κοὶ οἰκογένειές μας κι ὁ τόπος μας. Θὰ ξανασκύψουμε πάλι τὸ σβέρκο κάτου ἀπ' τὸ ζυγὸ ποὺ θὰ μᾶς καθίσουν οἱ παλιοκομματικοὶ τοῦ Βενιζελικοῦ κόμματος, ποὺ — δῆτε τους λοιπὸν! — πέρνουν φόρα γιὰ νὰ πηδήξουνε πάλι στὴ ράχη τοῦ καλοῦ Δεσβιακοῦ λαοῦ σὰν τὸ τελώνιο τοῦ Σεβάχ-θαλασσινοῦ. 'Αδέρφια. Ἂς μὴν ξεχάνουμε οὔτε μιὰ στιγμὴ πὼς σὲ λίγες μέρες θὰ βαστάξουμε τὴν τύχη μας καὶ τὴ ζωή μας καὶ τὸ μελλον μας στὰ ἴδια μας τὰ χέρια.

'Αδέρφια!

Προσέξετε τὸ σφαιρίδιο ποὺ θὰ σᾶς δώσει ἡ 'Ελλάδα στὸ χέρι. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ μᾶς ξαναστείλει στὶς ἄγονες ἐκστρατεῖες τὶς τρομερὲς καὶ κακοῦργες. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ ξαναφέρει τὴν πεῖνα καὶ τὴ δυστυχία στὸ βαθμὸ ποὺ ξαίρουμε. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ ξαναματοκυλήσει τὸν τόπο. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ ξανακόψει στὴ μέση τὰ λεφτά μας. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ μᾶς κάνει νὰ φύγουμε ὅλοι ἀπ' τὸν ὄμορφο τόπο μας, γυρεύοντας ψωμὶ στὴν πικρὴ ξενητιά. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ διαλύσει τέλεια τὸ Κράτος, καὶ νὰ μᾶς κάνει σὰν τοὺς 'Εβραίους.

Ὅλα αὐτὰ—νὰ εἶστε σίγουροι, —θὰ γίνουνε σὰν ρίξουμε ἀψήφιστα κι' ἀσυλλόγιστα κὶ κουτὰ τὸ σφαιρίδιό μας.

Δοιπὸν αὐτὸ ἀγωνίζουνται νὰ πετύχουν οἱ φαῦλοι ποὺ ἤρταμε νὰ ρίξουμε. Καὶ θὰ τὸ καταφέρουν αὐτὸ σὰ δὲ μᾶς εὗρουν "ολους μας ἑνωμένους γερὰ, μὲ τὴν ἀπόφαση νὰπάρουμε τὰ γκέμια τῆς τυχης μας στὰ χέρια μας. Γιά νά πετύχουμε ὅμως μιά τέτια σύνδεση ἀποτελεσματικὴ,πρέπει οἱ δεσμοὶ ποὺ μᾶς δένουν νἄναι ἀπόλυτα ἠθικοί. Πρέπει οἱ 'Επιτροπὲς νά σταθοῦνε στὸ ὕψος τους, καὶ νά συλλογιστοῦνε βαθειά τὸ καθῆκον τους καὶ τὶς ὑποχρεώσεις τους. Πρέπει νά καθοδηγοῦν τοὺς ἀγράμματους ἐφέδρους, νά τονώνουν τοὺς λιγόψυχους, νά φωτίζουν τοὺς ὕποπτους ν'ἀνοίγουν τά μάτια τῶν κοιμισμένων, νὰ κάνουν προπαγάντα στοὺς ἀμόρφωτους, καὶ νὰ φυλάγουν καλὰ τὸν ἑαυτό τους ἀπὸ κάθε γλύστρημα ποὺ μπορεῖ νὰ κάνει τοὺς ἐφέδρους νὰ νομίσουνε πὼς θέλουν νὰ τοὺς ἐκμεταλλευτοῦνε γιὰ προσωπικό τους συμφέρο. Εἴμαστε μιὰ μεγάλη τάξη γιαὐτὸ κι ἀπ' ἀνάμεσά μας ἀκόμα θὰ δῆτε νὰ ξεπροβάλλουν καὶ τέτιοι τύποι. Αὐτοὶ εἶναι οἱ λεγόμενοι: ΑΡΡΙΒΙΣΤΕΣ.

'Αρριβίστας εἶνε κάθε ἄνθρωπος ποὺ κατὰ βάθος εἶναι κούφιος κ' ἀνίκανος, μὰ ἔχει τό τουπὲ ν' ἁρπάχνει τὴν πρώτη εὐκαιρία γιὰ νὰ σκαλώσει καὶ νὰ φανεῖ εἰς βάρος τῶν κουτῶν ποὺ θαῦρει νὰ τοῦ «κάνουνε κατίνα». Προσέξετε λοιπὸν ἀπ' τοὺς ἀρριβίστες. Θὰ τοὺς δῆτε σύντομα νὰ σᾶς καλέσουνε νὰ τοὺς ἀκούσετε. Διακρίνονται εὔκολα. Εἶνε πολὺ ὑποχρεωτικοί.Κερνᾶνε, χαμογελᾶνε. Κάνουνε σκέρτσα, κολακεύουν,ὑποχρεώνουν,γίνουνται χίλια κομμάτια, ὥς ποὺ νὰ σὲ βάλουν νὰ σκύψεις τὸ λαιμὸ γιὰ νὰ πατήσουνε στὴ ράχη σου. 'Απ' ἐκεῖ καὶ πέρα γιαὐτοὺς δὲν εἶσαι παρὰ ἕνα σκαλοπάτι. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς θὰ δῆτε ποὺ ἀναγκαιτικὰ θὰ συνεργαστοῦνε μὲ τὸν πυρῆνα τῶν πιὸ φαύλων παλιοκομματικῶν τοῦ Βενιζελισμοῦ. Αὐτὸ θὰ γίνει γιατὶ συγγενεύουν ψυχικά. Δὲν ἔχει νὰ κάνει ποὺ ἴσως εἶναι ἔφεδροι. Τὸ σπουδαῖο γι'αὐτοὺς εἶνε νὰ «βγάλουν κάτι» ἀπ' τὸν ἐφεδρισμό τους αὐτόν. Καὶ γιὰ νὰ βγάλουν κάτι πρέπει νὰ ἐνεργήσουν σὰν τοὺς πιὸ φαύλους ἀπ' τοὺς παλιούς. Ρουσφέτια. 'Υποσχέσεις. Θὰ κάνω. Θὰ δείξω. Θὰ ράψω. Τὴν ἄλλη μέρα τῶν ἐκλογῶν ἄν τα καταφέρουν νὰ μᾶς γελάσουν θὰ τοὺς δῆτε ἀγκαλιασμένους μὲ κείνους ποὺ ὁρκιστήκαμε στὸ μέτωπο νὰ τοὺς μαυρίσουμε πατόκορφα μὸλις θὰ εἴχανε τὴν ἀδιαντροπιὰ νὰ μᾶς ξαναγυρέψουνε τὴ ψῆφο μας. Γιαὐτὸ πρέπει νὰ κουμπωθοῦμε ὅλοι μπροστὰ στοὺς διαφόρους ἀδειανοὺς γκαζοτενεκέδες ποὺ θἀρχίσουν νἀλλαλάζουν βροντοκυλῶντας μέσα στὸ σάλο τῶν ἐκλογῶν.

'Η Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τῶν ΣΕΣ ἀνέλαβε νά σκαλίξει νὰ βρεῖ τοὺς διαλεχτοὺς μας, πέρνοντας καὶ τὴ γνώμη τῶν μεγάλων ἐφεδρικῶν κέντρων τοῦ νησιοῦ. 'Επίσης οἱ περιφέρειες ποὺ ἔχουν νὰ ὑποδείξουν στὸ κέντρο κανέναν δικό τους ντόπιονἔφεδρο ὑποψήφιο ποὺ νὰ συγκεντρώνει πάνω του τὴ γενικὴ ἐκτίμηση τοῦ κόσμου, πρέπει νὰ τὸν προτείνουνε στὸ Κέντρο ζητῶντας τὴ γνώμη τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς γιὰ τὴν υἱοθέτησή του:

'Εκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ καταλάβουμε καλὰ, ὅλοι πέρα γιὰ πέρα οἱ Λέσβιοι, ἔφεδροι καὶ μὴ εἶνε, πὼς: ἐκεῖνοι ποὺ ἀξίζουν δὲν πέρνουν σβάρνα τὰ χωριὰ ζητιανεύοντας ψήφους καὶ ὑποσχόμενοι λαγοὺς μὲ πετραχήλια. Οὔτε στολίζουν τὰ ντουρσέκια καὶ τὶς μάντρες μὲ τὶς καρικατοῦρες τους. 'Ἐκεῖνοι ποὺ πραγματικὰ ἀξίζουν δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπ' τὸν κοσμάκη. 'Αλλὰ οἱ πολλοὶ, ὁ κοσμάκης ἔχει ἀνάγκη ἀπ' αὐτοὺς. Γιαυτὸ πρέπει νὰ τοὺς σροῦμε, καὶ νὰ τοὺς γυρέψουμε νὰ μᾶς ἀντιπροσωπεύσουν μὲς τὴ βουλή. Νὰ τοὺς παρακαλέσουμε ἐν ἀνάγκη.

Αὐτὴ εἶνε τώρα ἡ δουλιὰ τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς. 'Η πιὸ σπουδαία δουλιὰ ποὺ ἔχει νὰ κάνει. Νὰ κρατήσει ψηλὰ τὴν τίμια σημαία τοῦ ἐφεδρικοῦ ἀγῶνος, καὶ νὰ μὴν ἐπιτρέψει σὲ κανέναν ἀπ' τοὺς κατεργάρηδες ποὺ ξερογλύφουνται, νὰ πατήσει πάνου στὶς ράχες τῶν ἐφέδρων γιὰ νὰ κάνει τὴ δουλειά του. Γιαὐτὸ δὰ καὶ μας διάλεξαν ἐμᾶς τοὺς Συμβούλους τῆς Κεντρικῆς οἱ ἔφεδροι τοῦ Νομοῦ, καὶ μᾶς ἔθεσαν στὴν κορφὴ τοῦ οἰκοδομήματος ποὺ στήσαμε ὅλοι μαζύ. Γιὰ νὰ κατευθύνουμε τίμια τὸν ἀγῶνα γύρου στὸ γενικὸ συμφέρο. Νὰ χτυπήσουμε τοὺς φαύλους τοὺς ἐπιτήδειους, τοὺς πονηροὺς, ποὺ πάχυναν ἀπ' τὸ αἷμα τὸΜυτιληνιὸκαὶδὲν ἐννοοῦν νὰ ξεκολλήσουν μὲ τὸ καλὸ ἀπ' τὸ σβέρκο μας.

"Ολοι οἱ ἔφεδροι μποροῦν νἄναι σίγουροι πὼς νιώθουμε καλὰ τὰ καθήκοντά μας ἀντικρυ τους καὶ θὰ πολεμήσουμε λυσσασμένα κάθε δόλια προσπάθεια ἐκμεταλεύσεως. 'Αλλοιώτικα ἄλλως τε δὲ θἄχαμε καμμιὰ θέση στὴν Κεντρικὴ 'Επιτροπή, καὶ ξέρουμε πολὺ καλὰ πὼς μὲ τὸ πρῶτο παραστράτημα θὰ κληθοῦμε ἀπ' τοὺς 70 ΣΕΣ τοῦ Νησιοῦ μας νὰ καταθέσουμε τὴν ἐντολή τους γιὰ νὰ διαλεχτοῦν ἄλλοι πιὸ ἄξιοι ἀπὸ μᾶς.

---

(26) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΗ'.

Τί καλὰ ν' ἄναι κανένας μὲ καθαρὰ ἀσπρόρρουχα, δίχως ψεῖρες καὶ ξουρισμένος. Θαρρεῖς πὼς, σὰν τὰ παραμύθια τῆς χαλιμᾶς, ἕνα κακὸ τελώνιο μεῖχε γητεμένο ὥς τὰ τώρα. Μὲ τσουβάλιασε μέσα σἕνα κορμὶ γουρουνίσιο, κ' ἡ ψυχή μου φυλακισμένη μέσα σὲ δαῦτο, πήγαινε, ἐρχούτανε, ἀνέβαινε καὶ κατέβαινε, κυλιούτανε στὶς λάσπες καὶ μούγκριζε σὰ χτῆνος. Τώρα μὲ βρήκανε στὸ δρόμο τους αὐτὲς οἱ καλὲς μάγισσες, ξορκίσανε τὸ τελώνιο καὶ ξαναπῆρα τὴν πρωτεινή μου μορφή. Πλύθηκα, παστρέφτηκα, μπαλώθηκα, ἄλλαξα. Κ' ἔτσι ὀθρώπεψα. Σὰν ξουρίστηκα κιὅλας μοῦ φάνηκε πὼς ξαναγεννήθηκα. 'Η Γκιβέζω μοὔφερε ἐμπιστευτικὰ —τὸ λογαριάζουν γιὰ διαφθορὰ ἐδῶ—ἕνα φιηνὸ καθρεφτάκι τῆς τσέπης κεῖδα τὴ φάτσα μου. Ἔτσι παστρεμένος, δὲν εἶμαι καὶ πολὺ ἄσκημος. Τὰ μαλλιά μου πολὺ μαῦρα καὶ σγουρά, φούντωσαν ἀπεριποίητα σὰν ἀκλάδευτα ἀγριοπρινάρια, καὶ τὸ μοῦτρο μου φαντάζει πολὺ χλωμὸ ἀνάμεσό τους. Ἔτσι ἄσπρος σὰ σουδάριο θὰ ἤτανε κι ὁ Λάζαρος σὰ βγῆκε ἀπ'τὸν ἅφο. 'Η Γκιβέζω μὲ κρυφοβλέπει εὐχαριστημένη . . . Στὴ ζερβιά μου τὴν παραφτίδα βρῆκα χτὲς δυὸ τρίχες ἄσπρες. Εἶναι οἱ πρῶτες ποὺ μοὔρθανε. Δὲν μπορῶ νὰ πῶ πὼς δὲν κακοκάρδισα μαὐτὴ τὴν ἀνακάλυψη. Ἤμουνα θλιμένος ὥς τὸ βράδι, καὶ τώρα ποὺ σοῦ τὸγράφω αἰστάνουμαι ἀκόμα τὸ κακὸ μήνυμα. Καϋμένα ὄμορφα χρόνια, ποὺ ἔτσι κακουργηματικὰ σκορπιέστε μὲς τὸ λαγούμια καὶ μὲς τὶς ἀραχνιασμένες σπηλιές . . . Καϋμένα ὄμορφα χρόνια . . . Χρόνια ροδομάγουλα, χρόνια σγουρόμαλλα, χρόνια δροσερὰ σὰν τὴν καρδιὰ τοῦ καρπουζιοῦ! Σὰν παρουσιαστοῦμε στὸν Κύριο ποὺ μᾶς ἔπλασε θὰ μᾶς ρωτήσει.

— Ἐσεῖς ἐκεῖ κάτου οἱ καμπούρηδες κοὶ σακάτηδες, οἱ στραβοὶ κ' οἱ κοψαχείληδες, οἱ χτικιασμένοι καὶ παραλυτικοί, ἐσεῖς οἱ πιασμένοι, ἐσεῖς οἱ σκεβρωμένοι, γιὰ πῆτε μου: τί τὸ κάνατε τὸ «τάλαντον» ποὺ σᾶς ἔδωσα; Τί κάνατε τὰ ὡραῖα νιάτα ποὺ σᾶς χάρισα; Τί κάνατε τὰ μάτια π'ἀνόβανε πυρκαγὲς μὲς τὴν καρδιά τῶν κοριτσιῶν; Τί κάνατε τὰ ὄμορφα μαλλιὰ ποὺ ἤτανε πιὸ μαῦρα κιἀπ'τὰ πιὸ μαῦρα σταφύλια; Τὰ μπράτσα σας τὰτσαλένια χάρικαν τὴ δημιουργικὴ δουλιά; Οἱ παλάμες σας φούχτιασαν τἀλέτρι καὶ τὸ σφιχτὸ γυναικεῖο στῆθος; Τὰ χείλια σας χόρτασαν τὸ τραγοῦδι τῆς ζωῆς, καὶ τὰ φιλιὰ ποὖναι βρεγμένα μὲς τὸ κρασὶ τὸ κόκκινο σὰν τὸ αἷμα! Τὰ γερὰ καὶ στέρεα πόδια σας τρέξανε μὲς τὰ λιβάδια τῆς Γῆς μου; φτεροκόπησαν μὲς τἀλώνια τοῦ

('Η συνέχεια στὴ τέταρτη σελίδα)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ✦ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ✦ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ✦ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΧΑΡΑΥΓΗ

«Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς».

Ἡ διδασκαλία περὶ τῶν «βασιλέων ἐλέῳ θεοῦ» γενομένη γενικῶς δεκτὴ μέσα στὸν χριστιανικὸ κόσμο, εἶνε ἡ βάσις πάνω στὴν ὁποία στηρίχτηκε τὸ παλιὸ πολιτικὸ σύστημα. Ἐπὶ πολὺν καιρὸ ἡ διδασκαλία αὐτὴ, ὅτι ὁ Θεὸς τοὺς διόριζε τοὺς βασιλεῖς, ἐμπόδιζε τὸν λαὸ νὰ μεγαλώσει πνευματικῶς, καὶ ἔγεινεν αἰτία ὥστε νὰ καταντήσει δεισιδαιμονία πλέον στὸ λαὸ ὅτι ὁ βασιλεὺς πρέπει νὰ τιμᾶται καὶ νὰ λατρεύεται ἀπ' τοὺς συνανθρώπους του τοὺς ἁπλοϊκοὺς, ἢ τοὺς συμφεροντολόγους, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἂν καὶ περισσότερες φορὲς βλέπουν τὴν Ἐκκλησία καὶ ποιὸ τὸν βασιλέα, ἐν τούτοις ὀλιγώτερη προσοχὴ δίνουν εἰς τὸ ***«Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων»*** παρὰ εἰς τὰ καθημερινὰ φορολογικὰ διατάγματα τὰ ὁποῖα ἕως τώρα ἀπέβλεπαν κατὰ μέγα μέρος στὴν πολυέξοδη διατήρηση τῶν βασιλέων καὶ τῶν αὐλοκολάκων.

Αὐτὸ ἀποδεικνύει τὴν ἀφέλεια τοῦ ἁπλοῦ κόσμου καὶ τὴν ἐπιρροὴ ποὺ ἐξασκοῦσε πάνω του ἡ βασιλοδουλεία.

Ὁ λαὸς ἐνεργοῦσε ἐνάντια στὰ συμφέροντά του γιὰ νὰ ὑποστηρίξει ἕναν Βασιλέα, ἀλλὰ καὶ οἱ Βασιλεῖς ἔκαναν ἀπελπιστικὸν ἀγῶνα γιὰ νὰ διατηρήσουν τὸ γόητρο καὶ τὸ μεγαλεῖο τους.

Καὶ ὅμως σὰν μιὰ μεγάλη μυλόπετρα ποὺ πέφτει στὸ βάθος τῆς θάλασσας, θὰ πέσουν σιγὰ—σιγὰ ὅλοι καὶ ποτὲ πλέον δὲν θὰ ξαναφανοῦν στον κόσμο.

Τότε δέ, καὶ μονάχα τότε, ὁ λαὸς θὰ καταλάβει τὴν ἀπελευθέρωσή του ἀπ' τὰ Βασιλικὰ δεσμά, καὶ θ' ἀναγνωρίσει ὅτι ὁ θεσμὸς τῶν βασιλέων ***«ἐλέῳ θεοῦ»*** ἦταν ψεύτικος.

Ἡ ἐκκλησιατικὴ ἱστορία ἀναφέρει, ὅτι στὰ παληὰ χρόνια, οἱ κάτοικοι τῆς Ἰουδαίας ἐπειδὴ ζηλεύανε ἕνας τὸν ἄλλον, ἦσαν χωρισμένοι σὲ διάφορα πολεμικὰ καὶ πολιτικὰ κόμματα, καὶ ἡ δυσπιστία μεταξύ των εἶχε φθάσει στὸν ὑπέρτατο βαθμό. Δὲν ἐμπιστεύοντο οὔτε στοὺς φίλους, οὔτε στοὺς ἀδελφοὺς, οὔτε στὴν οἰκογενειά τους. Κλεψιὰ, ἁπάτη, δολοφονία, ἦσαν ἡ καθημερινὴ δουλιὰ, καὶ κανενὸς ἡ ζωὴ δὲν ἦταν ἀσφαλισμένη. Τὸν Ἀρχιερέα Ζαχαρία τὸν σκότωσαν μπροστὰ στὸ ἅγιο βῆμα, ὅπως κ' οἱ δικοί μας κάποτε τὸν Λέοντα Ἀρμένιον τὸν βασιλέα τοῦ Βυζαντίου, κάτω ἀπ' τὴν ἁγία τράπεζα.

Δηλαδὴ, οὔτε ἡ ἐκκλησιὰ ἀκόμα δὲν ἦταν τόπος ἀσφαλείας.

Τότε, ἀφοῦ ἦλθαν πλέον σὲ μεγάλη ἀπελπισία, βλέποντες ὅτι ***καὶ οἱ ἔξω ἀκόμη ἀπ' τὸ κράτος των ἄρχισαν νὰ ἐπωφελοῦνται ἀπ' τοὺς κομματισμούς των,*** ὁλόκληρο τὸ Ἔθνος ἐνωμένο σηκώθηκε σὲ μιὰ ἐπανάσταση κατὰ τῆς Ρώμη, καὶ ἐν γένει ἐναντίον ὅλου τοῦ πολιτισμένου κόσμου, καὶ μὲ τὴν ἐπανάσταση αὐτὴ ἀνυψώθηκαν οἱ ταπεινοί. Ἀλλὰ γιὰ λίγο μόνο καιρὸ διότι τὸ σαράκι τοῦ κομματισμοῦ ἐξακολουθοῦσε νὰ κατατρώγει τὸ ἔργο τῆς ἐπαναστάσεώς των. Καὶ τότε ὁ Βεσπεσιανὸς καὶ ὁ Τίτος ἐστάλησαν γιὰ νὰ τιμωρήσουν τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ἡ τιμωρία των ὑπῆρξε τρομερή.

Ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης αἱ πόλεις καὶ τὰ χωρία των κατεστράφησαν, καὶ ὁ Τίτος ἐπολιόρκησε τὴν Ἱερουσαλήμ.

Καὶ ὅταν μιὰ μέρα τοῦ Πάσχα ἡ πόλις ἦταν γεμάτη ἀπὸ ἑορτάζοντα κόσμο, ἐξαπέλυσε τὸν στρατό του, καὶ περιεκύκλωσε τὸ κάστρο ὥστε κατάντησαν οἱ γονεῖς νὰ σφάζουν τὰ παιδιά των καὶ νὰ τὰ τρώγουν γιὰ νὰ μὴν ἀποθάνουν ἀπὸ τὴν πεῖνα. Ὅταν δὲ κανένας ἀπελπισμένος ἀπ' τὴν πεῖνα τῆς πολιορκίας, τολμοῦσε νὰ ἔβγει ἔξω ἀπ' τὸ κάστρο, τὸν ἔπιαναν οἱ Ρωμαῖοι, καὶ τὸν σταύρωναν. Ὁ ἱστορικὸς Ἰώσηπος λέγει ὅτι ἐσφάγησαν τότε ἕνα ἑκατομμύριο κόσμος καὶ ἡ πόλις καὶ αἱ Ἐκκλησίαι της ἔγειναν στάχτη.

Αὐτὰ συνέβηκαν στοὺς Ἑβραίους στὰ 70 μετὰ Χριστὸν, καὶ σὲ μᾶς ἀπ' τὸ 1920 ἕως τοῦ 1922 ἡ ἴδια ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται. Ἂν εἶνε τυχερό μας νὰ τὴν δοῦμε συμπληρωμένη, ἂς μᾶς τὸ ποῦν πλέον αὐτὸ οἱ σοφοὶ συντάκται τῶν διαφόρων συνθηκῶν, Σεβρῶν, Λωζάνης κλπ. καὶ μαζὶ μ' αὐτοὺς οἱ ἰσχυροι τῆς γῆς, οἱ ὁποῖοι σὰν «μεγάλοι ἔμποροι, πωλοῦν τὰ ἔθνη σὰν κοπάδια,» καὶ ἂς ἰδοῦμε ἂν ἐμεῖς ἀπὸ ταπεινοὶ καὶ ἐξευτελισμένοι ποὺ εἴμαστε, θὰ μπορέσουμε νὰ σταθοῦμε στὸ ὕψος ποὺ μᾶς ἀνέβασεν ἡ ἐθνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 22.

Τὰ παθήματα ἂς μᾶς γίνουν μαθήματα.

Ἂς προσέξωμεν καλὰ στὶς ἐκλογές Νὰ προσέξουμε καλὰ ἂν θέλουμε νὰ σωθοῦμε μιὰ γιὰ πάντα ἀπ' τοὺς βασιλοδούλους, τῶν ὁποίων τ' ἐφετικὰ ἡ Ἐπανάσταση τὰ κατεδίκασε μιὰ γιὰ πάντα μὲ τὴ πιὸ ἐξευτελισμένη, μὲ τὴν πιὸ ἔσχατη ποινή.....

Ἂς μιμηθοῦμε τοὺς Ἄγγλους μὲ τὴ Βασιλευομένη Δημοκρατία τους, ὅπως μᾶς τῶπε καὶ μιὰ γυναῖκα σὲ κάθε ἀγνὴ Ἑλληνικὴ καρδιὰ φωνή, καὶ τότε, μονάχα τότε, νὰ ἐχωμε τὴν ἐλπίδα, ὅτι, ὅσοι οἱ προδότες παρέδωσαν στὸν προαιώνιο ἐχθρὸ τοῦ Ἔθνους μας, «πάλι μὲ χρόνια μὲ καιροὺς πάλι δικά μας θάναι» καὶ πάλι τότε θὰ δοῦμε ὅτι οἱ πεινασμένοι «θὰ ἐμπλησθοῦν ἀγαθῶν» καὶ οἱ πλουτίσαντες εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἱδρῶτος καὶ αἵματος, μὲ ἁρπαγές, μὲ ἀτιμίες, μὲ προδοσίες, καὶ μὲ ἀπάτες, θὰ τὰ γυρίσουν πίσω στὸν ἴδιο Ἑλληνικὸ λαὸ ποὺ πρόδωσαν καὶ ἐξευτέλισαν, γιὰ νὰ συμπληρωθεῖ μέχρι τέλους ὁ ψαλμὸς ποὺ στὴν ἀρχὴ τοῦ ἄρθρου μας εἴπαμε.....

Ψηλομέτωπο,

ὁ ***Βουνήσιος.***

Οἱ ΝΕΚΡΟΙ ΜΑΣ.

Στὴ Θερμὴ

Κάναμε σήμερα κέδῶ μνημόσυνο γιὰ τοὺς σκοτωμένους ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτες καὶ γιὰ τοὺς σφαγμένους Μικρασιάτες ἀδελφούς μας. Μόλις ἄρχισε νὰ χτυπᾷ πένθιμα ἡ καμπάνα, ὅλος ὁ κόσμος μαζεύτηκε στὴν ἐκκλησιά. Στὴ μέση ἦτανε τὸ κενοτάφιο στολισμένο μὲ σιεφάνια μὲ λουλούδια καὶ μαῦρες κορδέλες. Ἀπ' τὴ μιὰ κιἀπ' τὴν ἄλλη στεκόντανε κι' ἀπὸ ἕνας ἔφεδρος τοῦ ΣΕΣ κρατώντας μεγάλη πένθιμη λαμπάδα. Ὑστερ' ἀπ' τὴν ἐπιμνημόσυνη δέηση μίλησε κατάλληλα ὁ κ. Ἀλεξ. Μουμτζιδέλλης καταδέτοντας τὸν στέφανο τοῦ ΣΕΣ πρὸς τοὺς σκοτωμένους. Κατόπι μίλησαν οἱ κ.κ. Θεόδ. Πλωμαρίτης καὶ Θεόφ. Παπάνης δημοδιδάσκαλος, κι ὁ κόσμος ἀποσύρθηκε μὲ δακρυσμένα μάτια γιὰ τὴ μαύρη μέρα. Μαύρη τὴν εὐκαιρία παραδίνουμε στὴν γενικὴ καταφρόνηση τὸ Δ. Σ. τῆς Γεωργικῆς μας Ἐπιτροπῆς ποὺ ὄχι μονάχα δὲ φάνηκε στὴν τελετὴ μὰ βρῆκε καὶ κείνη τὴν ὥρα ἀκριβῶς γιὰ νὰ ...συνεδριάσει. Τὸ αἷμα τῶν συναδέλφων ποὺ μνημονεύαμε ἦτανε γι αὐτοὺς νερὸ γιὰ τάβλιάκι.

Θερμὴ, 9—9—23 *Ὁ ΣΕΣ*

Στὸν Ἀσώματο

Τὴν περασμένη Κυριακὴ ἔγινε ἀπτὸν ΣΕΣ στὸν Ἀσώματο μνημόσυνο γιὰ τοὺς 18 σκοτωμένους συναδέλφους. Ὅλοι οἱ ἔφεδροι τοῦ ΣΕΣ τὸ ὅλον 120 ἦταν ἐκεῖ, καθὼς κι' ὅλος ὁ κόσμος. Ὁ νεοεκλεγεὶς πρόεδρος τοῦ ΣΕΣ συνάδελφος Ἀριστ Πολυχρόνης μίλησε πολὺ ὄμορφα στὴ δημοτική. Ἐπίσης μίλησε καὶ διευθυντὴς τῶν Σχολῶν κ. Σπῦρος Μαυραγάνης. Ὅσο βαστάξε ἡ τελετὴ, τὰ μαγαζιὰ ἦτανε ὅλα κλεισμένα, κιὁλάκερο τὸ χωριὸ ἦτανε βουτηγμένο σὲ ψυχικὸ πένθος, μνημονεύοντας τάξια παιδιά του ποὺ θυσιάστηκαν γιὰ τὸ γενικὸ συμφέρο. Τὰ ἔξοδα τῆς πένθιμης γιορτῆς τάκαναν οἱ ἔφεδροι τοῦ ΣΕΣ διενεργήσαντες ἕναν ἔρανο ὅπου ὅλος ὁ κόσμος πρόσφερε ὅ,τι μποροῦσε.

Ὁ δρόμος τῆς Ἁγίας Μαρίνας

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Μαθαίνουμε πὼς ἀρχίζουν οἱ ἐπιδιορθώσεις τῶν δρόμων. Ἐκρίναμε καλὸν λοιπὸν νὰ ἀποτανθοῦμε σ' ἐσένα, — τὸ μόνο ὑποστηριχτή μας, — γιὰ νὰ φωνάξεις, νὰ ρίξουν καμιὰ ματιὰ οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ στὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ μας, ὁ ὁποῖος ἔχει γείνει ἀδιάβατος, καὶ τοῦτο διότι ἔχει νὰ δεῖ ἐπιδιόρθωση ἀπὸ τοῦ 1914. Φαντάσου λοιπὸν εἰς τί χάλια βρίσκεται. Ἂν δὲ δὲν ληφθεῖ κανένα μέτρον, ὑπάρχει φόβος νὰ ἀποκλεισθεῖ τὸ χωριό μας ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα, πρᾶμα τὸ ὁποῖο θὰ ἦναι πολὺ κακὸ γιὰ τὸν τόπο μας.

26)9)23. Μὲ ἀγάπη

Ὁ Κινητὸς σκοπὸς τοῦ ΣΕΣ Ἁγίας Μαρίνας

Πυρὰ ὁμαδὸν

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»,

Βουΐζει ὁ ἐπερχόμενος βουλευτικὸς λογοχείμαρρος ποὺ θὰ γεμίσει τὰ ντουβάρια μας καὶ τὶς στῆλες τῶν ἐφημερίδων μὲ τὶς συνειθισμένες του φανφαρονιές! Θὰ ὑποσχεθοῦν καὶ πάλι ὅσα ὑπόσχονται σὲ κάθε ἐκλογὲς καὶ θὰ πλώσουν τὰς πλεκτάνας των πρὸς ἄγραν κουτῶν! Μὰ τὰ πράγματα ἀλλάξαν! οἱ σκόρπιες μάζες τοῦ ἐφεδρικοῦ κολοσσοῦ ὠργανωμένες τώρα ἀναμένουν ἀνυπόμονα τὲς κάλπες: θυμοῦνται οἱ δεινοπαθήσαντες ὅταν ἀποκαμωμένοι πάνω στὰ βουνὰ τῆς Μικρασίας περίμεναν μιὰ ὁποιαδήποτε λύση τοῦ Ἀνατολικοῦ, κ' ἡ ἁμαρτωλὴ Βουλὴ ΕΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ συζητοῦσε περὶ χορηγήσεως ψήφου στὲς γυναῖκες Ἔχουμε καὶ ἀγορεύσεις Μυτιληνιῶν βουλευτῶν πάνου στὸ σπουδαῖο αὐτὸ ζήτημα! Ξέρουν καλὰ οἱ ἔφεδροι πὼς αὐτοὶ δὲν ἔγιναν βουλευταὶ γιὰ νὰ πολιτευθοῦν σύμφωνα μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου μας οὔτε γιὰ τὰ γενικὰ τῆς Ἑλλάδας, ἀλλ' ἔγιναν ἄλλοι ἀπὸ μικροφιλοδοξίες καὶ ἄλλοι γιατὶ τὸ βρῆκαν εὔκολη ἐπιχείρηση, ἢ ... ἐπειδὴ δὲν εἶχαν ἄλλη δουλιά.

Αὐτοὺς; τοὺς; ψευτοπατριώτες, ἐφεδρικὸς ὀργανισμὸς θὰ τοὺς; σκοπίσει μὲ «πῦρ ὁμαδὸν» ὅλου τοῦ ὄγκου του· δὲν ἐμπιστεύεται πιὰ τὴν περιουσία του, τὴν τιμή του καὶ τὸ εἶναι του σὲ νούμερα τοῦ παλαιοῦ πολιτικοῦ κόσμου! Θὰ ἐκλέξει ἀνθρώπους ποὺ νὰ ἐμφοροῦνται μὲ τὸ ἴδια μὲ αὐτὸν πνεῦμα, ποὺ νὰ τὸν ὑποστηρίξουν γιατὶ θάναι ἀπόρροια ὄχι μονάχα τῆς ψήφου του μὰ καὶ τῆς ψυχῆς του! Οἱ ξενο-Μυτιληνιοὶ βουλευταὶ ποὺ τοὺς; χειροκροτοῦσε ὁ Κίνιας κι ὁ Γούναρης θὸ θ φτοῦνε ἀπὸ τὰ μαῦρα μας!

Σέρραι 20—9—23

Καρωμένος Κῶστας

Καινούργες ἐκλογὲς

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Ἂν καὶ δὲν εἴχαμε σκοπὸ νὰ κάνωμε καινούριες ἐκλογές, γιατὶ τὰ πρόσωπα ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Σ. Ε. Σ. μας, ἦταν πολὺ κατάλληλα γιὰ τὴ δουλειὰ αὐτή, ἐν τούτοις ὕστερα ἀπ' τὴν τελευταία ἐγκύκλιο τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ποὺ πρόταγγελνε νὰ ξαναψηφίσουμε, ἡ παληὰ Ἐπιτροπὴ παρεχώρησε τὴ θέση της, πρότεινε μερικὰ πρόσωπα ἀπ' τὰ πιὸ κατάλληλα καὶ ψηφίσθηκαν, τὰ κάτωθι πέντε.

1) Χριστ. Θεολόγου. 2) Νικ. Θεολόγου. 3) Βασ. Κυριάκου. 4) Ἰωάν. Χατζέλης. 5) Γεώργ. Παπασταύρου.

Γιὰ τὸ μεγάλο μέχρι σήμερα ἐνδιαφέρον τῆς ἐπιτροπῆς, γιὰ τὴν ἀμεριληψία της καὶ γιὰ τὸν κόπο ποὺ κατέβαλε μέχρι σήμερα γιὰ τὴ συγκρότηση καὶ τὴν καλὴ ὀργάνωση τοῦ Σ. Ε. Σ. μας, τῆς ἐκφράζουμε ἕνα πολὺ πολὺ καρδιακὸ εὐχαριστῶ, καὶ μιὰ μεγάλη εὐγνωμοσύνη.

Κλωμηδίδος 8)9)23

Ὁ Σ. Ε. Σ. Κλωμηδάδου

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀθήνα 1 ἀρ. 23 ὥρα 10 πρωϊνὴ

— Ὁ κ. Γονατᾶς δήλωσε στὸ Λονδίνο πὼς; οἱ ἐκλογὲς πρέπει νὰ ἀναδείξουν ἀθρώπους ποὺ θὰ συνεχίσουν τὸ ἔργο τῆς ξαναδημιουργίας ποὺ ἄρχεψε ἡ Ἐπανάσταση, γιὰ νὰ ἀποφύγει ἡ Ἑλλάδα καινούριες περιπέτειες καὶ μεγαλύτερες δυσχίες.

— Ὁ κ. Πάγκαλος στὴ Σαλονίκη δήλωσε πὼς; ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχηγία τοῦ Συνδιασμοῦ στὸ Νομὸ τῆς Σαλονίκης;.

— Ὁ κ. Πάγκαλος γυρίζει πίσω στὴν Ἀθήνα αὔριο.

— Ὁ πρόεδρος τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς γιὰ τὸ κατούργημα τῆς Κακαβιᾶς κ. Σιμπούγια ἔκανε δηλώσεις στὸν «Ἐλεύθερο Λόγο» τῶν Ἀθηνῶν πὼς ἡ Ἑλλάδα ἔκανε τὸ καθῆκον της πέρα γιὰ πέρα. Ὁ Γιαπωνέζος ἀντιπρόσωπος πρόσθεσε πὼς; λυπᾶται πολὺ γιὰ τὸ ἄδικο ποῦγινε στὴν Ἑλλάδα ἀπ' τὴν Πρεσβευτικὴ Συνδιάσκεψη.

— Τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα ἔφυγαν ἀπ' τὴν Πόλη. Τὸ ἐρχόμενο Σάββατο μπαίνουνε τὰ τούρκικα στρατεύματα μὲ τὸν Σουκρῆ πασσᾶ ἐπὶ κεφαλῆς.

— Ὁ τρόπος ποὺ θάμπει μέσα στὴν Πόλη ὁ τούρκικος στρατὸς θάναι σκηνοθετημένος μὲ τέτιον θεαματικὸ τρόπο, ποὺ νὰ σβύσει ἀπ' τὶς καρδιὲς τῶν Τούρκων τὴ ντροπὴ τῆς διεθνοῦς κατοχῆς. Ὁ Σουκρῆ πασᾶς θὰ μπῆ καβαλλάρης; ἐπειδὴ ἔτσι ἔκανε τὴν εἴσοδό του κι ὁ Φρανσαὶ Ντεσπερέ.

— Ὁ Τουρκικὸς τύπος γράφει πὼς οἱ περιουσίες τῶν χριστιανῶν ποὺ φεύγουνε χωρὶς διαβατήριο κατάσχονται.

— Ὁ Ἰταλικὸς τύπος γράφει μὲ ἐρεθιστικὸ τρόπο πὼς; ἡ πληρωμὴ τῶν 50 ἑκατομμυρίων λιρετῶν ἀπ' τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἥττα διπλωματικὴ Ἐγγλέζικη κιὄχι Ἑλληνικιά.

— Ἡ εἴδηση ποῦγραψαν οἱ Ἀθηναϊκὲς φημερίδες χτὲς καὶ τηλεγραφήθηκε καὶ στὶς ἐπαρχίες πὼς καλεῖται ἡ κλάση τοῦ 1924 διαψεύδεται ἀπ'τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Στρατιωτικῶν κατηγορηματικώτατα. Οἱ Ἀθηνέϊκες φημερίδες ποὺ γράψανε τὴ φανταστικὴ εἴδηση θὰ καταδιωχτοῦν. Διαταχτήκανε ἐνέργειες γιὰ ἀνακρίσεις.

— Σήμερα συνέρχεται μὲς τὴν Ἀκαδημία τὸ Πιμπροσφυγικὸ Συνέδριο. Τὴν ἔναρξη θὰ τὴν κηρύξει ὁ κ. Γονατᾶς. Κατόπι ὁ κ. Δοξιάδης θὰ ἐκθέσει τὸ ἔργο ποῦκανε ὡς τὰ σήμερα γιὰ τοὺς πρόσφυγες; ἡ Ἐπανάσταση.

— Τηλεγραφοῦν ἀπ' τὸ Παρίσι πὼς; ὁ Γάλλος Γερουσιαστὴς καὶ Φιλέλληνας Σπεράρ δήλωσε σὲ φίλους του πὼς; πολλὲς δυσκολίες τριγυρίζουν τὴν Ἑλλάδα, καὶ γιαὐτὸ πρέπει οἱ φωτισμένοι Ἕλληνες νὰ μὴν ἀφίσουν τὸ λαὸ νὰ κάνει κιἄλλα σφάλματα, καὶ πὼς; μακαρίζει τὴν ἐποχὴ ποὺ ἡ Ἑλλάδα μὲ τὸ Βενιζέλο κρατοῦσε τόσο γερὸ τὸ διεθνὲς κῦρος της. Ὁ κ. Σπεράρ πρόσθεσε πὼς εἶναι γιὰ νὰ θαυμάσει κανένας αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο ποὺ παρ' ὅλα τὰ συμβάντα ποὺ μεσολάβησαν μὲς τὰ τρία χρόνια κατόρθωσε καὶ σήμερα ἀκόμα νὰ κρατιέται ἡ Ἑλλάδα τόσο καλὰ στὶς διεθνεῖς της σχέσεις.

— Στὸ Λονδῖνο ὅλος ὁ Ἐγγλέζικος τύπος ἐξακολουθεῖ νὰ χτυπᾶ τὴν Πρεσβευτικὴ Συνδιάσκεψη γιὰ τὴν ἀδικία ποῦκανε στὴν Ἑλλάδα.

— Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς κ. Φλωριᾶς τηλεφωνεῖ ἐπαινώντας τὶς καταθέσεις ὡρισμένων ἀξιωματικῶν ποὺ συνέτειναν γιὰ νὰποδειχτεῖ πὼς; τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸ δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσει μὲ τὸ ἔγκλημα.

— Ὁ Ἱσπανὸς στρατηγὸς Λιμέρα διορίστηκε πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Τουρκίας;.

— Τὰ «Ἡμερήσια Χρονικὰ» τοῦ Λονδίνου, ὄργανο τοῦ Λόϋδ Τζώρτζ γράφουν ἕνα πολὺ σφοδρὸ ἄρθρο ἐνάντια στὸν Μπάλντουϊν, καὶ τοῦζητοῦν νὰ καθορίσει ποιὲς ὑποχρεώσεις ἀνέλαβε ἀντίκρυ στὴ Γαλλία ὑποχωρώντας στὸ Ἑλληνο-Ἰταλικὸ ἐπεισόδιο.

— Τηλεγραφοῦν ἀπ' τὸ Παρίσι πὼς οἱ Ἰταλοὶ θὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπ' τὸ Ἰταλοελληνικὸ ἐπεισόδειο γιὰ νὰ συσφίξουν τὶς σχέσεις του; μὲ τὴν Ἀλβανία, πετυχαίνοντας νὰ ὀχυρώσουν τὸ νησὶ τῆς Σάσσωνος. Οἱ Ἰταλοὶ ναυτικοὶ φρονοῦν πὼς; μιὰ ποὺ δὲ θάχουν τὴν Κέρκυρα τοὺς; φτάνει κ' ἡ Σίσιων γιὰ τὸ Ἰταλικὸ Ναυτικὸ πρόγραμμα.

— Ὁ Νάνσεν χαρακτήρισε τὴν ἀπόφαση τῆς Πρεσβευτικῆς διασκέψεως πὼς «δὲν εἶναι ὑπόδειγμα δικαιοσύνης».

— Στὴν Γενεύη στὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν μόλες τὶς προσπάθειες τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων Δυνάμεων προεκλήθη συζήτηση πολὺ ὁρμητικὴ ἀπ' τὸν ἀντιπρόσωπο τῆς Σουηδίας Μπράντιγκ, ποὺ τόνισε πὼς; τὸ Ἰταλοελληνικὸ ζήτημα ἔπρεπε νὰ τὸ κανονίσει τὸ Διεθνὲς δικαστήριο τῆς Χάγης;. Ὁ κ. Μπράντιγκ ρώτησε τοὺς; ἀντιπροσώπους; ἂν ἕνα κράτος ἔχει δικαίωμα νὰ καταλαμβάνει τὸ ἔδαφος ἄλλου κράτους γιὰ νὰ τὸ ἐκβιάσει νὰ τοῦ κάνει ὡρισμένες ἀξιώσεις του.

— Οἱ ἐπιθέσεις αὐτὲς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν βορείων Κρατῶν ἐπροκάλεσαν τὶς διαμαρτυρίες τῶν ἐνδιαφερομένων, κι οἱ ρήτορες ἀναγκάστηκαν νὰ διακόψουν τὸ λόγο τους. Ἡ συνεδρίαση λύθηκε, κι ὅταν ξανάγινε ψηφίστηκαν γρήγορα-γρήγορα καμπόσα ἐκκρεμῆ μικροζητήματα καὶ κηρύχτηκε ἡ λύσις τῆς Συνόδου. Οἱ συμπάθειες ὅλων τῶν οὐδετέρων γιὰ τὴν Ἑλλάδα εἶνε φανερές.

— Τηλεγραφοῦν ἀπ' τὸ Παρίσι πὼς ὁ Μουσσολίνι πιάνοντας τὴν Κέρκυρα εἶχε ὑπ' ὄψει μιὰν ἐπιστολὴ τοῦ Γούναρη ποὺ στάλθηκε τὸ 1921 καὶ ἐπέτρεπε νὰ ἐγκατασταθοῦν οἱ Ἰταλοὶ στὴν Κέρκυρα μὲ τὴ συμφωνία νὰναγνωριστεῖ ἡ σύμβαση Βενιζέλου—Ἰταλίας γιὰ τὰ Δωδεκάνησα. Ὁ Μουσσολίνι ἐπιμένοντας νὰ μὴν ἀδειάσει τὴν Κέρκυρα ἔδειξε στοὺς; Συμμάχους; αὐτὴ τὴ ἐπιστολὴ τοῦ Γούναρη. Ἡ Ἀγγλία κ' ἡ Γαλλία ὅμως ἐπέμειναν τόσο πολὺ ὥστε ἡ Ἰταλία ὑποχώρησε.

— Ἡ Ἰταλία τὸ πῆρε ἀπόφαση ὁριστικῶς νὰ μὴ γυρέψει ἀπ' τὴν Ἑλλάδα τὰ ἔξοδα τῆς κατοχῆς.

— Τὸ κίνημα στὴν Βουλγαρία κατεστάλη ὁριστικὰ ὅπως τηλεγραφοῦν ἀπ' τὴ Σόφια.

— Οἱ Τοῦρκοι ἄρχισαν τὶς προκαταρκτικές τους ἐργασίες γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν. Στὴν Πόλη καταγράφουνται οἱ Ἕλληνες ποὺ ἐγκατεστάθηκαν ἐκεῖ μετὰ τὸ 1918. Ὅλοι αὐτοὶ θὰνταλλαχτοῦν. Κανένας Ἕλληνας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φύγει ἀπ' τὴν Πόλη πρὶν ἐκδοθεῖ σχετικὴ διαταγὴ, ἀκόμα κιὰν πρόκειται νὰ πᾶνε στὸ ἐξωτερικό.

— Στὰ περίχωρα τῆς Πόλης θὰ ἐγκατασταθοῦν 18000 Τοῦρκοι πρόσφυγες. Ἀπ' τὴν ὑποδιοίκηση Χαρτολιμῆ, θὰ ἀνταλλαχτοῦν 6280 Ἕλληνες.

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Τὴν περασμένη Κυριακὴ μπρὸς σὲ ἐκλεκτὸ κόσμο ἀνεδέχθηκε ἀπὸ τὴν Κολυμβήθρα ὁ συνάδελφος Κων)ῖνος Αὐγουστίδης τὸ χαριτωμένο κοριτσάκι τοῦ Συναδέλφου Γεωργίου Χαλτσιώτη, ὀνομάσας τοῦτο Μερσίνα. Ὁ ΣΕΣ Παλαιοκήπου εὔχεται στοὺς μὲν γονεῖς του νὰ τοὺς ζήσῃ, τὸ δὲ νουνὸ ἄξιο.

***

Παραιτηθέντος τοῦ Προέδρου ΣΕΣ Κάστρου κ. Α. Βαρδαλᾶ ἐξελέγη τοιοῦτος κατόπιν συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου ὁ κ. Ν. Φραγκούλης.

«Λῆμνος» 26—9—23

«Σκπφώ». Ὅλη τὴ βδομάδα ἡ περίφημη τσιγγάνα «Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ» ποὺ θαφίσουν ἐπιχῆ στὴ Μυτιλήνη.

«Ἀλκαῖος». Ἑτοιμάζει τὴν «οἰκογενειακὴ συγκέντρωσή» του μὲ τὸ φιλολογικὸ ἀριστούργημα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ συγγραφέως Ἰ. Αἰκὰρ, «Ὁ Γολγοθᾶς μιᾶς Ἀθῶας» ἢ «Τὸ μαῦρο διαμάντι» σὲ 2 μέρη μὲ ἑλληνικὲς ἐξηγήσεις καὶ μὲ συνοδεία ὀρχήστρας.

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	Δρχ.	100
Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ	Δολλ.	4
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερλ.	1

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρομὲς ταὐτάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουν τὴ χρονιάτικη συνδρομή τους, πέρνουν δωρεὰν κάθε λογοτεχνικὴ ἔκδοση ποὺ θὰ κάνει ἡ φημερίδα μέσ τὸ χρόνο.

Γιὰ τὶς ρεκλάμες ἰδιαίτερες συμφωνίες.

= *Τὸ φύλλο δραχμὴ μία* =

ΣΕΣ ΛΕΣΒΟΥ

Ἀνακοινωθὲν

Ἐπὶ τῶν δημοσιευθέντων εἰς τὴν τρίτην Σελίδα τῆς Ἐφημερίδος «Καμπάνας» 25 Σεπτεμβρίου ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Σ. Ε. Σ. ἔχει νὰ ἀνακοινώσῃ τὰ ἑξῆς :

α.' Ὅτι μέχρι σήμερον δὲν ἔχει τεθῇ ἐπισήμως ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Ἀμμανίτου ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ β.' ὅτι τὸ ποσὸν τῶν 70.000 Δραχμῶν περίπου, προελθὸν ἐξ ἐράνων ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων διεχειρίσθη ὑπὸ ἁρμοδίας τριμελοῦς ἐπιτροπῆς μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ κ. Ξενοφῶν Ἀμμανίτης, τὰ δὲ δικαιολογητικὰ εὑρίσκονται κατατεθειμένα εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἵνα τεθῶσιν ὑπὸ ἔλεγχον ἐν καιρῷ ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐσχάτως ψηφισθέντος Καταστατικοῦ εἰδικῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Μυτιλήνη τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1923

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Σ.Ε.Σ. Λέσβου

ΓΙΑ ΤΟΝ κ. Ν. ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟ

Κύριε Διευθυντή,

Κάντε μου τὴ χάρη νὰ φιλοξενήσετε σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς ἀγαπημένης μας «Καμπάνας» αὐτὰ ἐδῶ τὰ λίγα λόγια :

Τὸ «Φῶς» μοῦ ἔκανε τὴν τιμὴ νὰ χαρακτηρίσει ὡς «**ὡραῖο**» τὸ προχτεσινό μου ἄρθρο μὲ τὸν τίτλο «**πῶς πρέπει νὰ κατέβουμε στὶς ἐκλογές**». Μὰ ἐπειδὴ σύγχρονα, θέλοντας νὰ μπερδέψει τὰ πράμματα, διατείνεται πὼς ὁ διευθυντὴς τῆς «Καμπάνας» Μυριβήλης, δὲν μπορεῖ τάχα ἀπὸ λόγους ὑλικῶν ὑποχρεώσεων δὲ ξέρω πρὸς ποιούς, νὰ συμφωνεῖ μὲ τὶς σκέψεις ποὺ διατυπώνει ἐκεῖ, εἶμαι ὑποχρεωμένος, νὰ δηλώσω πὼς τὶς σκέψεις μου ἐκεῖνες τὶς εἶχα διατυπώσει πρῶτα προφορικὰ στὸν κ. Μυριβήλη καὶ ἐπειδὴ τὶς βρῆκε καλές, ἀποβλέποντας μόνο καὶ μόνο στὴν ἀνεξαρτησία τῶν ἐφέδρων καὶ τῆς «**Καμπάνας**», μὲ προτρύνε νὰ τὶς διατυπώσω στὸ ἄρθρο μου ἐκεῖνο, καὶ ξέρω πολὺ καλὰ πὼς μὲ ὅλους τοὺς συνεργάτας ἔτσι γίνεται, καὶ ***βλέπω ἀκόμη*** πὼς κ' ὅλη στάση καὶ πορεία τῆς «Καμπάνας» εἶναι τέλεια ἀνεξάρτητη ἀπὸ κάθε ἐπίδραση καὶ ***παλληκαρίσια***, πρᾶμμα ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ πεῖ ***γιὰ καμιὰ, ἀπολύτως καμιὰ Ἑλληνικὴ Ἐφημερίδα.***

Γιὰ τοῦτο μεῖς οἱ ἔφεδροι τῆς Λέσβου χαμαρώνουμε ποὺ ἔχουμε ἕνα τέτοιο τίμιο καὶ ἀποκλειστικὰ ἐλεύθερο ὄργανο.

Ο. Χ.

Ὁ Ἰατρὸς

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων**, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του ἀντικρυ τῆς **Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5.

Τὸ Ἐργοστάσιον

Μ. ΚΑΡΔΑΣΟΥ & Σ^ΙΑ

Ἐκυκλοφόρησε τὰ Σιγαρέττα

ΑΣΤΡΟΝ **ΑΣΤΡΟΝ** ΑΣΤΡΟΝ

ΑΣΤΡΟΝ ΑΣΤΡΟΝ

Μὲ νέα κυτία καὶ ἀπὸ ἕξοχον χαρμάνι καὶ γίνονται ἀνόρπαστα

μὲ ΔΡΑΧ. 3.50

(πακέττα)

ΚΑΠΝΑ Δρ. 2.50

Δοκιμάσετε καὶ παραβάλλετε.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΜΑΣ

Μὲ χαρὰ εἴδαμε νὰ γυρίζει ἀπ' τὴν Ἀθήνα τὸν συνάδελφο δικηγόρο Καλλιγιάννη, μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ποὺ στάλθηκε ἀπ' τὸν Σ. Ε. Σ. στὴν πρωτεύουσα γιὰ νὰ ἀνακοινώσει τὶς ἀπόψεις τῶν ἐφέδρων τοῦ Νομοῦ μας, καὶ νὰ τοὺς λάβουν ὑπ' ὄψει στὸν καταρτισμὸ τῶν Συνδυασμῶν ποὺ θὰ γίνουν ἐπιτοπίως. Διότι πρέπει νὰ σημειωθεῖ καλὰ αὐτό, ὡς τὴν τελευταία στιγμὴ κανένας συνδυασμὸς προσώπων δὲν ἀποκρυσταλλώθηκε, πολὺ περισσότερο μάλιστα τώρα ποὺ ἡ Ἐπανάσταση εἶν' ἐκείνη ποὺ θὰ δόσει τὴν κατεύθυνση τῶν Ἐθνικῶν Συνδυασμῶν μετὰ τὴν ἀποχώρηση τοῦ Ζαΐμη.

Ὁ Πλαστήρας δὲν παρέλειψε μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ νὰ ἐκφράσει τὴν μεγάλη ἐκτίμηση κι' ἀγάπη ποὺ τρέφει στὰ Νησί μας, ποὺ εἶνε δεμένο μαζύ του μὲ τόσες κοινὲς ἀναμνήσεις ὄχι μοναχὰ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 22, ποὺ ἐδῶ γεννήθηκε καὶ θράφηκε, μὰ καὶ τῶν κοινῶν ἀγώνων του ἀντίκρυ στὸν ἐχτρὸ μαζὺ μὲ τὸ Ἔχτο Σύνταγμα τῶν Μυτιληνιῶν, ποὺ μὲ συγκίνηση, λέει, πάντα τὸ θυμᾶται. Ὁ Πλαστήρας παρακάλεσε τὴν Ἐπιτροπὴ νὰ φέρει στοὺς ἐφέδρους μας τὸν θερμὸ χαιρετισμό του, καὶ τὴν διαβεβαίωσή του πὼς ἐχτὸς ἀπ' τὴν ἰδιαίτερη προσπάθειά του γιὰ νὰ θεραπεύσει ὅσο μπορεῖ ἡ Ἐπανάσταση τὶς ἄπειρες ἀνάγκες τῆς τάξεώς μας, καὶ τὰ αἰτήματά μας πάντα θὰ ὑποστηρίζει ὅσο πέρνει, καὶ εἰδικὰ νομοθετικὰ διατάγματα θὰ προσπαθήσει νὰ προκαλέσει ἀκόμα, ἐχτὸς ἀπ' ἐκεῖναπου ἐνήργησε νὰ ψηφιστοῦν γιὰ τοὺς ἐφέδρους, καὶ κάθε δίκιο παράπονό μας θὰ βρίσκει σὲ κεῖνον τὸν φανατικὸν ὑποστηρικτή. Στὸ τέλος συγχάρηκε τὴν ὀργάνωση τῶν Σ. Ε. Σ. Λέσβου ποὖδειξαν ζωὴ κ' ἐργασία ποὺ σὲ κανένα μέρος ὁλάκαιρης τῆς Ἑλλάδος δὲν μπόρεσαν νὰ δείξουν, κ' εὐχήθηκε καὶ στό μέλλον νὰ σταθοῦνε σὰν συνέχεια τοῦ ἔργου τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ σὰν γνήσια παιδιά της.

ΞΗΓΗΜΕΝΟΙ

Τὸ ἀνακοινωθὲν ποὺ μᾶς στέλνει ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ μᾶς πληροφορεῖ πὼ «**ἐπίσημα**» δὲν τῆς ἔθεσε ὁ Ἀμμανίτης ὑποψηφιότητα βουλευτική, καὶ πὼ τὰ λεφτὰ τῶν ἐράνων τὰ διαχειρίσιηκε ὁ κ. Ἀμμανίτης μὲ δύο ἀκόμα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς. Γιὰ τὸ πρῶτο χαίρουμε, γιατὶ μαὐτὸ ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ δείχνει, ὑποθέτουμε, πὼς ἀγνοεῖ ἐπισήμω , καὶ δὲ θέλει νὰ ξέρει μιὰ τέτια ὑποψηφιότητα ποὺ θὰ τὴν ἔφερνε σὲ δύσκολη θέση μὲ τὶς ἠθικές της ὑποχρεώσεις ποὺ ἔχει ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους ποὺ ἀντιπροσωπεύει· καὶ τὸ περιμέναμε αὐτό. Ἔτσι ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ΣΕΣ Νομοῦ Λέσβου δείχνει πὼς στέκεται στὸ ἠθικὸ ἐπίπεδο ποὺ τὴ θέλει ὁ ἐφεδρικὸς κόσμος καὶ δὲν τόχει σκοπὸ νὰ ἐπιτρέψει σὲ κανένα πρώην ἢ ἤδη μέλος της νὰ τὴν ρίξει ἀπ' τὸν ἀψηλὸ στηλοβάτη τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἐφέδρων. Γιαὐτὸ οἱ ἔφεδροι καὶ θὰ τὴν περιβάλουν μὲ τὴν ἴδια ἐμπιστοσύνη ὥς τὸ τέλος, μὲ τὴ βεβαιότητα πὼς μονάχα γιὰ τὸ γενικὸ καλὸ φροντίζει, καὶ δὲ θὰ ἐπιτρέψει κανένα προσωπικὸ συμφεροντάκι νὰ λεκεδιάσει τὴ λαμπρὴ ἐργασία ποὖδειξεν ὥς τὰ σήμερα.

Γιὰ τὸ δεύτερο μέρος τῆς ἀνακοίνωσης δὲν ἔχουμε νὰ ποῦμε τίποτα, ἀφοῦ ἐμεῖς μὲ τὰ γραφόμενά μας δὲν ἀγγίξαμε καθόλου τὸν τρόπο τῆς διοχειρήσεως, ποὺ δὲν ἔχουμε κανένα λόγο νὰ τὸν θεωροῦμε πὼς δὲν ἔγινε σωστά. Ἐκεῖνο ποὖπομε ἦταν αὐτό: Πὼς δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψουμε σὲ κανέναν νὰ πεῖ πὼς μὲ τὶς ὑπηρεσίες ποὺ κάνουμε στοὺς ἐφέδρους «***ἐλέφ Ἐπαναστάσεως***» καὶ μὲ τὰ λεφτὰ ποὺ δώσαμε στοὺς φτωχούς μας καὶ τοὺς αἰχμαλώτους μας «***ἐλέφ Μυτιλήνης***» κυνηγήσαμε ψηφοθηρία καὶ πολιτικὸ σκλάβωμα τῶν εὐεργετηθέντων, γιὰ νὰ τοὺς ἐκμεταλλευτοῦμε ***ἀτομικά.***

ΑΥΤΑ ΘΕΛΕΙ Ο ΛΑΟΣ !

Τὴν περασμένη βδομάδα ἔπιασε στὸν Πειραιᾶ τὸ πρῶτο Ρούσικο βαπόρι. Ἔρχότανε ἀπ' τὴν Ὀντέσσα κ ἤτανε γιομάτο στάρι. Οἱ Περιώατικες φημερίδες μ ἐνθουσιασμὸ χμιρειᾶ.ε τὸ πρῶτο αὐτὸ Σοβιετικὸ καράβι ποὖρθε νὰ μᾶς φέρει τὸ ωρῶτο φορτιὸ τοῦ ξανθοῦ σταριοῦ, ξανθοῦ σὰν τὰ π μδιὰ τῆς Μεγάλης Ρωσσια,, καὶ γεροῦ σὰν κι αὐτά. Εὐχούμαστε τὸ πρῶτο αὐτὸ καράβι νἀκολουθήσουν ἄλλα χίλια, κ' ἡ φτωχὴ Ἑλλάδα μας νὰ πλημμυρισει πάλι ἀπ' τὸν ρούσικον δημητριακὸν πλοῦτο ποὺ σὰν ὄνειρο ἀπομένει ἀκόμα στὴ φανταοία τοῦ λαοῦ. Μόνο μὲ τὸ ἄνοιγμα τῆς μεγάλης αὐτῆς σταραποθήκης θὰ πέσουν οἱ τιμὲς τοῦ ψωμιοῦ ποὖγινε εἶδος πολυτελείας γιὰ τη φτωχολογιά μας.

Ἐλπίζουμε πιὰ σύντομα νὰ ξαναδεθοῦνε κ' οἱ παλιὲς φιλικὲς πολιτικὲς σχέσεις μας μὲ τὸν βόρειο Κολοσσό, γιὰ τὴν ἀμοιβαία ἐμπορικὴ εὐκολία.

Νά. Τέτιες χειρονομίες θέλει ὁ λαός μας ἀπ' τὴν Ἐπανάσταση. Ψωμὶ φτηνό, χτύπημα τῆς αἰσχροκέρδειας κ' εὐκολία γιὰ τὴ βαριεσιημένη ζωή του ποὺ κατάντησε πρόβλημα.

Αὐτὰ τὰ ζητήματα ἂς λυθοῦν, κιᾶς ἐξασφαλισεῖ ἡ εἰρήνη κ' ἡ ἡσυχία, καὶ νἆναι βέβαιη ἡ Ἐπανάσταση πὼ; ὄχι μονοχα κανένας μας δὲ σκοτίζεται γιὰ ἐκλογὲς καὶ γιὰ καραμοῦζες κομματικὲς, παρὰ σἕνα νεῦμα της ὅλοι αὐτὸς ὁ λαὸς ποὺ τον παραυταίνουν οἱ πέντε δέκα ἀργόμισθοι ἐπιτήδειοι πὼς λιγοθυμᾶ καὶ ξελιγοθυμᾶ γιὰ νὰ δῆ κάλπη, εἶναι ἄξιος νὰ βάλει μέσα σὲ μαοῦνες ὅλους τοὺς πολιτικατζῆδες καὶ τοὺς συνταγματολόγους καὶ τοὺς ξερογλυφόμενους πατέρες τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ τοὺς πιεῖ στὸ φοῦντο.

ΓΚΕΚΕ ΛΥΚΟΠΟΥΛΕ;

Κοντὰ σ' ὅλου, βγῆκε κι' ἡ κίτρινη κάμπια τοῦ δρόμου «Χατζηγιαννίκου Βρύση» γιὰ νὰ δώσει ὁδηγίες στοὺς ἐφέδρους πῶς νὰ ψηφίσουνε στὶς ἐκλογές. Τὸ τι θὰ κανουμε ἐμεῖς οἱ ἔφεδροι τὸ ξέρουμε πολὺ καλά, κι' ὅλα τὰ ζητήματα ποὺ παρουσιάζονται ἀνάμεσό μας εἶναι «καθαρῶς οἰκογενειακά» καὶ δὲν ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ τὴν ὕποπτη προθυμία κανενὸς γιὰ νὰ τὰ διευθετήσουμε ὅπως συμφέρει στὸν τόπο μας καὶ σ' ἐμᾶς. Πολὺ περισσότερο δὲν ἔχουμε ἀνάγκη ἀπ' τοὺς μισθοφόρους τοῦ Μεταξᾶ γιὰ νὰ μᾶς φωτίσουν μὲ τὴν κίτρινη λάμπα τους. Αὐτοὶ θἄκαναν καλύτερα νὰ μᾶς συλλογιστοῦν τότες ποὺ μᾶς στέλνανε στὸ σφαγεῖο τοῦ ἀλκοολικοῦ τους θεοῦ. Αὐτοὶ θἄκαναν καλύτερα νὰ μᾶς θυμηθοῦν τότες ποὺ ρημάζανε τὸ ταμεῖο τῶν χηρῶν μας καὶ τῶν ὀρφανῶν μας γιὰ νὰ ξοδέψουνε κατοστὲς χιλιάδες δραχμὲς γιὰ τὰ γλομπάκια τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Κωστορέλλου. Αὐτοὶ θἄκαναν καλὰ νὰ μᾶς θυμηθοῦνε τότες; ποὺ μᾶς στέλνανε στρατηγοὺς σὰν τὸν κὺρ Ἀντρέα (φυλάξου Ἀντρέα) καὶ σὰν τὸν ἀρχιστράτηγο μὲ τὰ γιαλένια πόδια, καὶ σὰν τὸν ἀρχιστράτηγο μὲ τὸ ἀχυρένιο κεφάλι καὶ τὸ «μολὼν λαβέ.» Αὐτοὶ θἄκαναν καλύτερα νὰ πάνε νὰ φορέσουνε τὸ γυλιὸ τότες ποὺ τοὺς κουβαλούσανε δεμένους στὴ Σμύρνη «ἐπὶ ἀνυποταξίᾳ» καὶ γλύτωναν γιατὶ ἀνήκανε στὴ στρούγγα τῶν ντουφεκισμένων προδοτῶν.

Καὶ στὸ τέλος. Αὐτοὶ θἄκαναν καλὰ νὰ πέρνουν τὸ λουφέ τους ἀπ' τὸ ταλιάνικο ταμεῖο τοῦ σηροτροφείου του· καὶ νὰ στουπώνουν καλὰ καλὰ τὸ βουβαμένο τους καὶ ν' ἀφίνουν τοὺς ἐφέδρους ἥσυχους. Καὶ γιὰ νὰ μεταχειριστοῦμε τὴ μητρική τους γλῶσσα: ***Γκέκε Δυκόπουλε;***

ΤΙ ΡΩΤΟΥΣΑΝΕ ΟΙ ΟΧΤΡΟΙ

Γιὰ νὰ καταλάβει κανένας τί ρόλο παίζουν τὰ ἐσωτερικά μας πράματα γιὰ τοὺς ὀχτροὺς τοῦ Κράτους καὶ ξεχωριστὰ γιὰ τὸν πιὸ λυσσασμένο ἀπ' αὐτοὺς τὴν Ἰταλία, φτάνει νὰ δεῖ τὶς ἐρωτήσεις ποὖκαναν οἱ συμπαθητικώτατοι φρατέλλοι στοὺς Ἕλληνας στρατιωτικοὺς καὶ χωροφύλακες ποὺ πιάσανε ὅταν κυρεύσαν μὲ τόση δόξα τὴν Κέρκυρά μας. Τοὺς ρωτήσαν λοιπόν :

1ο) Ἂν εἶναι βασιλικοὶ ἢ βενιζελικοί.

2ο) Πῶς δέχτηκε τὴν Ἐπανάσταση ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ πῶς λογαριάζει νὰ τὴν ἀντικρύσει στὶς ἐκλογές.

3ο) Ποιοί εἶναι οἱ διοικηταὶ τῶν στρατιωτικῶν μας μονάδων στὴν Ἤπειρο κιἂν εἶναι βενιζελικοὶ ἢ βασιλικοί.

Καὶ οἱ μὲν Κερκυραῖοι τοὺς ἔδωσαν τὴν ἀπάντηση ποὺ ἔπρεπε νὰ τοὺς δόσουν. Τοὺς εἶπαν πὼς ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι μοναχὰ Ἕλληνες ἀντίκρυ στὸν ὀχτρό. Ἂς ἐλπίσουμε τώρα πὼς ὅλος ὁ Ἑλληνισμὸς τοῦ Ἐλευθέρου Κράτους θὰ δόσει στὶς ἐκλογὲς τὴν ἴδια ἀπάντηση στὰ Μουσσολινικὰ πρακτορεῖα τοῦ Νικολάου ποὺ ἐργάζονται γιὰ νὰ ξαναφέρουνε στὴν Ἑλλάδα τὸν ἀρχιτραμποῦκο φαλαγγίτη, δίνοντας σὄλους τοὺς λύκους ἀπὸ ἕνα κομμάτι τοῦ σώματος τῆς Ἑλλάδος ἐξὸν ἀπ' τὸ Μενίδι μὲ τὸ «κασσίδ' καλλὸ» καὶ μόλη τὴν περιοχὴ τῆς κομητείας.

Τ'ΑΦΕΝΤΙΚΟ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΠΕΛΙΑ

Ὁ κ. Παρίτσης ὑπόσχεται δεξιὰ κιἀριστερὰ θέσεις στὸ συνδυασμό του σὲ διάφορους κυρίους ποὖναι κοντὰ στἄλλα καὶ ἔφεδροι. Ἐννοεῖται πὼς ὁ ΣΕΣ εἶναι ἀθῶος ἀπ' αὐτὲς τὶς προτάσεις τῆς κομματικῆς συνεργασίας. Ὁ κ. Παρίτσης ποὺ ξαίρει πολὺ καλὰ τὸν μαῦρο Μισσισιπῆ ποὺ θὰ πλημμυρίσει τὶς κάλπες του ἀπ' ὅλο τὸ νησί, νομίζει πὼς πέρνοντας μερικοὺς κοντά του ποὺ τοὺς ἀγνοεῖ τὸ Κέντρο, κολακεύει μιὰ μερίδα συναδέλφους μας κ' ἔτσι μπορεῖ νὰ διασπάσει τὴν ἐφεδρικὴ παράταξη ποὺ τὸν καρτερεῖ νὰ τὸν πληρώσει γιὰ πολλοὺς παλιοὺς λογαριασμούς. Οἱ διάφοροι πάλι ξερογλυφόμενοι ὑποψήφιοι ποὺ προβλέπουν πὼς θἀποτελέσουν τὴν ἐφεδρικὴ «ἥρα» ποὺ θὰ ξεχωρίσει ἀπ' τὸ αὐστηρὸ σταρκὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἐφεδρικῶν Κέντρων τῆς ὑπαίθρου, λογαριάζουν ἀφελέστατα πὼς σὰν κολλήσουν κοντὰ σὲ κανένα παλιὸ πολιτικὸ γεγὲ σὰν τὸν κ. Παρίτση θὰ βγοῦνε βουλευτὲς ἀκόμα κιᾶ δὲν τοὺς υἱοθετήσουν οἱ Σύνδεσμοι. Καὶ στἀφεντικὸ καὶ στὰ κοπέλια του οἱ ἔφεδροι ἑτοιμάζουν πανηγύρια πρωτοφανῆ.

ΟΙ ΛΗΜΝΟΙ;

Ὁ ΣΕΣ Λήμνου «δὲ φαίνεται κι' οὐδὲ γροικιέται». Δὲν ξαίρουμε οὔτε τὴ δύναμή του οὔτε τὴν ἔκταση τῆς ὀργανώσεώς του οὔτε τὴν παθαρχική του ἐπιβολή. Μᾶς φαίνεται πὼς εἶναι καιρὸς νὰ σκεφτοῦνε οἱ ἀγαπητοὶ καὶ γειτόνοι συνάδελφοι γιὰ τὸ πολιτικὸ μέλλον τοῦ νησιοῦ τους· ποὖναι δεμένο μὲ τὸ δικό μας. Ἂς μαζώξουν μιὰ γενικὴ συνεδρίαση κιᾶς εἰδοποιήσουνε τὸν ΣΕΣ Λέσβου ἂν φιλοδοξοῦν νὰ δοῦνε ἀντιπρόσωπό τους ἔφεδρο στὴ Βουλή, ἢ θέλουν νὰ περιβάλλουν μὲ τὴν ἀγάπη τους κανέναν ἄλλον ἔξω ἀπ' τὴν τάξη τους. Ἔτσι ἢ ἀλλοιῶς ἐμεῖς πρέπει νὰ ξαίρουμε ποὺ στρέφουνται οἱ συμπάθειές τους γιὰ νὰ τὶς ὑποστηρίξουμε ἀπὸ συναδελφικὴ ὑποχρέωση.

ΜΕ ΤΟ ΒΟΥΡΔΟΥΛΑ

Μέσα σὅλες τ ς πληγὲς τοῦ Φαραὼ ποὺ δέρνουν τὴν «ἀφνειάν» μας πόλη, εἶναι κ' ἡ πληγὴ τῶν ποδηλατιστῶν. Μιὰ στρατιὰ τραμποῦκοι κι ὅλα τὰ σοκακόπαιδα κι ὅλοι οἱ χαλέδες, σκαρφάλωσαν πάνου σἕνα δίτροχο καὶ ἔκαναν γενικὴ ἐπίθεση στοὺς ἀνύποπτους διαβάτες. Κάθε μέρα ἀναποδογυρίζουνται καὶλερώνουνται καὶ τσαλαπατιοῦντ ι ἕνα σωρὸ ἀθρῶποι, πρὸ πάντων γριοῦλες καὶ παιδάκια, ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀλάνηδες ποὺ μαθαίνουν ποδήλατο μὲς τοὺς κεντρικώτερους καὶτοὺς πιὸ συχναζούμενους δρόμους τῆς πόλεως. Ἡ Ἀστυνομία μας ἔχει λάβει τὰ μέτρα της, καὶ κουβαλᾶ στὸ τμῆμα κάθε μάγκα ποὺ τσακώσει νἀναποδογυρίζει ἕνα διαβάτη. Μὰ θὰ παρακαλούσαμε πολὺ νὰ σφιχτοῦν ἀκόμα πιὸ πολὺ αὐτὰ τὰ μέτρα, ἐπειδὴ εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ βρεθεῖ κ' ἕνας χωροφύλακας ποὺ νὰ παρακολουθεῖ τὸ κάθε τἀγκ—ποδήλατο. Δὲν ξέρουμε τί νομικὰ μέσα διαθέτει ἡ Ἀστυνομική μας Ἀρχή, μὰ τὴν παρακαλοῦμε νὰ μεταχειριστεῖ ταὐστηρότερα καὶ τὰ πραχτικώτερα γιὰ νἀπαλλαχτοῦμε ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀσκήμια κιἀπ' αὐτὸ τὸν κίνδυνο. Γιατὶ τὰ ἄπειρα ἀφτοκίνητα εἶναι πολὺ ἀρκετὰ γιὰ νὰ κρατᾶνε σὲ διαρκῆ ἀνησυχία τὸν κόσμο ποὺ βγαίνει νὰ πάει στὴ δουλιά του ἢ στὸν περίπατο.

ΩΡΑΙΟ !

Σὲ μιὰ συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ΣΕΣ, ὁ Γραμματεὺς ἔβαλε ὑπ' ὄψει τῶν Συμβούλων ἕνα μάτσο προκυρήξεις εἰκονογραφημένες: τοῦ Γεραγώτη Χ'' Βασίλη τοῦ Πάνυ, ποὺ προτείνει στοὺς ΣΕΣ νὰ τὸν βγάλουν βουλευτή. Μὲ εὔθυμη κατάπληξη καὶ λιγάκι ἔντρομοι ρωτήθηκαν ὅλοι πῶς συνέβη καὶ μᾶς θυμήθηκε ὁ ἀνὴρ, τοῦ ὁποίου γνωστὴ εἶναι ἡ . . . ὀπισθοβουλία.

Κἕνας, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πλωμαριοῦ, ἔδωκε τὴν ἐξήγηση :

— Ὁ κ. Χ'' Βασίλης θἄμαθε ἀσφαλῶς πὼς ἐδῶ πρόκειται νἄβγουν βουλευταὶ ***νέοι*** ἄνδρες !

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ θερμῶς ὅστις ἐκ τῶν ἐπανελθόντων αἰχμαλώτων γνωρίζει τι περὶ τῆς τύχης τοῦ αἰχμαλώτου δεκανέως Βαρβάγου Νικολάου Εὐστρατίου Β.' μοίρας Β.' πυροβολαρχίας ὀρειβατικοῦ πυροβολικοῦ XI Μεραρχίας, ὅπως πληροφορήσῃ τὸν πατέρα του Νικόλαον Βαμβάγον εἰς Παπάδον Γέρας. 1—2

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΣΩΠΑΤΕ

Σκλάβοι τῆς πιὸ φριχτῆς σκλαβιᾶς, σωπᾶτε.
Στοὺς εἵλωτες τραγούδια δὲν ταιριάζουν,
Γιατὶ μ' ἀφτὰ τὸ πόνο σας σκορπᾶτε,
Ποὺ τὸν ἁρπᾶν οἱ ἀγέρηδες π' οὐρλιάζουν
Κι' ἀδύναμη τότε ἡ ψυχὴ ἀπομένει
Μπαίγνιο τ' ἀφέντη, ποὺ σὰν ὄρνιο στέκει
'Απάνωθέ μας πάντα καὶ προσμένει
Μὲ τὸ ματοβαμμένο του πελέκι.
'Απὸ μένα π' ἀδερφοὶ ἔχουμε γίνει
Στὴν ἴδια σκληρὴ ζήση πάντα σκλάβοι,
'Ακοῦστε μιὰν ἀλήθεια: Τὸ καμίνι
Τοῦ μίσους στὴ σιωπὴ μονάχα ἀνάβει.
Σωπᾶτε, ἀδέρφια μου, ὥσπου νὰ ξεσπάσει
σὰν ἡφαίστιο ἡ ὀργή μας μέσ' τὴν Πλάση.

Μέτωπο 1921.

Κ. Μάκιστος

ΕΡΡΙΚΟΥ ΧΑΪΝΕ

ΑΤΤΑ ΤΡΟΛΛ

('Απόσπασμα)

Ὁ Ἄττα Τρόλλ ξαπλώθηκε μελαγχολικὰ κατάχαμα μέσα στὴ σπηλιά, ἀνάμεσα στοὺς δικούς του· καὶ γλύφοντας τὶς φτέρνες του, γλύφοντας, μουρμούριζε σὰ νὰ ὀνειρεβούτανε:

— Μούμμα! Μούμμα! Ἄχ, μαῦρο μαργαριταράκι μου ποὺ σὲ ψάρεψα μέσα στὸν ὠκεανὸ τῆς ζαῆς, ἄχ, πάλι σὲ ξανάχασα γιὰ πάντα μέσα σ' αὐτὸ τὸν ὠκεανό; Δὲ θὰ σὲ ξαναϊδῶ ποτὲς πιά, παρὰ μονάχα πέρα ἀπὸ τὸ μνῆμα, τὴν ὥρα ποὺ αφήνοντας τὰ θνητὰ κουρέλια σου θὰ εἶσαι ψυχὴ μονάχα χωρὶς κορμί; Ἄχ, προτήτερα, ἄς ἤτανε νὰ φιλοῦσα για στερνὴ φορὰ τὰ χαριτωμένα ρουθουνάκια τῆς καλῆς μου Μούμμας! ἤτανε τόσο γλυκὰ καὶ μοσκομύριζαν καθὼς τὸ μέλι! Ἄχ, ἄς ἤτανε νὰ νοιώσω γιὰ στερνὴ φορὰ ἐκείνη τὴ γλυκειὰ εὐωδία ποὺ ἐχύνονταν ἀπ' την ἀγαπημένη μου τὴ Μούμμα, πιὸ δυνατὰ κι' ἀπ' ὅσο μυρίζουνε τὰ ρόδα. 'Αλοίμονο ὅμως! Ἡ Μούμμα σέρνεται ἀλυσσωμένη ἀπὸ ἀθρώπινο σκυλολόϊ ποὺ ἔκαμε ὅλη τὴ γῆς δικό του νοικοκυριό.

Καταδίκη καὶ θάνατος! αὐτοὶ οἱ ἀθρῶποι, οἱ ἀρχιαριστοκράτες αὐτοί, κυττᾶνε ὅλα τἄλλα τὰ πλάσματα μὲ καταφρόνια σὰ νἆνε αὐτοὶ ἀρχόντοι κι' ἀφεντάδες τους.

Μᾶς πέρνουν τὶς γυναῖκες μας καὶ τὰ παιδιά, μᾶς βάνουν ἀλυσσίδες, μᾶς χτυποῦν, μᾶς σκοτώνουν γιὰ νὰ πουλήσουν τὴν προβιά μας καὶ τὴ γλῆνα μας. Καὶ θαρροῦν πὼς εἶνε συχωρεμένες αὐτὲς οἱ ἀδικίες, πρὸ παντὸς γιὰ μᾶς τὶς ἀρκοῦδες, καὶ αὐτὰ τὰ καλοῦνε ἀθρώπινα δικαιώματα.

Δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου. Δικαιώματα τοῦ ἀθρώπου! Καὶ ποιὸς τοῦ τὰ παρεχώρησε ἄραγες; Ὄχι βέβαια ἡ φύση, γιατὶ τόσο πολὺ δὲν ἔχασε τὸ νόημά της.

Δικαιώματα τοῦ ἀθρώπου! Ποιὸς σᾶς τἄδωκε τὰ προνόμια τοῦτα; Ὄχι βέβαια τὸ δίκιο, γιατὶ τὸ δίκιο εἶνε πάντα δίκιο. Ἔ, ἀθρῶποι, μήπως ἔχετε παραπάνω ἀξία ἀπὸ μᾶς ἐπειδὴ ποὺ ψήνετε καὶ βράζετε τὸ φαΐ σας; 'Εμεῖς τὸ δικό μας τὸ τρῶμε ὁλότελα ὠμό. Μὰ τὸ ἀποτέλεσμα καὶ γιὰ τοὺς δυό μας εἶνε τὸ ἴδιο. Ἡ εὐγένεια δὲν ἔρχεται ἀπὸ τὴν τροφή. Εὐγενὴς εἶνε κεῖνος ποὺ στοχάζεται καὶ κάνει ἔργα εὐγενικά. Ἔ ἀθρῶποι μήπως οἱ τέχνες κ' οἱ ἐπιστῆμες σᾶς δίνουν παραπάνω ἀξία ἀπὸ μᾶς; Μὰ καὶ μεῖς τὰ ἄλλα ζῶα δὲν ἤμαστε χαζά. Δὲν ὑπάρχουνε σκύλοι σοφοί; Καὶ ἄλογα ποὺ λογαριάζουν σὰν μαθηματικοί; Οἱ λαγοὶ δὲν παίζουνε θαυμάσιο ταμποῦρλο; Τὰ καστόρια δὲ φημίζουνται γιὰ τὴν ὑδροστατική τους τέχνη; Τὰ τζιτζίκια δὲν ἐφεύρηκαν τὰ γλυστήρια; Τὰ γαϊδούρια δὲ γράφουνε κριτικές; Οἱ μαϊμοῦδες δὲν παίζουνε θέατρο; Βρῆτε μου μεγαλήτερη τραγωδὸ ἀπὸ τὴ Μπατάβια, τὴν ἐνδοξώτατη χιμπατζίνα! Τ' ἀηδόνια δὲν τραγουδοῦν; Ὁ Φρεϊλιγκρὰτ δὲν εἶνε ποιητής; Ποιὸς μποροῦσε νὰ τραγουδήσει καλήτερα τὸ Νέγρο βασιλῆᾶ, παρὰ ἡ συμπατριώτισά του ἡ καμήλα; 'Εγὼ ποὺ μιλῶ, ἀπὸ χορὸ ξέρω τόσο, ὅσο νοιώθει κι ὁ Ρῶμερ ἀπὸ τέχνη συγγραφική. Μήπως εἶνε καλήτερα τὰ γραψίματά του ἀπτὸ δικό μου τὸ χορὸ τὸν ἀρκουδίστικο;

Ἔ λοιπόν, ἀθρῶποι, ποῦ τὴ βρήκατε τὴ πιότερη ἀξία ἀπὸ μᾶς; Στυλώνετε ψηλὰ τὸ κεφάλι σας, αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια. Μὰ μέσα στὸ μυαλό σας σέρνονται οἱ πιὸ πρόστυχοι στοχασμοί. 'Αθρῶποι, μήπως ἔχετε παραπάνω ἀξία ἀπὸ μᾶς; γιατὶ τὸ δέρμα σας εἶνε ἁπαλὸ καὶ στρωτό. 'Αμὲ αὐτὸ δὰ τὸ χάρισμα τὄχουνε καὶ τὰ φίδια. 'Αθρώπινη γενιὰ τῶν δίποδων ἐρπετῶν, ξέρω γὼ γιατὶ φορεῖς ροῦχα. Κρύβεις κάτω ἀπτὸ μαλλὶ τὴ φιδίσια τὴ γύμνια σου.

Δὲ θὰ ἱστορήσω ὡς τόσο, πόσα ἀκόμα βρῆκε ὁ γέρο ἄρκουδος κατὰ τοῦ ἀθρώπου, φανατισμένος μὲ τὴν ἰδέα τῆς ἰσότητας. Γιατί, πίσω πίσω καὶ γὼ ἄθρωπος εἶμαι, καὶ δὲ θέλω πιὰ νὰ ξαναπῶ τὶς ἀνοησίες αὐτὲς ποὺ στὸ τέλος κεντοῦν ἄσκημα. Ναί, ἄθρωπος εἶμαι κα δίνω κάπως περισσότερη ὑπόληψη στὸν ἑαυτό μου, μέσα στἄλλα τὰ ζῶα. Ποτὲ δὲ θὰ προδόσω τὰ συμφέροντα τοῦ γένους μας. Καὶ πάντα θὰ ὑπερασπίζουμαι παλληκαρίσια στὶς ἐπιθέσεις τῶν ζώων τὴ σημαία τῆς ἀθρωπότητας καὶ τὰ ἀπαράγραφτα δίκαια τοῦ ἀθρώπου.

Μόλα ταῦτα, θὰ εἶναι ἴσως ὠφέλιμο γιὰ τοὺς ἀθρώπους ποὺ ἀποτελοῦνε τὴ μορφωμένη ταξη τῆς κοινωνίας τῶν ζώων νὰ μάθουν τί σκέπτονται καὶ τί λένε γι' αὐτοὺς οἱ κατώτερες τάξεις.

Ναί, κάτω ἀπτὰ πόδια μας, μέσα στὶς ὑπόγειες φωλιές, μέσα στὶς σκοτεινὲς σπηλιὲς τῶν κατώτερων ἀγρίων τάξεων, ἐκεῖ μέσα κλωσσοῦνε τὴ μιζέρια τους, τὸ ξιπασμό τους καὶ τὸ μῖσος.

Τὸ καθεστὼς ποὺ ἡ φυσικὴ καὶ ἡ ἱερὴ ἱστορία τῶν αἰώνων δημιούργησε μὲ ἤθη καὶ παραδόσεις σηκώνει κεφάλι τώρα καὶ ἐπαναστατεῖ αὐθαδέστατα. Ὁ γέρος μουρμουρίζει στοῦ νιοῦ τὸ αὐτὶ τὴ φαρμακερὴ ἰδέα ποὺ φοβερίζει νὰ ξεπατώσε ἀπ' τὸ πρόσωπο τῆς γῆς τὴν ἀθρωπότητα καὶ τὸν πολιτισμό.

— Παιδιὰ (μουρμουρίζει ὁ Ἄττα Τρόλλ, κλωθογυρίζοντας πάνω στὸ γιατάκι του ποῦ δὲν εἶδε ποτὲ στρῶμα) παιδιά, τὸ μέλλον εἶνε δικό μας! Νὰ μποροῦσε ὅλες οἱ ἀρκοῦδες κι' ὅλα τὰ ζῶα νὰ συλλογιστοῦνε ὅπως ἐγώ, θὰ σμίγαμε τὴ δύναμή μας· καὶ θὰ ξεπατώναμε τοὺς τυράννους μας. Τὸ ἀντρεῖο τὸ ἀγριογούρουνο νὰ ἑνωθεῖ μὲ τὸ ἄτι τὸ τρισεύγενο, κι' ὁ ἐλέφας μὲ τὴν τρομερή του τρόμπα νὰ δώσει χέρι στὸ γενναῖο κερατοφόρο ταυρί. Τὰ τσακάλια κ' οἱ λύκοι ὅλων τῶν χρωμάτων, οἱ μαϊμοῦδες καὶ τὰ ζυγούρια ἀκόμα, νὰ σμίγανε μιὰ φορὰ τὶς προσπάθειές του, ἡ νίκη θἆταινε δική μας!

Ἔνωση! Ἔνωση! Αὐτὴ εἶνε ἡ πρώτη ἀνάγκη τῆς ἐποχῆς. Ὅσο ἤμαστε χωρισμένοι θὰ μᾶς καταπατοῦν. 'Ενωμένοι, θὰ κουτρουβαλήσουμε τοὺς τυράννους μας. Ἑνωθῆτε! Ἑνωθῆτε! Γιὰ νὰ νικήσουμε. Τὸ ἄτιμο ἐκμεταλλευτικὸ βασίλειο μὲ τοὺς ἄχρειους καρπωτές του θὰ τὸ κάνουμε χαλάσματα. Καὶ κεῖ πάνω θὰ ἱδρύσουμε τὸ Κράτος τῶν δικαίων. Μιὰ τέλεια ἰσότης ἄς εἶνε ὁ θεμέλιος νόμος. Ὅλα τὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ θἆναι ἴσα, καὶ δὲ θὰ τὰ χωρίζει ἡ πίστη, τὰ χρώματα κι' οἱ μυρωδιές. 'Απόλυτη ἰσότης! Ὁ γάϊδαρος θὰ μπορεῖ νὰ φτάνει στὸ ἀνώτερο ἀξίωμα τῆς Πολιτείας. Τὸ λιοντάρι ἀπεναντίας θὰ κουβαλᾶ τὰ τσουβάλια στὸ νερόμυλο.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸ σκυλί, πρὸ παντὸς τὸ τσομπανόσκυλο ἔχει μέσα του τὸ πνεῦμα τῆς ὑποταγῆς, γιατὶ ἀπ' ἀνέκαθεν ἔτσι τὸ μεταχειρίστηκεν ὁ ἄθρωπος, σὰ σκυλί. 'Εν τούτοις ἐμεῖς μὲ τὸ ριζοσπαστικό μας πολίτευμα θὰ τοῦ ἀποδώσουμε τὰ ἀρχαῖα, ἀπαραβίαστα δικαιώματά του καὶ τὸ γένος του θὰ ξανοβαφτισιεῖ.

'Ακόμα κι' οἱ 'Οβραῖοι θ' ἀποχτήσουνε πολιτικὰ δικαιώματα καὶ θὰ γίνουν πρὸ τοῦ νόμου, ἴσο πρὸς τὰ ἄλλα μαστοφόρα. Μονάχα ὁ χορὸς στὶς δημόσιες πλατέες δὲ θὰ τοὺς ἐπιτρέπεται. Κάνω αὐτὴ τὴν ἐξαίρεση ἀπὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν τέχνη μου. Γιατὶ τὸ σύστημα τοῦ σοβαροῦ χορογραφικοῦ στὺλ καὶ τῆς αὐστηρῆς πλαστικῆς τῶν κινήσεων λείπει ἀπ' αὐτὴ τὴ ράτσα. Θὰ χαλούσανε τὰ γοῦστα τοῦ κοινοῦ.

Μετ. Θ. ΛΕΦΚΙΑ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

ΣΕΣ Παλαιοκήπου. Τὰ φύλλα στάλθηκαν ὅπως πάντα. Εἶναι πολὺ παράξενο γιατὶ καθυστεροῦν. Ρωτῆστε αὐτοῦ στὸ ταχυδρομεῖο παράλληλα μ' ἐμᾶς ποὺ θὰ δοῦμε τί ἔγινε στὸ δικό μας γιὰ νὰ βροῦμε τὸν ὑπεύθυνο.

Κωνστ. Καρωμένο, Σέρρες. Ὤ, τὴ στιγμὴ δὲν εἴδαμε τὸν φίλο σας Π. Φραντζέσκου ἐπομένως κι' ὅτι τοῦ δώσατε. Ταχυδρομικῶς σᾶς στέλνουμε λογαριασμό. 'Αλλάξαμε τὴν διεύθυνσή σας. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὶς ἐνέργειές σας.

Δημ. Βίμβουρα, Πλωμάρι. Σᾶς ἀπαντοῦμε ταχυδρομικῶς.

ΣΕΣ Πλακάδο. Συμμορφωνούμαστε.

Σάββαν, Μόλυβο. Δὲ λάβαμε ταχυδρομικῶς τίποτα. Κουνήσου ντέ;

'Ιων. Τράπεζαν. Συμμορφωνούμαστε.

ΣΕΣ Καλλονῆς. Δὲ βγάλαμε τὰ γραφόμενα μὲ ἀρ. πρωτ. 20. Δὲ μᾶς τὸ ξαναστέλνετε μὲ τὰ ὀνόματα πιὸ καλογραμμένα;

Σίτσα Καραϊσκάκη, Μόναχο. Πήραμε τὴν κάρτα σας καὶ τὴ συνεργασία σας. Εὐχαριστοῦμε καὶ γιὰ τὰ δυό. 'Ενθουσιαστήκαμε ποὺ ἂν μπορούσατε θὰ στέλνατε στὰ γραφεῖα τῆς «Καμπάνας» «ἕνα πελώριο δεμάτι λουλούδια ποὺ ἀγοράζετε *μονάχα* μὲ 2.500.000 μάρκα» μὰ ἀφοῦ μᾶς ἐξηγήσατε πῶς πρόκειται γιὰ *μιὰ* ψωροδραχμὴ κουρελλοῦ καὶ χιλιομπαλωμένη, σᾶς στέλνουμε ἕνα εὐχαριστῶ... μιᾶς δραχμῆς.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ
ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
— ΔΙΟΝ. Ι. ΧΡΙΣΤΑΚΟΥ —
Ὁδὸς Πειραιῶς 1β (Ὁμόνοιο)
'Εν 'Αθήναις

Ἡ ἀρτιωτέρα καὶ ταχυτέρα κατάρτισις. Αἱ ἐμβριθέστεραι περιλήψεις καὶ τὰ εὐληπτότερα βοηθήματα. Κύκλος *3 μηνῶν* διπλωματικῶν ἐξετάσεων καὶ *μηνιαῖος* τμηματικῶν.

Δίδακτρα συγκαταβατικά. 1—10

Ο κ. ΚΑΝΕΛΛΗΣ
Ὠτορινολαρυγγολόγος τῶν Νοσοκομείων Σμύρνης θεραπεύει καὶ ἐγχειρίζει τοὺς ἀρρώστους του ἐν τῇ Κλινικῇ Μανώλα 9—10 π. μ. καὶ 3—4 μ. μ.

Δέχεται ἀποκλειστικῶς τοὺς πάσχοντας ἐκ τοῦ Λάρυγγος, Φάρυγγος, Μύτης, Ὤτων, καὶ ἐν γένει τῆς κεφαλῆς. 'Ηλεκτροσκοπήσεις Οἰσοφάγου καὶ Βρόγχων. Τοπικὴ νέκρωσις δι' ὅλας τὰς ἐγχειρήσεις τῆς Κεφαλῆς. 3—5

Τὰς σφραγίδας σας ἀπὸ καουτσοὺκ στὸν ΜΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟ (Μπὰς φαιάρ) Παράδοσις ἐντὸς εἰκοσιτετραώρου.

ΤΙ ΕΙΝΕ ΤΑ ΕΝΤΟΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΙΣ ΛΙΡΑΣ ΚΑΙ ΔΟΛΛΑΡΙΑ

Πολλοὶ μᾶς ἐρωτοῦν δι' ἐπιστολῶν των τί εἶνε τὰ ἔντοκα γραμμάτια τοῦ δημοσίου ποὺ ἐκδίδονται εἰς λίρας καὶ δολλάρια. Μερικοὶ μάλιστα τα συγχέουν πρὸς τὰ ἔντοκα γραμμάτια τῆς 'Εθνικῆς 'Αμύνης ποὺ ἐκδίδει διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα. Δὲν θεωροῦμεν πρὸς τοῦτο ἄσκοπον νὰ δώσωμεν εἰς τὸ κοινὸν μερικὰς πληροφορίας διὰ τὰ πρῶτα, ἀφοῦ τα δεύτερα, δηλ. τὰ ἔντοκα γραμμάτια τῆς 'Εθνικῆς 'Αμύνης, εἶνε τόσον γνωστὰ εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ὥστε νὰ ἀναγκασθῇ τὸ Κράτος ἀπὸ τὴν πανταχόθεν μεγάλην ζήτησιν νὰ ἀναβιβάσῃ τὸ ὅριον τῆς κυκλοφορίας των εἰς 750 ἑκατομμύρια.

Τὰ ἔντοκα γραμμάτια τοῦ δημοσίου εἰς λίρας καὶ δολλάρια ἐκδιδόμενα ἀπὸ τὸν Κεντρικὸν Ταμεῖον τοῦ Κράτους δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τσὲκ τοκοφόρα λήξεως 1, 2, 3, 4, ἢ 5 ἐτῶν μὲ τόκον, ὅσρις, προκαταβαλλόμενος εἰς τὸν ἀγοράζοντα τοιαῦτα γραμμάτια, ἀνέρχεται

εἰς 7.58 ο)ο ὅταν τὸ γραμμάτιον εἶνε προθεσμίας ἑνὸς ἔτους
εἰς 8.10 ο)ο ὅταν τὸ γραμμάτιον εἶνε προθεσμίας δύο ἐτῶν
εἰς 8.70 ο)ο ὅταν τὸ γραμμάτιον εἶνε προθεσμίας τριῶν ἐτῶν
εἰς 9.30 ο)ο ὅταν τὸ γραμμάτιον εἶνε προθεσμίας τεσσάρων ἐτῶν.
εἰς 9.88 ο)ο ὅταν τὸ γραμμάτιον εἶνε προθεσμίας πέντε ἐτῶν

δηλ. ἀντὶ ὁ κάτοχος ἑνὸς τσὲκ δολλαρίων ἢ λιρῶν νὰ τὸ καταθέσῃ εἰς μίαν Τράπεζαν, ποὺ δὲν τοῦ δίδει τόκον μεγαλείτερον ἀπὸ 4 ο)ο, τὸ καταθέτει εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ποὺ τοῦ δίδει τόκον πολὺ μεγαλείτερον, ὡς εἴδομεν ἀνωτέρω, καὶ εἰς ἀντάλλαγμα τοῦ δὲν παραδίδεται ἓν ἔντοκον γραμμάτιον τοῦ Δημοσίου, δηλ. ἓν τσὲκ τοῦ Κράτους, ποὺ δύναται νὰ τὸ ἐξαργυρώσῃ πιρά, μετὰ ἕν, δύο, τρία, τέσσαρα ἢ πέντε ἔτη, αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν προθεσμίαν ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκδοθῇ ἐπ' ὀνόματί του τὸ κρατικὸν τσὲκ, καὶ νὰ λάβῃ πάλιν τὰ αὐτὰ δολλάρια ἢ λίρας ποὺ ἀντεπροσώπευε τὸ κατατεθὲν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον τσέκ του.

'Αλλὰ δὲν εἶνε μόνον ὁ μεγάλος τόκος καὶ ἡ ἀσφάλεια ποὺ παρέχει τὸ Κράτος εἰς τὸν ἀγοράζοντα οὕτω ἔντοκα γραμμάτια τοῦ Δημοσίου εἰς χρυσόν, ὡς εἶνε τὰ ἐκδιδόμενα κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Τσὲκ εἰς λίρας καὶ δολλάρια, ἀλλὰ καὶ ἄλλα σημαντικώτατα ἀνταλλάγματα.

Οὕτω, πρῶτον, τὰ ἔντοκα γραμμάτια ἀπαλλάσσονται τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας, διὰ τὸ ποσὸν ὅπερ ἀντιπροσωπεύουν, καὶ δεύτερον, ἐκεῖνος ὅστις ἤθελε ἐνδύσει εἰς τοιαῦτα ἔντοκα γραμμάτια, τοὐλάχιστον τὸ ἓν ἕκτον τῆς κινητῆς του περιουσίας ἀποτελουμένης ἐκ συναλλάγματος καὶ ξένων ἀξιῶν, δύναται νὰ καταβάλῃ τὸν φόρον ὁλοκλήρου τῆς κινητῆς του περιουσίας τῆς συγκειμένης ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀξιῶν, (συνάλλαγμα καὶ ξένα χρεώγραφα) εἰς ἀντίστοιχον συνάλλαγμα.

Μὲ λίγα λόγια, τὰ ἔντοκα γραμμάτια εἰς χρυσὸν δὲν εἶνε ἄλλο τίποτε εἰμὴ μία πρώτης τάξεως τοποθέτησις λιρῶν ἢ δολλαρίων μὲ τόκον σημαντικώτατον, ἀσφάλειαν ἀπόλυτον καὶ πρὸ παντὸς ἐξασφάλισιν ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν συμβῇ εἰς τὴν δραχμὴν οἱ κάτοχοι τοιούτων γραμματίων ἔχουν πάντοτε εἰς δολλάρια ἢ λίρας τὴν περιουσίαν των, πάλιν εἰς τοιοῦτον νόμισμα, δηλαδὴ εἰς χρυσόν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Τί ὀφείλει στὴν 'Ελλάδα ἡ 'Ιταλία» Εἶνε ἕνας τόμος νεοεκδοθεὶς ἀπ' τὸν ἐκδοτικὸν οἶκο Γανιάρη. Ὁ τίτλος του λέει πολὺ καλὰ τὸ περιεχόμενό του. Τὸ ἔργο εἶναι γραμμένο ἀπ' τὸν κ. Καιροφυλᾶ καὶ πραγματεύεται τὸ θέμα του μὲ ἀκρίβεια καὶ ἀρτιότητα.

«Μαϊστράλια» εἶναι ἕνα καινουριοβγαλμένο τομάκι τραγούδια τοῦ κ. Σπύρου Παναγιωτόπουλου, ποὺ τὰ διαπνέει μιὰ πολὺ συμπαθητικὴ τρυφερότητα, κ' ἕνας λεπτὸς λυρισμός.

Ὁ συμπολίτης μας ἰατρὸς ***ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡ. ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ***, εἰδικὸς παθολόγος, δέχεται ἐπισκέψεις ἐν τῷ Φαρμακείῳ Παλαιολόγου καὶ κατ' οἶκον. Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν ἑκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευήν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τὸ βενζινόπλοια τῶν 'Εφέδρων 'Αδελφῶν Γαληνοῦ «Σαπφὼ» καὶ «Θησεσία» ἐκτελοῦν τακτικώτατα τὸ δρομολόγιον Μυτιλήνης, Πλωμαρίου, Βρησᾶ, Μεσοτόπου, 'Ερεσοῦ καὶ Σιγρίου.

χοροῦ; Τὰ γόνατά σας σφίξανε ἀνάμεσό τους, σὰ σιδερένιος μάγγανος, τὸ θηλυκό, ποὺ δέχεται τὶς καινούριες ζωὲς μὲς τὰ μυστηριώδικα λαγώνια του; Γιὰ πῆτε μου, πῶς ξοδέψατε «τὸ τάλαντον»; Ποὖναι τὸ ἔργο σας καὶ ἡ δημιουργία σας;

Κἐμεῖς θὰ τοῦ ποῦμε δείχνοντας τὶς παρδαλὲς κορδελίτσες ἀπ' τὸ παρασήματα, καὶ τὶς ἀσημένιες γωνιὲς τῶν ἑξάμηνων στὸ μπράτσο.

— Κύριε, Κύριε, κάναμε κάτι καλύτερο ἀπ' ὅλα αὐτά. 'Αγωνιστήκαμε γιὰ τὴν «ἐλευθερία τῶν λαῶν». Τὰ νιάτα τὀφήσαμε στὸ τάδε βουνὸ τάδε ἀμπρὶ τάδε ὑψόμετρο. Τὴ ζωή μας τὴν περάσαμε σκυφτὰ μέσα σ' ἕνα χαντάκι, κατόπι ξαπλωμένοι μέσα στὰ σπιτάλια. Τὰ μάτια μας; Τὰ μάτια μας εἴδανε ὅλα τὰ φριχτὰ καὶ τἄσκημα πράματα, καὶ τὰ χέρια μας σκάψανε μοναχὰ γοῦβες καὶ τάφους γιὰ τοὺς ὁμοίους μας. Πήραμε ὅλοι μας μαχαίρια κοφτερὰ καὶ σφάξαμε οἱ μισοὶ τοὺς ἄλλους μισούς. Τὰ χέρια μας εἶναι μαῦρα ἀπ' τὸ πηχτὸ αἷμα. Εἴμαστε ἥρωοι· μᾶς τὸ βεβαίωσε ὁ Μπαμπαφάρας. Κ' εἴμαστε ἡμίθεοι· μᾶς τὸ βεβαίωσαν στὰ κύρια ἄρθρα τους ὅλες οἱ ἐπαρχιακὲς φημερίδες.

Τότες ὁ Κύριος θἀνοίξει πεντάλφα τὴν ἅγια του παλάμη κάτου ἀπ' τὴ μύτη μας καὶ θὰ πεῖ φτύνοντας χάμου.

— Ὄρσε, παλιοτόμαρα! Χαραμίσατε τὰ πιὸ ἀκριβά μου δῶρα. Πηγαίνετε τώρα στὸν πιὸ σκοτεινὸ πάτο τῆς πιὸ κρύας θάλασσας. Θὰ σᾶς κάνω σφουγγάρια νὰ κάθεστ' ἐκεῖ, ὥς ποὺ νὰ δῶ τί ἄλλο πρᾶμα ἀκόμα πιὸ ἠλίθιο μπορῶ νὰ φκιάξω ἀπὸ σᾶς!

Κιἀμέσως ὅλοι μας, χιλιάδες καὶ μιλιούνια, θὰ βρεθοῦμε στὸν πάτο τῆς πιὸ μαύρης καὶ κρύας θάλασσας, μεταμορφωμένοι σὲ σφουγγάρια. Ἕνας ἀπέραντος θαλασσινὸς κάμπος θὰ γεμίσει ἀπὸ φυτρωμένα «ἡρωϊκὰ σφουγγάρια», ποὺ θὰ σαλεύουμε τὰ γλυστερὰ καὶ σαλιάρικα μέλη μας κανονικὰ καὶ πειθαρχικά, δεξιὰ—ζερβά, μὲ τὴν κίνηση τῶν νερῶν.

Ἔν—δύο—ἕν—δύο— ἕν — χό! ἕν—χό!

(Ἔχει συνέχεια)

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «'Ελεύθ. Λόγου»

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ & ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΣΑΡΑΝΤΙΝΟΣ
Χειροῦργοι ὀδοντοϊατροί.
Τελειότης ἐφαρμογῆς.— Τιμαὶ λογικαί.— Θεραπεία ἐπιστημονική.
Πεῖρα πολυετής.—Κλινικὴ στὸ Κιόσκι.

ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται **γιὰ τὸ συμφέρο** ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια **τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.** Τώρα ζηνᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ **τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Ὀχτώβρης **9** Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 29

Ὅλοι αὐτοὶ **ἔχουνε καθήκοντα** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει **νὰ τὰ καταλάβουν.** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν **κοινὴ ἀσφάλεια.**
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΦΥΛΑΚΕΣ, ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ!

Πολλοὶ συνάδελφοι ἀπ' τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ νησιοῦ καὶ πολλοὶ γονεῖς ἐφέδρων μᾶς ρωτᾶνε κάθε λίγο ποιοὶ θὰ ποτελέσουν τὴν ὁμάδα τῶν διαλεχτῶν μας, ποὺ θὰ γυρέψουμε τὴν ὑποθέτησή τους ἀπ' ὅλο τὸ νησὶ γιὰ νὰ ψηφιστοῦνε μονοκοῦκι ἀπ' ὅλο τὸ Λεσβιακὸ κόσμο, ποὺ περιμένει ἀποφασισμένα καὶ ἥσυχα τὴν ὥρα ποὺ θὰ παλλαϊκομματικὴ βουλευτικὴ φαυλοκρατία. Στοὺς συναδέλφους θὰ σταλθεῖ ἐγκαίρως μιὰ ἐγκύκλιο τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ θὰ τοὺς ὁδηγεῖ γιὰ τὸν τρόπο τῆς ἐκλογῆς. Μιὰ φορὰ ἔφεδροι καὶ μὴ πρέπει νὰ ξαίρουν πῶς ὁ ΣΕΣ βρίσκεται σὲ συνεννόηση μὲ κείνους ποὺ λογαριάζει ἄξιους νὰντιπροσωπέψουνε στὴ Βουλὴ τὸν τόπο μας καὶ τὰ συμφέροντα τῶν πολεμιστῶν μας καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ πολλοῦ κόσμου, ποὖναι βαριεστισμένος ἀπ' τὴν ἀνικανότητα τῶν πιότερων βουλευτῶν τῆς παλιᾶς ἐποχῆς, ποὺ ὅσες βολὲς τοὺς ἔστειλε ὁ τόπος μας μέσα στὴ Βουλὴ ἤπιανε τὰ μίλητονερὸ κάθε φορὰ ποὺ ἔπρεπε νὰ σηκωθοῦνε καὶ νὰ φωνάξουνε τὰ δίκια μας, γιὰ, συμφωνούσανε μὲ τοὺς μαύρους Κωνσταντινικοὺς γιὰ νὰ κάνουνε τὴ δουλίτσα τους καὶ νὰ μπαλωθοῦνε στὰ ἀτομικά τους συμφέροντα. Αὐτούς τοὺς ξαίρει ὅλος ὁ κόσμος. Καὶ μόλη τὴν ἀγωνιώδη προσπάθεια ποὺ κάνουνε ὅσο πλησιάζει ἡ μέρα τῶν ἐκλογῶν—ποὺ θἄναι γιαὐτοὺς ἡ Μέρα τῆς Κρίσεως—γιὰ νὰ ρίξουνε στάχτη στὰ μάτια τοῦ κοσμάκη καὶ νὰ ξαναβγκαλικέψουνε ἀκόμα μιὰ φορὰ στὸ σβέρκο τῆς ἀγαθῆς Λέσβου, οἱ ἔφεδροι κόλοι οἱ δικοί τους θὰ τοὺς μαυρίσουμε ἀλύπητα. Ἕνα μονάχα πρέπει νὰ φροντίσουν οἱ συνάδελφοί μας τῶν ΣΕΣ. Νὰ συνεννοηθοῦνε ἀναμεταξύ τους κατὰ περιφέρειες, καὶ νὰ στείλουνε στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τὄνομά του, ἂν ἔχουνε κανένα δικό τους, ποὺ νὰ συγκεντρώνει τὴ γενικὴ ἐχτίμηση.

Νἄχουνε ὑπ' ὄψει τους δηλαδὴ πὼς ἐκεῖνοι ποὺ θὰ προτείνουνε γιὰ ἐκλεχτούς των πρέπει πρῶτα ἀπ' ὅλα νἄναι «χαρακτῆρες γεροί», καὶ νἄναι ὁλόψυχα «μὲ τὴν 'Επανάσταση» τοῦ 22, ποὺ μᾶς γλύτωσε ἀπ' τὸν Τούρκικοσκλαβωμὸ κιἀπ' τὴν τελειωτικὴ οἰκονομικὴ καταστροφή, πράματα ποὺ θἄτανε ἄμεση συνέπεια τῆς πληρωμῆς ἀποζημιώσεως στὴν Τουρκιὰ καὶ τῆς παραδόσεως τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ πολεμικοῦ μας στόλου. Κατόπι πρέπει νὰ λογαριάσουνε πὼς οἱ ὑποψήφιοί τους πρέπει νὰ μποροῦνε ὁπωσδήποτε νὰ πάρουνε ἕνα ζήτημα καὶ νὰ τὸ ξετυλίξουνε μὲς τὴ Βουλὴ ἀνθρωπινά, δίχως νὰ μᾶς ντροπιάζουνε. Γιατὶ αὐτὴ τὴ φορὰ δὲ χρειάζουνται ψάρια βουβὰ καὶ κοτὰ γιὰ νὰ λένε μοναχὰ «μάλιστα» καὶ νἄχουνε τὴν ἄγκυρα στὸ κούτελο. Χρειάζουνται μυαλὰ γερά, καθαρά, ξεσκονισμένα, καινούρια· δίχως ἀράχνες, δίχως μικροπονηριές, καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸ γιὰ νὰ δουλέψουνε γιὰ τὸ γενικὸ καλὸ τοῦ τόπου. Τέτιους γυρεύει ναῦρει ὁ ΣΕΣ Λέσβου, καὶ πάνου σ'αὐτὰ τἀχνάρια πρέπει νὰ τὸν βοηθήσουν οἱ ΣΕΣ τῶν χωριῶν. Κατόπι θὰ γίνει ἕνας κατάλογός των καὶ θὰ κοινοποιηθεῖ σὄλα τὰ χωριὰ γιὰ νὰ ἐγκριθεῖ ἀπ' ὅλους. Τώρα, ἂν οἱ ἐκλεχτοί μας θἀποτελέσουν μιὰ ξεχωριστὴ ὁμάδα τοῦ «Ἐθνικοῦ Συνδιασμοῦ» ἢ θὰ τοὺς βάλουμε σὲ ἄλλους συνδυασμοὺς φιλοεπαναστατικούς, δὲν τὸ ξαίρουμε ἀκόμα, ἐπειδὴ δὲν καταστάλαξε ἀκόμα ἡ 'Επανάσταση σὲ ὡρισμένες ἀποφάσεις ποὺ ἐγκαίρως θὰ μᾶς γνωστοποιηθοῦνε.

Γιαὐτὸ τὸ καθῆκον ὅλων εἶναι νὰ βουλώνουνε τἀρτιὰ στὶς διάφορες πολιτικὲς σειρῆνες ποὺ ἀρχίσανενὰ μᾶς ὑπόσχουνται λαγοὺς μὲ πετροχείλια. Νὰ τοὺς ἀκοῦνε μονάχα σὰ δὲ βαριοῦνται, νὰ μὴ μιλᾶνε, καὶ νὰ περιμένουνε τὴ μέρα ποὺ θὰ τοὺς μαυρίσουνε, ἥσυχοι καὶ ἀποφασιστικοί. Νὰ προσέχουνε μονάχα τὰ διάφορα ὄργανα τῶν φαύλων ποὺ δὲν τοὺς συμφέρει, νἄμαστε ἑνωμένοι, καὶ θὰ δοκιμάσουν μὲ κάθε τρόπο νὰ σπάσουνε τὴν παράταξή μας. Γιατὶ οἱ παλιοὶ εἶναι γεγέδες σαὐτὰ τὰ κόλπα. Μπορεῖ νἄβρουνε καὶ ὄργανα ἀπ' τὴν τάξη μας, προδότες τοῦ ἀγῶνα μας τοῦ τίμιου καὶ ἀπελευθερωτικοῦ, ποὺ εἴτε γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουνε ἀτομικὲς τους κούφιες ματαιοδοξίες, εἴτε γιὰ νἄχουνε κατόπι «τὰ μέσα» γιὰ ἀτομικά τους συμφέροντα, θὰ δοκιμάσουνε νὰ μᾶς πουλήσουνε σὲ μερικοὺς πονηροὺς καὶ ἐπιτήδειους παλιοὺς βουλευτές, ποὺ κάνανε τὸ βουλευτηλίκι ἐπάγγελμα καὶ δὲν μποροῦνε νὰ ζήσουνε δίχως νὰ βιζαίνουνε τὸ Κράτος καὶ τὸν κόσμο ποὺ πληρώνει ἀκριβὰ τὰ ρουσφέτια τους μὲ λεφτά, καὶ πολλὲς φορὲς μὲ τὴν ἴδια τὴ ζωή του. Γιαὐτὸ ἡ «Καμπάνα» θὰ στέκεται πάντα δίπλα στὸν ἐφεδρικὸν ἀγώνα μὲ τὸ σπαθὶ τῆς ὠμῆς καὶ γυμνῆς ἀλήθειας στὸ χέρι, καὶ μὲ τὸ δαδὶ τοῦ ἀνυστερόβουλου καὶ ξάστερου φωτισμοῦ. Οἱ ἐπιτροπὲς τῶν ΣΕΣ ἂς μὴν κοιμοῦνται, γιατὶ ἂν κιαὐτὴ τὴ φορὰ μᾶς γελάσουνε οἱ ἐπιτήδειοι, τὸ παιχνίδι τὄχουμε χαμένο γιὰ πάντα.

— ΦΥΛΑΚΕΣ ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ!

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΕΓΕΝΝΗΘΗ ΗΜΙΝ

Ἐπιτρέψετέ μου νὰ σᾶς παρουσιάσω ἕνα προφήτην: Κατάγεται ἀπὸ τὴν Πλακάδο τῆς Γέρας εἶναι καὶ συνάδελφος ἐν ὅπλοις. Ἂν τὄνομά του εἶνε ἀκόμη ἄγνωστο στὴ χορεία τῶν προφητῶν, ἔχω τὴν τιμὴ νὰ τὸ προστέσω γιὰ νὰ κλείσει ὁ κατάλογος. Ὀνομάζεται Σωτήρης Σωτηρχέλλης. Ὄνομα συμβολικώτατο γιὰ τὴν κοινὴν Σωτηρίαν. Μᾶ; γράφει ἕνα ἐκτενέστατο γράμμα—ὅλοι οἱ προφῆτες; ἔχουν αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα τῆς πολυλογίας—καὶ μᾶς πληροφορεῖ γιὰ πράματα καὶ θάματα πραγματικῶς καταπληχτικά 'Ο Σωτήρης Σωτηρχέλλης ἐπειδὴ γεννήθηκε ἓν ἔτει σωτηρίῳ παλαιῷ, εἶχε τὴν τύχη νἀνήκει σὲ μεγάλη κλίση γιαὐτὸ καὶ ὑπερέτησε λίγον καιρό. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἔχει νὰ κάνει διότι «πολλαῖς φοραῖς εἶδον τὸ κίνδυνον καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς ἐκστρατείας τοῦ Σαγγαρίου.... εἰς τὸν ὕπνον μου» ὅπως ὁ ἴδιος διηγεῖται στὸ γράμμα του. Ἐδοκίμασε τότες νὰ παρουσιαστεῖ στὸ Στρατηγὸ τῆς 'Ανεξαρτήτου Μεραρχίας γιὰ νὰ τοῦ ἐκθέσει τὸ δραμα ἀλλὰ αὐτὸς ὁ ἄθλιος ἀγρὸν ἠγόρασε. Εἴδατε, ἀδελφοί, ἀπὸ πόσον μικρὰ πράγματα κρέμεται ἡ τροπὴ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων.

Ἔτσι θὰ τὴ γλύτωνε κι ὁ Καίσαρ ἂν πρόσεχε τὄνειρο τῆς κυρίας του. Ἔτσι θὰ τὴ γλύτωνε κ' ἡ Μικρασία ἂν ἄφιναν τὸν Σωτήριον Σωτηρχέλλη νὰ ἐκθέσει τὴν κασσανδρική του μαντεία. Αὐτὲς τὶς μέρες; ὁ ἐξαιρετικὸς αὐτὸς συνάδελφος ἔχει καταληφθεῖ κα. πάλιν ἀπὸ τὸν μαντικόν του οἶστραν. «Ἤθελα, γράφει, νὰ παρουσιαστῶ στὸν Σ. Ε. Σ. Λέσβου γιὰ νὰ πῶ μὲ τὴ σειρὰ τὸ ὅτι προεῖδα καὶ εἶπα τὸ 1921 κ' ἐδῶ. Ὅλα αὐτὰ βγήκανε. 'Αλλὰ ὁ Σ. Ε. Σ. Πλακάδου τὸ ἐθεώρησε περιττό. (Οὐδεὶς προφήτης δεκτὸς κ.τ.λ.)

Εἰς τὴν χαράδρα τῆς Θράκης 14 Αὐγούστου 1921 μετὰ μεσημβρίαν εἶδα ἀξιωματικὸν πεζικοῦ μὲ χρυσοῦν κώδων ἀγγέλλοντα τὴν νίκην τῆς Ἑλλάδος. Ἐξαφανισθέντος αὐτοῦ παρουσιάσθη μονόφθαλμος Τοῦρκος πολιτικὸς παίζων βιολί. Εἶχε σπασμένα τὰ πόδια καὶ ἀκίνητον τὴν δεξιὰν μάσκαν. Ἐξαφανισθέντος καὶ αὐτοῦ ἀνεπετάσθη εὔζωνος ἐπὶ ἕδρας χρυσῆς μὲ φορεσιὰν κυανόλευκον, μὲ σπάθην συρομένην κατὰ γῆς καὶ μὲ ὁπλισμὸν ἀντάρτου. Ἔφερε χρυσοῦν ἡμίψηλον (; ! !) κάλυμμα Εὐρωπαϊκὸν στὴν κεφαλή, χρυσῆν σάλπιγγα εἰς τὴν χεῖρα, καὶ δὲν εἶχε στέμμα εἰς τὸ κεφάλι.

Τότε προεῖπα εἰς τὸν δεκανέα μου Χαράλαμπον Παπουτσῆν ἀπὸ τὴν Τρίπολι ὅλα ὅσα ἔμελλε νὰ πάθωμεν. Ἅμα γύρισα στὴν 'Αθήνα, παρουσιάστηκα νὰ τὰ πῶ στὸν Ὑπουργὸ τῶν Στρατιωτικῶν. Μὲ ἄκουσε ἕνας ἀξιωματικὸς ἀλλὰ δὲν μὲ ἄφισε νὰ παρουσιασθῶ στὸν κ. Ὑπουργό.» Αὐτὰ καὶ ἄλλα ἀξιοθαύμαστα μᾶ; διηγεῖται ὁ Πλακαδιανὸς προφήτης, καὶ στὸ τέλος ἀποτείνεται σὄλου; τοὺς χριστιανούς; Ἕλληνας:

«Θάρρος, ἐλπίδα, καὶ λεοντόκαρδοι νὰ γίνετε, καὶ ἐγὼ (ὁ Σωτήριος Σωτηρχέλλης, παρακαλῶ) θὰ σᾶ; δόσω τὴν νίκην βεβαιωμένην μὲ τὸ αἷμα μου μετὰ μίαν τετραετίαν. Ἤτοι μετὰ 4 χρόνια Ἑλλὰς νικήτρια καθ' ἅπασαν τὴν οἰκουμένην. Ζήτω ὁ Βενιζέλος, Πλαστήρας, Γονατᾶς καὶ Παπανδρέου. Ζήτω ὁ Στρατός μα-, ζήτω ἡ μεγάλη Ἑλλάς!» Μιὰ σιγμή. Τὸ προφητικὸν γράμμα ἔχει καὶ ὑστερόγραφον ποὺ ἀφορᾷ καθορῶς τὴν διαχείρηση τῆς ἐφημερίδας μας:

«Υ.Γ. Νὰ τὰ περνᾶς ταχτικὰ καθημεινῶς (;) ἐὰν δύνασαι, καὶ ἂν δὲν σὲ πληρώσει ἡ πατρίδα θά..χάσεις τὸν κόπον σου μόνον ὅταν ἀποθάνω».

Τώρα ὁ διαχειριστής μας ζητᾶ κανένα ἄλλον ἐρασιτέχνην μάντην διὰ νὰ τοῦ ἐξηγήσει τὴν τελευταία φράση ποὺ εἶναι κάπως παραπάνω συβιλλική. Ὡς τόσο ἐγὼ ὦ; εὐσυνείδητος δημοσιογράφος ἀνακοινώνω στὸ πανελλήνιο τοὺς χρησμοὺς τοῦ κ. Σωτήριου Σωτηρχέλλη, κ'οἱ Ρωμιοὶ ἄ; κάνουν καλὰ μὲ τὰ μιαλά τους. Ἐμεῖς εἴπαμεν κι ἐλαλήσαμεν.

Ὁ Κουασιμόδος

(27) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΘ'.

Ἀπόψε εἶναι τόσο ζεστὴ ἡ βραδιά! Ζεστὴ καὶ ξάστερη. Πῆρα τὸ δεκανίκι μου καὶ κατέβηκα μέσα στὸ χωράφι. Νἄμαι τώρα ξαπλωμένος πάνου σὲ μιὰ κουβάρα φρεσκοκομμένες κοῦκλες καλαμπόκι. Εἶμαι πλαγιασμένος ἀνάσκελα καὶ κυττάζω τὸν οὐρανὸ κατάματα. Τὰ δαχτύλια μου παοπατεύοντας χαϊδεύουν τά ξαθιὰ καὶ μαλακὰ γένια τῶν καλαμποκιῶν, ποὖναι δροσερὰ κι' ἁπαλὰ σὰν μεταξωτὰ κρόσσια. Κυττάζω κατάματα τὸν οὐρανὸ ποὖναι κεντημένος μὲ ἀμέτρητα ἀστέρια. Μαβὺς κάμπος μὲ χιλιάδες τῶν χιλιάδων ἀσημένιες ἀπειράθες. Ἀπ' ὅλες αὐτὲς τὶς ἀργυρὲς κάνουλες τρέχουν πάνου στὴν ὁλοσκότεινη Γῆς βρυσοῦλες ἀπὸ μυστικὸ φῶς. Τρέχουνε πάνου στὰ μαῦρα δάση της, καὶ μέσα στὶς φοβερὲς θάλασσες. Κ' ἡ Γῆς γυρίζει ἀδιάκοπα μέσα στὸ ψυχρὸ χάος, μυρμικιασμένη ἀπὸ ἀνθρώπους καὶ ζῶα ποὺ μοιραῖα γεννιοῦνται, ζοῦνε καὶ πεθαίνουνε δίχως κανένας τουςνὰ μπορεῖ νὰ καταλάβει τὸ νόημα τῆς πένθιμης αὐτῆς ἱστορίας. Εἶναι πολὺ παράξενο νὰ βλέπει κανένας ἀνάσκελος τὸν οὐρανὸ κατάματα. Βρίσκεσαι τότες μοῦτρο μὲ μοῦτρο στὸ Θεό. «Ἐνώπιος ἐνωπίῳ καὶ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.» Τὰ θερισμένα καλαμπόκια μυρίζουν μὲ μιὰ φρέσκη καὶ δυνατὴ μυρουδιά, κιἀπ' ὅλες τὶς μεριὲς τὰ τριξαλλούδια γεμίζουνε τὴν ἡσυχία μὲ τὸ κρυσταλλένιο τραγοῦδι τους. Ποῦ κάθουνται κρυμμένα τόσες χιλιάδες μαμούδια; Τραγουδᾶνε μονάχα τὴ νύχτα σὰ σβύσουν ὅλοι οἱ θόρυβοι. Ἔτσι ἡ νύχτα γιομίζει ἀπ' αὐτὲς τὶς δροσερὲς τρίλλιες, ποὺ δὲν ξέρει κανένας ἂν εἶναι οἱ φωνὲς τῶν χορταριῶν γιὰ τῶν ἄστρων. Τόσα μιλλιούνια χρόνια τώρα γεννιοῦνται αὐτὰ τὰ μαμούνια, τραγουδᾶνε ὅλα μαζὺ μὲς τὴ νύχτα, καὶ πρὶν πεθάνουνε δίνουν τὰ βιολάκια τους στὰ παιδιά τους γιὰ νὰ κάνουν τὸ ἴδιο. Θἄρτει θαρρεῖς μιὰ νύχτα ποὺ θἄναι πιὰ πολὺ γρηὰ ἡ Γῆς, κιὅλοι αὐτοὶ οἱ μεγαλοφυεῖς ἀθρῶποι ποὺ ἐφευρίσκουν τὶς τορπίλλες καὶ τἀεροπλάνα καὶ τὴ μελινήτη θἄναι ξαπλωμένοι στὸ χῶμα, κ' ἡ ἀθρωπότητα θἄναι ἕνας θρύλλος ἀνάμεσα στὰ δέντρα. Μὰ καὶ κείνη τὴ νύχτα ὅλα τὰ τριξαλλούδια θὰ βγοῦνε νὰ τραγουδήσουνε ὅλα μαζὺ κατ' ἀπ' τἀμέτρητα ἀστέρια, σαν νὰ μὴν ἔγινε τίποτα σπουδαῖο. Κιὁ οὐρανὸς θἀθίσει πάλι τὶς ἀσημένιες ἀπειράθες του, καὶ θὰ σκύψει νἀφουκραστεῖ τὰ κρυσταλλένια βιολάκια, τυλιγμένος μὲς τὸ ἴδιο του ψυχρὸ μυστήριο.

Τά δάση θὰ βουΐζουν ἀκόμα, δίχως νὰ στενοχωριοῦνται γιατὶ δὲν

(Ἡ συνέχεια στὴ τέταρτη σελίδα)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ · ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ · ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Μὲ τὰ ἴδια ὄνειρα

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Οἱ ἐκλογὲς πλησιάζουν καὶ χαίρεται ἡ καρδιά μας νὰ σὲ βλέπει νὰ κρατᾶ: ἔτσι γερὰ τὸν ἀγῶνα ἐνάντια στὰ φαῦλα στοιχεῖα. Εἴμαστε ὅλοι περήφανοι ποὺ ἔχουμε ἕνα τέτιο στήριγμα, ἐλεύθερο, τίμιο καὶ παλληκαρίσιο. Εἴμαστε ὅλοι κάτου ἀπὸ τὴ φωτεινὴ σημαία σου. Χτύπα γερά. Σὰν ἔλθει ἡ ὥρα (θὰ δεῖς πόσες καρδιὲς χτυπᾶνε μὲ τὰ ἴδια σου ὄνειρα μὲ τὶς ἴδιες σου ἐλπίδες.

Πέτρα 4)10)23 Μὲ μεγάλη τιμὴ
Ὁ Πετρανὸς

Ἂν θὰ ζήσουμε.

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Οἱ διάφοροι τέως *πατριῶται* ἄρχισαν νὰ κινοῦνται πάλι μὲ διάφορες μάσκες, ὅπως μαθαίνουμε, γιὰ νὰ πάρουν τὴν ψῆφο τοῦ κόσμου πάλι καὶ ἔπειτα νὰ τὸν κοροϊδεύουν. Γιαὐτὸ πρέπει ὁ καθένας μας νὰ προσέξει καλά, καὶ ὅταν θὰ πάει στὴν κάλπη νὰ βγάλει ἀνθρώπους τῆς προκοπῆς οἱ ὁποῖοι πραγματικὰ νὰ φροντίζουν γιὰ τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ των, προπάντων ἀνθρώπους μὲ *δημοκρατικὲς* πεποιθήσεις γιὰ νὰ μὴ ἐπαναληφθεῖ εἰς τὸ ἑξῆς ἡ ἐμφάνισις κανενὸς «γιοῦ τοῦ ἀητοῦ» ὁδηγοῦντος τὸν κοσμάκη σὲ ἕνα ἄλλον Σαγγάριο.

Πρέπει λοιπὸν ὅλοι ἐμεῖς οἱ ἔφεδροι οἱ ὁποῖοι μεθαύριο θὰ πᾶμε πάλι νὰ δώσουμε τὴ ζωή μας, νὰ προσέξουμε καλά, καὶ νὰ πᾶμε ὅλοι στὰς κάλπας νὰ ψηφίσουμε καὶ ὄχι νὰ λέμε, ἄλλος «ἔχω νὰ βρῶ δουλειὰ» κι' ἄλλος ἔχω τοῦτο ἢ τἄλλο.

Πρέπει ὁ καθένας μας νὰ καταλάβει ὅτι ***ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς αὐτές, θὰ φανεῖ ἂν νὰ ζήσωμε ἢ ἂν θὰ ὑποδουλωθοῦμε, καὶ θὰ γίνουμε ὅλοι ζητιάνοι.***

Πλωμάρι 5—10—23
Μετὰ τιμῆς
Ἀναγνώστης σας

Δεκαπέντε χρόνια !

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Σένα, ποὺ μπορεῖ κάθε ἔφεδρος νὰ γράψει τὸν πόνο του ἐλεύθερα, σὲ παρακαλῶ ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἐφέδρων καὶ πολιτῶν τοῦ χωριοῦ μου, νὰ δώσεις φωνὴ γιὰ τοὺς δρόμους τῆς περιφερείας μας. Καθὼς πληροφορούμεθα, γιὰ τὴν ὁδοποιεία τοῦ Νησιοῦ μας τὸ Κράτος ἐχορήγησε ἕνα ἀρκετὰ σεβαστὸ ποσόν: 1500000δρ. Θέλουμε νὰ πιστέψουμε ὅτι οἱ κ. κ. ἁρμόδιοι θὰ σκεφθοῦν ὅτι εἰς ἀπόστασιν 62 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας τοῦ Νησιοῦ ὑπάρχει ἕνα χωριὸ ὀνομαζόμενον Σκουτάρος ἀρκετὰ εὔφορο, καὶ πληρώνει κάθε χρόνο τοὺς φόρους του τακτικώτατα. Ὅτι ἑπομένως μποροῦσαν νὰ διαθέσουν καὶ γιὰ τὸ δικό μας δρόμο μερικὲς χιλιάδες δραχμές.

Ὁ δρόμος μας μεταξὺ Σκουτάρου καὶ Πέτρας εἶνε γραμμένος ὡς πρώτης τάξεως: ἐπειδὴ ὅμως ἔχει νὰ ἐπιδιορθωθεῖ 15 χρόνια, δὲν ἀπόμειναν οὔτε κατάστρωμα, οὔτε τοιχώματα. Μετεβλήθη ἔτσι εἰς μικρὰς χαράδρας καί, πρὸ παντὸς τὸν χειμῶνα, δὲν μπορεῖ νὰ τὸν περάσει ὁ κόσμος οὔτε πεζῆ.

Τώρα μὲ τὸν ἐρχομὸ τοῦ χειμῶνα καθίσταται προβληματικὸ τὸ ζήτημα τὸ πῶς οἱ ἐλαιοπαραγωγοὶ θὰ μετακομίσουν τοὺς καρποὺς των ἀπὸ τὰ χωράφια στὸ χωριό. Λάβετε ὑπ' ὄψει ὅτι ***ὁ καταστραμμένος δρόμος γιὰ τὸν ὁποῖον γίνεται τόσος λόγος δὲν εἶνε περισσότερος ἀπὸ τρία χιλιόμετρα.***

Μὲ τὴν πεποίθηση ὅτι θὰ ἐλθει εὔρει ἀπήχηση ἡ παροῦσα μου ὅπου δεῖ.

Διατελῶ μὲ ἐκτίμηση
Σκουτάρος 3—10—23
Γεώργιος Δεσλῆς
ἔφεδρος

Μὲ πεῖσμα

Ἀγαπητὲ κ. διευθυντὴ,

Τί τὰ θέλετε, πρέπει νὰ κινηθοῦμε ὅλοι μας, νὰ δουλέψωμε καὶ ν' ἀφίσωμε τὶς μικροφιλοδοξίες. Ὁ καιρὸς τῶν ἐκλογῶν φθάνει.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει καθῆκον νὰ διαλέξει τὰ καλλίτερα στοιχεῖα τὰ ἱκανὰ καὶ τὰ πολύτιμα γιὰ τὸ συμφέρο τῆς Πατρίδος καὶ τῆ τάξης μας καὶ νὰ τὰ φέρει τὸ ταχύτερο μπρὸς στὴν ἀπόφαση τῶν ἑβδομήκοντα ΣΕΣ τῆς νήσου διὰ τὸν νόμιμόν των χρισμόν.

Εὐτυχῶς ἡ τάξη μας ἔχει στελέχη ἱκανὰ ἄξια νὰ τὴν ἀντιπροσωπεύσουν πρόσωπα μὲ καινούργια ζωὴ καὶ δοκιμασμένα στοὺς δεκαετεῖς μας ἀγῶνες. Ἂς ἔβγη ἐπὶ τέλους ἡ Ἐπιτροπὴ σὲ μιὰ ἀπόφαση γιὰ νὰ χορτάσει ὁ ἐφεδρικός μας κόσμος. Θέλουμε νὰ δοῦμε ἐπὶ τέλους τοὺς ἐκλεχτοὺς τῆς τάξης γιὰ νὰ τοὺς παρουσιάσουμε στοὺς ἐφεδρικούς μας συνδυασμούς. Ὁ αὐριανός μας ἐκλογικὸς ἀγῶν θὰ σώσει ἢ θὰ θάψει διὰ παντὸς τοὺς ὀργανισμούς μας. Ἐμπρὸς λοιπὸν. ἂς διευθύνωμε τὸν ἀγῶνα τῆς ὑπάρξεώς μας μετὰ πείσματος καὶ ἂς πιστέψωμε εἰς τὴν ἐπιτυχίαν μας.

Πάφλα 4—10—23.
Ὁ Παρατηρητὴς
τοῦ ΣΕΣ Παμφύλων

Οἱ νέοι ἄντρες

Εἶχε τὸ εὐτύχημα τὸ χωριό μας νὰ φιλοξενήσει μιὰ βραδυὰ τὸν κ. Κεφάλα, τὸν ἔφεδρο νέο ὑποδιοικητή μας.

Δὲν ξέρουμε, οὔτε μᾶς ἐνδιαφέρει νὰ μάθουμε τι ἐντυπώσεις μᾶ; πῆρε κι' ἔφυγε. Ξέρουμε μονάχα ὅτι μᾶς ἄφησε τὶς καλλίτερες; ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν ἐν γένει συμπεριφορά του, τὸ φιλοπρόοδο τοῦ χαρακτῆρος του, κι' ἀπ' τὴν καλλίστη ὑπηρεσιακή του ἐνέργεια μὲ τὴν ὁποία ἐστέγασε μερικὲς οἰκογένειες προσφύγων στὰ ἐγκαταλελειμμένα Τούρκικα σπήτια.

Μὲ παρακάλεσαν οἱ πρόσφυγες νὰ τοῦ ἐκφράσω δημοσίᾳ τὴν εὐχαρίστηση καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη των· καὶ τὸ κάνω ἐξ ὀνόματός των.

Ψηλομέτωπο

ὁ Βουνήσιος

Κολοκύνθη ;

Ὁ Ἑλληνικός λαός, λέγουν, δὲν εἶναι ὥριμος διὰ τὴν Δημοκρατικὴν ἰδέαν, διότι... ναὶ μὲν καλὴ εἶναι ἡ Δημοκρατία ἀλλὰ κλπ. Συμφωνοῦμεν ἀπολύτως ἂν μᾶς δηλώσουν ὅτι ὁ λαός εἶνε κολοκύνθη ἥτις πρέπει νὰ ἀκτεθῆ εἰς τὸν ἥλιον πρὸς ὡρίμανσιν

«Σκλάβος πολίτης» Θεσ)νίκης

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Στὸν ἀγαπητό μας συναδελφο Σταῦρο Λυρόπουλο, ποὺ ἔνωσε τὴ τύχη του μὲ τὸ σεμνὸ καὶ ὥμορφο κορίτσι τοῦ χωριοῦ μας τὴν Ἐλισσάβετ Ἀχλαδᾶ, ὁ ΣΕΣ Χυδήρων εὔχεται ἀπὸ καρδιᾶς τὴ ζωὴ ἀνθοσπαρμένη καὶ εὐτυχῆ.

Χύδηρα 30—9—23.
Ὁ ΣΕΣ Χυδήρων

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

ΣΕΣ Παλαιοκήπου. Ἀποροῦμε γιὰ τὴν ἀργοπορία. Ἀπ' ἐδῶ τὸ Ταχυδρομεῖο δὲ φταίει. γιατὶ τὶς στέλνει ἀμέσως. Καταστήσετε ὑπεύθυνους γιὰ τελευταία φορὰ τοὺς αὐτοῦ ταχυδρομικοὺς, καὶ μόλις ξαναργήσει ἡ διανομὴ γράφτε μας ἀμέσως.

Τ. Παναγιωτάκη, Πολυχνίτος. Σᾶς τὴ στέλνουμε αὐτοῦ.

ΣΕΣ Σκοπέλου. Ξετάξαμε. Τὰ φύλλα ἀπ' ἐδῶ στέλνουνται ἀμέσως. Γράφτε μας τὸν ὑπεύθυνο γιὰ νὰ ἐνεργήσουμε ὅ,τι χρειάζεται.

Κ. Κράλλην, Μόλυβο. Μὴν τάξεις τοῦ παιδιοῦ κουλοῦρι καὶ τοῦ Ἀγγέλου θυμίαμα.

ΣΕΣ Ἐρεσσοῦ. Συμμορφωνούμαστε. Στέλνουμε 3 φύλλα.

Κώσταν Καρωμένο, Σέρρες. Ὁ φίλος Φραντζέσκος ἐπεφάνη κ' ἐμέτρησε 60 δρ. Εὐχαριστοῦμε.

Σίββαν, Μόλυβο. Ξετάζουμε νὰ δοῦμε τι ἔγεινε ἡ ταχ. ἐπιταγή.

ΤΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

«Ἀλκαῖος». Ἀπὸ τὴν Τρίτη τὸ περίφημο ἔργο τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Ι. Αἰσχαρ: «Ὁ Γολγοθᾶς μιᾶ; ἀθῶας» ἢ «τὸ μαῦρο διαμάντι». Ἠθοποιοὶ πρώτης τάξεως. Πολυτέλεια σκηνικῶν. Συνοδεία Πιάνου μὲ τοὺς βιολιστὰς ἀδελφοὺς Παπάζογλου. Ὅλη ἡ Μυτιλήνη ραντεβοῦ στὴν ***οἰκογενειακὴ συγκέντρωση*** τοῦ «Ἀλκαίου».

ΠΕΤΡΟΣ ΤΖΕΛΑΪΔΗΣ

Χειροῦργος Ὀδοντοϊατρὸς
Μυτιληναῖος ἐπιστήμων ἔφεδρος

ἐσχάτως ἀπολυθεὶς ἀνθυπίατρος ὀδοντοϊατρὸς, τελειόφοιτος τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἀσηψία. Τελεία ἐφαρμογή. Θεραπεία τελειωτική. Τοπικὴ ἀναισθησία δι' ἐνέσεως δι' ἀπολύτως ἀνώδυνον ἐξαγωγὴν ὀδόντων. Δέχεται 9—10 τὸ πρωῒ καὶ 4—7 τὸ ἀπόγευμα.

Ὀδοντοϊατρεῖον εἰς Συνοικίαν Χαβιορτζῆ.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ θερμῶς ὅστις ἐκ τῶν ἐπανελθόντων αἰχμαλώτων γνωρίζει τι περὶ τῆς τύχης τοῦ αἰχμαλώτου δεκανέως Βαμβάγου Νικολάου Εὐστρατίου Β.' μοίρας Β.' πυροβολαρχίας ὀρειβατικοῦ πυροβολικοῦ ΧΙ Μεραρχίας, ὅπως πληροφορήσῃ τὸν πατέρα του Νικόλαον Βαμβάγον εἰς Παπάδον Γέρας. 1—2

ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥΝ

οἱ καπνίζοντες ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

— ΗΒΗ —

= ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗ =

Παράγονται ἐκ τῶν καλλιτέρων καπνῶν Ἀγριτίου.—Εἰδικὴ συσκευασία Ὑλικὰ πρῶτα.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 2525
Ἀθήνα 8)10)23 ὥρα 5.

— Τηλεγραφοῦνε ἀπὸ τὴν Πόλη πὼς ἔφθασεν ἀπάνω κάτω ἕνα σῶμα τουρκικοῦ στρατοῦ. Ἡ κατάσταση εἶνε ἥσυχη. Ὁ πληθυσμὸς τοὺς ἔκανε ὑποδοχὴ ραίνοντάς τους λουλούδια καὶ μοιράζοντας γλυκά.

— Πρωτοῦ νὰ μποῦνε τὰ στρατεύματα ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐμπροσθοφυλακῆ, εἶπε πὼς ἡ μέρα αὐτὴ πρέπει νὰ λογαριαστεῖ στην ἱστορία σὰ δέφτερο Πάρσιμο τῆς Πόλης.

— Ὁ Στρατηγὸς Ναὴλ δήλωσε πὼς; ὁ λαὸς δὲν ἔχει τίποτα νὰ φοβηθεῖ γιατὶ ὁ στρατὸς θαρρεῖ συμπατριώτες του ὅλους τοὺς πολίτες σὲ ὅποια φυλὴ καὶ ὅποια θρησκεία κι' ἂν ἀνήκουνε.

— Κρατεῖ ἀκόμα ἡ παρέλαση τῶν Σωμάτων μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Σουκρῆ πασᾶ, καβάλλα σὲ ἄσπρο ἄλογο ποὺ ἤτανε τοῦ στρατηγοῦ Κλαδᾶ σὰν πιάστηκε αἰχμάλωτος.

— Τὰ Πατριαρχεῖα στείλανε ἀντιπροσωπεία καὶ χαιρέτισαν τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Στρατοῦ. Ὁ Ἀρχηγὸς τοὺς εἶπε πὼς τὰ παλιὰ ἔχουνε ξεχασιεῖ πιὰ καὶ στὸ μέλλον ὅλοι θὰ συνεργαστοῦνε.

Ἀριθ. 2497
Ἀθήνα, 8)10)23 ὥρα 20.30

— Ὁ Πρόεδρος τοῦ Προσφυγικοῦ Συνεδρίου κ. Γρηγοριάδης, στὴ σημερινὴν του συνεδρίαση εἶπε τὰ ἑξῆς: «Οἱ πρόσφυγες σύφανα μὲ τὸ χρέος πόχουνε, θὰ κατεβοῦνε στὶς ἐκλογὲς προσηλωμένοι στὴν ἰδεολογία τοῦ Βενιζέλου καὶ δηλώνουν τὴν ἀγάπη τους πρὸς τὴν Ἐπανάσταση». Ἔγινε τότες τὸ κατοπινὸ ψήφισμα:

«Τὸ πρῶτο προσφυγικὸ Συνέδριο νοιώθοντας πόσο δύσκολες εἶνε οἱ σημερινὲς περίστασες καὶ τὴν ἀνάγκη ποὺ ὑπάρχει στὸ Κράτος νὰ συμμαζευτεῖ, νοιώθοντας ἀκόμα βαθειὰ τὰ χρέη τοῦ Ἕλληνα πολίτη, διαλαλεῖ πὼς οἱ πρόσφυγες ἔχουνε τὸ δικαίωμα μαζὶ μὲ τοὺς ἐλέφτερους ἀδελφοὺς νὰ κανονίσουνε τὰ πολιτικὰ σὲ ἴση μοίρα μαζί τους. Χωρὶς νὰ πάψουν νὰ τρέφουν βαθειὰ εὐγνωμοσύνη στὸ Βενιζέλο στυλώνουνε ἀκλόνητη πίστη στὴν Ἐπανάσταση, παραδέχουνται τὶς γνῶμες της καὶ θὰ ὑποστηρίξουνε στὶς ἐκλογὲς κάθε ὀπαδό της».

— Τὸ Διάταγμα γιὰ τοὺς στρατ. προβιβασμοὺς θὰ βγεῖ τὴν ἐρχόμενη βδομάδα.

— Ὁ Ἀλεξανδρῆς κι' ὁ Μπαλοῦχτσης μὲ λόγια θερμῆς φιλίας καὶ συμμαχίας ὑπογράψανε τὸ πρωτόκολλο τῆς Ζώνης εἰς Θεσσαλονίκης.

— Ὁ Δοξιάδης δήλωσε πὼς εἶνε ψεύτικα ὅσα διαδόθηκαν γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ Πλαστήρα.

— Τηλεγραφοῦν ἀπτὴν Ἀγγλία πὼς ὕστερα ἀπτὰ Κερκυραϊκὰ ἡ Ἰταλικὴ διπλωματία τὰ βρίσκει σκοῦρα στὸ Ἐξωτερικό.

Ἀριθ. 2588
Ἀθήνα 5)10)23 ὥρα 4.50

Ἀποφασίστηκε νὰ συστηθεῖ σῶμα λιμενοφυλακῆς μὲ δύναμη 600 ἄνδρες.

— Ἡ ἐπιτροπὴ γιὰ τὶς προαγωγὲς τῶν Ἀξ)κῶν θὰ συνεδριάσει τὴν ἐρχόμενη βδομάδα.

— Στὴν Ἐπιτροπὴ καταρτισμοῦ τῶν Ἐθνικῶν συνδυασμῶν ἴσως ν' ἀντικατασταθεῖ τὸ Μυλωνᾶ ὁ Ρακτβίν.

— Ὁ Μπούσιος δὲ συμφωνεῖ καθόλου μὲ τὸ Μεταξᾶ.

— Ἡ «Ἠχὼ τοῦ Παρισιοῦ» γράφει πὼς στὴ Συρία ἡ κατάσταση δὲν εἶνε καλή. Ἡ Ἄγκυρα μαγειρεύει κινήματα ἐνάντια στοὺς Γάλλους στὴ Συρία καὶ στοὺς Ἄγγλους στὴ Μεσοποταμία.

— Ὁ λόρδος Κῶρζον μιλῶντας γιὰ τὰ Ἀνατολικὰ εἶπε πὼ; οἱ ἐκλογὲ; τοῦ Νοέμβρη ἔφεραν μεταβολὴ στὴ συμμαχικὴ πολιτικὴ καὶ κατάντησαν τὴν κατάσταση ἀπτὴ συνθήκη τῶν Σεβρῶν στὴ συνθήκη τῆς Λωζάνης.

— Εἶπε ἀκόμα πὼς ἡ συμφωνία τῆς Ἀγκύρας λίγο ἔλειψε νὰ χαλάσει τὶς Ἀγγλογαλλικὲς σχέσεις. Ἰστόρησε τὸν ἀγωνα τῆς Ἀσίας ποὺ ἔγεινε σκληρότερος εἶπε, μόλις ἀφέθηκαν οἱ Ἕλληνες μοναχοί. Τὸ πεῖσμα τῶν Τούρκων, εἶπε, στὴ Λωζάνη, δυσκόλεψε πολὺ τὴ λύση τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων, ἀλλὰ ἡ Ἀγγλία ἐκράτησε ἀπείραχτο τὸ γόητρό της.

— Τηλεγραφοῦν ἀπ' τὴν Πόλη ὅτι στὶς νυχτερινὲς γιορτὲς τον Πέραν, οἱ Τοῦρκοι κάνοντας διαδήλωση κατέστρεψαν ὅλα τὰ καπέλα ἐκεινῶν ποὺ τὰ φορούσανε καὶ προσπάθησαν νὰ πλιατσικολογήσουν τὸ ξενοδοχεῖο Τοκατλιάν. Τὰ τηλεγραφήματα εἶνε σκοτεινὰ καὶ ἀφήνουνε νὰ ἐννοηθεῖ πὼς ἔγειναν σοβαρώτερες ταραχές.

Ἀριθ. 11175
Ἀθήνα 8)10)23 ὥρα 7.45

— Πολλοὶ φίλοι τοῦ Ζαΐμη θὰ λάβουνε μέρος στὶς ἐκλογές.

— Στὴν Πόλη ὁ Τουρκικὸς ὄχλος ἔκανε ταραχές. Γκρέμισε τοὺς σταυροὺς τοῦ Ἐγγλέζικου Νεκροταφείου. Ἡ ἀστυνομία σκόρπισε τὸ πλῆθος.

— Ἡ «Τασφὴρ Ἐφκιὰρ» γράφει πὼς οἱ Χριστιανοὶ ἀφέθηκαν πιὰ στὸ ἔλεος τῶν Τούρκων. Ὁ Σταυρὸς γονάτισε στὸ Μισοφέγγαρο.

— Μετὰ τὴ δήλωση τοῦ Κῶρζον, σβύνει κάθε ἐλπίδα νὰ συνεργαστεῖ ἡ Ἀγγλία κ' ἡ Γαλλία στὴ λύση τοῦ Γερμανικοῦ. Ἡ Γαλλία θὰ πασκίσει νὰ τὰ βγάλει πέρα μοναχή της.

— Αὔριο συγκροτεῖται ἡ πρώτη συνεδρία τῆς διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Τουρκίας.

— Ἡ Ρουμανικὴ Πρεσβεία τῆς Πόλης παραπονέθηκε στοὺς Τούρκους γιὰ τὶς βανδαλικὲς σκηνὲς ποὺ κανε ὁ Τούρκικος ὄχλος μὲ τὴν εἴσοδο τοῦ Σουκρῆ πασᾶ στὴν Πόλη.

— Ὅλος ὁ ξένος τύπος λέγει πὼς ἡ Ἑλληνοσερβικὴ Συμφωνία γιὰ τὸ λιμάνι τῆς Σαλονίκης τὸ κάνει τὴν πιὸ μεγάλη ἀγορὰ τῆς Μεσογείου.

— Στοὺς ἀγῶνες τοῦ Πανιωνίου κέρδησε τὸ Μαραθώνιο δρόμο ὁ φημεριδοπώλης Κρανῆς.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Ι. ΜΑΝΩΛΑ

Ὁδὸς Ταχυδρομείου—Μυτιλήνη
Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ
Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ
Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

Τὰς σφραγίδας σας ἀπὸ καουτσοὺκ στὸν ΜΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟ (Μπὰς φανάρ) Παράδοσις ἐντὸς εἰκοσιτετραώρου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ μέλλοντες νὰ ταξειδεύσωσι διὰ Μεξικὸν ὅπως διέλθωσιν ἐκ τοῦ Γραφείου τῶν κ. Ἀθηναίου καὶ Πρωτούλη Στοὰ Γούτου 7 ἵνα λάβωσι σχετικὰς ὁδηγίας, τοῦ Προξενείου,

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε πολὺ ὅποιος ἀπ' τοὺς συνδρομητές μας δὲν παίρνει ταχτικὰ τὸ φύλλο νὰ μᾶς τὸ μηνάει, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸ ποὺ τοῦ λίπει.

ΓΑΜΑ

— ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ —

ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΙΔΙΑ :

Δὲν ἦταν βέβαια εὐχάριστο ἀνάγνωσμα γιὰ τὸ Παλλέσβιο κοινὸν ὁ νέος τρικούβερτος καβγᾶς ποὺ ἄναψε ὅλη τὴν περασμένη βδομάδα ἀνάμεσα στοὺς δυὸ πολιαγαπημένους «Ἐλ. Λόγο» καὶ «Σάλπιγγα» γύρου στὸ ζήτημα τοῦ 1500000 δρ. τῶν δρόμων μας. Εἴτε στὶς ἐνέργειες τοῦ κ. Παπανδρέου χρωστᾶμε τὴν εὐεργετικὴ πίστωση εἴτε σὲ ξεχωριστὴ τρυφερότητα πρὸς τὸ νησί μας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, τὰ λεφτὰ πάντα βγήκανε ἀπ' τὸ Δημόσιο Ταμεῖο, δηλ. ἀπ' τὰ πολλὰ ἑκατομμύρια τοὺς φόρους ποὺ στέλνει κάθε χρόνο ἡ Λέσβο στὴν Ἀθήνα. Ἕνα μοναχὰ μᾶς ἔκανε ἐντύπωση καὶ δὲν μποροῦμε νὰ μὴν τὸ σημειώσουμε. Ὁ κ. Παρίτσης θέλει νὰ φάει τὸν Παπαντρέου ποὺ γυρεύει νὰ τοῦ καταπατήσει τὰ πολιτικά οἰκόπεδα ποὺ ἔχει τόσα χρόνια τώρα ὁ πονηρὸς Μαδυτινὸς πάνου στὸ νησί μας ; Δικαίωμά του καὶ κανένας δὲν τοῦ τὸ ἀρνεῖται. Εἶναι ζήτημα ὄρεξης καὶ γερῶν ὀδόντων, τοὺς ὁποίου ἐλπίζουμε νὰ μὴν εἶχε τὴν ἀφέλεια νὰ «ἐξαγάγει ἀνωδύνως» ὁ κ. Παρίτσης τὶς παραμονὲς τοῦ ἐκλογικοῦ τσιμπουσιοῦ, ὅπως ἔκαμε ὁ διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδας του. Ὁ κ. Παρίτσης ἐπὶ τέλους ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ νομίζει πὼς δὲν πρέπει νὰ δακόψει τὴ βροχὴ τῶν εὐεργεσιῶν μὲ τὶς ὁποῖες πλημμύρισε τὸ νησί μας ἀπ' τὴν πρώτη μέρα ποὺ ἐγκαταστάθηκε ἐδῶ. Μὰ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λέει ψέματα στοὺς ἀναγνώστες

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	Δρχ.	100
Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ	Δολλ.	4
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερλ.	1

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρομὲς τἀνάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουν τὴ χρονιάτικη συνδρομή τους, πέρνουν δωρεὰν κάθε λογοτεχνικὴ ἔκδοση ποὺ θὰ κάνει ἡ φημερίδα μές τὸ χρόνο.

Γιὰ τὶς ρεκλάμες ἰδιαίτερες συμφωνίες.

= *Τὸ φύλλο δραχμὴ μία* =

τῆς φημερίδας του. Γιατὶ ἐν ὄσῳ ἡ «Σάλπιγγα» γράφει πὼ, ἡ Χ.ὸ πῆρε πιστώσεις γιὰ τοὺς δρόμους της 800,000 δρ. κἡ Σάμος 1.100.000 μόνο κι μοναχὰ γιὰ νὰ πολεμήσει τὸν Παπαντρέου, κ' ἔρχουνται ὕστερα ἐπίσημες πληροφορίες ἀπ' τὸ εἰδικὸ γραφεῖο τῶν Δημ. Ἔργων καὶ μᾶς βεβαιώνουν πὼ ἡ Χίο πῆρε μοναχὰ 400,000 κἡ φουκαριάρα ἡ Σάμο...80000, ἡ «Σάλπιγγα» πιάνεται νὰ λέει ψέματα. Μὰ δὲν ἀλλάζουμε πιὰ λιγάκι, ἀδερφέ, τὰ μέσα ;

Ο ΡΟΔΟΧΡΩΜΟΒΥΣΣΙΝΟΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕΝΙΟΣ !

Ἡ κίτρινη κάμπια τῆς βρύσης τοῦ Χ" Γιανίκιου, σὲ κάθε φορὰ ποὺ γράφουμε τὴ λέξη «κίτρινος» μᾶς κάνει καὶ μιὰ μήνυση. Ὁ κωσταντινικὸς δικηγορᾶκος δὲν ἔχει πιὰ καμμιὰν ἄλλη δουλειὰ καὶ ἔτσι βρίσκει μιὰν ἀπασχόληση βέβαια. Μὰ τὸ πράμα μπορεῖ νὰ διορθωθεῖ ἐπὶ τέλους. Μιὰ ποὺ ὁ κίτρινος αὐτὸς τύπος ἔχει πάρει ἀπὸ τόσο φόβο τὸ χρῶμα του, ἂς καλέσει τὸ συνέταιρό του ποὺβ ιλε τὰ ὑλικὰ κεφάλαια στὴν ἐπιχείρηση τῆς γαζέτας του — ἐκεῖνο; ἔβγλε τὰ.... ἠθικὰ — νὰ τοῦ ρίξει λίγο ἀλεύρι ἀπ' τὸν ἐπισιτισμὸ Λ-σβου. Ἔτσι θἄσπρίσει λίγο. Ἐχτὸς ἂν ἔχει τὴν ἀξίωση νὰ τὸν λέμε : ὁ «ροδοχρωμοβυσσινοτριανταφυλλένιος» Λυκόπουλος ἢ ὁτιδήποτε ἄλλο προτιμᾶ ἀπ' τὰ χρώματα τῆς Δύσης, «ὅπου δὲν ἔχουν ὄνομα κ' ἔχουν περίσσια χάρη». Θέλει ;

Ο ΜΕΤΑΞΟΣΚΩΛΗΞ

Μὰ ἐπειδὴ ὁ χρωματικὸς αὐτὸς τίτλος εἶναι μακρὺ; μακρὺς σὰν ἱσπανικὸ ὄνομα, γιαὐτὸ μὲ τὴν ἔγκριση τοῦ Λυκόπουλου θὰ τὸν λέμε ἀπὸ τώρα κ' ἐμπρὸς ἔτσι : Μεταξοσκώληξ. Εἶναι ἕνας τίτλος ποὺ λέει πολὺ καλὰ ὅ,τι θέλει νὰ πεῖ, κιἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ μπορεῖ νὰ ἐξαργυρωθεῖ μὲ λιρέττες; ἀπ' ταφεντικὸ τοῦ σηροτροφείου.

ΟΙ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΕΣ

Ὁ κ. Παρίτση; πῆγε στὸν «Νέο Κήρυκα» καὶ γύρεψε νὰ τοῦ πίρε τὸ πιεστήριο, ἐπειδὴ λέει εἶναι δικό του, καὶ τὸ θέλει γιὰ νὰ βγάλει τὸν «Ἔφεδρο». Τί εἶνε δὲ ὁ Ἔφεδρος ; Εἶναι, τὸ λέει τὸ «Φῶς», μιὰ νέα φημερίδα ποὺ θὰ εἶναι ὄργανο τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν τοῦ νησιοῦ. Μὲ γιὰ καὶ μὲ χαρὰ καὶ κλὰ γεννητούρια. Ἕνα μοναχὰ ρωτᾶμε. Γιατὶ τόσο πολὺ σφίγγουνται ὁ Λυκόπουλος κι ὁ Παρίτσης νὰ βγάλουνε τὸν «Ἔφεδρο» ; Εἶναι δυὸ μαμμὲς πολὺ ὑποπτες στὰ μάτια ὄχι μονάχα τῶν ἐφέδρων μας, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ νησιοῦ. Περιμένουμε τὸ νεογέννητο μὲ χορές. Ἐλπίζουμε νὰ μὴν εἶναι «Φῶς ἐκ Φωτὸς», καὶ τοῦ εὐχούμαστε νὰ ζήσει κι τὴν ἐπαύριο τῆς 2ης τοῦ Δεκέμβρη ὅταν κάλπαι ἀνοιγήσονται καὶ ἡ Ἀλήθεια θὰ ἐξέλθει μαύρη, μαύρη, κατάμαυρη!

ΜΥΔΟΝ ΟΝΙΚΟΝ

Ἂς διοβάσουνε οἱ Κωσταντινικοὶ μεταξοσκώληκες τὶς δηλώσεις τοῦ Κῶρζον. Εἶναι μιὰ καινούρια βεβαίωση τῶν ἐγκληματικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς καταραμένης 1ης Νοεμβρίου. Ὑποθέτουμε πὼς ὁ Κῶρζον δὲν ἔκανε στοὺς Ἐγγλέζους προεκλογικὲς δηλώσεις γιὰ λογαριασμὸ τῶν Φιλελευθέρων Ρωμιῶν. Ἂν ἔχουν λοιπὸν φιλότιμο ὦ; κόκκον σινάπεως, ἂς δέσουν μῦλον ὀνικὸν περὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν κ' ἂς γυρεμιστοῦνε στὰ πιὸ βαθειὰ τοῦ Αἰγαίου.

ΕΡΩΣ ΠΡΙΝΤΖΙΠΑ !

Ἀπ' τὴν Ρουμανέζικη φημερίδα «Ἀδεβέρουλ» :

«Σχετικὰ μαὐτὰ ποὺ γράφουνται γιὰ τὶς ραδιουργίες ποὺ γίνουνται ἐνάντια τοῦ βασιλιὰ τῆς Ἑλλάδος Γεωργίου Β'. ἀπὸ μέρους τῶν πριγκήπων τῆς ἴδιας δυναστείας, εἴμαστε σὲ θέση σήμερα νὰ βεβαιώσουμε πὼς τὸ κόμμα ποὺ διευθύνει στὴν Ἑλλάδα ὁ Μεταξᾶς δουλεύει ἀκούραστα γιὰ νὰ φέρει στὸ θρόνο τὸν πρίγκηπα Νικόλαο, ἀδερφὸ τοῦ πεθαμένου Βασιλέα Κωσταντίνου. Ὁ πρήγκιπας Νικόλαος εἶναι γνωστὸς γιὰ τὸν ἀδιάλλαχτο χαρακτήρα του, γιὰ τὶς ἀπολυταρχικές του τάσεις, καὶ γιὰ τὸ μῖσος του πρὸς ὅλου; τοὺς ἀντικωνσταντινικοὺς Ἕλληνες. Αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπέμεινε καὶ πίεζε τὸν Κωνσταντῖνο νὰ μὴν παραιτηθεῖ καὶ νὰ μὴν ὑποχωρήσει στὶς Μεγάλες Δυνάμεις.»

Αὐτὲς τὶς πληροφορεῖες γράφει ἡ Ρουμανέζικη φημερίδα. Κ'ἐμεῖς λέμε :

Γιά, νὰ δοῦμε πότε θὰ ξυπνήσει αὐτὸς ὁ μουζίκος λαὸς νὰ σαρώσει μὲς ἀπ' τὸ Κράτος του ὅλο αὐτὸ τὸ κηφηναριὸ ποὺ μονάχα γιὰ τὴν καταστροφή του δούλεψε καὶ δουλεύει.

ΘΑ ΖΕΙ ΑΥΤΟΣ

Δὲ θέλουμε, δὲν τολμοῦμε νὰ φαντασθοῦμε πιθανὰ τὰ ὅσα διαδίδουνται γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ Πλαστήρα. Ὁ μαῦρος Κοβαλλάρης; δὲν πέφτει ἔτσι εὔκολα στὸ στρῶμα τὸ νοσοκομειακό. Ἔχει ἀποστολὴ νὰ ἐκπληρώσει ὁ Ἀρχηγός, καὶ θὰ τὴν ἐκπληρώσει ὡς στὸ τέλος. Μέσα στὴ γενικὴ ἀνηθικότητα ποὺ πλημμύρισε αὐτὸ τὸ δυστυχισμένο τόπο, ἡ μορφή του ὑψώθηκε λαμπερὴ σὰν τὸν ἥλιο, κ' ἡ ψυχή του ἄστραψε σκέτη καὶ τιμια σὰν γεγυμνωμένο σπαθί. Ὁ μαῦρος Καβαλλάρης; δὲν πέφτει ἔτσι εὔκολα ἀπ' τἄλογό του, καὶ μὴ χολοσκάνετε. Αὐτὸς ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ***ἠθικὴ συνείδηση*** ὁλάκαιρης τῆς Φυλῆς, σήμερα, δὲν γκρεμίζεται εὔκολα ἀπ' τὴν ἀρρώστια κι ἂς μὴν κρυφτροῦν τὰ χέρια του; οἱ Μεταξοσκώληκες τῆς Ἑλλάδας.

ΟΔΟΙ ΣΤΟ ΥΨΟΣ ΤΩΝ

Μὲ ἀνακούφιση σημειώνουμε τὸ τέλος ἑνὸς ἐπεισόδιον ποὺ ἀνάγκασε τὴν «Καμπάνα» νὰ μιλήσει αὐστηρὰ γιὰ τὸν συνάδ. Ξεν. Ἀμμανίτη ποὺ ὡς τὰ τώρα τόσο ὡραία δούλεψε γιὰ τὴν κοινή μας ὑπόθεση τῶν ἐφέδρων. Δὲν ξαίρουμε ποιοὶ ἐπίεσαν ἕνα μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ΣΕΣ νὰ ἐκδηλώσει τάσεις βουλευτοποιήσεως, μὰ ἂς εἶναι βέβαιοι πὼ πολὺ κακὴν ὑπηρεσία θέλησαν νὰ προσφέρουν καὶ στοὺς ἐφέδρους καὶ στὸν συνάδ. Ξεν. Ἀμμανίτη. Ἐθεωρήσαμε καθῆκον ἐπιβεβλημένο νὰ φωνάξουμε «προσοχή», γιὰ τὸ φάλτσο. Γιατὶ μὲ ὁποιαδήποτε ἐλατήρια κιἂν εἶχε γίνει ἕνα τέτιο βῆμα, νὰ τί ἀποτελέσματα θὰ εἶχε:

1) Μετατροπὴ στὰ μάτια τοῦ κόσμου τῆς Κεντρικῆ; Ἐπιτροπῆς τῶν ΣΕΣ σὲ ὁμάδα ξηρογλυφομένων ψηφοθηρῶν.

2) Διάλυση τῶν δεσμῶν τῶν ΣΕΣ τῶν χωριῶν πρὸς τὸ Κέντρον ποὺ θἄπαυαν νὰ τὸ σέβουνται.

3) Διαίρεση τῶν ἐφέδρων τῆς Πρωτεύουσις σὲ δυὸ μερίδες. Τὴ μερίδα τῶν εὐεργετημένων ἀπ' τὸν ΣΕΣ καὶ κεινῶν ποὺ δὲν ἔτυχε νὰ λάβουν τὴν ἀνάγκη του.

Γιαὐτὸ φωνάξαμε «προσοχή». Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ΣΕΣ κύτταξε τὴν ὑπόθεση μὲ ὅλη τὴν προσεχτικὴ καὶ θερμὴ φροντίδα ποὺ παρουσίαζε ἡ περίπτωση.

Ὑπόδειξε στὸν συνάδελφο Ἀμμανίτη τὴ φθορὰ ποὺ θὰ ἔσερνε πίσω του γιὰ τὸ κῦρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἕνα τέτιο προηγούμενο, κι' ὁ συνάδελφος Ἀμμανίτη δήλωσε ἐγγράφως πὼς δὲ θὰ βγεῖ κάλπη, συνεπὴς πρὸς τὰ δυὸ πρακτικὰ ποὺ ὑπόγραψε ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ τὸ ἀπαγορεύουν, συνεπὴς πρὸς τὴ σχετικὴ διαταγὴ τῆς Ἐπανάστασης ποὺ ἦταν ὁ θεμέλιος λίθος τῆς ἱδρύσεως τῶν ΣΕΣ, καὶ συνεπὴς ***πρὸ πάντων*** πρὸς τὴν ἄγρυφη καὶ ἀνώτερη ἠθικὴ ὑποχρέωση τοῦ νὰ μὴν θελήσουμε νὰ μεταχειριστοῦμε τὶς ὑπηρεσίες ποὺ προσφέραμε ὡς ὀργάνωση στοὺς συναδέλφους μας, πουλώντας τες γιὰ ἀτομικὴ ἰδιοτελῆ ψηφοθηρεία, πρᾶμα ποὺ θὰ λεκεδιάσει γιὰ πάντα τὸ φωτεινὸ δρόμο ποὺ τράβηξε ὡς τὰ σήμερα ὁ ΣΕΣ Λέσβου.

ΤΙ ΑΛΛΟ ΔΙΑΒΟΛΕ;

Λοιπὸν ὁ Μεταξοσκώληξ καὶ μερικοὶ ἄλλοι σκώληκες μεταξωτοὶ καὶ μὴ, μᾶς λογαριάζουνε γιὰ ἔγκλημα καθοσιώσεως πὼς τυπωνούμαστε στὰ τυπογραφεῖα τοῦ κ. Σιφαίου. Ὅλους αὐτούς τοὺς τύπους τοὺ; καλοῦμε γιὰ νὰ σκαλίξουν τὰ τεφτέρια τοῦ «Ἑλ. Λόγου» καὶ τῆς «Καμπάνας». Ἐκεῖ θὰ δοῦν πὼς ὁ κ. Σιφναῖος δὲ μᾶς χαρίζει οὔτε πεντάρα ἀπ' τὰ τυπογραφικά του κιἀπ' τὸ χαρτί του. Σημειώνουμε ἀκόμα πὼς εἶναι τὸ μόνο τυπογραφεῖο ποὺ εἶναι ἀτόφια Μυτιληνιό, καὶ παρακαλοῦμε ὅλους τοὺς σκώληκας νὰ μᾶς; ἐπιτρέψουν αὐτὴ τὴ ἀδυναμία. Νἄμαστε πολὺ Μυτιληνοί. Ὡς τόσο δὲ θὰ λυπούμαστε βέβαια ἂν τὸ ἀλευρωμένο πιεστήριο τοῦ Λυκόπουλου ἢ τὸ ἄλλο ἐκεῖνο τῆς «μαύρης ἀλήθειας» τοῦ κ. Παρίτση δεχτοῦνε νὰ μᾶς βγάζουν τὸ φύλλο πιὸ φτηνὰ καὶ μὲ πιὸ συμφέροντας ὅρους. Τί ἄλλο νὰ τοὺς κάνουμε, διάβολε;

Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Πολὺ πράξενα πράματα καταγγέλνουνται γιὰ τὴ διανομὴ τῶν τούρκικων κτημάτων τῆς Λέσβου. Διηγοῦνται ὅτι ἕνας ***πλούσιος πρόσφυξ*** ἀπὸ τὸ Ἀϊδίνι ὁ κ. Θ. Γεωργιάδης κατάφερε νὰ τοῦ δοθοῦν 20000 ἐλιόδεντρα τούρκικα πάνου στὸ νησί μας. Πῶς ἔγινε αὐτὸ ; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ παραχωρηθεῖ σ' ἕνα πλούσιο πρόσφυγα περιουσία τούρκικη ἀπ' τὴν ὁποία μπορεῖν νὰ ζήσουν 500 οἰκογένειες φτωχῶν προσφύγων ; Αὐτὰ δὲν τὰ καταλαβαίνουμε ἐμεῖς. Δὲν ξαίρουμε ἂν τὰ καταλαβαίνουν οἱ προσφυγικὲς ἐπιτροπές. Δὲν ξέρουμε ἂν τὰ καταλαβαίνει τὸ ἁρμόδιο Τμῆμα τῆς διανομῆς. Περιμένουμε νὰ φωτισθοῦμε γιὰ νὰ τὰ ξαναποῦμε. Γιατὶ ὁ μὲν κ. Γεωργιάδης ποὺ ρωτήσαμε ἀρνεῖται τὴν παρανομία, κι' ὅλοι οἱ ἄλλοι τὴν ἐπιβεβαιώνουν.

ΟΙ ΧΙΩΤΕΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

Μᾶς γράφουν ἀπ' τη Χιὸ πὼς ἐπὶ τέλους μπόρεσαν οἱ ἐκεῖ ἔφεδροι νὰ καταλάβουν την ἀπόλυτη ἀνάγκη τοῦ νὰ ὀργανωθοῦνε σὲ Σύνδεσμο. Ἔτσι ἔγινε ἡ «Ἕνωσις ἐφέδρων Χίου» μὲ προσωρινὴν Ἐπιτροπὴ τοὺς συναδέλφους; : Δ. Μαυρογορδάτο, Ν. Θεοτόκη, Κ. Σταύρου, Ι. Σγόντσο Γ. Μαρτάκη, Μ. Ἀπεσσὸ καὶ Ι. Χανιώτη. Συγχαίρουμε τοὺς ἀγαπημένους γειτόνους καὶ εὐχούμαστε κάθε προκοπή. Ἔτσι πρέπει νὰ ὀργανωθοῦμε σὄτα τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου γιὰ νὰ κάνουμε κατόπι τὴν «Αἰγαιοπελαγίτικη ὁμοσπονδία τῶν Ἐφέδρων», ποὺ θὰ χύσει καινούρια ζωὴ πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ στὸ μεγάλο καὶ ζωντανὸ αὐτὸ τμῆμα τοῦ Κράτους μας. Ἡ «Καμπάνα» θὰ παρακολουθεῖ μὲ ἀγάπη κάθε πρόοδο τῆς συναδελφικῆς Ἑνώσεως, καὶ βάζει μ'ἐνθουσιασμὸ τὶς στῆλες της στὴ διαθεσήτης.

ΟΔΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΕΣ

Στὴν Ἀθήνα καὶ στὴ Σαλονίκη δόθηκαν οἰκόπεδα στοὺς σακατεμένους ἀξιωματικούς. Ὑποθέτουμε πὼς κ'ἐδῶ βρίσκονται ἀρκετοὶ τέτιοι καὶ μποροῦσε ν' ἁπλωθεῖ κ' ἐδῶ τὸ εὐεργετικὸ μέτρο. Μὰ κατ'ἀρχὴν δὲ συμφωνοῦμε στὸ χωρισμὸ τῶν σακάτηδων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὁπλιτῶν στὰ μέτρα ποὺ λαμβάνει τὸ Κράτος γιὰ τὴν ἀνακούφισή του;. Οἱ ἀξιωματικοὶ δὲν ἔχουν πολυτιμότερο αἷμα μὲς τὶς φλέβες τους ἀπ' τοὺς φαντάρους, οὔτε πρόσφεραν οἱ φαντάροι λιγότερο τὴ ζωή τους στὸ θάνατο. Τὰ εὐεργετικὰ μέτρα πρέπει νὰ λοβαίνουνται τὸ ἴδιο γιὰ ὅλου;, κιἂν θέλετε μάλιστα αὐστηρότερη δικαιοσύνη, ἐκεῖνοι ποὺ θἄπρεπε νὰ βοηθιοῦνται πιὸ ἔντονα εἶναι οἱ φτωχοὶ φαντάροι ποὺ πρόσφεραν τὶς ὑπηρεσίες τους καὶ τὸ αἷμα τους ὑπὸ συνθήκες ἀκόμη πιὸ τραγικὲς παρὰ οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τέλους μποροῦσαν καὶ ἔστελναν λίγα ψιλὰ στὸ σπίτι τους ἀπ' τὸ μισθό τους;. Τὸ ἴδιο θέλουμε νὰ τονίσουμε καὶ γιὰ τὸ μέτρο ποὺ λαβαίνει τὸ Κράτος μὲ τὸ τελευταῖο του διάταγμα γιὰ νὰ μπαίνουν οἱ φθισικοὶ ἀξιωματικοὶ στὰ σανατόρια τοῦ Κράτους πρὸς θεραπείαν. Γιατί, λοιπόν, μοναχὰ οἱ ἀξιωματικοὶ κιὄχι ὅλοι ὅσοι χτικιάσαν πολεμώντας ; Δὲν ἔχει ἀρκετὰ σανατόρια τὸ Κράτος ; Τότε νὰ φροντίσει νὰ κάνει. Νὰ πάρει ἀπ'τοὺς μεγάλου; ἐκμεταλλευτὲς ἀπ'τοὺς ἀργόμισθους καὶ τοὺς χαραμοφάδες καὶ νακάνει κιἄλλα.

Ο ΠΑΜΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ

Ἀπολαυστικὰ ἦτανε ἡ τελευταία «Γκροβαλικὴ Φωνή». Ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος μιλᾶ γιὰ τὸν «κύριο διευθυντή της τοῦ ὁποίου ἡ μετριοφροσύνη εἶναι ἐγνωσμένη» ἐμεῖς προσθέτουμε : κἡ προσπάθεια νὰ τουμπάρει τοὺς πρόσφυγες ψηφοφόρους, ἀπεγνωσμένη. Λοιπὸν ποὺ λέτε τὸ παμπροσφυγικὸ Συνέδριο ξέρετε τί κάνει ; Κάθετε μωρὲ παιδια καὶ χάσκει ἀπὸ θαμασμὸ μπροστὰ στὸν Ἐφράτην τῆς Γκροβαλικῆς ρητορίας, κ'ἀμένως κάνει ἀποφάσεις ὅλες τὶς ὑποδείξεις τοῦ Ἀθανάση, ἄψε—σβῦσε!

Καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ «15 ὀδόντας ἐξαχθέντας ἀνωδύνως.» Φαντασθῆτε τὸν Ἀθανάση νὰ εἶχε καὶ πάνοπλες τὶς μασσέλες του, Ἀδελφοὶ πρόσφυγες! Παλαμίδα μυρίζεται ὁ ἀνήρ!

ΒΡΕ ΤΟΝ ΑΘΑΝΑΣΗ !

Κοντὰ σὅλα τὰ ἀπολαυστικὰ κατορθώματα τοῦ Ἀθανάση ποὺ μᾶς διηγεῖται ἡ «Φωνή» του, εἶναι καὶ ἡ ἐπανάληψη τοῦ ἐπιδόματος ποὺ ἄρχισε νὰ ξαναδίνεται στοὺς Νικομηδιῶτες. Ποιὸς τὸ κατάφερε κι αὐτὸ θαρρεῖτε. Ὁ Ἀθανάσης ἀδελφοί, ὁ Ἀθανάσης. Τώρα ἂν τὰ Ἀρχεῖα τῆς Νομαρχίας εἶναι γεμάτα ἀπὸ τηλεγραφήματα τοῦ Νομάρχη ποὺ ἀπ' τὸν ἔρχομό τοῦ Δοξιάδη κ' ἐδῶ εἶχε ἀρχίσει ὁλάκαιρη τηλεγραφικὴ ἐκστρατεία στὸ Ὑπουργεῖο γιὰ νὰ πειύχει νὰ ξαναδοθεῖ στοὺς Νικομηδιῶτες, τὸ ἐπίδομα, ἄλλος λόγος Βρὲ τὸν Ἀθανάση !

ΤΗΝ ΨΗΦΟ ΜΑΣ

Εἴχαμε μιὰ βεβαίωση ἀπ' τὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο τῆς Ἐπαναστάσεως γιὰ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου τῶν ἐφέδρων. Ἀπὸ τότες ὅμως δὲν ξανάδαμε νὰ γίνεται τίποτα γιὰ τὸ ζήτημα. Κ'οἱ μέρες κοντεύουν. Δὲ θἄταν ἄσκημο, φανταζούμαστε, νὰ ξανακάνει ὁ ΣΕΣ μας μιὰ νέα σχετικὴ ἐνέργεια.

ΝΑ ΣΩΘΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Ἡ Διοίκηση τῆς χωροφυλακῆς παρακαλεῖ ὅλους ὅσοι ὁπωσδήποτε πήρανε γυναίκειες ἀρρώστιες ἀπ' τὶς δημόσιες τὶς ἐπίσημες καὶ τὶς ἀνεπίσημες, νὰ πᾶνε στὸ Ἀστυνομικὸ τμῆμα ποὖναι δίπλα στὸ Τελωνεῖο καὶ νὰ ὑποδείξουνε τὴ γυναίκα ποὺ τοὺς κόλλησε, γιὰ νὰ μπορέσει ἡ Ἀστυνομία νὰ πάρει τὰ κατάλληλα μέτρα. Καθένας πρέπει νὰ καταλάβει τὴ σπουδαιότητα ποὺ θἄχει μιὰ τέτοια καταγγελία καὶ νὰ βιαστεῖ νὰ βοηθήσει τὶς ἀρχὲς γιὰ νὰ περιοριστεῖ τὸ κακό. Ὅλοι αὐτοὶ ποὺ τὴν ἔπαθαν πρέπει νὰ συλλογιστοῦν πὼς μὲ τὴν καταγγελία τους σώζουνε τὴ ζωὴ ἕνα σωρὸ ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ νὰ μὴν ἀμελήσουν νὰ κάνουνε τὸ καθῆκόν τους ἀκτίκρυ στὴν Κοινωνία καὶ στὴ συνείδησή τους. Θἄναι μιὰ πράξη θετικὰ φιλάνθρωπη καὶ πραγματικὰ ἀλτρουϊστικὴ ποὺ θὰ τὴν κάνουνε μοναχὰ μέν μικρὸν περίπατο.

ΝΑ ΞΥΠΝΗΣΟΥΝ ΑΜΕΣΩΣ

Τὸ συνάλλαγμα ἀνεβαίνει κατεβαίνει καὶ ἀνεβοκατεβαίνει. Οἱ τιμὲς τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης μοναχὰ ἀνεβαίνουν. Οἱ μαρίδες, οἱ περιφρονημένες μαρίδες, κοστίζουν περισσότερο ἀπ' τὸ κρέας, τὰ κάρβουνα πραγματοποιοῦν κατὰ λέξιν ὀλοένα τὴν παροιμία «ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς», καὶ ἂν ἐρωτᾶτε καὶ διὰ τὶς ἐρατεινὲς ἐκεῖνες παστὲς σαρδέλλες τῆς Καλλονῆς καλῶς ὑγιαίνουσιν. Ἡ ὀκᾶ τοις ἔφτασε αἰσίως τὶς 32 δραχμές. Τὶ πρέπει νὰ γίνει; Δὲν ξέρουμε. Ποιοι εἶναι ἁρμόδιοι ; Οὔτε. Ἕνα μονάχα ξέρουμε, πὼ; αὐτοὶ οἱ κύριοι ἁρμόδιοι πρέπει νὰ ξυπνήσουνε, νὰ κουνηθοῦνε, νὰ σκεφτοῦνε. Ὁ κόσμος ἄρχισε νὰ βογγᾶ ἀρκετὰ δυνατά.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΒΕΒΑΙΟΙ

Στὸ δρόμο τῶν θεάτρων ἦτανε δυὸ οὐρητήρια. Ἦτανε ἀνεπαρκῆ γιὰ τὴν πολυπληθῆ πελατεία ποὺ ἐξυπηρετοῦσαν, κ'ἦτανε στουπωμένα. Ὅλα τὰ ἀμμωνιοῦχα νερὰ ἔτρεχαν καὶ πλημμυροῦσαν καὶ παρφυμάριζαν ὅλη τὴ μικρὴ λεωφόρο. Καὶ ὁ κ. Δήμαρχος ἔκανε καλὰ καὶ τὰ χάλασε. Εἶναι ὅμως ἀνάγκη, ἀπόλυτη ἀνάγκη, νὰ γίνουν ἄλλα, περισσότερα, πιὸ γερὰ καὶ πιὸ μόνιμα. Γιατὶ ὅλο αὐτὸ τὸ δυστυχισμένο τμῆμα τῶν θεάτρων καὶ τοῦ Κήπου ἔγινε ἀμέσως ἕνα φαρδὺ καὶ ἄνετο οὐρητήριο, ὅπου ὅλος ὁ ἀρσενικὸς πληθυσμὸς τῆς Μυτιλήνης ποὺ ροδανίζει ἢ θεατρίζεται, πηγαίνει καὶκαταβρέχει ἀνέτως καὶ ἀντιστάσεως μὴ οὔσης. Εἴμαστε βέβαιοι πὼς ὁ κ. Καβέτσος ποὺ τόσο ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴ Μυτιλήνη μας σύντομα θὰ τὴν ἀπαλλάξει ἀπ' αὐτὴ τὴ φριχτὴν ἀσχημία, ἀπ' αὐτὸ τὸ ρεζιλίκι, ἀπ αὐτὴ τὴν μολυματικὴ ἑστία.

ΤΑ ΠΡΑΣΙΝΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΑ

Οἱ ἔμποροι κρατᾶνε ἀκόμα τὰ πράσινα ἐκεῖνα χαρτόσημα τῶν προσθέτων τελῶν ποὺ τὶς προάλλες καταργήθηκαν ἀπ' τὸ Ὑπουργεῖο. Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθεῖ πὼς ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ἀπ' αὐτά, ποὺ ἀντιπροσωπεύει ἀρκετὰ στρογγυλὸ ποσὸν, βρίσκεται στὰ χέρια τοῦ ἐμπορευόμενου κόσμου. Γιαὐτὸ πρέπει νὰ ληφθεῖ κάποιο μέτρο γιὰ νὰ ἐξαργυρωθοῦνε ὅλα αὐτὰ τὰ καταργημένα χαρτόσημα. Ταὐτόθετο θὰ χτυποῦσε τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ Κράτους.

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ὅλος ὁ κόσμος παρακολούθησε τὸ «Βίο τοῦ Χριστοῦ» στὴ «Σαπφώ». Ἡ ταινία αὐτὴ ἔκανε παντοῦ μεγάλον θόρυβο, ὄχι γιὰ τὴν ἀξία της τὴν καλλιτεχνικὴ παρὰ γιὰ τὸ μεγάλο καὶ ἀψηλὸ θέμα ποὺ καταπιάτσηκε. Ἡ ἐκτέλεση βέβαια ἦτανε ἄπειρα κατώτερη ἀπ' τὸ θέμα. Οἱ ἠθοποιοὶ ἦτανε χάλια, τὰ μηχανικὰ μέσα χάλια, οἱ σκηνογραφίες ἀπελπιστικές, κ' οἱ ἀγγέλοι παξιμαδοκλέφτρες. Μὰ ἡ ὑπόκρουση καὶ ἡ ἐκτέλεση τόσων διαλεχτῶν κομματιῶν ἀπ' τὴ δική μας καὶ τὴν ξένη ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ ἦτανε κάτι πολὺ πρωτότυπο, πολὺ ὡραῖο, πολὺ καλοβαλμένο. Συγχαίρουμε τὸν Φωκαέα καὶ τοὺς καλλιτέχνες τῆς μουσικῆς ποὺ μᾶς παρουσίασαν μιὰ τέτιαν ὄμορφη ἔκπληξη. Ἄραγε δὲ θὰ μποροῦσαν νὰ γίνουνται πιὸ συχνὰ τέτιες ὡραῖες βραδιὲς στὴ «Σαπφώ», κ. Φωκαέα ;

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΚΡΥΦΟΣ ΚΑΗΜΟΣ

Ἀπόμερη ἡ καλύβα μου πνιχτὴ στὴν περγουλιὰ,
μεστὸ βαθὺ τὸ δάσο,
πνιχνὸς κι' ὁ λάβρες μου ὁ καημὸς στὴν ἤρεμη ἀντηλιὰ
— φοβοῦμαι μὴ τὸν χάσω —.
Χλωμὸ παιδὶ ποὺ μ' ἄφηκε, ἡ Ἀγάπη μου ἡ γλυκιὰ
λίγο πριχοῦ μισέψει
τόρα τ' ἀηδόνι ὁλόθλιφτη σονάτα μυστικιὰ
τὸν ἔχει μαστορέψει.

ΠΟΛΕΜΟΙ...

Κάποιοι πολέμοι μέσα μου γινόνται ὥρα τὴν ὥρα
πολέμοι αἱματηροὶ
σποῦν οἱ ἀλυσίδες πέφτουνε σ' ἄγριων ἤχων μπόρα
καὶ γκρεμισταὶ εἰ Καιροί.
Κι' ἂν μέσα στὰ χαλάσματα πλανιῶνται βρυκολάκοι
θάρτει μιὰ Ροδαβγὴ
ποὺ σὰν καπνὸς θὰ λυώσουνε φαντάματα καὶ Δράκοι
στὴ θεία φωτοπηγή

Μόναχο — ΣΙΤΣΑ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

ΕΡΡΙΚΟΥ ΧΑΪΝΕ

GERMANIA

(Ἀπόσπασμα)

Νυχιώνει καὶ σιγὰ σιγὰ τὸ δάσος ποὺ περνᾶ λαχανιασμένο τὸ ταχυδρομικὸ μας ἁμάξι ἀγριέβει καὶ γίνεται σκοτεινότερο. Ξάφνου ἕνας τριγμὸς ἀκούστηκε. Ἔσπασε μιὰ ρόδα. Σταματᾶμε κι' αὐτὸ δὲν εἶνε πολὺ εὐχάριστο. Ὁ ἁμαξᾶς κατεβαίνει καὶ τραβᾶ πρὸς τὸ χωριὸ καὶ γὼ ὁλομόναχος, ὥρα μεσάνυχτα, μένω μέσα στὰ δέντρα. Ὁλόγυρά μου ἄγρια οὐρλιαχτὰ ἀκούονται. Εἶνε ἡ φωνὴ τῶν λύκων, μιὰ φωνὴ καταπεινασμένη. Τὰ μάτια τους, σὰ λαμπάδες φεγγοβολοῦνε μέσα στὸ σκοτάδι. Τὰ ζῶα ἄφτα σίγουρα θὰ μυρίστηκαν τὸν ἐρχομό μου καὶ γιὰ τιμή μου κάνουνε φωταγωγία στὸ δάσος καὶ τραγουδοῦν ὅλα μαζὶ μαζί. Ἀφτὴ ἡ σερενάδα, τὸ καταλοβαίνω πιὰ καθαρά, γίνεται γιὰ μεγαλεῖο τῆς ὑποδοχῆς μου. Δίχως χασομέρι, πέρνω τὸ καταλληλο ὕφος γιὰ τὴν περίσταση καὶ μὲ φωνὴ συγκινημένη προσφωνῶ τὰ ἑξῆς:

«Ἀδέρφια μου λύκοι! Εἶναι εὐτυχία μου νὰ βρίσκουμαι σήμερα ἀνάμεσό σας ὅπου οἱ ἐβγενικές σας καρδιὲς μὲ καλοσωρίζουνε οὐρλιάζοντας ἀπ' ἀγάπη. Δὲ μπορῶ νὰ πῶ τὸ τί αἰσθάνουμαι τούτη τὴ γλυκιὰ κ' ὥραία στιγμή. Ἄχ, ἡ ὥρα τούτη ἡ ὥραία θὰ μοῦ μείνει αἰώνια χαραγμένη στὸ μιαλό. Ἀδερφοὶ λύκοι! Δὲν πιστέβω νὰ σᾶς πείραξε ποτὲς ἀμφιβολία γιὰ μένα. Δὲν πιστεύω νὰ κλονίσανε γιὰ μένα τὴν πίστη σας τὰ τσακάλια λέγοντάς σας πῶς πῆγα μὲ τὸ κόμμα τῶν σκυλιῶν· πῶς ἀρνήθηκα τὶς ἀρχές μου καὶ πῶς; σὲ λίγο θὰ διοριστῶ ἀβλιὸς συμβουλάτορας στὴν ἐπικράτεια τῶν ἀρνιῶν. Θάριχνα κάτω τὴν ἀξιοπρέπειά μου, γυρέβοντας ν' ἀναιρέσω παρόμοιες συκοφαντικὲς προσβολές. Ἡ προβιὰ ἡ ἀρνίσια ποὺ τυλίχτηκα μιὰ φορὰ γιὰ ζέσταση, πιστέψετέ με, δὲ σταθήκε ἀφορμὴ νὰ τροβηχιῶ σὲ ὄνειρα ἐφτυχίας προβατολογικῆς. Ἐγὼ δὲν εἶμαι μητε ἀρνί, μήτε σκύλος, μήτε συμβουλάτορας ἀβλιός. Εἶμαι πάντα λύκος.

Ἡ καρδιά μου καὶ τά δόντια μου εἶναι λυκίσια.

Εἶμαι λύκος καὶ ἄπαφτα θὰ οὐρλιάζω μὲ τοὺς λύκους μαζί. Ναί, ναί, βασιστῆτε σὲ μένα, βοηθᾶτε ἕνας τὸν ἄλλονα κι' ὁ οὐρανὸς θὰ σᾶς βοηθήσει κι' αὐτό.

Αὐτὴ ἦτανε ἡ προσφώνηση ποὺ κανα δίχως τὴν παραμικρὴ προπαρασκευή. Ὁ φίλος μου ὁ Κόλμπους τὴν τύπωσε μέσα στὴν «Ἐφημερίδα τοῦ Ἀουξμπουργ» τὴ στράβωσε λιγάκι.

***

Ὁ ἥλιος ξεπρόβαλε κατὶ τὸ Πάντερμπορν μὲ καθαφτὸ ἀπαίσια θωριά. Σοῦ κάνει ἐκεῖ, μὰ τὴν ἀλήθεια, τὴν πιὸ εὐχάριστη δουλειά, νὰ φωτίζει τοῦτο τὸ βλάκα τὸν κόσμο!

Ὅσο νὰ φωτίσει λιγάκι τόνα του μέρος, βιάζεται νὰ πάει τὸ φῶς του ἀπὸ τἄλλο γιὰ νὰ πέσει γρήγορα σκοτάδι στὸ πρῶτο. Ὁ Σίσυφος βλέπει νὰ τραβᾶ τὸν κατήφορο ὁ βράχος του, τὸ βαρέλι τῶν Δαναΐδων δὲ γιομίζει ποτὲς καὶ τοῦ κάκου φωτίζει ὁ ἥλιος τούτη τὴ σφαῖρα.

Ὅταν σκορπίστηκα· οἱ ἄχνες τῆς ἀβγῆς, εἶδα νὰ ὑψώνεται στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου ἡ μορφὴ τοῦ σταβρωμένου ποὺ τὴ φώτιζε ἡ ἀβγὴ κόκκινη σὰν αἷμα. Ἡ θέα σου κάθε φορὰ μοῦ φέρνει πόνο, δὲ μπορῶ νὰ ρίξω τὴ ματιά μου πάνω σου δίχως; νὰ νοιώσω μιὰ βαθειὰ συμπόνεση γιὰ σένα ποὺ γύρεψες νὰ ξαγοράσεις τὸν κόσμο καὶ νὰ σώσεις τοὺς ἀθρώπους! Τρέλλα θεϊκή! Σοῦ φέρθηκαν αἰσχρὰ οἱ κύριοι ποὺ ζοῦνε στὸ μεγάλο ἥλιο τὸ Γεροσολημίτη. Ποιὸς σοῦ ἁρμήνεψε νὰ μιλᾶς ἔτσι θαρρετὰ γιὰ Ἐκκλησιὰ καὶ γιὰ Κράτος; Ἦτανε δυστύχημα σὲ σένα νὰ μὴν εἶνε ἀκόμα ἐφευρημένη ἡ τυπογραφία. Θἄγραφες τότες κανένα τόμο γιὰ τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἡ λογοκρισία θὰ σοῦ ἔσβυνε κάθε σχετικὸ τῆς γῆς καὶ ἔτσι μὲ τὴν καλοσύνη της θὰ γλύτωνε τὸ σταβρό. Ἄχ, τουλάχιστο νὰ εἶχες διαλέξει καιρὸ ἄλλο θέμα στὴν ἐπὶ τοῦ Ὄρους ὁμιλία σου! Σίγουρα, δὲ θὰ σοῦ ἔλειπε ἡ τέχνη καὶ τὸ μυαλὸ γιὰ νὰ μπορέσεις νὰ πεῖς σκεπαστὰ τὴ σκέψη σου κ' ἔτσι νὰ μὴν ἐξαγριωθοῦνε οἱ φανατισμοί! Μὰ ἐσὺ τὰ πῆρες ὅλα μὲ πάθος· ἔδιωξες μὲ τὸ βούρδουλα τοὺς μεταπράτες καὶ τοὺς σαράφηδες μέσα ἀπὸ νοὸ καὶ νά σου τώρα, κακομοίρη Θεέ, καρφωμένος στὸ σταυρὸ γιὰ χάζι καὶ γιὰ παράδειγμα.

Μετάφρ. *Θ. Δεφκία*

Ὁ Ἰατρὸς
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ
σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων**, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του ἀντικρυ τῆς **Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5.

Βιβλία μὲ δόσεις
Μὲ μηνιαίας δόσεις 10, 20, 30, 40 καὶ 50 δραχμῶ· ἀγοράζετε βιβλία μα; 100, 200, 300, 400 καὶ 500 δραχιῶν.
Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ καὶ Σια
Ὁδὸς Σοφοκλέους 3.—Ἀθῆναι

ΠΡΟΤΥΠΟΝ
ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
— ΔΙΟΝ. Γ. ΧΡΙΣΤΑΚΟΥ —
Ὁδὸς Πειραιῶς 1β (Ὁμόνοια)
Ἐν Ἀθήναις
Ἡ ἀρτιωτέρα καὶ ταχυτέρα κατάρτισις. Αἱ ἐμβριθέστεραι περιλήψεις καὶ τὰ εὐληπτότερα βοηθήματα. Κύκλος ***3 μηνῶν*** διπλωματικῶν ἐξετάσεων καὶ ***μηνιαῖος*** τμηματικῶν.
Δίδακτρα συγκαταβατικά. 3—10

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
Τὰ βενζινόπλοια τῶν Ἐφέδρων Ἀδελφῶν Γαληνοῦ «Σαπφὼ» καὶ «Θηρεσία» ἐκτελοῦν τακτικώτατα τὸ δρομολόγιον Μυτιλήνης, Πλωμαρίου, Βρησᾶς, Μεσοτόπου, Ἐρεσοῦ καὶ Σιγρίου.

Τὸ Ἐργοστάσιον
Μ. ΚΑΡΔΑΣΟΥ & Σ/Α
Ἐγκυκλοφόρησε τὰ Σιγαρέττα
ΑΣΤΡΟΝ ΑΣΤΡΟΝ ΑΣΤΡΟΝ ΑΣΤΡΟΝ ΑΣΤΡΟΝ
Μὲ νέα κυτία καὶ ἀπὸ ἔξοχον χαρμάνι καὶ γίνονται ἀνόρπαστα
μὲ ΔΡΑΧ. 3.50
(πακέττα)
ΚΑΠΝΑ Δρ. 2.50
Δοκιμάσετε καὶ παραβάλλετε.

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Δόγου»

Ὑπάρχουνε ποιητὲς γιὰ νὰ ριμάρουνε τὴ βουή τους. Κ' οἱ θάλασσες θὰ δέρνουν ὁλοένα τὶς ἄγριες ἀχτὲς καὶ θὰ σαλτέρνουνε ὀργισμένες πάνου στὶς ἀντάρτισσες ξέρες, δίχως νὰ πολυσκοτίζουνται γιατὶ ἔλειψε ἀπ' τὴ μέση αὐτὸ τὸ ξιππασμένο ζωντόβολο, ποὺ στάλήθεια τὸ πίστεψε πῶς ὅλα αὐτὰ τὰ μεγαλόπρεπα καὶ τρομαχτικὰ ὡραῖα πράματα γίνουνται γιὰ τὴ ζαχαρένια του.

Ὡς τόσο σκοτώνουμε καὶ ξεκοιλιάζουμε ἐν τῷ μεταξὺ γιὰ τὴν «ἐλευθερία τῶν λαῶν». Πᾶνε ρώτα ἕναν ἀράπη ἀπ' ἀφτοὺς ποὺ φέρανε οἱ Φραντσέζοι, πᾶνε ρώτα ἕναν Ἰντιάνο, ἕνα Κινέζο. Κιαὐτοὶ ὅλοι τους πολεμᾶνε γιὰ τὴν «ἐλευθερία τῶν λαῶν». Κανένας τους δὲν πολεμᾶ λιγάκι καὶ γιὰ τὴ δικιά του ἐλευθερία, πάνάθεμά την!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Κ'.

Τὸ σημερινὸ γράμμα σου ποὺ πῆρα ἔφερε μπροστὰ στὰ μάτια μου τὴν τελειωτικιὰ διάγνωση τῆς ἀρρωστισμένης μου ψυχῆς. Ἀγαπημένη μου! Εἶμαι βαρειὰ χτυπημένος ἀπ' τὴ λαχτάρα τοῦ γυρισμοῦ. Μιὰ σιγανὴ θέρμη λιώνει τὸ κορμί μου· μιὰ λιωμένη φλόγα σιγοκαίγει μές τὶς φλέβες μου, κ' ἡ ψυχή μου εἶνε πάντα βουρκωμένη. Ἀγαπημένη μου, θέλω νὰ γυρίσω πιὰ κοντά σου, κοντὰ σὄλα τἀγαπημένα μας πράματα. Ὅλα, ὅλα τὰ λαχταρῶ δυνατά, καὶ τώρα μοναχὰ καταλαβαίνω πόσο μοῦ εἶναι ἀπαραίτητα. Ἡ ψυχή μου στερήθηκε τὸν ἀέρα της καὶ δὲν μπορεῖ πιὰ νάνεσάνει. Ὑπάρχουν λοιπὸν πάντα ὅλες αὐτὲς οἱ εὐτυχίες ποὺ μοῦ γράφεις, ἔτσι ἁπλόχερα σκορπισμένες στὸ εὐτυχισμένο μας τὸ νησί. Ζοῦν καὶ ἀγάλλουνται μέσα στὴ χαρὰ τοῦ ἥλιου, καὶ κοσκοβολάνε ἀπ' τὴν ἀτμοσφαίρα ποὺ ἁπλώνει πάνου σὄλα ἡ παρουσία σου. Σὲ βλέπω τὶς νύχτες ποὺ γυρνᾶς ἀπ' τὴν κουραστικιὰ δουλιὰ τοῦ λογιστηρίου σου νὰ περνᾶς μὲ τὸ βιαστικό σου βῆμαδο τὸ μάκροστῆς προκυμαίας. Τὰ καστανά σου τὰ μάτια εἶναι σκοτισμένα ἀπ' τοὺς ἀριθμούς, στεφανωμένα ἀπ' τοὺς μεγάλους σκοτεινοὺς κύκλους τῆς ἀγρύπνιας καὶ τῆς κούρασης. Οἱ βάρκες εἶναι ὅλες ἀραγμένες. Μιὰ μεγάλη σειρὰ ποὺ ὁλοένα κυματίζεται. Εἶναι ὅλες ἄσπρες, ὅλες ἀπαράλλαχτες, δεμένες ἡ μιὰ κοντὰ στὴν ἄλλη σὰν κουρασμένα μεγάλα ἀσπροπούλια, ποὺ ἀραδιάστηκαν στὸ μάκρος τοῦ μουράγιου γιὰ νὰ τσιμπίσουνε ψίχουλα. Τὸ θυμᾶμαι πόσο σὲ συγκινοῦσε πάντα αὐτὸ τὸνυχτερινὸἄσπρο ὅραμα. Οἱ ἀδιανὲς ἄσπρες βάρκες ποὺταλαντεύουνται πάνου στὸ νερό, χεροπιασμένες ἀράδα-ἀράδα. Τὰ φῶτα βουτᾶνε μέσα στὰ γαλιγνεμένα νερὰ τὶς χρυσὲς ρομφαῖες τῆς ἀναλαμπῆς τους. Οἱ μεγάλες λεῦκες τοῦ Κήπου, τόσο σκονισμένες καὶ τόσο ἀγαπημένες, πάντα ψιθυρίζουνε τὸ φλύαρο σούσουρο τῆς δεντρίσιας κουσκουσουριᾶς. Καὶ πέρα πρὸς τὰ πεῦκα περνᾶς πάντα ἀπτὸ καφενεδάκι τοῦ Ἀπελλῆ, προσκυνήτρια τῶν εὐτυχισμένων καιρῶν.

Ποῦναι οἱ μέρες ποὺ βάζαμε τὶς φτωχικὲς του ξυλένιες καρέκλες μέσα στὸ νερό, κιἀκούγαμε — πόσες ὧρες — τὸ μικρὸ κῦμα νὰ σέρνεται ἀνάμεσ' ἀπ' τὰ πόδια μας... Τὰ βουνὰ τῆς Ἀνατολῆς γιουτάνε τεράστια πανέρια φορτωμένα ἀπ' τοὺς μενεξέδες τοῦ ἡλιοβασιλέματος, κ' ἡ θάλασσα ἔσερνε ὡς τὰ πόδια μας τὰ χρυσορρόδινα τριαντάφυλλά της. Ποιὸς μπόρεσε νὰ δεῖ ὁμορφότερα ἡλιοβασιλέματα ἀπὸ μένα ποὺ τἄβλεπα νὰ γέρνουν καὶ νὰ περνοῦν μὲ ὅλα τους τὰ γλυκὰ χρωματικὰ μυστήρια μὲς τὸ ἔξυπνα τὰ καστανὰ μάτια σου; Ἐκεῖ μέσα ἔτρεμε ἡ ψυχή σου ἡ ἐρωτεμένη, σὰν τά φτερά μιᾶς καρφιτσωμένης πεταλούδας. Κάποτες περνοῦσε ἕνα καΐκι μὲ χαλαρωμένο τάδιανὸ πανί. Οἱ κοπηλάτες βρέχανε ὁκνά τά κουπιά τους μέσα στά μαγεμένα νερά δίχως νά μιλάνε. Καὶ σὲ λίγο φαινούτανε νἀργοσαλεύει μονάχα τὸ γυρτὸ κατάρτι πίσω ἀπ' τὴ Φυκιότρυπα. Σὰν τεντωμένο δάχτυλο σημείωνε μὲς τὸν οὐρανὸ μυστικὰ κεφαλαῖα γράμματα. Ὁ βράχος τῆς Φυκιότρυπας γινόντανε ἕνας τερατώδικος πετρένιος βαθρακός, ποὺ βγῆκε ἀπ' τὴ θάλασσα νὰ ξεκουραστεῖ δίπλα στὰ τσάμια. Παρέκει ἤτανε μιὰν ἄλλη θαλασσόπετρα τετράγωνη, ποὺ ὑψωνούτανε μὲς τὰ νερὰ σὰ βωμὸς τῶν θαλάσσιων θεαινῶν. Ἔτσι τόνε λέγαμε. Ὁ Βωμός. Στὶς φυρονεριὲς ξεσκεπαζούντανε ὁλοτρόγυρά του ἕνα σγουρὸ στεφάνι ἀπὸ πράσινα φύκια καὶ πετρωμένα τσόφλια ἀπὸ πεθαμένα ὄστρακα. Θυμᾶμαι πόσες ὧρες παρακολουθούσαμε τὸ κυματάκι ποὺ πολεμοῦσε κιἀγωνιζούτανε νά πηδήξει τὸ βωμό. Λυγοῦσε, ἔπερνε φόρα, χυμοῦσε, σκάλωνε καὶ ξανάπεφτε μαλακὰ πίσω γιὰ νὰ πάρει καινούρια ὁρμὴ καὶ νὰ ξαναδοκιμάσει μὲ νέες προσπάθειες τρισχαριτωμένες. Καὶ σὰν τά κατάφερνε νά καβαλλικέψει στὸ τέλος τὸ βωμό, ἔτρεχε ἀπ' ἐδῶ μεριά σάν ἕνας μικρὸς ὁλόδροσος καταρράχτης, φουρφουρίζοντας μὲ θριαμβευτικὸ νερένιο γέλιο. Μὲς τὶς κουφόλες τῶν βράχων τὸ νερὸ ἔκανε κλὸκ-κλόκ. Σά νά δινούτανε βαθειά θαλασσένια φιλιά ἀπὸ μεγάλα λάγνα στόματα. Μιά φορά μὲ ρώτησες πάνου σαὐτὸ τὸ παιχνίδι τοῦ νεροῦ:

— Μὰ εἶναι δυνατὸ μέσα σὄλον αὐτὸ τὸν παιχνιδιάρικον ἀγῶνα νὰ μὴν ὑπάρχει μήτε ἕνασπειράκι ψυχή, μήτε μιὰ στάλα ἔρωτας;

Καὶ γὼ σοῦ εἶπα.

— Πόσα πράματα ἀξιολάτρευτα καὶ θεϊκὰ ὡραῖα γίνουνται καὶ κινοῦνται γύρω στοὺς ἀθρώπους, κι αὐτοὶ περνᾶνε ὁλάκαιρη τὴ ζωή τους καὶ πεθαίνουνε στὸ τέλος δίχως νὰ τὰ προσέξουνε καὶ δίχως τὰ τὰ πάρουνε χαμπάρι....

Ἀπόμεινες πολλὴν ὥρα συλλογισμένη, κῦστερα σὰ νόμιζα πιὰ πῶς δὲ σκεφτόσουνα πάνου σαὐτό, μοῦ ξανάπες.

— Ὅταν ὅλοι γίνουνε ἄξιοι νὰ δοῦνε τὴν ὁμορφιὰ καὶ τὴν ἀγάπη, τότες ὅλος ὁ κόσμος θὰ γίνει πιὰ καλός.

Ὧρες ὧρες κάθουμαι καὶ συλλογίζουμαι: Πῶς μπόρεσα λοιπὸν τόσους μῆνες νά ζῶ δίχως ἐσένα; Πῶς μπόρεσα νά ζῶ δίχως τὴ θάλασσα; Πῶς μποροῦνε ἐδῶ πέρα ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀθρῶποι νά μὴν ὑποπτεύουνται ἕνα πρᾶμα τόσο θαμαστό—πιὸ θαμαστὸ κι ἀπ' τὸν οὐρανό—τὴ θάλασσα; Πῶς μποροῦνε καὶ σφαλνοῦνε γιά πάντα τά δυστυχισμένα τους τά μάτια, δίχως νά δοῦνε μήτεμιά φορά αὐτὸ τὸ καταπληχτικὰ ὡραῖο θάμα; Καὶ πῶς τά καταφέρνουνε νά φανταστοῦνε ἕναν Παράδεισο δίχως μιὰ θάλασσα σάν τὴ δικιά μας, δίχως ἕναν ἥλιο ποὺ νὰ βουτάει τὰ δάχτυλα του μέσα στά νερά, δίχως ἕνα φεγγάρι ποὺ να λύνει τὶς ξαθιὲς πλεξοῦδες του πάνου στὰ κύματα, δίχως ἕνα Βουναράκι ποὺ να γέρνει τοὺς ἴσκιους τῶν κυπαρισσιῶ του μέσα σὲ μιὰν ἀκρογιαλιά; Σὰν τὰ συλλογιέμαι ὅλα αὐτά, τοὺς λυπᾶμαι κατάκαρδα ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀνύποπτους ἀθρώπους.

Μιά φορὰ δοκίμασα νά τοὺς δόσω μιὰν ἐντύπωση γιὰ τὴ θάλασσα καὶ δὲντὰ κατάφερα.

Ἡ Ἄντσιω μὲ ρώτησε μὲ ἀπορία.

— Εἶναι ἀλήθεια τόσο πολὺ νερό; Εἶναι πιὸ πολὺ νερὸ κιἀπ' τὸ Ντραγκόρα;

Κ' ἡ Γκιβέζω μὲ φιλικιά συγκατάβαση τῆς εἶπε:

— Νὲ βίδελε, μάϊκωμ, νὰ Dragóρι δὰ πλάντι βόδατα νὰ νίβεδε!

: Μά δὲν εἶδε, μαϊκω μ', τὸ Ντραγκόρα νά πλημμυρᾶ τὸν κάμπο!

(Ἔχει συνέχεια)

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ & ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΣΑΡΑΔΙΝΟΣ
Χειρούργοι ὀδοντοϊατροί.
Τελειότης ἐφαρμογῆς.— Τιμαὶ λογικαί.— Θεραπεία ἐπιστημονική.
Πεῖρα πολυετής.—Κλινικὴ στὸ Κιόσκι.

ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται **γιὰ τὸ συμφέρο** ὀλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια **τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.** Τώρα ζηνᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ **τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Ὀχτώβρης **16** Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 30

Ὅλοι αὐτοὶ **ἔχουνε καθήκοντα** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει **νὰ τὰ καταλάβουν.** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισὲς γιὰ τὴν **κοινὴ ἀσφάλεια.**
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΝΑ ΠΟΡΠΑΤΑΜΕ ΜΕΣ ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Κυκλοφόρησαν τὶς τελευταῖες αὐτὲς μέρες κάτι διαδόσεις ποὺ ἐνδιαφέρουν ἀμεσώτατα τὸν ἐφεδρικὸ κόσμο. Οἱ διαδόσεις αὐτὲς λένε: «Ὁ κ. Παπαντρέου ἔκλεισε τὸ συνδιασμό του ΔΙΧΩΣ Ν ΑΦΙΝΕΙ ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΦΕΔΡΟΥΣ, ΚΑΙ ΜΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΡΙΓΣΗ». Ἡ διάδοση αὐτὴ ἔκανε τὸ γῦρο τῆς πόλεώς μας καὶ προκάλεσε διαψεύσεις καὶ συζητήσεις ὄχι μοτάχα ἀνάμεσα στὸν κόσμο ποὺ τόχει ἀπόφαση νὰ ξετινάξει πάνου ἀπ' τὴ ράχη τῆς Μυτιλήνης ὅλους τοὺς φαύλους, τοὺς ἄεργους, καὶ τοὺς ἀνίκανους ποὺ βρήκανε εὐκαιρία χρόνια τώρα νὰ βυζαίνουνε τὸ νησὶ ἐκλογικά, μὰ καὶ μὲς τὸν ἐγχώριο τύπο. Πέρασαν ὄχι μονάχα στὶς φημερίδες ποὺ ὁπωσδήποτε τὶς παρακολουθεῖ ὁ κόσμος, κ' ἔχουνε πέντε παραδῶν ὑπόληψη μὲς τὸ Λεσβιακὸ Κοινό, μὰ καὶ στὸ κίτρινο φύλλο τῆς μωρέας ποὺ συντηρεῖ τοὺς γνωστοὺς ἀναιμικοὺς Μεταξοσκώληκας. Ἡ «Καμπάνα» βάζει σήμερα τὰ πράματα στὴ θέση τους μὲ τὴ συνηθισμένη της ὠμὴ εἰλικρίνεια ποὺ εἶναι δικαίωμα μοναχὰ ἐκείνων ποὺ δὲν εἶναι σκλαβωμένοι σὲ πρόσωπα μὰ μοναχὰ σὲ ἰδέες καὶ σὲ πεποιθήσεις.

Λοιπόν. Ἡ διάδοση αὐτὴ μαγειρεύτηκε ἐδῶ μέσα στὴ Μυτιλήνη ἀπ' τὴ «Σάλπιγγα» μὲ διάφορους κυρίους ποὺ τῆς χρησίμεψαν γιὰ «μέσα διάμεσα». Εἴμαστε βέβαιοι πὼς ὁ κ. Παπαντρέου χαμπάρι δὲν ἔχει ἀπ' τὸ συνδιασμὸ ποὺ τοῦ φόρτωσαν στὴ ράχη, κιοὔτε σκέφτηκε καμμιὰ φορὰ νὰ φανερωθεῖ ψεύτης μπροστὰ στὶς χιλιάδες τῶν ἐφέδρων μας. Γιατὶ ὁ ἴδιος, τότες ποὺ ἦρθ' ἐδῶ, ΥΠΟΣΧΕΘΗΚΕ στοὺς ἀντιπρόσωπους ὅλων τῶν Σ. Ε. Σ. τοῦ Νησιοῦ, σὲ μιὰ κοινὴ ἀκρόαση ποὺ τοὺς δέχτηκε μέσα στὸ παράρτημα τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας», πὼς θἄναι χαρά του καὶ τιμή του νὰ παρουσιαστεῖ μές τὴ Βουλὴ μὲ μιὰν ὁμάδα νέους ἀνθρώπους, ποὺ νὰ προέρχονται ἀπ' τὴν τάξη τῶν πολεμιστῶν καὶ νὰ συγκεντρώνουν τὴν ἐχτίμηση τῶν συναδέρφων των. Λέμε «εἴμαστε βέβαιοι» ὄχι γιατὶ ἔχουμε προσωπικὲς πληροφορεῖες ποὺ διαψεύδουν τὴν ἄτιμη διάδοση. Εἴμαστε βέβαιοι γιατὶ πιστεύουμε τὸν Παπαντρέου γιὰ τέτιο καὶ γιὰ ἠθικὸ ἐπαναστάτη, ὅπως τὸν πιστεύουν τόσες χιλιάδες συνάδελφοι ποὺ τόνε δέχτηκαν μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸ σὰν γύρισε τὸ νησί.

Γιατί στὰ μάτια μας εἴδαμε τὴν πολιτικὴν ἐκδήλωση τῆς Πλαστηρέϊκης εὐθύτητας, καὶ τὸν ἁγνὸν ἐνθουσιασμὸ ἑνὸς ἀντιπρόσωπου τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 22, ποὺ ἔρχεται μὲ καινούριο αἷμα, μὲ ἄφθονα νιάτα σωματικὰ καὶ ψυχικά, καὶ μὲ δυνατὴ πίστη γιὰ ξαναδημιουργία καὶ γιὰ ἀνασύνταξη κοινωνικοκρατική.

Τὸν πιστέβουμε τέτοιον γιατὶ ἔχουμε δείγματα τρανὰ τῆς ψυχικῆς του εὐθύτητας καὶ τῆς Ἐπαναστατικῆς του ὁρμῆς. Τὸν εἴδαμε στὴ δίκη τῶν Δημοκρατικῶν. Τὸν εἴδαμε στὸ ἄρθρο τῆς «Πατρίδας» ἐναντίον τοῦ Κωνσταντίνου — ἦταν ἡ πρώτη μπαλταδιὰ ποὺ ἔπεσε στὴ ρίζα τοῦ σάπιου δέντρου ποὺ δηλητηριασε τὸ Κράτος — στὸ ἄρθρο ποὺ προκάλεσε διωγμοὺς καὶ φυλακίσεις ἐνάντιά του. Τὸν εἴδαμε κατόπι νὰ ἐκθέτει τὴ ζωή του γιὰ τὴν ἰδεολογία του, ὅταν οἱ ἄλλοι τρέμανε καὶ κρυβόντανε μὲς τὰ καβούκια τους σὰ σαλιάγγοι ποὺ νιώθουνε κακοκαιριά. Γιαὐτὸ «πιστεύουμε ἀπόλυτα» πὼς δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ γελάσει τοὺς ἐφέδρους, οὔτε νὰ προβώσει τὸν ἀγῶνα τους.

Μὰ τότε ποιὸ σκοπὸν εἶχε λοιπὸν ἡ διάδοση; Αὐτὸν ποὺ φωνάζει τώρα τελευταῖα σὲ τόσα ἄρθρα της ἡ «Καμπάνα». Εἶνε ἀγώνας γιὰ νὰ μᾶς διαιρέσουνε οἱ φαῦλοι. Γιατὶ δὲν τοὺς συφέρνει ἡ ἕνωσήμας. Γιατὶ τὸ σπουδαιότερο **ΜΑΣ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ.** Τρέμουν τὸν ἐφεδρικὸν ὄγκο ποὺ θὰ περάσει σὰν ὀδοστρωτήρας ἰσοπεδωτὴς ἐπάνω στὶς πολιτικές τους μηδαμηνότητες.

Θὰ ρωτοῦσε κανένας:
Ἂν ὁ Παπαντρέου συνεργαζούτανε μὲ τὸν κ. Παρίτση;
Ἂν ἀπέκλεισε τοὺς ἐφέδρους;
Μὲ τὸν κ. Παρίτση ποὖγραψε σειρὲς ὁλάκαιρα ἄρθρα γιὰ τὸν Κωνσταντῖνο, τὶς μέρες ἀκριβῶς ποὺ ὁ δυστυχισμένος ἐκεῖνος ἀλκοολικὸς καθούτανε στὴν Προύσσα κ' ἔσπρωχνε ἐμᾶς τὰ καπάδια τῶν καταδικασμένων, νὰ πάρουμε τὴν Ἄγκυρα γιὰ νὰ ἀναγνωριστεῖ ἡ αὐτοκρατορία του ἀπ' τὴν Εὐρώπη ποὺ τὸν μισοῦσε;
Μὲ τὸν κ. Παρίτση ποὺ μέσα στὴ Βουλὴ τὴν 1η Ἀπριλιοῦ τοῦ 1921 ἄνοιξε τὸ στόμα του καὶ δήλωσε πὼς ὅσα λέει ὁ Βενιζέλος κ' οἱ φίλοι του, δηλ. πὼς ἡ ἐκστρατεία τοῦ Σαγγάριου ἦτανε κακουργηματική, πὼς ἦτανε δολοφονία χιλιάδων στρατιωτῶν Ἑλλήνων ἀπὸ μιὰν Αὐλὴ ἀνήθικη καὶ συμφεροντολόγα, ὅλα αὐτὰ ἤτανε ψέματα, καὶ πὼς ἡ σφαγή μας ἤτανε καλῶς καμωμένη;
Μὲ τὸν κ. Παρίτση ποὺ ὀνόμασε στὴν ἐφημερίδα του τοὺς Συνδέσμους μας «Φασιστικὲς ὀργανώσεις»; Μὲ τὸν κ. Παρίτση ποὺ μόλις τόνε κάναμε βουλευτὴ γύρευε νὰ μᾶς γδύσει τὸ σπίτι γιὰ κάθε δουλιὰ ποὺ τὸν παρακαλοῦσαν οἱ φυυκαράδες γονεῖς μας νὰ μᾶς τελειώσει;

Ἔλα δά! Μονάχα αὐτὸ τὸ πρᾶμα ἂν ἦτον ἀλήθεια, τὸ ὅτι ὁ Παπανδρέας θὰ συνεργαστεῖ μὲ τὸν Παρίτση θὰ ἔφτανε γιὰ νὰ τὸν μαυρίσουμε ὅλοι οἱ ἔφεδροι κ' οἱ πολίτες Μυτιληνοὶ μέχρις ἑνός. Μονάχα ἕνας τέτιος «φαυλοκρατικὸς συνεταιρισμὸς» θὰ ἦτανε ἀρκετὸς γιὰ νᾶς κάνει ὅλους μας, καὶ πρώτη ἀπ' ὅλους τὴν «Καμπάνα», πολιτικοὺς ὀχτροὺς θανάσιμους τοῦ Παπαντρέου. Θὰ ἦτανε ἕνα πρᾶπα τερατῶδες καὶ ὑπερανήθικο. Μιὰ συμμαχία Καμορίστικη, μιὰ συνωμοσία «Μαύρης χειρὸς» γιὰ νὰ ἐκβιαστεῖ πολιτεκῶς ὁ λαός μας. Μὰ ὁ λαός μας δὲν ἐκβιάζεται, διάβολε! Ἂν γινούτανε ἕνα τέτοιο πρᾶμα, ἁπλῶς θὰ τοὺς ἔστελνε καὶ τοὺς δυὸ νὰ κουρεύονται. Μὰ δὲ γίνεται εὐτυχῶς. Γνωρίσαμε τὸν κ. Παπαντρέου ὡς ἀντίποδα τοῦ κ. Παρίττη.

Καὶ τὸν πιστεύουμε τέτοιον. Καὶ θὰ καλέσουμε τοὺς ἐφέδρους σὲ σταυροφορία ἐναντίον του, ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ θἄρχιζε νὰ Παριτσίζει, ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ βρώμιζε τὸ παρελθόν του, ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ θἄφινε χάμου τὸ κοντάρι τοῦ τίμιου πολιτικοῦ ἀθλητή.

Γιαὐτὸ θέλουμε νἄμπει στὴ Βουλή. Γιὰ νὰ δοῦμε μιὰ καινούρια μιὰ τίμια πολιτικὴ ζωή. Ἀλλοιώτικα ἔχουμε μπόλικους τύπους πολιτικοὺς ποὺ λαστιχάρουν σὰν τὸν κ. Παρίτση ἢ ἔχουν τὴν πατέντα τῆς ἀνικανότητος σὰν τὸν κ. Βάλλη. Λὲ θάταν ἀνάγκη νὰ στείλουμε ἀκόμα ἕνα νούμερο ἐκεῖ μέσα.

Γιαὐτὸ μὲ περηφάνεια οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ΣΕΣ, ποὖναι παιδιὰ γνήσια τῆς Ἐπανάστασης, ζήτησαν κάποτες 4 ἢ 5 θέσεις μὲς τὸ συνδυασμὸ τοῦ πολιτικοῦ, ποὺ ἡ Ἐπανάσταση τὸν ἔκρινε ἄξιο νὰ τοῦ δόσει στὰ χέρια τὸ πιὸ λεπτὸ Ὑπουργεῖο τῶν Ἐσωτερικῶν, σὲ στιγμὲς ποὺ ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία βρισκούτανε στὸν πιὸ ἐπίφοβον ἀναβρασμό. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια ποὺ πηγάζει ὁλοῖσα ἀπ' τὰ στήθεια τῆς μάζας τῶν ἐφέδρων. Θέλουν νὰ πεισθοῦν οἱ ἄσπονδοι φίλοι τῶν ΣΕΣ; Ἂς τοὺς ρωτήσουν γιὰ νὰ πάρουνε τὴν ἀπάντηση.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἀρ. 50851
Ἀθήνα 15 ὥρα 12 (μεσάνυχτα)

Τέλειωσε ἀπόψε τὸ συνέδριο τῶν Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν. Ἔγιτε ἡ Ὁμοσπονδία καὶ ἐκλέχτηκε πενταμελὴς Διοικητικὴ Ἐπιτροπή. Θὰ ἱδρυθεῖ Γραφεῖο γιὰ νὰ βρίσκει δουλειὰ στοὺς Ἐφέδρους Ἀξιωματικούς. Ὁ Πλαστῆρας ἔστειλε χαιρετισμὸ στοὺς παλιούς του συμπολεμιστές. Τὸ Συνέδριο ἀπάντησε εὐχαριστῶντας.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε πολὺ ὅποιος ἀπ' τοὺς συνδρομητές μας δὲν παίρνει ταχτικὰ τὸ φύλλο νὰ μᾶς τὸ μηνάει, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸ ποὺ τοῦ λίπει.

(28) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑ'.

Μέσα στὴ γαληνεμένη εὐτυχία τῆς χωριάτικης ζωῆς ποὺ μὲ τριγυρίζει φιλόστοργα, καὶ μέσα στὸ γλυκὸ καϋμὸ τοῦ γυρισμοῦ στὴν πατρίδα ποὺ μὲ τρώει μὲ μιὰ παράξενη θλιμένη γλύκα, παρὰ λίγο νἀποξεχάσω τὴ ζωὴ τῆς ἐκστρατείας καὶ τὶς φρίκες τῆς στρατιωτικῆς σκληράδας. Ἤρτε σήμερα νὰ μοῦ τὰ θυμίσει ὁ ἀδερφός μου μένα ξετίναγμα πολὺ ὀδυνηρό. Μοῦ ξεστόρισε πὼς τὸ Σύνταγμά μας εἶναι ἄνω κάτω. Οἱ λιποταξίες ἄρχισαν νὰ ξαπλώνουνε μὲ τρομαχτικὸν τρόπο. Εἶναι μέρες ποὺ ἀπ' τὸ πρωϊνὸ προσκλητήριο ἑνὸς λόχου λείπουνε μονομιᾶς δεκαπέντε κ' εἴκοσι ἄντρες. Ὅλοι αὐτοὶ ἐφοδιάζουνται πρῶτα καλὰ μὲ γαλέττες, μὲ φυσίγγια, μὲ χειρομπομπίδες καὶ μὲ ὅσο μποροῦν περισσότερα σκοινιά, ποὺ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβει γιατὶ τὰ πέρνουνε μαζύ τους. Μὲς τὰ παλιοπράματα ποὺ ἀφίνουνε πίσω τους αὐτοὶ οἱ λιποτάχτες γιὰ ἀχρησίμευτα, βρήκανε κ' ἕνα δυὸ σημειώματα μὲ συνθήματα καὶ ὁδηγίες. Ὅλα αὐτὰ κάνανε νὰ πιστεφτεῖ πὼς πρόκειται γιὰ ὀργανωμένη ἐνέργεια τῶν Κωνσταντινικῶν. Στείλανε μάλιστα δεμένο στὴν Ἀθήνα κ' ἕνα λοχαγὸ γιὰ συνένοχο. Ἔγινε συμβούλιο τῶν σωματόρχηδων καὶ πήρανε ἀπόφαση νὰ πάρουνε «ἀποφασιστικὰ μέτρα». Αὐτὸ στὴ γλώσσα τοῦ στρατοῦ πᾶ νὰ πεῖ πὼς θὰ μεταχειριστοῦνε σκληρὰ καὶ ἀπάνθρωπα μέσα. Κἔτσι ἔγινε. Στὸ ἔχταχτο Στρατοδικεῖο ποὺ συστήθηκε, θὰ δικάσουνε σήμερα τρεῖς φαντάρους ποὺ κατηγοριοῦνται γιὰ λιποταξία. Ἡ δίκη θὰ γίνει μὲς τὴν ἐκκλησιὰ τοῦ χωριοῦ, κιὅλοι εἶναι σίγουροι ἀπὸ πρὶν πὼς κάτι τρομερὸ θὰ τρέξει. Ἡ δίκη θὰ χρησιμέψει γιὰ «δικαιολογητικὸς τύπος». Ἡ οὐσία ποὺ θὰ ζεζουμιστεῖ ἀπ' αὐτὴ τὴν τελετὴ θἄναι πάλι τὸ αἷμα. Ὁ ἀδερφός μου πρότεινε νὰ πᾶμε μαζὺ στὴ δίκη καὶ μὲ κατάφερε νὰ ξεπορτίσω. Τὸ πόδι μου λίγο πιὰ μὲ κουράζει κιὁλοένα μᾶνησυχεῖ λιγότερο. Τραβήξαμε στὴν ἐκκλησιά. Ἤτανε τόσος φανταρόκοσμος ποὺ δὲν εἶχε τόπο γιὰ βελόνα. Μείναμε ἀπ' ὄξου στὸ νάρτηκα σὲ μιὰ πεζούλα καὶ περιμέναμε τὴν ἀπόφαση. Κάποτες ἔγινε μιὰν ἀπόλυτη σιωπή. Ὁ πρόεδρος μιλοῦσε. Ὅλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος κρατοῦσε τὴν ἀνεσαμιά του γιὰ νἀκούσει. Πάνου ἀπ' τὸ κεφάλι μου βούϊζε ἕνας χαμπαρολόγος, καὶ τὸ φτεροκόπημά του μοῦ φαινότανε δυνατὸ σὰν ἀπὸ ἕλικα ἀεροπλάνου. Ἡ φωνὴ τοῦ πρόεδρου ἔφτανε τώρα ὡς ταφτιά μου, βραχνὴ καὶ μονότονη, δίχως διακοπές. Ὕστερα ξαφνικὰ σώπασε. Ἀμέσως ἕνα σούσουρο ἀπὸ χίλια στόματα βγῆκε μὲς ἀπ' τὴν ἐκκλησιὰ καὶ ξέσπασε πρὸς τὸ νάρτηκα σὰν κρύος ἀγέρας ποὺ σαρώνει ξεροφύλλια. Ὅλα τὰ στόματα ξανάπανε μιὰ λέξη· «θάνατος». Κ' ἡ λέξη αὐτὴ ἁπλώθηκε πάνου σὲ ὅλους ἐκείνους τοὺς στρατιῶτες σὰν ἕνα κρύο σεντόνι πάνου σὲ γυμνὰ κορμιά. Ἕνα νόημα βαρὺ ἤτανε, ποὖκανε ὅλα τὰ μάτια νὰ στυλωθοῦνε χαζὰ μὲ ἔντρομη κατάπληξη. Τὰ πρόσωπα τῶν παλληκαριῶν ποὖτανε ἀκόμα κίτρι-

(Ἡ συνέχεια στὴ τέταρτη σελίδα)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ✦ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ✦ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ✦ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΟΤΑΝ ΜΙΔΑΝ ΤΑ ΠΡΑΜΑΤΑ
ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΝΑ ΣΩΠΑΙΝΟΥΝ

Μὲ τὴν ἐπάνοδο στὶς οἰκογένειές των καὶ τῶν τελευταίως ἀπολυθέντων συναδέλφων μας τῶν νεωτέρων κλάσεων, ποὺ στοργικὰ ἡ ὑποεπιτροπὴ τοῦ Σ. Ε. Σ. τοὺς δέχθηκε στὴν ἀγκαλιά της, καὶ τὸ καταδύναμιν προσπάθησε καὶ τοὺς φάνηκε χρειαζούμενη στὶς πολλαπλές των ἀνάγκες, μαζὺ μὲ αὐτοὺς ἐπανῆλθε καὶ ὁ ἔφεδρος νεότευκτος ἀνθυπασπιστὴς Εὐστράτιος Περρῆς.

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος βέβαια ὤφειλε ὅπως ὅλοι νὰ ἔλθει πρῶτα πρῶτα νὰ ἐγγραφεῖ μέλος τοῦ Συνδέσμου μας πρᾶγμα ποὺ ὄχι μόνο δὲν τὸ ἔκανε μὰ εἶχε τὸ θάρρος καὶ νὰ κακολογεῖ τὴν ὀργάνωσή μας μὲ τὶς πλέον χυδαίες λέξεις, καὶ νὰ καταφέρεται ἐναντίο της μὲ τὸ πλέον στυγερὸ πάθος. Εἶναι ἀκόμα βέβαιο πὼς τὸν καλέσαμε τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ξηγήσαμε ἰδιαίτερα ὄχι μονάχα τὸν ἱερὸ σκοπὸ ποὺ ἐπιδίωκαν μὲ τὴν ἵδρυση των οἱ Σύνδεσμοι, ἀλλὰ καὶ τὰ πολλὰ καλὰ ποὺ προέκυψαν ἀπ' τὴν ἵδρυση των, γιὰ τὰ ὁποῖα μὲ τὴν εὐκοιρία αὐτὴ καθῆκον τους θεωροῦν ὅλοι νὰ ἐκφράσουν τὴν εὐγνωμοσύνη των πρὸς τὴν Κεντρική μας ἐπιτροπὴ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρο ποὺ ἔδειξε καὶ τὶς προσπάθειες ποὺ κατέβαλε γιὰ τὴν λύση των.

Αὐτὸς ὁ κύριος ἀπεναντίας ἀπὸ τότε ἄρχισε μὲ μεγαλύτερο πάθος νὰ καταπολεμᾶ κάθε μας προσπάθεια.

Σὲ κάτι σαλιαρίσματά του, μέσα σὲ ἕνα περιβάλο ποὺ τελείως τὸν περιφρόνησε, προκάλεσε τὴν ὑποεπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου μας νὰ τοῦ ἀπαριθμήσει τὶς ἐνέργειές της καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν της. Σ' αὐτὸν οὔτε καταδεχόμαστε νὰ δώσουμε λόγο ἀφοῦ εἶχε τὸ θάρρος νὰ διαλαλήσει πὼς ἀδιαφορεῖ τελείως γιὰ τοὺς Συνδέσμους μας. Μὰ μιὰ ποὺ ἤλθε ἄθελα ἡ ὥρα τοῦ ἀπολογισμοῦ, τὸν κάνουμε μὲ περιφάνεια.

1) Στὶς ἀρχὲς τῆς ἱδρύσεως τῶν Συνδέσμων μας ἡ ὑποεπιτροπὴ τοῦ χωριοῦ μας σύμφωνα μὲ ὁδηγίες τῆς Κεντρικῆς μας ἐπιτροπῆς κατέβαλε ἀπεγνωσμένες προσπάθειες, καὶ κατώρθωσε πρὸς τιμήν της, ὅπως τὸ εἶπαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ μας, νὰ ἐξυψώσει τὸ ἠθικὸ τῶν μελῶν του σὲ τέτοιο σημεῖο ποὺ σὲ μιὰ γενικὴ συγκέντρωση ζητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ πολέμου.

2) Μὲ τὶς τίμιές του καὶ παλληκαρίσιες ἐνέργειες, τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς ὑποεπιτροπῆς μας, γύρω σὲ ὅλα τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα τοῦ χωριοῦ μας, ἀπέσπασε τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν κατοίκων σὲ τέτοιο βαθμὸ ποὺ γιὰ κάθε τους διαφορὰ οἱ χωριανοὶ προσέτρεχαν καὶ προστρέχουν γιὰ τὴ λύση των στὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου μας, μετατραπέντα εἰς τόπον εἰρηνικῆς ἐξομαλύνσεως τῶν διαφορῶν των, καὶ τὸν Γραμματέα συνάδελφον Κων. Βουχλὴν μεταβληθέντα εἰς τίμιον διαιτητὴν κάθε διαφορᾶς.

3) Διόρισεν ὁ Σύνδεσμός μας δυὸ ἀπὸ τὰ πλέον προοδευτικὰ στοιχεῖα τῆς τάξης μας στὸ Διοικητικὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο τοῦ χωριοῦ μας τοὺς κ. κ. Γεώργιον Χαλτσιώτην καὶ Κων. Αὐγουστίδην καὶ τὰ ἀποτελέσματα εἶναι καθημερινῶς μπρὸς στὰ μάτια κάθε εἰλικρινοῦς ἀνθρώπου. Τί εὔμορφα πράγματα ποὺ δημιουγήθησαν ἔτσι· καὶ θὰ δημιουργηθοῦν ἀκόμα σὲ σημεῖο ποὺ ἡ δράση τους φάφισει ἐποχή.

4) Ἔφεδροι εἶναι κεῖνοι ποὺ ἔθεσαν τὰ θεμέλια τῆς Οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ μὲ τὴν ἵδρυση τοῦ Ἐλαιουργικοῦ Πιστωτικοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ τοὺς παρουσιάζουμε: Εἶναι οἱ συνάδελφοι Ἰων. Μουστάκας, Δημ. Κεφαλᾶς, Παναγ. Κουκούλης, Ν. Ἐμμανουὴλ καὶ ἀπ' τοὺς πολίτας ὁ Εὔστρ. Εὐριπιώτης καὶ Ν. Κουτσός.

5) Ἡ ὑποεπιτροπὴ ἐνήργησε μέσο τοῦ Κέντρου καὶ βγῆκε κατ' εὐθείαν ἀπ' τὴν Ἐπανάσταση Διαταγὴ γιὰ τὴν ἵδρυση τοῦ Ὑποστάθμου ποὺ τὸν καμαρώνουν ὅλοι.

6) Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὴν ἵδρυση Ἀγρονομείου. Ὁ Σύνδεσμος πάσχισε, καὶ δούλεψε, καὶ ἔφερε τὴν πολυπόθητη ἀγροτικὴ ἀσφάλεια. Ἀπ' τὰ σπλάγχνα τοῦ Συνδέσμου βγῆκαν οἱ ἀγροφύλακες ποὺ δούλεψαν μὲ πάθος καὶ φανατισμὸ γιὰ νὰ μὴν ἐπιτρέψουν στοὺς πολίτες νὰ φαντασθοῦν κἄν, πὼς μιὰ καὶ ἀνέλαβαν οἱ ἔφεδροι τὴν ἀσφάλεια τῆς κτηματικῆς των περιουσίας μποροῦσαν τὰ κα«οποιὰ στοιχεῖα νὰ λυμαίνωνται τὴν ὕπαιθρο, καὶ ὑπέφεραν, καὶ μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς των τὸ κατόρθωσαν.

7) Ἔφεδροι ἦσαν οἱ Γεώργιος Μουστάκας, Βασίλειος Τριχώνας, Θεμιστοκλῆς Βουζβούνης, Μ Ἐμμανουὴλ ποὺ σὰν ζητιάνοι γύρευαν ἐράνους γιὰ δυστυχισμένες Οἰκογένειες ἐφέδρων, καὶ γιὰ τὴν ἐπιδιόρθωση τῶν τσεσμέδων τοῦ χωριοῦ.

Ἔφεραν τελείως τὴν τάξη στὴν ὕπαιθρο, τοὺς γνωρίσωμε καὶ αὐτούς. Εἶναι οἱ συνήδελφοι Παν. Λυτραγώτης, Θεόδωρος Κουκάρης, Εὐστράτιος Βλάμος, Ἀποστολος Αὐγουστίδης, Γεώργιος Μαλιάκας καὶ ἄλλοι.

Γιὰ νὰ διατεθοῦν τὰ ταγαρέλαια τῶν ἐργοστασίων ὑπὲρ τῆς Κοινότητός μας ἡ ὑποεπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου μας ἔτρεξε, καὶ καταξοδεύθηκε ἀπ' τὶς τσέπες της βδομάδες ὁλόκληρες στὴ Μυτιλήνη ὅταν ἦλθεν ὁ κ. Ποπανδρέου ποὺ μὲ φιλόστοργο ἐνδιαφέρο ἔλυσε τὸ ζήτημα πρὸς τὸ συμφέρο τοῦ χωριοῦ· ὁ Σύνδεσμος ἀνακούφισε δυστυχισμένες οἰκογένειες ἐφέδρων φτωχῶν μὲ ἐράνους· καὶ ἔφεδρος ἦταν, φτωχὸς μάλιστα, ὁ Γεώργ. Σαμαρᾶς ποὺ τσακίστηκε μαζὺ μὲ τὴν ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ δοθῇ σύνταξις στὴν δυστυχισμένη οἰκογένεια τοῦ ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀποθανόντος συναδέλφου Σκορδιὰ Παναγιώτου.

9) Μὲ τὶς ἐνέργειες τοῦ Συνδέσμου μας δόθηκαν σὲ 10 οἰκογένεις φονευθέντων συναδέλφων ἐπιδόματα καὶ πάσες ἄλλες ἐνέργειες ἔγειναν. Ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ μονάχα μπόρεσε καὶ ἀπέσπασε ὁ Σύνδεσμος τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν κατοίκων καὶ γιαφτὸ ὅλοι εἶναι σύψυχα δεμένοι μαζύ του.

Αὐτῶν τῶν ἐφέδρων ἡ κατόπιν γενεὰ τοῦ χωριοῦ μας θὰ ἀναγνωρίσει τὶς ἰδανικὲς προσπάθειες καὶ θὰ τοὺς εὐγνωμονεῖ. Ποῦ βρίσκονται ὅμως οἱ προσπάθειες τοῦ κ. τέως ἀνθυπασπιστοῦ γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου μας; Ἄ ξεχάσαμε· θὰ μείνουν ἱστορικὰ στοὺς χωριανούς μας τὰ προχθεσινά μπρὸς στὸν «Κατουρλὰ» σαλιαρίσματά του.

Οἱ Ἔφεδροι τοῦ Σ.Ε.Σ. Παλαιοκήπου

Ἐμπρὸς τὰ ὡραῖα νιάτα
Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Στὰ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδας, παντοῦ, καὶ στὰ παραμικρὰ χωριά, ἔχουν ἱδρυθεῖ γυμναστικοὶ σύλλογοι μὲ σκοπὸ τὴ σωματικὴ ἀνάπτυξη τῶν νέων. Ἀπὸ καιρὸ βλέπονιας πὼς ἡ ἔλλειψη ἑνὸς τέτοιου σύλλογου ἦταν αἰσθητὴ στὴν πόλη μας καὶ βλέποντας πὼς ἀπ' τὰ παιδιὰ ὁ ζῆλος δὲν λείπει, ἀποφασίσαμε νὰ ἱδρύσωμε ἕνα ὅμοιο σύλλογο κι' ἐδῶ· τὸ πρῶτο ποὺ μᾶς χρειαζόταν, ἕνα γήπεδο, σχεδὸν τὸ ἐξασφαλίσαμε. Ὁ καλὸς καὶ φιλοπρόοδός μας δήμαρχος κ. Καβέτσος μᾶς ὑποσχέθηκε πὼς θὰ κυτάξει γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση. Ἕνα ἄλλο μόνο μᾶς λείπει, ἡ ὑποστήριξη τῆς νεολαίας. Αὐτὴ τὴν ὑποστήριξη θὰ σὲ παρακαλέσουμε νὰ ὑπερασπίσεις ἀπ' τὶς στῆλες σου.

Εὐχαρισιώντας σε ἀπὸ πρίν, καθὼς καὶ τὸν καλό μας Δήμαρχο καὶ τὴ νεολαία.

Μυτιλήνη 13)10)1923.

Διατελοῦμε μ' εὐγνωμοσύνη
Ἡ Προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ

Τὸ Μνημόσυνο ἑνὸς πολεμιστῆ

Τὴν περασμένη Κυριακὴ 7 τρέχοντος ἡ οἰκογένεια Παπᾶ Εὐστρατίου ἔκανε μνημόσυνο γιὰ τὸ παιδί της ποὺ πέθανε στὴν Κοβάλα ὑπηρετῶντας στὸ ἐκεῖ Τελωνεῖο. Παρασταθῆκαν πολλοὶ ἔφεδροι, πολὺς κόσμος καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ ἀρρεναγωγείου καὶ παρθεναγωγείου. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ ΣΕΣ κατάθεσε στέφανο ἀπὸ φυσικὰ λουλούδια, ὁ δὲ Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου συνάδελφος Α. Γριμῆς μὲ μιὰ προσφώνηση ἐξιστόρισε τὴ στασιοδρομία του καὶ τὸν πόθο ποὺ εἶχε νὰ ἐργασθεῖ γιὰ κάθε καλὸ καὶ προοδευτικό. Ὅλος ὁ κόσμος, μὲ δάκρυα στὰ μάτια ἀπεχώρησε ἀπ' τὸ μνημόσυνο.

ὁ ΣΕΣ Ἀφάλωνος

Αὐτοὶ εἴμαστε

Ὑπερήφανος ὁ Σύνδεσμός μας σφίγκει τὸ τίμιο χέρι τοῦ ἀγαπημένου μας Ἀντιπροέδρου Στέλλιου Χ" Ράλλη ποὺ μὲ τόσο ἀλτρουϊσμὸ καὶ ἀπάθεια πέσκεψε τὸ χαμένο πορτοφόλι τοῦ ἐκ Πλακάδου φτωχοῦ Συναδέλφου Βερβέρη ποὺ τὸ εἶχε βρεῖ μὲ τὸ σοβαρὸ ποσὸ 1200 δραχμῶν· τέτοια τιμιότηςκαὶ εὐσυνειδησία εἶναι θρονιασμένη μὲς τὴν ψυχή του.

Ὁ Σ. Ε. Σ. Παλαισκήπου

Μπράβο

Τὸν συνάδελφο Στυλιανὸ Χ" Ράλλη τοῦ Σ. Ε, Σωτηρίας Παλαιοκήπου ποὺ βρῆκε καὶ πορέδωκε στὸν οἰκογενειάρχη συνάδερφο Γιῶργο Βερβέρη τὸ πορτοφόλι του ποὺ εἶχε χάσει μὲ κάπου χίλιες δραχμὲς ὁ Σ Ε. Σ. Πλακάδου θεωρεῖ ὑποχρέωσή του νὰ τὸν συγχαρεῖ δημοσίᾳ γιὰ τὴν εὐγενικιὰ καὶ ἀξιομίμητη πρᾶξη του καὶ νὰ ἀπευθύνει ἕνα μεγάλο μπράβο.

Πλακάδος 10 Ὀκτώβρη: 1923

Ὁ Σ. Ε. Σ. Πλακάδου

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε τὰ μέλη κι' ὅσους ἄλλους θέλουν νἄρτουν στὸν Καινούριο Γυμναστικὸ Σύλλογο τῆς Μυτιλήνης νἄρτουν τὴν Τετάρτη (αὔριο) στὸν Κῆπο στὶς 5 τἀπόγεμα.

Ἡ Προσωρινὴ Ἐπιτροπή.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 5004

Ἀθήνα 14 ὥρα 10 πρωϊνή.

Στὶς ἀπογευματινὲς φημερίδες δημοσιεύτηκε χτὲς ἡ ἀπόφαση τοῦ Ἀρχηγοῦ γιὰ τὸ σήκωμα τῆς λογοκρισίας ποὺ λέει αὐτὰ πίνω κάτω: Ἡ Ἐπανάσταση ἐπειδὴ ἐπιθυμεῖ οἱ ἐκλογὲς ποὺ μᾶς ἔρχουνται νὰ διεξαχθοῦν μὲ πλήρη ἐλευθερία, συνάμα ὅμως ξέρει πὼς τὸ ξεσκάλισμα τοῦ θλιβεροῦ παρελθόντος φέρνει ἔξαψη τῶν πολιτικῶν παθῶν καὶ μπορεῖ νὰ προκαλέσει τὴ διασάλευση τῆς δημόσιας τάξεως, γιαὐτὸ ἐπειδὴ θέλει ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς νὰ κρίνει τὴν τύχη του ἀνεπηρέαστα, λογικὰ καὶ ψύχραιμα, α) σηκώνει τὴ λογοκρισία τοῦ τύπου β) ἀπαγορεύει κάθε δημοσίευμα ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὴ δίωξη καὶ την τιμωρία τῶν ἐνόχων τῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς γ) καθε δημοσίευμα ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὸν Κωνσταντῖνο ἀπὸ τὴν Ἐπανάσταση κ' ἐδῶ ἀπαγορεύεται. Γιὰ ὅλ' αὐτὰ ἀπαγορεύεται καὶ κάθε δημόσια ἐκδήλωση προφορική, μὲ εἰκόνες ἢ μὲ συμβολικὲς παραστάσεις.

Οἱ παραβᾶτες τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν ἢ μὲ χρηματικη ποινὴ 50000 δραχμῶν ἢ καὶ μὲ τὰ δυὸ μαζύ. Τὸ ἔντυπο ποὺ περιέχει τὸ ἐπιλήψιμο δημοσίευμα κατάσχεται καὶ πρὶν κυκλοφορήσει ἀκόμα. Μπορεῖ νὰ ἐπιβληθεῖ ἀπ' τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ παύση τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδας ἴσαμε δύο μῆνες, ἐνεξάρτητα ἀπ' τὴν ποινικὴ δίωξη. Ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ συντάκτα, οἱ διευθυνταὶ ἢ ἐκδόται, ὁποιοδήποτε ἐπάγγελμα κι' ἂν ἔχουν, καὶ ὁποιαδήποτε προσωνυμία, οἱ συγγραφεῖς, οἱ διευθυνταὶ καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν Τυπογραφείων. Ἐλλείψει τούτων ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ τυπογράφοι, καὶ ἐλλείψει τούτων οἱ πωληταὶ οἱ διανομεῖς καὶ οἱ τοιχοκολλητα. Ἁρμόδιο γιὰ τὴν ἐκδίκαση τοῦ ἀδικήματος καὶ γιὰ ὕστερα ἀπ' τὸ σήκωμα τοῦ Στρατ. Νόμου ὁρίζεται τὸ Στρατοδικεῖο τῆς περιφερείας ποὺ θὰ γινότατε τὸ ἀδίκημα.

— Τὸ μεσημέρι ἔγινε ἔκτακτο ὑπουργικὸ συμβούλιο. Ὅσοι ὑπουργοὶ εἶχανε ἀπόφαση νὰ πολιτευθοῦν παρακαλέσανε καὶ πάλι νὰ τοὺς ἀφίσουν νὰ παραιτηθοῦν

— Ὁ κ. Γονατᾶς δήλωσε πὼς βρίσκεται σὲ δύσκολη θέση νἀντικαταστήσει μαζεμένους τοὺς συνεργάτες ποὺ πρόσφεραν τόσες ὑπηρεσίες στὴν Ἐπανάσταση καὶ στὴ χώρα, καὶ παρεκάλεσε νὰ μείνουν ὡς τὴ μέρα ποὺ θὰ προκηρυχτοῦν ἐκλογές.

— Πιθανώτατα, ἐπειδὴ οἱ ὑπουργοὶ ἐπιμένουν, τὴν Πέμπτη ποὺ θὰ ξαναγυρίσει ὁ Βασιλιᾶς ἀπ' τὸ Βελιγράδι, θὰ γίνει δεχτὴ ἡ παραίτησή τους. Ὑποψήφιοι ἀντικαταστάτες του; φέρονται οἱ: Ὀθωναῖος τῶν Στρατιωτικῶν, Σαχτούρης τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ροῦσσος τῶν Ἐξωτερικῶν.

— Οἱ περίφημοι «Πολιτικοὶ Σύλλογοι» ποὺ ἤτανε ὦ; τὰ σήμερα τὸ στήριγμα τοῦ Μεταξᾶ, ὑποδείξανε γιὰ ὑπ ψήφιό τους τὸ διαβόητο Σαγιά, ποὺ θὰ ἐκτεθεῖ ἀνεξάρτητος. Τὸ χτύπημα ἤρθε σὰν κεραμίδα στὸ Μεταξᾶ.

— Τὸ Γραφεῖο τοῦ Τύπου τῆς Σαλονίκης ἀνασκευάζει τὶς φῆμες πὼ; τάχα ὁ Μελέτιος καὶ ὁ Χρυσόστομος σκεφθήκανε γιὰ νὰ συγκαλέσουν τὴν Ἱεραρχία καὶ νὰ μεταφέρουνε τὸ Πατριαρχεῖο ἀπ' τὴν Πόλη στὴ Σαλονίκη.

—Τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν ἔχει καμμίαν ἐπίσημη πληροφορία γιὰ τὸ συνέδριο ποὺ ἀκούστηκε πὼς θὰ κάνουν στὴ Ρώμη, μὲ τὴν προστασία τὸς Ἰταλίας, ἡ Τουρκία, ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ἀλβανία.

Ἀριθ. 5980

Ἀθήνα 14 8)βρίου ὥρα 1.20

— Ὁ στρατηγὸς Δαγκλῆς προσκάλεσε ὅλους τοὺς παράγοντες τοῦ κόμματος νὰ σκεφτοῦνε γιὰ τὰ περιοριστικὰ μέτρα ποὺ ὥρισε ἡ Κυβέρνηση γιὰ τὸν τῦπο.

Τὸ ὀλιγώτερο ποὺ θὰ κάνει τὸ κόμμα κατὰ τὰ; δηλώσεις τοῦ στρατηγοῦ, θἄναι μιὰ ἔντονη διαμαρτυρία.

— Ὁ κ. Καφαντάρη; εἶπε πὼ; σὰν πολιτικοὶ ποὺ σέβουνται τὴ σημασία τῶν ἐκλογῶν δὲν μποροῦνε νὰ μὴ διαμαρτυρηθοῦνε γιὰ τὰ μέτρα αὐτὰ τῆς Κυβέρνησης. Πρόσθεσε ἀκόμα πὼ; ἂν ἡ Ἐπανάσταση ἐπιμείνει στὴν ἄποψή της αὐτὴ, τὸ κόμμα στὴν αὐριανή του συνεδρίαση, θὰ φθάσει ἴσως ἴσα μὲ τὸ σημεῖο νὰ μὴν πάρει μέρος στὶς ἐκλογές.

— Ὁ κ. Γονατᾶ; λέγει πὼς ἡ Ἐπανάσταση εἶναι εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴ σύσταση αὐτὴ πρὸς τὸν τῦπο, ἐπειδὴ ἔτσι ἡ συζήτηση ἀνάμεσα στὰ κόμματα δὲν θἄχει τὸ βίαιο χαραχτῆρα ποὺ ὅλοι προπροβλέπανε.

— Ὅσο γιὰ τὴν ἀποχὴ τῶν Φιλελευθέρων ἀπ' τὶς ἐκλογὲς εἶναι γνωστὲς οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπανάστασης πολὺ πρὶν βγεῖ τὸ διάταγμα, καὶ κατὰ συνέπεια δὲν θὰ ἀναθεωρηθοῦνε.

— Τὰ θέματα πάνω στὰ ὁποῖα ἀπαγορεύουνται τὰ σχόλια κ' οἱ συζητήσεις δὲν πειράζουνε καθόλου τὴν ἐλευθερία τῶν ἐκλογῶν.

— Γιὰ τὰ δημοσιεύματα τῶν Μεταξιῶν ἐφημερίδων, πὼς τάχα ὁ Βενιζέλος σύστησε ν' ἀποχωρήσει ἡ Ἐπανάσταση, τονίζεται πὼς ὁ Βενιζέλος δὲν ἀνακατώνεται πειὰ στὴ πολιτική, κατὰ συνέπειαν εἶναι σκέτες ψευτιές.

— Κι' ὅσα διαδίδει ἀκόμα ὁ στρατηγὸς Πάγκαλος, εἶναι κι' αὐτὰ κακοηθέστατα ψέματα.

— Ἡ Ἄγκυρα λέγει πὼς μιὰ καὶ τὸ Πατριορχεῖο σύμφωνα μὲ τὴ συνθήκη τῆς Λωζάννης μένει καθάρια θρησκευτικὸς θεσμός, δὲν μπορεῖ ν' ἀναγνωρίσει ἀντιπρόσωπό του. Ἡ δήλωση αὐτὴ φέρνει σὲ γελοία θέση τὸν περίφημο παπᾶ Εὐθύμη.

— Τὸ ἀνακοινωθὲν ποὺ δημοσίεψαν τὰ Μεταξικὰ φύλλα, ὡς ἀνακοινωθὲν τάχα τοῦ Πρακτορείου Ρέουτερ, πὼς ἡ Ἀγγλία δὲ θὰ ἀναγνωρίση τὶς ἐκλογὲς τῆς Ἐπανάστασης εἶναι ὁλότελα ψεύτικο.

Ἀριθ. 2190

Ἀθήνα 15 ὥρα 3η

— Τὴν Τετάρτη θὰ δώσουνε παραίτηση οἱ ὑπουργοὶ Παπανδρέου, Μίσιος, Γόντικας καὶ Μαυρομιχάλης. Τὴν Πέμπτη θὰ ὁρκιστοῦνε οἱ νέοι ὑπουργοί. Σύγχρονα μ' αὐτὸ θὰ σηκωθεῖ ὁ στρατιωτικὸς νόμος, κι' ἴσως καταργηθεῖ καὶ τὸ διάταγμα γιὰ τὰ περιοριστικὰ μέτρα τοῦ Τύπου, καὶ προκηρυχτοῦνε κι' οἱ ἐκλογές.

— Οἱ διαμαρτυρίες ὅλων τῶν κομμάτων ἀναγκάσανε τὴν Κυβέρνηση νὰ καταργήσει, τὰ τελευταῖα περιοριστικὰ μέτρα.

— Γι' αὐτὸ ἡ εὐθύνη ἂν θὰ διασαλευθεῖ ἡ τάξη θὰ βαρύνει ὁλοκληρωτικὰ τὰ κόμματα αὐτὰ, καὶ τὸν Τῦπο.

— Ὁ Μεταξᾶς σὲ νυχτερινὸ ἀνακοινωθὲν ποὺ ἔδωκε στὰ ὄργανά του ζητᾶ νὰ σχηματιστεῖ ἀχρωμάτιστο Ὑπουργεῖο, καὶ κατακρίνει τὰ ἐκλογικὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως.

— Ἔγεινε τρικούβερτος καυγᾶ; μεταξὺ Μεταξᾶ καὶ Σαγιά. Ἡ «ρῆξις» αὐτὴ σὲ παραμονὲς ἐκλογῶν ἐξάλησε τὸν Μεταξᾶ.

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Τὸν ἀγαπητό μας φίλο καὶ συνάδελφο Βρασίδα Λαγουμίδη ποὺ τόσο βαρειὰ χτυπήθηκε ἀπ' τὸ χάρο μὲ τὸ θάνατο τῆς ἀκριβῆς του ἀδελφῆς Ἀριάδνης Ι.Εὐστρατιάδη συλλυπᾶται ἡ «Καμπάνα» θερμὰ καθὼς καὶ ὅλη τὴ θλιμμένη οἰκογένεια τῆς πεθαμένης.

* * *

Παρακαλοῦνται οἱ συν. Ἰ. Ἀποσπόρης ἀπ' τὴ Σμύρνη καὶ Ἰωάν. Κλειδαρᾶς ἀπ' τὴ Μυτιλήνη νὰ περάσουν ἀπ' τὰ γραφεῖα τοῦ Σ.Ε.Σ. γιὰ ὑπόθεσή τους.

Ἀπ' τὸ Γραφεῖο τοῦ Σ.Ε.Σ.

ΤΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

Καλλιτεχνικὴ βραδιὰ

Τὸ Σάββατο στὴ «Σαπφὼ» δίνει μιὰ παράσταση ὁ παλιὸς καλλιτέχνης κ. Δ. Βερώνη. Τὸ πρῶτο μέρος τῆς βραδειᾶς τὸ κρατάει *«Ἡ Μοσχομάγκα τῶν Παρισίων»* τοῦ Πὼλ νιὲ Κὼκ. Θὰ ντεμπουτάρει στὸ ἔργο ἡ μικρούλα Σοφία Βερώνη ποὺ λένε πολλὰ καλὰ γιὰ τὸ ταλέντο της. Τὸ δεύτερο μέρος εἶναι ἕνας κωμικὸς μονόλογος *«ἡ Γυναίκα κι' ὁ Διάβολος»*, ἀπ' τὴν ἴδια μικρούλα καλλιτέχνισσα, καὶ τὸ τρίτο μέρος μιὰ μονόπραχτη ξεκαρδιστικὴ κωμωδία μὲ τὸν κ. Δημ. Βερώνη.

«Ἀλκαῖος»

Τὴν Τρίτη στὴν *οἰκογενειακὴ συγκέντρωση* παίζεται γιὰ πρώτη καὶ γιὰ τελευταία φορὰ ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος τοῦ «Μαύρου διαμαντιοῦ», ποὖνε μιὰ ἀπ' τὶς πιὸ καλλιτεχνικὲς ταινίες ποὺ πέρασαν ἀπ' τὴ Μυτιλήνη.

«Σαπφὼ»

Ἀπὸ σήμερα ἐγκαθίσταται ἡ ὀρχήστρα τοῦ κ. Καρακάση στὴν αἴθουσα τῆς «Σαπφῶς». Θὰ παίζει τὸ βράδυ τἀπόδειπνο ἀπ' τὶς 9.30 κῦστερα, τὰ πιὸ διαλεχτὰ κομμάτια τοῦ ρεπερτορίου της. Ἔργα ποὺ παίζει ἡ «Σαπφὼ» μές τὴ βδομάδα: «Τὰ 6 χαρτιὰ τῆς Τράπουλας» ἡ «Βασίλισσα τῶν Διαμαντιῶν» καὶ ἡ περίφημη «Ἀρχόντισσα τοῦ Κόσμου» ποὺ ἔφτασε ἐπὶ τέλους.

Ὁ Ἰατρὸς
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ
σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων**, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του **ἀντικρυ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	Δρχ.	100
Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ	Δολλ.	4
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερλ.	1

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρομὲς τἀνάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουν τὴ χρονιάτικη συνδρομή τους, πέρνουν δωρεὰν κάθε λογοτεχνικὴ ἔκδοση ποὺ θὰ κάνει ἡ φημερίδα μέσ τὸ χρόνο.

Γιὰ τὶς ρεκλάμες ἰδιαίτερες συμφωνίες.

Τὸ φύλλο δραχμὴ μία

Η ΕΝΩΣΗ ΘΑ ΜΑΣ ΣΩΣΗ

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ μὲ τὴν ἐγκύκλιό της σηκώθηκε μπροστὰ στὰ μάτια ὅλων τῶν ἐφέδρων τοῦ νησιοῦ στὸ ἐπίπεδο ποὺ τῆς ἁρμόζει. Ἡ ἀποχή της ἀπ' τὶς κάλπες τὴν κάνει ἕνα ψυχρὸν καὶ ἀδέκαστον κριτὴ τῶν ὑποψηφίων ποὺ θὰ γυρέψουν τὸ χρίσμα τῶν ἐφέδρων. Γιαὐτὸ ὅλοι οἱ ΣΕΣ πρέπει νὰ καταλάβουν καλὰ πὼς κάθε ὑπόνοια ποὺ θὰ θελήσουν διάφοροι ἐπιτήδιοι ἐχθροὶ τῶν ἐφέδρων νὰ ρίξουν ἀνάμεσό τους, πὼς ὑπάρχουν τάχα μέσα στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἄνθρωποι ποὺ φροντίζουν γιὰ σκοποὺς ἰδιοτελεῖς νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπ' τὴν περίσταση, εἶναι κακόβουλη καὶ σκόπιμη. ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΟΛΥΤΕΥΘΕΙ. Ἔχουνε ἄλλως τε ὑπογράψει ὅλοι τους πρωτόκολλα ποὺ μποροῦν ν' ἀποστομώσουν κάθε ὕπουλη διάδοση. Οἱ ἔφεδροι δὲ γλίφτουν τὶς ὑπογραφές του.. Τὰ πρωτόκολλα αὐτὰ θὰ τὰ δημοσιέψουμε στὸ ἄλλο φύλλο μας. Τὸ ἐπεισόδιο ποὺ ἔκαιε τὴν «Καμπάνα» μὲ δυνατὴ ὀδύνη νὰ ψέξει τὸ συνάδελφο Ἀμμανίτη πὼς μιλησε στοὺς πρόσφυγε. Ἐφέδρους μὲ πνεῦμα προεκλογικό, διευκρινίσθη στὴν τελευταία Συνεδρίαση τῶν Συμβούλων. Ὁ συνάδελφος Ἀμμανίτης ***διέψευσε κατηγορηματικὰ*** τοὺς ἀκροατάς του ποὺ μᾶς ἔφεραν ἀπὸ παρενόηση τὴν περικοπὴ ποὺ μιλοῦσε τάχα γιὰ ἀτομική του ὑποψηφιότητα, κἔτσι σήμερα ἡ «Καμπάνα» σφίγγει θερμὰ τὸ χέρι τοῦ παλιοῦ συναγωνιστή της στὴν κοινή μας ὑπόθεση, ποὺ τόσο πολύτιμες ὑπηρεσίες πρόσφερε στὸν ΣΕΣ μὲ τὴν ἀκούραστη κ' ἔνθουσιώδικη δουλειά του. Ἡ «Καμπάνα» δηλώνει πὼς μοναχὰ ἀπὸ τὴν ἰδέα πὼς μπορούσαμε νὰ δώσουμε ὅπλα στοὺς ὀχτρούς τῶν ΣΕΣ ὁρμήθηκε νὰ ψέξει ἕνα μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ χαίρει ποὺ ὅλοι οἱ Σύμβουλοι ἀποδείχτηκαν ὥς τὸ τέλος τόσο τίμιοι τόσο ἀνοπισθόβουλοι καὶ τόσο περήφανοι.

Ἡ Ἕνωση φέρνει τὴ δύναμη.

Η ΕΓΚΥΚΛΙΟ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΜΑΣ

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Σ. Ε. Σ. ἔστειλει στοὺς Συνδέσμους τῶν χωριῶν ἐγκύκλιο γιὰ τὶς ἐκλογές. Οἱ ἔφεδροι ἂς τὴν προσέξουνε καλὰ καλὰ κι' ἂς κινηθοῦνε σύντομα. Ἂν ἔχουνε κανέναν γιὰ τὰ ὑποδείξουνε ὡς ἱκανὸ γιὰ νὰ μπεῖ στὸν κατάλογο τῶν ὑποψηφίων ἐφέδρων βουλευτῶν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς; ἂς τὸν ὑποδείξουνε ὅσο μποροῦνε σύντομα. Ἐδῶ τὶς θέλουμε τὶς Ἐπιτροπὲς, τῶν χωριῶν. Αὐτὲς θὰ κινήσουνε τὶς μάζες, αὐτὲς θὰ «ἐκφράσουνε» τοὺς ἐφέδρους μας. Ὅλοι ἂς βάλουνε καλὰ μὲς τὸ μυαλό τους πὼς κρίνεται ἡ τύχη τοῦ Κράτους μας, τοῦ νησιοῦ μας καὶ τῆς τάξης μας ἰδιαιτέρως. Θὰ βοηθήσουμε τὴν Ἐπανάσταση στὴν ἀνόρθωση ποὺ πολεμᾶ νὰ κάνει, ἂν ὅλοι οἱ Λέσβιοι ψηφίσουμε γιὰ ἀντιπροσώπους μας ἀνθρώπους τίμιους ἱκανοὺς καὶ ἴσιους. Χαρακτῆρες, ὄχι «χρυσοφετλῆδες» οὔτε «καταφερτζῆδες». Νιόμπρους ἐπαναστάτες κι ὄχι λαστιχένιους καὶ «ναὶ μὲν ἀλλ' ἐν τούτοις . . . » Ἐμεῖς πάλι οἱ ἔφεδροι γιὰ νὰ σώσουμε τὴν τάξη μας θὰ ψηφίσουμε μονάχα ὅσους χρίσει ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ μὲ τὴν ἔγκριση τῶν μεγάλων Κέντρων τῆς ὑπαίθρου, κι' ὅσους προτείνουν τὰ χωριὰ μὲ τὴν ἔγκριση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆ. Ἂς ἔχουν ὑπ' ὄψει μονάχα τὰ χωριὰ νὰ μὴν προτείνουν γιὰ βουλευτὴ ***κανέναν ἀπ' ὅσους ἀποτελοῦμε τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπή,*** γιατὶ ὅπως τοὺς λέει καὶ ἡ Ἐγκύκλιος, ἡ πρόταση θὰ ἀπορριφθεῖ. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφάσισε νὰ μείνει ἀμέτοχη γιὰ νὰ μπορεῖ νἀντικρίζει ἄφοβα κάθε ἀντίδραση, κάθε ἀγώνα τῶν ὀχτρῶν μας γιὰ νὰ μᾶς διασπάσουν, κάθε κατηγόρια τῶν φαύλων πὼς ἐργαζόμαστε γιὰ βουλευτηλίκι κι ὄχι γιὰ τὸ κοινὸ καλό.

ΣΥΠΝΗΤΟΥΡΙΑ!

Ἴσαμε προχθὲς ἀκόμα ὁ κ. Παρίτσης καὶ ἡ Τρομπέτα του βαστούσανε γερὰ κλειστὲς, διπλομανταλωμένες τὶς πόρτες τους γιὰ κάθε τι ποὺ ἀφοροῦσε τοὺς ΣΕΣ, τὸ κόσμο τὸν ἐφεδρικό, τὴν κίνησή του, τὴν ὀργάνωσή του, τὴ ζωή του, τὰ συμφέροντά του, τὶς ἀνάγκες του, τὶς προσπάθειές του γιὰ νὰ δημιουργήσει ὅτι νόμιμο καὶ καλό. Τὴν ἐποχὴ ποὺ οἱ ἐφεδρικὲ; ὀργάνωσες ἐπάλεβαν νὰ πραγματώσουνε τοὺς πολιτιστικοὺς καὶ ὁλότελα ἀνθρωπιστικοὺς σκοπούς των ἐβγῆκεν ἡ Τρομπέτα του καὶ στριγγολάλησε στὸν κόσμο πὼς εἶχανε Συμβούλιο Κωνσταντινικό, πὼς ἤτανε τραμπούκοι, φασιστάδες, κιἄλλα τέτοια.

Προχτὲς, μόλις κάτι χαμπέρια ἐσπάρηκαν ὁλόγυρα πὼς ὁ κ. αὐτὸς ὁ ὑποψήφιος ἀπόμεινε σὰν τὴ Μωρὴ Παρθένα ὄξω ἀπτὸ Νυμφώνα τὸν ἐκλογικό, οἱ πόρτες διάπλατες ἀνοίξανε οἱ διπλομανταλωμένες, τὰ δημοσιεύματα τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΣΕΣ ἐμπήκανε μὲ τρίσιηλα, τετράστηλα καὶ μὲ πελώρια κεφαλαῖα γράμματα σὲ περίβλεπτη θέση τῆς «Σάλπιγγας» (ἄλλη φορὰ γιὰ νὰ περαστεῖ μιὰ τέτοια καταχώρηση τοῦ Συνδέσμου, χρειάστηκε νὰ βγεῖ στὴ μέση κι' ὁ Νόμος περὶ Τύπου καὶ πάλι δίχως ἀποτέλεσμα) κι' ἀμέσως σχεδὸν ὁ ἐρίφης ἐτσακίστηκε ἀπὸ τὸν ὄψιμο ζῆλο ποὺ τὸν καταπῆρε νὰ ὑποστηρίζει τὰ ἐφεδρικά. Ἔτσι τὸ πρῶτο φύλλο τῆς ***καινούργιας αὐτῆς πολιτικῆς*** τοῦ πονηροῦ ψηφοθήρα μᾶς ντεμπουτάρισε σχεδὸν ἀποκλειστικὰ ἀσχολούμενο μὲ τά.... δίκαια τῶν ἐφέδρων.

— Ἐλάτε τραγιὰ τοῦ Σαγγάριου ψηφίστε με!

Μπᾶ; καὶ τοὺς πήρατε τοὺ; ἐφέδρους γιὰ ἀποτελειωμένους ἠλίθιους κ. Παρίτση, γιὰ νὰ τοὺς σαλαγήσετε πρὸς τὴν κάλπη σας;

Ἔφεδροι! Κρατῆστε τὸ βέβηλο μακρυὰ! Κρατῆστε μακρυά σας τὸν ἐκπορνευτὴ τῆς πολιτικῆς! Γυρνᾶτε τὴ ράχη σας στὰ γλυκοχαμόγελα μοῦτρα του, καὶ σὰν ἔρθει ἡ Μέρα τῆς Κρίσεως, σώσετε τὴ Μυτιλήνη σας ἀπ' τἀρπαχτικὰ νύχια τοῦ Μαϊτιανοῦ!

ΤΣΟΡΜΠΑΤΖΙΔΕΣ ΚΑΙ ΣΑΛΤΑΝΑΤΙΑ

Παρ' ὅλες τὶς διαταγὲς τοῦ Ἀρχηγοῦ Παρ' ὅλες τὶς συστάσεις τῆς Ἐπανάστασης. Παρ' ὅλη τὴν πίεση τῆς λογικῆς καὶ τὶς ὑποχρεώσεις τῆς εὐγνωμοσύνης ποὺ δένουν τοὺς ἀστράτευτους πολίτες πρὸς τοὺς πολεμιστὲς, ἡ Γεωργικὴ Ἐπιτροπὴ Μυτιλήνης δὲν ἐννοεῖ νὰ πολιτευθεῖ «Ἐπαναστατικά». Κιἄλλη φορὰ γράψαμε γιὰ τὸ φαυλοκρατικό της φέρσιμο ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους, ποὺ δὲν τοὺς λογαριάζουνε καθόλου σὰν πρόκειται νὰ κάνουνε διορισμοὺς ἀγροφυλάκων, ὅπως αὐτὲς τὶς μέρες ἔγινε πάλι μὲ τὸ διορισμὸ τοῦ ἀρχιαγροφύλακα. Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἀνάγκη νὰ παρουσιάζεται ὁ ΣΕΣ φιλώντας πόδιὲς κοτζαμπασίδικες, ὅπως ἴσως θέλουν νὰ γίνεται οἱ διάφοροι τσορμπατζῆδες, ποὺ δὲν ξέχασαν ἀκόμα τὰ ἀρχαῖα «σαλτανάτια» ποὺ ἀπολάμβαναν μόνο καὶ μοναχὰ γιατὶ διέθεταν πολὺ «λάδ'» καὶ τίποτ' ἄλλο. Τὸ Κέντρο μας ἂς καταγγείλει τὴν πράξη στὴν Ἐπανάσταση· κιἂς φροντίσει γιὰ τὸ συμφέρο τῶν ἄεργων πολεμιστῶν μας μὲ τὴ δύναμη τοῦ κύρους του.

«ΠΑΜΕ ΠΑΣΣΟ»

Στοὺς »πολλοὺς ἐφέδρους» τοῦ κ. Παρίτση καὶ στὸν ἕναν «ἔφεδρον» τοῦ Μεταξοσκώληκα ἀντοῦμε: Ὑπάρχει, ἐδῶ καὶ πολλοὶ μῆνες, μιὰ τεράστια ὀργάνωση τῶν ἐφέδρων Λέσβου. Οἱ ΣΕΣ. Δὲν τὸ μάθανε τόσον καιρὸ; τοὺς τὸ ἀναγγέλλουμε. Ἂς πᾶνε λοιπὸν ἐκεῖ νὰ ἐγγραφοῦνε μέλη, καὶ νὰ δουλέψουνε γιὰ τὸ κοινό μας συμφέρο. Θἀκούσουμε τὶς ἀπόψεις τους καὶ θὰ δοῦμε τὴ δουλειά τους καὶ τὴν πίστη τους. Προπάντων θὰ δοῦμε τὴν ὑπογραφή τους. Πρῶτο πιστοποιητικὸ ἑνὸς καλοῦ καὶ τίμιου ἔφεδρου εἶναι νὰ μὴν κρύβεται, νὰ μὴν ἀνωνυμογραφεῖ καὶ νὰ μὴν τρέμει τὴν ἀλήθεια. Ἐκτὸς ἂν οἱ «πολλοὶ ἔφεδροι» εἶναι ὁ κ. Παρίτσης ποὔχει καὶ τὰ μετάλλεια τοῦ 12 καὶ 13, καὶ ὁ «ἕνας ἔφεδρος» εἶναι ὁ Αυκόπουλος ὁ Ἀνυπόστατος. Ὁπότε . . . «πᾶμε πάσσο» ὅπως θἄλεγε καὶ ὁ κ. Βάλλης.

ΔΟΥΛΙΑ, ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ ΚΑΙ ΠΙΣΤΗ

Συγχαίρουμε θερμὰ τοὺς ἐφήβους ποὺ ἀνέλαβαν νὰ ξαναδώσουνε στὴ Μυτιλήνη μας τὴν ἀθλητικὴ ζωὴ ποὺ τόσα χρόνια τῆς λείπει. Οἱ πολέμοι ποὺ κρατούσανε τὰ παλληκάρια μας σὲ ἄλλους ἀγῶνες σκληροὺς καὶ ἐξαντλητικοὺς, τέλειωσαν εὐτυχῶς. Ἦτανε καιρὸς πιὰ ὁ τόπος μας ποὺ μὲ τόση περηφάνεια μπορεῖ νὰ σταθεῖ κοντὰ στὰ πιὸ πολιτισμένα τμήματα τῆς Ἑλλάδας γιὰ ὅλες τὶς ἄλλες ὡραῖες ἐκδηλώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, νὰ ξαναρχίζει νὰ σκέφτεται τὴν ἀρχαία παράδοση τοῦ «Καλοῦ σώματος». Οἱ νέοι μας ἂς προχωρήσουν θαρραλέοι. Ἔχουν μαζύ τους ὅλους τοὺς προοδευτικοὺς κι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀγαποῦνε τὰ καλὰ καὶ τὰ ὡραῖα. Ἡ ὄμορφη καὶ ἰσορροπημένη ψυχὴ κατοικεῖ μέσα στὰ ὄμορφα τὰ γερὰ καὶ καλοφκιασμένα κορμιά.

Τὄπανε αὐτὸ ἐκεῖνοι ποὺ ἔνιωσαν καλύτερ' ἀπ' ὅλους τὴν «ἀνάγκη τῆς ὀμορφιᾶς». Ἐμπρὸς λοιπόν. Δουλειὰ, κ' ἐνθουσιασμὸς καὶ πίστη. Ὅπου ὑπάρχουν αὐτὰ, ὅλα κατορθώνονται.

ΧΑΙΡΟΥΜΕ!

Χαίρουμε ποὺ ἀποσοβήθηκε τὸ ἄρπαγμα τῆς προσφυγικῆς περιουσίας τοῦ Κουφοῦ ἀπ' τὸν ἐπιτήδειο ἄρχοντα πρόσφυγα. Χαίρουμε ποὺ ἡ «Προσφυγικὴ Φωνὴ» πῆρε χαμπάρι γιὰ τὴν ὑπόθεση κ' ἔγραψε. Χαίρουμε ποὺ κ' ἡ φρόνιμη «Σάλπιγγα» τἀποφάσισε κ' ἔγραψε. Χαίρουμε ποὺ κι' ὁ φίλος μας Ἀθανάσης δηλώνει πὼς ὅλη ἡ φασαρία τῆς «Φωνῆς;» του δὲν ἔχει σχέσεις μὲ τὸ βαρέλι τῆς ἐκλογῆς παλαμίδας. Ὅλα αὐτὰ εἶναι γενναῖες καὶ ἀποφασιστικὲς χειρονομίες. Καὶ τὶς χειροκροτοῦμε μὲνθουσιασμό.

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον ἐν Ἀθήναις

Ἀριθ. Πρωτ. 401

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1923.

Πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Ἐνταῦθα.

Κύριε Διοικητά,

Ἡ Ἕνωσις τῶν Ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, ἀναλαβοῦσα μετὰ θέρμης καὶ ζέσεως τὸν δίκαιον καὶ ἱερὸν ἀγῶνα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀληθινῶν πολεμιστῶν, μεταξὺ τῶν πρώτων ἀπεφάσισε νὰ ἀποταθῇ πρὸς Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐν προκειμένῳ ἀρωγὴν καὶ ἐνίσχυσίν της, ἀναχωρούσα ἀπὸ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἤθελε γίνει εὐμενῶς ἀκουστὴ καὶ ὅτι αἱ ἀντιλήψεις της ἤθελον υἱοθετηθῆ. Δυστυχῶς ὅμως παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα, ἡ ὑποδοχὴ ἧς ἐτύχομεν ἐκ μέρους ὑμῶν ὑπῆρξε ψυχροτάτη, καθ' ὅσον πρὸ ἡμερῶν τὰ ἐπισκεφθέντα ὑμᾶς μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συνήντησαν παγερὰν ἀδιαφορίαν πρὸς τὸ Σῶμα τῶν Ἐφέδρων καὶ ἤκουσαν μερικὰς ἀορίστους ὑποσχέσεις ὅλως Ἀκαδημαϊκῆς ἀξίας, σήμερον δὲ ἀπεφύγετε καὶ νὰ δεχθῆτε καὶ τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Τὰ περιστατικὰ ταῦτα ἀναγκάζουν ὑμᾶς ἀμυνομένους, ὑπὲρ τοῦ δικαίου νὰ σᾶς ἀναπτύξωμεν ἐγγράφως τὰς ἀπόψεις μας καὶ νὰ διαμαρτυρηθῶμεν μὲ ὅλας μας τὰς δυνάμεις ἐναντίον τῶν ἀντιλήψεων τὰς ὁποίας εὕρομεν κρατούσας ἐν τῇ Διοικήσει τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ πιστωτικοῦ ἱδρύματος, ἔχοντος πολυτέλειαν καὶ ἐμφανίσεως καὶ προσωπικοῦ, τοῦ προσκτησαμένου ἀμύθητα κέρδη διαρκούσης τῆς πολεμικῆς περιόδου καὶ δυναμένου κάλλιστα νὰ παράσχῃ ἀποτελεσματικὴν τὴν συνδρομήν του εἰς τοὺς δεινοπαθοῦντας Ἐφέδρους.

Μήπως ἐθεωρήθημεν ὡς ἐπιδρομεῖς ἢ ὡς ἄνθρωποι ἐπιζητοῦντες κοινωνικὰς ἀνατροπάς; Μήπως ἐζητήσαμεν πράγματα ὑπερβολικὰ καὶ προσεπαθήσαμεν νὰ εἰσαγάγωμεν κενὰ δαιμόνια; Μυριάκις ὄχι.

Ζητοῦμεν νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐθυσίαζον τὰ πάντα καὶ ἐκακουχοῦντο καὶ διεκινδύνευον τὴν ζωήν των καὶ προέτασσαν τὰ στήθη των ἐναντίον τοῦ προαιωνίου ἐχθροῦ, καθ' ὃν χρόνον οἱ χρυσοκάνθαροι τῶν πόλεων ἐθησαύριζον καὶ ἐπλούτιζον.

Κύριε Διοικητά,

Ἔχετε ὑποχρέωσιν νὰ ἀναλογισθεῖτε ὅτι, ἂν δὲν ὑπάρχουν μέχρι σήμερον γραπτοὶ νόμοι ὑποχρεοῦντες τὰς Τραπέζας εἰς μέριμναν ὑπὲρ τῶν ἐφέδρων, ὑπάρχουσιν ὅμως οἱ Ἄγραφοι Νόμοι, οἱ ἐκπηγάζοντες ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν ἔννοιαν τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τὰς ἐπιταγὰς τῶν ὁποίων οὐδεὶς δύναται ἐν συνειδήσει, νὰ παρίδῃ καὶ νὰ περιφρονήσῃ. Ἔχετε ὑποχρέωσιν νὰ ἀναλογισθῆτε ὅτι τὰ πολυτελῆ καὶ ἐπιβλητικὰ μέγαρα τῶν πεντακοσιομεδίμνων μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἔχουσι θεμελιωθῆ ἐπάνω εἰς τὰς σάρκας τῶν φονευθέντων συναδέλφων μας. Ἔχετε ὑποχρέωσιν νὰ ἀναλογισθῆτε ὅτι τὰ ἐρυθρὰ στίγματα τὰ ὁποῖα φέρουσι τὰ χιλιόδραχμα τῶν ἀξιοτίμων κ. κ, μετόχων εἶνε σταγόνες ἀπὸ τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον ἀφειδῶς καὶ ἀφθόνως ἐχύσαμεν ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαετίαν, εἰς τὰ διάφορα κορφοβούνια, εἰς τὸς διαφόρους φάραγγας καὶ εἰς τὰς διαφόρους Ἠπείρους. Ἡμεῖς μὲ τὸ αἷμά μας, μὲ τοὺς ἀγῶνας, μὲ τὰς θυσίας μας, μὲ τὴν αὐταπάρνησίν μας, μὲ τὸν ἀνιδιτελῆ μας ἐνθουσιασμόν, προασπίσαμεν οὐ μόνον τὴν πατρίδα, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἑλληνικοὺς οἰκονομικοὺς ὀργανισμοὺς καὶ ἰδιαίτατα τὴν Τράπεζάν σας, ἥτις ἐφ' ἡμῶν ἐστηρίχθη δι' ἡμῶν ἐξελίχθη καὶ διὰ τῶν κόπων καὶ μόχθων μας ἐσχημάτισε τὴν κολοσσιαίαν περιουσίαν της.

Δὲν ἔχομεν λοιπὸν ἡμεῖς τὸ δικαίωμα κἂν νὰ μᾶς παράσχητε τὰ μέσα τῆς ζωῆς; Δὲν ζητοῦμεν ἀργομισθίας, ζητοῦμεν νὰ ζήσωμεν ἐργαζόμενοι, ζητοῦμεν νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ δίκαιόν μας, ζητοῦμεν νὰ παύσητε φιλοξενοῦντες εἰς τοὺς κόλπους σας καὶ δημιουργοῦντες τοὺς ἀστρατεύτους καὶ φυγοπολέμους, οἵτινες ἐν οἰκονομικῇ ἀνέσει διατελοῦντες, μᾶς μυκτηριζουν καὶ μᾶς ἐλεεινολογοῦν, διότι εὐθυσιασμεν εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατριδος τὴν ἄνεσίν μας, τὴν ἡσυχίαν μας, τὴν ζωήν μας, καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀποκατάστασιν μας. Εἶναι δυνατὸν ἐκ μέρους ὑμῶν κ. Διοικητά νὰ ὑιοθετηθῶσιν ἀντιλήψεις ἐναντίον τοῦ ἱεροῦ ἐφεδρικοῦ ἀγῶνος, ἐναντιον τοῦ τιμίου ἐφεδρικοῦ κόσμου, ὅστις στερεῖται τῶν πάντων, πεινᾷ, ἀντιμετωπίζει ἄοπλος τὸ ἀμείλικτον προβλημα τῆς ζωῆς καὶ περιφέρει τὸν δίσκον τῆς ἐπαιτειας πρὸς πᾶσας τὰς διευθύνσεις; Δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν τοῦτο. Τὸ ἐπίσημον Κράτος, καίτοι μὴ ἀνθοῦν οἰκονομικῶς, καίτοι περισπώμενον ἀπὸ μυρίας ἀσχολίας καὶ δαπάνας καταβάλει πᾶσαν μέριμναν, ὅπως συντρέξει τὸν ἀγῶνα μας τὸν ὁποῖον ἐνεκολπώθη καὶ τοῦ ὁποίου τὴν δικαίαν βάσιν ἀμέσως ἀνεγνώρισεν. Εἶναι δυνατον νὰ καθυστερήσετε σεῖς; Δὲν θέλομεν νὰ το παραδεχθῶμεν καὶ ἀπὸ τῆς ἀντιλήψεως ταύτης ἀναχωροῦντες ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἀπαντῶντες εἰς τὸ σημερινόν μας ὑπόμνημα θὰ μᾶς ἀποδείξητε ὅτι ἐκρίναμεν οὐχὶ ὀρθῶς καὶ θὰ μᾶς γνωστοποιήσητε ὅτι εἰς τὴν συνείδησιν σας ἔσχε βαθυτάτην ἀπήχησιν ἡ φωνὴ τοῦ εἰλικρινοῦς καὶ δικαίου πόνου μας.

Ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι οὐ μόνον θὰ ἀποδεχθῆτε ἀσμένως τὰ εὐεργετικὰ ὑπὲρ τῶν ἐφέδρων Νομοθετήματα, ἅτινα ὑπεβάλομεν εἰς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, εἰς ἃ σημεῖα ἀφορῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ σήμερον θὰ σπεύσητε νὰ ἀποδείξητε τὸ ἐνδιαφέρον σας ἐμπράκτως, προβαίνοντες εἰς διορισμὸν εὐαρίθμων ἐφέδρων.

Ἀναμένομεν τὴν ἀπάντησίν σας, ἵνα γνωστοποιήσωμεν ταύτην εἰς τὸν ἀγωνιῶντα ἐφεδρικὸν κόσμον ὅστις ἐκεῖθεν θὰ κρίνῃ ἐὰν οἱ ἀγῶνες του ἀνεγνωρίσθησαν ἀκριβῶς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ὁποίους ἐπροστάτευσεν, ἢ ἂν διατελεῖ ἐν διωγμῷ ἐκ μέρους ὑμῶν.

Μὲ ἀκραδαντον πεποίθησιν ὅτι ἐντὸς δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν θὰ σπεύσωμεν νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν, καθ' ὅσον θὰ ἔχῃ ἐκδηλωθῆ ἐκ μέρους ὑμῶν ἡ ἐμπράγματος ἀναγνώρισις τοῦ δικαίου μας.

Διατελοῦμεν ὑμέτεροι.

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν

Ὅσοι θέλουν δουλειὰ

Ὅσοι ἔφεδροι ἐργάτες θέλουνε νὰ πιάσουνε δουλειὰ στοὺς δρόμους, ἂς περνοῦν ἀπ' τὰ γραφεῖα μας γιὰ νὰ τοὺς στέλνουμε ὁλοῖσα στὸν ἐργολάβο.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΖΕΛΑΪΔΗΣ

Χειροῦργος Ὀδοντοϊατρὸς

Μυτιληναῖος ἐπιστήμων ἔφεδρος

ἐσχάτως ἀπολυθεὶς ἀνθυπίατρος ὀδοντοϊατρὸς, τελειόφοιτος τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἀσηψία. Τελεία ἐφαρμογή. Θεραπεία τελειωτική. Τοπικὴ ἀναισθησία δι' ἐνέσεως δι' ἀπολύτως ἀνώδυνον ἐξαγωγὴν ὀδόντων. Δέχεται 9—12 τὸ πρωῒ καὶ 4—7 τὸ ἀπόγευμα.

Ὀδοντοϊατρεῖον εἰς Συνοικίαν Χαβιαρτζῆ.

Τὸ Ἐργοστάσιον

Μ. ΚΑΡΔΑΣΟΥ & Σ[ΙΑ]

Ἐκυκλοφόρησε τὰ Σιγαρέττα

ΑΣΤΡΟΝ ΑΣΤΡΟΝ **ΑΣΤΡΟΝ** ΑΣΤΡΟΝ ΑΣΤΡΟΝ

Μὲ νέα κυτία καὶ ἀπὸ ἔξοχον χαρμάνι καὶ γίνονται ἀνόρπαστα

μὲ ΔΡΑΧ. 3.50

(πακέττα)

ΚΑΠΝΑ Δρ. 2.50

Δοκιμάσετε καὶ παραβάλλετε.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΠΑΡΑΜΙΛΗΜΑ

Ἀπόψε ποὺ ἠάρρωστεια μὲ σπαράζει
Πάνου στῆς ξένης γῆς τὸ κρύο χῶμα,
Πετιέται ὀρθὴ ἡ ψυχή μου καὶ κραβγάζει :
Δὲν εἶνε ἡ ὥρα νὰ πεθάνω ἀκόμα
Κι' οὔτε κι' ὁ τάφος ὅπου μοῦ ταιριάζει.
Μακρυά, μακρυὰ ἀπ' τὸ δικό μου τ' ὄμμα
Ἡ ψέφτική τους δόξα π' ἀλαλάζει
Σκοπούς βραχνοὺς μὲ τ' ἄσκημό της στόμα.
Ματοβαμμένα τρέπαια ἐγὼ σιμά μου
Δὲ θέλω μὲς τῆς γῆς τὰ κρύα τὰ βάθη·
Ἐνὸς βασιλικοῦ κλωνὶ καὶ δυὸ ἄθη
Δακρυοβρεμμένα ἂς εἶνε ἡ συντροφιά μου.
Κι' οὔτε στερνὸ ἄκουσμα θέλω τὴ δ.άνα,
Φτάνει με τοῦ χωριοῦ μας ἡ Καμπάνα.

Μέτωπο 1920 Κ. ΜΑΚΙΣΤΟΣ

ΕΡΡΙΚΟΥ ΧΑΪΝΕ

GERMANIA

(Ἀπόσπασμα)

Μιὰ ψιλὴ βελονισστὴ καὶ κρύα βροχοῦλα πέφτει. Τἄλογα σαλαγοῦνε μελαγχολικὰ τὶς οὐρὲς καὶ ποδοβολᾶνε στὴ λάσπη καὶ δρώνουν. Ὁ ἁμαξᾶς τραγουδεῖ μὲ τὴν τρομπέτα του. Ἕνας παλιὸς γνώριμος σκοπός: «Τρεῖς καβαλλαροί, φέβγουν ἀπτὴ χώρα». Μέσ' τὴν ψυχή μου οἱ εἰκόνες συγχύζουνται σὰ νὰ τὶς σκεπάζει μιὰν ἄχνα. Νύσταξα κι' ἀποκοιμήθηκα καὶ νὰ δεῖς! ἕνα ὄνειρο ποὺ εἶδα στὸ τέλος: σὰ νὰ βρέθηκα πάνω σ' ἕνα ἐξαίσιο βουνό, κοντὰ στὸν ἀφτοκράτορα Βαρβαρούσα. Δὲν καθότανε πιὰ στὴν πέτρινη πολυθρόνα του, κοντὰ στὸ πέτρινο τροπέζι, σὰν ἄγαλμα πέτρινο. Δὲν εἶχε πιὰ κεῖνα τὰ σεβάσμια μοῦτρα ποὺ τοῦ ζωγραφίζουνε κάθε φορά. Γυρίζομε μαζὶ τὶς σάλες κουβεντιάζοντας σὰ φίλοι παλιοί. Μοῦ ἔδειχνε μὲ ἀφταρέσκεια ἀρχσιολόγου, τοὺς θησαυροὺς καὶ τὰ περιεργήματα τοῦ παλατιοῦ του.

Μέσα στὴ σάλα τῶν ἁρμάτων μοῦ ξήγησε μὲ τὶ τρόπο μεταχειρίζουταν μιὰ φορά τὸ ρόπαλο, καὶ ἔτριψε μὲ τὴ γοῦνα τοῦ πανωφοριοῦ του μερικὰ σπαθιὰ γιὰ νὰ βγάλει τὴ σκουριά τους. Πῆρε ἕνα φτερὸ παγωνιοῦ καὶ ξεσκόνισε ἕνα σωρὸ ἁρματωσιές, ἕνα σωρὸ περικεφαλαίες, ἕνα σωρὸ κάσκες λογχωτές, ἕνα σωρὸ δόρατα. Ξεσκόνισε ἀκόμα κοὶ τὴν παντιέρα καὶ μοῦ εἶπε: «Ὅτι μὲ κάνει καὶ περηφανέβουμαι πιότερο, εἶνε ποὺ ὁ σκόρος δὲν τὄφαγε ἀκόμα τὸ μετάξι καὶ τὸ ξύλο δὲν τὸ κούφαναν ἀκόμα τὰ σκουλίκια». Ὅταν πιὰ φτάξαμε στὴ σάλα ποὺ πολλὲς χιλιάδες πολεμιστάδων κοιμόντανε κατάχαμα στρωμένοι, καταρματωμένοι γιὰ τὸν πόλεμο, ὁ ἀνθρωπάκος μισοκλείνοντας τὸ μάτι μοῦ εἶπε μὲ ἕνα εἶδος παιδιάτικη χαρά. «— Ἐδῶ πρέπει νὰ μιλοῦμε κα. νὰ περπατοῦμε σιγά, γιὰ νὰ μὴν ξυπνήσουμε ἀφτὰ τὰ παληκάρια· νὸ, ἑκατὸ χρόνια πάλι πέρασαν, καὶ ἀκόμα σήμερα ἔχουμε εἰρήνη».

Ὕστερα ὁ ἀφτοκράτορας ζυγώνει σιγὰ σιγὰ τοὺς κοιμισμένους στρατιώτες καὶ σὲ καθενός τὴν τσέπη τρυπώνει ἀπὸ ἕνα δουκᾶτο. Ἐγὼ παρατηροῦσα γεμᾶτος ἀπορία μὰ τότε κεῖνος ἄρχισε νὰ μοῦ λέει χαμογελῶντας: «Δίνω καθενοῦς ἕνα δουκᾶτο γιὰ μισθό, κάθε ἑκατὸ χρόνια».

Μέσα στὴ σάλα ποὺ ὁλόρθα στὴ γραμμὴ στεκότανε τἄλογα σὲ μακρυὲς βουβὲς σειρὲς, ὁ ἀφτοκράτορας ἔκοψε τὰ χέρια του· φίνηκε πὼ, ἔνοιωθε μέσα του ξεχωριστὴ χαρά. Μετροῦσε ἕνα πρὸς ἕνα τἄλογα καὶ χάϊδεβε τὰ πλευρά τους. Μετροῦσε καὶ ξαναμετροῦσε τὰ χείλη του σιλέβινε βιαστικὰ κι' ἀνήσυχα. «Ἀκόμα δὲν ἤρταμε στὸ νούμερο ποὺ πρέπει, εἶνε στὸ τέλος, γεμᾶτος καϊμό.

Ἔχω ἅρματα πολλὰ καὶ στρατιῶτες, μὰ μοῦ λείπουνε ἄλογα. Ξαπόστειλα σὲ ὅλες εἰς μερικὲς, τσαμπάσηδες νὰ μάγορασουν τὰ καλήτερα ἄλογα· ὥς τώρα ἔχω πετύχει κάμποσα. Καρτερῶ ὅσο νὰ γιομίσει ὁ ἀριθμὸς κι' ὕστερα θὰ δόσω τράκο καὶ θὰ λεφτερόσω τὴν πατρίδα μου, τὸ Γερμανικό μου τὸ λαὸ ποὺ πάντα πιστὸς μὲ περιμένει».

Ἔτσι μίλησε ὁ ἀφτοκοάτορας, μὰ τότε ἔκραξα κι' γώ: «Δόσε φωτιὰ, παλιὲ ἀρκαντάση μου! Χτύπα γρήγορα, κι' ἂν δὲ σοῦ φιάνουνε τἄλογα, πάρε καὶ κάμποσα γαϊδούρια στὸν τόπο τους». Ὁ Κοκκινογένης μ' ἀποκρίθηκε μισογελῶντας. « Καμμιὰ βία! δὲν εἶνε χρεία νὰ βιαστοῦμε ὥς τόσο. Σὲ μιὰ μέρα δὲ χτίστηκεν ἡ Ρώμη. Ἡ καλὴ ἡ δουλειὰ θέλει καιρό. Ὅτι δὲν ἔρχεται σήμερα, ταχιὰ θὰν ἔρτει σίγουρα. Ἡ βαλανιδιὰ ἀγάλια ἀγάλια μεγαλώνει καὶ *ὅποιος τραβᾶ σιγὰ, τραβᾶ στὰ σίγουρα*, λέει ἕνας παλιὸς λόγος τῆς Ρωμαϊκῆς Βασιλείας. (Μετ. Θ. ΛΕΦΚΙΑ)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Διηγήματα τοῦ Τσέχωφ

Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Γανιάρη ἐξέδωσε ἕνα νέον ἀριστουργηματικὸν τόμο, ποὺ εἶναι ἀντάξιος μὲ τόσα ἄλλα ὑπέροχα ἔργα τῆς παγκόσμιας λογοτεχνίας ποὺ ἔχει χαρίσει στὸ Πανελλήνιο. Εἶναι τὰ διηγήματα τοῦ μεγάλου Ρώσσου συγγραφέα Τσέχωφ, μεταφρασμένα πολὺ ζωντανὰ στὴ γλῶσσα μας, κατ' εὐθεῖαν ἀπ' τὸ πρωτότυπο. Ἡ «Καμπάνα» τὸ συστήνει σ' ὅλους καὶ σ' ὅλες ποὺ ξέρουν νὰ χαροῦνε ἕνα ὡραῖο βιβλίο.

«Τὸ ἀσφαλτωμένο περιβόλι».—Εἶν' ἕνα δραματάκι τοῦ Δημήτρη Κυριακίδη, παρμένο ἀπ' τὴ φανταρίσικη ζωὴ τοῦ μετώπου, καὶ τὴ ζωὴ τῶν μετόπισθεν κουραμπιέδων. Πουλιέται στὸ βιβλιοπωλεῖο τοῦ κ. Αὐγερινοῦ.

Τὰς σφραγίδας σας ἀπὸ καουτσοὺκ στὸν ΜΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟ (Μπὰς φανάρ) Παράδοσις ἐντὸς εἰκοσιτετραώρου.

ΑΠΟΝΟΜΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Τὴν διεκπερίωσιν διὰ τὴν ἀναδρομικὴν καὶ ἐν γένει ἀπονομὴν συντάξεων εἰς τοὺς παθόντας ἐν στρ. ὑπηρεσίᾳ καὶ κριθέντας ἀνικάνους, ὡς καὶ τοὺς συγγενεῖς τῶν φονευθέντων ἢ θανόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, ἀναλαμβάνει τὸ γραφεῖον τῶν ἐφέδρων συναδέλφων δικηγόρων Δημητρίου Καλλιγιάννη καὶ Στυλ. Κρητικᾶ, ἔναντι ξυλαποθήκης Πετροπούλου, οἵτινες διαθέτουσι καὶ εἰδικὸν ἀντιπρόσωπον ἐν Ἀθήναις, διὰ τὸν ταχύτερον μόνιμον διακανονισμὸν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ καὶ τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Ι. ΜΑΝΩΛΑ

Ὁδὸς Ταχυδρομείου – Μυτιλήνη
Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ
Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ
Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Ἀδελφῶν Παντελῆ

Τὸ θαλαμηγὸν «ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ» τον. 2 χιλιάδων ἀναχωρεῖ τὴν Τετάρτην διὰ Λήμνον, Θεσ)νίκην, Βόλον, Πειραιᾶ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Πράκτωρ *Ε. Χριστοφίδου*
Πάροδος Τραπέζης Ἀθηνῶν

ΕΙΔΟΠΟΙΗΕΙΣ

Τὰ βενζινόπλοια τῶν Ἐφέδρων Ἀδελφῶν Γαληνοῦ «Σαπφὼ» καὶ «Θηρεσία» ἐκτελοῦν τακτικώτατα τὸ δρομολόγιον Μυτιλήνης, Πλωμαρίου, Βρησᾶς, Μεσοτόπου, Ἐρεσοῦ καὶ Σιγρίου.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

— ΔΙΟΝ. Ι. ΧΡΙΣΤΑΚΟΥ —

Ὁδὸς Πειραιῶς 1β (Ὁμόνοια)

Ἐν Ἀθήναις

Ἡ ἀρτιωτέρα καὶ ταχυτέρα κατάρτισις. Αἱ ἐμβριθέστεραι περιλήψεις καὶ τὰ εὐληπτότερα βοηθήματα. Κύκλος *3 μηνῶν* διπλωματικῶν ἐξετάσεων καὶ *μηνιαῖος* τμηματικῶν.

Δίδακτρα συγκαταβατικά. 6—10

παμε πὼς πολὺ σωστὰ, πὼς ἀληθινὰ ἔτσι λέει ὁ Νόμος· νὰ γιατρεφτεῖ πρῶτα κῦστερα νὰ τὸν τουφεκίσουνε. Πὼς ἀλλοιῶς δὲν μποροῦσε νὰ γίνει, ἀφοῦ τὸ λέει ὁ Νόμος. Σὰν πέρασε λίγη ὥρα ἀνοίχτηκε ἕνας διόδρομος ἀνάμεσα στὸ φανταρόκοσμο ποὺ φλυαροῦσε καὶ βγήκανε ἀπ' τὴν ἐκκλησιὰ οἱ Στρατοδίκες. Περάσανε ἀνάμεσό μας ἕνας ἕνας ἀμίλητοι, αὐστηροὶ καὶ δρωμένοι. Πίσω πίσω βγῆκε κιὸ πρόεδρος. Ἦτανε ὁ Συντ.γματάρχης τοῦ Τρίτου. Τὸν θυμᾶσαι ἐκεῖνο τὸν κοντόπαχο ἀξιωματικὸ ποὺ κόθονταν στὸ Κιόσκι μὲ τὴν ὀδύνατη γυναίκα του καὶ τὸ κίτρινο ἄσκημο κοριτσάκι; Ἐκεῖνον ποὺ τιμώρησε μιὰ φορὰ τὴ φοράδα του μὲ «δεκαήμερο περιορισμὸ» ἐπειδὴ τὸν ἔριξε χάμου, κ' ἐφάρμοζε τὴν πειθαρχεία καὶ στὴ γυναίκα του καὶ στὸ μωρό του; Ὁ ὑπερέτης του ἔβγαλε καὶ τὴν ἀφλογὴ πὼς ἄφισε κάποτε τρεῖς μέρες ἀπότιστη μιὰ τριαταφυλλιὰ τῆς αὐλῆς του, ἐπειδὴ σκάλωσε σ' ἕνα κεντίδι τῆς ἡ μεταξωτὴ ρόμπα τῆς κυρᾶς του καὶ σκίστηκε. Ἡ διάδοση μπορεῖ νὰ τανε ὑπερβολικιὰ μὰ ἡ φανταριὰ γελοῦσε μέρες μὲ δαύτη. Ὁ ἄθρωπος αὐτὸς εἶναι πολὺ σκληρός. Λένε πὼς στὴ Σάμο, ποὺ ἤτανε κάποτες Στρατιωτικὸς Διοικητὴς, ξεπλάνεψε μιὰ κόρη, μιὰ δασκάλα, τὴ ντρόπιασε, καὶ τὸ κορίτσι κρεμάστηκε κοτόπι μ' ἕνα σκοινί. Αὐτὸς ἤτανε ὁ Πρόεδρος, κιὅπως λένε ὅλοι αὐτὸς πίεσε ὅλους τοὺς Στρατοδίκες γιὰ τὴν ἐλειωτικὴ ἀπόφαση, φοβερίζοντας πὼς θὰ ὑποβάλει παραίτηση καὶ θάνοιφέρει στὸ Ὑπουργεῖο γιὰ «χαλαρότητα ἐνεργείας». Τόνε κυττάξαμε ὅλοι μὲ ἔχτρα καὶ μὲ φόβο τώρα ποὺ περνοῦσε ἀνάμεσό μας.

(Ἔχει συνέχεια)

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΤΣΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ & ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΣΑΡΑΝΤΙΝΟΣ

Χειροῦργοι ὀδοντοϊατροί.

Τελειότης ἐφαρμογῆς.—Τιμαὶ λογικαί.—Θεραπεία ἐπιστημονική.
Πεῖρα πολυετής.—Κλινικὴ στὸ Κιόσκι.

ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ

ΚΑΜΩΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται ***γιὰ τὸ συμφέρο*** ὅλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια ***τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.*** Τώρα ζηνᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ ***τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.*** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιὰ τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Ὀχτώβρης **23** Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 31

Ὅλοι αὐτοὶ ***ἔχουνε καθήκοντα*** ἀνίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει ***νὰ τὰ καταλάβουν.*** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν ***κοινὴ ἀσφάλεια.***
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ, Η "ΣΑΛΠΙΓΓΑ„ ΚΑΙ ΤΟ "ΦΩΣ„

Οἱ συνάδελφοι τοῦ Νησιοῦ μας καλοῦνται νὰ προσέξουν κάποιο φαινόμενο. Ὁρισμένες φημερίδες ποὺ ὣς τὰ σήμερα στάθηκαν ὀχτροὶ ἐνάντια στὴν ἐφεδρικὴ κίνηση — κιαὐτὲς εἶναι ἡ «Σάλπιγγα» καὶ τὸ «Φῶς», — τώρα μὲ τὶς ἐκλογὲς κατασκοτώνουνται ποιὰ ἀπ' τὶς δυὸ νὰ μᾶς πρωτοχαϊδέψει, ποιὰ ἀπ' τὶς δυὸ νὰ μᾶς δόσει τὶς συμβουλὲς ποὺ δὲν τοὺς τὶς γύρεψαν οἱἔφεδροι. Τότες ποὺ μᾶς πρωτοπῆρε κάτου ἀπ' τὶς φτεροῦγες της ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 22 καὶ προστάτεψε στοργικὰ τοὺς Συνδέσμους τῶν ἐφέδρων Μυτιληνιῶν, γιατὶ καταλάβε βαθειὰ πὼς εἶναι μιὰ ζύμη ἁγνή, καθάρια Ἐπαναστατική, μιὰ ζύμη «σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός της καὶ ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων της», ἡ «Σάλπιγγα» λύσσαξε ἀπ' τὸ κακό της.

Ἡ Κεντρική μας Ἐπιτροπὴ τῆς ἔστελνε ἀνακοινωθέντα καὶ τὰ πετοῦσε. Τῆς ἔστελνε ἐπὶ πληρωμῇ καὶ δὲν τἄβαζε. Σὰν ἔβριζε τοὺς ἐφέδρους, ἡ Ἐπιτροπή μας τῆς ἔστελνε κοσμιώτατες ἀπαντήσεις δυνάμει τοῦ περὶ Τύπου Νόμου καὶ τὶς πετοῦσε στὸ καλάθι. Μὰ περισσότερο ἀπ' ὅλα, ἡ ὄχτρα ποὺ καταλάβαινε ἐνάντια στὶς ὀργανώσεις μας ἡ «Σάλπιγγα» φανηκε ὅταν ἡ Ἐπανάσταση ἔστειλε σ'ὅλες τὶς Μυτυληνιὲς φημερίδες, ποὺ τὶς νόμιζε Ἐπαναστατικές, μία διαταγὴ μέσο τοῦ Γραφείου τῆς λογοκρισίας. Ἡ διαταγὴ αὐτὴ ἔλεγε νὰ τονώσουν ἠθικῶς μὲ «ἄρθρα, μὲ ἀρθρίδια καὶ μὲ χρονογραφήματα» τοὺς Σ.Ε.Σ. γιατ εἶναι θγαλμένοι ἀπ'τὴν ψυχὴ τῆς Ἐπανάστασης, κι' ἀπ' τὴν πίστη της γιὰ μιὰ γενικὴ ἀνόρθωση. Ἡ «Σάλπιγγα» πέταξε στο καλάθι της αὐτὲς τὶς διαταγές.

Γιατί αὐτὴ ἡ ὄχτρα τοῦ κ. Παρίτση ἐνάντια στοὺς ΣΕΣ; Νά γιατί. Ὁ κ. Παρίτσης δὲν ἔχει μέσα του Ἐπανάσταση. Ἡ ἀγνότητα ἑνὸς Πλαστῆρα, ἡ πίστις ἑνὸς Γονατᾶ τὸν ἀνησυχεῖ. Τοῦ κόβει τὸν ὕπνο. Κ' ἐπειδὴ εἶνε πολὺ πονηρὸς ὄημοσιογράφος ὁ κ. Παρίτσης, μυριζούτανε ἀπὸ μακρυὰ τὸ φεῦδι ποὺ θὰ τὸν φάει. Γιὰ νὰ ἑνωθοῦν τόσες χιλιάδες ἔφεδροι ποὺ μόλις ἀφήκανε τὸ γυλιό, θὰ πεῖ πὼς μυρίστικαν κάτι σάπιο. Κάτι σάπιο ποὺ τοὺς ἔφερε στὰ χάλια ποὺ ἤρθανε, κάτι σάπιο ποὺ μπορεῖ νὰ τοὺς ξαναδημιουργήσει ἕνα καινούριο Σαγγάριο. Καὶ καταλάβαινε ὁ κ. Παρίτσης ὅτι μέσα σαὐτὴ τὴν τρομερὴ καταστροφὴ δὲν ἦταν μονάχὰ Κωνσταντινισμὸς ποὺδούλεψε σὰ σαράκι καὶ σὰ μαράζι, δὲν ἤτανε μοναχὰ οἱ Κίνηδες κι' οἱ Μπαζδέκηδες οἱ κτηνώδεις ὑπεύθυνοι, ἤτανε κατὰ ἕνα μεγάλο, πολὺ μεγάλο μέρος, κιὅλο τὸ κοπάδι τῶν φαύλων κοπελιῶν ποὺ ξεφύτρωσαν μὲς τὸ μεγάλο κόμμα τοῦ Βενιζέλου, ποὖχε καταφέρει στὴν ἀρχὴ νὰ μαζέψει μέσα του ὅλα τὰ καινούργια καὶ ἁγνὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλλάδας.

Ὅταν προπάντων ὁ Βενιζέλος δούλεβε στὸ „ἐξωτερικό, αὐτὸ τὸ κοπάδι τῶν φαύλων «βρῆκε τ' ἀπόλυα του». Ἅρπαξε καὶ ξέσκισε καὶ ὀργίασε σ' ὅλους τοὺς κλάδους καὶ μὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις ποὺ μπόρεσε νὰ ἐμφανιστεῖ. Αὐτὸ τὸ πρᾶμα ὁ πονηρὸς Μαϊτιανὸς τὄξερε, καὶ σὰν εἶδε τὴν καταστροφὴ τρόμαξε βέβαια πολύ. Μὰ τρόμαξε ἀκόμα περισσότερο στὰ ἐσώψυχά του σὰν εἶδε τὴν Ἐπανάσταση νὰ σκουντᾷ μπροστὰ τὸ δειλιασμένο „Ἔθνος ποὺ ἔτρεμε σὰ ζαγάρι κάτου ἀπ' τὴν τρομάρα κιἀπ' τὴ δυστυχία. Ὅσο κι' ἂν φώναζε «μπράβο» σ' αὐτὴ τὴν τιτάνεια δουλειά, καταλάβαινε πὼς κάποτε θὰ τὸν ἔπιανε κι αὐτὸν ἡ τσιμπίδα τῆς εὐθύνης καὶ θὰ τοὔβαζε ὁ Τόπος μπροστά του αὐτὸ τὸ ἐρώτημα.

— Κύριε Παρίτση. Σὲ δεχτήκαμε φιλόξενα ὅπως δεχούμαστε κάθε ξένο ποὺ ἔρχεται νὰ ἑνώσει τὴ ζωή του μὲ τὴ ζωή μας. Σὲ περιποιηθήκαμε, σὲ κάναμε μεγάλον ἄνθρωπο, σὲ κάναμε καὶ βουλευτή. Καὶ σὲ βάλαμε ν' ἀντιπροσωπέψεις τὰ συμφέροντά μας καὶ τὶς πεποιθήσεις μας, καὶ τὴ θέλησή μας· τὄκανες; Τὶ θ' ἀπαντοῦσε ὁ κ. Παρίτσης;

Θἄλεγε τοὺς ἀγῶνες του τοὺς προσωπικοὺς καὶ ἀνθελληνικοὺς ἐνάντια στὸν Γεν. Διοικητή μας τότες ποὺ ἡ Ἑλλάδα περνοῦσε μιὰ λεπτότατη καὶ κρισιμώτατη περίοδο μὲ τὸ Κίνημα, καὶ τὰ νησιά μας βρισκούτανε σὲ ξένη κατοχή, ποὺ τόσο δὰ περίμενε γιὰ νὰ γίνει μόνιμη; Στὴ Μυτιλήνη τότες, τὴν Ἑλληνικὴ προσπάθεια ἀντεπροσώπευε ὁ Ἕλληνας „Γενικὸς Διοικητὴς Παπαντρέου, καὶ τὴ Γαλλικὴ προσπάθεια ὁ Γάλλος Συν)χης Mass, ποὺ δούλευε κιαὐτὸς ὁ ἄνθρωπος πολὺ φυσικὰ πάνου στὴ Μυτιλήνη γιὰ τὸ συμφέρο τῆς Γαλλίας. Ποιός ἤτανε ὁ ρόλος τοῦ κ. Παρίτση τότες; Συμμάχησε — μὲ ὅλα του τὰ μέσα — μὲ τὸν Mass, ποὺ ἔβρισκε μπόδιο στὰ Γαλλικὰ συμφέροντα τὸν κ. Παπανδρέου· καὶ σὲ λίγο ὁ Σεράϊγ γύρευε ὡς προσωπική του ἀξίωση ἀπ' τὸν Βενιζέλο νὰ φύγει ἀπ' τὴ Μυτιλήνη «cet Papandréo». Δὲν ξέρουμε ἀκόμα τὶ θἀπαντήσει ὁ κ. Παρίτσης στὸν τόπο μας σὰν θὰ ἐρωτηθεῖ πῶς ἀντιπροσώπεψε τὶς πεποιθήσεις τῆς Λέσβου καὶπῶς ὑποστήριξε τὴ θέλησή της τὴν ἀντικωνσταντινικὴ ἀντίκρυ στὸ σκυλολόϊ τῆς Μενιδιάτικης ἀνεξαρτησίας.

Θὰ διηγηθεῖ ἴσως τὸ πῶς ἐδιώχτηκε κάποτες μὲς ἀπ' τὰ Γραφεῖα τοῦ «Σκρὶπ» ποὺ πῆγε ν' ἀλλαξοπιστήσει μὲ τὸ νέο σύμβολό του «ἡ Μαύρη Ἀλήθεια» καὶ τὸν ἔβγαλε ἔξω κακὴν κακῶς ὁ Εὐστρατιάδης, ποὺ ὅσο κι' ἂν εἶναι δεμένη ἡ ψυχή του μὲ τὸν Ἀντιβενιζελικὸ φανατισμό, δὲν μπορεῖ ὅμως ποτὲ νὰ χωνέψειτὶς πολιτικὲς σβοῦρες καί τοὺς συνειδησιακοὺς ἀνεμοδείχτες; Ἡ θὰ παρουσιάσει τὴ σειρὰ τῶν ἄρθρων του «Ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ Μέτωπον» ποὺ ἔγραφε κουνιώντας τὴν οὐρά του γύρω στὸ φριχτὸ τσιμποῦσι τοῦ Βασιλικοῦ θηριοτροφείου τότες ποὔτρωγε τὶς σάρκες τῆς Ἑλλάδας μας; Τὰ διαβάζαμε ὅλοι οἱ ἔφεδροι αὐτὰ τὰ ἄρθρα στὸ μέτωπο, τότες ποὺ βάζαμε «ἀέρα» στοὺς πρίγκηπες, καὶ πετούσαμε τὶς καραβάνες πίσω ἀπ' τὸ Στρατηγὸ μὲ τα γιαλένια τὰ πόδια, ποὖρθε νὰ μετρήσει τὰ τραγιὰ ποὺ θὰ παράδινε τὴν ἄλλη μέρα στὸ μακελλειὸ τοῦ Τσέτη καὶ στὸ ντρόπιασμα τῆς φυγῆς. «Ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ μέτωπον», Μάλιστα. Μᾶς τὸν ἔστειλαν. Μὲ μιὰ τσούρμα καλπακοφόρους ἀξιωματικοὺς απόταχτους καὶ δειλοὺς κι' ἀνίκανους. Μὲ μιὰν Ἐπιμελητεία Κλέφτρα. Μ' ἕνα Ἐπιτελεῖο: «Τοῦ βίνκας Τσαίζαρ». Μὲ ταγματάρχες ποὺ μᾶς ρωτοῦσαν γιὰ τὰ χουνιὰ τῶν «τρομπλὼν» ἂν αὐτὰ εἶναι τὰ ὁπλοπολυβόλα. Μὲ γιατροὺς ποὺ διώχναν τοὺς ἄρρωστούς μας καὶ τοὺς σακάτηδές μας γιατ' ἤτανε Μυτιληνιοί. Ὁ «Βασιλεὺς εἰς τὸ μέτωπον». Ἦρθε στὴν Προῦσα νύχτα σὰν Χαμίτης.

Ἔφυγε νύχτα, μόλις ἔγινε ἔξω ἀπ' τὸ Γιλντίζι του τὸ πρῶτο συλλαλητήριο τῶν 1000 λαβωμένων φαντάρων, ποὺ μέναμε 10 μέρες μὲ ἀνάλλαγα σκουληκιασμένα τραύματα. Ἦρθε γιὰ νὰ θεατρίσει ἕνα «Μολὼν Λαβὲ» ποὺ ἤτανε ἡ κραυγὴ ἑνὸς Σπαρτιάτη στρατιώτη καὶ τὴνπαπαγάλισε ἕνας δυστυχισμένος ἀλκοολικός. Καὶ σὰν ἀκούστηκε ἡ φωνὴ μερικῶν ἐξόριστων ἀπ'τὴν Ἐβρώπη ποὺ καταδίκαζαν αὐτὴ τὴν ἀποτρόπαιη καὶ ἄσκοπη σφαγή, ποὺ μᾶς γινόντανε ἀπ' τοὺς Αὐλικοὺς τοὺς Κων)τίνου μὲ τούρκικα μαχαίρια, σηκώθηκες—Ἐσὺ κ. Παρίτση—μὲς τὴ Βουλὴ γιὰ νὰ διαψεύσεις αὐτὴ τὴν τίμια φωνή. Καὶ ἀποκήρυξες τὶς πολιτικές σου πεποιθήσεις ἄλλη μιὰ φορά, πρὶν ἀκόμα φωνάξει ὁ πετεινὸς τῆς Ἐπαναστάσεως.

Γιαὐτὸ σὰν μᾶς εἶδε ἡ «Σάλπιγγα» ὅλους τοὺς ἐφέδρους ἑνωμένους κάτου ἀπ'τὴ σημαία τῆς Ἐπανάστασης, τὰ ψιλίστηκε. Καὶ καταδίωξε τοὺς ΣΕΣ. Καὶ τοὺς εἶπε «φασιστικὲς ἑνώσεις». Γιατὶ δὲν μπόρεσε νὰ κάνει τὸν «ἀντισύνδεσμο» ποὺ ἐπιχείρησε νὰ στήσει στὴν ἀρχὴ μὲς τὸ θέατρο τοῦ Καψιμάλη, βάζοντας — ἀνήξερα ἴσως — ἕνα δύο συνάδελφους νὰ τῆς βγάλουνε τὰ κάστανα ἀπ' τὴ φωτιά. Καταλαβαίνουμε πολὺ καλὰ πὼς ἡ «Σάλπιγγα» τὸ ἴδιο γυρεύει νὰ κάνει καὶ τώρα μὲ παρόμοια μέσα. Ἀκόμα καὶ μὲ τὰ ἴδια ὄργανα. Μόλις σήμαναν οἱ ἐκλογὲς ἀνασκελώθηκε, καὶ ἄνοιξε ὅλες τὶς στῆλες της σὲ κάθε ἕναν ποὺ βάζει ἕνα ἐφεδρικὸ ψευδώνυμο κάτου ἀπ' αὐτὰ ποὺ θὰ τοῦ ὑπαγορέψει. «Γιὰ σταθῆτε μωρὲ παιδιὰ! Βουλευτὲς δὲ θέλετε νἄβγετε; Ἐγὼ νὰ γεμίσω τὸ συνδιασμό μου μὲ ἐφέδρους». Τὸ Συνδιασμό του. Ποιὸν Συνδιασμό; Αὐτὸν ποὺ δὲ βρίσκει κανέναν ἄλλο πολιτευόμενο «νὰ δεχτεῖ νὰ πάει μαζύ του».

Αὐτὸν ποὺ ὅλο τὸ νησὶ τοῦ ἑτοιμάζει ἕνα κατάκαρδο μαῦρο, κ'οἱ ἔφεδροι «δαγκωτό». Μὰ οἱἔφεδροιδὲ γελιοῦνται μὲ στραγάλια. Ἂν κάθε μωροφιλόδοξη ἀνικανότητα φαντάζεται πὼς μὲ τὸ νὰ ἔβαλε τὸ χακὶ εἶναι καὶ ἄξια νὰ ἀντιπροσωπέψει τὴν τάξη μας καὶ νὰ κάτσει στὴ Βουλή, γελάστηκε οἰκτρά. Ὅλοι οἱ τυχοδιῶχτες καὶ κουφόμυαλοι θὰ φᾶνε μαῦρο ποὺ δὲν τὸ φαντάστηκαν. Οἱ ΣΕΣ τὸ λένε στὸ ἀνακοινωθέν τους πολὺ σωστὰ πολὺ σοβαρὰ καὶ πολὺ ἀποφασιστικά. «Δὲ θέλουμε ποσότητα. Θέλουμε ποιότην» λίγους καὶ καλούς. Καὶ νά τοὺς ἐκτιμᾶ ὅλο τὸ νησί. Χαραχτῆρες. Κι' ὅλοι αὐτοὶ θἄναι μὲ τὴν Ἐπανάσταση. Μήτε μισὸς «ναὶ μὲν ἀλλά». Μήτε σκιὰ μεταξοσκουληκιοῦ. Μήτε φαντασία παλαιοβενιζελικοῦ. Ὄχι ἀγόρτες. Ὄχι ἄνανδροι μαλιστάνθρωποι. Ὄχι δειλοὶ τραπουλαδόροι. Ὄχι καταφερτζῆδες. Ὄχι ρουσφετλῆδες. Καινούρια μυαλὰ μὲ γερὸ μηχανισμό. Κατασταλαμένη σκέψη. Ὄχι τυχάρπαστοι οὔτε ἄεργοι. Ἀλλὰ παρακαλετοί.

Ἐμεῖς τοὺς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς ἀντιπροσωπεύσουν. Γιατὶ ξέρουμε τὴν ἀξία τους. Γιατὶ τοὺς ἔχουμε ἐμπιστοσύνη. Στὸ περασμένο ἄρθρο εἴπαμε: «Ἔτσι σκέφτονται οἱ ἔφεδροι. Ρωτῆστε τους καὶ θὰ δῆτε». Ἀκοῦστε τους λοιπόν. Ἄρχισαν νὰ σᾶς ἀπαντοῦν.

Καὶ τώρα δυὸ λόγια γιὰ τὴν ἄλλη φάγωσσα ποὺ ἐμπυώνει μὲ τὸν κίτρινο ἔμπυο της τὴ Μυτιλήνη μας. Τὸ «Φῶς». Μᾶς ρωτᾷ.

— Καὶ οἱ Ἀντιβενιζελικοὶ ἔφεδροι; Τῆς ἀπαντοῦμε: Καὶ οἱ Ἀντιβενιζελικοὶ καὶ οἱ Βενιζελικοὶ ἔφεδροι σήμερα εἴμαστε ὅλοι Ἐπαναστατικοὶ ἔφεδροι. Κανένας μας δὲν σηκώνει γιὰ σύμβολο πολιτικὸ τὰ σάπια πτώματα τῶν ντουφεκισμένων φονιάδων μας, ὅπως κάνει ὁ πρωσσοέλληνας χαλβαδοστρατηγὸς Μεταξᾶς. Κανένας δὲ θὰ φιλήσει τὰ χέρια ποὺ μᾶς στείλανε στὴ σφαγή, ποὺ μόνο σκοπὸ εἶχε τὴν ἀναγνώριση ἑνὸς ψευτοαυτοκράτορα.

Κανένας μας δὲ λιγώνεται μπροστὰ στὴ Γερμανίδα Σοφία, οὔτε συμπονᾶ τὸν καῦμὸ τοῦ Φαλαγγάρχη Νικόλαου, ποὺ ὀνειρεύεται θρόνο καὶ σφαγὲς Φιλελευθέρων. Κανένας μας δὲ λαχταρᾶ νὰ παραδοθοῦν τὰ νησιά μας στὴν Τουρκιὰ γιὰ νὰ δοθεῖ ἡ εὐχαρίστηση στὸν Βλάχο τῆς «Καθημερινῆς» νὰ... ἀφιππεύσει ἀπ' τὸ Αἰγαῖο. Σὲ τέτια περίπτωση ὅλοι μας θὰ προτιμήσουμε νὰ ἀφιπεύσει τὸ Μενίδι καὶ ὅλοι οἱ Βλάχοι του ἀπὸ μᾶς.

Ἐπὶ τέλους αὐτὰ εἶναι ἁπλὰ καὶ καθαρὰ πράματα. Δὲν τὰ ἐννοοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἢ μᾶς καμώνουνται ἠλιθιότητα σέ βαθμὸ ποὺ δὲν παραδεχούμαστε νὰ τὴν ἔχουν;

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ✦ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ✦ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ✦ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Ζήτημα ζωῆς

Πλωμάρι 18—10—23

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Γράψετε παρακαλῶ δυὸ λέξεις γιὰ τὸ ἑξῆς φλέγον ζήτημα τοῦ τόπου μας:

Πρὸ καιροῦ ὁ λαὸς Πλωμαρίου ἔκαμε συλλαλητήριο καὶ ἐζήτησε μὲ κάθε τρόπο νὰ γίνει τὸ λιμάνι στὸ Πλωμάρι, διότι ἀλλιώτικα θ' ἀναγκασθεῖ νὰ ἐκπατρισθεῖ. Διότι τώρα ὁ φτωχόκοσμος ὅταν ἔχει ἐσοδεία καὶ κάνει λίγο λάδι, ἀναγκάζεται νὰ τὸ πουλεῖ σὲ τιμὲς πολὺ ἐξευτελισμένες, πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν διαφόρων αἰσχροκερδῶν.

Συνάμα κάθε χειμῶνα, ὅταν ἀρχίσουν οἱ νοτιὲς, ἀποκλειόμεθα τελείως καὶ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ν' ἀγοράζουμε τὰ τρόφιμά μας (ἀμέσως μόλις ἀρχίσει καὶ φυσᾶ ἡ νοτιὰ) κατὰ 50 λεπτὰ περισσότερο ἀπὸ τὰ μέρη ποὺ ἔχουν λιμάνι, δραχμὲς δὲ ὁλάκαιρες ἐπὶ πλέον τὴν ὀκᾶ, ὅταν ἡ κακοκαιρία βαστᾶ.

Γιαὐτὸ λοιπὸν τὸ λόγο ὁ κόσμος ἀποφάσισε μὲ κάθε θυσία νὰ φροντίσει γιὰ τὴν κατασκευή του καὶ στὸ συλλαλητήριό του ἐζήτησε νὰ ἐξευρεθοῦν πόροι. Ζήτησε νὰ γίνουν ἐκλογὲς γιὰ νὰ βγοῦν 12 πρόσωπα, τρία ἀπὸ κάθε ἐνορία, τὰ καταλληλότερα, ὡς ἐπίτροποι τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ φροντίσουν νὰ πάρουν τὴν περιουσία τῆς Κοινότητος τὴν ὁποίαν μέχρι σήμερα διεχειρίζετο τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ Ἁγ. Νικολάου καὶ νὰ τὴν ρίξουν στὸ Λιμενικὸ Ταμεῖον.

Ἐζητήθηκε γιαὐτὸ ἡ ἔγκριση τῆς Νομαρχίας καὶ ἐδόθηκε. Τὴν 7ην τρ. μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν ἔγειναν αἱ ἐκλογαὶ εἰς τὰς 4 Συνοικίας καὶ ἐπέτυχον οἱ ἑξῆς:

Συνοικία Ταρσανᾶ ἐπὶ 202 ψηφισάντων οἱ Δημ. Μαλλιαρὸς διὰ ψήφων 159, Παναγ. Δ. Μιχαλέλης 135, Δημ. Ἀντ. Ἀρίπογλους 124.

Συνοικία Ἀγορᾶς Π, Ἀλατέλλης 52 Π. Φρατζόγλου 39, Π. Ἁγιοκάτσικας 35.

Συνοικία Ἁγ. Ἰωάννου Δ. Σαλᾶς 98, Π. Χαλδέζος 104 Δ. Μελανδινὸς 115.

Συνοικία Ἁγ. Παντελεήμονος Γεώργ. Βαρτῆς 45, Ἰωάννης Δημοσθένους 43, Δημ. Ἀρβανίτης 42.

Καὶ τώρα ἀναμένεται ἡ ἐπικύρωσις τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἀπὸ τὴς Νομαρχίας, διὰ ν' ἀρχίσει τὸ ἔργο της.

Μετὰ τιμῆς

Ἀναγνώστης σας

Ὁ κοτζαμπασισμὸς

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Παρακαλοῦμε καμπανίσετε, μὰ τόσον δυνατὰ ὥστε νὰ φθάσετε ἕως τὰ αὐτιὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μας, τὴν ἀδράνεια τῆς Νομαρχίας μας γιὰ κάτι ποὺ κρατεῖ τὸν Σ. Ε. Σ. τοῦ χωριοῦ μας ἐν ἀναστατώσει.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 27 16—3—23 ἐγγράφου μας πρὸς τὴν Κ. Ε. Μ. καταγγείλαμε τὸν ἐχώριό μας Ἰωάννην Ταπανλὴν γιὰ τὴν κατάσχεση κρήνης καὶ χόρου τοῦ δημοσίου, τοῦ χωριοῦ μας. Τάρπαξε πραξικοπηματικῶς κατὰ τὰς κρισίμους στιγμὰς ποὺ περνοῦσε τὸ ἔθνος τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 1923. Ἡ Κ.Ε.Μ. μᾶς ἐγνώρισε διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1.067 24—3—23 ἐγγράφου της τὴν ἐνέργεια πρὸς τὴ Νομαρχία. Ἡ Νομαρχία διάταξε ἀνακρίσεις, ποὺ τὶς ἔκανε ὁ Ἀστυνομικὸς Σταθμάρχης Γέρας τὸν Ἰούνιο. Ἀπὸ τότες οὔτε φωνὴ οὔτε ἀκρόαση.

Τί ἔγεινε;

Μήπως τὴν ἔρριξαν στὸ καλάθι τῶν ἀχρήστων; Μὰ πολλὰ λέγουν τὰ κακὰ στόματα κι ἔχουν δίκαιο μᾶς φαίνεται, ἢ μήπως δὲν τὸ πῆραν σοβαρὰ τὸ ζήτημα; Περιμένουμε ἀπὸ σᾶς νὰ μᾶς δοθεῖ ἡ ἀπάντηση.

Ὁ Σ.Σ.Ε. Πλακάδου

Οἶκτο καὶ γιὰ μᾶς

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Ἔξω ἀπὸ τὸ σούσουρο ποὺ γίνεται μὲ τὸ ποιὸς ἔδωσε καὶ ποιὸς δὲν ἔδωσε τὶς 1.200.000 δραχμὲς γιὰ τὴν ἐπιδιόρθωση τῶν δρόμων τοῦ Νησιοῦ μας, δὲ βλέπουμε δυσιτυχῶς νὰ γίνεται καμμιὰ ἄλλη πρακτικὴ ἐνέργεια ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων.

Καὶ ἐπειδὴ τὸ χωριό μας ἀνέκαθεν ἔμεινε λησμονημένο ἀπὸ ὅλους τοὺς μεγαλοσχήμους, ποὶ μόνον ὅταν εἶχαν τὴν ἀνάγκη μᾶς ἔταζαν λαγοὺς μὲ πετραχήλια, ἀπευθυνόμεθα στὸν κ. Νομομηχανικὸ καὶ τὸν παρακαλοῦμε νὰ λάβει τὸν κόπο νὰ ἐλεήσει καὶ ἐμᾶς ἀπὸ τὸ ἑκατομμύριο αὐτό, διατάσσων ὅ,τι πρέπει πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ δρόμου Πλωμαρίου-Βοροῦ. Διότι ὁ καϋμένος ὁ δρόμος αὐτὸς ἂν εἶχε στόμα νὰ μιλήσει θὰ μᾶς ἔλεγεν ὅτι ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας ποὺ ἔγινε, κανεὶς δὲν ἐσκέφθηκε νὰ τὸν ἐπιδιορθώσει, καὶ ὅτι τὸν ἐρχόμενο χειμῶνα μόλις ἀρχίσουν οἱ βροχὲς; ἀδυνατεῖ νὰ μᾶς παράσχει τὶς ὑπηρεσίες του, καὶ θὰ μᾶς καταδικάσει εἰς ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τὸ Πλωμάρι καὶ τἄλλα χωριά.

Λάβετε λοιπὸν οἶκτον καὶ γιὰ μᾶς κ. Νομομηχανικέ.

Βορὸς τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1923

ὁ Σ.Ε.Σ. Βοροῦ.

Σ. Ε. Σ. Βοροῦ

Τὴν προπερασμένη Κυριακὴ ἐνεργήθηκαν στὸ χωριὸ Βορὸς ἐκλογὲς πρὸς ἀνάδειξη νέας Ἐπιτροπῆς Συνδέσμου Εθ. Σ. Διαλέχτηκαν: Πρόεδρος ὁ Ἰωάννης Π. Βαλάκος, γραμματεὺς ὁ Ἐμμανουὴλ Βουλέλης, ταμίας ὁ Εὐστράτιος Πανάγος. Συγχαίρουμε τοὺς διαλεχτοὺς συναδέλφους μας.

Ἀκοῦμε...

Πλωμάρι 18 — 10 — 23

Ἀγαπητὴ Καμπάνα,

Ἀκοῦμε ὅτι μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἔφεδρους φιλοδοξοῦντες, συμπράττουν μὲ διαφόρους ἀνεπιθυμήτους, ἀκόμη καὶ μὲ Μεταξικούς. Οἱ Κύριοι αὐτοὶ πρέπει νὰ προσέξουν, γιατὶ οἱ ἔφεδροι δὲν τοὺς ἐξέλεξαν γιὰ νὰ γίνωνται ὄργανα διαφόρων φαύλων ἀνθρώπων ἐναντίον τῶν ὁποίων ἀκριβῶς τὸν πόλεμον ἐκήρυξαν οἱ ἔφεδροι, γιὰ νὰ μὴν πάθουν πάλιν ὅτι ἔπαθαν πρίν.

Πολλοὶ ἔφεδροι

Ἡ Διμοιρία τῆς ὑποδοχῆς!

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Ὁλωσδιόλου ἀδικαιολόγητος ἀλήθεια ἦτανε ὁ καυγᾶς μὲ τὸν ὁποῖο φτιγώθηκαν δυὸ βδομάδες τώρα, ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» καὶ ἡ «Σάλπιγγα» γιὰ ν' ἀποδείξουν σὲ ποιὸν θὰ χρωστᾷ τὴν εὐγνωμοσύνη ὁ Λεσβιακὸς Λαὸς γιὰ τὴ χορήγηση τῶν 1500000 δραχμῶν γιὰ τοὺς δρόμους τοῦ νησιοῦ μας. Ὁ κόσμος ξέρει πολὺ τὸν κ. Παπανδρέου, ξέρει δὰ καλὰ καὶ τὸν κ. Παρίτση.

Τὸ καλήτερο ποὺ εἶχαν νὰ κάνουν οἱ φημερίδες μας θὰ ἦτο νὰ μαλώνουν τὸ πῶς καὶ ποῦ εἶναι προτιμότερο νὰ διατεθοῦν αὐτὰ τὰ χρήματα ἢ ἕνα μέρος αὐτῶν, παραδείγματος χάριν ἐκεῖ ποὺ λείπει ἕνα χαλίκι ἀπὸ τὸ κατάστρωμα τοῦ δρόμου ἢ ἐκεῖ ποὺ δὲν ἔχει καθόλου δρόμους, ὅπως ἐμεῖς ἐδῶ οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος αὐτοῦ, ποὺ γιὰ νὰ ἐπιχειρίσουμε ἕνα ταξίδι ὡς τὴν Καλλονή, γιὰ στὴν πρωτεύουσα (ποὺ συχνὰ παρουσιάζεται) ἢ ἀπὸ τὸ ἕνα χωριὸ στὸ ἄλλο, πρέπει πρῶτα νὰ μεταλάβουμε. Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο τὰ χωριά μας ὑστεροῦν κατὰ πολὺ καὶ στὴν ἀνάπτυξη ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν χωριῶν ποὺ εἶναι ἑνωμένα μὲ τὴν πρωτεύουσα, ἐκτὸς πλέον ἂν δὲν θεωρούμεθα ἀπὸ τοὺς κυρίους καυγαδίζοντας ὅτι δὲν εἴμαστε ἄξιοι αὐτοῦ τοῦ ἀγαθοῦ.

Ὅλοι ζητοῦν νὰ τοὺς κάνουν δρόμους νὰ πηγαίνουν στὰ χωράφια τους. Ἐμεῖς ζητοῦμε νὰ συγκοινωνήσουμε μὲ τὴν πρωτεύουσα γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ μάθουμε τὰ παιδιά μας γράμματα καὶ νὰ προαχθοῦμε σὰν ὅλες τὶς Κοινότητες. Καὶ τὸ δίκιο μας εἶναι μεγάλο γιατὶ ζοῦμε καὶ μεῖς στὸν ἴδιο αἰῶνα καὶ πληρώνουμε στὸ Κράτος τοὺς ἴδιους φόρους εἰς αἷμα καὶ χρῆμα.

Ἀλλὰ ἀφοῦ δὲν κάνει κανένας προπαγάνδα γιὰ μᾶς, θὰ τὴν κάνουμε μόνοι μας. Γιαὐτὸ εἴμαστε ἀποφασισμένοι ***νὰ μὴν δεχθοῦμε κανένα ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ θὰ ἔρθουν μεθαύριο νὰ ζητήσουν τὴν ψῆφο μας, ἂν ἔρθουν ἀπὸ τὸ δρόμο τῆς θάλασσας.*** Ὅποιος ἔρθει νὰ μᾶς ζητήσει ψῆφο πρέπει νὰ ἔρθει ἀπὸ τὸ δρόμο τῆς στεριᾶς καὶ νὰ φύγει ἀπὸ τὸν ἴδιο, γιὰ νὰ καταλάβει ἂν φωνάζουμε μὲ τὸ δίκιο μας ἢ ὄχι. Ἀλλιῶς θὰ τὸν ὑποδεχθεῖ στὴν παραλία ἡ ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς διμοιρία μὲ γκαζοτενεκέδες. Ἔτσι ὅλοι μας οἱ παλιοὶ γεγέδες θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ φύγουν ἀπὸ τὴ στεριὰ ἢ δὲν θὰ βγοῦν καθόλου στὰ χωριά μας.

Θὰ ἀφοσιωθοῦμε δὲ παντοτεινὰ, ὅπως στὸν κ. Βενιζέλο ὁ ὁποῖος μᾶς ἐλευθέρωσε, ἔτσι καὶ σὲ κεῖνον ὁ ὁποῖος θὰ ἔχει τὴν πρωτοβουλία νὰ μᾶς ἐ.ώσει μὲ τὴν Καλλονὴ κ' ἔπομένως μὲ τὴν πρωτεύουσα.

Μεσοτοπιανὸς

Τὰ πένθη μας

Ἀγαπητή «Καμπάνα»

Ξαφνικὰ ὁ ἐφεδρικὸς κόσμος τῆς Κάπης ταράχτηκε τὴν περασμένη Κυριακὴ μὲ τἄκουσμα τοῦ θανάτου τοῦ ἀγαπημένου μας συναδέλφου Παναγῆ Γ. Ἀλεξίου. Τὸ θλιβερὸ μαντάτο ἔγεινε ἀφορμὴ νὰ φανεῖ ἡ μόνιαση κ' ἡ ἀλληλεγγύη τῶν πολεμιστῶν τοῦ χωριοῦ μας, ποὺ ἀμέσως ἔκαναν ἕνα πρόχειρον ἔρανο καὶ μάζεψαν λεφτὰ γιὰ τὴν ταφὴ τοῦ παλληκαριοῦ. Ἡ κηδεία ἔγεινε μὲ μουσικὴ καὶ μὲ κάθε ἄλλη μεγαλοπρέπεια ποὺ δικαιοῦται ἕνας τίμιος πολεμιστής. Στὰ χρονικὰ τῆς Κάπης πρώτη φορὰ σημειώθηκε μιὰ τέτια κηδεία. Μπράβο σὲ κείνους ποὺ φρόντισαν. Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλους στὸ Σύνδεσμο τῶν Κοριτσιῶν τοῦ χωριοῦ μας, ποὺ ἀδελφωμένα μὲ τὸν πόνο τῶν παλληκαριῶν, φρόντισαν γιὰ τὸν ἐξωραϊσμὸ τῆς κηδείας.

Κάπη, 16—10—23 *Θεατὴς*

Παρακαλοῦμε πολὺ ὅποιος ἀπ' τοὺς συνδρομητές μας δὲν παίρνει ταχτικὰ τὸ φύλλο νὰ μᾶς τὸ μηνάει, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸ ποὺ τοῦ λίπει.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 7556

Ἀθῆνα 22 ὥρα 3 πρωΐνὴ

— Οἱ Μεταξικὲς φημερίδες συνεχίζουν τὸν πρόστυχον ἀγῶνα τους ἐναντια πρὸς τὴν Ἐπανασταση. Δὲν περιορίζουντοι πιὰ σὲ βρισιὲς μοναχὰ μὰ βεβαιώνουν στὸν κόσμο πὼς θὰ πέσει ἡ Ἐπανάσταση, κιἀναφέρουν πὼς ὁ Πλαστήρας κιὁ Γονατᾶς παραιτοῦνται καὶ... φεύγουν σὲ λίγες μέρες. Ἐπιτάχτηκε, τάχα, κιὁ «Νάρκισσος» γιὰ νὰ τοὺς πάρει.

— Οἱ εἰδήσεις αὐτὲς τῶν Κωσταντινικῶν εἶναι εὐσεβεῖς πόθοι, κιὁ μόνος σκοπὸς ποὺ κινηγᾶνε, εἶναι νὰ δημιουργήσουν τὴν ἰδέα στον ἁπλὸ κόσμο πὼς ἡ Ἐπανάσταση θἀφίσει στἄλήθεια τὴν Ἐξουσία ἀπ' τὰ χέρια της.

— Ὁ Γονατᾶς δήλωσε πὼς εἶνε ἐνδεχόμενο μοναχὰ νὰ γίνει συμπλήρωση τῆς Κυβερνήσεως.

— Ὁ Βενιζέλος συγκινήθηκε σὰν ἔμαθε πὼς τὸ παμπροσφυγικο Συνέδριο τὸν παρακαλεῖ νἀναλάβει νὰ συναξει ἐράνους στὴν Ἀμερικὴ, καὶ περιμένει τὸ σχετικὸ ψήφισμα τοῦ Συνεδρίου γιὰ νἀποφασίσει.

— Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τῆς ἀνταλλαγῆς ἀποφάσισε ὥς τὸ Μάη νὰ φύγουν οἱ Μουσουλμάνοι τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, τῆς Κρήτης καὶ τῆς Λαρίσσης ποὺ θὰ συναχτοῦνε στὴ Σαλονίκη. Οἱ ἀποδέλοιποι θὰ φύγουνε πιὸ ἀργά.

— Ὕστερ' ἀπὸ νεώτερη ἀπόφαση, οἱ Φιλελεύθεροι καταρτίζουν συνδιασμοὺς ἀμιγεῖς ποὺ θὰ μαθευτοῦν μὲς τὴ βδομάδα.

— Ἡ θέση τῶν Μεταξικῶν ἔγινε πολὺ δύσκολη ἀπ' τὴν ἀντίδραση ποὺ τοὺς κάνουν οἱ Ἀντιβενιζελικοί.

— Ὁ Μεταξᾶς γιὰ νἄβρει πρόσχημα νἀποτραβηχτεῖ ὁλότελα, ἀγωνίζεται νὰ κάνει μὲ τὶς φημερίδες του θόρυβο, ὥστε προκαλώντας καὶ βρίζοντας τὴν Ἐπανάσταση, νὰ τὴν καταφέρει νὰ μεταχειριστεῖ βία ἐνάντια στοὺς ξεφρενιασμένους θορυβοποιούς.

— Ὁ Πλαστήρας ἀπὸ αὔριο κατεβαίνει καὶ συνεργάζεται δυὸ ὥρες τὴ μέρα στὴν Ἐπανασταση. Σὲ δέκα μέρες κατεβαίνει ὁριστικὰ πειὰ στὴν Ἀθήνα.

— Τηλεγραφοῦν ἀπ' τὸ Παρίσι πὼς οἱ Δυνάμεις ἔλαβαν γνῶσιν τῶν σχεδίων τοῦ Μεταξᾶ, ποὺ ἔχει σκοπὸ νὰ προκαλέσει ἐμφύλιο σπαραγμὸ μὲς τὴν Ἑλλάδα.

— Ἡ Ἰταλία ὑποσχέθηκε στὸ Μεταξᾶ νὰ μὴν ἀναγνωρίσει ἄλλη κυβέρνηση παρὰ ἀπὸ δικούς του ἀνθρώπους.

— Ὁ Μεταξᾶς ἔχει γυρέψει τὸ ἴδιο κιἀπὸ τὴ Γαλλία δίχως νὰ το πετύχει.

— Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι κρίνοντας ἀπ' τὴν τιμὴ τῆς δραχμῆς, θεωροῦν σίγουρη τὴν ἐπιτυχία τῶν ἀντικωσταντινικῶν.

— Ἡ κομματικὴ ἐκμετάλλευση τῶν νεκρῶν τῆς Ἐθνικῆς καταδίκης ἀπ' τὸ Μεταξᾶ, κάνει οἰκτρὴ ἐντύπωση στοὺς ἀντιβενιζελικούς.

— Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἔκτακτου Στρατοδικείου τῆς δίκης ποὺ ξεβρίζουνται μὲ τὸν πιὸ ἀδιάντροπο τρόπο ἀπ' τὶς φημερίδες τοῦ Μεταξᾶ, ἔχουνε σκοπὸ ὕστερ' ἀπ' τὶς ἐκλογὲς νὰ καταδιώξουν δικαστικῶς τοὺς δημοσιογράφους καὶ τοὺς πολιτικούς ποὺ τοὺς ξευβρίζουν σήμερα.

Ἀριθ. 31837

Ἀθῆνα 22 ὥρα 3 ἀπόγευμα

— Οἱ Συντηρητικοὶ ζητήσανε ἄδεια ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση γιὰ νὰ κάνουνε συλλαλητήριο τὴν ἐρχόμενη Τετάρτη.

— Τὸ πέσημο τῆς κυκλοφορίας τῶν Μεταξικῶν φημερίδων ἀποδείχτει τὴν ἀδιαφορία τῆς κοινῆς γνώμης.

— Ξένος Διπλομάτης ὀνόμασε σὰ διαστικὸ φαινόμενο τὶς Μεταξικὲς φημερίδες ποὺ ζητᾶνε νὰ ἐκμεταλλευτοῦνε ἐκλογικὰ τοὺς νεκρούς.

— Στὶς Γερμανικὲς ἐπαρχίες τοῦ Ρήνου κηρύχτηκε χωριστὴ Δημοκρατία. Ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Γερμανίας Στρέζεμαν παρατήθηκε.

— Οἱ Ἰταλοὶ ἐξοπλίζουνε ἄτακτα Ἀλβανοβουλγαρικὰ σώματα γιὰ νὰ χτυπήσουν τοὺς Σέρβους καὶ τοὺς Ἕλληνας.

— Τὰ βαφτίσια τοῦ Διαδόχου τῆς Σερβίας στὸ Βελιγράδι πήρανε χαρακτήρα Ἐθνικῆς Γιορτῆς.

— Ἡ Κυβέρνηση τῶν Σοβιὲτ τῆς Ρωσσίας ζήτησε μὲ ἔντονο τρόπο ἀπὸ τὴν Κεμαλικὴ Κυβέρνηση τῆς Ἄγκυρας νὰ ὁρίσει ποιὰ εἶνε ἡ πολιτικήτης.

Ἀριθ. 7585

Ἀθῆνα 22, μεσημέρι

— Οἱ ἄτιμες ψευδολογίες τοῦ Μεταξικοῦ τύπου πὼς ἡ Ἐπανάσταση σκέφτεται νὰ φύγει, προκαλοῦνε μειδιάματα στοὺς Ἐπαναστατικοὺς παράγοντας καὶ ὁ κόσμος ἄρχισε νὰ ἀγαναχτεῖ ἐνάντια στὸ ***Μεταξικὸ χαλκεῖο.***

— Ἡ ἀποσύνθεση τοῦ Μεταξικοῦ κόμματος εἶναι παταγώδης γιατὶ δὲ μπόρεσε νὰ καταρτίσει οὔτε ἕνα συνδυασμό.

— Μὲ πεποίθηση προβλέπουνε ὅλοι τὴν ἐπιτυχία τῶν Φιλελευθέρων πανηγυρική.

— Ὁ Μεταξᾶς γνωρίζοντας τοῦτο, προσπαθεῖ προκαλόντας ἐπεισόδια νὰ παρουσιαστεῖ ὅτι καταδιώκεται ἀπὸ τοὺς ὀργισμένους ἀξιωματικοὺς καὶ νὰ μὴ πάρει μέρος στὶς ἐκλογές. Ἔτσι ἐλπίζει νὰ ἐπιτύχει εὐχάριστη ἐντύπωση γιὰ τὸν ἑαυτό του στὸ ἐξωτερικό.

Η ΕΛΛΑΣ ΘΑ ΖΗΣΗ

Γεν. Στρ. Δ)σις Ν. Ἀ)γους

Γραφεῖον 1ον

Ἀριθ. 10722

Διαταγὴ

Κατόπιν παρουσιασθεισῶν ἐνδείξεων πρὸς διασάλευσιν τῆς τάξεως ὑπὸ στοιχείων ἀντιεπαναστατικῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 14263)22—10—23 διαταγὴν Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν καλοῦνται ὑπὸ τὰ ὅπλα αἱ κλάσεις ὁπλιτῶν 1919 καὶ 1920 καὶ οἱ βουλόμενοι τῶν κλάσεων 1912—1922. Οἱ τῆς Νήσου Λέσβου συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προσφύγων θὰ παρουσιασθῶσι ἀπὸ αὔριον 3ην ὥραν εἰς τὸν ἐνταῦθα Λόχον Φρουρᾶς. Οἱ προσκολλώμενοι ὀφείλουσι νὰ προσέλθωσιν μέχρι τῆς 24ης τρέχ. μηνὸς πέραν τῆς ὁποίας οἱ μὲν προσκαλούμενοι ἔφεδροι κλάσεων 1919 καὶ 1920 θὰ ὑπέχωσι τὰς συνεπείας τοῦ νόμου περὶ ἀνυποταξίας οἱ δὲ ἐθελονται δὲν θὰ γίνονται δεκτοὶ πρὸς κατάταξιν.

Μυτιλήνη τῇ 2ᾳ 8)βρίου 1922

Ἡ Γεν. Στρ. Δ)σις Ν. Ἀρχιπελάγους

Π. Βασιλάτος

Λ)γὸς

Ἀριθ. 1358

Ἀθήνα 22, ὥρα 9 πρωΐνὴ

Τηλεγραφικὴ διαταγὴ τῆς Ἐπαναστάσεως πρὸς ἅπασας τὰς Στρατιωτικὰς καὶ πολιτικὰς ἀρχάς:

Ἀπὸ κοινοποιήσεως τῆς παρούσης, ἐπαναφέρομεν ἐν ἰσχύει τὸν Στρατιωτικὸν Νόμον καθ' ἅπαν τὸ κράτος. Αἱ κατὰ τόπους Στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ νὰ μεριμνήσουν περὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐφαρμογῆς.

Ὁ Ἀρχηγὸς Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΛΑΤΑΤΑΞΙΣ

Μόλις ἐγνώσθη ἡ πρόσκληση ἐθελοντῶν παρουσιάσθηκε καὶ κατατάχτηκεν ὁ συνάδερφος διευθυντὴς τοῦ «Ἐλ. Λόγου» κ. Στρατῆς Παπανικόλας, ἔφεδρος λοχίας.

Καϊμακάμης στὴ Νίμπρο

Οἱ Τοῦρκοι στὴ Νίμπρο ἔβαλαν ἀμέσως δημογεροντίες σὲ κάθε χωριό. Τὶς δημογεροντίες αὐτὲς διάλεξαν οἱ κάτοικοι. Κατόπι κάθε δημογεροντία ὅρισε ἀπ' ἕναν ἐκλέκτορα κι' οἱ ἐκλέκτορες ὅλοι μαζὺ τὴν περασμένη Τετάρτη ἀνέδειξαν γιὰ καϊμακάμη τοῦ Νησιοῦ τὸν Δημ. Ψευτέλλη ἀπ' τὸ χωριὸ Πανιγία, ποὺ ἀμέσως ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

Ἀπ' τὴν Τένεδο

Ἀπ' τὴν Τένεδο πάρθηκε αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα στὴ Λῆμνο:

Ὑποδιοικητὴν. Δήμαρχον

Λῆμνον

Παρακαλοῦμεν εἰδοποιήσατε ἅπαντας Τενεδίους προστατευόμεθα ἐφαρμοσθείσης αὐτοδιοικήσεως· μὴ προσέχουσι κακοβούλους διαδόσεις ὑπὸ ὀλετήρων συσκευαζομένας. Ἀποσταλῶσι κατάλογοι ἐπιδυμούντων παλινοστήσωσι ἐνεργήσωμεν.

Ἀσλάνης Μεϊμαρίδης
Παπαδόπουλος
Χριστοδούλου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Κατόπιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 99627 καὶ 10151 ἐ. ἔ διαταγῶν Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀπαγορεύεται πᾶσα μετακίνησις προσφύγων ἐκ τῆς νήσου δι' ἄλλας περιφερείας.

Ἐπιτρέπεται μόνον τῶν ταξειδευόντων δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις καὶ ἐφόσον ἡ ἀνάγκη πιστοποιεῖται δι' ἐπαρκῶν ἐνδείξεων.

Ὁ Προϊστάμενος Ὑπηρεσ.
Προνοίας Δημ. Ἀντιλήψεως
Ν. Παγίδας

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΑΙΝΙΚΗ

Ι. ΜΑΝΩΛΑ

Ὁδὸς Ταχυδρομείου—Μυτιλήνη
Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ
Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ
Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

Ο ΕΦΕΔΡΙΚΟΣ ΟΔΟΣΤΡΩΤΗΡΑΣ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ

ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ ΑΠ' ΤΟ ΛΕΠΕΤΥΜΝΟ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 80

Κατόπιν τῶν συχνῶν καὶ σκοπίμων ὑπαινιγμῶν αἵτινες γίνονται εἰς τὰς ἐφημερίδας «Σάλπιγξ» καὶ «Φῶς» ὅτι δῆθεν ἡ «Καμπάνα» δὲν ἐκπροσωπεῖ τὴν γνώμην τῶν ἐφέδρων, ἀναγκαζόμεθα νὰ δηλώσωμεν σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως ὅτι ἡ «Καμπάνα» εἶναι τὸ ΜΟΝΟΝ ***ὄργανον τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν Συνδέσμων τῆς Συνομοσπονδίας μας, ἐξυπηρετεῖ*** ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΩΣ ***τὰ συμφέροντα τῆς τάξεώς μας καὶ*** ΕΚΠΡΟΣΩΠΕΙ ***τὸ*** ΓΝΗΣΙΟΝ ΦΡΟΝΗΜΑ ***τῶν ἐφέδρων.***

Ἐν Μηθύμνῃ τῇ 21ῃ 8)βρίου 1923.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τῆς Συνομοσπονδίας Συνδέσμων Δ. Β. καὶ Ἀνατολ. περιφερείας
Α. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

ΓΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Ἀντὶς γιὰ ἀπάντηση σὲ ὅσα ἡ Κ. Δ. Ἐπιτροπὴ ΣΕΣ Μυτιλήνης δημοσίεψε σχετικὰ μὲ τὸ πέρασμά μας ἀπ' τὸν Ἵππειο, δίνουμε στὴ δημοσιότητα τὸ παρακάτου σχετικὸ πληρεξούσιο γράμμα τοῦ Ἐφεδρικοῦ Συνεδρίου τῆς Μήθυμνας. Καὶ δηλώνουμε:

Εἴμαστε περήφανοι γιατὶ τὸ Ἐφεδρικὸ Συνέδριο μᾶς ἀνέθεσε τὴν ἐντολὴ νὰ τρέξουμε γιὰ τὴν ἀλληλεγγύη καὶ τὴν ἑνότητα τῶν ΣΕΣ Λέσβου. Καὶ θεωροῦμε τὸν ἑαυτό μας ὑποχρεωμένο, σὰ δὲ φτάξουν οἱ ἐνέργειες ποὺ κάναμε ὡς τὰ τώρα, νὰ βγοῦμε ξανὰ στὸ κήρυγμα τῆς ὁμόνοιας καὶ τῆς ἀγάπης τῶν ἐφέδρων, ἀπ' ὅπου πηγάζει ἡ δύναμή των, ποὺ θὰ ἐπιβάλει τὶς δίκαιες ἀξιώσεις τῆς μάζας μας.

Μυτιλήνη 22—10—23
ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ

Πληρεξούσιο γράμμα

Πρὸς τοὺς συναδέλφους, Στρατῆν Μυριβήλην, Στρατῆν Παπανικόλαν, καὶ Βασίλειον Γροσομανίδην

Μυτιλήνην

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν Μηθύμνῃ συνελθόντος τὴν 16ην τρ. Ἐφεδρικοῦ Συνεδρίου τῶν ΣΕΣ Βορείας Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς περιφερειῶν, ἐκπληρῶν ἐντολὴν δοθεῖσαν αὐτῷ ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συνεδρίου, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἐφεδρικῆς ἰδέας ἐνεργῶν, ἀναθέτει εἰς τοὺς ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κ. Ε. Σ. Ε. Σ. Δ. συναδέλφους κ. κ. Στρατῆν Μυριβήλην, Στρατῆν Παπανικόλαν, καὶ Βασίλειον Γροσομανίδην τὴν πληρεξουσιότητα νὰ ἀνακοινώσουν δι' ὅσων μέσων διαθέτουν, διὰ ζώσης καὶ διὰ τοῦ τύπου—τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἐπισυναπτομένου πρακτικοῦ τοῦ Ἐφεδρικοῦ Συνεδρίου Μηθύμνης εἰς τοὺς Συνδέσμους τῶν περιφερειῶν, Μυτιλήνης, Πλωμαρίου, Γέρας. Ἀγιάσσου καὶ Πολυχνίτου, καὶ νὰ ἐνεργήσουν δι' ὅλου τοῦ ἠθικοῦ κύρους των ἵνα αἱ ἐν λόγῳ ἀποφάσεις, γίνουν ἀσπασταὶ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω περιφερειῶν, υἱοθετουμένων τῶν προταθέντων ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἐφεδρικοῦ Συνεδρίου ὑποψηφίων ἐφέδρων κ. κ. Ι. Λαδᾶ καὶ Χ. Γρηγορίου, καὶ ἐν γένει νὰ μεριμνήσουν ἵνα κηρυσσομένων ὅλων τῶν Συνδέσμων τῶν ρηθεισῶν περιφερειῶν ἀλληλεγγύουν μὲ τοὺς ΣΕΣ τῆς συνομοσπονδίας μας, καταστῇ δυνατὸν νὰ παρουσιασθῶμεν ὅλοι οἱ ἔφεδροι τῆς Νήσουν ἑνωμένοι καὶ ἀλληλεγγύως ἀποφασισμένοι νὰ ἐπιβάλωμεν τὰς γνησίας ἐφεδρικὰς ἀντιλήψεις κπὶ νὰ προλάβωμεν πάσαν διάσπασιν τῶν Συνδέσμων, παρὰ τοὺς ὁποίους μεγάλη δυσφορία παρατηρεῖται ὡς ἐκ τῆς παλιμβουλίας μερικῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κεντρικῆς Διοικ. Ε., ἅτινα ἐνεργοῦσιν ἰδιοτελῶς, ἀσεβοῦντα πρὸς τὴν ὑπογραφήν των καὶ τὰς ὑποσχέσεις των.

Ἐν Μηθύμνῃ τῇ 17 8)βρίου 1923

Ὁ πρόεδρος τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τῆς Συνομοσπονδίας Συνδέσμων Δ. Β. καὶ Ἀνατολ. περιφερειῶν
Α. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

ΔΗΛΩΣΗ

Διοβασα στὴ «Σάλπιγγο» μιὰ περίεργη ἀνοκίνιαση τῆς Δ. Κ. Ἐπιτροπῆς ΣΕΣ Μυτιλήνης. Ἐκεῖ μέσα φέρνει μαι ἐγὼ πὼς καταγγελια ἀντικανονικὲς δῆθεν ἐνεργειες τῶν συναδέρφων Στατῆρ Παπανικόλα καὶ Στρατῆ Μυριβήλη. Τρίβω τὰ μάτια μου ἀπὸ κατάπληξη! Ἐγὼ, φεύγοντας ἀπ' τὸ Ἵππειο, τὴν ὥρα ποὺ πέρασαν οἱ ἀγαπητοὶ συνάδερφοι, στεναχωρέθηκα ποὺ δὲ μὲ βρήκανε. Κι' ἔρεξα στὴ Μυτιλήνη νὰ μάθω καταλεπτῶς τί μὲ θέλανε.

Γιοὺτὸ πῆγα στὰ γραφεῖα τοῦ Σ.Ε.Σ. Μυτιλήνης, νομίζοντας πὼς θὰ τοὺς βρῶ ἐκεῖ. Καὶ ἐπειδὴ δὲν τοὺς βρῆκα ρώτησα τὰ παρόντα μέλη, ποὺ...ἔκριναν καλὸ νὰ ἐμφανίσουν τὴν πρόθυμη παρουσία μου για καταγγελία. Ὅσο γιὰ τὶς ἀντικανονικὲς ἐνέργειες π' ὰ καταγγέλλει ἡ Ἐπιτροπὴ δηλώ ω πὼς ὅλη ἡ περιφέρειά μας εἶνε σύμφωνη μὲ τὸ ***κήρυγμα τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς ὁμόνοιας*** ποὺ ἔκαναν οἱ συνάδελφοι Μυριβήλης καὶ Παπανικόλας, ὡ. πληρεξούσιον τῶν Συνδέσμων Βορείας Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς περ φερέρειας.

Ἵππιος 21—10—23.

Ὁ Πρόεδρος Σ.Ε.Σ. Ἵππιου
Γεώργιος Ἐλευθερίου

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τῶν Σ. Ε. Σ.

Μηθύμνης, Βατούσης, Στυψῆ, Μεσοτόπου, Ἀνεμώτιας, Σκαλοχωρίου, Ἐρεσσοῦ, Φίλιας, Σκυτάρου, Πέτρας.

Ἐν Μηθύμνῃ τὴν 16ην 8)βρίου τοῦ 1923 ἔτους ἐν τῷ καταστήματι τῆς Λέσχης «Μήθυμνα» συνελθόντες κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σ. Ε. Σ. Μηθύμνης οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Σ. Ε. Σ. πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ὑποδειχθησομένου συναδέλφου μας πληρεξουσίου ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆ.

Προτάσει τοῦ κ. Μαντᾶ Προέδρου τοῦ Σ. Ε. Σ. Μεσοτόπου ἐκλέγεται τετραμελὴς Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Ἀγγ. Σωτηριάδου ὡς Προέδρου τῶν κ. κ. Παν. Μαντᾶ, Θ. Χ" Δημητρίου, Ι. Κοροβίνη καὶ Ἰωάν. Χατζηδουκάκη, ἥτις θὰ ἀναλάβῃ τὸν κατερτισμὸν τοῦ Πρακτικοῦ τῆς συνεδριάσεως ταύτης καὶ ὑποβάλει τοῦτο εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπήν.

Κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως ὁ Πρόεδρος τῆς ὁρισθείσης ἐπιτροπῆς καὶ τίθεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὑποδειχθησομένου πληρεξουσίου.

1) Οἱ σύνδεσμοι τῆς περιφερείας Μηθύμνης ἀποφασίζουν ἐν ὁλομελίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων των ὅπως ὑποδείξουν καὶ ὑποδεικνύουν τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐφέδρων τῆς περιφερείας των ἔχοντες ὑπ' ὄψει καὶ τὰς ὑποδείξεις τῶν συναδέλφων μας ***Συκαμιᾶς, Κάπης, Κλειοῦς, Ἀργένου, Χάλυκος καὶ Γελοίων.***

Α) Τὸν κ. Χαράλαμπον Γρηγορίου ἔφεδρον ἰατρὸ ἐκ τοῦ χωρίου Συκαμιᾶς ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν συμπεριληφθῇ εἰς τὸν Συνδιασμὸν τὸν Ἐπαναστατικὸν (Παπανδρέου) ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐμφορεῖται ἀπὸ Φιλελεύθερα καὶ ἐπαναστατικὰ φρονήματα.

Β) Τὸν ἔφεδρον λοχαγὸν τοῦ Πεζικοῦ κ. Λαδᾶν Ἰωάν. καὶ νῦν δικηγόρον διαμένοντα ἐν Θεσ)νίκῃ ἐκ τοῦ Χωρίου Βατούσης καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὅρον ὡς καὶ τὸν κ. Γρηγορίου εἰς οὓς νὰ ἀποσταλῇ καὶ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος πρακτικοῦ.

Γ) Ἀποκρούει τὸν κατερτισμὸν ἰδιαιτέρων ἀνεξαρτήτων ἐφεδρικῶν συνδιασμῶν καὶ θέλει ὑποστηρίξει τοὺς ἐφέδρους ὑποψηφίους οἵτινες θέλουσι συμπεριληφθεῖ εἰς τὸν ἐπαναστατικὸν συνδιασμὸν (Παπανδρέου).

Δ] Φρονοῦντες ὅτι τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τῶν ἐφέδρων θὰ ὑποστηριχθῶσι ἐκ τοῦ ποιοῦ τῶν ὑποδειχθησομένων ὑποψηφίων καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς ποσότητος αὐτῶν ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔχοντες πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἐπαναστατικοῦ συνδυασμοῦ (Παπανδρέου) ἀπορρέοντα ἐξ αὐτῆς τῆς ἐπαναστάσεως δηλοῦμεν ὅτι θέλομεν ὑποστηρίξει τὸν ἐπαναστατικὸν Συνδιασμόν.

Ε) Ἡ ὁλομέλεια τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν ΣΕΣ περιφερείας Μηθύμνης παρέχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἐντολὴν ὡς καὶ τὴν πλήρη πληρεξουσιότητα πρὸς τὸν Πρόεδραν τῆς ἐκλεγείσης ἐπιτροπῆς κ. Ἄγγελον Σωτηριάδην ὅπως τὸ παρὸν πρακτικὸν ἀποστείλει εἰς τὴν Κ. Ε. τῶν Σ.Ε.Σ. Λέσβου συνάμα δὲ γνωρίσει πρὸς αὐτὴν δι' ἐπισήμου ἐγγράφου του τὰς ἀποφάσεις τῆς ὁλομελείας ἀντιπροσωπειῶν.

Ὁμοίως τὸ ἴδιον πρακτικὸν ἀποστελεῖ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν κ. Παπανδρέου, παρέχει δὲ τὸ δικαίωμα ὅπως ὁ πρόεδρος τῆς ἐκλεγείσης Ἐπιτροπῆς ἐπισήμως ἐκφράσει την εὐγνωμοσύνην τῶ. ὡ, ἄνω Συνδέσμων πρὸς τὸν ἱδρυτήν των.

Τὸ παρὸν πρακτικὸν συνταχθὲν ὑπογράφεται παρ' ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Σ.Ε.Σ. τῆς περιφερείας μας, δημοσιευθήτω δὲ διὰ τῆς ἐν Μυτιλήνῃ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Καμπάνα».

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον αὐθημερὸν

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς
Ἀγγ. Σωτηριάδης

Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Σ.Ε.Σ.

(Ὑπ.) ***Π. Μαντᾶς*** Μεσοτόπου, ***Ι. Κοροβίνης*** Βατούσης, ***Ι. Χατζηδουκάκης*** Στύψης, ***Θ. Χ" Δημητρίου*** Ἀνεμώτιας, ***Ο. Παπαδημητρίου*** Ἐρεσσοῦ, ***Π. Ἀδαμεζτίκης*** Φίλιας, ***Γ. Δεσλῆς*** Σκουτάρου, ***Φ. Μπαλτᾶς*** Πέτρας, ***Ἀγ. Σωτηριάδης*** Μηθύμνης,

κατ' ἐντολὴν Σ.Ε.Σ. Σκαλοχωρίου
Ἄγγ. Σωτηριάδης.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Οἱ Σ. Ε. Σ. Ἱππείου, Ἀσωμάτου, Σκούντας, λαβόντες γνῶσιν ἐξ ἐπισήμου ἀντιγράφου τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐφεδρικοῦ Συνεδρίου τῶν Σ. Ε. Σ. Βορείας Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς περιφερε ας συνελθόντες ἐν Ἱππείῳ σήμερον Κυριακὴν 21 Ὀκτωβρίου καὶ συσκεφθέντες ἀποφασίζομεν.

α.' Ὑοθετοῦμεν τὰς ἀποφάσεις Στύψης, Μεσοτόπου, Ἀνεμώτιας, Σκαλοχωρίου, Ἐρεσσοῦ, Φύλιας, Σκουτάρου, Πέτρας, Κάπης, Κλειοῦ;, Ἀργένου, Χάλικος, Σκαμιᾶς, Βατούσης, Γελοίων, ἐν μέρει καὶ ἐν ὅλῳ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ ἐπισήμῳ αὐτῶν πρακτικῷ.

β') Κηρυσσόμεθα ἀλληλέγγυοι μαζύ των ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπόδειξιν τῶν ὑποψηφίων κ. κ. Λαδᾶ καὶ Γρηγορίου τοὺς ὁποίους θὰ ὑποστηρίξωμεν πάσει δυνάμει ἐφόσον θὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὸν Ἐπαναστατικὸν Συνδυασμὸν Παπανδρέου ὑποδεικνύομεν ὡς ὑποψήφιον τῆς ἡμετέρας περιφερείας ἐν συνεννοήσει καὶ ἀπολύτῳ ἀλληλεγγύει μετὰ τὸν ΣΕΣ Γέρας τὸν Ἐφ. στρατιώτην κ. Στρατῆν Βαρελτζίδην ἀντὶ τοῦ κ. Στρατῆ Παπανικόλα δεσμευμένου ὡς μέλους τῆς Κ.Ε. ΣΕΣ καὶ μὴ ἀποδεχομένου.

γ') Κηρυσσόμεθα ἀλληλέγγυοι μετὰ τῶν ΣΕΣ Γέρας καὶ Πλωμαρίου, συμφωνοῦμεν μὲ τὴν ὑπόδειξιν τοῦ κ. Ἀντ. Παπαγεωργίου ἐφ. Ὑπιάτρου τοῦ Ναυτικοῦ ὡς ὑποψηφίου προτεινομένοι ἐκ μέρους τοῦ ΣΕΣ Πλωμαρίου.

δ.' Ἀναθέτομεν εἰς Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Γεωργίου Ἐλευθερίου, Κωνσταντίνου Χ" Κωνσταντῆ, Παναγιώτου Ι. Σικαδέλλη ἵνα ἀνακοινώσει δι' ἐκτάκτων ἀποσταλμένων τὰς παρούσας ἀποφάσεις μας εἰς τοὺς Σ. Ε. Σ. Γέρας καὶ Πλωμαρίου.

ε.' Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ δι' ἐπισήμων ἐγγράφων θὰ ἀνακοινώσει ταχυδρομικῶς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν εἰς τὴν Κ. Ε. Σ. Ε. Σ. Λέσβου ἐν Μυτιλήνῃ πρὸς τὸν Κον Ἄγγελον Σωτηριάδην ἐν Μηθύμνῃ καὶ πρὸς τὸν Κον Γ. Παπανδρέου πρὸς ὃν θὰ ἐκφρασθεῖ καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Σ. Ε. Σ. δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτῶν ἔπραξε.

ς.' Ἀντίγραφα τοῦ παρόντος Πρακτικοῦ δεόντος ὑπογεγραμμένα κρατῶσιν ὅλοι οἱ Σ. Ε. Σ. τῆς περιφερείας μας.

ζ.' Δημοσιευθήτω τὸ παρὸν Πρακτικὸν δεόντος εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος (Καμπάνας) ἥν καὶ ἀναγνωρίζομεν ὡς τὸ μόνον ὄργανον ἐκπροσωποῦν τὴν γνώμην τῶν Ἐφέδρων.

Ἐν Ἱππείῳ τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1923

Ὁ Σ. Ε. Σ. Ἱππείου ***Γ. Ἐλευθερίου***
Ὁ Σ. Ε. Σ. Ἀσωμάτου ***Α. Πολυχρόνης***
Ὁ Σ. Ε. Σ. Σκούντας ***Π. Σικαδέλλης***

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ

Θεσσαλονίκη 10—10 - 23

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Πληροφοροῦμαι πὼς μερικοὶ συμπατριῶτές μας ἐπιθυμοῦν νὰ γνωρίσουν τὰ πολιτικά μου φρονήματα καὶ γι' αὐτὸ θὰ σὲ παρακαλοῦσα νὰ φιλοξενήσεις μιὰ μικρή μου δήλωση.

Ἔως τώρα ὑπῆρξα μονάχα στρατιώτης καὶ ὑπηρέτησα τὴν πατρίδα μου τίμια καὶ πιστὰ ὅσες φορὲς μ' ἐκάλεσε στὰ ὅπλα. Εἶμπορεῖ νὰ μὴν ἤμουν σύμφωνος στὶς πολιτικὲς ἀντιλήψεις; ***μ' ἐκείνους ποὺ ἐνδιαφέρονται, νὰ μάθουν τὶς σημερινές μου ἰδέες,*** μὰ στὴν πράξη δὲν ἀκολούθησα ποτὲ ἄλλη πορεία ἐκτὸς ἀπ' ἐκείνη ποὺ ἐπέβαλε σ' ὅλους μας ἡ τιμὴ καὶ τὸ καθῆκον. Ἔπειτα νομίζω πὼς σήμερα δὲν ὑπάρχουν πιὰ ἄλλοι δρόμοι γιὰ ὅσους τοὺλάχιστον πονοῦν εἰλικρινὰ τὴν πατρίδα. Ἡ ἰδεολογία τῆς Ἐπαναστάσεως πρέπει νὰ ριζωθεῖ βαθειὰ στὴν ψυχὴ κάθε καλοῦ καὶ ἀγνοῦ πατριώτη. Στὴν ἰδεολογία αὐτὴ εἶμαι κ' ἐγὼ ἀφωσιωμένος μαζί σας.

Μὲ πολλοὺς χαιρετισμοὺς καὶ ἄπειρες εὐχαριστίες.

Ι. ΔΑΔΑΣ δικηγόρος

— ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ —

ΦΩΣ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ

Στὴν ἐφημερίδα **«Σάλπιγξ»** δημοσιεύτηκε ἀνοιχτὴ ἐγκύκλιος τῆς Κ. Δ. Ἐπιτροπῆς Σ.Ε.Σ. Μυτιλήνης ὑπογραμμένη ἀπὸ ὡρισμένα μελη τις, ποὺ καταγγέλλει τοὺς συναδέλφους Στρατὴ Παπανικόλα καὶ Στρατὴ Μυριβήλη γιὰ ἀντικανονικές; δῆθεν ἐνέργειες ποὺ ἔκαναν στὸ Ἵππιος καὶ συστήνει στοὺς; ἐφέδρου; τῶν ἄλλων χωριῶν νὰ τοὺς προσέχουν ἂν τυχὸν περάσουν ἀπὸ κεῖ! Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ τρομερὰ πράγματα ποὺ καταγγέλλονται, τὰ ἔμαθε λέει, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπ' τὸν Πρόεδρο τοῦ Σ.Ε.Σ. Ἵππιου. Τὸ πληρεξούσιο γράμμα τῆς Συνομοσπνδίας τῶν Σ.Ε.Σ. Δυτικῆς Βορείας καὶ Ἀνατολικῆς περιφερείας Λέσβου καὶ ἡ δήλωση τοῦ Προέδρου τοῦ Σ.Ε.Σ. Ἵππιου ποὺ δημοσιεύουμε σήμερα, θὰ δόσουν πιστεύουμε στὴν Κ. Δ. Ἐπιτροπὴ νὰ καταλάβει πὼς; δὲν ὑπάρχει πουθενὰ ἀντικανονικὴ ἐνέργεια σὰν κεῖνες ποὺ φαντάχτηκε. Ὑπάρχει μονάχα πολὺ φῶς καὶ ἀλήθεια καὶ ἠθικὴ μὲς στὶς ἐνέργειες τῶν συναδέλφων ποὺ κατάγγειλαν τὰ ὡρισμένα μέλη τῆς Κ. Δ. Επιτροπῆς. Ἐνῶ ἀντίθετα οἱ δικές της οἱ ἐνέργειες, ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΣΩΝΕΙ ΚΑΙ ΚΑΛΑ ΝΑ ΠΟΛΙΤΕΥΘΕΙ, εἶνε ἀντικανονικές; καὶ... κάτι.

Ὅπως ἔχει ἀντιληφθεῖ ὅλος ὁ ἐφεδρικὸς κόσμος τοῦ νησιοῦ μας ποὺ βοᾷ ἐναντίον της; καὶ ὅπως θὰ καταλάβει καὶ ἡ ἴδια ἡ Κ. Δ. Ἐπιτροπὴ πολὺ γρήγορα, σὰ δὲν ἀλλάξει ταχτικὴ καὶ δὲν μπεῖ στὸν ἴδιο δρόμο, τὸ δρόμο τῆς ἀνιδιοτέλειας τὸ δρόμο της ἠθικῆς καὶ τοῦ καθήκοντος, ὅπως ἀπαιτεῖ ***ὁμόφωνη*** ἡ γνώμη τῶν ἐφέδρων τοῦ νησιοῦ που ,την ἐκλέξανε. Μὲ ἄλλα λόγια ὄχι τὸ δρόμου τοῦ.., ***«Χατζηγιαννίκου βρύση».***

ΡΩΤΟΥΜΕ...

Καὶ τώρα ἂς μᾶς ἐπιτρέψει ἡ Κ. Δ. Ἐπιτροπὴ νὰ τὴ ρωτήσουμε: Ὁ ***«Ἔφεδρος»*** ποὺ ἀνυμογραφεῖ στὸ ἀντεπαναστατικὸ «Φῶς» δὲν καταλαβαίνει ποιὸς εἶνε; Δὲν βλέπει πὼς ξέρει μυστικὲς λεπτομέρειες ἀπ' τὰ πραχτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τῆς Κ. Ἐπιτροπῆς, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ξέρει κανένας ἄλλος ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Κ. Ἐπιτροπῆς; Δὲ νομίζει πὼς ὅλη αὐτὴ ἡ ταχτικὴ των τοὺς ἐκθέτει μπροστὰ στὰ μάτια τῶν τίμιων συνάδερφων τοῦ νησιοῦ, ποὺ ἄρχισαν νὰ τρίζουν τὰ δόντια τους ἀπὸ πολὺν καιρὸ τώρα; Ρωτοῦμε ἁπλῶς....

ΝΑ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἀπαντοῦμε στὸν «Ἔφεδρο» ποὺ ἀνωνυμογραφεῖ στὸ ἀντεπαναστατικὸ ἔντυπο «Φῶς». Ναί, εἶνε ἀλήθεια πὼς ἡ Κ. Δ. Ἐπιτροπὴ γύρεψε νὰ κάνει τὴν «Καμπάνα» ἐπίσημο ὄργανό της· εἶνε ψέμματα πὼς δὲ δεχτήκαμε. Ἡ Κ. Δ. Ἐπιτροπὴ δὲ δέχτηκε τοὺς ὅρους ποὺ προτείναμε. Ἐπειδὴ οἱ ὅροι αὐτοὶ ποὺ εἴμαστε πρόθυμοι νὰ τοὺς δημοσιέψουμε ἤτανε τέτοιοι, ποὺ νὰ ὑποχρεώνουν τὴν Κ. Δ. Ἐπιτροπὴ νὰ βαδίζει ζοια χωρὶς ὀπισθοβουλία· καὶ κυρίως ἐπειδὴ δεσμεύανε ὁλότελα τὰ μέλη τῆς Κ. Δ. Ἐπιτροπῆς νὰ γίνουνε βουλευτές, ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν Ἐφέδρων καὶ ἀσεβώντας πρὸς τὴν ὑπογραφὴ καὶ τὰς ὑποσχέσεις των. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια κ. Ἀνώνυμε Μεταξικὲ Ἔφεδρε.

ΚΑΤΩ ΤΗ ΜΑΣΚΑ!

Εἶνε ἀκόμα ἀλήθεια πὼς; οἱ συνάδερφοι Μυριβήλης Παπανικόλας καὶ Β. Γροσομανίδης δὲν ὑπόγραψαν τὴν ἀμαρτωλὴ ἐγκύκλιο ποὺ καθώριζε τὸ πῶς θὰ ὑποδειχθοῦν ὑποψήφιοι τῶν Ἐφέδρων. Ὅπως εἶνε ἀλήθεια πὼς; δὲν θὰ τὴν ὑπέγραφε οὔτε ὁ συνάδερφος Πραΐδης ἂν δὲν ἔλειπε ταξίδι. Γιατὶ ὅμως δὲν τὴν ὑπόγραν; Γιατὶ ***ἀπαιτήσανε νὰ δηλωθεῖ μὲς τὴν ἐγκύκλιο ξεκάθαρα πὼς τὰ μέλη τῆς Κ. Ἐπιτροπῆς δὲν*** ΠΟΛΙΤΕΥΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΟΔΕΙΧΘΟΥΝ. — Ἡ σχετικὴ ἀπαίτησή των εἶνε σημειωμένη στὸ περιθώριο τοῦ σχεδίου. — Ἐνῶ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέλη τῆς Κ. Δ. Ἐπιτροπῆς ΑΥΤΟ ἴσα ἴσα γύρευαν μὲ τὴν ἐγκύκλιο νὰ πετύχουν. Νὰ ὑποκλέψουνε τὶς ὑποδείξεις τῶν ΣΕΣ τῆς ὑπαίθρου γιὰ νὰ γλύψουνε ὕστερα τὶς ὑπογραφές τους ἀπ' τὰ παλιὰ πραχτικά, κάνοντας κόλας πὼς προσφέρονται τάχα θυσία στὴν ἀπαίτηση τῶν συνάδερφων τοῦ νησιοῦ μας!

Ἀρ. 188 Πολυχνίτος 22 ὥρα 10 πρ.

Ἀποδέκται δύο. Σ. Ε. Σ. Λέσβου καὶ «Καμπάνα».

Κατόπιν συνεννοήσεως μὲ ΣΕΣ Βασιλικῶν καὶ Δισβορίου προτείνομεν ὑποψήφιον τὸν Ἰωάννην Δαδᾶν, ὑποχρεωμένον ἀναλάβει ἐξυπηρέτησιν καὶ ἰδιαιτέρων συμφερόντων περιφερείας μας. Κηρυσσόμεθα ἀλληλέγγυοι μὲ ὁμάδας Συνδέσμων Μυθύμνης, Πλωμαρίου, Γέρας, Ἱππείου, υἱοθετοῦντες ἀποφάσεις καὶ ὑποψηφιότητας συναδέλφων προταθέντων ὑπ' αὐτῶν

ΣΕΣ Βασιλικῶν. Ὁ πρόεδρος
ΧΑΡ. ΑΝΤΩΝΕΛΛΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΕΙΟΝ
— ΠΕΤΡΟΥ Σ. ΤΖΕΛΑΪΔΟΥ —
Χειρούργου — Ὀδοντοϊάτρου
Τελειοφοίτου τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου
(Ὁδὸς Ἁγ. Θεράποντος Παραπλεύρως Πολ. Νοσοκομείου)

Ἐφαρμογὴ τῶν νεωτάτων μεθόδων εἴς τε τὴν θεραπείαν τῶν νοσημάτων τοῦ στόματος καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τεχνιτῶν ὀδόντων οἱουδήποτε συστήματος.
Τελεία ἐγκατάστασις.
Πολυετὴς πεῖρα εἰς τὸ Στράτευμα ὡς ἔφεδρος ἀνθυπίατρος ὀδοντοϊατρός.
Δέχεται 9—12 π. μ. 3—5 μ. μ. 1—6

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΝΟΣΤΑΛΓΙΕΣ

Θυμήσου: πάντα ἐκεῖ μὲ τὸ τραγοῦδι
περνοῦσε ἡ ἀστόχαστη ζωή μας·
ἐκεῖ κι' ὁ στίχος ἄνθιζε λουλούδι
καὶ τὴ συμπόνια γύρεβε ἡ ψυχή μας.

Θυμήσου ἡ ἄνοιξη σὰν εἶχε φύγει,
στὸ φτωχικό μας σπήτι τὸ θλιμμένο
χειμώνανθοι μᾶ; εἶχαν μείνει λίγοι
σέρμο ἕνα παλιοβάζο, ραγισμένο...

Κι' ὅμως ἡ φωτεινὴ, μὰ ὠχρὴ, μορφή σου
Χλωμὴ χαρὰ εἶχε γύρω μας σκορπίσει,
γιατὶ ἔκλινε νὰ κοιμηθεῖ στὴ δύση.

Κ' ἔφευγε πάντα ἡ ἄνοιξη, θυμήσου...
μὰ πλάϊ δυὸ φτερὰ πλατιὰ χτυποῦσαν
κἕνα ταξίδι μακρυνὸ ζητοῦσαν.

Σκούταρος **Σ. Καστέλης**

ΔΥΟ ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΙΑ

Στὸ ποτῆρι τῆς χαρᾶς μου
ξεχειλίζοντας μεθῶ,
ἀλλὰ μέσα στὸ μεθῦσι
τὴ χαρά μου τὴν ξεχνῶ

—

Γιατὶ καὶ στὴ ζάλη ἀκόμα
δὲν ξεχνῶ δυὸ μαῦρα μάτια
ποὺ ἔχουν κάνει τὴν καρδιά μου
τὴ φτωχιὰ, χίλια κομμάτια.

Ντονέλλα

ΖΟΡΖ ΔΙΑΜΕΛ

Ὁ Μιχάλης

Ἂν ἡ σύστολὴ ἐξοριζότανε ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο θἄβρισκε καταφύγιο τὸ δίχως ἄλλο, μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ Μιχάλη.

Σὰ νὰ τὸν βλέπω ἀκόμα ἀπάνω στὸ φορεῖο γιομάτο ἀπὸ χαλίκια, μὲ τὴν καπότα του βουτηγμένη στὴ λάσπη, καὶ μὲ τὴν ἀθῶα συμπαθητικιὰ μορφὴ ἑνὸς καλοαναθρεμένου παιδιοῦ.

— Πρέπει νὰ μὲ συχωρέσετε — μοῦ λέγει — δὲν μπορεῖ νἄναι κανένας κι' ὁλότελα καθάριος.

— Ἔχεις . . . «μπερεκέτια ; » Ρωτᾶ ὁ νοσοκόμος ξεντύνοντάς τον.

Ὁ Μιχάλης κοκκινίζει κι' ἀνατοράζεται.

— Ὢ ! Ἂν εἶχα, αὐτὸ βέβαια δὲ θἄτανε δικό μου λάθος !

Δὲν ἔχει ψεῖρες, ἔχει ὅμως σπασμένο τὸ πόδι του «παρμένο ἀπὸ τορπίλλα».

Σχίζουνε τὴν κιλότα του, κι' ἀρχίζω νὰ συλλογιέμαι πῶς θὰ βγάνουμε τὸ πόδημα. Ὁ Μιχάλης ἁπλώνει τὸ χέρι του, καὶ λέγει δειλὰ καὶ ντροπαλά.

— Θὰ μποροῦσε νἄμνεισκε τὸ πόδημα.

— Δὲν θὰ μπορούσαμε ὅμως νὰ περιποιηθοῦμε τὸ πόδι σου, ἂν δὲν βγεῖ τὸ πόδημα.

Τότες ὁ Μιχάλης, λέγει κατακόκκινος ἀπ' τὴ συγκίνηση.

— Μά, ἂν μοῦ βγάλουν τὸ πόδημα, θὰ πονέσω πολύ . . . .

Πολλὲς φορὲς φέρνω στὸ νοῦ μου, τὴν ἀπάντηση αὐτή. Πίστεψέ με, Μιχάλη, ἀκόμα δὲν κατώρθωσα ν' ἀπαντήσω τὸν πρίγκηπα τὸν ἄξιο νὰ σοῦ βγάλει τὸ πόδημα, καὶ νὰ πλύνει τὰ ταπεινὰ πονεμένα πόδια σου.

— Πορσελάνες

Ἀπ' τὴν κοιλιὰ βγαίνει ἕνα μάτσο ματωμένες κομπρέσες, καὶ μιὰν ἀποφορὰ σαπισμένων ἐντέρων. Μὲ προφύλαξη ὁ γιατρὸς κεντᾶ μὲ τὴ μασιὰ τὶς κομπρέσες, καὶ τὶς τροβᾶ ἐπιτήδεια ὄξω.

Μιὰ ἡλιακὴ ἀχτίδα φωτίζει τὸ μέρος, κι' ὅλη ἡ παράγκα, τρέμει ἀπ' τὴ δόνηση τῶν κανονιῶν.

— Εἶμαι ἔμπορος στὰ εἴδη τῆς πορσελάνας. Σῶσε με καὶ θὰ δῆτε: Θὰ σᾶς δώσω τὰ καλλίτερα βάζα μου.

Λίγο, λίγο, ὅλες οἱ κομπρέσες βγαίνουνε. Οἱ μασιὲς ἀστράφτουνε, κ' ἡ ἡλιακὴ ἀχτίδα θαρρεῖς καὶ τρέμει — τόσο ὁ βομβαρδισμὸς εἶναι δυνατὸς — ὅπως τρέμει ὅλο τὸ πάτωμα, τὰ ντουβάρια, τὸ λαφρὺ ταβάνι, ὅλη ἡ γῆς, ὁ κόσμος ὅλος, μεθυσμένος ἀπὸ τὴν κούραση.

Ξίφνου, ἀπ' τὰ βάθη τοῦ ὁρίζοντα ξεσπάνει σὰν ἕνα νιαούρισμα, ξεσκίζει τὸν ἀγέρα πάνου ἀπ' τὴν παράγκα, κ' ἡ ὀβίδα σκάνει λίγα βήματα παρέκει, μ' ἕνα θόρυβο ραγισμένου ἀντικειμένου ποὺ πέφτει καὶ κομματιάζεται.

Τὰ λεπτὰ ντουβάρια πᾶνε κ' ἔρχονται, ταλαντεύουνται, στήν βαρειὰ πίεση τοῦ ἀγέρα.

Ὁ γιατρὸς κάνει μιὰ μικρὴ κίνηση τοῦ κεφαλιοῦ, σὰν νὰ θέλει νὰ δῆ, ποῦ τάχα νἄπεσε ὁ ἀναπάντεχος ἐπισκέπτης. Τότες ὁ ἔμπορος τῆς πορσελάνας, ποὺ παρατήρησε τὴν κίνηση, λέγει μὲ μιὰ φωνὴ ἤσυχη:

— Μὴ δίνετε προσοχή, στὶς μικρὲς αὐτὲς μηχανούλες. Αὐτὲς δὲν εἶναι ἐπικίνδυνες. Ἐσεῖς σῶστέ με μονάχα, καὶ θὰ σᾶς; δώσω ἕνα ἀκριβὸ ἀντικείμενο πορσελάνας, ἢ ὅ,τι πιατάντσες ἀριστουργήματα, θέλετε....

— Ἡ παραγγελιὰ

Ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ δὲν εἶναι τόσο ἡ θρυματισμένη γάμπα, ὅσο ἡ μικρὴ ἐκείνη πληγὴ πάνω στὸ μπράτσο, ἀπ' ὅπου τόσο θερμὸ καὶ νεανικὸ αἷμα ξέφυγε.

Μὲ τὰ χείλη του τ' ἀναιμικὰ, ποὺ δὲν ξεχωρίζουνε πειὰ ἀπ' τὰ ρέστα τοῦ προσώπου, μὲ τὶς μεγάλες ὁλόμαυρες κόρες τῶν ματιῶν του, ὅπου φεγγοβολάει μιὰ ψυχὴ ἀκέρηα, ἄθικτη, ποὺ δὲν θὰ ὑποχωρήσει παρὰ μόνο τὴ σιερνὴ στιγμή . . .

Ἐξετάζει, σχεδὸν σοβαρά, χωρὶς αὐταπάτη, χωρὶς ἰλλουζιόνες, τὴν καταστροφὴ τοῦ κορμιοῦ του καὶ παρατηρῶντας τοὺς χειρούργους νὰ πλύνουν τὰ χέρια τους, λέγει μὲ μιὰ φωνὴ συγκρατημένη:

— Νὰ πῆτε στὴ γυναῖκά μου πῶς ἡ στερνή μου σκέψη, ἤτανε γιὰ 'κείνη, καὶ γιὰ τὰ παιδιά μου.

Ὢ δὲν εἶναι αὐτὸ καμμιὰ ὑπόθεση κρυφὴ, γιατὶ ὁ ἄνθρωπος ξέροντας παραδίνει τὸ πρόσωπό του σιηνάπο κομίστρα μάσκα.

Ἡ ἠχὼ τῶν σ βαρῶν λόγων τοῦ πληγωμένου βουΐζει ἀκόμα μέσα στὴ σάλα.

— Νὰ πῆτε στὴ γυναῖκα μου . . .

Κανένα, δὲν θὰ θελήσει νὰ ξεγελάσει τὴν ἀντίρρια ἐκείνη μορφή, μὲ πλαδαρὲς παρηγοριὲς καὶ μὲ κούφια λόγια.

Ὁ γιατρὸς μὲ τὴν ἄσπρη μπλοῦζα δείχτει ὀγρὰ τὰ μάτια κάτω ἀπ' τὰ γυαλιά του, καὶ μ' ἕνα τονισμὸ βαθύ, ἀπαντᾶ.

— Δὲν θὰ ξεχάσουμε τὴν παραγγελιά σου φίλε μου !

Ο πληγωμένος κινᾶ τὰ βλέφαρά του— σάμπως κινοῦμε ἕνα μανδήλι ἀπ' τὴ γέφυρα βαποριοῦ ποὺ ἀπομακρύνεται—ἔπειτα, εἰσπνεύσας δυνατὰ τὸν αἰθέρα, πέφτει σ'ἕνα βαθὺ ὕπνο.

Καὶ κοιμᾶται γιὰ πάντα . . . Κ'ἐμεῖς; Ἐμεῖς τραβᾶμε νὰ ἐκτελέσουμε τὴν παραγγελία του . . .

Μεταφ. *Τέρ.*

Ὁ Ἰατρὸς
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων**, δέχεται καθ' ἑκάσιην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του ἀντικρυ τῆς **Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΗΜΝΙΟΥΣ ΕΦΕΔΡΟΥΣ

Παιδιά,

Ὕστερα ἀπὸ λίγων καιρό, ἡ πατρίδα μας θὰ μᾶς γυρέψει νὰ διαλέξουμε, ἕνα δυὸ ἀνθρώπου; γιὰ νὰ μᾶ; ἀντιπροσωπεύσουν στὸ ἀνώτερο τοῦ Κράτους Συμβούλιο, τὴ Βουλή. Ξέρετε πόσο μεγάλη σημασία ἔχει τὸ σφαιρίδιο ἐκεῖνο ποὺ θὰ ρίξετε στὴν κάλπη ; Μὰ στιγμὴ συνάδελφοι.

Βετεράνοι μεῖς μιᾶς; Ναπολεόντειας ἐκστρατείας, πουλιὰ ποὺ τάνυσαν τὶς φτεροῦγες των ὥς τὸ Καλὲ Γκρότο καὶ τὸ Μπολατλῆ, παιδιὰ ποὺ σμίλεψαν μὲ τὴν μπαγιονέττα τους τὸ εἴδωλο μιᾶς Ἰδέας, παλληκάρια ποὺ στραγγίσανε τὸ αἷμα του; στὴ Μικρασία, στὴ Μακεδονία καὶ στὴ Ρωσσία, κι' ἔσμιξαν τὸ ἀγκομαχητό τους; μὲ τὸν ὑπόκωφο σάλαγο τοῦ Στρυμόνα, τοῦ Δούναβη καὶ τοῦ Δνείστερου, ἔχουμε δικαίωμα, πειὸ πολὺ ἀπ' τὸν καθένα, νὰ μιλήσουμε, ν' ἀποφασίσουμε καὶ νὰ ἐκτελέσουμε, γιὰ τὴν τύχη τοῦ Ἔθνους; μας.

Γιὰ κάθε μελλούμενη θυσία ἡ Πατρίδα στηρίζεται σὲ μᾶς;.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἀπόλυτης πρωτοβουλίας σὲ παρόμοιες ἀποφάσεις, δικαίωμα ποὺ σὰν καταρράχτης κατρακυλάει ἀπ' τὸ δεκαχρονιάτικο Τιτάνειο βάσταγμα τῶν βουλῶν τῆς Πατρίδας μας, ποιὸς σαλτιμπάγκος μπορεῖ νὰ μᾶς; τὸ πάρει ; Ποιὸς θὰ τολμήσει ν' ἀντικρύσει τὸν ὄγκο τῶν ἀνθρώπων κείνων, ποὺ ξέρουν σὰν βασιλιάδες τῶν παραμυθιῶν νὰ πεθαίνουν ἥρεμα χωρὶς κανένα βαρυγκόμιασμα, σὲ ἐκτάσεις ἀχανεῖς καὶ χωρὶς κανένα λόγο συμπόνιας ἀπ' τοὺς ἀποστράτους κηφῆνας τῆς ζωῆς;

Ὁ ἀριτμοσκληρτισμὸς τραμολιμένο ποὺ ἀπ' τὸ πρωῒ ὥς τὸ βράδυ χαλοῦσε τὸ κόσμον μέσα στὰ καφενεῖα γιὰ νὰ στείλει στὸ χάρο χιλιάδες ψυχὲς; χωρὶς λόγο, χωρὶς νὰ τὸ ἐπιβάλλει τὸ καλο τῆς Πατρίδας μας, μακρυὰ, ἔξω ἀπ' ἐδῶ. Κάθε φορὰ τὴν παραμονὴ τῶν ἐκλογῶν τὰ βαπόρια μᾶς; ξεφορτώνουν στὸ Κάστρον ἕνα σωρὸ πατριδοκάπηλους. Κανένας ἀπ' αὐτοὺς ὣς τὰ σήμερα δὲ μᾶς ἔκαμε τίποτα τὸ καλό. Μᾶς; χαντάκωσαν πειὸ πολύ. Ρίξετε μιὰ ματιὰ στὴ Λῆμνο καὶ δῆτε τὰ χάλια μας.

Καὶ οἱ κ. βουλευταί μας ; Ἂ! μάλιστα· τώρα τὰ καταφέρατε. Τὴ κορῖδα οἱ χωριᾶτες μ'ἕνα δεκάρικο θὰ ἐνθουσιασθοῦνε καὶ ὅλα ἐν τάξει. Ὄχι κύριοι φρουσφετλῆδες. Μεῖς ποὺ χαλκέψαμε τὴν ὕπαρξή μας μὲ τὸ καφτερὸ τῶν ὀβίδων σίδερο ἑνὸς δεκαετοῦς; πολέμου, ἔχουμε ὅλη τὴ δύναμη νὰ σᾶς; στείλουμε ἀπ'ἐκεῖ ποὺ ἤρθαμε.

Σᾶς, κύριοι δημοκόποι, κάθε καρυδιᾶς; καρυδι, ποὺ ἐκστρατεύσατε στὸ νησί μας, καὶ στήσατε καπηλειὸ μπαγαποντιᾶς, ἔχουμε τὴ δύναμη νὰ πάρουμε ἕνα σκουπόξυλο, καὶ νὰ σᾶς; στείλουμε ἔ; κόρακας.

Παιδιά,

Οἱ ἔφεδροι τῆς Λέσβου εἶναι μιὰ πελώρια σιδερένια βέργα ποὺ δύσκολα—μὰ πολὺ δύσκολα μπορεῖ νὰ λυγιστεῖ. Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ εἴμαστε καὶ μεῖς. Ἀνοίγουν τὴν ἀγκαλιά τους καὶ μὲ θέρμη μᾶς; χαιρετοῦν ἕτοιμοι νὰ μᾶς δώσονν κάθε δυνατὴ ὑποστήριξη. Ἡ ζωή τους καὶ ζωή μας. Τὰ ἰδεώδη μας κοινά. Πρέπει ὅπως κι' αὐτοὶ ***νὰ διαλέξουμε τὸν ἔφεδρο ἀπ' τὴ Δῆμο ποὺ νὰ ἔχουμε τὴν πεποίνηση στὴν ἱκανότητά του.***

Κλωτσιὰ στὰ προμαζώματα καὶ στοὺς λωποδύτες τοῦ πατέρα μας τοῦ θειοῦ μας καὶ τῶν ξαδέλφων μας. Θέλουμε τὸν ἄνθρωπο ποὺ θὰ μποροῦμε αὔριο νὰ ζητήσουμε λόγο τῶν πράξεών του· τὸν ἄνθρωπο ποὺ τὸ συμφέρον του εἶναι καὶ δικό μας.

Σκεφθῆτε, σκεφθῆτε, καλὰ γιὰ τὴν ψῆφο σας. Ἀποφασίζετε γιὰ τὴν ἴδια σας ζωὴ γιὰ τὴν ἴδια σας ὑπόσταση τὴν οἰκονομικὴ καὶ κοινωνική.

Μὴν ἐπηρεάζεστε. Αὔριο ὅταν μετανοιώνετε γιὰ τοὺς κακούς σας συλλογισμούς, θὰ εἶναι ἀργά.

Κομν. Πυρομάγλου
Ἔφεδρος λοχίας Λημνιὸς

ΕΚΔΟΣΕΙΣ-ΒΙΒΛΙΑ-ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«Μακεδονικὰ Γράμματα», μηνιάτικο λογοτεχνικὸ περιοδικό. Θεσσαλονίκη. Διευθ. Ράδος Χατζηνάσης.

«Νέος Κόσμος», ἐφημερὶς καθημερινή. Ἡράκλειον Κρήτης. Διευθυνταὶ Γ. Ι, Διανουδάκη; καὶ Γ. Κ. Δόκινος,

«Ἔσπερος». Μηνιάτικο λογοτεχνικὸ περιοδικὸ, Σύρα. Διευθυνταὶ Θ. Βάλτας Γιάν. Μπαρούτας, Θ. Τσαβέας Βελ. Φρέρης.

«Ἀρχεῖον Μαρξισμοῦ». Δεκαπενθήμερον κομμουνιστικὸν περιοδικόν, P. R. Ἀθῆναι. Διευθ. Χαρ. Δεδούση .

«Ραδάμανθυς», Δεκαπενθήμερον περιοδικόν. Ὁδὸς Ἐπωνύμων Ἀθῆναι. Διευθ. Ἐλευθ. Ι. Παπαγιανάκης.

«Ἀνόρθωσις». Καθημερινὴ ἐφημερὶς, Ἡράκλειον Κρήτη. Διευθ. Ἀνδρέας Ζωγράφος

«Κοινότης». Ἑβδομαδιαία πολιτικὴ ἐπιθεώρησις. Ἀθῆναι Μητροπόλεως 44. Διευθ. Νικ. Μαλοῦχος.

«Αἱ Μοῦσαι». Περιοδικὸν δεκαπενθήμερον, Ζάκυνθος. Διευθ. Λ. Χ. Ζώνης.

«Δῆμνος». Ἐφημερὶς καθημερινὴ, Κάστρον--Λήμνου. Διευθυνὴς; Ε. Γ. Κωνσταντινίδη;.

«Θάρρος». Ἐφημερὶς Καθημερινή. Πειραιεύς, Κολοκοτρώνη 102. Διεύθ. Δ. Χαραλάμπους.

«LIBRE» Etudie la langue la littérature et les arts de la Grèce. Directeur Louis Roussel. Sina 31. Athènes.

«Βιβλιογραφικὸν Δελτίον». Μηνιαία ἔκδοσις Α. Κασιγόνη, Ἀλεξάνδρεια, Λεωφ. Ρομλίου 26.

«Βίγλα». Λογοτεχνικὸ περιοδικὸ— Μεσολόγγι.

«Πυρσός». Λεμησσὸς Κύπρου· ὄργανο τοῦ σοσιαλιστικοῦ ἐργατικοῦ Κυπριακοῦ κόμματος.

«Φωνὴ τοῦ Ἐφέδρου». Ἡράκλειον Κρήτης. Ὄργανο τῶν ἐφεδρικῶν ὀργανώσεων. Διευθυντὴς Μ. Κακουδάκης.

«Ὁ Ἔφεδρος». Χανία Κρήτης. Ὄργανο τῶν ἐφέδρων. Διευθυντὴς Κ. Μαριδάκης.

«Δρᾶσις». Ρέθυμνον Κρήτης. Ὄργανο τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν. Διευθυντὴς Πολύβιος Τσάκωνας.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ
ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
— ΔΙΟΝ. Ι. ΧΡΙΣΤΑΚΟΥ —
Ὁδὸς Πειραιῶς 1β (Ὁμόνοια)
Ἐν Ἀθήναις

Ἡ ἀρτιωτέρα καὶ ταχυτέρα κατάρτισις. Αἱ ἐμβριθέστεραι περιλήψεις καὶ τὰ εὐληπτότερα βοηθήματα. Κύκλος **3 μηνῶν** διπλωματικῶν ἐξετάσεων καὶ **μηνιαῖος** τμηματικῶν.

Δίδακτρα συγκαταβατικά. 8—10

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὰ βενζινόπλοια τῶν Ἐφέδρων Ἀδελφῶν Γαληνοῦ «Σιαφὼ» καὶ «Θηρεσία» ἐκτελοῦν τακτικώτατα τὸ δρομολόγιον Μυτιλήνης, Πλωμαρίου, Βρησῶν, Μεσοτόπου, Ἐρεσοῦ καὶ Σιγρίου.

(29) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

Ἦτανε ὁλοστρόγγυλος, μὲ φουσκωτὴ κοιλιὰ καὶ ὑπεραιμικὸ κατακόκκινο πρόσωπο, σὰ νἄτανε ὅλη ἡ φάτσα του ἕνα ἐξάνθημα. Τὰ φρύδια του εἶνε πολὺ ξανθιὰ, καὶ τὸ μουστάκι του σὰ ψαλιδισμένο ξερὸ χορτάρι. Ἄφησε τοὺς ἄλλους ἀξιωματικοὺς νὰ προχωρέσουνε, καὶ σταμάτησε μπροστά μας ἐκεῖ στὸ νάρθηκα. Ἐγὼ ἤμουνα ὄρθιος πάνου στὴν πεζούλα καὶ στάθηκε ὁλότελα κοντά μου. Ἀπὸ ψηλὰ τὸν ἔβλεπα ἀκόμα πιὸ κοντὸ καὶ πιὸ ἄσκημο. Ἀνοιγόκλεισε πολλὲς φορὲς τὰ μικρούλια δρωμένα μάτια του, ποὺ ἔχουνε τὸ ξεθωριασμένο χρῶμα τοῦ νερωμένου ρακιοῦ. Ἦτανε πολὺ στενοχωρημένος καὶ χτυποῦσε νευρικὰ τὸ καμουτσί του πάνου στὶς μπότες. Ὅλοι καταλάβαμε πῶς κάτι θέλει νὰ μᾶς πεῖ, καὶ περιμέναμε ἄγρια καὶ προσβλητικὰ λόγια. Μὰ νὰ δεῖς ποὺ δὲν ἔγινε καθόλου ἔτσι. Μὲ κόπο σχημάτισε ἕνα ἀντιπαθητικὸ χαμόγελο πάνου στά χοντρὰ αἱματώδικα χείλια του, καὶ γύρισε καὶ μᾶς κύτταξε ὅλους μέναν ἀναπάντεχο τρόπο. Ὅλοι σωπαίναμε ξαφνιασμένοι. Σίγουρα ὁ συνταγματάρχης τοῦ Τρίτου δὲν ἔβρισκε πῶς νἀρχινήσει. Στὸ τέλος ἄνοιξε ἔστι τὸ λόγο του.

— Τί κάνετε παιδιά;...Πῶς πάει ἡ ὑγία;...Ἀρχίσατε...νὰ συνεφέρετε ἀπ' τὸ χαράκωμα βλέπω... Ἔτσι μπράβο...Λεβεντιὰ καὶ γεροσύνη... Ὁ Ἕλληνας στρατιώτης γιὰ τὴν πατρίδα τὰ ὑποφέρει ὅλα .. Ἔτσι, μπράβο..,Ἐμεῖς, βλέπεις οἱ ἀνώτεροι, ἔχουμε..ἔχουμε μεγάλες ὑποχρεώσεις... δύσκολες. Βλέπετε... ἦτανε ἀνάγκη νὰ γίνει «αὐτό»...τὸ ἀπαιτοῦσε ἡ...πειθαρχία, ἡ...Πατρίδα. Ἐγὼ μάλιστα ἐπέμεινα ὅσο μποροῦσα...Μάλιστα ..Δὲν ἔπρεπε νὰ γίνει ἔτσι; (Γύρισε καὶ μᾶς κύτταξε ἐρωτηματικά. Κανένας δὲν ἐπάντησε οὔτε μένα κούνημα τοῦ κεφαλιοῦ. Ὅλοι βλέπαμε κιἀκούγαμε δίχως νὰ καταλαβαίνουμε.) Ἔτσι ἔπρεπε βέβαια νὰ γίνει... Δὲν ἔκανα καλὰ νὰ ἐπιμείνω;... (Πάλι κανένας τίποτα). Καλὰ βέβαια ἔκανα νὰ ἐπιμείνω .. Διότι... διότι αἱ ἐθνικαὶ περιστάσεις .... ἐσὺ μωρὲ γιατὶ δὲ στέκεσαι προσοχή ;

Το τελευταῖα του λόγια τἄπε μὲ πρόσωπο ἅγριο ὁλότελα ἄλλα γυρισμένο, σ' ἕνα φαντάρο ποὺ στεκόντανε δίπλα του καμπουριασμένος, μὲ ἀνοιχτὸ στόμα καὶ κρεμασμένα χέρια. Τὰ μάτια του γιόμισαν ξαφνικὰ αἷμα. Τὸ χαμογέλιο του τὸ στενοχωρημένο σβύστηκε, χτύπησε δυνατὰ τὸ καμουτσί του πάνου στὴν μπότα, κ' ἔφυγε γρήγορα μὲ πολὺ χτυπητὰ βήματα.

Ἀπομείναμε ὅλοι ἀκόμα μερικὲς στιγμὲς ἀποξυλωμένοι, καὶ σὰ διαλυθήκαμε, ὅλοι εἴχαμε καταλάβει μέσα μας βαθειά, πῶς αὐτὸς ὁ δυστυχισμένος δὲν ἦταν ἐν τάξει μὲτὴν ψυχή του, καὶ καταλάβαινε τὴν ἀνάγκη νὰ τονώσει ἀντίκρυ στὸν ἑαυτό του τὴ δικαιολογία γι' «αὐτὸ» ποὖκανε...

(Ἔχει συνέχεια)

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΓΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ & ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΣΑΡΑΔΙΝΟΣ
Χειρούργοι ὀδοντοϊατροί.
Τελειότης ἐφαρμογῆς.—Τιμαὶ λογικαί.—Θεραπεία ἐπιστημονική.
Πέτρα πολυετής.—Κλινικὴ στὸ Κιόσκι.

ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ **ΦΑΜΑ**

ΚΑΜΠΑΝΑ

‖ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ‖

Οἱ πόλεμοι γίνουνται ***γιὰ τὸ συμφέρο*** ὅλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια ***τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.*** Τώρα ζηνᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ ***τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.*** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιὰ τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
'Οχτώβρης **30** Τρίτη
ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 32

Ὅλοι αὐτοὶ ***ἔχουνε καθήκοντα*** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει ***νὰ τὰ καταλάβουν.*** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμιστὲς γιὰ τὴν ***κοινὴ ἀσφάλεια.***
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟΥΣ, ΑΡΧΗΓΕ

Στὴν Παλιὰ 'Ελλάδα ἔγινε ἀκόμα μιὰ φορὰ ἕνα μεγάλο ὁμαδικὸ κακούργημα. 'Η ἀρχομανία τῆς Μεταξικιᾶς συμμορίας, κ' ὁ συμφεροντολογικὸς ἐγωϊσμὸς μιᾶς κλίκας φαύλων γαλονάδων Κωσταντικῶν καὶ Βενιζελικῶν, ξαπόλυσαν πάνου στὸ κεφάλι τῆς δυστυχισμένης αὐτῆς χώρας μιὰ καινούρια συφορὰ, πιὸ μαύρη καὶ πιὸ φριχτὴ κιἀπ' τὴ Μικρασιατικὴ κατάρρευση. Γιατὶ σήμερα πιὰ πρόκειται γιὰ 'Εμφύλιο Πόλεμο! Συλλογιστῆτε καλὰ αὐτὴ τὴν ἔκφραση. Καὶ καταλάβετε τὴν ἀνατριχιαστικὴ ἔννοιά της. Οἱ ἄτιμοι πολιτικοὶ ποὺ ἔσφαξαν — δίχως νὰ πονέσουνε μηδὲ σὰν κέντημα καρφίτσας — πενήντα χιλιάδες 'Ελληνόπουλα στὴν 'Ανατολή, μοναχὰ γιὰ νὰ κρατηθοῦνε στὴν ἀρχή. Οἱ ἄτιμοι ἀπόταχτοι ποὺ παρέλυσαν τὸ στρατὸ τῆς 'Ανατολῆς καὶ τὸν ἔκαναν νὰ φεύγει μπροστὰ στὰ κοπάδια τῶν ξυπόλυτων τσέτηδων σὰν ἕνα πλῆθος κοττόπουλα, οἱ δασκάλοι τῆς δειλίας ἔπαθαν ἀπὸ πολεμόχαρομένος. Καὶ πήρανε τὰ κανόνια, καὶ πήρανε τὰ ἀεροπλάνα καὶ τὰ Πολυβόλα ποὺ ἀγοράζει ὁ λαός μας γιὰ νὰ φυλάει τὶς πόρτες τοῦ Κράτους ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικοὺς ὀχτρούς, τὰ πήρανε γιὰ νὰ πολεμήσουν τὴν 'Ελλάδα ποὺ δὲν τοὺς θέλει, τὴν 'Ελλάδα ποὺ τοὺς μισεῖ, τὴν 'Ελλάδα ποὺ τοὺς παραμέρισε μὲ περιφρόνηση, δίχως νὰ τσακίσει τὰ φαρμακερά τους ρύγχη τὴν ἴδια μέρα ποὺ ντουφέκισε τοὺς ἔξη βδελυροὺς ἀρχιπροδότες. Ἤτανε τόσο κολοσσαιά ἡ καταστροφή, ἤτανε τόσο θλιβερές οἱ λαβωματιές της, ἤτανε τόσο φριχτὰ τὰ ἐρείπια ποὺ κάπνιζαν, ὥστε πίστεψε ἡ χώρα ἡ δυστυχισμένη πὼς θἀνοίξουν τὰ μάτια τῶν ἄλλων, πὼς θὰ περάσει ἀπ' τὰ ταραγμένα μιαλὰ τῶν μανιακῶν ἡ κόκκινη τρέλλα τῆς μητροκτονίας. Πὼς θὰ συνέλθουν, θὰ κλάψουν καὶ θὰ δουλέψουν ὅλοι μαζὺ γιὰ τὰ γλυκάνουν οἱ πικροὶ γιαράδες, γιὰ νὰ συμπαζευτοῦνε τὰ κουρέλια, γιὰ νὰ στηρίξουνε τὸν ξαναγεννημό.

Κιαὐτοὶ δούλεβαν καταχθόνια, σατανικά, κρυφά, ἄτιμα καὶ μυστηριώδικα. Σκάβανε λαγούμια γιὰ νὰ τινάξουν στὸν ἀγέρα καὶ τὴν ἀποδέλοιπη 'Ελλάδα. Διάφθειραν τὸ στρατὸ γιὰ νὰ ὁπλίσουνε τὸ χέρι του ἐνάντια στὴν 'Ελλάδα. Γιόμισαν τὰ κανόνια γιὰ νὰ κάψουνε 'Ελληνικὰ σπίτια. Τράβηξαν τὶς ἐθνικὲς λόγχες γιὰ νὰ τρυπήσουνε 'Ελληνικὰ στήθια. Ἄναψαν δαυλοὺς γιὰ νὰ ρημάξουνε 'Ελληνικὲς πολιτεῖες. Κι ὅλο αὐτὸ τὸ καταχθόνιο κακούργημα; Μόνο καὶ μονάχα γιὰ νάρπάξουν τὴν ἐξουσία πενήντα ἑκατὸ διακόσοι τρακόσοι κομματάρχηδες, ἀξιωματικοί, πολιτικάντηδες, ἀπόταχτοι, δυσαρεστημένοι. Κι ἄς απομένανε τὰ σύνορα ἀνοιχτὰ γιὰ τοὺς ὀχτρούς. Κι ἄς κατέβαιναν οἱ Βουργάροι, ἄς ἀρπούσαν οἱ Τοῦρκοι, ἄς ξεσκίζανε οἱ 'Αρβανίτες, ἄς ληστεύαν οἱ Ταλιάνοι, ἄς φεύγαν ὅλα τὰ νησιά. Αὐτὰ ὅλα γιὰ τὸ σκοπό τους θἄτανε ἁπλὰ ἐπεισόδια. Τόσο ἀσήμαντα καὶ τόσο ἀθῶα, ποὺ μᾶς τἄπανε οἱ ἴδιοι πρὸ μιὰ βδομάδα. «Θὰ ἀφιππεύσωμεν τὸ Αἰγαῖον!» Εἶνε οἱ ἴδιοι. Οἱ εὐνοῦχοι τοῦ 'Ελληνικοῦ Στρατοῦ. Οἱ σαδιστὲς τοῦ τεμαχισμοῦ τοῦ 'Ελληνικοῦ Κράτους. Οἱ ἰδεόληπτοι τῆς Κομητείας τῶν 'Αχαρνῶν.

Μὰ ἡ 'Εθνικὴ 'Επανάσταση ἀγρύπνοῦσε. 'Ο Πλαστήρας ἐβάρεσε τὸ ἐγερτήριο στὶς ψυχὲς καὶ τὸ συναγερμὸ τοὺς ὁπλίτες. Τὰ καράβια ξεκινησαν γεμάτα ἀπὸ χιλιάδες ἐκδικητὲς καὶ τιμωρούς. Κι ἀπ ὅλη τὴν 'Ελλάδα σηκώθηκε μὰ τρομερὴ βροντή, κι ἦταν ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ.

— Χτύπα κατακέφαλα, 'Αρχηγέ! 'Η 'Ελλάδα θὰ ζήσει.

Σήμερα ποὺ ξεψυχᾶ τὸ φεῖδι τῆς προδοσιᾶς καὶ τὸ κεφάλι του τσακίζεται κάτου ἀπ' τὰ πέταλα τοῦ ἀλόγου τοῦ Μαύρου Καβαλλάρη, ὁ λαός, ὁ λαὸς ποὔστειλε τὰ παιδιά του γιὰ νὰ χτυπηθοῦνε μὲ τοὺς 'Ανέλληνες τῆς Πελοποννήσου, ὁ λαὸς ποὺ μὲ ἐκνευρισμὸ περίμενε νὰ τὸν καλέσουνε στὰ ὅπλα μόλις ἀπόθεσε τὸ ντουφέκι ἀπ' τὴ δεκάχρονη ἐκστρατεία του, ὁ λαὸς αὐτὸς φωνάζει στοὺς ἀρχηγούς του, καὶ θέλει ἡ φωνή του νὰ φτάσει ὥς τὴν 'Αθήνα, σοβαρὴ κιἀποφασιστικιά:

— 'Αρχηγέ! Ξεκαθάρισε μιὰ γιὰ πάντα ὅλους τοὺς προδότες. 'Αρχηγέ. Δὲν εἶνε δυνατὸ νὰ ζοῦμε ὁλοένα μέσα σὲ συνεχεῖς περιπέτειες. 'Αρχηγέ! Ντουφέκισε γραμμὴ ὅλους τοὺς σάπιους, δίχως ἀνάπαψη, δίχως λυπημό, δίχως εὐαγγελικότητες. 'Αλλοιώτικα ἡ γάγγραινα θὰ προχωρεῖ κρυφά, καὶ θὰ δουλεύει ὕπουλα. Ἄς ἀποθάνουν οἱ ἄτιμοι, ὅπου κιἄν βρίσκονται. Στοὺς Βενιζελικοὺς ἢ στοὺς Μεταξικούς, στὸ στρατὸ ἢ στὸν κλῆρο, στὸ γραφεῖο ἢ στὸ παλάτι. Κάθε οἶκτος θἆναι προδοσιά. Κάθε λυπημὸς θἆναι μιά καινούρια στάση. Σκότωσέ τους 'Αρχηγέ! Κάνε ἕνα δικαστήριο ἀπὸ ἐνόρκους ὅλων τῶν 'Ελληνικῶν πόλεων, καὶ κάλεσέ τους νὰ τοὺς δικάσουν.

ΚΑΝΕΝΑΝ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟ

Τὸ μεγαλόπρεπο συλλαλητήριο ποὺ πλημμύρησε τὴν πλατεία τῶν 'Επαναστάσεων μὲ ἕνα λαϊκὸν ὄγκο ἐπιβλητικὸ καὶ συγκεντημένο, διατύπωσε μιὰν ἀξίωση στις 'Αρχές: Να φύγουν ἀπ' τὸ Νησι μας οἱ ὀπαδοὶ τοῦ καταχθόνιου 'Ελληνοφάγου στρατηγοῦ. 'Η ἀξίωση αὐτὴ εἶναι πολὺ δίκια πολὺ λογικὴ καὶ δὲ δέχεται συζήτησες δικολαβικὲς καὶ δικαιολογήσεις σοφιστικές. Μὰ πρέπει νὰ ξεχωρήσουμε ἐδῶ πέρα ἕνα πρᾶμα. Οἱ πέντε δέκα αὐτοὶ «ὀπαδοι τοῦ Μεταξᾶ», δηλαδὴ ***ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἤτανε πρόθυμοι νὰ πάρουνε μέρος στὴ στάση, νὰ ντουφεκίσουνε Μυτιληνιοὺς καὶ διαλύοντας τὴ δύναμη τοῦ 'Εθνικοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ 'Εθνικοῦ Στόλου νἀφίσουνε ὅλα τὰ νησιά μας στὸ ἔλεος τοῦ Τούρκου, γιὰ νὰ ἀφιππεύσουν οἱ στεριανοὶ Μενιδιάτες ἀπ τὸ Αἰγαῖο μας,*** **εἶναι μοναχὰ Παλιοελλαδῆτες.** ***Αὐτοὶ πρέπει νὰ φύγουνε ἀπ' ἐδῶ.*** Αὐτοι μοναχὰ εἶν' ἐκεῖνοι ποὺ ὀνειρεύτηκαν καὶ ὀνειρεύουνται νὰ ***ἐκδικηθοῦνε τὴ Μυτιλήνη,*** τη Μυτιλήνη τοῦ 16, τὴ Μυτιλήνη τοῦ 22, τὴ Μυτιλήνη ποὺ γιόμισε σὲ μιὰ μέρα ἀπὸ ἐθελοντὲς καὶ ἐφέδρους ἐκδικητές, τὴ Μυτιλήνη ποὺ τὰ πολιτικά της τὰ μυαλὰ θὰ μένουν πάντα τετρακόσα, μὲ ὅλες τις ἐμπιασμένες μεταμοσχεύσεις τῶν κίτρινων ἑρπετῶν ποὺ πολεμᾶ χρόνια τώρα νὰ τῆς κολλήσει ἡ Παλιὰ 'Ελλάδα. Μάλιστα. **Νὰ φύγουν οἱ Κωνσταντινικοὶ παλιοελλαδῖτες.**

Αὐτοὶ εἶναι ὀχτροὶ τοῦ νησιοῦ μας τόσο ἀκριβῶς, ὅσο εἶναι κ' οἱ τοῦρκοι δυὸ ὧρες ἀντίκρυ. Τὸ ἀπόδειξαν, τὸ ἀποδειχνουν, καὶ θὰ τὸ ἀποδείχνουν. Οἱ ἄλλοι, οἱ ντόπιοι, ἂν βγάλεις τὸ Μανταμαδιώτη Εὐστρατιάδη ποὺ αἰῶνες τώρα θέλει νὰ γινει ὑπουργός, κ'***ἕναν*** ἢ ***δυὸ*** τὸ πολὺ ἄλλους ποὺ ἔχουνε ***συμφέροντα χρηματικὰ*** μὲ τοὺς πρυδότες, (κιαὐτὸ μὲ τὴν ἐπιφύλαξη να ἀποδειχτεῖ) πρέπει νὰ μείνουν ἀνέγγιχτοι. Αὐτοι ***μπορεῖ νἆναι ἀντιβενιζελικοί.*** Δικαίωμά τους. Δικαίωμα ἀπόλυτο, δικαίωμα ἀναφαίρετο, δικαίωμα ἱερό. Κ' ἐμεῖς εἴμαστε ἀντιβενιζελικοὶ σαν πρόκειται νὰ σκεπαστοῦμε μὲ τὸν ἴδιο πολιτικὸ τίτλο ποὺ σκέπασε τὸ Γύπαρη, τὸ Λεοναρδόπουλο, τὸ Γαργαλίδη, κιὅλους τοὺς ἄλλους πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικούς, ποὺ εἶναι φιλελεύθεροι μοναχὰ ὅσο τὸ συμφέρο τους ἐξυπηρετεῖται ἀπ' τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, κ' ὅσο τὸ Κόμμα αὐτο στέκεται στὰ πράματα καὶ στὸ Δημόσιο Ταμεῖο. Καὶ μεῖς εἴμαστε ἀντιβενιζελικοὶ ὅταν βενιζελικὸς εἶναι κι' ὁ κ. Παρίτσης ποὺ βγάζει τὸ λαιμό του στὰ «ζήτω» καὶ στήνει καρμανιόλες χαρτένιες μοναχὰ ὅσο κυριαρχεῖ στὴν Κυβέρνηση τὸ πνεῦμα τοῦ Βενιζελισμοῦ.

Τέτοιοι εἶναι ὅλοι οἱ Μυτιληνιοὶ ἀντιβενιζελικοί. Μὲ ρωμέϊκη συζητησομανία, μὲ κομματικὴ κουβεντολογία, μὲ ἀκίνδυνη καφενέδικη φλυαρία. Μὰ ρωτῆστε λοιπον πόσοι ἀπ' αὐτοὺς πήγανε στὴ συνεδρίαση ποὺ συνεκάλεσε στο «Φῶς» ὁ κιτρινιάρης ἐκεῖνος ξενος. Μὰ ρωτῆστε λοιπὸν να μάθετε τί ἔγινε στὺ Πλωμάρ. μὲ δυὸ ἠλιθίους ἀποσταλμένους του. Μὰ φωνάξετε λοιπον ἕναν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς Μυτιληνιοὺς ἀντιβενιζελικοὺς καὶ ρωτήσετε τον ἄν γιὰ χατῆρι τοῦ Μεταξᾶ καὶ τοῦ Βλάχου θέλει να ἀφιππεύσει ἡ 'Ελλάδα ἀπ' τὸ Αἰγαῖο, θέλει νὰ γίνει πρόσφυγας, θέλει νὰ δεῖ μιὰν ἀπόβαση τσέτηδων ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι του, θέλει νὰ δεῖ τὰ κατορθώματα τοῦ Κωνσταντινισμοῦ νὰ ξαναεκδοθοῦν σὲ δεύτερη ἔκδοση ἐπηυξημένη καὶ διορθωμένη, καὶ πάνου στὸ ὁλοπράσινο νησί του. Μὲς τὸ νησί μας μπορεῖ να βρίσκουνται καὶ χίλιοι αντιβενιζελικοί. ***Δὲ βρίσκεται ὅμως κανένας ἀληθινὰ Μεταξικός. Κανένας 'Αντιεπαναστατικός. Κανένας ποὺ νὰ μισεῖ τὸν Πλαστῆρα.*** Κανένας ποὺ νὰ ὀνειρεύεται τη δυστυχία τοῦ σπητιοῦ του, την ἀτίμωση τοῦ σπητιοῦ του, τὴν καταστροφὴ τῆς περιουσίας του. Κανένας κἄν ποὺ να λαχταρᾶ τὴ λίρα μὲ 1000 δραχμές. Γιαὐτὸ ἔχουμε τὴν πεποίθηση καὶ θέλουμε νὰ γενικέψουμε αὐτὴ τὴν πεποίθηση μας: ***Νὰ μὴν πειραχτεῖ κανένας Μυτιληνιὸς ἀντιβενιζελικός. Μὰ ὅλοι, ὅλοι, ὅλοι οἱ κωστατινικοὶ παλιοελλαδῖτες νὰ φύγουν ἀπ' ἐδῶ.***

Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἐπικίνδυνοι, αὐτοὶ εἶνε οἱ ἀπόστολοι τῆς σαπίλας, αὐτοὶ εἶναι τὸ μιασματικὸ προζύμι. 'Ο Χατζηπαναγιώ-

(30) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ'.

Εἰδοποιηθήκανε σήμερα ὅλα τὰ τμήματα νὰ παραβρεθοῦνε στὴν ἐχτέλεση, ποὺ θὰ γίνει μέσα σἕνα θερισμένο σταρι χώραφο ὄξ' ἀπ' τὸ χωριό. Οἱ φαντάροι κ' οἱ ἀξιωματικοὶ ἄρχισαν νὰ μαζεύουνται ἀπ' τὴν αὐγή. Εἶναι ὁ παράξενος μαγνητισμὸς ποὺ τραβᾶ ἀκαταμάχητα ὅλους τοὺς ἀνθρώπους στὸν τόπο ποὺ πρόκειται νὰ σκοτώσουν ἄλλους συνανθρώπους των. Εἶναι αὐτὴ ἡ ἀρρωστιάρικη περιέργεια τοῦ Κοινοῦ γιὰ τὸ νόμιμο φονικό, ποὺ ἔκανε τόσους σοφοὺς νὰ γράψουνε τόσες φυλλάδες πάνου σαὐτὸ τὸ ζήτημα, δίχως νὰ καταφέρουν νὰ μᾶς ξηγήσουν ὁλοκάθαρα τὸ πρᾶμα. 'Εγὼ συλλογίζουμαι μήπως ὅλος ὁ ἀνομολόγητος αὐτὸς ἡδονισμὸς- γιατὶ σίγουρα ἔχει ἡδονισμὸ μέσα αὐτὴ ἡ θηριωδία— μήπως δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο, παρὰ τὸ δυνατὸ συναίστημα ποὺ ἀφίνει στοὺς θεατὲς τοῦ σκοτωμοῦ ἡ κρυφὴ καὶ ὑποσυνείδητη χαρὰ, ποὺ τοὺς δίνει τὸ αἴστημα τῆς ζωῆς, τῆς δικιᾶς τους ζωῆς «ποὺ δὲ χάνεται», ποὺ τὴν αἰσνάνουται πιὸ γερά, σὰ δοῦνε τὴ ζωὴ ἑνοῦς ἄλλου νὰ φεύγει. Εἶναι μιὰ μικρὴ χαμηλὴ φωνὴ, ποὺ βγαίνει μέσα ἀπὸ τὶς ἐνστιχτώδεις κρυφὲς πηγὲς τῆς ζωώδικης ὕπαρξης, ποὺ μουρμουρίζει ἀνακουφισμένα: «Νά, αὐτὸς πάει! ὤχ, τί καλὰ ποὺ ἐγὼ εἶμαι ζωντανός!

Μπορῶ καὶ πορπατῶ ἀπάνου καὶ κάτου, μπορῶ νὰ σηκώσω τὸ χέρι μου καὶ νὰ τὸ κατεβάσω, μπορῶ νὰ φωνάξω δυνατὰ ὤωχόπ! Μπορῶ νὰ δῶ πάνου στὰ δέντρα τὸν ἥλιο καὶ νὰ τοῦ πῶ, γειά σου! Μὰ αὐτὸς ἐδῶ, πάει, δὲ μπορεῖ πιά!» Πρόσεξε νὰ δεῖς ποὺ θὰ τὴν ἀκούσεις αὐτὴ τὴ φωνὴ ἀκόμα καὶ σὲ μιὰ κηδεία ἑνοῦς μακαρίτη φίλου.

Ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος ποὺ εἶναι μαζεμένος ἰδωνὰ, ἔχει ἕνα ἐξαιρετικὸ κέφι. Κ' ἡ μέρα εἶναι μιὰ περίφημη μέρα χεινοπωριάτικη, χλιαρὴ καὶ γλυκιά, χαρὰ θεοῦ. Ἕνα ρέμα τρέχει δίπλα στὸ φράχτη τοῦ χωραφιοῦ, καὶ δυὸ σειρὲς ἁδροὶ θάμνοι καὶ ἀγριόδεντρα σκύβουνε σὄλο τὸ μάκρος του ἀράδ' ἀράδα, ἀπ' τὴ μιὰ κιἀπ' τὴν ἄλλη. Τὸ νερὸ χαδέβει διάφανο σὰν τρεχούμενο φῶς τὶς στρογγυλεμένες πέτρες, καὶ γουργουρίζει δροσερὰ μέσα στὶς μικρὲς γοῦβες. Κάτι ξυπόλυτα χωριατόπουλα ψάχνουνε γιὰ καβούρια, τσιρίζοντας σὰ χελιδόνια. Οἱ ἀξιωματικοὶ συζητᾶνε δυνατὰ καὶ καπνίζουν ὡς ποὺ νἄρθ' ἡ ὥρα, κοἱ φαντάροι αἰσχρολογοῦνε κιττάζοντας μιὰ παρέα χωριάτισσες, ποὺ τὰ γερά τους στήθεια τεντώνουνται σὰστρογγυλὲς γροθιὲς κάτου ἀπ' τὰ βαρειά τους μαυρόμολλα σεγκούνια.

Κοντά μου κάτι χωριανοὶ ἑνοῦς ἀπ' τοὺς κατάδικους διηγοῦνται πὼς ἐψὲς τὴ νύχτα μὲς τὴ φυλακὴ ἀνακοινώθηκε στοὺς μελλοθάνατους ἡ ἀπόφαση, κι' ὁ παπᾶς τῆς Μεραρχίας ἔμεινε μαζύ τους γιὰ νὰ τοὺς μεταλάβει καὶ νὰ τοὺς παρηγορέσει. Οἱ δυό τους γράψανε γράμματα γιὰ τὰ σπίτια τους. 'Ο ἄλλος μὲ τὸν τυφοειδῆ ἤτανε σὲ τέτιο χάλι ἀπ' τὸν πυρετό, ποὺ δὲν πῆρε χαμπάρι γιὰ τίποτα. Ὅλοι αὐτοὶ γύρω μου ποὺ πέρνουνε μέρος στὴν κουβέντα, τὸ λένε πάλι γιὰ σίγουρο,

('Η συνέχεια στὴ τέταρτη σελίδα)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ✤ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ✤ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ✤ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

του. Νὰ μὴ συλληφθεῖ ὡς ἀντιβενιζελικὸς ***κατὰ πεποίθηση.*** Νὴ συλληφθεῖ ὡς ἀντιβενιζελικὸς ἔργῳ. Νὰ τὸν φωνάξει τὸ δικαστήριο καὶ νὰ τὸν ρωτήσει «πῶς ἔκανε σπίτι στὸ κιόσκι μὲ 600 δρ, μηνιάτικο. Πῶς ἔχει πιεστήρια δικά του. Πῶς ἔχει καταθέσεις στίς Τράπεζες». Νὰ συλληφθεῖ ὁ τέως Νομάρχης, ὁ Βενιζελικὸς ***κατὰ πεποίθηση*** ὁ ἀντιβενιζελικὸς ***ἔργῳ,*** καὶ νὰ ρωτηθεῖ γιατὶ ἀγωνίστηκε τόσο γενναῖα γιὰ νὰ καταχωνιαστεῖ τὸ ζήτημα τοῦ ἐπισιτισμοῦ,ποὺ τόσος θόρυβος ἔγινε γιαὐτὸ καὶ τόσα ἐνοχοποιητικὰ σημεῖα βγήκανε στὰ φόρα. Ἔτσι ἐμεῖς ἐννοοῦμε τὸν Βενιζελισμό. Τἄλλα ὅλα εἶναι κομματισμὸς ταπεινός, προσωπικὲς ἐκδικήσεις, ἀτομικὰ πάθη καὶ χαφιεδισμὸς κουτοπόνηρος.

Καταγγέλνω στὸ δικαστήριο τῆς Κοινῆς Γνώμης

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Ἤθελα πρὸ καιροῦ νὰ σᾶς γράψω μιὰ ἱστορία ποὺ ἔγινε εἰς βάρος μου στὸ διάστημα ποὺ ὑπερετούσα στρατιώτης, ἀπ' τὸ θεῖο μου Γιωργαντέλην Γεώργιον τοῦ Δημητρίου, κάτοικον Πλαγιᾶς τοῦ δήμου Πλωμαρίου.

Λοιπόν, ἀγαπητὲ συνάδελφε, τὸν καιρὸ ποὺ ἤμουνα στρατιώτης ἐγὼ ὁ ἀνεψιός του Γιωργαντέλης Δημ. τοῦ Δοῦκα, πέθανε ὁ πατέρας μου ἀφίνοντας τρία ὀρφανὰ ἀνήλικα,ποὺ προστάτης τους ἤμουνα ἐγὼ σὲ ὅ,τι μικροπεριουσία μᾶς ἄφισε ὁ συχωρεμένος ὁ πατέρας μου, καὶ ἡ μητριά μου, γιατ' εἶχε κάνει δεύτερο γάμο, κιἀπ' τὸν πρῶτο ἤμουνα μονάχο του παιδὶ ἐγώ.

Βρῆκε λοιπὸν τὴν εὐκαιρία ὁ θεῖόςμου κιἀγοράζει ἀπ'τὴ μητριά μου, κἄθε τι κινητὸ καὶ ἀκίνητο, γιὰ ἕνα κομμάτι ψωμί. Αὐτὸ τὸκανε ἐν ἀγνοίᾳ μου τότες ποὺ ἤμουνα στὸ μέτωπο, καὶ μὲ μέσα πανούργα καὶ δικολαβίες πονηρές. Γιατὶ τὸν φυσοῦσε καὶ ἔκανε ὅ,τι ἤθελε. Συνάμα πέθανε καὶ μιὰ θεία μου καὶ μάζεψε κιαὐτηνῆς ὅλο της τὸ ἔχει,πάλι ἐν ἀγνοίᾳ μου. Σὰν ἀπολύθηκα, ἀπ' τὸν ἕνα κιἀπ' τὸν ἄλλον ἔμαθα πὼς πέθανε ὁ πατέρας μου καὶ πὼς τὴν περιουσία μας τὴν κατέπιε ὁ θεῖός μου. Μὰ τί μποροῦσα νὰ κάνω ἐγώ, ἕνας ἄνθρωπος καταστρεμένος ἀπὸ τρεῖς (3) ἐπιστρατεύσεις, ἀπένταρος καὶ μὴν ἔχοντας ποὺ νἀκουμπήσω τὸ κεφάλι μου ; Μὲ τὸ πὲ καὶ μὲ τὸ λάλησε, μοῦκανεμιὰ χρεωστικὴ γιὰ 1500 δραχμὲς κι'ἀπ'αὐτὲς μοῦδωσε τὸ ὅλο 950 γιὰ νὰ τὴ θεωρήσω ξοφλημένη, καὶ νὰ μὴν ἔχω ἀξίωση πιὰ νὰ γυρέψω μήτε χτῆμα μήτε τίποτ' ἄλλο. Ἀναγκάστηκα νὰ δεχτῶ γιατὶ δὲν εἶχα πεντάρα γιὰ νὰ ζήσω.

Ἔτσι σήμερα αὐτὸς ἔχει τόσα χρόνια τὸ χτῆμα τοῦ πατέρα μου καὶ τὸ συνάζει, κ' ἐμεῖς οἱ «ἔνδοξοι ἀγωνισταί» σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ πολεμούσαμε στὰ βουνὰ γιὰ τὴν πατρίδα, ἀφ' οὗ πατρίδα θὰ πεῖ κάθε ἄχρειος καὶ κλέφτης τῶν πόλεων γιὰ τὴν ἀσφάλεια τοῦ ὁποίου πολεμᾶμε ἐμεῖς. Θέλω νὰ πῶ τὸν πόνο μου, «Καμπάνα», σὲ σένα ποὺ στέκεσαι σὰν αὐστηρὸ καὶ τίμιο δικαστήριο, γιὰ νὰ φωνάξεις τὸ δίκιο τῶν κατατρεγμένων καὶ τῶν φτωχῶν. Εἶμαι ὁ πιὸ δυστυχισμένος πολεμιστὴς τοῦ κόσμου καὶ καταγγέλνωστὴν Κοινὴ Γνώμη τὴ ληστεία ποὺ ἔγεινε εἰς βάρος μου, γιατὶ δὲν ἔχω λεφτὰ γιὰ νὰ πάω σὲ δικηγόρους καὶ νὰ γυρέψω τὸ δίκιο μου. Γιὰ ναῦρεις τὸ δίκιο σου πρέπει νἄσαι πλούσιος, ἀλλοιώτικα ὁ Νόμος δὲ σὲ προσέχει,

Λουτρὰ 17—10—23

Μεθ' ὑπολήψεως

Δ. Φ. Γεωργαντέλης

Υ. Γ. Μένω τώρα στὰ Λουτρὰ ὅπου ἐργάζομαι ὡς φαναρᾶς, καὶ κατάγομαι ὅπως καὶ ὁ θεῖος μου ἀπὸ τὴν Πλαγιὰ τοῦ Δήμου Πλωμαρίου.

Οἱ παραστρατημένοι

Ἀγαπητὲ κ. Διευθυντὴ

Ὑποθέτω τὸ γιατί, μὰ δὲ θέλω νὰ τὸ πῶ, ἂν δὲ μάθω πρῶτα τὴ γνώμη σας, πρὸ πάντων δὲ τὴ γνώμη τῶν Σ. Ε. Σ. τῆς Λέσβου. Βλέπω πὼς ἡ «Καμπάνα» κατάντησε τὸ πιὸ προσφιλὲς ἀνάγνωσμα, ὄχι πλέον σὰν φημερίδα, ὄχι πλέον σὰν ὄργανο τῶν ἐφεδρικῶν καὶ ἐν γένει τῶν ντόπιων συμφερόντων, ἀλλὰ σὰν κάτι τι ἀπαραίτητο γιὰ τὴ ζωὴ ἐκείνων ποὺ δὲν ἔχουν ἐκμεταλευτικὲς ὀρέξεις. Παρατηρῶ λοιπὸν πέρνωντας γύρα τὰ βουνὰ καὶ τὰ κλαδιά μου σὰν βουνήσιος ποὺ εἶμαι, ὅτι ὑπάρχει καὶ μιὰ τάξη ἀνθρώπων ποὺ τὴν βλέπει σὰ σκορπιὸ καὶ φοβᾶται νὰ τὴν ἀγγίξει σὰν ὄχεντρα, προσέχουν ὅμως, κἄνοντες τὸν ἀδιάφορο, ὅταν τὴ διαβάζει ἄλλος, σὰν ἐκείνους ποὺ κρυφακοῦνε τὶς μπομπές των.

Καὶ γι' αὐτὴ τὴν τάξη ἐπὶ τέλους δὲν ἔχουμε τίποτα νὰ ποῦμε παραπάνω ἐφ' ὅσον ἡ ἴδια μὲ τὴ στάση της μαρτυρεῖ ποιὰ εἶνε. Ὑπάρχει ἄλλη ὅμως μιὰ τάξη δυστυχῶς, ἡ ὁποία εἶνε βγαλμένη μέσ' ἀπ' τὴ μεγάλη οἰκογένεια τῶν ἐφέδρων, ποὺ εἶνε τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατο νὰ μὴν ἔχει παράπονο ἐναντίον τῆς πρώτης τάξεως, εἴτε τώρα ὡς πολῖται, εἴτε ἄλλοτε σὰν πολεμούσαμε ὑπὲρ τῆς φουσκωμένης κοιλιᾶς τῶν ἄλλων. Κι' αὐτὴ ἡ τάξη τώρα, ἐδῶ εἶνε τὸ γιατί, ἔχει προσχωρήσει σιγὰ σιγὰ μέσα στὴν πρώτη.

Δὲν ξέρω ἂν σεῖς, ὁ Λεφκίας, ὁ Κόντογλους, ὁ Σ. Β., ὁ Μίδης, ὁ «α», ὁ Ο. Χ. καὶ τόσοι ἄλλοι καμπανολόγοι τὸ προσέξατε αὐτὸ ποὺ λέγω. Καὶ ἔπρεπε νὰ τὸ προσέξετε, γιὰ νὰ διαφωτίσετε αὐτοὺς τοὺς δυστυχεῖς ποὺ ἀποπλανήθηκαν, τώρα μάλιστα ποὺ βρισκόμαστε σὲ παραμονὲς ἐκλογῶν, καὶ νὰ τοὺς δώσετε νὰ καταλάβουν ὅτι τὸν καιρὸ ποὺ μὲ τὸ χακὶ καὶ μὲ τὸ Μάνλιχερ στὸ χέρι παγώνανε στὰ βουνὰ ποὺ χάσαμε, νὰ μὴ νομίζουν ὅτι πολεμοῦσαν γιὰ τὴν πατρίδα (αὐτὸ ἀποδείχτηκε) ἀλλὰ πολεμούσανε γιὰ νὰ φουσκώνουν οἱ κοιλιὲς καὶ τὰ πορτοφόλια αὐτουνῶν ποὺ τριγυρίζουν καὶ σήμερα ἀκόμα, δημοκοπῶντας καὶ φωνάζοντας γιὰ μανσούπια καὶ γιὰ ἐκμετάλλευση· δὲ λέγω παραπάνω· ἀφίνω νὰ συνεχίσετε σεῖς τὰ ρέστα.

Ψηλομέτωπο. ***Ὁ Βουνήσιος***

Γιὰ τὸν κ. Δήμαρχο

Καλή μας «Καμπάνα»

Γιὰ τὴν ἵδρυση Γυμναστηρίου στὴ Μυτιλήνη θὰ εἴχαμε νὰ ποῦμε πολλά, ἀλλὰ φοβούμαστε πὼς θὰ συναντήσουμε ὅλη τὴν ἀντίσταση τῶν Μυτιληνιῶν ποὺ φροντίζουν μόνο γιὰ τὴν κατασκευὴ Κέντρων διασκεδάσεως γιὰ τοὺς νέους, ὅπως π. χ. τὸ σχέδιο γιὰ νὰ γίνῃ ὁ Τορλᾶς κῆπος. Βλέπετε δὲ μᾶς φτάνει ἕνα **ροδάνε** πρέπει γιὰ τοὺς νέους μας νὰ δημιουργήσουμε καὶ δεύτερο.

Ἂς κυττάξουμε γύρω μας κι' ἄ; δοῦμε πὼς στὴ Χίο τὸ Γυμναστήριο δουλεύει ἀπὸ δύο χρόνια τώρα καὶ πὼς σὄλα τὰ μέρη τῆς Παλιᾶς Ἑλλάδας ὑπάρχουν Γυμναστήρια ποὺ κάτι ἔχουν νὰ παρουσιάσουν κι' αὐτά.

Μᾶς συγκινεῖ ἡ προθυμία τῶν ἐδῶ πολλῶν καμιῶν μας.

Χτὲς μαζεύτηκαν γιὰ τὴν ἵδρυση τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου καμιὰ ἑξηντάρια νέοι τῆς πρωτευούσης μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλοὶ μαθηταί. Ὅλοι τους ἐνθουσιασμένοι ποὺ θὰ τοὺς δοθεῖ ἡ εὐκαιρία νὰ ξετινάξουν τὰ μουδιασμένα κορμιά τους, νὰ τρέξουν λίγο, νὰ Γυμναστοῦν.

Ἔχουμε εὐτυχῶς ἀθλητικὸ ὑλικὸ πολὺ καὶ γερὸ ἐδῶ στὴ Μυτιλήνη. Ἂς μᾶς κάνουν τὸ Γυμναστήριό μας καὶ τοὺς ὑποσχόμαστε ὅλοι μας πὼς τοῦ χρόνου τέτοιον καιρὸ στὴν Ἀθήνα θὰ τοὺς δείξουμε ἀποτελέσματα ἀξιοθαύμαστα.

Τὸ ζήτημα τοῦ γηπέδου. — Ὑπάρχει μέρος θαυμάσιο ἀπὸ πάσης ἀπόψεως... ὁ Ταρλᾶς;... γιὰ τὸν ὁποῖον ὅπως μάθαμε ὑπάρχει σχέδιο νὰ γίνει κῆπος. Δὲ ζητᾶμε ν' ἀνατρέψουμε τὰ σχέδια. Ζητᾶμε μόνο νὰ μᾶς δοθεῖ τὸ 1)3 τοῦ Ταρλᾶ (τὸ πρὸς τὸ βάθος μέρος) γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ Γυμναστηρίου μας, ὥστε νὰ μείνει ὅλο τὸ πρὸς τὴν θάλασσα μέρος γιὰ τὸν κῆπο. Ἔτσι ἡ ἐπιτυχία τοῦ σχεδίου εἶναι πολὺ καλλιτέρα. — Δέντρα, νερό, κῆποι καὶ δίπλα ἕνα Γυμναστήριο. Καὶ τότε τὰ παιδιά μας ἀντὶ νὰ χάνουν τὸν καιρό τους καὶ τὴν ὑγειά τους στὰ ὕποπτα κέντρα, θὰ περνοῦν ὄμορφα τὶς ὧρες τους στὸν καθαρὸ ἀέρα τοῦ Γυμναστηρίου καὶ θὰ πλάσουν ὄμορφα καὶ γερὰ τὰ κορμιά τους.

Εὐχόμαστε ὅσα σήμερα ἐπαναλαμβάνουμε νὰ συγκινήσουν λίγο ἐκείνους ποὺ μποροῦν νἀναλάβουν τὴν ὑποστήριξη τοῦ ἔργου, ὥστε γρήγορα οἱ νέοι μας νὰ δοῦν ἕτοιμο ἐκεῖνο ποῦ ποθοῦν. Χρειάζεται μιὰ μικρὴ πρωτοβουλία καὶ τίποτα ἄλλο.— Τἄλλα — τὰ λίγα — θὰ γίνουν εὔκολα πειά.

Πάντα μὲ ἐχτίμηση

Κ. Παλαιολόγος

Οἱ συνάδελφοι Χιῶτες

Ἡ «Ἕνωσις ἐφέδρων Χίου» ἔστειλε στὴν Ἀθήνα αὐτὸ ἐδῶ τὸ τηλεγράφημα:

Ἀποδέκται τρεῖς: ***Πλαστήραν*** Ἀρχ. Ἐπαναστάσεως. ***Γονατᾶν*** Πρωθυπουργόν. ***Παπανδρέου*** Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν.

Ἀθήνας

Ἔφεδροι Χίου ἀπολυθέντες πρὸ πρώτης Αὐγούστου, διαμαρτύρονται ἀποκλεισθέντες ἐξασκήσωσι ἱερὸν δικαίωμα ψήφου. Παρακαλοῦμεν εὑαρεστηθῆτε διατάξητε ἐγγραφὴν εἰς τοὺς καταλόγους, ἐνισχύουσαν ἔργον Ἐπαναστάσεως.

«Ἕνωσις ἐφέδρων Χίου»

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Παρακαλοῦμε τοὺς Σ. Ε. Σ. καὶ τοὺς συνάδερφους ποὺ περιμέναν νὰ δοῦνε ἀπάντηση σὲ γράμμα τους ἢ δημοσίευσή τους στὸ σημερινό μας φύλλο, νἄχουν ὑπ' ὄψει πὼς ἀπ' τὴν πλημμύρα τῆς ὕλης βγάλαμε πολλὰ στοιχειοθετημένα κομμάτια ἀπ' τὴ 2α καὶ 3η σελίδα.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 6183 ΑΘΗΝΑΙ, 29 Ὀκτωβρίου, ὥρα 5 πρωϊνὴ

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν Σιτστράνι ἦρθε στὴν Ἀθήνα καὶ ἐπισκέφθηκε τὸν κ. Λάμπρου. Στὴ συζήτηση ποὺ ἔκαναν ἀναγνώρισε πὼς εἶναι ἀνάγκη νὰ φύγουνε γρήγορα οἱ Τοῦρκοι ἀπ' τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑποσχέθηκε νὰ ἐργασθεῖ γιὰ νὰ συντομευθεῖ αὐτὴ ἡ ἀναχώρησή τους.

— Ὁ κ. Λάμπρος ἀπεικόνισε στὸν ξένο ἀντιπρόσωπο τὴν ἄθλια κατάσταση τῶν προσφύγων καὶ τόνισε τὴν ἀνάγκη νὰ διευκολυνθεῖ ἡ Ἑλλάδα μὲ σύντομη μετακίνηση τῶν Τούρκων πληθυσμῶν, προπάντων τῆς περιφέρειας Θεσσαλονίκης.

— Ὁ ξένος ἀντιπρόσωπος χαρακτήρισε πολὺ σωστὰ τὰ λόγια τοῦ κ. Λάμπρου, καὶ πρόστεσε πὼς ὁ Κεμὰλ πρέπει νὰ κάνει σύντομα ἕν' ἀπ' τὰ δυό. Ἢ νὰ πάρει ἀμέσως τοὺς Τούρκους τῆς Ἑλλάδας ἢ νὰ δεχτεῖ τοὺς πρόσφυγες στὴν ἀφημένη ἑστία τους.

— Ὁ Πουρνάρας καταδιωκόμενος κατώρθωσε νὰ διαπεραιωθεῖ ἀπ' τὴ Στερεᾶ στὴν Πελοπόννησο.

— Κατ' ἐπισήμους ἀνακοινώσεις, στὰς ἐπιχειρήσεις Μακεδονίας ἐφονεύθησαν δύο Κυβερνητικοὶ καὶ ἐκ τῶν στασιαστῶν 35, ἐτραυματίσθηκαν δὲ 56 στασιασταί.

— Ὁ ὑπουργὸς Σακελαρόπουλος, δι' ἐπειγούσης ἐγκυκλίου σημερινῆς πρὸς ἅπασας τὰς ἀρχὰς καθιστᾶ γνωστὸν ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θὰ ἐνεργηθοῦν ἀνυπερθέτως τὴν 2 Δεκεμβρίου. Συνεπῶς οὐδεμία βραδύτης πρέπει νὰ ἐπέλθει ἐκ μέρους τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν, διὰ τὴν σχετικὴν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν. Λόγῳ τοῦ ἐκραγέντος στασιαστικοῦ κινήματος.

— Ἂν συλληφθεῖ ὁ Μεταξᾶς θὰ δικασθεῖ ὑπὸ ἐκτάκτου Στρατοδικείου ἐν Ἐλευσίνι πρὸ τῆς 30 Ὀκτωβρίου, ἂν δὲ συλληφθεῖ ἀργότερα θέλει δικασθεῖ ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ Στρατοδικείου.

— Τὸν ἀρχιστασιαστὴν Μεταξᾶν καταδιώκουσι ἀποσπάσματα ἐθελοντῶν ὑπὸ τὸν Βουτσινᾶν. Ἐλπίζεται ὅτι θὰ συλληφθεῖ συντόμως.

— Ὁ Πέτσας τηλεγραφεῖ ὅτι τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὰς Πάτρας αἱ ἀρχαὶ ἀπεκατεστάθησαν.

— Ὁ ὑποστράτηγος Μανέτας ἀφίκετο μέσον Τριπόλεως εἰς Κόρινθον ἀκωλύτως συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ στρατοῦ.

— Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ διεκήρυξαν ὅτι οἱ τυχὸν ἐξακολουθοῦντες ἀνθιστάμενοι θὰ ὑποστοῦν ἅπασας τὰς συνεπείας τοῦ Νόμου.

Ἀριθ. 9790 ΑΘΗΝΑΙ, 29 ὥρα 8 πρωϊνὴ

Ἔγινε χτὲς μιὰ πολὺ μεγαλόπρεπη κηδεία τοῦ ὑπάρχου Ζησίου ποὺ τόνε δολοφόνησαν οἱ ἀντάρτες. Οἱ εὐχὲς ἐψάλθηκαν στὴ Μητρόπολη. Κατατέθηκαν σωρὸς ἀπὸ στεφάνια. Παραστάθηκαν ὁ Πλαστήρας, ὁ Γονατᾶς, ὁλάκαιρο τὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο, Ἀντιπρόσωπος τοῦ Βασιλιά, ὁ Δήμαρχος Πάτσης, ὁ Παναγωτόπουλος, ὁ Δαγκλῆς κιἄλλοι ἐπίσημοι. Ὁ Γονατὰς προσεφώνησε τὸ νεκρὸ ἀπὸ μέρος τῆς Πατρίδας.

— Ὁ Πλαστήρας ἀνέβηκε στὸ Παλάτι καὶ συνεργάστηκε μὲ τὸ Βασιλιὰ μισὴ ὥρα.

— ***Οἱ μοναχὲς βέβαιες εἰδήσεις γιὰ τὸ Μεταξᾶ εἶναι αὐτὲς ἐδῶ: Ὁ Μεταξᾶς ἔφυγε στὸ Ξυλόκαστρο μαζὺ μὲ τὸ Σαχτούρη μὲ αὐτοκίνητο. Ὁ Διοικητὴς τῶν καταδιωχτικῶν ἀποσπασμάτων. Διαλέτης ἀναφέρει πὼς ηὗρε στὸ δρόμο αὐτοκίνητο ἀφημένο ἀπ' αὐτούς. Ὁ Μεταξᾶς κιὸ Τσαλδάδης ποὺ ἤτανε μὲς αὐτὸ τὸ αὐτοκίνητοἐξακολούθησαν τὴ φευγάλα καβαλλάρηδες.***

— Ἡ Μεραρχία τοῦ Κονδύλη σύντομα γυρίζει πίσω στὴ Μακεδονία. Χτὲς τὸ βράδυ στὴν Ἀθήνα μόλις τὸν ἀντελήφθη τὸ πλῆθος τὸν ἀποθέωσε.

— Στὸ Ναύπλιο οἱ Ἀρχὲς ποὺ εἶχενε καταλύσει οἱ στασιαστὲς ἀποκαταστάθηκαν στὶς θέσεις τους.

— ***Ὁ Λαὸς τῆς Δράμας σένα ὀγκωδέστατο πάνδημο συλλαλητήριο γύρεψε νὰ γίνει ἡ Ἑλλάδα Δημοκρατία,***

— Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπανάστασης ἔκανε τὶς παρακάτου δηλώσεις. Ἡ Ἐπανάσταση ὑποσχέθηκε στὸ λαὸ νὰ δουλέψει μὲ ὅλες της τὶς δυνάμεις γιὰ νὰ πετύχει τὴν ὁριστικὴ συμφιλίωση. Σεβάστηκε τὴν ὑπόσχεσή της καὶ στάθηκε πάνου ἀπὸ τὰ κόμματα. Κανένα κόμμα δὲν τὸ εὐνόησε εἰς βάρος ἄλλονοῦ. Μόλον τοῦτο ἡ Ἐπανάσταση βρίσκεται ὑποχρεωμένη, ὕστερα ἀπ' τὴν ἀνταρσία ποὺ ἔβαλε σὲ κίνδυνο ὁλάκερη τὴν Ἑλλάδα νὰ διαπιστώσει πὼς ἡ συμφιλίωση ποὺ ἐπεδίωκε δὲν ἐπέτυχε.

Μιὰ μερίδα ἀξιωματικοὶ του στρατοῦ καὶ μερικοὶ ὑπάλληλοι ἐργάζονται νὰ μποδίσουν τὴν προσπάθεια τοῦ λαοῦ γιὰ νὰ ζήσει ἥσυχος μέσα στὰ ἐρείπια ποὺ τοῦ ἀπόμειναν ὕστερα ἀπ' τὴ συμφορά. Ἡ μερίδα αὐτὴ εἶναι ἀνίκανη νὰ βάλει μέσα της τὸ πνεῦμα τῆς συνδιαλλαγῆς, καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ἀνέκαθεν ἤτανε ὀχτροὶ μὲ τὴν Ἐπανάσταση. Τώρα τελευταῖα ὅμως παρέσυρε καὶ μερικοὺς ἀπ' ἐκεινους ποὺ ἄλλη φορὰ ἔκαναν τὸ φίλο στὴν Ἐπανάσταση, μὰ γιὰ νὰ κορέσουν τὰ ταπεινὰ προσωπικά τους πάθη δὲ δίστασαν νἀκολουθήσουν τοὺς, πρώτους, ὥς τὸ πιὸ φρικτὸ ἔγκλημα ἐνάντια στὴν Πατρίδα.

Τοὺς ἐπιάσαμε νὰ δουλέβουν ἐνάντια στὴν Ἑλλάδα. Μὲ ἐμεῖς μονάχα γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἐνδιαφερόμαστε. Γιαὐτὸ, γιὰ νὰ προστατέψουμε τὴν ὕπαρξή της εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ξεκαθαρίσουμε σὲ πολὺ πλατειὰ κλίμακα τὸ Στρατὸ καὶ τὴ Διοίκηση, ἀντικαθιστῶντας τὰ σάπια μέλη τοῦ Ἐθνικοῦ ὀργανισμοῦ μὲ γερὸ αἷμα ποὺ νἆναι πιστὸ στὴν Ἐπανάσταση καὶ στὴν Ἑλλάδα. Τὰ γερὰ αὐτὰ στοιχεῖα ἐπὶ δέκα χρόνια ἀπόδειξαν πὼς εἶνε τὰ μόνα ἱκανὰ γιὰ νὰ δώσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ζωὴ δόξα καὶ δύναμιν. Βλέποντας ὅμως τὴν Ἑλλάδα προδιδομένην καὶ πάλιν ὑπ' αὐτῶν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐμπιστευθοῦμε τὰς τύχας τῆς Ἑλλάδας σὲ χέρια δυνατὰ καὶ τίμια. Διότι τὰ Κράτη διοικοῦνται ἀπὸ ἐπιτελεῖα ἐπίλεκτα διαπνεύμενα ἀπὸ ψυχὴν καὶ ἐνιαῖα ἰδανικά.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἑλλὰς μέχρι τοῦ 1920 μὲ Στρατιωτικὴ Διοίκηση ἐνιαίανεἰς ψυχὴν καὶ σθένος, ἔδειξε τί ἠμποροῦσε νὰ δημιουργήσει μία θερμὴ πατριωτικὴ ψυχὴ ἑνὸς συνόλου ἀνθρώπων πιστευόντων ὁλοψύχως εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδανικὰ καὶ ἄτινα πάλλονται ὑπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δονήσεως. Ἀρίστη ἐπὶ πλέον ἀπόδειξις τούτου εἶναι ἡ θαυμασία σημερινὴ πατριωτικωτάτη δράση τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, ὅστις δονούμενος ὑπὸ ἑνιαίου παλμοῦ ἐβοήθησε χθὲς ἀκόμη ὅπως μὴ χυθεῖ ἀδελφικὸν αἷμα καὶ μὴ διαλυθεῖ ἡ Ἑλλάς.

Στρέφων εἶτα ἀκολούθως τὸν λόγον ὁ ἀρχηγὸς εἰς τὴν τελευταίαν φάσιν τῆς ἀνταρσίας προσέθηκε· «δὲν ἔμαθε ἀκόμη τὸ κοινὸν πῶς κατορθώθη νὰ διέλθωσι οἱ στασιασταὶ τὸν Ἰσθμόν. Ἐγὼ ἐπεδίωξα τοῦτο ὥστε νὰ διέλθουν εἰς τὴν Ἀττικήν. Διότι, θὰ ἠδυνάμεθα ἀπείρως καλλίτερον καὶ ταχύτερον νὰ καταφέρωμεν τὸ ὁριστικὸν κτύπημα παρὰ ἐὰν ὑποχρεούμεθα νὰ καταδιώξωμεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκτεταμένην καὶ ὀρεινὴν Πελοπόννησον, ἔπρεπεν ὅμως νὰ κατορθώσω νὰ παρασύρω τοὺς στασιαστάς, προσποιούμενος ὅτι φοβοῦμαι πολὺ τὴν εἰσβολήν των εἰς τὴν Ἀττικήν.

Ἔστειλα λοιπὸν ἐπίτηδες τὸν στόλον εἰς τὸν Ἰσθμὸν μὲ ἐντολὴν νὰ μὴ παρεμποδίσει πράγματι τὴν εἰσβολήν των ὅπως δώσωμεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀπευχώμεθα καὶ φοβούμεθα τὸ τοιοῦτον· καὶ ἐνέπεσαν εἰς τὴν παγίδα».

— Ἔφτασε στὴν Πάτρα ὁ Κονδύλης καὶ μίλησε σὲ μιὰ πρόχειρη συγκέντρωση ποὺ ἔγινε. Ὁ Κυβερνητικὸς στρατὸς ἀποκατάστησε τὶς Ἀρχὲς· κἄτι λείψανα τῶν ἀνταρτῶν ἐπυροβόλησαν καὶ σκότωσαν 2 ἀξιωματικούς.

— Ὁ Στρατηγὸς Μανέτας ποὺ βρίσκεται στὴν Κόρινθο, φεύγει γιὰ τὴν Πάτρα γιὰ νὰ ἀναλάβει αὐτὸς τὴν ἀποκατάσταση τῶν Ἀρχῶν καὶ τῆς τάξεως.

— Σ' ὁλόκληρη τὴν Πελοπόννησο γίνονται συλλαλητήρια κατὰ τῶν προδοτῶν.

— Ὁ Μεταξᾶς ποὺ ὁλοένα καὶ ἀπὸ παντοῦ καταδιώκεται κατέφυγε σ' ἕνα προάστειο τῆς Πάτρας.

— Αὔριο ἀρχίζουν κανονικὲς ὅλες οἱ σιδηροδρομικὲς συγκοινωνίες.

— Ἡ δίκη τῶν ἀνταρτῶν ἀρχίζει τὴν Τετάρτη ἀπὸ ἔκτακτο Στρατοδικεῖο στὴν Ἐλευσῖνα.

— Τηλεγραφοῦν ἀπ' τὴν Σαλονίκη ὅτι βρέθηκαν καινούρια στοιχεῖα γιὰ τὴ συνεργασία τῶν στασιαστῶν μαζὺ μὲ τοὺς Τούρκους.

— Ὁ Νομάρχης Πέλλης τηλεγραφεῖ πὼς οἱ Τοῦρκοι στὸ Ληποχῶρι καὶ σἄλλα τριγυρινὰ χωριὰ γιορτάσανε ἐπιδεικτικὰ γιὰ τὸ κίνημα κ' ἐστασίασαν.

— Ὁ φρούραρχος τοῦ Σούμποσκο τηλεγραφεῖ πὼς οἱ ἀναιρίσεις ποὺ ἐνεργοῦνε βγάζουν στὸ φῶς πὼς ὁ Ἀλῆ Δεμὶρ ἦταν ἐν γνώσει τοῦ κινήματος καὶ πῆγε τὸ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΤΣΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ & ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΣΑΡΑΝΤΙΝΟΣ
Χειρούργοι ὀδοντοϊατροί.
Τελειότης ἐφαρμογῆς.—Τιμαὶ λογικαί.—Θεραπεία ἐπιστημονική.
Πεῖρα πολυετής.—Κλινικὴ στὸ Κιόσκι.

ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	Δρχ.	100
Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ	Δολλ.	4
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερλ.	1

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρομὲς τἀνάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουν τὴ χρονιάτικη συνδρομή τους, πέρνουν δωρεὰν κάθε λογοτεχνικὴ ἔκδοση ποὺ θὰ κάνει ἡ ἐφημερίδα μὲς τὸ χρόνο.

Γιὰ τὶς ρεκλάμες ἰδιαίτερες συμφωνίες.

= *Τὸ φύλλο δραχμὴ μία* =

Ο ΜΕΣΟΤΟΠΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Πρακτικὸν

Ἀριθ. 12

Γενικὴ συνέλευσις

Ἐν Μεσοτόπῳ σήμερον τῇ 21ῃ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1923 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακὴν καὶ ὥραν 16ην ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς Ἀρρένων Μεσοτόπου ἔνθα καὶ ἐγένετο ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν ἐφέδρων τοῦ Σ.Ε.Σ. Μεσοτόπου παρεστασμένου καὶ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς:

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Σ.Ε.Σ. Μεσοτόπου κ. Π. Μαντᾶς, προτείνει ὅπως, ἐν ὁλομελείᾳ τοῦ Συνδέσμου Μεσοτόπου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ Ἰωάννου Κοντέλλη γραμματέως, Δημ. Σκενδέρη ταμίου καὶ Βασ. Ἀναγνωστοπούλου καὶ Ἀποστ. Σκομβούλη ὡς συμβούλων καὶ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου μετὰ τοῦ Προέδρου κ. Δημ. Χριστοδούλου, ἀνακηρυχθῇ ὁ κ. Γεώργ. Ποπανδρέου ὡς ἐπίτιμος δημότης τῆς Κοινότητος Μεσοτόπου τιμῆς ἕνεκεν ἀναγνωρίζοντες τὰς λαμπρὰς ὑπηρεσίας, ἃς προσέφερε πρὸς τὴν πατρίδα ὡς καὶ τὴν νῆσόν μας.

Διὰ βοῆς γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Συνδέσμου παρ' ὅλων τῶν ἐφέδρων, παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου ὡς καὶ τοῦ Κοινοτικοῦ τοιούτου· δίδεται δὲ ἡ σχετικὴ ἐξουσιοδότησις εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κοινότητος ὅπως ἐγγράψῃ τὸν κ. Γεώργιον Παπανδρέου εἰς τὸν Κοινοτικὸν καταλογον τῶν δημοτῶν ὡς ἐπίτιμον δημότην τῆς ἡμετέρας Κοινότητος.

Παρέχεται δὲ τὸ δικαίωμα καὶ ἡ ἐντολὴ πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Συνοέσμου ὅπως τὸ παρὸν πρακτικὸν τῇ μερίμνῃ του ἀποσταλῇ εἰς τὸν κ. Γεώργιον Παπανδρέου, ἐκφράσῃ δὲ πρὸς Αὐτὸν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἐφέδρων πρὸς τὸν τίμιον πολιτικὸν ἄνδρα ἀποτελέσαντα τὴν στιβερὰν χεῖρα τῆς Ἐπαναστάσεως, συνάμα δὲ παρακαλέσῃ Τοῦτον καὶ ἀποδεχθῇ τὴν προτασιν τῶν ἐφέδρων Μεσοτόπου.

Τὸ παρὸν πρακτικὸν συνταχθὲν εἰς διπλοῦν καὶ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως ὑπογράφεται δεόντως παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σ.Ε.Σ Μεσοτόπου, ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ τοιούτου· δημοσιευθήτω δὲ διὰ τῶν ἐν Μυτιλήνῃ ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Ἐλεύθερος Λόγος» καὶ «Καμπάνα».

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον

Ὁ πρόεδρος: (ὑπ.) ***Δ. Χριστοδούλου.*** Τὰ Μέλη: ***Ν. Εὐστρατιάδης, Ἰ. Μοσχοβέλλης, Κ. Γωγῆς, Β. Ἀναγνωστόπουλος. Θ. Σ.***

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος: (ὑπ.) ***Π. Μαντᾶς.*** Τὰ Μέλη: ***Ἰ. Κοντέλλης, Δ. Σκενδέρης, Β. Ἀναγνωστόπουλος, Ἀ. Σκομβούλης. Δ. Σ.***

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ἐν Μεσοτόπῳ τῇ 21)10)923

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Σ. Ε. Σ. Μεσοτόπου

Π. Μαντᾶς

ΥΠΕΡΟΧΟ ΝΗΣΙ!

Δὲν πρόφταξε καλὰ καλὰ νἄρθει τὸ σάλπισμα τοῦ Πλαστῆρα ποὺ κήρυσσε τὴν «Πατρίδα ἐν κινδύνῳ». Δὲν πρόφταξε καλὰ καλὰ ἡ Στρατιωτικὴ μας Διοίκηση νὰ διατάξει τὴν ἐπιστράτευση τῶν δυὸ ἡλικιῶν. Κὴ Μυτιλήνη γιόμισε ἀπὸ ἐθελοντές. Κὴ Μυτιλήνη πλημμύρισε ἀπὸ ἐφέδρους. Ὁ Πλαστῆρας τηλεγραφεῖ πὼς δὲν τοῦ χρειάζουνται ἄλλοι ἐθελοντές. Ἡ Στρατιωτικὴ Διοίκηση δὲν προλαβαίνει νὰ καταγράφει τοὺς ἐφέδρους. Αὐτὴ εἶναι ἡ Μυτιλήνη. Οἱ ἔφεδροι αὐτοὶ χτὲς ἀκόμα ἀπολύθηκαν ἀπ' τὸν τίμιον Ἕβρο. Οἱ ἔφεδροι αὐτοὶ ἀφίνουνε πίσω τους τὴ δουλειά τους, τὸ σπίτι τους τὴν οἰκογένειά τους. Αὐτὸ θὰ πεῖ τόπος μὲ δυνατὴ ζωή. Αὐτὸ θὰ πεῖ τόπος μὲ ψυχὴ ποὺ δονεῖται, μὲ κόκκινο αἷμα ποὺ βράζει ἀπὸ φυλετικὴ ὑγεία, μὲ πυλιτικὴ ἀνατροφὴ ποὺ στέκεται ἀγνὴ καὶ τίμια σὰν τἀπάτητο χιόνι. Αὐτὴ εἶναι ἡ Μυτιλήνη μας. Ἂς τὴν προσέξει τὸ Κράτος περισσότερο, γιατὶ ὥς τὰ σήμερα δὲν τὴν ἐπράσεξε ὅσο ἔπρεπε.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΟΝ ΤΥΦΟ

Ἕνα ἀνακοινωθὲν τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας μᾶς πληροφορεῖ πὼς παρατηρήθηκαν σποραδικὲς τυφικὲς μολύνσεις μὲς τὴν πόλη μας. Ἡ Διεύθυνση τοῦ «Νοσοκομείου Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως» (τὶ μακαρόνι!) μαζὶ μὲ τὸν μικροβιολόγο κ. Γεωργιάδη ἐξέτασαν τὰ νερὰ τοῦ ὑδραγωγείου καὶ τῶν δεξαμενῶν καὶ τὰ βρήκανε πόσιμα καὶ δίχως τυφικὰ βακτηριδια. Συμπεραίνει λοιπὸν ἡ Ὑγειονομική μας Ὑπηρεσία, πὼς τὰ τυφικὰ κρούσματα προέρχουνται ἀπὸ τὰ ἄβραστα λαχανικὰ ποὺ ποτίζουνται μὲ ἀκάθαρτα νερά, καθὼς κιἀπ' τὰ πηγαδήσια νερὰ ποὺ ἴσως μερικοὶ τὰ μεταχειρίζουνται γιὰ πιόσιμο. Τὸ κακὸ λοιπὸν ποὺ ἄρχισε νὰ φαίνεται πρέπει να χτυπηθεῖ κατακέφαλα. Καὶ πρέπει νὰ χτυπηθεῖ ἀπὸ δυὸ μεριές. Ἀπ' τοὺς πολίτες ποὺ πρέπει νὰ προφυλαχτοῦν ἀπ' τὰ πηγαδίσια νερὰ κιἀπ' τἄβρασται λαχανικά. Κι' ἀπ' τοὺς γιατροὺς τῆς πόλης μας ποὺ ἔχουν καθῆκο νὰ εἰδοποιοῦνε ἀμέσως τὴν Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία γιὰ κάθε κροῦσμα ποὺ ἀνακαλύφτουνε, γιὰ νὰ προκάνει νὰ γίνεται ἡ ἀπομόνωσή του κ' ἡ σχετικὴ νοσηλεία.

ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΦΑΝΤΑΡΟΥΣ

Ἀνεγράφη ὅτι εἰς τοὺς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς καὶ δημοσίους ὑπαλλήλους γίνεται σκέψις ὅπως δοθῶσιν ὑπὸ τοῦ Κράτους οἰκόπεδα δωρεάν. Ἐπικροτοῦμεν τὸ μέτρον. Ἀλλὰ φρονοῦμεν ἐπιπροσθέτως ὅτι πρέπει νὰ ἐπεκταθεῖ, ἐφόσον τοὐλάχιστον εἶνε δυνατόν, καὶ εἰς τοὺς ἀπόρους στρατιώτας, ἰδίως τῶν πόλεων, οἱ ὁποῖοι, σχεδὸν ἀχρηστευμένοι σωματικῶς, δὲν γνωρίζουν πῶς θ' ἀντιμετωπίσωσι τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα. Πρόκειται περὶ ἐκείνων, οἵτινες ἐπὶ δέκα ἔτη σχεδὸν προσέφεραν τὸ αἷμά των καὶ τὴν ὡραίαν των νεότητα εἰς τὴν Πατρίδα. Ἐπὶ τέλους ἂς ληφθῇ ἐν οἱονδήποτε συναφὲς μέτρον προστασίας. Εἶνε ὑποχρέωσις ἠθικὴ τοῦ Κράτους πρὸς τὰ πρόθυμα τέκνα της, τοὺς στρατιώτας μιᾶς δεκαετίας. Οἱ ὁποῖοι δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταληφθῶσιν εἰς τὴν δυστυχίαν, τώρα ὁπότε ἐπανῆλθον εἰς τὴν εἰρηνικὴν ζωήν, διότι, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὑπάρχει κίνδυνος ν' ἀποχαρδιωθῶσι καὶ αἱ νέαι γενεαί. Αἱ ὁποῖαι θὰ συνεχίσουν μίαν ἡμέραν τὸ διακοπὲν ἔργον των.

«Ἑλ. Τύπος»

ΔΗΛΩΣΗ Σ. Ε. Σ. ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ διαδόσεις διάφορες καὶ δημοσιεύματα στὸ «Φῶς» καὶ στὴ «Σάλπιγγα» πὼς ἡ «Καμπάνα δὲν ἐκπροσωπεῖ τὸ φρόνημα τῶν ἐφέδρων, δηλοῦμε πὼς ὡς μοναδικὸ ὄργανό μας θεωροῦμε τὴν «Καμπάνα» ποὺ στάθηκε ὡς τὰ σήμερα στὸ τίμιο σκαλοπάτι ποὺ τὴ θέλουν οἱ ἔφεδροι, κι' αὐτὴ πολὺ θαυμάσια ἐκπροσωπεῖ τὸ φρόνημά μας.

Ἐν Ἁγίᾳ Παρασκευῇ τῇ 26—10—23.

ΣΕΣ Ἁγίας Παρασκευῆς
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος Κ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἁγία Παρασκευὴ 27 ὥρα 8

Ἐφημερίδα «Καμπάνα»

Ἔφεδροι Ἁγ. Παρασκευῆς προτείνομεν ὡς ὑποψήφιόν μας τὸν λοχαγὸν Βύρωνα Καραπαναγιώτην, υἱοθετοῦμεν προταθέντας ὑποψηφίους ὑπὸ τῶν Συνδέσμων Ἐθνικῆς Σωτηρίας Πλωμαρίου, Μηθύμνης, Γέρας, Ἱππείου.

Διευθύνων σύμβουλος
Συνδέσμου Ἐθν. Σωτηρίας
Παπαχαραλάμπου

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΤΗΣ ΒΡΥΣΣΑΣ

Βρυσσᾶ 26)10)23

Ἀγαπητή «Καμπάνα»

Σ.Ε.Σ. Βρυσᾶς προτείνει ὑποψηφιότης βουλευτὴ τὸν Ἰωάννη Λαδᾶ, ἀναλαμβάνοντα εἰδικὴν ἀντιπροσώπευσιν συμφερόντων συνδέσμου μας. Τάσσεται ἀλληλέγγυος λοιπῶν συνδέσμων ὡς πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ὑποδεικνυομένους ὑποψηφίους.

Μὲ ἀγάπη
Ἡ ἐπιτροπὴ Σ.Ε.Σ Βρυσᾶς

ΕΙΔΑΜΕ—ΜΑ ΔΕΝ ΕΙΔΑΜΕ

Εἴδαμε τοὺς συνάδελφους τῶν δύο ἡλικιῶν ποὺ κάλεσε ἡ Πατρίδα, νὰ πλημμυρᾶνε μὲ τὰ ὄμορφα νειάτα τους τὰ βαπόρια τῶν ἀποστολῶν, τοὺς στρατῶνες καὶ τοὺς δρόμους μας. Εἴδαμε ὅλο τὸ νησὶ περήφανο γιὰ τὰ παιδιά του, γιὰ τὰ λουλούδια τῆς νιότης του. Μὰ δὲν εἴδαμε κανέναν ἀπ' τοὺς παραλῆδες νἀνοίξουνε τὴ σφιχτοδεμένη παραδοσακκούλα τους γιὰ τὶς οἰκογένειες τῶν πολεμιστῶν ποὺ πήγαιναν νὰ σώσουν τὴν Ἑλλάδα, ΝΑ ΣΩΣΟΥΝ ΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ. ***Δὲν εἴδαμε κανέναν ἀπόλεμο «νὰ καταιβεῖ». Δὲν εἴδαμε κανένα κουραμπιὲ νὰ βάλει τὸ χέρι του, στὴν ὑπερτροφικὴ πορτοφόλα ποὺ φουσκώνει καὶ χουζουρεύει στὴν τσέπη του μόνο γιατὶ τὴ φυλάγουν ἀσφαλισμένη ἀπ' τὸν τσέτη κιἀπ' τὸ Μεταξᾶ οἱ πολεμιστές μας.***

Δὲν εἴδαμε κἂν μιὰ μουσικὴ νὰ χαιρετήσει τοὺς ἐπιστρατεμένους. Δὲν εἴδαμε κἂν ἕνα χωριὸ νὰ προβοδίσει τοὺς ἐφέδρους του, οὔτε νὰ κάνει τὰ ἔξοδα τοῦ ταξιδιοῦ τους ὡς τὴ Μυτιλήνη. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὑπερβενιζελικοί, οἱ ὑπερπατριῶτες, οἱ ὑπερενθουσιασμένοι, οἱ ὑπερφωνακλάδες, οἱ ὑπερφασαρίηδες, ἀρκεστήκανε στὸ συλλαλητήριο καὶ στὶς καταγγελίες τῶν ἀντιβενιζελικῶν.

Γιαὐτὸ θέλουμε νὰ βάλουμε δικούς μας ἀνθρώπους μέσα στὴ Βουλή. Κάθε σωστό, κάθε δίκιο, κάθε καλὸ ποὺ ὡς τὰ τώρα, «ἐπαφίετο εἰς τὴν φιλανθρωπίαν» δηλ. στὴ ζητιανιά, νὰ ἐπιβληθεῖ μὲ τὸ βούρδουλα τοῦ Νόμου.

ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΠΛΩΜΑΡΙ

Τὸ Λεσβιακὸ κάστρο τοῦ πατριτισμοῦ, τῆς γενναιδωρίας, τοῦ ὡραίου ἐνθουσιασμοῦ. Ξαναφάνηκε. Διαβάστε τὸ εὐχαριστήριο τοῦ Σ.Ε.Σ. τῶν ἐφέδρων του. Διαβάστε τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ ἔργα. Καὶ καμαρώσετε. Μὰ καὶ ζουλέψετε καὶ προσπαθήσετε νὰ τὸ μιμηθεῖτε. Ἕνα μεγάλο «μπράβο» μὲ ὅλο τὸ θαυμασμό μας!

ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΑ ΠΡΑΜΑΤΑ

Εἶναι λυπηρὸ γεγονὸς ἡ ὑποβολὴ τῆς παραιτήσεώς του ποὺ ἔστειλε ὁ Νομάρχης μας στὸ Ὑπουργεῖο ὕστερα ἀπ' τὴν ἀπομάκρυνη ὁρισμένων ὑπαλλήλων ποὺ εἶχανε ἐμπιστευτικὲς θέσεις πάνου στὴ Νομαρχία, καὶ ποὺ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Φρουρᾶς μας ζητήσανε ἀπ' τὸν κ. Νομάρχη νὰ τοὺς βγάλει ἀπ' τὰ Γραφεῖα τους. Ἡ ἐνέργεια τῆς Φρουρᾶς μας βέβαια ἦτανε ἐκείνη ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶνε σ' αὐτὴ τὴν ἐξαιρετικὴ κρίση ποὺ περνοῦσε ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους μας. Οἱ ἀξιωματικοί μας κάνανε τὸ καθῆκον ὅπως τοὺς τὸ διάταξε ἡ Ἐπαναστατική τους συνείδηση, κὴ Στρατιωτική τους εὐθύνη. Σὲ παρόμοιες περιστάσεις μοναχὰ οἱ στρατιωτικοὶ εἶν' ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουνε τὸν κυριώτερο ρόλο καὶ διαθέτουνε τὰ περισσότερα μέσα στὴν ἐπιβολὴ τοῦ Νόμου καὶ τῆς τάξεως. Γιαὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ παρουσιαστεῖ αὐτὴ ἡ δυσαρμονία ἀνάμεσα στὴ Φρουρὰ καὶ στὸ Νομάρχη μας, ἀφοῦ κι' αὐτοὶ κ' ἐκεῖνος ἐμπνέονται ἀπ' τὴν ἴδια πατριωτικὴ ὁρμὴ καὶ τείνουνε στὸν ἴδιο σωτήριο σκοπό. Ὑποθέτουμε πὼς τὸ ἐπισόδειο δημιουργήθηκε ἀπὸ καθαρὰ τυπικοὺς λόγους, γιατὶ ξαίρουμε πὼς ὁ Νομάρχης μας μὲ ἐνθουσιασμὸ δέχτηκε κατ' ἀρχὴν τὴν αἴτηση αὐτὴ τῶν ἀξιωματικῶν ποὺ ἦτανε ἀπόλυτα σύμφωνη μὲ τὶς ἀπόψεις του γιὰ τοὺς ἐν λόγῳ ὑπαλλήλους. Εἶναι ἡ συνηθισμένη γκρίνια ποὺ ἀναπτύσσεται πάντοτε ἀνάμεσα σὲ πολιτικὲς καὶ στρατιωτικὲς ἀρχές, κάθε φορὰ ποὺ μιὰ ἐξαιρετικὴ ἀνάγκη τὸ φέρνει νὰ ἔμπει ἡ μιὰ μεσα στὰ ὑπηρεσιακὰ οἰκόπεδα τῆς ἄλληνῆς, γιαὐτὸ ἐλπίζουμε πὼς ὕστερα ἀπὸ ἀμοιβαῖες ἐξηγήσεις ὁ Νομάρχης μας θὰ πάρη πίσω τὴν παραίτησή του.

Εὐχαριστήρια

Ὁ Σύνδ. Ἐθν. Σωτηρίας Πλωμαριοῦ δὲν βρίσκει λόγια κατάλληλα γιὰ νὰ εὐχαριστήσει τοὺς κ.κ. Δημ. Κ. Ἀράπογλου, Ἰωάν. Μ. Ράλλην, Ἀθαν. Ι. Πούλιαν καὶ Γεώργ. Π. Βαρτῆν, ποὺ τόσο πρόθυμα τρέξανε στὴν πρόσκλησή τους καὶ κάνανε ἔρανο γιὰ τοὺς φτωχοὺς Ἐφέδρους τοῦ 19 καὶ 20 καὶ γιὰ ἐθελοντὰς, ποὺ ἐπέδωκε δραχμὰς 8576. Ἀπ' αὐτὲς ὁ Σύνδεσμος ἔδωκε ἀπὸ 100 στοὺς Πλωμαρίτες, ἀπὸ 50 στοὺς χωριανοὺς καὶ ἀπὸ 150 στοὺς ἐθελοντές, ὅλους δὲ τοὺς ἔστειλε στὴ Μυτιλήνη δωρεὰ μὲ Βενζινάκατο, ἀφοῦ τοὺς μάζεψε ἀπὸ ὅλες τὶς μεριές.

Ἐπίσης εὐχαριστεῖ θερμὰ τὰ Σωματεῖα, τοὺς Συλλόγους καὶ τὴν Κοινωνία τοῦ Πλωγαριοῦ γιὰ τὴ γενναιοδωρία ποὺ ἔδειξε στὸν παραπάνω ἔρανο.

Πλωμάρι στὶς 26 Ὀκτωβρίου 1923

Ὁ Πρόεδρος
Πάνος Κ. Χαλδέζος

ΤΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

«Σαφπὼ»

Ἀπόψε τἀπόδειπνο στὶς 9.30 ἡ **Λύντα Μπορέλλι** στὴ **Θλιβερὴ Νύχτα.** Λένε πὼς σπάνια εἴδαμε ἕνα τέτιο ἔργο. Θὰ τὸ συνοδέψει ἡ ὀρχήστρα τοῦ Καρακάση. Ἡ μουσικὴ τῆς διασκευῆς τοῦ Καρακάση περιστρέφεται γύρου στὸ μελωδικὸ θέμα τοῦ «πρελούντιου τῆς βροχῆς» τοῦ Σιοπέν, καὶ γύρου στὰ γλυκύτατα Ἰντιάνικα φόξ, ὅταν παίζουνται οἱ Ἰντιάνικες σκηνὲς τοῦ ἔργου. ***Τὴν Πέμτη*** ἡ τρίτη ἐποχὴ τῆς ***Ἀρχόντισσας τοῦ Κόσμου.*** Ἔφτασε κ' ἕνα πολυτελὲς ἔργο χρωματιστὸ μεγάλου ἐνδιαφέροντος ἀνώτερο ἀπ' τὸ Κισμέτ. **«Οἱ 1001 νύχτες»** τῆς Χαλιμᾶς.

«Ἀλκαῖος»

Τὴν Τρίτη ὅλη ἡ Μυτιλήνη θἄναι στὴν ***οἰκογενειακὴ συγκέντρωση.*** Θὰ παιχτεῖ τὸ θαυμάσιο ἐρωτικὸ ἔργο σὲ δυὸ ἐποχὲς **«Τὸ φιλὶ»** ἢ **«Τὸ ποτῆρι τῆς σαμπάνιας».** Μὲ ἑλληνικὲς ἐξηγήσεις. Μὲ τὴν περίφημη χορεύτρια τοῦ μεγάλου «Θεάτρου τῶν Παρισίων», Μὶς Μπέρλιν. Γενικὸ ραντεβοῦ λοιπὸν στὴν «***Οἰκογενειακὴ συγκέντρωση***» τοῦ «Ἀλκαίου». Μουσικὴ γλυκύτατη. Καθαριότητα, ἀνάπαυση, εὐρυχωρία.

Γεωργικὸς Πιστωτικὸς Συνεταιρισμὸς Μεσοτόπου Ἀπεριορίστου Εὐθύνης

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν καπνεμπόρων τῆς νήσου μας ὅτι ὁ Γεωργικὸς Πιστωτικὸς Συνεταιρισμὸς Μεσοτόπου διαθέτει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν 10,000 ὀκ. δέκα χιλιάδας ὀκ. Καπνοῦ εἰς δέματα ἐν καλῇ καταστάσει καὶ παραδοτέα εἰς τὴν παραλίαν πρὸς φόρτωσιν.

Δεχόμεθα προσφορὰς τιμῶν διὰ κλειστῶν ἐπιστολῶν.

Ἐν Μεσοτόπῳ τῇ 26 Ὀ)βρίου 1923.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος τοῦ Γεωργικοῦ Πιστωτικοῦ Συνεταιρισμοῦ Μεσοτόπου

2—3 ***Παναγιώτης Μαντᾶς***

βράδυ τῆς Κυριακῆς στὴ Δραγουμίτσα γιὰ νὰ ξεσηκώσει τοὺς Μουσουλμάνους.

— Ὁ Ἀλῆ Δεμὶρ μὲ ἄλλους Τούρκους συνεργάτες του ποὺ κήρυχναν δημοσίως τὴν Κυριακὴ τὸ βράδι τὸ κίνημα συνελήφθησαν καὶ φυλακίστηκαν.

Διάγγελμα πρὸς τὸ Στόλο

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπανάστασης ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἐθνικὸ Στόλο τὸ παρακάτω διάγγελμα:

«Ἀπευθύνω πρὸς τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Στόλου τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τὰ πληρώματά του τὸν πειὸ ἐγκάδιό μου χαιρετισμὸ καὶ θερμότατα συγχαρητήρια, γιὰ τὴν ἀνεκτίμητη σύμπραξή των πρὸς καταστολὴ τῆς ἀνίερης ἀνταρσίας, ποὺ λίγο ἔλειψε νὰ ἀποσυνθέσει τὴ χώρα. Ὁ Στόλος μπορεῖ κ ἔχει δίκηο νὰ εἶναι περήφανος, γιατὶ ὅλη τὴν περίοδο τοῦ Ἐπαναστατικοῦ καθεστῶτος τοῦ 1922 ἔδειξε ἀξιοθαύμαστη διαγωγὴ πάνω στὴν ὁποία ἀκλόνητη στηρίχθηκε ἡ Ἐπανάστασή.

Τὴ στιγμὴ αὐτὴ κατέχομαι ἀπ' τὴ βαθύτερη συγκίνηση γιὰ τὴν ὑπέροχη στάση τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, καὶ τοῦ διαβιβάζω τὴν εὐγνωμοσύνη τῆς Πατρίδας πρὸς τὰ στελέχη, ποὺ, εἶμαι πειὰ ἀπόλυτα βέβαιος, πὼς ἐμπνεόμενα ἀπὸ τὴ μεγάλη Ἐθνικὴ ψυχὴ καὶ ἐνιαῖα ἐθνικὰ ἰδανικά, ἀποτελοῦνε τὶς ἀσφαλέστερες ἐλπίδες γιὰ τὸ καλὸ μέλλον τῆς Πατρίδας μας.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΦΟΒΟΣ

Κι' ἔτσι διαβαίνω τὴ ζωὴ πουλὶ πάνω ἀπ' τὸν κόσμο
ποὺ δὲν τὸ σταματᾶ
τῆς μυγδαλιᾶς τὸ κάλεσμα κι' ἡ μυρουδιὰ ἀπ' τὸ δυόσμο
καὶ γιούλια διαλεχτά.
Μοῦ λέει κάτι ἀξεδιάλυτο, σὰν πέσει μου ἡ φτερούγα
μὲς τοὺς ἀνθοὺς συρτὴ
σκουλίκι ἀπὸ πετάμενο θὲ νὰ γενῶ, στὴ ῥοῦγα
τῆς ἁμαρτίας δετή.

Μόναχο — ΣΙΤΣΑ ΚΑΡΑ·Ι·ΣΚΑΚΗ

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

Εἰς τὸ προχθεσινὸν ἐπιβλητικώτατον συλλαλητήριον τρεῖς ἦσαν οἱ κυριώτεροι ῥήτορες.

Κατὰ τὴν ταπεινὴ γνώμη μας καὶ οἱ τρεῖς εἶπαν ὡραῖα λόγια, ἀλλὰ πάντως λόγια, καὶ τίποτα ἄλλο.

Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ κ. Ἀμανίτη ὁμολογοῦμε ὅτι δὲν μπορέσαμε νὰ συγκρατήσουμε τίποτα. Ἀντιληφθήκαμε μόνο ὅτι κατώρθωσε νὰ ξεπετάξει τὶς φλέβες τοῦ λαιμοῦ του σὲ σημεῖο ποὺ νὰ φαίνονται ὅτι ἐπρόκειτο νὰ διαρραγοῦν.

Πάντως ὡς βουλευτὴς ἔχουμε τὴν ἀντίληψη πὼς θὰ παρουσιάζει πολὺ κωμικὴ φάτσα, ἂν ἔξαφνα τοῦ κατεβαίνει ἡ ὄρεξις νὰ παίρνει τὸν τόνο ποὺ πῆρε στὸ συλλαλητήριο.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Καλδῆ ἐπαρουσίασε μίαν *μικρὰν* ἱστορικὴν ἀνακρίβειαν.

Ὁ ῥήτωρ δηλαδὴ ἐτόνισεν ὅτι οἱ Φιλελεύθεροι ἔκαμαν τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1909. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ κ. Καλδῆς κατὰ λάθος εἶπε τὴν ἀνακρίβειαν αὐτήν, διότι ἡ δρᾶσις τῶν Φιλελευθέρων ἀρχίζει μετὰ τὴν ἐπανάστασιν ἐκείνων καὶ μετὰ τὴν κάθοδον τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἐκτὸς ἂν ὁ κ. Καλδῆς ἦτο Βενιζελικὸς πολὺ πρὶν ἀναφανεῖ ὁ κ. Βενιζέλος.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Γκραβάλη ἤρχισε μὲ **«ξάφνου»**, **«*Χαροπούλια*»** καὶ **«χαλάσματα»**, τὸ ὁποῖα ὅμως ἀργότερον ἔπεσαν **«χαμαὶ»** κατόπιν «λαίλαπος».

Πάντως καὶ οἱ δημοτικισταὶ θὰ ἔμειναν εὐχαριστημένοι καὶ οἱ Μιστριωτικοί. Ὁ λόγος τοῦ κ. Γκράβαλη ἀποδίδεται μόνον μὲ μαγειρικὸν ὅρον. Ἦτο τὸ λεγόμενον **«τουρλοῦ»** μὲ ἄφθονην σάλτσα.

«Ὁ Βούρδουλας».

Ὁ Ἰατρὸς
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ
σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων**, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του **ἄντικρυ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Τὴν 25ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Πέμπτην ἄρχεται ἡ καταβολὴ τοῦ ἐπιδόματος τῶν προσφύγων τῆς πόλεως Μυτιλήνης.

Συνεπῶς εἰδοποιοῦνται οἱ πρόσφυγες ὅπως προσέρχωνται αὐτοπροσώπως κατὰ περιφερείας εἰς τοὺς ὡς κάτωθι ὁριζομένους τόπους καὶ ἡμέρας μετὰ τῶν βιβλιαρίων ἐνώπιον τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐπιδόματός των.

Ἡ καταβολὴ θὰ γίνῃ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῶν ὑπ' ἀριθ. 62.871 καὶ 71.350 διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς τηρουμένων αὐστηρῶς, κατὰ τὰς ὁποίας δικαιοῦνται ἐπιδόματος οἱ γέροντες οἱ ἄνω τῶν 60 ἐτῶν, αἱ οἰκογένειαι τῶν αἰχμαλώτων, οἱ ἀσθενεῖς καὶ ἀνάπηροι ἐφόσον τὸ τοιοῦτον ἐξακριβοῦται δι' ἀκριβοῦς πιστοποιήσεως, ἀποκλειομένων τῶν ὁπωσδήποτε δυναμένων νὰ ἐργασθῶσιν καὶ τῶν εὐπορούντων.

Οἱ κατὰ ἀνωτέρω δικαιούμενοι ἐπιδόματος πρόσφυγες, δέον νὰ προσέρχωνται κατὰ τὰς ὁρισθείσας ἡμέρας κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν ἐλέγχου τοῦ βιβλιαρίου καθότι εἰς τοὺς προσερχομένους βραδύτερον δὲν θὰ εἶνε δυνατὴ ἡ καταβολὴ ἐπιδόματος.

Οἱ τόποι καὶ ὁ χρόνος τῆς ἀναβολῆς ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Οἱ πρόσφυγες Κυδωνιῶν κατὰ τὴν 25-28 ἐν τῷ Ναῷ Ἁγίων Θεοδώρων.

Οἱ τῆς Σμύρνης κατὰ τὴν 29 2 Νοεμβρίου ἐν τῷ Ναῷ Ἁγίων Θεοδώρων.

Οἱ τῆς Περγάμου Κινὶκ κατὰ τὴν 3-5 ἐν Γενὶ Τζαμί.

Οἱ τοῦ Ἀδραμμυτίου κατὰ τὴν 3 5 ἐν Ἁγίοις Θεοδώροις.

Οἱ τῶν Φωκῶν Νέων καὶ Παλαιῶν κατὰ τὴν 6-7 ἐν Γενὶ Τζαμί.

Οἱ τῆς Θράκης Πόντου Κυζίκου κατὰ τὴν 6-7 Ἅγιοι Θεόδωροι.

Οἱ τῆς Μαγνησίας Ἀξαρίου Κούλων Σόμα κατὰ τὴν 8-10 Γενὶ Τζαμί.

Οἱ τοῦ Δικελὶ κατὰ τὴν 8 10 Ἅγιοι Θεόδωροι.

Οἱ τῶν Βρυούλλων κατὰ τὴν 11-12 Γενὶ Τζαμί.

Οἱ τῆς Κρήνης 11-12 Ἅγιοι Θεόδωροι.

Οἱ τῆς Νικομηδείας κατὰ τὴν 13-15 Γραφεῖον Περιθάλψεως.

Οἱ τοῦ Ἀϊδινίου Βαϊνδηρίου Ὀδεμησίου κατὰ τὴν 16-17 Ἅγιοι Θεόδωροι.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1923

Ὁ Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Προνοίας Δημοσίας Ἀντιλήψεως

Ν. Παγίδας

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὁ «Λογοτέχνης»

Ἐν Βόλῳ τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1923

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ὅπως βλέπετε ἀπ' τὴν ἐσώκλειστη ἀγγελία μας, ὁ «ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΣ» ἔπαψε τὴν ἔκδοσή του. Σᾶς παρακαλοῦμε θερμὰ νὰ γράψετε στὸ Περιοδικό σας τὴ διακοπή του καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε ἐκ τῶν προτέρων.

Μὲ Ὑπόληψη
Ἡ Διεύθυνσις

Ἐξεδόθη τὸ Ἑβδομαδιαῖον περιοδικὸν ***«Κοινότης»*** Ἀρ. 41. 21 Ὀκτ. Περιεχόμενο: Ντ. Μαλοῦχος «Κάτω τις μάσκες», Ἰ. Ζαφειρίου «Αἱ ἐκλογαὶ καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος», Ν. Ἀναγνωστόπουλος «Οἱ μουσουλμάνοι τῆς Ἠπείρου», Ἰ Σιώτης Μία ἐγκάρδιο ἐπιστολή, Ο. Norman Pindick «Αἱ Ἀγγλικαὶ ἀποικίαι». Β. Γανώσης «Ἐπὶ τῆς λύσεως τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος τῆς Θεσσαλίας» κ.τ.λ.

Περιοδικὸ «Φάρος» ἐν Βόλῳ, Μηνιαία Λογοτεχνικὴ Ἔκδοσις Ὀκτώβρη 1923 Διευθυντὴς Α. Δ. Παπαδήμα.

Περιεχόμενα: Ἰωάν. Παναγιωτοπούλου Μυκηναϊκό, Ἀνδρ. Λοΐζου Ἄσε ἡ καρδιά, Μιχ. Στασινοπούλου Τὸ Μονοπάτι Μ. Φιλήντας Χατζηδάκη Ἔλεγχος, Στ. Φιλύρας Ὁ Φονιᾶ, Ἀπ. Μαγγανάρης Μοιάζει τὸ ξέγνοιαστο παιδί, κτλ.,

---

πὼς τὸν ἄρρωστο δὲ θὰ τὸν σκοτώσουν, καὶ μιὰ ποὺ θὰ τὴ γλυτώσει τώρα, ποιὸς τὸ ξέρει μὴ δὲν τοὐφέξει καὶ τὴν ξεφύγει γιὰ πάντα. Πάλι μιλᾶνε γιὰ τὸ Νόμο ποὺ δὲν ἐπιτρέπει, λέει, νὰ σκοτώσουνε ἕναν καταδικασμένο, ὅσο εἶναι ἄρρωστος. Ὅλοι τὸν βρίσκουνε αὐτὸ τό Νόμο τρυφερόν, αἰστηματικό, φιλανθρωπικό. Καὶ κανένας δὲ συλλογεῖται νὰ πεῖ τὶ εἴδους, μαθὲς, φιλανθρωπία εἶν' αὐτὴ ποὺ θέλει καὶ καλά, καὶ σώνει νἆναι ὁλότελα γερὸς ὁ ἄνθρωπος ποὺ πρόκειται γιὰ νὰ τὸν σκοτώσουν. Κανένας δὲ λέει, μήπως πίσου ἀπ' αὐτὸ τὸν ψευτοαισθηματισμὸ κρύβεται ἡ πιὸ σκληρὴ μορφὴ τοῦ Νόμου, ποὺ θέλει νὰ δώσει στὰ δόντια τοῦ χάρου ὁλάκαιρες ζωὲς κιὄχι μισὲς καὶ λειψές. Παράξενα πράματα.

Ὡς τόσο ἡ ὥρα πλησίασε. Κιἄρχισαν νἀδιάζουν ἀπ' τοὺς φαντάρους τὸν τόπο ποὺ θὰ γίνει ὁ σκοτωμός. Εἶν' ἕνα κομμάτι ἀνηφορικό, ὅλο παχὺ χῶμα. Στὸ βάθος εἶναι μιὰ χαμηλόμακρη χωματένια ντούμπα, ποὺ θὰ μποδίσει τὶς σφαῖρες να τραβήξουνε πρὸς τὸν κάμπο. Ἐκεῖ πάνου ἀνέβηκαν τρεῖς σαλπιχτές, καὶ κάθε κάρτο τῆς ὥρας βαρᾶνε «τὴ θοδώρα» για νἀπομακρύνουνε ἀπ' τὴ γυριὰ τοὺς ἀπρόσεχτους διαβάτες ποὺ δὲν ἔχουν εἴδηση. Τὰ σβέλτα κορμιά τους στυλώνουνται μέσα στὸ λαμπερὸ γαλάζιο σὰ λυγερὰ ἀγάλματα, κοὶ σάλπιγγές τους κάτου ἀπ' τὸν ἥλιο τινάζουν ἀχτίδες σὰ χρυσὲς ματιές.

Ἄξαφνα ἕνα μεγάλο σούσουρο σηκώνεται μὲς τὸν κόσμο, ποὺ ἀναταράζεται σὰ νἆναι φουσκοθαλασσιά. Δυὸ φορτηγὰ αὐτοκίνητα γκρίζα πελώρια, βογγᾶνε, γκαρίζουν καὶ ῥουθουνίζουν μέσα στὴ στενὴ δημοσιά, ποὖναι ἄσπρη σὰν πασπαλισμένη μὲ κιμωλία.

— Ἔρχουνται... ἔρχουνται.... ἔρχουνται....

Σὲ λίγο σταματᾶνε. Ἀπ' τὸ πρῶτο κατεβαίνει ὁ παπᾶς τῆς Μεραρχίας μὲ τοὺς τρεῖς κατάδικους καὶ μὲ πέντε χωροφυλάκους. Οἱ δυὸ τους βαστᾶνε ἀπ' τὶς μασκάλες τὸν ἄρρωστο.

— Κιὸ ἄρρωστος!... Θὰ σκοτώσουνε καὶ τὸν ἄρρωστο...

Ἀπ' τὸ δεύτερο αὐτοκίνητο πηδᾶνε κάτου ὁπλισμένοι καμμιὰ δεκαπενταριὰ φαντάροι μ' ἕνα λοχία κ' ἕναν ἀξιωματικό. Ἡ συνοδιὰ προχωρᾶ πολὺ ἀργὰ μὲς τὸ χωράφι ἐξ αἰτίας τοῦ ἄρρωστου, ποὺ εἶναι κόκκινος —φωτιά, καὶ γερνει πολὺ τὸ κορμί του ἀνάμεσα στοὺς δυὸ χωροφυλάκους ποὺ τοῦ βαστᾶνε τὰ μπράτσα. Σκουντουφλᾶ κάθε λίγο πάνου στὰ ἀνώμαλα ὀργώματα. Κατόπι βαδίζουν οἱ δυὸ ἄλλοι, πολὺ χλωμοί, μαζὺ μὲ τὸν παπᾶ ποὺ μουρμουρίζει μηχανικὰ τὴ φριχτὴ νεκρώσιμη ἀκολουθία. Συνοδεύουν οἱ ἀποδέλοιποι χωροφυλάκοι ἀπὸ δεξὰ κι' ἀπὸ ζερβιά, καὶ πίσου ἔρχεται τἀπόσπασμα σὲ δυὸ στιχους. Ὁλονῶν οἱ καρδιὲς κλωτσᾶνε δυνατά.

Ὁ κόσμος παραμερίζει γιὰ νἀφίσει τόπο καὶ κανένας δὲ μιλᾶ. Πέρασαν ἀπὸ μπροστά μου, κεῖδα πολὺ κοντὰ τὸν ἄρρωστο. Ἦτανε ἕνα καλοδέματο μελαχροινὸ παλληκαράκι μὲ μεγάλο καμαρωτὸ ματόφρυδο. Ὁ ἵδρος ἔσταζε κόμποι ἀπ' τὴ μύτη του κιἀπ' τὸ τετράγωνο σαγῶνι του καὶ κάθε λιγο ἔλεγε πνιχτὰ πνιχτά.

— Ὤ, Χριστέ μ'....ὤ, Χριστέ μ'...

Ὁ παπᾶς εἶναι ἕνας πελώριος ἀθλητικὸς ἄθρωπος, ἀπ' τοὺς πιὸ ἀντιπαθητικοὺς ῥασοφόρους ποὺ ἔχω γνωρίσει. Ἕνα χυδαιότατο μοῦτρο μὲ χοντρὰ μάτια κουκλωτά, ποὺ πλέβουν μέσα σ' ἕνα σύμπλεγμα ἀπὸ μικρὲς κόκκινες φλεβίτσες. Καλοθρεμμένος μὲ παχειὰ φιλήδονα χείλια καὶ μιὰ σφιχτὴ κοτσίδα σὰν ἀπὸ ἀλογότριχες.

Καταλαβαίνεις ἀμέσως πὼς ἔχεις μπροστά σου ἕνα τύπον μέθυσο καὶ ἀσελγῆ. Φορᾶ στὸ κεφάλι του τὸ κασκετάκι τῆς Ἄμυνας καὶ αὐτοτιτλοφοριέται «ὁ ποπᾶ Λεβέντης». Ὅλοι τὸν ξαίρουμε καὶ τὸν συχαινούμαστε. Μονάχα ὁ Μπαλαφάρας φιλᾶ μὲ μεγάλη ὑποκρισία τὸ τριχωτὸ χέρι του, καὶ τὸν πρότεινε γιὰ σταυρὸ τοῦ πολέμου. Ὁ καϋμένος ὁ Ναζωραῖος, ὁ Ἰησοῦς! Ὁ «γλυκὺς Ἰησοῦς»! . . .

Τοὺς βάλανε στὴ σειρὰ σὲ ἀπόσταση τριῶν βημάτων τὸν ἕνα ὀπὸ τὸν ἄλλο. Τὸ ἀπόσπασμα παρατάχτηκε κιὁ Γραμματέας τοῦ Στρατοδικείου διάβασε μέσα σὲ ἀπόλυτη σιωπὴ τὴν ἀπόφαση. Σὰν τελείωσε ῥώτησαν τοὺς καταδικασμένους ἂν ἔχουν νὰ γυρέψουνε τίποτα. Ὁ ἄρρωστος παρακάλεσε νὰ τὸν ἀφίσουν νὰ κάτσει χάμου. Τὸν ἀκούμπισαν στὸ χῶμα μὲ τὰ χέρια κρεμασμένα κιἀνοιχτὰ τὰ σκέλια. Ἀνέσαινε πολὺ γρήγορα καὶ βαθειά. Τὰ χείλια του κουνιούτανε δίχως νἀκοῦμε λόγια, καὶ μὲ τα μεγάλα τα ὡραῖα μάτια του κύτταζε χαμένα ὅλο τὸν κόσμο καὶ ξεχωριστὰ τὸ ἀπόσπασμα. Ἀγαθά, σαν ἕνα ἀρνὶ ποὺ κυττάζει ἥμερα τό μακελλάρη του. Δίπλα του, στὴ μέση, στεκούτανε ὁ μικρούλης ἐθελοντὴς μὲ τὴν ἱστορία τῶ στενῶν παπουτσιῶν. Ἦτανε ἕνα ξαθὸ παιδάκι, πολὺ ψιλοκαμωμένο, μὲ χλωμὰ στενὰ χείλια ποὺ ἔτρεμαν νευρικά. Ἔξυνε ὁλοένα μὲ τὰ νύχια τοῦ ἑνοῦς χεριοῦ τὴν ἀπαλάμη τἀλλουνοῦ, καὶ τὸ σαγῶνι του χτυποῦσε δυνατά. Σὰν τὸνε ῥώτησαν ἂν ἔχει νὰ γυρέψει τίποτα, τὰ γκρίζα του τὰ μάτια ἄστραψαν ἀπὸ ἐλπίδα κ' εἶπε γυρίζοντας ξαφνικὰ στὸ Γραμματέα.

— Νὰ γυρέψω τίποτα;...Τί... τί νὰ γυρέψω κύριε ἀνθυπολοχαγέ; (Σὰν εἶπε «κύριε ἀνθυπολοχαγέ» πῆρε ἀπὸ συνήθειο τὴ στάση τῆς προσοχῆς) θέλω... σᾶς παρακαλῶ πολύ...σᾶς παρακαλῶ πολύ, μὴ μὲ σκοτώσετε! Κιἀμέσως ἄρχισε νὰ κλαίει νὰ κλαίει, μὲ ἀπανωτὰ ἀναφυλλητὰ σὰν ἕνα παιδάκι πολὺ δυστυχισμένο.

Ὁ ἄλλος φέρθηκε μ' ἕναν τρόπο ἀποτρόπαια γενναῖο. Εἶχε προετοιμάσει ὁλόκαιρη θεατρικὴ ἐπίδειξη, ὁ ἀθεόφοβος. Γύρεψε ἕνα τσιγάρο. Τὸ ἄναψε. Τράβηξε δυὸ ῥουφηξιὲς ἐπιδειχτικά, τὸ πέταξε χάμου, τὸ πάτησε μὲ τὸ ἄρβυλό του γιὰ νὰ σβύσει καὶ κατόπι ἔπιασε κ' ἔβγαλε ὁλάκαιρο λόγο. Μάλιστα. Ἕνα σωστὸ λόγο μὲ ἀγράμματη στρατιωτσαρισμένη καθαρεύουσα, «τὸ ὁποῖον, κύριοι ἀξιωματικοί...τὸ ὁποῖον, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι». Εἶπε ἕνα σωρὸ ἀνοησίες γιὰ «αἰωνίους ἀποχωρισμοὺς» καὶ γιὰ «σπαραξικάρδιον θάνατον». Στὰ πίσω πίσω παρακάλεσε νὰ ποῦνε στὸ σπίτι του πὼς σκοτώθηκε «ἐν τῇ μάχῃ ἀπέναντις τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν»!

Ἦτανε ἕνας ἀναίσθητος ἠλίθιος ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ μετρήσει τὴν τρομερότητα τῆς θέσης του; Ἦτανε ἕνας Ρωμιὸς ποὺ ἔκανε ἐπίδειξη ἀκόμα καὶ μπροστὰ στὶς μποῦκες τῶν ντουφεκιῶν τοῦ ἀποσπάσματος; Ἦτανε ἕνας ἀστεῖος μὰ θαμαστὸς ἥρωας, περιφρονητὴς τοῦ Χάρου; Ἀπὸ τόση ἀναισθησία ἢ ψυχραιμία ποὔδειχνε τώρα θὰ γιατὶ δὲ βρέθηκε κ' ἕνα κουκουτσάκι τόσο ποὺ τὄσκανε δειλιασμένος μπροστὰ στὶς ὀβίδες, γιὰ νὰ τὸν κρατήσει στὴ θέση του; Εἶναι μυστήρια ποὺ δὲ στάθηκε δυνατὸ νὰ τὰ ξεδιαλύνω.

Σὰν τέλειωσε τὸ «λόγο» του πῆγαν νὰ τοὺς δέσουνε τὰ μάτια, ποὺ σὲ λίγο θὰ σβύνανε γιὰ πάντα μὲς τὸ αἰώνιο σκοτάδι. Ὁ ἄρρωστος τοὺς ἔσπρωξε μὲ τὸν ἀγκώνα του. Ὁ μικρὸς ἄφησε νὰ τοῦ τὰ δέσουνε κλαίγοντας. Ὁ «ῥήτορας» ἀρνήθηκε κάνοντας ἕναν ἄσχημο μορφασμό, ἔδεσε σταυρωτὰ τα χέρια του, ἔφτυσε χάμου, καὶ πάτησε μὲ τἄρβυλό του τὸ φτύσημο.

Ὁ ἀξιωματικὸς σήκωσε τὸ γυμνὸ σπαθί του καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ ὁ ἥλιος τὸ στόλισε μὲ ἀστραπὲς καὶ μπριλλάντια. Μὲ τὸ κατέβασμά του ἀκούστηκε ὁ ξερὸς κρότος τῶν ντουφεκιῶν κοὶ καταδικασμένοι σωριάστηκαν ματωμένοι χάμου. Ὁ ἄρρωστος εἶχε χυμένο τὄνα μάτι του πάνου στὸ μάγουλο, κ' ἔγυρε δίπλα ἥσυχα, δίχως πιὰ νὰ κοντανεσαίνει βαθειὰ καὶ γρήγορα. Ὁ μικρὸς σπαρταροῦσε πολὺ καὶ κυλιούτανε γραντζουνίζοντας τὰ χώματα, μὰ τὸν ἀποτέλειωσε ἡ «τελειωτικὴ βολὴ» τοῦ λοχία στὴν παραφτίδα. Ὁ «ῥήτορας» πέθανε στὴ στιγμὴ ἀπὸ τὶς σφαῖρες ποὺ τοῦ ἀνοίξανε τὸ καύκαλο, καὶ τίναξαν τὰ μυαλὰ καὶ πηλίκιό του μακρυά. Μαζὶ μὲ τὴ μπαταριὰ ἀκούστηκε ἕνα ξαφνικὸ τσιριχτὸ μὲς τὴν τσούρμα τῶν φαντάρων. Ἕνας ἔπεσε ἀναίστητος χάμου στὸ χῶμα καὶ μούγκριζε. Ἦτανε ὁ γέρος ἔφεδρος ἀπ' τὴ Σαλονίκη, ὁ φίλος τοῦ μικρούλη μὲ τὰ στενὰ παπούτσια. Σπάραζε καὶ βογγοῦσε σὰν ἐκληπτικός, κ' ἕνας γιατρὸς τοὔβαλε ἀνάμεσα στὰ δόντια ἕνα φελλὸ ἀπὸ παγοῦρι, γιὰ νὰ μὴν κόψει τὴ γλῶσσα του..... Οἱ μακεδονίτισσες πῆγανε καὶ μοιρολογήσανε τὰ τρία κουφάρια μ' ἕνα παράξενο τραγοῦδι ποὺ κάθε στροφή του τέλειωνε μ' ἕνα σκληρὸ καὶ ξεσυρτό — Βάϊιιιι!

Οἱ φαντάροι σκάψανε στὸν ἴδιο τόπο τρεῖς λάκκους, καὶ στήσανε τρεῖς σταβροὺς χοντροπελεκημένους ἀπὸ ῥοζιάρικα κλωνάρια πουρναριῶν.

Σὰ φεύγαμε ἀπ' ἐκεῖ, ὁλονῶν τὰ πρόσωπα ἤτανε σὰν ἀθρώπων ποὺ γλύτωσαν ἀπὸ ἕνα μεγάλο κίντυνο.

(Ἔχει συνέχεια)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΟΔΟΝΤΟ·Ι·ΑΤΡΕΙΟΝ
— ΠΕΤΡΟΥ Σ. ΤΖΕΛΑ·Ι·ΔΟΥ —
Χειρούργου — Ὀδοντοϊατροῦ
Τελειοφοίτου τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου
(Ὁδὸς Ἁγ. Θεράποντος Παραπλεύρως Πολ. Νοσοκομείου)

Ἐφαρμογὴ τῶν νεωτάτων μεθόδων εἴς τε τὴν θεραπείαν τῶν νοσημάτων τοῦ στόματος καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τεχνιτῶν ὀδόντων οἱουδήποτε συστήματος.
Τελεία ἐγκατάστασις.
Πολυειὴς πεῖρα εἰς τὸ Στράτευμα ὡς ἔφεδρος ἀνθυπίατρος ὀδοντοϊατρός.
Δέχεται 9—12 π. μ. 3—5 μ. μ. 2—6

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται ***γιὰ τὸ συμφέρο*** ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια ***τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.*** Τώρα ζηνᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ ***τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.*** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Νοέμβρης **6** *Τρίτη*
ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 33

Ὅλοι αὐτοὶ ***ἔχουνε καθήκοντα*** ἀντίκρυ στοὺς ***ἐφέδρους.*** Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ ***πρέπει νὰ τὰ καταλάβουν.*** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν ***κοινὴ ἀσφάλεια.***
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΥΣ

Ἐκεῖνο ποὺ θέλει νὰ καλλιεργήσει ἡ ἐφημερίδα μας μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ καθενὸς Λεσβίου˙ ἐκεῖνο ποὺ εἶναι πίστη της καὶ θέλει νὰ τὸ κάνει πίστη καὶ ὁλωνῶν ὅσοι μᾶς διαβάζουν˙ ἐκεῖνο ποὺ θέλει ἡ «Καμπάνα» μας νὰ γίνει **πολιτικὴ πεποίθηση** μέσα στὴ συνείδηση τοῦ Λαοῦ τοῦ Νησιοῦ μας, ποὺ—ἂν εἶναι δυνατὸ — νὰ βάλει τοὺς βουλευτὲς ὅσους θὰ στείλει μεθαύριο στὴν Ἀθήνα, νὰ τοῦ τὸ δόσουνε γραφτὸ πὼς θὰ **τὸ κάνουνε δουλειά τους μέσα στὴ Βουλή**, εἶναι αὐτὸ ἐδῶ:

Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Ὁ τόπος μας θέλει αὐτοδιοίκηση γιὰ τὰ πάει μπρός. Κανένας πολιτικὸς δὲ μπορεῖ νὰ γιατρέψει τὴ ρουτίνα, τὴ φαυλοκρατία, τὸ χρονοντούλαπο καὶ τὴ συναλλαγή, ποὖναι ὅλα τους φροῦτα βγαλμένα ἀπ' τὸ Συγκεντρωτικὸ Σύστημα, ποὖναι ὅλα ἀποτελέσματα τῆς ἀπόλυτης ἐξαρτήσεως ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν ἀπ' το Ὑπουργεῖο, ποὖναι ὅλα συνέπειες τοῦ στοιβάγματος ὅλων τῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους μὲς τὴν Ἀθήνα. Αὐτὰ δημιούργησαν τὴ σημερινὴ ἀχρεία πολιτικὴ ἀνατροφὴ τοῦ Παλαιοελλαδικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ποὺ ἐπικίνδυνα ἄρχισε νὰ μολέβει καὶ τις νέες χῶρες.

Πρέπει νὰ τὸ καταλάβουμε μιὰ καὶ καλὰ αὐτό. Οὔτε τὸ φκιάσιμο τῶν δρόμων μας θὰ δοῦμε, οὔτε διοίκηση ποὺ νὰ πονᾶ τὰ συμφέροντα τοῦ Νησιοῦ, οὔτε ἄλλο τίποτα καλὸ καὶ γενναῖο, ὅσο ὅλα αὐτὰ κρέμουνται ἀπ' τοὺς γενικοὺς οἰκονομικοὺς ὑπολογισμοὺς ἑνοῦς Ὑπουργοῦ, ἀπ' τὴν κοινοβουλευτικὴ ἐπιρροὴ ποὺ θἄχει ἀπάνωτου ἕνας κομματάρχης, ἀπ' τὴν κομματικὴ ἀποστολὴ ὅλων τῶν Νομάρχηδων, κι ἀπ' τοὺς περίπλοκους γραφειοκρατικοὺς τύπους ποὺ δένουνε χεροπόδαρα κάθε ἐνέργεια, καὶ φράζουνε τὸ δρόμο κάθε ὑπόθεσης δίκιας, καὶ ἀπαρτίτητης γιὰ ἕναν τόπο, γιὰ ἕνα Νομὸ ἢ γιὰ μιὰ Κοινότητα.

Πρέπει νὰ ἀποκεντρωθοῦν οἱ ἐπαρχίες, τοὐλάχιστο ὅσες καταλάβανε αὐτὴ τὴν ἀνάγκη τῆς ἀποκέντρωσης, ὅσες τὴ θέλουνε, ὅσες τὴ ζητήσουνε. Πρέπει νὰ αὐτοδιοικηθοῦν οἱ ἐπαρχίες, καὶ νὰ ὀργανωθοῦν οἱ Κοινότητες, ὡς ὀργανισμοὶ μὲ δική τους ὀντότητα, μὲ δική τους σχετικὴ πρωτοβουλία, μὲ τὸν ὁριζοντά τους ἀνοιχτὸ γιὰ νὰ κάνουνε ἔργο τὴν προοδευτικότητά τους, τὴν τὴν ὁρμή τους γιὰ τὰ ὡραῖα καὶ κοινοφελῆ ἔργα, τὴ διάθεσή τους γιὰ μιὰν ἐκδήλωση ἀκμαίας κοινοτικῆς ζωῆς. Πρέπει ἡ Ἐπαρχία νὰ διαλέξει ΜΕ ΓΕΝΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ τὸ Διοικητικό της Συμβούλιο, ποὺ μαζὺ μὲ τὸ Νομάρχη θἄναι μιὰ μικρούλα Βουλὴ βγαλμένη ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ τόπου, κιἀπ' ὅλες τὶς τάξες, γιὰ νὰ πονεῖ τὸν τόπο καὶ νὰ δουλέψει γιὰ τὸ καλό του.

Γιατὶ πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσουμε μὲ πίκρα, πὼς ἀπ' τὴ μέρα ποὺ λευτερωθήκαμε ὡς τὰ σήμερα, κανένα ἀξιοσημείωτο βῆμα πρὸς τὴν Κοινωνικὴ εὐτυχία του δὲν ἔκανε ὁ τόπος μας. Καὶ μοναχὰ ὁ μεγάλος πατριωτισμὸς αὐτοῦ τοῦ θαυμαστοῦ λαοῦ, καὶ μανάχα ἡ ἀλληλεγγύη του μὲ τἄλλα τμήματα τοῦ Κράτους, καὶ μονάχα ἡ ὡραία ἐθνική του περηφάνεια, ποὺ συγκρατᾶ δεμένο μὲς τὸ λαρύγγι του τὸ κάθε παράπονο, εἶναι ποὺ δὲν ἐπιτρέπουν στοὺς Λεσβίους νὰ ξεστομίσουν τὸ πικρὸ βαρυγκόμισμα ποὖναι κρυμμένο στὴν καρδιά τους γιὰ τὴν κοινωνική τους αὐτὴ καρκινοβασία. Ὅλη αὐτὴ ἡ κατάσταση, ἔχουμε τὴν πεποίθηση πὼς θἀλλάξει ἂν ὁ Ῥδροκέφαλος τοῦ Κράτους, ἡ Ἀθήνα, χαλαρώσει λίγο τὴν ἀμελέτητη, τὴν πρόχειρα ὀργανωμένη, τὴν παλιωμένη συγκεντρωτική της μηχανή.

Τὸ „νομοσχέδιο τῆς Αὐτοδιοίκησης, ποὺ ἀνάμεσα στὰ φύλλα του ἀφήκανε τὰ δείγματα τῆς θεματογραφίας τους ὅλοι οἱ Ῥπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅσους ἡ κομματικὴ θαλασσοταραχὴ τῶν τελευταίων χρόνων ἀνέβασε σαὐτὸ τὸ ἀξίωμα, ἐπῆρε τώρα μὲ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 22 κάποια μορφὴ πιὸ συγκεκριμμένη, πιὸ ρεαλιστικὴ στὶς ἐφαρμογές της. Ἐβγῆκε μάλιστα κ' ἕνα Βασιλικὸ διάταγμα ποὺ ἔκανε τὴν ἐργασία αὐτὴ Νόμο τοῦ Κράτους, μὲ κάτι ἐτιφυλάξεις γιὰ τὸ χρόνο ποὺ θἄρχιζε νὰ ἐφαρμόζεται. Τὴν ὑπόθεση τὴν εἰσήγαγε καὶ τὴν πῆρε ἀπάνω του μὲ ἐνθουσιασμὸ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐπανάστασης Παπανδρέου, κ' ἐδῶ εἶναι ποὺ θὰ παρακαλέσουμε κάθε ἀδειανὸ νεροκολόκυθο ἀπ' αὐτὰ ποὺ κάνουνε πολὺ σαματᾶ αὐτὲς τὶς πονηρὲς μέρες τῶν ἐκλογῶν, νὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ νομίζουμε, αὐτὴ τοὐλάχιστο τὴν ἐνέργεια τοῦ Παπανδρέου, ἀπόλυτα σύμφωνη μὲ τὶς ἀπόψεις τῆς ἐφημερίδας μας, ἀπόλυτα σύμφωνη τὰ συμφέροντα τῆς τάξης τῶν ἐφέδρων καὶ τοῦ Νησιοῦ, καὶ νὰ φωνάξουμε πὼς **ὅλοι οἱ βουλευτὲς τοῦ Αἰγαίου** πρέπει νὰ τήν ἐνισχύσουνε μέσα στὴ Βουλή, καὶ πιότερο ἀπ' ὅλους οἱ ἀντιπρόσωποί μας οἱ ἔφεδροι.

Τὸ λέμε αὐτὸ γιατὶ προβλέπουμε πὼς ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου θὰ πολεμηθεῖ λυσσασμένα πάλι μέσα στή Βουλὴ ἀπὸ ὅλους τοὺς πολιτικοὺς τῆς Παλιᾶς Ἑλλάδας ἑνωμένους, ὅπως πολεμήθηκε τώρα μὲ τὴν Ἐπανάσταση. Εἶναι πολὺ φυσικὸ αὐτό. Καὶ δὲ μᾶς παραξενεύει κουκούτσι. Ὅταν τόση δύναμη διαχειριστικὴ φεύγει ἀπ' τὰ ὑπουργεῖα, ὅταν τόση δικαιοδοσία διορισμῶν καὶ παύσεων ξεφεύγει ἀπ' τὸν ὑπουργό, ὅταν τόσος ὄγκος ὑπηρεσιῶν μεταφερθεῖ ἀπ' τὴν Ἀθήνα στὶς Ἐπαρχίες, ἡ κομματικὴ συναλλαγὴ χτυπιέται κακακέφαλα μὲς τοὺς ὑπουργικοὺς διαδρόμους. Ὅταν ἀπ' τὸ ταψὶ τοῦ κομματάρχη τῆς Βουλῆς φύγουν τὰ κόλλυβα ποὺ μοιράζει σόλο τὸ σκυλολόϊ τῆς κομματικῆς του στρούγγας, οἱ θέσεις, οἱ μισθοί, οἱ μεταθέσεις, οἱ εὐκολίες, οἱ παραχωρήσεις, τὸ ρουσφέτι, τὸ μπιλλιετάκι, οἱ ἐγκρίσεις τῶν πιστώσεων, ποὺ μαὐτὰ συγκρατεῖ ὁ Κομματάρχης τοὺς ἡγήτορες τῶν κοπαδιῶν τῆς ἐκλογικῆς του στάνης, τότες τί γινούμαστε; Δὲν εἶναι πρᾶμα γιὰ νὰ χωνευτεῖ αὐτὸ ἐκεῖ κάτου καὶ πρέπει νὰ τὸ πάρουμε ἀπόφαση. Ἡ αὐτοδιοίκηση θὰ πολεμηθεῖ λυσσασμένα, πεισματάρικα, ἄγρια. Καὶ νέες χῶρες πρέπει νὰ προετοιμαστοῦν γιὰ ἕναν ἀγῶνα Κοινοβουλευτικὸν πολὺ ἐπίμονο, ποὺ θ' ἀνοίξει μέσα στὴ Βουλὴ ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ Ἐπαρχίες θὰ ἐκδηλώσουν τὴ θέλησή τους καὶ τὴν ἀπόφασή τους γιὰ νὰ ξανσαίνουνε ἀπ' τὴ γραφειοκρατικὴ σκλαβιὰ τῆς Ἀθήνας.

Μιὰ φορὰ τὸ εὐχάριστο εἶναι ποὺ ἡ Ἐπανάσταση — ποὺ δὲ θὰ πάψει ἐλπίζουμε ἡ δημιουργικὴ πνοὴ της νὰ φυσᾶ μέσα στὴν Ἐθνοσυνέλευση — ἔχει ἐκτὸς ἀπ' τὸν Παπανδρέα κιἄλλα στοιχεῖα μέσα της ποὺ μὲ θέρμη θὰ πάρουνε τὸ μέρος μας στὸ ζήτημα. Γιατ' εἶναι ἕνα ζήτημα μὲ τάσεις μιᾶς ἐξυγιάνσεως κρατικῆς σὲ πιὸ πλατειὰ ἔκταση.

Ἐννοεῖται πὼς πέρνουμε τὴν αὐτοδιοίκηση τοῦ Παπανδρέου ὡς ἀφετηρία, κιὡς ἀρχή. Γιατὶ ἔτσι ποὺ ψηφίστηκε αὐτὸς ὁ Νόμος εἶναι λειψός. Κυρίως μᾶς ἐνδιαφέρει τὸ κεφάλαιο γιὰ τὸ διαχειριστικὸ μέρος τῶν Δημοσίων Ἔργων, ποὖνε πολὺ περιορισμένο μέσα σκὸ Νόμο καὶ τὸ κεφάλαιο τῆς Ἐκπαίδεψης ποὺ τὴ θέλουμε ἀκόμα πιὸ χειραφετημένη. Στὴν Ἐθνοσυνέλευση ὑπάρχει ἀρκετὸς καιρὸς γιὰ νὰ ξεταστοῦνε αὐτά. Ἄλλως τε αὐτὸ τὸ σκοπὸ ἔχει. Εἶναι Συντακτικὴ Ἐθνοσυνέλευση.

Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ!

Θέλουμε νὰ μπάσουμε τὸν ἐνθουσιασμὸ τοῦ κηρύγματός μας μέσα σὅλη τὴ Λεσβιακὴ μάζα, μὰ ξεχωριστὰ στὴν ψυχὴ τῶν Ἐφέδρων μας. Νὰ νιώσουμε καλά, συνάδελφοι, τὴ σημασία της, γιατὶ τότες ποὺ γινότανε συζήτηση γιὰ δαύτη δὲν τήνε νιώσαμε ὅσο ἔπρεπε. ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ. Αὐτὸ θὰ πεῖ ἡ **Μυτιλήνη νὰ γίνει Μυτιληνιά.** Αὐτὸ θὰ πεῖ **οἱ Μυτιληνιοὶ νἄναι οἱ νοικοκύρηδες** μές τὸ νησί τους.

Αὐτὸ θὰ πεῖ νὰ κάνουμε δρόμους. Αὐτὸ θὰ πεῖ νὰ δοῦμε τὰ σκολειά μας ἀνοιχτὰ καὶ νὰ ξαναδοῦμε τὸν εὐγενικὸ συναγωνισμὸ τῶν Κοινοτήτων μας ποιὰ νὰ πρωτοπάρει τοὺς πιὸ καλοὺς καὶ τοὺς πιὸ πολλοὺς δασκάλους. Αὐτὸ θὰ πεῖ νὰ δοῦνε χαῖρι κιὲ προκοπὴ τὰ χωριά. Αὐτὸ θὰ πεῖ νὰ μπορεῖ νὰ διαθέτει κάθε τόπος γιὰ ἐπιτόπια ἔργα κοινοῦ συμφέροντος ἕνα σημαντικὸ μέρος ἀπ' τὰ λεφτὰ, ποὺ τόσο ἄφθονα πληρώνει ὡς τὰ τώρα στὸ κεντρικὸ ταμεῖο, χωρὶς ὡς τόσο καὶ νὰμπορεῖ νἀνοίξει τὰ μάτια του, δίχως νὰ μπορεῖ νὰ πάει στὸ χωράφι του, δίχως νὰ μπορεῖ νὰ κάνει τὸ λιμάνι του, δίχως τὰ μπορεῖ νἀγοράσει μιὰ σκοῦπα γιὰ τὸ σκολειό του χωρὶς νὰ . . . ἐγκριθεῖ πρῶτα ἀπ' τὸ Ὑπουργεῖο. Αὐτὸ θὰ πεῖ νὰ μὴ ἐπιστρέφουνε στὸ Ὑπουργεῖο οἱ πιστώσεις ποὺ δόθηκαν γιὰ τὸ τάδε γιοφύρι, ἐπειδὴ πρὶν τελειώσει τὸ γιοφύρι τέλειωσε τὸ «οἰκονομικὸν ἔτος» καὶ ἑπομένως πρέπει νὰ ξαναεγκριθοῦν καὶ ὡς ποὺ νὰ ἐγκριθοῦν νὰ ἔρχεται ὁ χειμῶνας καὶ νὰ γκρεμίζει ὅση ἐργασία ἔγινε. Αὐτὸ θὰ πεῖ νὰ λείψουν καμπόσες χιλιάδες χαραμοφάδες ἀπ' τὴ διαχείριση τοῦ πλούτου ποὺ δένουμε στὸ Κράτος. Αὐτὸ θὰ πεῖ νὰ γίνει «Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΥΣ».

Αὐτὰ θὰ τὰ γυρέψουν οἱ Βουλευτές μας ὀργανωμένοι. Οἱ βουλευτὲς τῆς Μυτιλήνης καὶ τῆς Χίου ποὺ πρέπει νὰ δεθοῦνε σὲ μιὰν ὁμάδα ἀποκεντρωτικὴ Δημοκρατική, νὰ συντάξουνε τὸ πρόγραμμά τους καὶ νὰ πάρουνε μαζύ τους ὅσους μποροῦν κιἀπ' τὶς ἄλλες νέες ἐπαρχίες. Σίγουρα θἄχουνε μαζύ τους καὶ ὅλους σχεδὸν τοὺς πρόσφυγες Βουλευτές, γιατὶ καὶ κεινῶν τὰ συμφέροντα εἶναι στερεὰ δεμένα μὲ τὸ ἀποκεντρωτὸ σύστημα. Γιὰ νὰ γίνει μιὰ τέτια ὀργάνωση, χρειάζεται ἕνας ἀρχηγός. Ἕνας ἀρχηγὸς **τίμιος, ἱκανὸς βέρος, Ἐπαναστατικὸς, βέρος ἀντικωνσταντινικός, ἀτρόμητος,** μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ μὲ πίστη. Τέτοιον ἐμεῖς βλέπουμε γιὰ τὴν ὥρα μονάχα τὸν **Παπανδρέου.** Καὶ τὸ πρᾶμα αὐτὸ τὸ ἔχει διαισθανθεῖ ὅλο τὸ Νησί, ποὺ ἀκόμα χτυπᾶ τό κεφάλι του γιὰ τὶς περασμένες ἐκλογές, ποὺ παρουσίασαν ὅλους τοὺς βουλευτές μας ἔντρομους παρεισάχτους, μέσα στὴ Βουλὴ τοῦ Κίνια, κι' ἀπόμεινε μονάχα ὁ Παπανδρέου ἐξ'ἀπ' τὴ βουλὴ μὲ τὸ θάρρος τῆς γνώμης του καὶ μὲ τὸ ξέσπασμα ὅλης τῆς Κωνσταντινικῆς λύσσας πάνου ἀπ' τὸ τὸ κεφάλι του.

Γιαὐτὸ θὰ παρακαλέσουμε—ἐμεῖς καὶ ἡ σκούφια μας— ὅλα τὰ ἀδειανὰ νεροκολόκυθα ποὺ κάνουν τόσο θόρυβο γύρου στὴν «Καμπάνα» αὐτὲς τὶς μέρες, ὅλους τοὺς τρομαγμένους σκαντζόχοιρους ποὺ κρύβουνται πίσου ἀπ τὸ κόσκινο σὰ μᾶς μιλᾶνε, νἄχουμε τὴ γνώμη τούτη:

1) Πὼς μιὰ ποὺ ὥς τὰ τώρα στείλαμε μὲς τὴ Βουλὴ ντόμπρους ἀνθρώπους σὰν τὸν κ. Παρέτση, μεγαλόφυσεῖς σὰν τὸν κ. Βάλλη, τέρατα ρητορίας σὰν τὸν Καραμίτσα καὶ πολιτικοὺς ἥλιους καταπληχτικοὺς σὰν κ' ἐκεῖνο τὸν κ. Βαμβούρη, καὶ ὅλα μας πήγανε τόσο πρίμα καὶ στὸ Νησὶ καὶ στὸ Κράτος, ἂς μᾶς ἐπιτρέψουνε νὰ θέλουμε αὐτὴ τὴ φορὰ νὰ στείλουμε ἐκεῖ μέσα καὶ μιὰν ἀσημότητα σὰν τὸν κ. Παπαντρέου, ποὺ κι'ἄνὅλος ὁ Παριτσικὸς θίασος τῶν ἐπίδοξων μνηστήρων τῆς βουλευτικῆς παλαμίδας δὲν τὸν χωνεύει, κι'ἂν δὲν τὸν ἀνέχεται ὁ πολιτικὸς Καραγκιόζης τῆς «Σάλπιγγος» οὔτε τὸ νεογέννητο ψευτοεφεδρικὸ «κολληντίρι» του, ἐμεῖς τὸν κρίνουμε ἀπαραίτητο μὲς τὴ Βουλή, καὶ μαζύ μας, ὅλο τὸ νησὶ κὅλοι οἱ ἔφεδροι.

2) Πὼς μιὰ καὶ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ κάνουμε ἕναν ξεχωριστὸ δικό μας Συνδιασμὸ ποὺ νὰ βάλουμε μέσα ὁλότελα καινούριους ἀνθρώπους, πολῖτες καὶ ἐφέδρους, γιατὶ ὁ Συνδιασμὸς αὐτὸς θὰ ἀποτύχαινε, τὸ συμφέρο μας εἶναι νὰ ἐξασφαλίσουμε θέσεις μέσα στὸ Συνδιασμὸ τοῦ Παπαντρέου ποὺ πίσω πίσω ἀδερφὲ εἶναι ἕνας ὑπουργὸς τοῦ Πλαστήρα, παρὰ στὸ Συνδιασμὸ τοῦ Παρίστη, ποὺ ὅλοι οἱ ἔφεδροι κ' οἱ πολῖτες μὲ περιφρόνηση παρηκολούθησαν κιἀπ' ἐδῶ κιἀπ' τὸ Μέτωπο τὸν πολιτικὸ βίο καὶ τὴν πολιτεία του, καὶ τώρα ἀγωνίζεται νὰ συμπληρώσει τὴ δωδεκάδα του μὲ Μανώληδες καὶ ἀνωνυμογράφους, ἐπειδὴ τὸν ἄφισαν ἀκόμα κι'ὅλοι οἱ παλιοί του πολιτικοὶ φίλοι, γιατὶ μυρίστηκαν ἐγκαίρως τὸ μαῦρο κατακλυσμὸ ποὺ τοῦ ἑτοιμάζει τὸ Νησί.

ΖΗΤΩ Η ΛΑΪΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ!

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 5585 **Ἀθήνα 5 ὥρα 8 πρωΐ**

Ὁ Λαὸς τῆς Ἀθήνας ἀπάνω ἀπὸ ἑκατὸ χιλιάδες μαζεύτηκε κάτω ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς «Δημοκρατικῆς Ἕνωσης». Μέσα σὲ ἀκράτητο ἐνθουσιασμό, ζητωκραυγὲς ἀτελεύτητες γιὰ τὴ **Δημοκρατία** ἄκουσε τὶς ὁμιλίες τῶν Παπαναστασίου, Χατζῆ Κυριάκου, Παγκάλου, Κονδύλη.

Μὲ συχνὲς διακοπὲς ὁ λαὸς ἀποδοκίμασε ὅλους ἐκείνους ποὺ θέλουν νὰ παρατείνουν τὸ βίο τῆς Δυναστείας καὶ μὲ πολὺ περιφρονητικὰ λόγια στολίσανε Βασιλιὰ καὶ Δυναστεία. Ὅταν δὲ ὁ στόλαρχος Χατζῆ Κυριάκος ἐδήλωσε στὸ πλῆθος ὅτι ὁ Γονατᾶς μπροστὰ σὲ πολλοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ εἶπε πὼς ὁ Βασιλιᾶς εἶναι μέσα στὸ Κίνημα ἔκαμε βαθεία ἐντύπωση καὶ ἄρχισε νὰ ἀποδοκιμάζει Βασιλιᾶ καὶ θεσμό. Ἐπίσης ὅταν ὁ Πάγκαλος ἀνήγγειλε ὅτι τὸ κίνημα παρεσκευάζετο ἀπὸ πολλοὺς μῆνες μὲ σατανικὸ σχέδιο, τότε τὸ πλῆθος ἐξεδήλωσε τὴ βδελυγμία του καὶ ἀρχίνησενὰ καταριέται τοὺς προδότες.

Ἡ ἀγόρευσις τοῦ Κονδύλη μέσα σὲ ἀτελεύτητες ζητωκραυγὲς γιὰ τὴ **Δημοκρατία** καὶ γιὰ τὸν Ἡρωϊκὸ Συνταγματάρχη δυνάμωσε τὸν ἐνθουσιασμὸ τοῦ πλήθους καὶ τότε μάλιστα ὅταν εἶπε ὅτι ἡ Κήρυξη τῆς Δημοκρατίας εἶναι γεγονὸς ποὺ μπορεῖ γιὰ λίγες μέρες νὰ μένει πίσω, μὰ δὲ μπορεῖ νὰ πάγει σὲ μάκρος.

Ὁ Παπαναστασίου εἶπε πρὸς τὸ πλῆθος ὅτι τὸ πιὸ ἀμερόληπτο μέτρο καὶ τὸ πιὸ τέλειο γιὰ τὴν ἐκδήλωση τοῦ Λαϊκοῦ φρονήματος εἶναι τὸ Δημοψήφισμα, ἀπέκρουσε τὶς ἰδέες τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Κόμματος Φιλελευθέρων γιὰ το Δημοψήφισμα καὶ ἐκαυτηρίασε κείνους ποὺ προκαλέσανε τὶς πρεσβευτικὲς δηλώσεις. Τὸν λόγο του καλύψανε παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγὲς γιὰ τὴ Δημοκρατία.

Οἱ Στρατιωτικοὶ δηλώσανε ὅτι δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ διαδεχθεῖ τὴν ἀνατροπὴ τῆς Βασιλείας στρατοκρατία, ἀλλὰ πολιτικὴ Δημοκρατία. Ὁ λαὸς ὑποδέχτηκε μὲ συγκίνηση καὶ ἐνθουσιασμὸ τὰ λόγια τῶν γενναίων ἀξιωματικῶν.

Οἱ δῆθεν ἀρχηγοὶ τῶν Φιλελευθέρων ποὺ προσπαθοῦν νὰ στηρίξουν τὸ θρόνο ποὺ τρίζει γιὰ νὰ πέσει ἐνάντια στὴ θέληση τοῦ λαοῦ· ἀποδοκιμαστήκανε.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ συλλαλητηρίου ἦτο μοναδική.

Ὕστερα ἀπὸ τὶς ἀγορεύσεις γένηκε δεχτὸ τὸ ἀκόλουθο ψήφισμα ποὺ διαβάστηκε ἀπὸ τὸν Ἀραβαντινό:

Ὁ Λαὸς τῶν Ἀθηνῶν σὲ πάνδημο συλλαλητήριο, μὲ ἀπόφαση νὰ θέσει τέλος στοὺς ἐμφυλίους πολέμους καὶ νὰ ἀσφαλίσῃ τὶς ἐλευθερίες του ἀπὸ κάθε ἐπιβουλὴ ζητεῖ α'. Νὰ προσκληθοῦν οἱ πολῖται μὲ δημοψήφισμα καὶ νὰ ἀποφανθοῦν ἂν θέλουν Συνταγματικὴ Βασιλεία ἢ Κοινοβουλευτικὴ Δημοκρατία. β'. Μετὰ τὸ δημοψήφισμα νὰ γίνουν ἀμέσως ἐκλογὲς μὲσύστημα ποὺ νὰ ἀσφαλίζει πραγματικὴ ἰσοπολιτεία. γ'. Λαϊκὴ Ἐπιτροπὴ νὰ δημοσιεύσει τὸ ψήφισμα καὶ νὰ τὸ ἐπιδώσει στὴν Ἐπανάσταση.

Ἡ Ἐπιτροπὴ μοζὺ μὲ τὸ Λαὸ πῆγε στὰ γραφεῖα τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἔδωκε τὸ ψήφισμα τοῦ συλλαλητηρίου στὸν Ὑπασπιστὴ τοῦ Πλαστήρα γιατὶ Ἐκεῖνος ἀπουσιαζει. Τὸ συλλαλήριο γίνηκε μὲ ἀπόλυτη τάξη καὶ πρωτοφανῆ ἐνθουσιασμό. Μεγάλες μᾶζες τοῦ συλλαλητηρίου ποὺ διαλυότανε γύριζαν μὲ ζητωκραυγὲς στὴν πόλη καὶ ἀπαιτοῦσαν νὰ κατεβαστοῦν οἱ εἰκόνες τοῦ Βασιλιᾶ. Ὁ Ναύαρχος Κουντουριώτης δήλωσε στὴν Ἐπιτροπὴ τοῦ συλλαλητηρίου πὼς εἶνε μ' ὅλη του τὴν ψυχὴ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας.

Πρὶν ἀπὸ τὸ χθεσινὸ συλλαλητήριο τῆς Ἀθήνας ἀπὸ τὸ πρωῒ κυκλοφόρησαν προκηρύξεις μὲ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ Παγκάλου, τοῦ Χατζηκυριάκου καὶ τοῦ Κονδύλη ποὺ ἔλεγαν: Οἱ διαδόσεις πὼς ἑτοιμάζεται βίαιη ἀνατροπὴ τοῦ Πολιτεύματος εἶνε ψευτιές. Ἡ Ἐπανάσταση ἔχει ἀποδείξεις πὼς στὸ κίνημα ἀνακατώθηκαν οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ Βασιλιᾶ. Μηνύθηκε ὅλη ἡ Αὐλὴ καὶ ὅλη ἡ ἀνακτορικὴ φρουρά. Ὁ Βασιλιᾶς ὅλα τάξερε καὶ εὐχότανε νὰ πετύχει τὸ κίνημα.

Ἐμεῖς τονίζουμε πὼς θέλουμε νὰ γίνῃ ἕνα δημοψήφισμα πρὶν ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς γιὰ νὰ ἀποφανθεῖ ὁ λαὸς ὁριστικὰ ποιὸ ἀπ' τὰ δυὸ θέλει: Βασιλεία ἢ Δημοκρατία.

Στὸ συλλαλητήριο μίλησε πρῶτος ὁ Παπαναστασίου καὶ εἶπε: Ὁ θεσμὸς τῆς Βασιλείας εἶνε ἀφορμὴ γιὰ τὶς συμφορὲς τῶν ἐνθῶν. Τὸ πρῶτο σφάλμα τῆς Ἑλλάδας εἶνε ποὺ ἔφερε πίσω στὰ 1909 τὸν τότε διάδοχο Κωνσταντῖνο. Πειὸ ὕστερα στὸ 1915 ἔπαθε καταστροφὲς ἀλογάριαστες μὲ τὸ νὰ μὴ διώξῃ τὸ Βασιλιᾶ. Δεύτερος μίλησε ὁ στόλαρχος καὶ κατέκρινε τὴν Ἐπανάσταση γιατὶ ἔδειξε χλιαρότητα στὰ πολιτειακὰ ζητήματα.

Τόνισε τὰ ἀγαθὰ τῆς Δημοκρατίας καὶ εἶπε πὼς ὁ στρατὸς καὶ ὁ Στόλος φτάνει καὶ παραφτάνει γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν γαλήνη τῆς χώρας.

Ὕστερα ὁ Κονδύλης εἶπε: Μὴν περιμένετε νὰ ἀκούσετε ἀπὸ μένα ρητορικὰ σχήματα. Δὲν εἶμαι κανένας Δημοσθένης. Μιλῶ μόνο τὴ γλῶσσα τῆς ἀλήθειας. Καὶ ἀφοῦ ἀράδιασε ὅλα τὰ κακὰ ποῦ σωριάστηκαν πάνω στὸ Ἔθνος καὶ τὰ ὁποῖα τὰ χρωστᾶμε σ' αὐτὸν τὸν ἀπαίσιο νεκρὸ τοῦ Παλέρμου, ποὺ καὶ ὁ γυιός του ἀκόμα ὅταν ὁ Στρατός μας στεκόταν παλληκαρίσια στὸν Ἔβρο ἐνάντια στὸ Μεταξᾶ, εἶπε πῶς ὅταν κανεὶς λέγει ὅτι δὲν εἶνε καιρὸς γιὰ Δημοκρατία, εἶνε σὰν νὰ λέγει πῶς πρέπει νὰ μετατοπίσουμε πρῶτα τὰ σύνορά μας στὴν Ἀλαμάνα κ' ὕστερα νὰ κάνουμε Δημοκρατία.

Τελευταῖα ὁ Πάγκαλος ἐξιστόρισε τὴ δράση τῆς μοναρχίας τοῦ Ὄθωνος ποὺ τσακίστηκε κάτω ἀπ' τὴ λαϊκὴ γροθιά, τῆς δυναστείας τοῦ Γεωργίου τοῦ πρώτου ποῦ μόνη της δουλειὰ ἦταν νὰ καλοπερνᾶ καὶ νὰ κάνῃ συνομωσίες ἐνάντια στὸν Τρικούπη, ὕστερα τοῦ Κωνσταντίνου ποῦ πρόδωσε τὴν Πατρίδα καὶ αὐτουνοῦ ἐδῶ τώρα ποῦ συνομοτεῖ μὲ τὸ Μεταξᾶ, καὶ εἶπε πῶς πρέπει τώρα μὲ δημαψήφισμα νὰ ἀλλάξει τὸ Πολίτευμα. Ὕστερα ὁ Ἀραβαντινὸς διάβασε τὸ ψήφισμα τοῦ λαοῦ ποῦ ζητάει νὰ γίνῃ τὸ δημοψήφισμα πρὶν ἀπ' τὶς ἐκλογὲς γιὰ νὰ πεῖ ὁ λαὸς τί θέλει.

Ὅμοια συλλαλητήρια ἐπιβλητικὰ μὲ χιλιάδες κόσμο γίνηκαν στὰ Γιάνενα καὶ στὴ Θεσσαλονίκη.

Ἀριθ. 1271 **ΑΘΗΝΑΙ 4 Νοεμβρίου, ὥρα 22.10**

Σήμερα συνεργαστήκανε ὁ Γοναιᾶς, ὁ Σακελλαρόπουλος, ὁ Μανέττας, ὁ Βούλγαρης, ὁ Βλαχόπουλος καὶ ὁ στρατηγὸς Παπαθανασίου. Ἀργότερα πῆγε κι' ὁ Ὀθωναῖος κ' ἔμεινε ὡς τὴ μία τ' ἀπόγευμα. Ὅταν ἔβγαινε εἶπε πὼς σήμερα ἡ αὔριο φεύγει γιὰ τὸ Παρίσι γιὰ νὰ ἐκθέσει τὴν κατάσταση στὸ Βενιζέλο καὶ νὰ ἀκούσῃ τὴ γνώμη του καὶ πὼς ἡ Κυβέρνηση, ἡ Ἐπανάσταση καὶ ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ ἔχουνε τὶς ἴδιες γνῶμες.

Τώρα κοντὰ θὰ φύγῃ γιὰ τὸ Παρίσι κι' ὁ Ἀλεξανδρῆς.

Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν δικαστικῶν θὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως.

Ὁ Σακελλαρόπουλος δήλωσε πὼς ξεκαθάρισε τὰ ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ θὰ ἀρχίσῃ τώρα ὅλους τοὺς ἄλλους κλάδους: Σιδηροδρόμους, Χωροφυλακὴ καὶ ὅλες τὶς Διοικητικὲς ἀρχές. Θὰ περιορισθεῖ ὅμως μόνο σ' ἐκείνους ποὺ λησμόνησαν τὰ καθήκοντά τους καὶ προσχωρήσανε ἢ ἐνισχύσανε μ' ὁποιδήποτε τρόπο τὸ κίνημα.

Τὸ ξεκαθάρισμα στὴ Χωροφυλακὴ θὰ γίνει ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν Στρατόν.

— Ἡ δεύτερη σειρὰ τῆς δίκης θὰ γίνει τὸ Σάββατο ἢ τὴ Δευτέρα.

Ὁ Κονδύλης θὰ γίνῃ ἀρχηγὸς τοῦ Συνδυασμοῦ τῶν Δημοκρατικῶν στὴν Ἀθήνα.

Ὁ Κονδύλης δήλωσε πὼς ἡ πρώτη δουλειὰ ποὺ θὰ κάνῃ ἡ Κυβέρνηση εἶνε νὰ φτιάσῃ ἕνα Στρατὸ τέτοιον ποὺ νὰ μὴν ἔχουμε πειὰ κανένα φόβο γιὰ καινούργιες ταραχὲς ποὺ κατασιρέφουντὸ Κράτος. Γιὰ τοῦτο ζητήσαμε ἀπ' ὅλες τὶς στρατιωτικὲς ἀρχὲς νὰ μᾶς στείλουν πίνακες τῶν ἀξιωματικῶν χωριστὰ ἐκείνων ποὺ σήκωσαν τὰ ὅπλα ἐνάντια στὴν Πατρίδα, καὶ χωριστὰ αὐτῶν ποὺ ἀναγκάτηκαν νὰ πᾶνε μὲ τοὺς στασιαστές. Μόλις πάρουμε τοὺς πίνακες αὐτοὺς θὰ ἀρχίσουμε ἀλύπητα τὸ κλάδεμα.

Ἀριθ. 5629 **ΑΘΗΝΑ 5 Νοεμβρίου ὥρα 3**

— Ὁ Πρόξενός μας ἀπ' τὴ Μεσσήνη τηλεγράφησε στὴν Κυβέρνηση πὼς ὁ Μεταξᾶς ἔφτασε στὴ Μεσσήνη καὶ ἔκανε δηλώσεις μὲ τὶς ὁποῖες θέλει νὰ δικαιολογήσῃ γιατὶ ἀνακατεύθηκε στὸ κίνημα.

Μεγάλη ληστεία στὸ τσαμλίκι· 740.000 δραχμές!

Σήμερα στὶς 11 παρὰ καρτο στὸ 27 χιλιομετρο τοῦ τσαμλικιοῦ ἐληστεύθησαν 3 αὐτοκίνητα ἐπιβατικά. Οἱ ληστὲς πήρανε 740.000 δραχμές. Μέσα σένα ἀπ' αὐτὰ ἦτανε κιὸ ταμίας τοῦ Μολύβου.

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μέσα στὸ «Φαμάκα» ποὺ πέρασε τοῦ Σαββάτου ἦτανε ἕνας πρόσφυγας μὲ τὴ γυναῖκα του, ἀπ' τὸ Δενιζλῆ, ποὺ μὲ μυρίους κινδύνους ξέφυγε ἀπ' τὴ Σμύρνη βγάζοντας διαβατήριο για τὴν Πόλη ὡς Τοῦρκος. Ὁ Λιμενάρχης μὲ τὸν Ὑπολιμενάρχη μὲ ἄγριο καὶ βάρβαρο τρόπο γύρεψε νὰ διώξει πίσω το δυστυχισμένο ζευγάρι ποὺ γύρευε σωτηρία τῆς ζωῆς του πάνου στην Ἑλληνικὴ γῆ, ἐπειδὴ λέει δὲν εἶχαν . . . κανονικὸ διαβατήριο.

Ὁ λαὸς πῆρε χαμπάρι, καὶ ἕνα ἐξαγριωμένο συλλαλητήριο παρὰ λίγο νὰ λυντζάρει τοὺς δυο ἄθλιους ὑπαλλήλους. Τοὺς ἔσωσε ἡ Στρατιωτ. Διοίκηση καὶ τοὺς μπαρκάρισε γιὰ τὴν Ἀθήνα. Καὶ οἱ δυό τους ἦτανε Κωσταντινικοί.

Σ. Ε. Σ. ΛΕΣΒΟΥ

Ἀνακοινωθὲν

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρανοήσεως ἡ Κ. Ἐπιτροπὴ καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι ὅσον ἡ «Καμπάνα» τόσον καὶ ὁ «Ἔφεδρος» δὲν εἶναι ὄργανον τῶν Σ.Ε.Σ., ὅπως ἄλλως τε ἡ τελευταία ἐφημερὶς ἀναφέρει τοῦτο ἐν τῷ προγράμματί της.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ

Σ. Κ. Τὸ ξαναλέμε, ἡ «Καμπάνα» ποτὲ δὲν γένηκε ὄργανο τῶν 5—10 τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς· εἶνε ὄργανο τῆς ἑνωμένης μάζας τῶν ἐφέδρων τοῦ νησιοῦ.

Ἕνωσις Ἑλληνικ. Κοινοτήτων Ἀδραμυττηνοῦ Κόλπου

Ἀνακοίνωσις

Χθὲς συνῆλθον εἰ κατοικοῦντες ἐνταῦθα καὶ πορεπιδημοῦντες τέως κάτοικοι τῶν Κοινοτήτων τῆς περιφερείας Ἀδρομυτινοῦ Κόλπου καὶ ὑπέδειξαν πομψηφεὶ ὡς ὑποψήφιον Βουλευτὴν των τὸν κ. Στυλιανὸν Κρητικᾶ, δικηγόρον.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

Ἡ ἀναχώρηση τῶν ἐφέδρων τοῦ Μεσοτόπου

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Σήμερα ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσουν οἱ ἔφεδροι τοῦ Μεσοτόπου, ὁ Σύνδεσμός μας ἔκανε ἔρανο μὲ σκοπὸ νὰ τοὺς κάμει τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδιοῦ. Μὲ τὴ φροντίδα τοῦ Προέδρου τῆς κοινότητος κ. Δ. Χριστοδούλου καὶ τοῦ κ. Δ. Σκενδέρη, ταμίου τοῦ Συνδέσμου, ἐμαζεύτηκε ἕνα γενναῖο ποσὸν κι' ἀπ' αὐτὸ δώσαμε στὸν καθένα ἀπὸ 50 δραχμὲς γιὰ τὰ ἔξοδά των. Σὰν ξεκίνησαν τοὺς ἔγινε μιὰ συγκινητικὴ προπομπή. Ὅλο τὸ χωργιὸ ἄντρες καὶ γυναῖκες, τοὺς ἐξεπροβόδησαν συνωδεύοντάς τους ἕως ἕνα τέταρτο ἔξω ἀπὸ τὸ χωργιό.

Καταλλήλως τοὺς προσεφώνησεν ὁ ἀστυνομικὸς Σταθμάρχης κ. Χιραλαμπάκης ποὺ παρευθέθη τὴν ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεώς των. Ἐπίσης τοὺς προσεφώνησε ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου μας συνάδ. Π. Μρντᾶς, πλέξας τὸ ἐγκώμιον τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Νησί μας ἀναπνέει τὸν καθαρὸν ἀέρα τῆς λεφτεργιᾶς. Μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τὸ πλῆθος ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922, καὶ κατόπι ἄρχισεν ὁ ἀποχαιρετισμὸς τῶν ἐφέδρων μας ποὺ πήγαιναν νὰ χτυπήσουν κατακέφαλα τοὺς προδότες τῆς Πατρίδας Μεταξικούς.

Ὁλόκληρος ὁ Σύνδεσμος Μεσοτόπου μὲ τοῦ ὑπ' ἀρ. 63 τηλεγράφημά του πρὸς τὸ Φρουραρχεῖον Μυτιλήνης ζήτησε νὰ στρατευθεῖ ἐναντίον τῶν Προδοτῶν καὶ ἐτάσετο ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Ἐπαναστάσεως.

Εἰς ἀπάντησιν οἱ ἔφεδροι Μεσοτόπου πήρανε τὴν παρακάτω τηλεγραφικὴ ἀπάντηση.

Ἀριθ. τηλ/ματος 1362

ΣΕΣ Μεσοτόπου

Δηξάσης ἀνωμάλου καταστάσεως διὰ παραδόσεως πάντων στασιαστῶν, Ὑπουργεῖον διέταξεν γὴ γίνωνται δεκτοὶ ἐθελοντῶν εὐχαριστῶν προσερχομένους.

Π. Βασιλᾶτος (Λοχαγὸς)

Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἔφεδροι Μεσοτόπου· κάθε στιγμὴ ἕτοιμοι νὰ θυσιάζουν τὰ πάντα γιὰ τὸ καλὸ τῆς Πατρίδος τους

Σύνδεσμος Ἐθνικῆς Σωτηρίας Μεσοτόπου

Τὰ νοικιασμένα

Τουρκικὰ χτήματα

Ἡ Νομαρχία Λέσβου μὲ τὸ ἔγγραφό της ὑπ' ἀρ. 12373 κοινοποιεῖ στὸν ΣΕΣ τὴν παρακάτου τηλεγραφικὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ἀριθ. Πρωτ. 106753.

Κατόπιν 13208 τηλ)ματος σας κοινῇ συνεννοήσει μετὰ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἀπαντῶμεν ὅτι ἀπογόρευσις Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν ἀφορᾷ μόνον ἀστικά.

Ὡ; πρὸς ἀγροτικὰ ἐν συνεννοήσει μετὰ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καλέσατε ἐνοικιαστὰς προσαγάσωσι ἔγγραφα ἀποδεικτικὰ μισθώσεως καὶ ἐλέγξατε αὐτὰ ὑπευθύνως.

Θὰ ἀναγνωρισθῶσι ἀπολύτως δημόσια ἔγγραφα. Λοιπὰ ἐξετασθῶσι κατὰ πόσον εἶνε εἰκονικά.

Ὅπου ἀπορριφθοῦν προσαγόμενα ἔγγραφα, ἐλαιόκαρπος θὰ ἐνοικιασθῇ διὰ δημοπρασίας. Ἐργασία αὕτη ἐκτελεσθῇ τάχιστα ὅπως προλάβῃ συγκομιδήν.

Ὑπουργὸς Γεωργίας

Δοξιάδης

(Σημ. Καμ.) Τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ εἶναι ἀπάντηση στὶς ἐνέργειες ποῦγιναν ἀπ' τὸν Σ.Ε.Σ. Μεσοτόπου γιὰ τὰ χτήματα πόχουνε νοικιασμένα οἱ ἔφεδροι καὶ τὰ καλλιεργοῦν συνεταιρικά.

Ἕνα γράμμα ἀπὸ ἐφέδρους

Ἀγαπητή μας «Καμπάνα»

Ὁ σταφμάρχης τῆς Χωροφυλακῆς Πιτροπάκης Ἰωάννης ἔχει στὴ Μυτιλήνη διετῆ ὑπηρεσία κιὅλοι ξέρουμε πὼς ἔδειξε ἄριστη διαγωγή, εὐγένεια καὶ ἀφοσίωση στὴν ὑπηρεσία του. Στὴν λαϊκὴ καθαίρεση τοῦ ἀνάξιου Λιμενάρχη ποὺ ἔγινε σήμερα, πάλι τὸ καθῆκον του θέλησε νὰ ἐκτελέσει ἐμποδίζοντας τὸν κόσμο ποὺ ἐπετίθετο ἐναντίον τοῦ τέως Λιμεναρχου.

Αὐτὸ ἦταν τὸ καθῆκον του, αὐτὴ ἦταν ἡ ὑπηρεσία του καὶ αὐτὸ ἔκανε. Ἐπροστάτευσε ἕναν ἄνθρωπο ποὺ γύρευε τὴν προστασία τῶν Ἀρχῶν. Γιαὐτὸ μόνο νὰ τὸν συγχαροῦμε μποροῦμε.

Μυτιλήνη 4 Νοεμβρίου 1923

Οἱ ἔφεδροι: Χαρίλ. Σ. Γκουγκούς, Π. Πετρέλλης, Χριστόδ. Γιαργανιζῆς, Σ. Σουρουλῆς, Μιχ. Γιαννουλάτος, Βασίλειος Προβελέγγιος, Μ. Τζούμας, Ν. Μελαψός, Ν. Ποπᾶς, Ἀχ. Δουμένικος, Ε. Μπαλῆς Ἀπ. Ν. Σαραμπούρας, Ἀσ. Δουβαλέτος, Ἀρ. Παραδέλλης, Στέφ. Χατζημελλούσης Α. Καραγιάννης Ἀπόστολος Ἀνδρόνικος, Ἰωάννης Χαφέλας, Ἰωάννης Μπουχλέλης, Α. Παπαδόπουλος, Νικ. Ἀποστόλου, Γ, Ἀλβανὸς, Σταῦρος Φωκιανὸς, Σῖμος Μπακέλης, Μ. Χαγγαζέλης, Δ. Πλέλης, Β. Κασταμπᾶς κ.τ.λ.

Τὸ Σίγρι Ἑλληνικὸ

Ἀκόμα ἑτοιμαζούντανε οἱ Τοῦρκοι νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ Σίγρι καὶ οἱ ναυτικοὶ χουχλιῶτες ποὺ αὐτοὶ μονάχα κατάλαβαν ποία ἀξία ἔχει τὸ λιμάνι του καὶ τί μέλλον ἂν κατοικηθῇ ἀπὸ τέτοιους ἄξιους ναυτικούς, ἐνέργησαν καὶ πῆραν διαταγὲς τῆς Νομαρχίας γιὰ νἄρθουνε νὰ κατοικήσουν στὸ Σίγρι. Πῆραν λοιπὸν τὰ ὥμορφα τρεχατήρια τους καὶ τὶς οἰκογένειές τους καὶ ἦρθον ἀμέσως μετὰ τὴν ἀναχώρησι τῶν Τούρκων καὶ ἔτσι χωρὶς νὰ περίσῃ καιρὸς ἡ μορφὴ τοῦ Σιγρίου ἄλλαξε. Ἔγεινε ἕνα ρωρεῖκο ὡραῖο χωριὸ γεμάτο ἑλληνικὴ ζωὴ καὶ κίνηση.

Χρειάζεται ὅμως ἀκόμα καὶ σχολεῖο καὶ μ' αὐτὴ τὴν ἐλπίδα καὶ μὲ τὴ διαβεβαίωση τῶν ἁρμοδίων πὼς θὰ γίνει, ἦρθαν. Ἀλλαίως δὲν θὰ προτιμοῦσαν ἄλλο μέρος ἔστω καὶ χειρότερο ἂν ἐπρόκειτο τὰ παιδιά τους νὰ μείνουν ἀγράμματα. Ἐλπίζουμε πῶς ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς θὰ φροντίζει γιαὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ γλήγορα νὰ ἀποκτήσει καὶ τὸ Σίγρι δάσκαλο ἀφοῦ ὑπάρχει τὸ Τουρκικὸ καθὼς καὶ τὰ ἀπαραίτητα ὄργανα διδασκαλίας.

Παράλληλα πρὸς τοὺς ναυτικοὺς εἶνε καὶ ἡ τάξις, τῶν γεωργῶν ποὺ περιμένει τὴν ἐπιτροπὴ νὰ τοὺς δώσῃ κτήματα νὰ ἐργασθοῦν καὶ νὰ παύσουν πειὰ νὰ εἶνε βάρος στὸ κράτος, παρὰ νὰ γείνουν στοιχεῖα παραγωγικά, τὸ καλὸν θὰ εἶνε σὶ ἁρμόδιοι νὰ ἐπισπεύσουν τὴ ἀγροτικὴ ἐγκατάστασι ἀφοῦ ὁ καιρὸς ἔφτασε καὶ εἶνε ἕνα ζήτημα ποὺ ἔχει ἀποφασισθεῖ.

Σίγρι 1—11—23

Ὁ Ἀκραῖος

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Ι. ΜΑΝΩΛΑ

Ὁδὸς Ταχυδρομείου — Μυτιλήνη

Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ

Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ

Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΕΙΟΝ

— ΠΕΤΡΟΥ Σ. ΤΖΕΛΑΪΔΟΥ —

Χειρούργου — Ὀδοντοϊάτρου

Τελειοφοίτου τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

(Ὁδὸς Ἁγ. Θεράποντος Περοπλείως Πολ. Νοσοκομείου)

Ἐφαρμογὴ τῶν νεωτάτων μεθόδων εἴς τε τὴν θεραπείαν τῶν νοσημάτων τοῦ στόματος καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τεχνιτῶν ὀδόντων οἱουδήποτε συστήματος.

Τελεία ἐγκατάστασις.

Πολυετὴς πεῖρα εἰς τὸ Στράτευμα ὡς ἔφεδρος ἀνθυπίατρος ὀδοντοϊατρός.

Δέχεται 9—12 π. μ. 3—5 μ. μ. 3—6

Θ ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ Θ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	Δρχ.	100
Γιὰ τὴν Ἀμερική	Δολλ.	4
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερλ.	1

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρομὲς τἀνάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουν τὴ χρονιάτικη συνδρομή τους, πέρνουν δωρεὰν κάθε λογοτεχνικὴ ἔκδοση ποὺ θὰ κάνει ἡ φημερίδα μὲς τὸ χρόνο.

Γιὰ τὶς ρεκλάμες ἰδιαίτερες συμφωνίες.

= ***Τὸ φύλλο δραχμὴ μία*** =

ΑΙΜΟΧΑΡΕΙΣ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ

Ὁ συνάδερφος Παπανικόλας γυρίζοντας ἀπ' τὸν τελευταῖο Πελοποννησιακὸ πόλεμο.

«ΑΜΜΕΣ ΔΕ Γ' ΕΙΜΕΣ»

Αὐτὸ τὸν περήφανο στίχο τῶν παλιῶν Σπαρτιατῶν θυμᾶται κανένας διαβάζοντας τὴ σημερινὴ ἀνταπόκρηση τοῦ Σ. Ε. Σ. Μεσοτόπου. Μέσ' ἀπ' τὸ ἁπλό, τὸ ἀφελὲς μὰ καὶ πολυσήμαντο αὐτὸ γράμμα ξεπηδάει τὸ τραγοῦδι τῶν ἀρχαίων ἐφήβων: « Εἴμαστε γιὸ νἆμαστε! » Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς κάνει νὰ καμαρώνουμε αὐτοὺς ἐκεῖ τοὺς ἐφέδρους τοῦ Λεπετύμνου εἶναι πού, κοντὰ στὴ σιδερένια ὀργάνωση τῶν Συνδέσμων των, καὶ τὴν ἐχτίμηση πρὸς τὴν τάξη τους ποὺ κατόρθωσαν **μὲ ἔργα** νὰ ἐπιβάλουν σ' ὅλους τοὺς πολίτες, ποὺ συνεργάζουνται καὶ συμφωνοῦν πέρα γιὰ πέρα μαζύ τους ὅπως συμβαίνει σ' ὅλη τὴν ἐπαρχία Μηθύμνης, οἱ ἔφεδροι τοῦ Μεσοτόπου ἔχουνε κάνει καὶ μιὰ δυνατὴ προσπάθεια γιὰ τὴν οἰκονομική τους ἀπελευθέρωση μὲ συνεργατικὴ καλλιέργεια νοικιασμένων χτημάτων. Γιαὐτὸ χαιρετοῦμε μὲ καμάρι τοὺς συνάδελφους ποὺ πραγματοποιοῦν τόσο ὡραῖα τὸ πρόγραμμά μας: ***Οἰκονομικὴ ἀπελευθέρωση τῶν ἐφέδρων καὶ ζωντανὴ ἐκδήλωσή τους σὲ κάθε ἔργο ποὺ ὀφελεῖ τὴ τάξη μας, τὸ νησί μας καὶ τὴν Ἑλλάδα μας.***

Η ΑΠΟΚΕΝΤΡΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΕΣ

Ἡ ἀπόκεντρη ἐπιτροπὴ τοῦ Σ.Ε.Σ. μέσα σ' ὅλη τὴν ἀφθονία τῆς τελευταίας δημοσιογραφικῆς της δράσεως, ἔβγαλε κἕνα ἀνακοινωθὲν—τὸ δεύτερο—γιὰ τὸ ζήτημα τῆς «Καμπάνας». Γιὰ νὰ τελειώνουμε μιὰ καὶ καλὰ μὲ ὅλους αὐτοὺς τοὺς συναδέλφους ποὺ ὑπογράφουν τὸ ἀνακοινωθὲν, ξεκαθαρίζουμε σήμερα τὴ θέση τῆς Ἀπόκεντρης Ἐπιτροπῆς μας ἀντίκρυ στὴν «Καμπάνα». Σὰν ἐκλήθη ὁ Διευθυντής μας ἀπ' τὴν Ἐπιτροπὴ νὰ παραδόσει τὴν «Καμπάνα» στὰ χέρια της ὁ Διευθυντής μας τῆς δήλωσε πρῶτα πρῶτα πὼς δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς τὴν πουλήσει, δηλ. νὰ πάψει νἆναι ἰδιοχτησία τοῦ κ. Μυριβήλη, γιὰ πολλοὺς λόγους, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους ἕνας εἶναι πὼς δὲν εἶναι σίγουρος ὁ κ. Μυριβήλης ἂν δὲ θὰ τρυπώσουνε μιὰ μέρα μέσα στὴν Ἐπιτροπὴ πρόσωπα Κωνσταντινικὰ ποὺ νὰ βγάλουνε τὴν «Καμπάνα» σύμφωνα μὲ τὶς ἰδέες τους. Θέλουν νὰ ἐξηγηθοῦμε δημόσια οἱ ἀγαπητοὶ συνάδελφοι; Πολὺ εὐχαρίστως. Ἕως σήμερα ἀποφύγαμε νὰ τὸ κάνουμε γιὰ νὰ ἀφίσουμε λίγο κῦρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους τοῦ Νησιοῦ ποὺ εἶναι ἕτοιμοι νὰ συμπηχτοῦνε σὲ ξεχωριστὲς ὁμοσπονδίες καὶ νὰ τὴν ἀπογυμνώσουνε ὁλότελα:

Μέσα στὴ φημερίδα «Φῶς» τοῦ κίτρινου Κωνσταντινικοῦ ἄνθρωπου γράφηκαν σειρὰ ὁλάκαιρη ἀπὸ ἄρθρα καὶ ἀρθράκια ἐνάντια στὴν «Καμπάνα». Ὅλα αὐτὰ ὑπογραφόντανε μἕνα ψευδώνυμο «ὁ Ἔφεδρος»· προκαλέσαμε τὸν «Ἔφεδρο» νὰ βγῆ στὸ φῶς, ὄχι τοῦ Λιακόπουλου, μὰ τοῦ ἥλιου, καὶ νὰ μᾶς πεῖ ποιὸς εἶναι. Ἀρνήθηκε ὅπως ἀρνιέται κιὸ ἄλλος «Ἔφεδρος» ποὺ βγάζει ὁ Παρίτσης μαζὺ μὲ τὸν **μαῦρο** Περικλέτο καὶ μιὰ τσούρμα κενόδοξους ὑποψήφιους πατέρες τοῦ Ἔθνους, ποὺ δὲν τἀβγάζουνε πέρα στὴ ζωὴ μὲ ἄλλη δουλειά. Τὰ ἄρθρα αὐτὰ εἶναι γραμμένα μὲ τέτιο τρόπο, ποὺ ἐκτὸς ἀπ' τὸν Κωσταντινισμό τους δείχνουν καὶ πὼς ὁ ἀνωνυμογράφος τους ὁ ***εἶνε μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς***, ἢ ἔχει ἐκεῖ μέσα ***κατάσκοπο καὶ συνεργάτη του***. Ὁ «Ἔφεδρος» τοῦ Λιακόπουλου στὸ «Φῶς» τῆς 19 τοῦ Ὀχτώβρη ἀναφέρει ἕνα σωρὸ, λεπτομέρειες ὄχι τῶν πρακτικῶν πιὰ, μὰ ***τῶν συζητήσεων*** ποὺ γίνουνται μὲς τὸ Γραφεῖο τοῦ ΣΕΣ στις συνεδριάσεις.

Ὁ «Ἔφεδρος» τοῦ Λιακοπούλου ξεσπαθώνει ἄγρια ἐνάντια στὴν «Καμπάνα» καὶ γράφει ἕνα τετράστηλο ἄρθρο πρὸς τὸ διευθυντή της γιὰ νὰ τὸν πείσει πὼς «τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΣΕΣ πρέπει να πολιτευθοῦν» ἐνάντια πρὸς τὰ πρωτόκολλα ποὺ κάνανε, ἐνάντια πρὸς τὴν ὑπογραφή τους τὴν.... ἐφεδρική (;), ἐνάντια πρὸς τὶς ἠθικὲς ὑποχρεώσεις τους. Γιατί, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, τόση προσπάθεια τοῦ «Ἔφεδρου» τοῦ «Φωτὸς» γιὰ νὰ ὑπερασπίσει ἔτσι θερμὲς τὶς τάσεις βουλευτοποιήσεις ποὺ ξεφανερώθηκαν μὲς τὴν Ἐπιτροπή μας κι' ἔκαναν τὴν «Καμπάνα» μὲ ἀηδία νὰ ἐκτελεῖ ἐκεῖ μέσα χρέη φρουροῦ τῆς ὑπογραφῆς μας; Γιατί, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ἡ ἐγκύκλιος ποὺ στείλατε στὰ χωριὰ, καιποὺ δὲν τὴν ὑπογράψαμεἐμεῖς, εἶχε μέσα πονηρὰ πορτάκια ἀνοιχτὰ γιὰ νὰ πηδήξουμε ὅλοι μας οἱ Σύμβουλοι παρέα μὲς τὴ Βουλὴ, εἰς δόξαν τῶν κορόϊδων τῆς ὑπαίθρου ποὺ μᾶς βάλανε νὰ τοὺς διοικήσουμε; Γιατὶ τόση σύμπτωση μὲ τὸ κήρυγμα τοῦ «Ἔφεδρου» τοῦ «Φωτὸς»; Καὶ γιατὶ ἡ Ἐπιτροπή σας ποὺ δημοσιεψε φιλολογία ὁλάκαιρη ἀνακοινωθέντων, γιὰ κάθε πρόσκληση τῶν μελῶν της καὶ γιὰ κάθε ψύλλου πήδημα, δὲν θεώρησε καθῆκον της νὰ ξηγήσει στοὺς ἐφέδρους μας αὐτὸ τὸ πρᾶμα; Τὸ πῶς δηλ. συμβαίνει νὰ ξέρει ὁ «Ἔφεδρος» τοῦ «Φωτὸς» συζήτησες λεπτομερεῖς τῶν συνεδριάσεών μας, καὶ νἀγωνίζεται καὶ νὰ ξεσπαθώνει καὶ νὰ σκοτώνεται γιὰ νὰ βγοῦν βουλευτὲς μέσ' ἀπ' τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπή;

Παρακαλοῦμε τοὺς συναδέλφους ποὺ ὑπογράφουν τὸ ἀνακοινωθὲν μὲ τοὺς 4ους παραγράφους, νὰ μᾶς ἀπαντήσουν σαυτὲς τὶς ἀπορίες μας ποὺ ἀνάγουνται στὸν 1ο τους παράγραφο. Στἄλλο φύλλο θὰ ξετινάξουμε καὶ τὰ παρακάτου, γιατὶ πολὺν τοπο μᾶς ἀπασχόλησαν σήμερα στὶς στῆλες μας.

ΚΟΥΛΕΡ ΛΟΚΑΛ

Ἡ Μυτιλήνη εἶχε καιρὸ νὰ δεῖ «Μαουνιάρισμα». Εἶνε μιὰ τελετὴ καθαρῶς ντόπιας ἐφευρέσεως, καὶ ἐκτελεῖται κατὰ διαστήματα εἰς βάρος τῶν παλιοελλαδίτικων στραβόξυλων ποὺ δὲν ἐννοοῦν «νὰ σάξουν» σύμφωνα μὲ τὸν τόπο ποὺ τοὺς φιλοξενεῖ. Ὕστερ' ἀπ' τὴν πρόγγα τοῦ Σπηλιωτόπουλου, καὶ τὴ χειροτονία του Νικολοπούλου καὶ τὴν ἀποθεωτικὴ ἐκείνη ὑποδοχὴ τοῦ λευκοσιδήρου πολιτευτῆ κ. Εὐστρατιάδη, ἡ χτεσινὴ ἀποθέωση τοῦ Λιμενάρχη ἦταν ἐν τάξει. Ἐλπίζουμε σύντομα νὰ τιμήσουμε καὶ τὸ πάνδημον μαουνιάρισμα τοῦ «Κίτρινου Μεταξοσκώληκα» τὸ ὁποῖον εὐχόμαστε καὶ στὸν κ. Μπουρτζοῦκο μὲ τὴν ταχύτητα καὶ τῶν τριῶν του Τ.

Ο «ΕΦΕΔΡΟΣ»

Βγῆκε λοιπὸν ὁ «Ἔφεδρος»! «Ὁ Ἔφεδρος ἐφημερὶς . . . ἐφεδρικὴ ἐκδιδομένη ὑπὸ ἐφέδρων» ὅπως λέγει ὁ ἀμίμητος τίτλος του. Ὁ τζίντζιρας ὁ μίντζιρας ὁ τζίτζι-μίντζι-χόντζιρας! Οἱ ἔφεδροι ποὺ τὴ βγάζουν κρύβουνται κάτου ἀπὸ τὴν ἀνωνυμία ἀκριβῶς σὰν τὸν «Ἔφεδρο» ἀρθρογράφο τοῦ «Φωτός». Ὑποθέτουμε πὼς καμμιὰ σχέση δὲν ὑπάρχει τῶν μυστήριων αὐτῶν δημοσιογράφων μὲ τὴ . . . . «***σιδερὰ διλοχία***» ποὺ ἔστελνε τὰ ἀνώνυμα γράμματα στοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἐκκλησιῶν, ἐκτὸς στὸ ὅτι ἔτσι κακομοίρικα κρυμμένοι κάτου ἀπ' τὸ προφυλαχτικὸ σκοτάδι τῆς ἀνωνυμίας τους λένε τὴ «Καμπάνα» ***ἀνήθικη***, καὶ ***πρόσκαιρον δημιούργημα προεκλογικῆς ἐκμεταλλεύσεως***! Θεὲ καὶ Κύριε. Τὴν «Καμπάνα» ποὺ βγαίνει ἕνα χρόνο τώρα, ὁ «Ἔφεδρος» ποὺ βγῆκε τὴν παραμονὴ τῶν ἐκλογῶν ἀπὸ τοὺς ***ἀγνώστους***, καὶ σὲ δυὸ φύλλα ἄλλαξε δυὸ . . . ὑπευθύνους! Ξεύρουμε ποιὸς ξωδεύει γιὰ τὸ ἔντυπο αὐτὸ ποὺ μόλις ἐκδόθηκε «ἔγινεν ἀνάρπαστον» ἀπὸ τούς . . . συντάχτες του. Εἶναι ὁ κ. Παρίτσης καὶ ὁ κ. Ἀντωνίου. Ποιοὶ τὸν συντάχνουν; τοὺς ξαίρουμε κιαὐτούς. Εἶναι ἕνα δυὸ δυστυχισμένοι συνάδελφοι παριτσόπληχτοι ποὺ θέλουν νὰ βγοῦν βουλευταὶ μὲ τὸ ζόρι καὶ μὲ τὸ καλό. «Βρὲ τὸ χωριὸ δὲ σὲ θέλει! —Ὄχι Ἀζᾶς θὰ γίνω». Τὸν «Ἔφεδρο» θὰ τὸν παρακολουθοῦμε μὲ ὅλη τὴ σοβαρότητα ποὺ ἁρμόζει στὴν ἀρλουμπολογία του. Σήμερα παραθέτουμε ἕνα μεζεδάκι ἀπὸ τὸ «πρόγραμμά» του. Εἶναι ἕνα χαριτωμένο σύμπλεγμα περιπεπλεγμένων περιπλοκῶν μιᾶς ἀδιανῆς διανοίας. Ἀπολαύσετέ το, συνάδελφοι:

«Εἴμαστε μεταξὺ ὅλων καὶ χωρισμένοι ἀπὸ ὅλους . . . . Οἱ συνάδελφοί μας (οἱ βουλευταὶ) θὰ εἶνε ἐκεῖνοι ποὺ θὰ προσπαθήσουν μὲ κάθε νόμιμο μέσο νὰ μπήξουν τὸ λάβαρο βαθειὰ μέσα στὴν καρδιὰ καὶ τὸν νοῦν κάθε . . . νομοθετήματος, κάθε ἀποφάσεως ὁποιασδήποτε πολιτικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς, καὶ πάνω εἰς τὴν ἀφετηρίαν κάθε ἐνεργοῦ ὁρίσεως ὅλων τῶν ἐκφάνσεων τῆς βιοτικῆς μας πάλης!»

Ἔτσι τὰ ***νομοθετήματα*** καὶ αἱ ***ἀποφάσεις*** τῶν ἀρχῶν ἀποκτοῦν ***καρδίαν καὶ νοῦν***. Καὶ μέσα εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν καὶ αὐτὸν τὸν νοῦν, ὁ «Ἔφεδρος» θὰ ἐμπήξει ἕνα . . . ***λάβαρο***, ἀλλὰ θὰ τὸ ἐμπήξει μὲ ***κάθε νόμιμο μέσο***, γιὰ νἆμαστε ἐξηγημένοι. Καταλάβατε τίποτα; Οὔτ' ἐμεῖς. Ἄρα: «καλὰ τά λέει! καὶ στὴ Βουλὴ μὲ τὸ καλό!

Βρέ, δὲ ντρεπούμαστε μπίτ;

Α ΣΤΟ ΚΑΛΟ, ΒΡΕ ΑΣΗΜΑΚΗ!

Ἐν γένει ἡ σύνταξη καὶ τὸ λεχτικὸ τοῦ «Ἐφέδρου», ἐφημερίδος ἐφεδρικῆς ἐκδιδομένης ὑπὸ ἐφέδρων» εἶναι τόσο ἀσυνάρτητο καὶ ἀρλουμπίστικο, κἔχει μέσα τόσο θόρυβο ἀδειανῶν ντενεκέδων ποὺ συγκρούονται καὶ ἀλαλάζουν δίχως νὰ ξέρουν τὸ γιατί, ὥστε διαβάζοντάς τον θυμηθήκαμε ἕνα ἐπεισόδιο ποὔγεινε τὸ 1916 μὲς τὸν κινηματόγραφο τὴ «Σαπφώ». Εἶχεν ἔρθει ἐδῶ ἡ τριανδρία τῆς Θεσσαλονικης, κιοἱ ἔφεδροι τῆς Μυτιλήνης καὶ τῶν χωριῶν γυρέψαμε νὰ τὴ δεξιωθοῦμε μὲς τὴ «Σαπφώ». Μᾶς μίλησε ὁ Βενιζέλος, μᾶς μίλησε ὁ Δαγκλῆς, μίλησε καὶ τὸ Δ. Συμβούλιο τῶν ἐφέδρων τῆς Ἀμύνης. Ὅτε, πάνου ἀπ' τὸν ἐξώστη τοῦ θεάτρου, σηκώθηκε νὰ μιλήσει πρὸς τὸν Βενιζέλο κι' ὁ συνάδελφος ὁ Ἀσημάκης Νικολαΐδης. Ἄρχισε μιὰ φράση διὰ «τοὺς Λεσβίους ἐπιστράτους, τῶν ὁποίων ἡ ψυχὴ...οἱ ὁποῖοι...τοὺς ὁποίους ...τὴν ὁποίαν...», ὁ Ἀσημάκης ἵδρωνε, ὁ Βενιζέλος χαμογελοῦσε ὑπομονετικά, οἱ ἔφεδροι ἄρχισαν νὰ μουρμουρίζουν ἐκνευρισμένοι· μὰ ἡ φράση δὲν ἐννοοῦσε νά ξεγεννηθεῖ φυσιολογικὰ ἀπ' τὸ στόμα τοῦ ρήτορα. Ὅπου ἐπὶ τέλους, ἐπειδὴ ἄρχισε νὰ βραδυάζει ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Παπανδρέου ποὖταν Γεν. Διοικητὴς ἔτρεξε νὰ βοηθήσει τὸ δυστυχισμένο τὸν Ἀσημάκη: «Ὁ κύριος προσπαθεῖ νὰ σᾶς ἐκφράσει, κ. Πρόεδρε, τὸ καὶ τὸ καὶ τό.» Καὶ εἶπε στὸν κ. Βενιζέλο ὅ,τι ὑπόθετε πὼς θὰ ἤθελε νὰ πεῖ ὁ συνάδελφός μας, ὁ ὁποῖος ἐπεδοκίμαζε ἐνθουσιασμένος τὸν σωτῆρα του ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ ἐξώστη. Αὐτὴ τὴ σκηνὴ θυμηθήκαμε διαβάζοντας μὲς τὸν «Ἔφεδρο» τὰ φραστικὰ μακαρόνια ποὺ ἕνα δεῖγμα σᾶς βγάζουμε παραπάνου. Καὶ μιὰ πονηρὴ ἰδέα πέρασε ἀπ' τὸ μυαλό μας «Βρέ, Ἀσημάκη, μπᾶς κ' εἶσαι σὺ ποὺ γράφεις αὐτὰ τὰ χαριτωμένα πράματα, καὶ ντρέπεσαι, ἀθεόφοβε, νὰ βάλεις τὄνομά σου πάνου στὴν ἐφημερίδα, γιὰ νὰ μὴ σὲ μυριστοῦνε οἱ ἔφεδροι πὼς τὴ βγάζεις μόνο γιά νὰ τοὺς καταφέρεις νὰ σὲ κάνουνε βουλευτή;"Α, στὸ καλό, χριστιανέ!»

ΣΕ ΓΕΡΑ ΣΑΝΙΔΙΑ

Οἱ πεντέξη συνάδερφοι τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καταστενοχωρημένοι ἀπ' τὰ ψηφίσματα τῶν Συνδέσμων τῆς ὑπαίθρου ποὺ δηλώνουν καθαρὰ καὶ ξάστερα πὼς ἐνόσω δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ γίνει χωριστὸς συνδυασμὸς τῶν Ἐφέδρων ἐννοοῦν νὰ μποῦν μέσα στὸ Συνδιασμὸ τοῦ Παπαντρέου, τὸν «Ἐπαναστατικὸ» ὅπως τὸν λένε, κατασκοτώθηκαν νὰ ξεγεννήσουν ἀπ' τὸν λοχαγὸ Καραπαναγιώτη ἕνα τηλεγράφημα ποὺ κάνει φιλολογία γύρου στοὺς τίτλους ποὺ θἄχουν οἱ Συνδιασμοὶ στὸ Κράτος. Γιὰ νὰ μὴν καταξοδεύει τὰ δίστηλά της ἡ «Σάλπιγγα» καὶ ὁ «Ἔφεδρος Παρίτσης», τοὺς πληροφοροῦμε πὼς οἱ Σ. Ε. Σ. γράφοντας μὲς τὰ ψηφίσματά τους «Ἐπαναστατικὸ» ἐννοοῦν τοῦ Ὑποιργοῦ ποὺ ἀπορρέει ἀπ' τὴν Ἐπανάσταση. Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει κύριοι Σύμβουλοι, κύριε Παρίτση καὶ κύριε Ἀσημάκη Νικολαΐδη εἶναι ὄχι οἱ λέξεις, μὰ ἡ οὐσία. Θέλουμε πρὸ πάντων ***νὰ πατᾶμε σὲ γερὰ σανίδια.***

ΑΠ' ΤΗ ΜΑΝΝΑ ΚΤΛ.

Οἱ ἐκλογὲς σὲ λίγες μέρες κηρύχνουνται. Ἡ ἀπογυμνωμένη ἀπὸ κῦρος Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ γράφει καὶ δημοσιεύει ἀπ' τὸ πρωῒ ὥς τὸ βράδυ ἀνακοινωθέντα, καὶ προκαλεῖ τηλεγραφήματα τοῦ πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Ἐπαναστάσεως γύρου στοὺς τίτλους ποὺ θὰ ἔχουνε οἱ Συνδιασμοί, γιὰ νὰ ἁρπάξει σὰν σανίδια σωτηρίας ὁ κ. Παρίτσης ποὺ ἀγωνιᾶ καὶ θαλασσοδέρνει μέσα στὴ Μαύρη θάλασσα τῶν ἐκλογῶν. Συνεδριάσεις πάνου στὶς συνεδριάσεις γίνουνται γιὰ νἀποκηρυχθεῖ ἀπ' τοὺς ἔξη συναδέλφους τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ «Καμπάνα» κιὸ «Ἔφεδρος Παρίτσης», καὶ γιὰ νὰ λυθεῖ τὸ σπουδαιότατο ζήτημα ἂν πρέπει τὄνομα τοῦ μισθωτοῦ Γραμματέα τῆς Κεντρικῆς συναδ. Κλήμη νὰ φιγουράρει καὶ στὴ θέση τοῦ ὑπεύθυνου. . . συντάχτη στὸν «Ἔφεδρο Παρίτση». Καὶ μέσα σ' ὅλες αὐτὲς τὶς μεγάλες καὶ σοβαρὲς ἀσχολίες, ξεχάστηκε τὸ ζήτημα τῆς ψήφου τῶν ἐφέδρων ποὺ δὲν εἶναι γραμμένοι στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους. Τὸ φωνάζουμε καὶ τὸ ξαναφωνάζουμε ἀκόμα μιὰ φορά: ***«Νὰ γίνει μιὰ γρήγορη καὶ ἔντονη τηλεγραφικὴ ἐνέργεια στὴν Ἐπανάσταση γιὰ νὰ ψηφήσουνε ὅλοι οἱ ἔφεδροι ποῦ κρατᾶνε ἀπολυτήριο στὸ χέρι. Ἀλλοιώτικα οἱ πιότεροι πολεμιστὲς θὰ μείνουν δίχως τὸ πειὸ σπουδαῖο δικαίωμα τοῦ Ἕλληνα πολίτη».*** Κ' ἔτσι ἀπ' τὴ μάννα ὥς τὴ μαμὴ θὰ χάσουμε τὸ μωρό!

ΝΑΜΑΣΤΕ ΔΙΚΑΙΟΙ

Σἄλλη στήλη δημοσιεύουμε ἕνα γράμμα μερικῶν ἐφέδρων πρὸς τὴν «Καμπάνα», σχετικὸ μὲ τὴ διαγωγὴ ἑνοὺς Χιώτη ὑπαξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς, ποὺ μπῆκε ὑπὸ κράτηση γιατὶ κατηγορήθηκε ὥς Κωνσταντινικὸς ἐπειδὴ ἔκανε τὸ καθῆκον του ἀντίκρυ στὴν ὑπηρεσία, τὴν ὥρα ποὺ ὁ ἐξαγριωμένος κόσμος γύρευε νὰ λυντσάρει τὸν ἀνάξιο Λιμενάρχη. Παρακαλοῦμε τὴ Διοίκηση τῆς Χωροφυλακῆς νὰ τὸ προσέξει, νὰ ξετάξει, κιἂν εἶναι ἀλήθεια νἀφήσει ἐλεύθερο τὸν ὑπαξιωματικὸ, ἂν ὄχι νὰ τὸν ἐπαινέσει γιατὶ ἔκανε τὴ δουλειά του, ὅπως ἀκριβῶς κάνανε τὴν ἴδια δουλειὰ κοἱ ἀξιωματικοί, κἡ Φρουρὰ ποὺ ἔσωσε τὸ συχαμερὸν αὐτὸν ἀνέλληνα ἀπ' τὴν ὀργὴ τοῦ λαοῦ. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνάμε πὼς σὲ περιστάσεις σὰν τὶς σημερινὲς πολλοὶ εἶνε ἐκεῖνοι ποὺ ἐποφελοῦνται γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν ἀτομικά τους πάθη μὲ ἐπιπόλαιες καταγγελίες.

ΜΕ ΤΟ ΣΥΜΠΑΘΕΙΟ

Σχετικὰ μὲ μιὰ προηγούμενη καμπανιὰ γιὰ τὴν ἀπόλυτη ἀνάγκη τῆς κατασκευῆς οὐρητηρίων καὶ ἀποπάτων κοντὰ στὰ κέντρα, ποὺ θὰ γλύτωνε τὴ λεοφόρο τῶν θεάτρων ἀπ' τὴν ὑπερπαραγωγὴ τῶν ἀμμωνιακῶν της ἁλάτων, ἡ Δημαρχία μᾶς πληροφορεῖ πὼς σύντομα ἡ Μυτιλήνη θἄχει νὰ ἐπιδείξει πρώτης τάξεως ἱδρύματα.... ἀνακουφιστικὰ ἄξια τοῦ πολιτισμένου της συνόλου. Ἔχουν ἀρχίσει ἐργασίες σὲ μιὰν ἄκρη τοῦ Κήπου, ὅπου σκάφτηκαν οἱ βόθροι. Τὸ ἔργο θὰ κοστίσει ἀρκετὲς δεκάδες χιλιάδων δραχμῶν καὶ θεατρόφιλοι ὑπάρχει ἐλπίδα ν' ἀπαλλαχθοῦν ἀπ' τὸ θέαμα τῶν βρακάδων ποὺ καταβρέχουν τὸ μαντρότοιχο ἀπ' τὸ «Κέντρο» ὥς τὸν «Ἀλκαῖο». Ἡ Μυτιλήνη ποὺ τόσα χρουστᾶ στὴ δραστηριότητα τοῦ κ. Καβέτσου θἀκούσει τὴν εἴδηση μὲ ἀνακούφιση βέβαια καὶ θὰ περιμένει τὰ καινούρια ἱδρύματα, γιὰ.... νὰ τὰ βρέξει μὲ τὸ καλὸ, σὰν ποὺ γίνεται μὲ ὅλα τὰ καινούρια. Μαὐτὴ τὴν εὐκαιρία ὅμως ὑποβάλλουμε στὸν κ. Δήμαρχο ἀκόμα μιὰ παράκληση τῆς ἴδιας..., ὀσμῆς. Ἐκεῖνο τὸ αὔγαλτο σοκάκι πάνου στὴ λεωφόρο Γεωργίου τοῦ Α'. δίπλα στὸ ξυλουργεῖον τοῦ κ. Κόββαλα κιἀντίκρυ στὰ Γραφεῖα μας, ἔχει ἐπισημανθεῖ ἐπίσης ἀπ' ὅλους τοὺς ὁπωσδήποτε βιαστικοὺς διαβάτες, ὥς τόπος ἀναψυχῆς καὶ ἐλαφρύνσεως. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ υἱοθετήσει ἡ Δημαρχεία μας αὐτὲς τὶς ὑγρὲς ὑποδείξεις τῶν πολιτῶν, καὶ νὰ κάνει ἐκεῖ μέσα τρία τέσσερα οὐρητήρια ἐντοιχισμένα; Ὁ δρόμος εἶναι τόσο περαστικὸς, κ'ἡ ἀσχημία τόσο μεγάλη. Ἕνα σωρὸ οἰκογένειες ποὺ ἔχουνε σπίτι σἐκεῖνο τὸ σοκάκι, περνᾶνε κάθε μέρα σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἀνάμεσα ἀπὸ διπλὸ στοῖχο ἀνδρῶν, ποὺ δὲν ἔχουν βέβαια καθόλου γραφικὲς πόζες. Ἐκτὸς ἂν ἔμπει ἐκεῖ ἕνας μόνιμος φρουρὸς χωροφύλακας.

ΤΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

«Σαπφώ»

Κάθε Δευτέρα πανηγυρικὲς παραστάσεις μὲ καλλιτεχνικὸ ἔργο καὶ μὲ μουσικὴ σύμπραξη τοῦ κ. Καρακάση. Τὴν Πέμπτη ἡ συνηθισμένη Ζοὺρ-Φὶξ μὲ συνέχεια τοῦ ἔργου «ἡ Ἀρχόντισσα τοῦ Κόσμου». Θὰ παιχτεῖ ἡ 4η ἐποχή. Χάριν τῆς γιορτῆς θὰ παιχτεῖ καὶ ἀπογευματινὴ παράσταση στὶς 5.30 μὲ μουσικὴ τοῦ Καρακάση.

Ὁ Θίασος Φύρστ — Παλαιολόγου

Ὁ θίασος αὐτὸς, ἕνας ἀπ' τοὺς γνησιώτερα καλλιτεχνικοὺς Ἑλληνικοὺς θιάσους ποὺ σ' ὅλη τὴ θερινὴ περίοδο ἔδινε παραστάσεις στὸν Πειραιᾶ καὶ τώρα παίζει στὴν Ἀθήνα στὸ θέατρο τοῦ Παπαϊωάννου, βγαίνει σὲ περιοδεία στὶς ἐπαρχίες. Ὁ Φωκαέας μᾶς εἰδοποιεῖ πὼς ἐξησφάλισε ὁρισμένες παραστάσεις τοῦ θιάσου γιὰ τὴ Μυτιλήνη, ποὺ σὲ λίγες μέρες ἀρχίζουν στὴ «Σαπφὼ» μὲ τὸ Γαλλικὸ ἔργο «ἡ Ἐκδίκηση τοῦ Νεκροῦ».

Ὁ θίασος μὲ πρωταγωνίστρια τὴν καλλιτέχνισσα Χρηστίνα Παλαιολόγου ἀποτελεῖται ἀπὸ 18 διαλεχτοὺς ἠθοποιοὺς καὶ θὰ διδάξει διάφορα ἔργα (δράματα, κωμωδίες, ἐπιθεωρήσεις). Ὡρίστηκαν οἱ συνηθισμένες τιμές. Καρνὲ 15 εἰσιτηρίων δραχμὲς 200. Ἡ διανομὴ ἀρχίζει ἀπὸ αὔριο τὴν Τετάρτη. Οἱ θεατρόφιλοι ἂς φροντίσουν ἐγκαίρως νἀποταθοῦνε στὸν Φωκαέα.

«Ἀλκαῖος»

Τὴν Τρίτη γενικὸ ραντεβοῦ ὅλης τῆς κομψῆς Μυτιλήνης στὴν οἰκογενειακὴ συγκέντρωση τοῦ «Ἀλκαίου», ἀπ' τὶς 9 ὥς τὶς 12. Θὰ παιχθεῖ ὁλάκαιρο τὸ καλλιτεχνικὸ ἀριστούργημα τὸ **«Φιλὶ»** ἢ ***«Τὸ ποτῆρι τῆς Σαμπάνιας»*** μὲ τὴν τρισχαριτωμένη Μπέρλιν καὶ μὲ τὴ Μυτιληνιὰ μουσικὴ τῶν ἀδελφῶν Παπιγιῶν.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΔΙΩΧΜΕΝΗ ΧΑΡΑ

Μέσα στὸν κῆπο μου ἡ χαρὰ ζουμπούλια εἶχε φυτέψει
ζουμπούλια γαλανὰ
σὰν ξεροβόρι πλάκωσε ξάφνου ἡ ἄραχλη Σκέψη
κι' ὅλα τὰ ξεκλωνᾶ
Ἂς ἤταν Θέ μου νἄμενα κούφια ἀπ' τὴν κρύα τὴ Γνώση
νάνθίσουνε ξανὰ
Κάλιο νὰ λείψει ἡ Σκέψη ἀφτὴ ποὺ ὅλα τἄχει ματώσει
τὰ θεῖα τὰ γαλανά.

Μόναχο ΣΙΤΣΑ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

***

ΠΟΝΟΣ

Τριπλὸ μεθῦσι' ἀφ' τὸν καπνό, τὴ σάρκα, τὸ ποτῆρι.
Κι' ὅμως ὁ νοῦς σὲ ἀνείπωτο μαρτύριο πελαγώνει . . .
Τρία στοιχιά' ὅλα ἀνήμπορα στὸ ἀχνό τους δηλητῆρι,
Νὰ πνίξουν τὸ κακὸ θεριὸ τοῦ πόνου ποὺ μὲ λυώνει!

Κ. ΔΕΙΛΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

I

Βγήκανε ἕνας Βηλαρᾶ, κ' ἕνας Ψυχάρης καὶ θεμελίωσαν καὶ στεριώσανε τὴ Ρωμεῖκη τὴ γλῶσσα. Κεῖνοι ποὺ δὲν τοὺς ἀκολουθοῦνε πιστά, χτίζουνε πάνου σὲ ξεροτρόχαλα.

Για τὴ μουσική μας ὅμως τὴ Βυζαντινή, ποιὸς θὰ ξεσπαθώσει, νὰ τὴ σώσει ; Ποῦναι τος ἀφτὸς ὁ νέος Ψυχάρης τῆς μουσικῆς ; Τὸν περιμένουμε' κι' ὅλη ἡ Ρωμιοσύνη σὰν τὸ Μεσσία τὸν περιμένει. Ποῦναι τος, νὰ τοῦ φιλήσουμε τὰ πόδια ;

Ὅλοι οἱ μεγάλοι τοῦ Γένου μας, μὲ ἐνθουσιασμὸ μιλήσατε γιὰ δάφτη. Ὁ Βερναρδάκης ὁ μακαρίτης, πόσα δὲν εἶπε, πόσα δὲ λάλησε γιὰ τὴ Βυζαντινή μας τὴ μουσική, μέσα στὴν Ἀθήνα, ἐκεῖ, ποὺ σὰν ψώρα κολλάει ὁ μαϊμουδισμός, γιὰ κάθε ξένη τέχνη. Ὅποιος ἐνδιαφέρεται πραγματικό, γιὰ τὴ μεγάλη ἀφτὴ τέχνη, ἄς πάρει νὰ διαβάσει μιὰ διάλεξη τοῦ Δ. Βερναρδάκη γιὰ τὴ Βυζαντινὴ μουσικὴ ποὺ γένηκε στῆς Ἀθήνας τὸ Φιλολογικὸ Συλλογο και βρίσκεται τυπωμένη. Θὰ ἰδεῖ μὲ τι τρόπο και μὲ πόσα ἐπιχειρήματα ὁ σοφὸς καὶ μεγάλος πατριώτης μας, τὸ ἀποδείχνει ἐπιστημονικά πως, ἡ Βυζαντινὴ μουσικὴ βρίσκεται ψηλότερα ἀπ' τὴν Ἐβρωπέϊκη, σὲ ἔκφραση καὶ σὲ ἀρχοντιὰ ἀπὸ χρώματα καὶ τονικὰ διαστήματα.

Ὁ Ἐφταλιώτης, στὴν «Ἱστορία τῆς Ρωμιοσύνης» μὲ πόνο ἀναφέρει τὸ παραπέτασμα τῆς Βυζ. μουσικῆς.

Ὁ Γιαννόπουλος ὁ ἀληθινὸς Ρωμιός, ὁ Ἐθνικιστὴς και μεγάλος Ἕλληνας, εἶπε καὶ τι δὲν εἶπε ;

Πόσα δὲν εἶπε κι' ὁ Παλαμᾶς. Ὁ μεγάλος μας δηγηματογράφος, ὁ Παπαδιαμάντης, ὄχι πιὰ ἔγραφτε γιὰ δαφτη, ὄχι τὴν ἐξυμνοῖσε σὲ καθε του διήγημα και σὲ ποιήματα του ἀκόμα ἀνέκδοτο, μόνε τὴν ἔψελνε κι' ὁ ἴδιος στὰ ξωκκλήσια τῆς πατρίδας του καὶ τῆς Ἀθήνας, γιὰ νὰ τὴν ἀπολαβαινει καλλίτερα.

Μιλήσανε κι' ἄλλοι πολλοὶ καὶ διαλεχτοί, μὰ ὁ μαϊμουδισμὸς σὰν ποῦπαμε, γιὰ τὴν ξένη μουσική, κόλλησε σὰ ψώρα στὰ ξεβγενισμένα τὰ κεφάλια, ὄχι μόνε τῆς Ἀθήνας, μὰ καὶ ὅλης τῆς Ἑλλαδας. Κυττάξτε τὰ χάλια τῆς Βυζ. μουσικῆς στὴν ἐποχή μας. Σὰν κουρελλοῦ, σὰν καμμιὰ τυχαία τέχνη καὶ ἀσήμαντη, τὴν ἐσ... κώνουμε, ἀμ' τὸ χρισό της τὸ θρονὸ τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησίας, ἄνθρωποι ἀμόρφωτοι καὶ ξένοι προς τον πλοῦτο καὶ τὴν ὀμορφιά της, καὶ τὴ σέρνουνε στοὺς Κινηματογράφους, για να τὴν διαπομπέψουν καὶ νὰ τὴν διακωμωδήσουνε, οἱ σημερινοὶ σάτυροι τῆς μουσικῆς.

Εἴχαμε ἕναν Σακελαρίδη στὴν Ἀθήνα. Τώρα βρεθήκανε κι' ἄλλοι στὶς ἐπαρχίες. Ἔχουμε καὶ δῶ. Καὶ ὅλοι τους χαραγκιόζηδες, κολλήσανε σιὰ ψαλτικὰ στασίδια καὶ κοροϊδέβουνε τὰ ἱερό, μὲ τοῦ δρόμου τὶς καντάδες και μὲ μουσικὲ, ποὺ οὔτε στὶς θεατρικὲς ἐπιθεώρησες δὲν ἁρμόζουνε.

Ἔννοια του, ὅμω , κι' ἅ βρέθηκε μιὰ Κιβωτὸ στὸ σκλαβωμα τοῦ Βυζαντίου κ' ἔσωσε τὴ μουσικη μας καὶ τὴν ἱστορία μας, ψηλώνεται και πάλ, γίγαντας μπροστά του, ἡ Ἀκρόπολη τῆς Βυζ. μουσικῆ, ἡ ξακουσμένη Πολη. Ἀπὸ κεῖ θὰ βγεῖ καὶ πάλε, ἄλλος Ψυχάρης τῆς μουσικῆς, ποὺ θὰ τοὺς τραντοξει τοὺς ξεβγενισμένους μας, μὲ τὸ καμτσι στὸ χέρι. Ἀμὲ, τί ; Μόνε ὁ Χριστό, θὰ τοὺς κυνηγᾶ μὲ τὸ καμτσι τοὺς γιαχουντῆδες, ποὺ θέλανε νὰ κάνουνε τὴν Ἐκκλησιὰ οἶκον ἐμπορίου ;

Π Ψάλτης

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλευθ. Λόγου»

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΣΑΤΥΡΑ

— *Ὑγιὴς συνδυασμὸς*

Ὁ Συνδυασμός, ποὺ δὲν φοβᾶται νὰ πάθη τίποτα εἰς τὴν ὑγείαν του, εἶναι ὁ Συνδυασμὸς Παπανδρέου. Ἔχει, βλέπετε, εἰς τὴν διάθεσίν του δύο παθολόγους ἰατρούς, τὸν κ. Κυπριανὸν καὶ τὸν κ. Παπαγεωργίου.

Λέγεται, ὅτι θὰ προσληφθῇ κ' ἕνας χειροῦργος. Περὶ ὀδοντοϊατροῦ οὐδεὶς γίνεται λόγος, διαπιστωθείσης τῆς στερεότητος τῶν ὀδόντων τοῦ Συνδυασμοῦ.

— *Ὑπόδειγμα ρητορικῆς*

Παραθέτομεν σήμερον ἀπόσπασμα ἀριστουργηματικοῦ λόγου, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα εἰς τοὺς θέλοντας ν' ἀποκτήσωσιν ὕφος, στύλ, γλαφυρότητα κλπ.

Παραθέτομεν τὸν λόγον, δίδοντες συνάμα καὶ μερικὰς ὁδηγίας περὶ κομμοστασιᾶς, κινήσεως χειρῶν κλπ.

— Νὰ φύγιν (ἡ κεφαλὴ κλίνει ὀλίγον ἐπὶ τῶν ὤμων). Νὰ φύγιν οἱ κουπούκ'δις (ἡ δεξιὰ χεὶρ παρουσιάζει κίνησιν σαρώματος). Καμπόσ' ξ'πόλ'τ τσ'ἀν'πόδ'τ' γιὰ νὰ πῶ κὶ τσ' δυὸ τσ' λέξεις, πρέπ' νὰ ξεκαθαριστοί gn. . (και αἱ δύο χεῖρες πορ υσιάζουν κίνησιν σαρώματος' ἡ κεφαλὴ κλίνει ὡς ἡ τοῦ Χριστοῦ, φέροντος τὸν ἄκανθινο). Μια φουρὰ μιλαχε ριστήκαμι τ' μαο να. Ἰγὼ λέου τοῦ ἴδιου νὰ γείν' τοι τώρα, νὰ φύγιν νὰ παν' στοὺ διάβουλ υ, τσ. νὰ κυτάξουμι μου νάχ' τὴ δ'λειά μα. (ἡ κεφαλὴ κινεῖται νευρικώτατα, τὰ ματια ἀνοιγοκλείουν, αἱ χεῖρες ὑψοῦνται ὡς εἰς προσευχήν). Τσί ν' ἀρχίσ' ἀποὺ σήμιρα ἡ ἐκκαθαρ ch. (στάσις Καίσαρος, ἐπειγομε ου νὰ συναντήσῃ τὸν Πομπήιον).

— Μπράβο ! Νὰ μᾶς ζήσῃς, Δημητράκη.

Χειροκροτήματα ἀπὸ τὸν ἐξώστην, ἀπὸ τὴν πλατεῖαν, ἀπ τὰ δέ δρα τοῦ κήπου. Ἡ σκιὰ τοῦ Περικλέους βαδίζει πρὸς τὴν παραλίαν. Εὔροισα κατα πολὺ ἀνώτερόν της, πηγαίνει νὰ ριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.

Ὁ Αἰσχίνης θεᾶται μετὰ τῶν μαθητῶν του, ἐπαναλαμβάνων τὸ ἀριστούργημα τοῦτο, καὶ λέγων κατόπιν πρὸς αὐτούς :

«Τι δέ, εἰ τοῦ θηρίου ἐκείνου ταῦτα λέγοντος ἠκηκόατε ;»

— *Νέα συνάδελφος*

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε ὁ «Ἔφεδρος», ὄργανον τῶν ἐφέδρων τῆς νήσου μας.

Εἰς τὴν νέαν συνάδελφον εὐχόμεθα στερέωσιν καὶ πλήρη ἐπιτυχίαν . . . . τοῦ σκοποῦ της.

«Βούρβουλας»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Ἀρχεῖον Μαρξισμοῦ». Ἐξεδόθηκε τὸ N^{0} 13 τῆς δεκαπενθήμερης αὐτῆς κομμουνιστικῆς ἐπιθεωρήσεω . Εἶναι μιὰ ἐργασία εὐσυνείδητη, περιποιημένη καὶ θετική. Τὸ συστήνουμε θερμὰ σὅσους θέλουν νὰ ἀποχτήσουνε μιὰ συστηματικὴ μόρφωση τοῦ ἐπιστημονικοῦ οἰκονομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ σοσιαλισμοῦ.

Ἐξεδόθη τὸ *«Βιβλιογραφικὸν Δελτίον»* Αὐγούστου-Ὀκτωβρίου 1913 μηνιαία ἔκδοσις τοῦ Βιβλιοπωλείου Λ. Κασιγόνη, Ἀλεξάνδρεια, Λεωφ. Ραμλίου 26. (Ταχ. κιβ. 1891).

«LIBRE» Etudie la langue la littérature et les arts de la Grèce. Directeur Louis Roussel. Sina 31. Athènes.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τὰ βενζινόπλοια τῶν Ἐφέδρων Ἀδελφῶν Γαληνοῦ «Σαπφὼ» καὶ «Θηρεσία» ἐκτελοῦν τακτικώτατα τὸ δρομολόγιον Μυτιλήνης, Πλωμαρίου, Βρησᾶς, Μεσοτόπου, Ἐρεσοῦ καὶ Σιγρίου.

(31) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΓ.΄

Σοῦ γράφω τὸ σημερινὸ χερόγραφο μέσα σἕνα βαγκόνι φορτηγό, ζουλημένος ἀνάμεσα σὲ δυὸ τσουβάλια γιομάτα τετράγωνες μπαλάσκες, σκληρὲς σὰν πέτρες. Ταξιδεύουμε ἀπὸ τἀπομεσήμερο, ὁλόκαιρο τὸ Σύνταγμα. Εἴμαστε παστωμένοι ἐλεεινὰ μέσα σαὐτὰ τὰ μεγάλα τετράγωνα μπαούλα, ποὺ γράφουν ἀπ' ἔξω πόσους ἄντρες μπορεῖ νὰ κουβαλήσει τὸ καθένα τους σὰ δὲν ἔχει νὰ πάρει ἄλογα. Φεύγουμε γιὰ νὰ ἐνισχύσουμε κάποιον ἄλλο τομέα τοῦ Μετώπου. Ποῦ θἆναι ὁ καινούργιος τάφος μας ; Πότε θὰ φτάσουμε ; Ποιὸς τὸ ξέρει. Καὶ ποιὸν ἐνδιαφέρνει. Σάμπως θἀλλάξει ἡ ζωή ; Τί ἐδῶ, τί παρέκει. Πάντα κάτ' ἀπ' τὸ χῶμα θἄμαστε καὶ κάτου ἀπ' τὸ θάνατο. Εἶμαι ἀκόμα συγκινημένος μὲ τὴ θλίψη ποὔδειξαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ καλοὶ χωριάτες ποὺ μὲ φιλοξενούσανε, σὰν ἔμαθαν πὼς εἶναι γιὰ νὰ φύγω γιὰ πάντα ἀπ' τὸ χωριό τους κιἀπ' τὸν τόπο τους. Ἡ εἴδηση μᾶς ἦρτε χτὲς τὸ βράδι, καὶ τὴ δέχτηκα σὰν ἄσκημο ξύπνημα ἀπὸ ἕνα ξεκουραστικὸ μακαρισμένο ὄνειρο. Σὰν πῆρα τὴν κάρτα τἀδερφοῦ μου, ποὺ μοὔλεγε τὴν ἄλλη μέρα πολὺ πρωὶ νἆμαι στὸ λόχο γιατὶ φεύγουμε, φαίνεται πὼς τόση δυστυχία φαινούτανε πάνω μου, ποὺ μαζεύτηκε ὅλο τὸ σπιτικὸ τριγύρω μου γιὰ νὰ μάθουν τί τρέχει. Τοὺς μετάφρασα τὴν εἴδηση καὶ πολλιώρα μὲ κύτταζαν ὅλοι τους μὲ βουβὴ θλίψη. Κατόπι ἄρχισαν νὰ μὲ ρωτᾶνε χίλιες δυὸ πληροφορίες γιὰ τὴ μετακίνηση, ποὺ δὲν ἤξερα φυσικὰ τί να τοὺς ἀπαντήσω. Ἡ Ἄντσιω ἄναψε τὸ μεγάλο λυχνάρι καὶ βάλθηκε νὰ ξεσκαλίζει ὅλα μου τἀσπρόρρουχα. Ξεχώρισε τὴν ἴδιαν ὥρα ὅλα μου τὰ λερὰ γιὰ τὴ γρηὰ Μπάμπω, νὰ μοῦ τὰ σαπουνίσει ἀμέσως κ' ἔτσι νὰ προκάνουνε νὰ στεγνώσουνε τὴ νύχτα. Αὐτὴ μὲ τὴ Γκιβέζω πήρανε νὰ μπαλώσουνε τὰ τρύπια καὶ νὰ καρικώσουνε τὶς κάλτσες. Καθόμασταν ὅλοι στὴ μεγάλη σκεπαστὴ ταράτσα, κ' ἡ νύχτα ἤτανε γλυκιὰ καὶ λυπημένη. Δὲν εἶχε φεγγάρι, μὸ ἕνα σμάρι ἀστρούλια σκύβανε κάτου ἀπ' τἀδούλεφτα δοκάρια τῆς ταράτσας γιὰ νὰ μᾶς ἀνοιγοκλείσουνε τὰ ματάκια τους, Ὅλες οἱ τριξαλλοῦδες τραγουδούσανε μὲς ἀπ' τὸ ταβάνι, κάτου στὸ κατῶγι καὶ μακρυὰ σὅλο τὸ σκοτεινὸ κιἀπέραντο κάμπο, τὸ τρυφερὸ καὶ μυστηριώδικο τροπάρι τους. Καθόμουνα στὰ σκοτεινὰ πάνου σἕνα πρωτόγονο ξυλένιο σκαμνί. Μιὰ περιφερικὴ φέτα πριονισμένη ἀπ' τὸ χοντρὸ κορμὶ μιᾶς καστανιᾶς, ποὺ ἀκουμποῦσε πάνου σὲ τρία πόδια. Ἀντίκρυ μου καθούτανε διπλοπόδι οἱ δυὸ γυναῖκες ποὺ μπάλωναν τἀσπρόρρουχά μου μὲ τὸ λυχνοστάτη μπροστά τους. Τὸ φῶς τοῦ λαδιοῦ φώτιζε παράξενα τὰ πρόσωπά τους ἀπ' τὰ κάτω πρὸς τὰ πάνου. Ἡ Ἄντσιω ποὺ ποτὲς δὲν ἀφίνει τὰ αἰστήματά της νὰ ξεχειλήσουνε πέρ' ἀπ' τὰ σύνορα μιᾶς αὐστηρῆς ἀξιοπρέπειας, ἔκανε ἕνα εἶδους κουβέντα βελονιάζοντας, ποὺ δὲν ἀποτεινούτανε οὔτε στὴν κόρη της, οὔτε στὸ γέρο, ποὺ κάπνιζε ἀδιάκοπα παρέκει τὴ μακρυὰ ξυλένια πίππα του ξαπλωμένος στὴν καρπέτα. Μιλοῦσε πειότερο μὲ τὸ Θεό, μὲ τὸν ἑαυτό της καὶ μὲ τὰ παιδιά της ποὺ λείπανε στὸ στρατό, ποὺ αὐτὴ τὴν ὥρα περιπολούσανε σὲ κάποιαν ἄγρια ντερεδιά, γιὰ χτυποκαρδούσανε μὲς τὸ σκοτάδι φουχτιάζοντας μιὰ χειρομπομπίδα γιὰ νὰ σκοτώσουνε ἄγνωστους ὀχτρούς, ποὺ δὲν τοὺς εἴδανε ποτὲς καὶ δὲν τοὺς μισοῦνε. Μπορεῖ νἄχανε σκοτωθεῖ κι ὅλας καὶ τώρα λιώνανε τὰ κοκκαλάκια τους ἀνάμεσα σὲ καψαλισμένα χαμόδεντρα· ποιὸς ξέρει . . .

— Βάχ, λέλλεμ ! Ἔτσι τροβαδιάσαμε πρόπερσι τὸ καλοκαίρι καὶ τὰ ροῦχα τοῦ Γιοβάνη καὶ τοῦ Πέτκω. Εἶχαν ἔρτει ἀπ' τὸ χωράφι, κάτου ἀπ' τὸ ρέμα, καὶ πρὶν βάλουνε ψωμὶ στὸ στόμα τους μοῦ τοὺς πήρανε. Τώρα μᾶς φεύγει κι ὁ ξένος γκόσποντι, ποὺ μᾶς ἔστειλε ὁ Θεός, καὶ θαρρῶ πὼς ξεσάζουμε πάλι τὰ ροῦχα τοῦ Γιοβάνη καὶ τοῦ Πέτκω. Καημένε στρατιώτη. Ζάβαλη ἄσκερ, ποὺ ἡ μάννα σου κάθεται τώρα μὲ τὰ χέρια κλειδωμένα γύρου στὰ γόνατα καὶ σὲ καρτερᾶ νὰ γυρίσεις . . . Νὰ τῆς γράψεις μιὰ γραφὴ καὶ νὰ τῆς τὸ πεῖς πὼς ὅλες οἱ μάννες καρτεροῦμεἔτσι τοὺς γυιούς μας ποὺ μᾶς τοὺς πῆρε ὁ πόλεμος. Νὰ τῆς γράψεις πὼς ἐγὼ ἡ μάννα τοῦ Γιοβάνη καὶ τοῦ Πέτκω σοῦ φρόντισα τὰ ροῦχα σου, καὶ νὰ παρακαλέσει τὸ Θεὸ νὰ μοῦ γυρίσει πίσω τἀγόρια μου, σὰν ποὺ παρακαλῶ κ' ἐγὼ νὰ γυρίσουν στὸ κατώφλι της καὶ τὰ δικά της τὰ παιδιά . . . .

Τέτοιο ἕνα πράμα ἤτανε ἡ μοναχικὴ κουβέντα ποὔκανε ἡ Ἄντσιω μπαλώνοντας τἀσπρόρρουχά μου. Ἡ φωνή της ἀκουγότανε ἥσυχη μονότονη κι ἀχρωμάτιστη μέσα στὴ μεγάλη ταράτσα. Τὸ λυχνάρι μὲ τὶς φλόγες ποὺ χορεύανε, ἔκανε μεγάλους ἴσκιους νὰ κουνιῶνται καὶ νὰ χειρονομοῦν πάνω στοὺς τοίχους. Ἀπ' ὅλο τὸν κάμπο σηκωνούτανε τὸ κρυσταλλένιο τραγούδι τῶν ἀμέτρητων τριξαλλουδιῶν, καὶ τἀστέρια σκύβανε ἀνάμεσ' ἀπ' τὰ χοντρὰ δοκάρια τῆς ταράτσας γιὰ νὰ μᾶς δοῦνε, ἀνοιγοκλειώντας τἀργυρά τους τὰ μάτια. Ἡ φωνὴ τῆς Ἄντσιως ἀκουγότανε ἥσυχη κιἀχρωμάτιστη, σὰ νὰ διάβαζε σ' ἕνα βιβλίο μὲ πράματα ποὺ δὲν τὴν ἐνδιέφερναν.

— Γιατί, μαθές, Θέ μου, γίνουνται ὅλες αὐτὲς οἱ κακίες. Κάθεσαι ἥσυχη καὶ τρῶς τὸ μυρωμένο ψωμί σου σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Χριστοῦ. Καὶ μιὰ μέρα ἔρχεται καὶ σοῦ χτυπᾶ τὴν ξώπορτα ἡ δυστυχία. Εἶναι ἁμαρτίες δικές μας, γιὰ παλιὲς ἁμαρτίες τῶν γονιῶ μας ποὺ ξεπλερώνουνται. Ἂς εἶναι δοξασμένος ὁ Θεός. Ποιὰ θἆναι ἡ μέρα ποὺ θἄρτουν τὰ παλληκάρια μου, γερὰ κι' ὄμορφα σὰν ποὔφυγαν, γιὰ νὰ ξαναγελάσει τἀχείλι μου. Ὁ ξένος μας φεύγει πάλι στὸν πόλεμο. Νὰ πάει, Θέ μου, στὸ καλὸ καὶ νὰ γυρίσει γλήγορα στὸ σπίτι του, σὰ θὰ περάσει ἡ ὀργή σου πάνουθε ἀπ' τὸν κόσμο τὸν ἁμαρτωλό. Νὰ γυρίσει καὶ νὰ τὸν καλοδεχτεῖ ἡ μάννα του σὰν ποὺ θὰ καλοδεχτῶ κ' ἐγὼ τοὺς γυιούς μου. Ἂς ἤτανε τούτη τὴν ὥρα νὰ φροντίζει μιὰν ἄλλη μάννα γιὰ τὰ δυό μου τὰ παιδιά, σὰν ποὺ φροντίζω καὶ γὼ γιὰ τὸν ξένο στρατιώτη ποὺ μᾶς φεύγει αὔριο . . . .

Ὅλη τὴν ὥρα παρακολουθοῦσα τὴ Γκιβέζω·κάθουνταν κατάντυκρις, καὶ κάπου κάπου σήκωνε τὰ μεγάλα της τὰ μάτια, ποὺ τἄκανε ἐξωτικὰ μεγάλα ἡ φωτοσκίαση, κ' ἔψαχνε μὲς τὸ σκοτάδι πρὸς τὸ μέρος ποὺ καθόμουνα. Μιὰ φουρτούνα τάραζε τὸ παιδιάτικο στῆθος της, ποὺ πολεμοῦσε ὁλοένα νὰ τὴν περιορίσει δουλεύοντας ἀμίλητη. Πολλὲς φορὲς τὰ ματόκλαδά της πεταλουδίζανε γρήγορα-γρήγορα σὰν τὰ φτερὰ μιᾶς ψυχαρίδας ποὺ ἀγωνιᾶ. Ὁ ἴσκιος τους ἔφτανε ὡς τὰ καλοσχεδιασμένα φρύδια της, ποὺ ξαφνικὰ ταράζουνται καὶ μαλλώνουνε ἀνάμεσό τους σὰ δυὸ θυμωμένα μαῦρα φειδάκια. Ἤτανε πυροκόκκινη, ὅπως συμβαίνει πάντα σὰν εἶναι πολὺ ταραγμένη μέσα της. Τὸ μεγάλο στόμα της ἔγινε ἀκόμα πιὸ ἄλικο, κι ὅσο μιλοῦσε ἡ μάννα της κάτι ἔτρεμε ἐκεῖ στὴν ἄκρη τῶν βυσσινιῶ της χειλιῶν. Ξαφνικὰ ἄφισε βιαστικὰ τὸ πουκάμισο ποὺ καρίκωνε κ' ἔφυγε τρεχάτη μὲς τὴν κάμαρη, κρύβωντας τὸ πρόσωπο μὲς τὰ μπράτσα της καὶ πολεμώντας νὰ πνίξει τἀναφυλλητὰ ποὺ τὴν ἔπνιγαν καὶ δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ τὰ συγκρατήσει. (Ἔχει συνέχεια)

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ & ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΣΑΡΔΑΤΙΝΟΣ
Χειροῦργοι ὀδοντοϊατροί.
Τελειότης ἐφαρμογῆς.—Τιμαὶ λογικαί.—Θεραπεία ἐπιστημονική.
Πεῖρα πολυετής.—Κλινικὴ στὸ Κιόσκι.

ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ ΦΑΜΑ

ΚΑΜΟΛΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται **γιὰ τὸ συμφέρο** ὅλων.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια **τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.** Τώρα ζηνᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ **τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μητε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Νοέμβρης **13** *Τρίτη*
ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 34

Ὅλοι αὐτοὶ **ἔχουνε καθήκοντα** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει **νὰ τὰ καταλάβουν.** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν **κοινὴ ἀσφάλεια.**
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ!!!

Τὸ τέλος τῆς μεγάλης Ἐθνικῆς τραγωδίας, ποὺ ἄρχισε ἐδῶ καὶ ὀχτὼ χρόνια, φαίνεται—δόξα στὸ Θεό—πὼς εἶναι πολὺ κοντά.

Θὰ κληθεῖ ὕστερα ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς, (γιατὶ μονον τότε μπορεῖ ἡ ετυμηγορία του νὰ εἶναι ἀνεπιρέαστη καὶ ἐλεύθεροι), ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ πεῖ τελειωτικα τὴ γνώμη του πάνω στὸ πολιτειακὸ σύστημα ποὺ προτιμᾶ.

Θὰ εἶναι ἀποτρόπαιο, ὕστερα ἀπὸ ὅσα εἶδε καὶ ἔπαθε ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, ἂν θελήσει νὰ ξαγκολλήσει στὸ σβέρκο του βδέλλες χρυσοποίκιλτες, ποὺ δὲν ἔχουν καγένα ἄλλο ἰδαγικό, παρὰ μόνο τὸ πὼς πειὸ ξεκούραστα καὶ πειὸ μπόλικο, νὰ ρουφοῦν τὸ αἷμα τῶν κουτεντέων ποὺ τοὺς ἀνέχονται.

Κατέβηκαν τόσο χαμηλὰ τὰ χρόνια αὐτα οἱ Βασιληάδες, ξεμασκαρεύτηκαν τόσο πολὺ, ὥστε να εἶναι πειὰ εὔκολο στὸν καθένα νὰ τοὺς ἀντικρίσει κατάματα κα' κατάψυχα, δίχως νὰ θαμπώνεται ἀπὸ τὰ τζιτζάτων, καὶ νὰ τοὺς κρίνει.

Καὶ κρίνοντας τὰ πρόσωπα καὶ τὸ θεσμό, καὶ ἀναλογιζόμενοι πόσες συμφορὲς οἱ δικοί μας Δανορωσογερμανοὶ χαραμοφάδες ἔφεραν στὸκεφάλιμας, δὲ μπορεῖπαρὰ νὰ ἀναθεματίσουμε τοὺς ἔξω Πατρίδας καὶ ἐθνικισμοῦ ὑπανθρώπους αὐτοὺς, ποὺ ἰδαγικά τους εἶναι μόνον ὁ θρόνος μὲ κάθε θυσία, καὶ τὸ θεσμὸ, ποὺ παραδίνει στὰ χέρια μιᾶς οἰκογενείας μὲ ἀπόλυτο κληρονομικὸ δικαίωμα διαδοχῆς, τὴν τύχη, τὴν τιμὴ καὶ τὴ ζωὴ ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων.

Πιστεύουμε πὼς ὁ ξυπνότατος Ρωμηὸς θὰ δώσει τὴν ἁρμόζουσα ἀπάντηση, καὶ θὰ πάρουν τὰ μπαγκάζια τους ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μας, οἱ παρείσαχτοι.

Μὰ θέλουμε νὰ ἐπιστήσουμε τὴν προσοχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ νὰ τοῦ συστήσουμε νὰ κρατήσει ὁλόθερμο τὸ ἐνδιαφέρο του, καὶ τὴ θέληση του φωτισμένη καὶ ἰσχυρὴ γιὰ τὰ κατοπινά.

Δὲν εἶναι πανάκειες τὰ τέτοια ἢ τέτοια πολιτειακὰ συστήματα. Καὶ ρίχνοντας ἕνα θεσμὸ ἀπαρχαιωμένο, καὶ ἐγκαθιδρύοντας ἕναν καινούργιο, πρέπει νὰ ξέρουνε πὼς δὲν ἐξυγιαίνουμε μ' αὐτὰ μονάχα τοὺς ἀρρωστημένους κρατικοὺς ὀργανισμούς.

Οἱ ἰδεολόγοι, κάθε φορὰ ποὺ πίστεψαν πὼς μὲ τηνἀλλαγὴ τῶν πολιτευμάτων θὰ ἔφερναν στὶς χῶρες τους τὴν εὐτυχία, βρέθηκαν πάντοτε ἀπατημένοι, ἂν σύγχρονα δὲν ἐπεδίωκαν γενικότερες ἀναδημιουργικὲς μεταβολές.

Μὰ ἐλπίζουμε, ὁ πολιτικός μας κόσμος καὶ ὅσοι ἄλλοι μποροῦν νὰ ἔχουν γνώμηκαὶ ἐπιρροὴ, πὼς ἀρκετὰ θὰ διδάχτηκαν, καὶ θὰ θελήσουν, ξεχάνοντας κακὲς παληὲς συνήθειες, νὰ συγχρονιστοῦν καὶ νὰ προσπαθήσουν να μᾶς θεμελιώσουν μαζὶ μὲ τὴ Δημοκρατία, νόμους καὶ συστήματα διοικητικὰ φορολογικὰ κτλ. λαϊκώτερα, ὀλιγώτερο περίπλοκα καὶ δικαιότερα.

Στὶς φωτισμένες λαϊκὲς μάζες, ἔχει πειὰ ὡριμάσει καὶ περισσέψει ἡ πίστη, πὼς μᾶς χρειαζεται γενικὴ ἀναθεώρηση τῶν συστημάτων ποὺ μᾶς διεπουν ἕως τώρα, διοικητικῶς, οἰκονομικῶς, δικαστικῶς, κτλ.

Ἀκόμη διαισθάνεται τὴν ἀνάγκη αὐτὴ, ὅλο τὸ ἔθνος γενικα, καὶ χαραχτηριστικὸ τῆς ὑαμπης του ἔστω αὐτῆς τάσης, εἶναι η ἀναζήτηση νέων προσωπων.

Μὰ τὰ νέα πρόσωπα, ὅταν δὲν εἶναι καὶ φορεῖς καὶ ἀπόστολοι νέων ἰδεῶν, ἀντὶ να κάνουν καλό, γίνονται ἀφορμὴ περισσότερης συγχίσεως καὶ γενικοῦ θαλλασσώματος. Καὶ ἀντὶ νὰ καταλογίζονται οἱ εὐθύνες στὰ ἀνάξια καὶ ἀνειλικρινῆ αὐτα νέα πρόσωπα, ἐπιβαρυνονται τότε οἱ ἀθῶες καὶ σωστικὲς νέες ἰδέες, τὶς ὁποίες νέοι ἐπιτήδειοι, παίρνουν ὡς σύμβολο, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἐκτοπίσουν τοὺς παλαιοὺς, χωρὶς νὰ πιστεύουν σ' αὐτὲς, καὶ πολλὲς φορὲς δίχως κἂν νὰ τὶς ξέρουν καλά-καλά.

Εἶναι λυπηρὸ, ποὺ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶναι ὀργανωμένος σὲ πολιτικὰ κόμματα μὲ ἀποκρυσταλλωμένες ἰδεολογίες, ὥστε νὰ μὴ παρασέρνεται εὔκολα, ἀπὸ πρόσκαιρες λάμψεις, ἀπὸ προσωπικὲς ἐπιρροὲς, καὶ ἀπὸ μικροπόνηρα πάθη, σὲ ἐνέργειες ὁλότελα ἀντίθετες ἀπὸ τὴν γενικώτερη ἰδεολογία του.

Νὰ κάνει ἔκκληση κανεὶς στὴν ἐντιμότητα τῶν νέων καὶ παλαιῶν ἐπιτηδείων, νὰ τραβηχτοῦν—τοὐλάχιστον γιὰ τὴ φορὰ αὐτή—στὴν ἄκρη, γιὰ νὰ ἀφίσουν τόπο στοὺς ἱκανοὺς καὶ τοὺς ἄξιους, θὰ ἦταν ματαιοπονία· οἱ ἐπιτήδειοι δὲν εἶναι καὶ ἔντιμοι.

Ἀλλὰ γιὰ ὅλα αὐτὰ ἴσια-ἴσια καθῆκον ὅλων τῶν ἐντίμων Ἑλλήνων, στὶς ἱερὲς αὐτὲς στιγμὲς ποὺ περνοῦμε καὶ θὰ περάσουμε, εἶναι νὰ κηρύξουν ἀπόλυτα τὴν ἀλήθεια, καὶ νὰ χαράξουν τὸ δρόμο ποὺ πρέπει νὰἀκολουθήσουμε, ἀνεξάρτητα ἀπὸ κάθε πρόβλεψη καλὴ ἢ κακή. Ἔχουμε τὴ γνώμη, καὶ πιστεύουμε μὲ τὴ θέρμη τῶν πρώτων ὀπαδῶν κάθε θρησκείας σ' αὐτὴ, πὼς, τὸ Ἑλληνικὸ ἔθνος, ἐπειδὴ πολλὰ εἶδε καὶ ἔπαθε μέσα στὰ τελευταῖα λίγα χρόνια, εἶναι ὥριμο πειὰ γιὰ μιὰ ριζικὴ ἀναδημιουργία, ὅλων τῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἀξιῶν στὶς ὁποίες ἐπίστευε ἕως τώρα.

Μὰ πρέπει νὰ παραμερισθοῦν οἱ παράφοροι φιλόδοξοι, οἱ ἀνήθικοι ἐκμεταλλευτὲς τῶν περιστάσεων, καὶ οἱ ἀνάξιοι ματαιόσχολοι καὶ ματαιόδοξοι, καὶ πρέπει ὁ λαὸς, οἱ φωτισμένες τάξεις του, ποὺ τοῦ εἶναι ὁδηγοί, νὰ πνίξουν μέσα τους συμπάθειες καὶ ἀντιπάθειες προσωπικὲς, καὶ τονώνοντας τοὺς ἀληθινοὺς ἀποστόλους τῶν νέων ἰδεῶν, νὰ καθαρίσουν τοὺς δρόμους ἀπὸ τὰς ἀκάνθας καὶ τοὺς τριβόλους.

Ἔτσι μόνον μποροῦμε νὰ ἐλπίζουμε ὅτι θὰ μποῦμε σὲ καλὸ δρόμο καὶ θὰ χτίσουμε στέρεο τὸ παλάτι τῆς Νεοελληνικῆς ἀναγέννησης.

Ἀλλοιώτικα, θὰ ξυπνοῦμε κάθε φορὰ, ὕστερα ἀπὸ πρόσκαιρες μέθες καὶ ἐνθουσιασμοὺς, περισσότερο ξεπεσμένοι καὶ ἀρρωστημένοι ἀπὸ πρίν.

Ο. Χ.

ΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Ι Λαϊκὲς Ἐλευθερίες

1) «Πρέπει να ἐξασφαλίζεται ἀπόλυτη ἡ **Ἐλευθερία τῆς Γνώμης.**

2) «Πρέπει να ἐξασφαλίζεται ἀπόλυτη ἡ ἐλευθερια της πολιτικῆς δράσης.

3) «Πρεπει να ἀντιπροσωπεύουνται κατ' ἀναλογία ἡ πλειονοψηφία καὶ ὅλες οἱ μειονοψηφίες του λαοῦ σ' ὅλα τὰ συμβούλια (Κοινοτητες, Νομαρχίες κ.τ.λ.) καὶ πρὸ παντων μέσα στη Βουλή.

4) «Πρέπει ὁ λαος να διαχειρίζεται ἐλεύθερα σὲ καθε τοπο ὁ ἴδιος ἢ μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους του, ὅλα τὰ ζητήματα **ποὺ ἔχουν τοπικη σπουδαιότητα καὶ σημασία».**

ΙΙ Γενικὲς ἰδέες

1) Το Κρατος εἶναι τὸ σπουδαιότατο κοινωνικὸ ὄργανο γιὰ την εὐτυχια καὶ την πρόοδο τῆς Κοινωνίας.

2) Στην εσωτερικη πολιτικὴ του τὸ Κρατος πρέπει να ἔχει δυὸ βάσεις. Πρώτη τὸ συμφερον καὶ την προοδο τῆς κοινωνιας καὶ δεύτερη τὸν ἀπόλυτο σεβασμὸ πρὸς την ἀνώτατη **ἠθικὴ ἀξία** δηλαδη πρὸς τὸν ἄνθρωπο.

3) Στην εξωτερικη του πολιτικὴ τὸ Κρατος πρέπει νὰ ἔχει πάλι δύο βάσεις. Πρώτη τὴν **Ἐθνικὴ ἐλευθερία** καὶ δεύτερη την ἀμοιβαία συνεννόηση καὶ συνεργασια μὲ **ὅλα τὰ Κράτη** καὶ προπάντων μὲ τὰ **γειτονικὰ** γιὰ τὸ καλὸ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

4) Πηγὴ ὅλων τῶν ἐξουσιῶν τοῦ Κράτους εἶναι ὁ «Λαός». Αὐτὴ τὴν ἀρχὴ την ἔχει καὶ τὸ Συνταγμα τῆς Ἑλλάδας ἀλλὰ ἀπόμεινε γραμμένη μονάχα στὸ χαρτί· γιατι καταπατηθηκε καὶ κουρελιαστηκε ἀπὸ τὰ πρυσωπικα κόμματα.

5) Ἡ Ἐλευθερη θέληση τοῦ λαοῦ πρεπει νὰ ὁριζει τοὺς πολιτικούς παράγοντες καὶ τον ἀνώτατο πολιτειακὸ λειτουργο (Πρόεδρο Δημοκρατίας) γιὰ ὡρισμένη περιοδο, ὅσο τὸ δυνατὸ συντομωτερη.

6) Πρέπει νὰ ἐξασφαλίζεται πάντοτε μὲ νόμιμα μέσα οσον το δυνατὸ ἀνόθευτη καὶ ἀγνη, ἡ ἐκδήλωση τῆς λαϊκῆς θέληοης.

7) Κάθε πολίτης πρέπει νὰ ἔχει βαθεια συναισθηση ὅτι και αὐτὸς εὐθυνεται γιο τις τυχες τοῦ Κρατους του καὶ ὅτι μια μεγάλη ὑποχρέαση ἔχει παντοῦ καὶ παντοτε να ἐργαζεται δραστήρια γιὰ την ἐπικρατηση τῆς Ἰδέας του.

ΙΙΙ Τὸ Κράτος πρὸς τοὺς πολίτες

1) Τὸ Κράτος πρέπει νὰ εἶναι πατέρας γιὰ ὅλους τοὺς πολίτες χωρὶς ἐξαίρεση.

2) Νὰ μὴ γίνιται καμιὰ διάκριση γιὰ κανενα λόγο, (φῦλο, θρησκεία, ἐθνικότητα, πολιτικὰ φρονήματα, κοινωνικὴ τάξη καὶ περιουσιακὴ κατάσταση) μὰ νὰ ἐφαρμόζονται οἱ Νόμοι σ' ὅλους τοὺς πολίτες μὲ Ἰσότητα καὶ Ἀμεροληψία.

3) Να χυπηθοῦν κατακέφαλα τὸ **Ρουσφέτι** καὶ οἱ **ἀτομικὲς εὐνοιες** ποὺ γίνουνται γιὰ ὡρισμένους πολίτες.

4) Νὰ Δημιουργηθοῦν γιὰ ὅλους τοὺς πολίτες ἐξ' ἴσου εὐνοϊκοὶ ὅροι ποὺ νὰ μποροῦν ὅλοι νὰ ἀναπτύξουν την προσωπικότητά τους.

5) Τὰ Πνευματικὰ ἀγαθὰ πρέπει νὰ γίνουντει χτῆμα ὅλου τοῦ λαοῦ.

6) Τὸ φορολογικὸ σύστημα πρέπει νὰ χρησιμεύει ὄχι μονοχα γιὰ νὰ τραβᾶ λεφτὰ τὸ Κράτος μὰ καὶ γιὰ νὰ γίνεται πιὸ δικηο τὸ μοιρασμα τοῦ πλούτου.

ΙV ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1) Τὸ Κρατος πρέπει νὰ κυνηγᾷ συστηματικα τὴν πνευματικὴ καὶ ὑλικὴ ἀναπτυξη ὅλων τῶν ἐργαζομένων τάξεων, γιατὶ αὐτὸ ἐπιβαλουν τὸ κοινωνικὸ συμφέρο καὶ ὁ ἠθικὸς νόμος.

2) Πρέπει νὰ λείψει κάθε ἐκμετάλεψη ἑνὸς μέρους τῆς κοινωνίας ποὺ ἐργάζεται ἀπο ἕνα ἄλλο μέρος της ὁποιοδήποτε.

3) Το Κράτος γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει στοὺς ἐργατες καλλίτερους ὑλικοὺς καὶ ἠθικοὺς ὅρους ζωῆς πρέπει νὰ ἐπεμβαίνει στὸν ἀγῶνα Κεφάλαιου καὶ Ἐργασίας.

4) Πρέπει ὅλες οἱ κοινωνικὲς δυνάμεις νὰ βρισκονται σὲ ἁρμονικὲς σχέσεις γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ αὐξάνει ἡ παραγωγὴ καὶ να προοδεύει ὁ λαός.

Οἱ παραπάνω τέσσαρες γενικὲς ἀρχὲς εἶναι οἱ στῦλοι τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος γιὰ την Ἐργατικὴ του Πολιτική. Ἔχει ὅμως καὶ ἄλλες σπουδαιότερες καὶ μεγαλειτερες ἀναγκες ἡ ἐργατικὴ αὐτὴ πολιτικὴ καὶ τις βάζουμε παρακάτου.

1) Τα κέρδη ποὺ βγαινουν ἀπὸ τὶς διάφορες βιομηχανικὲς, ἐμπορικὲς καὶ ἄλλες επιχειρήσεις νὰ μοιράζουνται πιὸ δικια· δηλαδὴ οἱ **ἐργάτες νὰ παίρνουν ἀνάλογο κέρδος ἀπὸ τὶς ἐπιχειρήσεις.**

2) Γιὰ νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ ζωὴ τῶν ἐργατῶν ἡ ἐγκατάσταση τῶν ἐργοστασιων καὶ μεταλλείων νὰ γίνεται σύμφωνα μὲ ὅλους τοὺς τεχνικοὺς καὶ μηχανικοὺς ὅρους.

3) Ἂν ὁ ἐργάτης πάθη ὁποιοδήποτε δυστύχημα ἀπὸτὴν κακὴἐγκατάσταση τοῦ ἐργοστασίου, γιὰ ἀπὸ ἄλλους λόγους κατὰ τὴν ὥρα τῆς ὑπηρεσίας του, νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ συντήρηση αὐτουνοῦ καὶ τῆς οἰκογένισας του.

4) Νὰ γίνουνε Ταμεῖα Συντάξεων ἀπὸ τὴν ἀμοιβαία ἐπιβάρυνση Κεφάλαιου καὶ Ἐργασίας καὶ ἀπ' αὐτὰ νὰ πληρώνουνται συντάξεις στοὺς ἐργάτες ποὺ γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο δὲ μποροῦν νὰ ἐργαστοῦν.

5) Τὸ Κράτος νὰ δίνει στοὺς ἐργάτες **δωρεὰν γιατροὺς καὶ γιατρικά.**

6) Νὰ γίνουνε ἐπαγγελματικὰ σκολειὰ γιὰ νὰ μαθαίνουν τὰ παιδιὰ τῶν ἐργατῶν μιὰ τέχνη γιὰ νὰ βγάζουν τὸ ψωμί τους.

7) Νὰ γίνουνε μιχτὰ συμβούλια ἀπὸ Ἐργάτες καὶ Κεφαλαιούχους γιὰ νὰ κανονίζουν τὶς διαφορὲς Ἐργασίας καὶ Κεφάλαιου. Ὅ,τι ἀποφάσεις βγάζουν τὰ συμβούλια νὰ εἶναι σεβαστὲς καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ μέρη. Τὸ κράτος θὰ ἔχει τὴν ἐποπτεία στὰ συμβούλια ἀφτά.

8) Νὰ γίνουνε τεχνικὰ συμβούλια στὰ ἐργοστάσια γιὰ νὰ προστατεύουν τὰ ἐργατικὰ συμφέροντα καὶ τὴν παραγωγή.

9) Νὰ γίνουνε καὶ νὰ ὑποστηριχτοῦνε **συνεργατικοὶ συνεταιρισμοί,** πρατήραι.

10) Νὰ χτιστοῦνε Ἐργατικοὶ συνοικισμοὶ ἀπὸ τὸ κράτος γιὰ ἀπὸ ἑταιρίες καὶ νὰ πουληθοῦν τὰ σπιτια στοὺς ἐργάτες μὲ πληρωμὴ σὲ δόσεις χρεωλυτικές.

Νὰ ὑποστηρίξουν οἱ ἐργάτες ὅλοι μαζὶ ἕνα γενικώτερο δημοκρατικὸ πρόγραμμα ποὺ ἐξασφαλίζει τὴ πραγματικὴ κυριαρχία καὶ τὰ ἀληθινὰ συμφέροντα τοῦ λαου μαζὶ μὲ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἐργατικοῦ προγράμματος.

— Αὐτὲς εἶναι οἱ ἀνάγκες οἱ ἐπιταχτικὲς γιὰ τὸ ἐργατικὸ ζήτημα ποὺ εἶναι μέσα στὶς ἀρχὲς τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος.

V Δημόσιοι ὑπάλληλοι

1) Στὶς δημόσιες θέσεις σ' ὅλες χωρὶς ἐξαίρεση νὰ διορίζονται μὲ κάθε τρόπο οἱ **ἔντιμοι καὶ ἱκανοί.**

2) Νὰ ἐξασφαλιστεῖ τελείως ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ θέση τῶν ὑπαλλήλων καθὼς ἡ μονιμότητά των.

3) Οἱ Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἔχουν καθῆκον νὰ ἐξυπηρετοῦνε τὰ νόμιμα συμφέροντα ὅλων τῶν πολιτῶν, χωρὶς καμιὰ διάκριση καὶ προτίμηση.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ:
Ἀγροτικὸ Πρόγραμμα, Ἐκπαίδευση, Δικαιοσύνη, Στρατὸς Γερουσία.

ΑΡΧΗΓΕ ΠΛΑΣΤΗΡΑ! ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΤΗΣ ΛΕ-

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 355 **ΑΘΗΝΑ 12 ὥρα 2 πρωϊνὴ**

— Σύμφωνα μὲ τὴν διαταγὴ τῆς Ἐπαναστάσεως ὑπ' ἀρ. 30992 ἐπιβάλλεται γιὰ παραδειγματισμὸ ἡ παντοτινὴ παύση τῶν παρακάτου ἐφημερίδων, ποὺ ἂν καὶ ξέρανε τὸ κακὸ ποὺ κάνανε στὸ Κράτος μόλα ταῦτα δούλευαν ὡς τὴν τελευταία στιγμὴ γιὰ νὰ τὸ διαλύσουν, νὰ τὸ προδώσουν καὶ νὰ φέρουνε τὴν αἱματοχυσία καὶ τὸ σπαραγμὸ ἀνάμεσα στοὺς Ἕλληνας. Οἱ φημερίδες ποὺ παύουνται εἶναι. Τῆς Ἀθήνας : «Νέα Ἡμέρα», «Πολιτεία», «Καθημερινὴ», «Χρόνος», «Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», «Πρωϊνὴ», «Πρατεύουσα», «Χρονικὰ», «Ἑσπερινὴ», «Ἀθηναϊκή». Τοῦ Πειραιᾶ : «Θάρρος», «Χρονογράφος», «Πειραϊκή». Τῆς Πάτρας : «Φῶς», «Ἀπογευματινὴ», «Τηλέγραφος». Τοῦ Πύργου : «Πατρὶς», «Ἡμερήσια Νέα». Τῆς Ἀμαλιάδος : «Ἀμαλιάς». Τῶν Καλαμῶν : «Σημαία». Τῆς Ζάκυνθος : «Νέος Ὁρίζων». Τοῦ Ἀργοστολιοῦ : «Ἐλιά». Τῆς Λευκάδος : «Ἠχώ». Τῶν Τρικάλλων : «Ἀναγέννησις». Τοῦ Βόλου «Πρόοδος». Τῆς Σαλονίκης : «Ταχυδρόμος», «Ἐθνικὴ Ἰδέα». ***Τῆς Μυτιλήνης*** : «***Φῶς***». Τῆς Χίος : «Ἐλευθερία», «Παγχιακή». Τῆς Σάμος : «Σάμος». Τῆς Σύρας : «Κυκλαδική». Τῆς Χαλκίδας : «Ἐλευθερόφρων». Τῶν Ἰωαννίνων : «Ἤπειρος». Τοῦ Ἡρακλείου : «Ἴδη». Τοῦ Ρέθυμνου : «Βῆμα».

Ἀπαγορεύεται νὰ ξαναεκδόσουν οἱ ἴδιοι διευθυντὲς ἄλλες ἐφημερίδες μὲ ἄλλους τίτλους. Ἀπαγορεύεται νὰ ξανοβγοῦν ἐν γένει ἐφημερίδες μὲ τίτλους τοὺς ἰδίους ἢ παρομοίους. Ἀλλοιώτικα τὰ φύλλα τους θὰ κατάσχωνται κ' ἡ τιμωρία τῶν ἐκδοτῶν θἄναι φυλάκιση καὶ χρηματικὴ ποινὴ ἴσαμε 50.000.

— Ὁ Πλαστήρας συνεργάστηκε μὲ τὸν Πάγκαλο, τὸν Τσερούλη, τὸ Μανέτα κ' ἕναν ἀντιπρόσωπο τοῦ Κονδύλη. Μετὰ τὴ σύσκεψη ὁ Πλαστήρας συνεργάσιηκε μὲ τὸ Γονατᾶ. Ὁ τελευταῖος δήλωσε κατόπι πὼς τίποτα καινούριο δὲν προστέθηκε ποὺ νὰ μεταβάλη τὴν κατάσταση.

— Συσκέφτηκαν σήμερα οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ πολιτικοῦ Συνασπισμοῦ, οἱ Ζαϊμικοὶ μὲ τὸν Γ. Ράλλη, κἄκαναν μίαν ἀνακοίνωση ποὺ λέει πὼς εἶνε σύμφωνοι ἀναμεταξύ τους γιὰ τὸ πολιτειακὸ ζήτημα.

— Οἱ Δημοκρατικοὶ ὑποχωρήσανε εἰς τὸ ἑξῆς σημεῖο: **Δέχουνται νὰ γενεῖ τὸ δημοψήφισμα ὕστερ' ἀπ' τὶς ἐκλογὲς μὲ τὸν ὅρο ὁ Βασιλιᾶς νὰ φύγει ἀμέσως ἀπ' τὴ χώρα, ἀφοῦ πρῶτα βρεθεῖ ὁ τόπος ποὺ θὰ πάει καὶ τὸ μέσον μὲ τὸ ὁποῖο θὰ φύγει.**

— **Ἡ Ἐπανάσταση** ΜΑΛΛΟΝ **ἀποκρούει αὐτὴ τὴ λύση.**

— Ὕστερα ἀπὸ ὑποδείξεις τῶν Δημοκρατικῶν μιὰ ἐπιφανὴς προσωπικότητα θὰ ἀναλάβει νὰ παρακαλέσει τὸ Βασιλιᾶ νὰ φύγει μοναχός του ἀπ' τὴν Ἑλλάδα.

— Τηλεγραφοῦν ἀπ' τὴ Λόντρα πὼς ὁ Μπαλντουΐν δήλωσε ὅτι ὑποβάλλει στὸ Κοινοβούλιο τὴ Συνθήκη τῆς Λωζάνης. Ἔχει τὴν ἐλπίδα πὼς μὲ τὸ καλὸ θὰ λυθεῖ τὸ πολιτειακὸ ζήτημα τῆς Ἑλλάδος, καὶ πὼς γενικὰ τὰ Βαλκάνια θὰ συχάσουν γιὰ νὰ ἐπιδοθοῦν στὴν ἐσωτερική τους ἀναδιοργάνωση, δίχως νἀνακατεύουνται ἀναμεταξύ τους στὰ οἰκογενειακά τους. Ἡ γαλήνη τῶν Ἐθνῶν, δήλωσε ὁ Μπαλντουΐν, δὲν ἐξασφαλίζεται μὲ βίαιες ἀνατροπὲς, οὔτε μὲ ὀχλοκρατικὰ κινήματα.

— Στὸ Μόνοχο τὴ νύχτα τῆς Πέμτης ὁ ἀρχηγὸς τῶν Μοναρχικῶν Χίντλερ κατέλαβε τὸ Δημαρχεῖο τῆς πόλεως, καὶ δήλωσε στὰ πλήθη πὼς τὴν πρωθυπουργία ἀνάλαβε ὁ στρατηγὸς Λούντεντορφ. Ὁ δικτάτορας Φὸν-Κὰρ προσποιήθηκε πῶς προσεχώρησε στοὺς Μοναρχικούς, ἀλλὰ συγχρόνως τηλεγράφησε στὸ Βερολῖνο, καὶ σὲ λίγο τὰ Δημοκρατικὰ στρατεύματα περικύκλωσαν τὸ Μόναχο καὶ πιάσανε τὸ Χίντλερ καὶ τὸν Λούντεντορφ. Ἔτσι τὸ κίνημα ἔπεσε.

— Ἡ Ἐπανάσταση καταρτίζει διάταγμα ποὺ ξανασυστήνει τὰ Ἐργατικὰ Σωματεῖα, καὶ τοὺς ἐπιστρέφει τὰ λεφτὰ καὶ τὰ Ἀρχεῖα ποὺ τοὶς εἶχε κατασχέσει στὴ μεγάλη ἀπεργία.

— Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν καπνοπαραγωγῶν γύρεψε ἀπ' τὴ Κυβέρνηση νὰ καταργηθεῖ ὁ ἐξαγωγικὸς δασμὸς τῶν καπνῶν, ποὺ περνανε δύσκολη κρίση. Ὁ Κοφινᾶς ἀπάντησε πὼς ἕνα τέτοιο πράμα θἄφερνε σοβαρὴ ζημιὰ στὸν προϋπολογισμό· ὡς τόσο παρέπεμψε τὸ ζήτημα στὸ Ὑπουργεῖο τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας.

— Οἱ Ὀβραῖοι στὴ Σαλονίκη διαμαρτυρηθήκανε γιὰ τὸ χωρισμό τους στὸ ζήτημα τῶν ἐκλογῶν, καὶ δήλωσαν πὼς ἂν δὲν καταργηθεῖ τὸ μέτρο αὐτὸ θἀποτραβηχτοῦνε ὁλότελα ἀπ' τὶς ἐκλογές.

— Ὁ Παπαναστασίου δήλωσε πὼς θὰ ἐξακολουθήσει τὸν ἀγῶνα, γιατὶ ἀπ' τὶς ἐπαρχίες ἔρχονται ὁλοένα τηλεγραφήματα ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας.

— Ὁ κ. Βουρλούμης γύρισε πίσου ἀπ' τὸ Παρίσι : Δήλωσε πὼς εἶδε τὸ Βενιζέλο ὁ ὁποῖος ὅσο βαστοῦσε τὸ κίνημα τῶν Στασιαστῶν ἀγωνιοῦσε **γιὰ τὴν ὕπαρξη τῆς Ἑλλάδας.**

— Ὅσο γιὰ τὸ πολιτειακὸ ζήτημα ὁ κ. Βουρλούμης δήλωσε πὼς ὅταν εἶδε τὸ Βενιζέλο, πρὶν ἀπὸ ἐφτὰ μέρες, δὲν ἤξερε ἀκόμα οὔτε πὼς **ὁ Βασιλιᾶς ἤτανε ἔνοχος σαυτό, οὔτε πὼς οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου ζητοῦν δημοψήφισμα, οὔτε πὼς ὁ Λαός, ὁ Στόλος κι' Στρατὸς γυρεύουν Δημοκρατία.**

Ἀριθ. 3872 **ΑΘΗΝΑ 12 Νοεμβρίου ὥρα 3 πρωϊνὴ**

— Στὶς δέκα ἔφτασαν στὸ Παρίσι ὁ Ὀθωναῖος κι' ὁ Ἀλεξαντρῆς. Ὁ Ὀθωναῖος συνεργάστηκε μὲ τὸ Βενιζέλο πολλὲς ὧρες. Τἀπόγεμα ὁ Βενιζέλος δέχτηκε τὸν Ἀλεξανδρῆ. Τίποτα δὲν ἀνακοινώθηκε. Μοναχὰ ὁ Ὀθωναῖος ἀνακοίνωσε πὼς ἀκόμα δὲν κατέληξαν σὲ ἀποτέλεσμα.

— Πληροφορίες ἀπ' τὸ Παρίσι λένε πὼς ὁ Βενιζέλος μένει στὴν ἀπόφαση πὼς **ἡ Δημοκρατία πρέπει νὰ ἐγκαθιδρυθεῖ στὴν Ἑλλάδα ἐφόσον εἶναι ἐπιθυμία μεγάλης μερίδας τοῦ λαοῦ, σὲ τρόπο ποὺ νὰ μὴν ἐπιτρέπεται σὲ κανέναν στὸ μέλλον νὰ τὴν ἀμφισβητήσει.**

— Ὁ Βενιζέλος θὰ πλησιάσει διοφορες ξένες προσωπικότητες γιὰ νὰ μάθει ποιὲς θἄναι οἱ ἄποψες τῶν Μεγ. Δυνάμεων, κ' οἱ διαθέσεις τους ἀντίκρυ στὴν πολιτειακὴ μεταβολή. Ὁ Ὀθωναῖος θὰ μεταβιβάσει τὶς γνῶμες τοῦ Βενιζέλου ὕστερ' ἀπ' τὴ δεύτερη συνάντηση ποὺ θἄχει μαζύ του.

— Ἕνα καινούριο διπλωματικὸ ἐπεισόδιο ἀνησυχεῖ τὶς Γαλλοτουρκικὲς σχέσεις. Τὶς προάλλες ἔπιασε στὴ σκάλα τῆς Μερσίνας ἕνα Γαλλικὸ πολεμικό, κ' οἱ Τοῦρκοι γυρέψανε νὰ φύγει ἀμέσως.

Ἀριθ 2901. **ΑΘΗΝΑ 12 ὥρα 4 πρωϊνὴ**

— Στὴ Δράμα καταδικάσιηκαν **σὲ θάνατο** οἱ στασιαστὲς ταγματάρχης Στυλιανόπουλος, οἱ λοχαγοὶ Παπαγεωργίου καὶ Δημακίδης, **σὲ ἰσόβια δεσμὰ**, ὁ λοχαγὸς Μπαρούτσος, ὁ ὑπολοχαγὸς Μανιώτης κι' ἀνθ)γὸς Θεοδώρου **σὲ δεκαπενταετῆ δεσμὰ**, ὁ λοχαγὸς Ὀλύμπιος, **σὲ εἰρκτὴ δεκαετῆ**, ὁ ὑπολοχαγὸς Στάμου ὁ ἀνθ)γὸς Οἰκονομίδης καὶ οἱ ἄλλοι κηρυχτήκανε ἀθῶοι.

— Ἀπὸ τὸ Στρατοδικεῖο τῆς Δράμας καταδικαστήκατε σὲ θάνατο τρεῖς ἀνώτεροι ἀξιωματικοί.

— Ὁ Μεταξᾶς βρίσκεται στὴ Ρώμη. Κλαίει κι' ὀδύρεται, λέγοντας πὼς τὸ κίνημά του ἀπέτυχε ἐπειδὴ προδόθηκε ἐγκαίρως.

— Ὁ Μεταξᾶς ἔγεινε δεκτὸς ἀπ' τὸν σιὸρ Μουσουλίνι, ἀπ'τὸν ὁποῖο ἐπιθυμεῖ πολὺ νὰ μελετήσει τὶς ἀρχὲς τοῦ φασισμοῦ!...

— Στὸ Βουκουρέστι ἐκόρωσε μιὰ ἀποθήκη πυρομαχικῶν, καὶ κινδυνεύει νὰ γίνει στάχτη ὁλόκληρος ἡ πόλη.

— Ἀπ' τὸ Παρίσι τίποτα νεώτερα, ἐπίσημα. Μόνο ἰδιωτικὲς πληροφορίες ἀναφέρουν πὼς ὁ Βενιζέλος ἀποφεύγει ν' ἀνακατευθῆ στὰ ἐσωτερικὰ πράματα τοῦ τόπου, ἐπειδὴς δὲν πολιτεύεται πειά.

— Στὶς ἐπαρχίες ἔγειναν νέα συλλαλητήρια ποῦ ζητάνε τὴν ἀνακήρυξι τῆς Δημοκρατίας. Οἱ δημοκρατικοὶ ἐπιμένουνε στὴν ἀδιάλλαχτη στάσι τους.

— Ἡ Ἐπανάστοση δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ ἐμποδίσει τὴ Δημοκρατικὴ κίνηση σὲ περίπτωση ποῦ κι' ὁ Βενιζέλος θὰ βρεθεῖ σύμφωνος μὲ τὶς ἄποψες τῶν Δημοκρατικῶν, κι' ὅσο ὁ ἀγώνας τους δὲν βγαίνει ὄξω ἀπ' τὰ ὅρια τοῦ Συντάγματος. Ἀλλοιώτικα ὅμως εἶναι ἀποφασισμένη «νὰ ἐπιβάλῃ τὸν νόμο τοῦ Κράτους».

— Πολλοὶ ἀξιωματικοὶ θὰ ἐξακολουθήσουνε τὸν ἀγῶνα κι' ἂν ἀκόμα ὁ Βενιζέλος κηρυχθεῖ ἐνάντια στὴν ἄμεσο κήρυξη τῆς Δημοκρατίας.

— Οἱ ἐπαναστατικοὶ ὅμως ἀξιωματικοὶ ἐδήλωσαν πῶς θὰ συμμορφωθοῦνε μὲ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Βενιζέλου.

— Ἡ δημοκρατικὴ κίνηση ποῦ ἀκολουθοῦν οἱ ἀδιάλλαχτοι, δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ τὸν στρατὸ καὶ μὲ τὸν στόλο.

— Μόλις τελιώσῃ ἡ δίκη τῶν στρατιωτικῶν, θ' ἀρχίσῃ ἡ δίκη τῶν πολιτικῶν. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς θἄναι ὁ Μεταξᾶς κι' οἱ διευθυντὲς τῶν ἐφημερίδων. Ὅσοι ἐφύγανε στὸ ἐξωτερικὸ ἢ κρύφτουνται ἀκόμα θὰ δικασθοῦνε «ἐρήμην».

— Οἱ ὑπασπιστὲς τοῦ Βασιλέως ἀφεθήκανε ἐλεύθεροι, γιατὶ κατὰ τὴν προανάκριση δὲν βρεθήκανε στοιχεῖα ἐνοχῆς.

— Ὑπολογίζεται πῶς ἡ ἀπόφασι τοῦ Στρατοδικείου Ἐλευσίνος θὰ βγῆ τὴ Τρίτη.

Ο ΕΡΧΟΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑΝΤΡΕΟΥ

ΤΙ ΕΙΠΕ ΣΤΟ ΛΑΟ

Ὁ χθεσινὸς «Ἐλ. Λόγος» ἀνήγγελε τυπικὰ τὴν εἴδηση πῶς θὰ ἐρχότανε χτὲς τὸ βράδυ ὁ Παπανδρέου. Στὶς 9 ἡ ὥρα ποὺ φάνηκε τὸ καράβι πλῆθος πολὺ πιστῶν ἤτανε μαζεμένο στὴν προκυμαία. Τὸ βαπόρι ἄραξε. Ἀπὸ διάφορα σημεῖα τοῦ λιμανιοῦ τινάζονται πρὸς τὸν οὐρανὸ πυροτεχνήματα καὶ φουσέτες. Μιὰ ἐξαιρετικὴ κινηση ἐφέδρων παρατηρεῖται πρὸς τὴν ἀποβάθρα μόλις ἡ γκαζολίνα ποὺ τὸν ἔφερνε ἐπλησίασε. Ὀλόγυρα τὰ παλκόνια τῶν κτιρίων γιομάτα ἀπὸ ὡραιόκοσμο. Μιὰ ὀρχήστρα ποὺ παραφύλαγε ἐκεῖ κοντὰ ἀρχίζει τὸν ***ψηλορείτη***. Ἀτελείωτες ζητωκραυγές :

— Ζήτω ὁ Βενιζέλος! Ζήτω ὁ Πλαστήρας! Ὁ Παπαντρέου δὲν πρόκανε νὰ πατήσει κἂν ἕνα βῆμα στὴ γῆς. ***Ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων*** φέρεται στὸ Πανελλήνιο καὶ ὑποχρεώνεται νὰ μιλήσει.

Ἐκεῖ ἀπὸ τὸ ὕψος ἑνὸς τραπεζιοῦ ὁμιλεῖ πρὸς τὸ λαὸ ποὺ στριμώχτηκε ἀσφυχτικὰ στὸ μεγάλο καφενεῖο καὶ γιόμισε τοὺς δρόμους ἀπὸ τὴ μιὰ καὶ τὴν ἄλλη εἴσοδό του.

Ὁ Παπαντρέου εἶπε πάνω κάτω τὰ ἑξῆς :

— Εἶμαι συγκινημένος ἀπ' τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης σας. Ἔχω τὴν ἐντολὴ τῆς Ἐπαναστάσεως νὰ εὐχαριστήσω τὸ λαὸ τῆς Μυτιλήνης γιατὶ σὲ μιὰ κρίσιμη στιγμὴ ποὺ διέτρεξεν ἡ Πατρίδα ἐτέθη ἀποφασιστικὰ καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸ στὶς προσταγὲς τῆς Ἐπαναστάσεως. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀκόμα μιὰ φορὰ ὁ λαὸς ποὺ γνωρίζει νὰ ἐπαναστατεῖ διὰ νὰ σώζει τὴν Ἑλλάδα θὰ ἀποδείξει ὅτι γνωρίζει καὶ νὰ πειθαρχεῖ. Νὰ πειθαρχεῖ στὸ Βενιζέλο καὶ στὸν Πλαστήρα.

— Ζήτω ὁ Βενιζέλος! Ζήτω ὁ Πλαστήρα,!

Σὲ κάθε λέξη σχεδὸν τὸν διακόπτουν τὰ ζήτω τοῦ λαοῦ.

— Εἰδοποιοῦμε ἐ εἶνους ποῦ ἀπὸ προσωπικοὺς λογ)σμοὺς κινημένοι προσπαθοῦν νὰ κλονίσουνε τὴν πίστη τοῦ λαοῦ πρὸς ἐκείνους ποὺ ἔσωσαν δέκα φορὲς τὴν Ἑλλάδα, ὅτι ἠπατήθησαν εἰς τὰς σκέψεις των. Ἡ Λέσβος εἶνε ἀκατάλληλον ἔδαφος γιὰ τέτοιο ἀντιπατριωτικὸ κήρυγμα. Ὁ λαὸς τῆς Μυτιλήνης πρέπει ἀκόμα μιὰ φορὰ νὰ δείξει τὴν ἀφοσίωσή του πρὸς τὸ Βενιζέλο καὶ νὰ δυναμώσει τὴν Ἐπανάσταση ποῦ ἐννοεῖ καὶ πρέπει νὰ κρατήσει τὸ τιμόνι τῆς Ἑλλάδος ἕως τὶς ἐκλογές. Καὶ πρέπει να στείλει ἐντολὴ σὲ κείνους ποῦ προσπαθοῦν νὰ φέρουν τὴ διαίρεση ὅτι ὀφείλουν νὰ συμπράττουν.

Ἡ Δημοκρατία θὰ γίνει· Θὰ γίνει ὄχι ὁπόταν τὸ θελήσουν οἱ ἄνθρωποι τῶν πεζοδρομίων, ἀλλ' ἅμα τὸ πεῖ ὁ Βενιζέλος καὶ ὁ Πλαστήρας.

— Ζήτω ὁ Βενιζέλος! Ζήτω ὁ Πλαστήρας.

Ὁ λαὸς φρενιάζει ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ μόλις ἀκούει τὰ δυὸ ὀνόματα.

— Ἡ Δημοκρατία θὰ γίνει. Ὄχι ἁπλῶς γιὰ νὰ γίνει. Ἀλλὰ γιὰ νὰ ζήσει.»

Ἀπὸ Πανελλήνιο ὁ κ. Παπανδρέου μαζὶ μὲ ὅλο τὸ πλῆθος τραβᾶ πρὸς τὸ σπίτι τοῦ κ. Σιφναίου. Σὲ λίγο ὑποχρεώνεται ἀπ τὸ συγκεντρωμένο στὸ δρόμο λαὸ νὰ βγεῖ. Πηγαίνει στὸ Παράρτημα τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ κεῖ, ἕναν ἕναν, σφίγγει τὰ χέρια τῶν πολιτῶν ποὺ ὥρα πολὺ μπαινόβγαιναν, καλωσόριζαν κ' ἔφευγαν ἱκανοποιημένοι.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΞΙΖΕΙ

Σ.Ε.Σ. Λέσβου.

Ἐπιτροπὴ Μηθύμνης

Ἀριθ, Πρωτ. 104

Ἐν Μυθύμνῃ τ' 9 Νοεμβρίου 1923

Κύριε Διευθυντή,

Σᾶς στέλνουμε σήμερα μιὰ ἀπάντηση ὀφειλομένη στὴ δημοσίευση τοῦ 2 υ φύλλου τοῦ «Ἐφέδρου» καὶ παρακαλοῦμε καμπανίσατε τὰ κάτωθι ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ ἀγαπητοῦ μας ὀργάνου.

Μὲ ἔκπληξή μας εἴδαμε τὸ καινούργιο αὐτοκαλούμετο ὄργανο τῶν Ἐφέδρων «Ἔφεδρος» φύλλ. 2ον νὰ ψέλνει τὸν ἀναβαλλόμενο στοὺς πληρεξουσίους μας ἀφ' ἑνὸς, ποὺ τοὺς ὀνόμασε δεμένα κοτσίφια κ.τ.λ. καὶ ἀπ' τὴν ἄλλη νὰ ἀποκαλεῖ ἁπλοϊκοὺς τοὺς συναδέλφους μερικῶν χωριῶν γιατὶ εἶχανε τὴ καλὴ θέληση καὶ τὴ δύναμη νὰ αυσωματωθοῦν ὅλοι γιὰ νὰ ἀντεπεξέλθουν στὶς ἐνέργειες τῆς Κεντρ. Ἐπιτροπῆς ποὺ θέλησε νὰ κάνει τὰ δικά της, ὡς ποὺ ἀκόμη αὐτοὶ οἱ ἁπλοϊκοὶ συνάδελφοί του; ἔγιναν ὀργανέτα (ὅπως γένηκαν οἱ συνάδελφοι τῆς «Ἐφέδρου» ὀργανέτα τοῦ Πλαστήρα καὶ τῆς φυλοκρατίας) τοῦ Μυριβήλη, καὶ τοῦ Παπαγικόλη.

Γελᾶμε μὲ τὴ καρδιά μας στὶς ἀντιλήψεις αὐτὲς τῶν ἀνωνύμων γράφων τοῦ «Ἐφέδρου» γιατὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν κρίνουν ἀλλοιώτικα τοὺς συναδέλφους τους παρὰ μόνον ἔχοντες ὡς παράδειγμα τὸν ἑαυτό τους. Ἐπειδὴ ὅμως ἡμεῖς ἐδῶ οἱ ἔφεδροι οὔτε ἀπὸ σκοποὺς συμφεροντολογικοὺς, οὔτε ἀπὸ ἐκδόσεις—στὶς παραμονὲς ἐκλογῶν—ἐφημερίδων κινούμεθα παρὰ μόνον ἀπ' τὴ θέλησή μας, θεωροῦμε καθῆκον μας νὰ διαφωτίσουμε τοὺς διαβάζοντας τὸν «Ἔφεδρο» πῶς ὅσα λέγει ***εἶνε ψέμματα***, γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὸ σκοπό του καὶ πῶς ἡ Συνομοσπονδία κάμνοντας τὰ πρωτόκολλα καὶ ὑποδεικνύοντας ὡς ὑποψηφίους της τοὺς **κ.κ.** Γρηγορίου καὶ Λαδᾶν δὲν κινήθηκε ἀπὸ ὑποδείξεις τοῦ Α. ἢ Β. ἀλλ' ἁπλῶς ἀπ' τὴ δική της θέληση γιατὶ ἔνοιωσαν ὅλοι πὼς ἡ Κεντρ. Ἐπιτροπὴ Μυτιλήνης θέλησε μόνο Μυτιληνιοὺς νὰ βγάλει κι' ὅλες οἱ Ἐγκύκλιες κ. τ. λ. ἤτανε γιὰ τὸ τύπο μονάχα.

Δηλώνουμε λοιπὸν ἀκόμα μιὰ φορὰ πὼς ὅλα αὐτὰ τοῦ «Ἐφέδρου» εἶναι ***ἀνήθικες ψευτιὲς*** καὶ τὸν παρακαλοῦμε νὰ μᾶς διαψεύσει ἂν θέλει μἄχει πέντε λεφτῶν ἐκτίμηση.

Ὁ Διευθύνων ΣΕΣ Μηθύμνης
Α. Σωτηριάδης
Ὁ Γραμματεὺς
Α. Σέρεσλης

ΕΝΑ ΑΝΟΙΧΤΟ ΓΡΑΜΜΑ

Κύριε Ἐπιθεωρητὴ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Χριστοδουλόπουλε Κωνσταντῖνε,

Θέλω ἀπὸ τόσο μακρυὰ νἀπαντήσω σὲ μιά σας φράση, ποὺ σεῖς λειτουργὸς ὅπως δήποτε τῆς Παιδείας εἴπατε στὴν ἀδερφή μου ποὖρτε νὰ σᾶς ζητήσει ἕνα διορισμὸ—κάτοχος καὶ ἀφτὴ ὅλων τῶν προσόντων ποὺ γυρέβει ὁ νόμος.

— «Ἂν εἴχατε οἰκονομικὲς ἀνάγκες δὲν ἔπρεπε ἡ ἀδελφή σου νὰ πάγει γιὰ σπουδὲς στὴ Γερμανία.»

Ἀφτὴ εἶνε ἡ πολυθρύλητη καὶ τόσο ἀνθρωπιστικὴ καὶ τόσο νόστιμη ἀπάντησή σας.

Μὲ τὸ μικρό της μπόγι σᾶς ἔδωσε ἕνα καλό μάθημα ποὺ ἴσως ἀδυνατεῖτε νὰ καταλάβετε σεῖς ἐκπαιδευτικὴ, ἀρχή.

— «Οἱ ἰδεολόγοι κι' οἱ δυνατοὶ σπουδάζουν ἔστω κι' ἂν πεινάσουν.»

Κι' ἐγὼ ἔρχουμαι νὰ σᾶς πῶ ἀκόμα κάτι ποὺ γίνεται ἐδῶ : χιλιάδες φοιτητὲς Γερμανοὶ τὸ καλοκαῖρι τους περνᾶνε κάτου στὶς μίνες στὰ μεταλεῖα. Δουλέβουν τρεῖς μῆνες γιὰ νὰ οἰκονομήσουν τὴ λιτὴ τροφὴ τοῦ χειμωνιάτικου ἑξάμηνου στὸ Πανεπιστήμιο. Τὸ χειμῶνα ἔχουν στὰ χέρια τὰ μεγάλα θεωρητικὰ προβλήματα τῆς ζωῆς καὶ τὸ καλοκαῖρι τὸ λαστὸ ποὺ κάνει ρόζους στὸ χέρι. Ἔτσι, κύριε, περνοῦν τὴν κρίσιμη ἐποχὴ τὰ ἄνχη ποὺ δὲ θέλουν ποτὲ νὰ πεθάνουν.

— «Ἐπαναστατικὰ μυαλά!» εἴπατε ἀκόμα, γιὰ νὰ στεριωθῆτε στὴν ἄρνηση γιὰ τὸ διορισμό της.

Κι' ἀκόμα σᾶς λέγω. Ἡ ἐπανάσταση, κύριε εἶναι ζωή. Τὰ στεκούμενα νερὰ γίνουνται βάλτα ποὺ μόνο βατράχια μποροῦν νὰ κοάζουν μέσα. Γίνονται βοῦρκος καὶ γενοῦν τὶς λαμπκὲς καὶ τὶς ἀστένειες. Μόνο ἀφτὰ καὶ ὁ Θεὸς νὰ σᾶς φυλάγει γιὰ ὄφελος τῆς δύστυχης Πολιτείας.

Ἢ ἄλλοτε ποτὲ—κατὰ δυστυχίαν—
ὑφισταμένη σας
Σίτσα Καραϊσκάκη
Μόνοχο Ὀχτώβρη; 1923.

Ἐκλογὴ Προεδρείου

Πρακτικὸν

Ἐν Παπάδῳ σήμερον τὴν 11ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ 1923 καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Γραφείῳ συνελθὸν τὸ κάτωθι νεοεκλεγὲν Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Σ. Ε. Ν. Παπάδου πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ Προεδρείου αὐτοῦ προέβη διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας εἰς τὴν ἀνάδειξιν προεδρείου. Ἀνεκηρύχθη ὡς Πρόεδρος ὁ Χαρ. Ὀρφανός, Γραμματ. Χρῆστος, Χ" Χρῆστος Τομίας ὁ Εὐστρ. Κεφαλίδης, μέλη οἱ Μ. Δεληγεώργης καὶ Χρ. Ταμπακιέρας.

Ἀνατίθεται εἰς τὸν Γραμματέα ἡ διακοίνωσις τῆς ἀποφάσεως ταύτης διὰ τοιχοκολλήσεως ἐν τῷ συνήθει τόπῳ καὶ διὰ δημοσιεύσεως ***εἰς τὸ ὄργανον τῶν ἐφέδρων «Καμπάναν»***.

Ὁ ΣΕΣ Παπάδου

ΣΒΟΥ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΣΟΥ!

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	Δρχ.	100
Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ	Δολλ.	4
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερλ.	1

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρομὲς τἀνάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουν τὴ χρονιάτικη συνδρομή τους, πέρνουν δωρεὰν κάθε λογοτεχνικὴ ἔκδοση ποὺ θὰ κάνει ἡ φημερίδα μέσ τὸ χρόνο.

Γιὰ τὶς ρεκλάμες ἰδιαίτερες συμφωνίες.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Παπάδῳ σήμερον τὴν 4ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι συνελθοῦσαι αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν Σ. Ε. Σ. Παλαιοκήπου καὶ Παπάδου ἀποτελούμεναι ἐκ τῶν συναδέλφων Μιχ. Ἐμμανουὴλ, Στέλιου Χατζηράλλη, Κ. Βουχλῆ καὶ τῶν Χαριλάου Ὀρφανοῦ καὶ Χρήστου Χατζηχρήστου μὲ πληρεξουσιότητα πρὸς αὐξήτησιν ἐπὶ τοῦ ὑποδειχθησομένου συναδέλφουμας πληρεξουσίου, ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς :

Α΄. Ὑποδεικνύομεν ὡς ὑποψήφιον διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ πληρεξουσίου τὸν ἔφεδρον στρατιώτην Βαρελτζίδην Στρατῆν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως συμπεριληφθῇ εἰς τὸν Ἐθνικὸν Ἐπαναστατικὸν Συνδυασμὸν (Παπανδρέου)

Β΄. Υἱοθετοῦμεν τὰς ἀπόφασεις τῶν Σ. Ε. Σ. Πλωμαρίου, Στύψης, Μεσοτόπου, Ἀνεμώτιας, Σκαλοχωρίου, Ἐρεσσοῦ, Φίλιας, Ἀργένου, Χάλικος, Σκαμιᾶς, Βατούσης Σκουτάρου, Πέτρας, Γελοίων ὡς καὶ Ἀσωμάτου, Ἱππείου, Σκούντας, Βασιλικῶν, Δισβορίου, Ἁγ. Παρασκευῆς καὶ λοιπῶν, ἐν μέρει καὶ ἐν ὅλῳ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ ἐπισήμῳ πρακτικῷ.

Γ΄. Κηρυσσόμεθα ἀλληλέγγυοι μαζύ των ὅσον ἀφορᾶ τὴν ὑπόδειξιν τῶν ὑποψηφίων συναδ. Λαδᾶ καὶ Γρηγορίου. τοὺς ὁποίους θὰ ὑποστηρίξωμεν πάσῃ δυνάμει ἐφ' ὅσον θὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὸν Ἐθνικὸν Ἐπαναστατικὸν Συνδυασμὸν Παπανδρέου.

Δ.΄ Ὑποχρεοῦμεν τὸν ὑποδεικνυόμενον Βαρελτζίδην Στρατῆν ὅπως ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς Σ. Ε. Σ. Ἀσωμάτου, Ἱππείου, Σκούντας καὶ λάβῃ γνῶσιν ἁπάντων τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἀπασχολοῦν, ὑποβάλλοντες συγχρόνως τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τοὺς ἀνωτέρω Σ. Ε. Σ. διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ὡς ἐκλεκτοῦ των τοῦ ἡμετέρου τοιούτου.

Ε.΄ Ἀναθέτομεν εἰς Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν συναδέλφων Στέλιου Χατζηράλλη καὶ Χρ. Χατζηχρήστου ἵνα ἀνακοινώσῃ τὰς παρούσας ἀποφάσεις μας εἰς τὴν ὁμάδα Σ.Ε.Σ. Β. Α. Δ. περιφερείας Πλωμαρίου, Σκούντας, Ἀσωμάτου, Ἱππείου.

ΣΤ.΄ Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ δι' ἐπισήμων ἐγγράφων νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Σ. Ε. Σ. καὶ εἰς τὸν κ. Γ. Παπανδρέου.

Τὸ παρὸν πρακτικόν μας νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν ἀγαπητήν μας «Καμπάναν» τὴν ὁποίαν ἀναγνωρίζομεν ὡς τὰ μόνον ἐπίσημον ὄργανόν μας, τὸ ὁποῖον εἰς χεῖρας στιβαρὰς ὡς τῶν ἐφέδρων κρατούμενον θὰ χρησιμεύσῃ ὡς Βούρδουλας διὰ νὰ κτυπᾷ ἀλύπητα κάθε κοινωνικὴν σαπίλαν ὁπουδήποτε καὶ ἂν ἤθελε συναντήσει.

Τὸ παρὸν πρακτικὸν συνταχθὲν ὑπογράφεται δεόντως παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Σ. Ε. Σ.

Παλαιοκήπου	***Παπάδου***
Μ. Γ. Ἐμμανουὴλ	***Χ. Ὀρφανοῦ***
Στέλ. Χ" Ράλλη	***Χ. Χατζηχρήστου***
Κ. Βουχλῆ	

Οἱ χωριανοὶ ρωτάνε . . .

Βορὸς τῇ 8η Νοεμβρίου 1923

Κύριε Διευθυντή

Καταχωρήσετε παρακαλοῦμε στὴν ἀγαπητὴ «Καμπάνα» τὸ κάτωθι εὐχαριστήριο, καὶ γράψετέ μας, ἂν θέλετε, ἀπὸ ποιοὺς Κυρίους ἐκδίδεται ὁ «Ἔφεδρος», γιατὶ ἐδῶ στὰ μακρυνὰ χωριὰ δὲν μποροῦμε νὰ καταλάβωμε ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ἐφεδρικὴ ἑμὰς ποὺ τὸν ἐκδίδει.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Σ. Ε. Σ. Βοροῦ
Βαλάκος

Εὐχαριστήριο

Ὁ Σύνδεσμος Ἐθνικῆς Σωτηρίας Βοροῦ δὲν βρίσκει λόγια κατάλληλα γιὰ νὰ ἐκφράσει τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν κ. Εὐστράτιον Γ. Ἀθανασέλλην ὅστις προσέφερε ὑπὲρ τοῦ Συνδέσμου μας μὲ τὴν πρόθυμη καὶ χρυσῆ καρδιά του δραχμὰς 50.

Βορὸς τῇ 8η Νοεμβρίου 1923

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Σ. Ε. Σ. Βοροῦ
Ἰωάννης Π. Βαλάκος

Ἀφιερώνεται στὸν κ. Παρίτση καὶ στοὺς Ἀγνώσους τοῦ «Ἐφέδρου».

(Τηλεγράφημα)

Ἐφ. «Καμπάναν» Ἀρ. 200. Πλωμάρι 11 ὥρα 4 πρωΐνὴ

Ἔφεδροι Συνδέσμων Ἐθνικῆς Σωτηρίας Ἐπαρχίας Πλωμαρίου, ἐν σημερινῇ γενικῇ συνελεύσει, ἀποφασίζουσι : πρῶτον ἐγγράφουσι ἔφεδρον Γεώργιον Παπανδρέου ἐπίτιμον μέλος Συνδέσμου. Δεύτερον ὑποδεικνύουσι αὐτὸν ὑποψήφιον πληρεξούσιον διὰ προσεχῆ συντακτικὴν συνέλευσιν.

Ἐντολῇ Γενικῆς Συνελεύσεως

Χαλδέζος, Γουλίδης, Βαλάκος, Σαμαρᾶς, Κυριαζῆς, Λυγιρὸς, Πούλιας, Χατζητζάνος, Παπγῆς.

(Τηλεγράφημα)

Διοικητικὸν Συμβούλιον Σ. Ε. Σωτηρίας
Πλωμάριον

Μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἔλαβον γνῶσιν ἀποφάσεως Σ. Ε. Σ. περιφερείας Πλωμαρίου. Ἀποδεχόμενος τιμητικὴν ἐγγραφὴν καὶ πρότασιν παρακαλῶ δεχθῆτε καὶ διαβιβάσατε πρὸς συναδέλφους σας ἀπείρους εὐχαριστίας μου καὶ διαβεβαίωσιν ὅτι θέλω καταβάλει πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἀνταποκριθῶ προσδοκίας ὑμῶν δι' ἐξυπηρέτησιν γενικῶν συμφερόντων περιφερείας ὡς καὶ εἰδικῶν τοιούτων ἐφεδρικῆς τάξεως.

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΔΗΛΩΣΗ

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συνδέσμου Ἐθνικῆς Σωτηρίας τοῦ Πλωμαριοῦ, εἶναι ἀναγκασμένο νὰ διαφωνήσῃ μὲ τὰ δημοσιεύματα τῶν διαφόρων ἐφημερίδων, πὼς τάχα ἡ «Καμπάνα» δὲν ἐκπροσωπεῖ τὴ γνώμη τῶν ἐφέδρων καὶ δηλώνει πὼς ἡ «Καμπάνα» ἔως σήμερα στάθηκε στὸ ὕψος ποὺ ἔπρεπε, μοναδικὸ καὶ πιστὸ ὄργανο τοῦ ἐφεδρικοῦ ἀγῶνα.

Πλωμάρι στὶς 30 τοῦ Ὀκτώβρη 1923.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο Σ. Ε. Σ. Πλωμαρίου
Ὁ Πρόεδρος : ***Πάνος Χαλδέζος***
Τὰ μέλη : ***Δημ. Γουλίδης, Εὐστρ. Βαλάκος, Γεώρ. Δυγηρὸς, Γαβριὴλ Κυριατζῆς Π. Σαμαρᾶς***

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Στὸ φύλλο τὸ χθεσινὸ τοῦ «Ἔφεδρου» καθὼς καὶ στὴ «Σάλπιγγα» διαβάσαμε πὼς γεννάτσι ἡ ἀπορία εἰς τοὺς συναδελφους τῶν ΣΕΣ Σκοπέλου, Μεσαγροῦ, μὲ ποιὸν συνεννοήθηκαν οἱ ΣΕΣ Ἀσωμάτου, Ἱππείου καὶ Σκούντας καὶ ὑπέδειξαν ὑποψήφιό τους τὸν Στρατῆ Βαρελτζίδη.

Μὰ μᾶς φαίνεται πὼς στὴ συνεδρίαση τῆς Κυριακῆς 4 Νοέμβρη ποὺ ἀναφέρθηκε τὸ ζήτημα αὐτό, ξηγήσαμε καλὰ καὶ ἐγὼ καὶ ὁ συνάδελφος τοῦ Παλαιοκήπου πὼς ἐμεῖς δώσαμε τὴ νύξη αὐτὴ στοὺς Ἀσωματιανοὺς; πὼς ἔχουμε νὰ προτείνουμε τὸ Βαρελτζίδη για ὑποψήφιό μας, καὶ κεῖνοι γιατὶ τὸν νόμιζαν ἄξιό τους ἀντιπρόσωπο, συνεφώνησαν μαζύ μας.

Ἐνόμισα πὼς τὸ ζητημα αὐτό, εἶχε λήξει καὶ πὼς ἀπὸ ἀβροφροσύνη ἔπρεπε νὰ μὴ γίνει κανένας λόγος.

Ὁ Πρόεδρος ΣΕΣ Παπάδου
Χ. Ὀρφανὸς

"Οταν... χτυπᾶ τὴν καμπάνα
Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Ὁ «Ἔφεδρος θέλησε νὰ χτυπήσει τὴ «Καμπάνα», χωρὶς νὰ σκεφθῇ πὼς ἔτσι θἀκουσθῇ κι' ἀπ' αὐτοὺς ποὺ δὲν τὴν εἶχαν ἀκούσει ἀκόμα. Καὶ ἔτσι θἄχωμεν μιὰ Καμπάνα ν' ἀντηχεῖ παντοῦ μὲ τὴν δυνατὴ καὶ ζωντανὴ φωνή της, καὶ κάτω ἕνα Ἔφεδρο νὰ τραβᾶ τὸ σχοινί της.

Εἶναι βλέπετε, φυσικὸς νόμος ὅσο χτυπᾶς τὴν καμπάνα, νὰ βουΐζει καὶ νἀκούγεται.

Μυτιλήνη 8—11—23

Δ. Ρ.

ΤΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

«Σαπφὼ»

Ἀπόψε πρὸ καὶ μετὰ τὸ Δεῖπνο θὰ παιχτεῖ ἡ ***Ἀρχόντισα*** 4η Ἐποχὴ γιὰ τελευταία φορὰ συνοδεία Μουσικῆς ***Καρακάση***. Τὴν Τετάρτη ἀρχίζει ἡ ***Χαλιμᾶ 1000 καὶ Μιὰ Νύχτες*** μὲ τὴν ***Κοβάγκω***. Ἕνα ἀφαντάστου μεγαλείου ἔργον εἰς 2 Ἐποχος. Τὴν Πέμπτη ἡ Βα καὶ τελευταία Ἐποχὴ πρὸ καὶ μετὰ το Δεῖπνο.

Τὴν Παρασκευὴ ἔναρξις τοῦ ***Θιάσου Φὺρστ Παλαιολόγου*** μὲ τὸ νέον Γαλλικον ἔργον ***«Ἐκδίκησις Νεκροῦ»*** διὰ πρώτην φορὰν ἐν Μυτιλήνη.

Ἑκάστην Δευτέραν ***«Γκρὰν Γκινιὸλ»*** τὰ νέα τρομακτικὰ ἔργα τῶν ***«Παρισίων»*** παιχθέντα καθ' ὅλην τὴν θερινὴν περίοδον ἐν Ἀθήνας· ἡ ἄφιξις τοῦ θιάσου ἀποτελεῖ τιμὴν διὰ τὴν Μυτιλήνην μας.

«Ἄλκαιος»

Τὴν Τετάρτη στὶς 9 1)2 ἀκριβῶς ***Οἰκογενειακὴ Συγκέντρωση***. Μὲ τὴν προβολὴ τοῦ νέου καλλιτεχνικοῦ ἀριστουργήματος «Η ΛΕΥΚΗ ΑΜΑΡΤΩΛΗ» μὲ τέχνη πλοκὴ καὶ πλούσιο σκηνικὸ διάκοσμο καὶ μὲ πρωταγωνίστρια τὸν ἀστέρα τοῦ Κινηματογράφου ***Μὶς Φλέρ***.

Μουσικὴ συνοδεία ἀδελφῶν ***Παπάζογλου*** καὶ πιάνο, μὲ νέα τεμάχια καὶ νέους χορούς.

— ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ —

ΑΔΔΑΞΕ Ο ΝΑΝΩΛΙΟΣ ΚΤΛ.

Πάντα, σὲ ὁποιαν ἐποχὴ κιἂν πᾶτε, ἀποδείχτηκε γιὰ καλὰ πὼς ἕνα πράμα ***Ε-πάνω ἀπ' ὅλα*** τὴν ἔφαγε καὶ τὴν χαντάκωσε τὴν Ἑλλάδα. Ὁ προσωποκομματισμός. Τὰ προσωπικὰ τὰ κόμματα. Ὁ Κωνσταντινισμὸς τί ἤτανε παρὰ ἀχρεῖος προσωπολατρισμός; Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἀπτὸν καιρὸ ποὺ ἔγινε καὶ εἰπώθηκε Βενιζελικό, δὲν ἔκανε μὲν κακὸ στὴν Ἑλλάδα, γιατὶ δὲν ἤτανε μέσα στὴν ψυχή του τὸ κακό, ἀλλὰ ἔπαθε παράλυση πολιτικὴ καὶ τοὔφυγε τότες ἡ ἐξουσία ἀπτὰ χέρια του γιὰ νὰ πέσει στὰ νύχια τοῦ Κωνσταντινισμοῦ.

Ἕως τώρα ἀποβλέπαμε στὸ Δημοκρατικὸ κόμμα σὰν κάτι καθαρὰ ἰδεολογικό, ἕνα κόμμα Ἀρχῶν ὅπως λένε καὶ ὄχι προσώπων. Ἀποβλέπαμε σ' αὐτὸ μὲ ἀγάπη καὶ μὲ ἐλπίδα πὼς μέσα ἐκεῖ κρυβότανε τὸ καλὸ σπέρμα τῆς μελλοντικῆς εὐτυχίας τοῦ Ἔθνους. Σήμερα τί βλέπουμε.

Καὶ τοῦτο τὸ Κόμμα πάει νὰ γίνει προσωπικό. Γίνεται λόγος γιὰ Παγγαλικὲς καὶ Κονδυλικὲς Δημοκρατίες! Ἀκόμα καὶ γιὰ Παριστικὲς ! Δημοκρατία Παγγαλική! Ξεμπρόβαλε καὶ δῶ ἕνας ἀνεμοδείχτης τῆς πολιτικῆς ἐσχάτης ξεκουμπισμένος ἀπτὸ Φιλελεύθερο Σῶμα, καὶ γίνεται σημαιοφόρος τοῦ ἰδεοπροσωπολογικοῦ συμφυρμοῦ ποὺ λέγεται προεκλογικὴ Δημοκρατία. Αὐτὸς ποὺ ἴσαμε χτὲς ἀκόμα τὴ λέξη Δημοκρατία ***δὲν ἤρεξε*** νὰ τὴν πεῖ. Τώρα τὴ φωνάζει μ' ὅλα τὰ πλεμόνια του καὶ τὴ θέλει ἀμέσως ***τώρα*** τὴ θέλει ***Παγγαλικῆ*** γιὰ νἄναι πολυχρονεμένη ἡ δόξα της καὶ ἡ ζωή της μονάχα ὅσον καιρὸ ὁ στρατοδιχτάτορας θὰ τὴν φυλάγει μὲ τὰ κανόνια ὁπλισμένα. Μὰ ὁ κ. Παρίτσις θέλει νὰ βγεῖ ὅπως - ὅπως βουλευτὴς στὸν τόπο μας.

Τί ὡροῖο καὶ ἠθικὸ φαινόμενο ! Ὁ κ. Παρίτσης μιλᾶ γιὰ Παγγαλικὴ Δημοκρατία γιατὶ ὁ Παρίτσης τὴ θέλει σὰν ποὺ τὴ θέλει ὁ Πάγγαλος — ὁ κ. Γκράβαλης μιλᾶ γιὰ Παριτσικὴ Δημοκρατία— γιατὶ ὁ Γκράβαλης τὴ θέλει σὰν ποὺ τὴ θέλει ὁ Παρίτσης— καὶ ὁ Μαριγκλῆς μιλᾶ γιὰ Γκραβαλικὴ Δημοκρατία—γιατὶ κ.τ.λ.

Καὶ ἡ ὡραία καὶ μεγάλη δημοκρατικὴ ἰδέα τραβᾶ ἀπὸ τὴ ντροπὴ τὰ μαλλιά της. Δὲ ντρεπούμαστε !

"Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΥΣ„

Εἶναι πάντα τὸ ἔμβλημά μας. Γιατὶ τὸ βγάλαμε; Γιατὶ θελήσαμε ἕνα πλατύτερο ποὺ νὰ μὴ δίνει λαβὴ στοὺς ἐνδιαφερομένους γιὰ νὰ τὸ ἐκμεταλλεφτοῦνε. Γιατὶ οἱ διάφοροι φαῦλοι ποὺ τοὺς τάραξε ἀμέσως ἀπ' τὴν ἀρχὴ τὰ γλυκὰ ὄνειρα ἡ φωνὴ τῆς «Καμπάνας» ἔκαναν τὴ συνηθισμένη τους κακομοίρικη προπαγάντα ἀνάμεσα στοὺς πρόσφυγες; πὼς τάχα μέσα στὸν ὅρο «Μυτιληνιοὺς» δὲν πέρνουμε τοὺς πρόσφυγες. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ δηλώνουμε πὼς τοὺς πρόσφυγες ποὺ μένουν στὴ Μυτιλήνη, τοὺς θεωρεῖ τὸ Κράτος, ἐπομένως καὶ μεῖς, γιὰ Μυτιληνιοὺς πολίτες, ἀφοῦ καὶ φόρους καὶ αἷμα δίνουνε σὰν ὅλους τοὺς ἄλλους καὶ ἐγκαθίστανται καὶ σὲ ἀκίνητα Μυτιληνιὰ Τούρκικα.

Παρακαλοῦμε ὅμως τοὺς ἀποτυχημένους δικηγόρους ποὺ ἐπιδίδονται σαὐτὰ τὰ δικολαβικὰ τερτίπια νὰ μᾶς ποῦνε ἂν ἡ Μυτιλήνη μένει στοὺς Μυτιληνιοὺς σὰν ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ Μυτιληνιᾶς ἡ Μαδυτικῆς προελεύσεως ντενεκέδες, σὰν κι' αὐτοὺς ποὺ θορυβοῦν αὐτὲς τὶς μέρες γύρω στὶς κάλπες καὶ γύρω στὴ Δημοκρατία γυρεύοντας φυρί-φυρὶ σανίδι γιὰ νὰ πιαστοῦνε.

ΠΑΡΤΕ ΤΟ ΑΠΟΦΑΣΗ

Ἀκοῦμε πὼς ἡ «Σάλπιγγα» εἰδοποίησε τὸν ἀνταποκριτή της στὴν Ἀθήνα νὰ τῆς τηλεγραφεῖ εἰδήσεις τέτοιες ποὺ νὰ τονώνουν τὶς προσπάθειές της ἐνάντια στὶς ἀπόψεις τοῦ Πλαστήρα καὶ Βενιζέλου γιὰ τὴν Δημοκρατία. Στὴ σημερινὴ «Πρ. Φωνὴ» εἴδαμε τὴν ἀρχὴ τῆς νέας αὐτῆς μεθόδου στὸ τηλεγράφημα «Ὁ Βενιζέλος ἀπήντησεν».

Τὰ σημερινά μας τηλεγραφήματα μὲ τὶς σχετικὲς εἰδήσεις δείχνουν τὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα ἀγωνίζεται ὁ νεότευκτος ὑπερδημοκρατικὸς κ. Παρίτσης νὰ γελάσει τοὺς ντόπιους μὲ τὴ «Σάλπιγγα», τοὺς Μικρασιάτες μὲ τὴν «Πρ. Φωνὴ» καὶ τοὺς ἐφέδρους μὲ τὸν «Ἔφεδρο. Κύριε Παρίτση. Πάρτε το ἀπόφαση: Οὔτε βουλευτὴς θὰ βγῆτε, οὔτε τὴ Λέσβο θὰ μπορέσετε νἀποσπάσετε ἀπ' τὴν Ἐθνοσωτήρια Ἐπανάσταση κι' ἀπ' τὸ Βενιζέλο.

ΣΤΟΥΣ ΑΓΝΩΣΤΟΥΣ

Στὶς ἐρωτήσεις τῶν ἀγνώστων τοῦ «Ἐφέδρου» ἀπαντοῦμε μὲ τὶς ἐρωτήσεις :

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀνωνυμογραφία εἶναι ἀνηθικότης ; Εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ τίμιοι ἔφεδροι ὑπογράφουν τὰ λεγόμενά τους καὶ δὲν κρύβουνται πίσω ἀπὸ μουτσοῦνες σὰν ἔνοχοι ; Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ «Ἔφεδρος» βγῆκε τὶς παραμονὲς τῶν ἐκλογῶν γιὰ νὰ βγάλει βουλευτάδες τοὺς συντάχτες του, καὶ θὰ κλείσει στὶς 2 τοῦ Δεκέμβρη ἀκριβῶς, ὅταν ὁ κ. Ἀσημάκης Νικολαΐδης καὶ ἡ φάρα τοῦ κ. Ν. Παρίτση θὰ βγοῦνε κάρβουνο σῶλες τὶς κάλπες ;

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Διεύθυνση τοῦ φύλλου μας μποροῦσε νὰ ἐπωφεληθεῖ ἀπ' τὴν περίσταση καὶ νὰ βάλει κάλπη μὲ σίγουρη ἐπιτυχία καὶ δὲν τὄκανε μόνο γιατὶ διαφέρει ἡ πάστα της; ἀπ' τὴν πάστα τῶν ἀνωνυμογράφων ἐραστῶν τῆς ἐκλογικῆς παλαμίδας ;

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὕστερ' ἀπὸ πρόταση τοῦ Διευθυντή μας ἔγινε τὸ τίμιο πρωτόκολλο γιὰ τὴν ὑποψηφιότητα τῆς Κ. Ε. Ε. Ε. Σ. Λ. ;

Μόλις ὁ φαιδρὸς «Ἔφεδρος» μᾶς ἀπαντήσει παλληκαρίσια σαὐτὰ,ἂν αλαμβάνουμε ν' ἀποδείξουμε ὅλην τὴν «σθεναρὰν ἀρθαγραφίαν του» ὅπως τὴ λέει ὁ ἴδιος, κομπολόϊ ἀπὸ ψευτιὲς, ὅπως ψευτιὰ εἶνε ὅλη ἡ βάση πάνου στὴν ὁποία στηρίζεται ἡ τελευταία φαυλοπαριτσικὴ μανούβρα γύρω στὴν Ὑπερδημοκρατεία καὶ γύρω στὴν ἀηδῆ Ἐφεδροκολακεία της.

Δηλώνουμε : Δεχούμαστε συζήτηση ἴσων πρὸς ἴσους, κάτου ἀπὸ φῶς μὲ πρόσωπα ποὺ νἄχουν τὴ στοιχιώδικη περηφάνια νὰ ὑπογράφουν ὅ,τι λένε. Δὲ μᾶς ἀρέσουν οἱ προσωπιδοφόροι τῶν σκοτεινῶν ντερσεκιῶν, κ'οἱ ἄνανδροι τῶν ἀνωνύμων ἐπιστολῶν. Αὐτοὶ δὲν εἶναι ***ἔφεδροι.***

Δήλωσις

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Παρακαλῶ καταχωρίσετε τὴν ἑξῆς δήλωσή μου.

Μεταξὺ τῶν ἐφέδρων ὑποψηφίων βουλευτῶν τοὺς ὁποίους ὁ Σ. Ε. Σ. Μυτιλήνης ὑπέδειξεν, εἶδον καὶ τὸ ὄνομά μου. Εὐχαριστῶν τοὺς συναδέλφους δηλῶ ὅτι ἐμποδιζόμενος νὰ ἐκτεθῶ ***ὡς ἔφεδρος*** ὑποψήφιος, ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τὸ ὁποῖον εἶχον ὑπογράψει προτοῦ ἀποχωρήσω ἐκ τῆς Κεντρ. Ἐπιτροπῆς τοῦ ΣΕΣ, σκοπεύω νὰ πολιτευθῶ ὑπὸ τὴν ἁπλῆν ἰδιότητά μου ***ὡς πρόσφυγος,*** συμφώνως μὲ τὴν θέλησιν διαφόρων προσφυγικῶν ὀργανώσεων.

Μετὰ τιμῆς
Σ. Κρητικᾶς

Εἰδοποίησις

Εἰς Σκάλαν Σκαμνιᾶς πωλεῖται Σαπωνοκάζανο 250 λαγινίων ἐν ἀρίστῃ καταστάσει μὲ μπουράττο καὶ τρούμπα.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἐν Μυτιλήνῃ κ. Θρασυβούλῳ Ἐλευθεριάδῃ ἢ ἐν Σκάλᾳ Σκαμνιᾶς παρὰ τῷ κ. Γ. Εὐαγγέλου.

1—5

ΕΦΕΔΡΟΙ !

Μὴ καπνίζετε ξένα καπνά !

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΕΙΟΝ

— ΠΕΤΡΟΥ Σ. ΤΖΕΛΑΪΔΟΥ —

Χειρούργου — Ὀδοντοϊάτρου

Τελειοφοίτου τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

(Ὁδὸς Ἁγ. Θεράποντος Παραπλεύρως Πολ. Νοσοκομείου)

Ἐφαρμογὴ τῶν νεωτάτων μεθόδων εἴς τε τὴν θεραπείαν τῶν νοσημάτων τοῦ στόματος καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τεχνιτῶν ὀδόντων οἱουδήποτε συστήματος.

Τελεία ἐγκατάστασις.

Πολυετὴς πεῖρα εἰς τὸ Στράτευμα ὡς ἔφεδρος ἀνθυπίατρος ὀδοντοϊατρός.

Δέχεται 9—12 π. μ. 3—5 μ. μ. 3—6

Σ.Ε.Σ. ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

Στὶς 21 τοῦ Ὀκτώβρη ἔγειναν καινούργες ἐκλογὲς τοῦ Σ. Ε. Σ. Πλωμαριοῦ ποῦ λάβανε μέρος οἱ αἰχμάλωτοι καὶ οἱ ἔφεδροι ποῦ ἀπολυθήκαν τώρα τελευταῖα. Πρωτοῦ ἀρχίση ἡ ψηφοφορία ἡ τότε Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου ποὺ τὴν ἀποτελούσανε οἱ κ. κ. Γ. Βότσαλος, Ε. Ἀγιακάτσικας, Ι. Στεργέλης, Π. Πούλιας, Γ. Κυριατζῆς, Γ. Πετρέλλης, Δ. Λοῦπος, Δ. Προβατος, Ι. Λαγουμίδης καὶ Π. Χαλδέζος ἔκανε μέσον τοῦ Γραμματέως κ. Π. Χαλδέζου τὴ παρακάτω λογοδοσία γιὰ ὅσα ἔκανε ὅλο τὸ διάστημα τῆς διοικήσεως της, μπροστὰ σὲ 250 ἐφέδρους.

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι

Ἡ Ἐπιτροπή μας, ποὺ ἤτανε καθὼς ξέρεται καὶ προσωρινὴ, ἐπεθυμοῦσε ἀπὸ πυλὺ καιρὸ νὰ κάνει ἐκλογὲς γιὰ νὰ γβῆ ὁριστικὴ διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ σύμφωνα καὶ μὲ μία ἐγκύκλιο σχετικὴ τῆς Κ. Ε. Σ.Ε.Σ. Λέσβου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐποχὴ δὲν ἦταν κατάλληλη γιατὶ τὰ περισσότερα μέλη τοῦ Συνδέσμου παραθερίζανε στὶς ἐξοχές τους ἀνέβαλε γιὰ σήμερα ποὺ καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου εἶναι παρόντα καὶ στὴν ἐκλογὴ θὰ λάβουν μέρος καὶ ὅλοι οἱ συνάδελφοί μας ποὺ ἤλθαν ἀπὸ τὸ στρατὸ καὶ τὴν αἰχραλωσία πρὸ ὀλίγου. Καὶ πρὶν ἀρχίσουμε τὴν ψηφοφορία θεωροῦμε ὑποχρέωσή μας νὰ λογοδοτήσουμε μπροστὰ στοὺς ἐκλογεῖς μας γιὰ ὅ,τι κάναμε ἕως σήμερα καὶ ἀφίνοντας σὲ ἄλλη συνέλευση τὸ πολιτικὸ μέρος τῆς διοικήσεώς μας ἀρχίζουμε τώρα ἀπὸ τη κοινωνικὴ δράση τῆς ἐπιτροπῆς μας ὡς ἑξῆς :

1) Μόλις διωρισθήκαμε ὠργανώσαμε τοὺς Συνδέσμους Ἐθνικῆς Σωτηρίας 8 χωριῶν δηλ. Πλαγιᾶς, Τρίνωνα, Παληοχωρίου, Μεγάλου Χωριοῦ, Μπορού, Ἀκρασίου, Ἀμπελικοῦ καὶ Βούρκου μὲ τέτοιο τρόπο ὥστε σ' ἕνα μῆνα μέσα νὰ γίνῃ μιὰ ὁμοσπονδιακὴ ὀργάνωση μὲ κέντρον τὸν Σ.ΕΣ. Πλωμαριοῦ, ποὺ κατήντησε ἕνα πρότυπο Ἑνώσεως ὄχι μόνο πάνω στὸ νησί μας ἀλλὰ καὶ σ' αὐτὴ τὴν Ἑλλάδα, κατὼς ὡμολόγησε καὶ αὐτὸς ὁ Διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Ἐπαναστάσεως.

2) Ὅταν οἱ ἐδῶ ἐργοστασιάρχαι ἐλαιοτριβείων ἔκαμαν ἀπεργία πάνω στὴν ἀκμὴ τῆς παραγωγῆς καὶ ζητούσαν νὰ πάρουν 80 δραχμὲς ἀλεστικὰ στὸ μόδι ἐνῷ ἡ Νομαρχία εἶχε διατάξη νὰ πέρνουν μόνον 70 ὁ Σύνδεσμος ἔβαλε ὅλα τὰ δυνατά του καὶ τατώρθωσε μαζὶ μὲ τὰ λοιπὰ Σωματεῖα νὰ λυθῇ ἡ ἀπεργία σὲ δύο μέρες μέσα καὶ νὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ ἐργοστασιάρχαι νὰ πέρνουν μόνον 70 δραχμὲς στὸ μόδι καὶ γιὰ τὸ συμφέρο τῶν παραγωγῶν καὶ γιὰ νὰ σωθοῦν οἱ ἐλιὲς ἀπὸ τὴν καταστροφή.

3) Ἅμα βγήκαμε ἐπιτροπὴ βρεθήκαμε ἀμέσως σὲ δύσκολη θέση γιατὶ δὲν εἴχαμε λεπτὰ νὰ κινήσουμε, ὅπως θέλαμε καὶ ἐπιθυμούσαμε, τὴν μεγάλη ὁμοσπονδιακὴ ὀργάνωσή μας. Καὶ ἐπειδὴ ξέραμε τὴν οἰκονομικὴ στενοχώρια τῶν συναδέλφων μας δὲν ἐζητήσαμε ἀπὸ κανένα οὔτε μιὰ πεντάρα, ἀλλὰ κατεβήκαμε στὴν κοινωνία μας καὶ ζητήσαμε ἀπ' τὴ φιλανθρωπία της τὰ οἰκονομικὰ μέσα ποῦ μᾶς λείπανε. Μὲ δυὸ θεατρικὲς παραστάσεις ποὺ δώκαμε μαζέψαμε 5.830 δραχμὲς καὶ μ' αὐτὲς ἕως σήμερα κινούμεθα βοηθόντας κάθε συνάδελφό μας ποὺ εἶχε ἀνάγκη. Κατάλογο ὅλων ἐκείνων ποὺ εὐεργετηθήκανε ἀπ' τὸ Σύνδεσμο—καὶ εἶναι οἱ ἀσθενεῖς, οἱ αἰχμάλωτοι, οἱ ὁλότελα φτωχοὶ ἔφεδροι οἱ φτωχὲς φαμίλιες τῶν σκοτωμένων—θὰ τοιχολλήσουμε στὸ κεντρικώτερο μέρος γιὰ νὰ μάθῃ ὁ ἐφεδρικὸς κόσμος.

4) Ἕως σήμερα δώκαμε δωρεὰ γιατρικὰ σὲ 137 ἄρρωστους συναδέλφους μας, σὲ πολλοὺς δ' ἀπ' αὐτοὺς ἐστείλαμε καὶ γιατροὺς μὲ ἔξοδα τοῦ Συνδέσμου.

5) Ἐκτος ἀπὸ τὰ φάρμακα ποὺ δώκαμε καὶ διορμε ἀκόμα δωρεὰν, παραλέσαμε τοὺς ἐδῶ φαρμακοποιοὺς καὶ προσφερθήκανε πολὺ εὐγενικὰ καὶ πρόθυμα νὰ δίδουν φάρμακα στὸ κόστος κοι εἰς τοὺς ὄχι ὁλοτελα ἀπόρους συναδέλφους μας.

6) Ἐπίσης ὁ ὀδοντοϊατρὸς κ. Ἐμ. Παπαπαναγιώτου προσφέρθηκε μονάχος του νὰ γιατρεύῃ τὰ δόντια τῶν ἐφέδρων τῶν μὲν φτωχῶν δωρεὰν τῶν δὲ ἄλλων σὲ μισὴ τιμή. Ἐγιάτρεψε δὲ ἕως σήμερα μὲ σημειώματά μας πάρα πολλούς.

Ἐδώκαμε ἀρκετὰ σημειώματα γιὰ τοὺς δικηγόρους τοῦ Συνδέσμου στὴ Μυτιλήνη καὶ ὑποστηριχθήκανε δικαστικὲς ὑποθέσεις πολλῶν φτωχῶν συναδέλφων μας.

8) Πρέπει νὰ σημειωθῇ ξεχωριστὰ πὼς ἡ 42875 δραχμὲς ποὺ ἦσαν βαλμένες στην Ἐθνικὴ Τράπεζα για ὄνομα τῆς παληᾶς ἐπιτροπῆς τροφίμων Πλωμαριοῦ καὶ τὶς ὁποίες εἶχε βουτήξει τὸ Κράτος γιὰ δικές του, ἐνω ἦσαν περιουσία τῶν κατοίκων τοῦ Πλωμαριοῦ καὶ τῶν γύρω χωριῶν, ξαναδοθῆκαν πίσω στὸ Δῆμο μας ἀπ' τις πολλὲς καὶ δραστήριες ἐνεργειες τοῦ Συνδέσμου μας· σὲ τούτη ὅμως τὴν ἐπιτοχια μᾶς βοήθησε πολὺ καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Παπανδρέου. Αὐτὰ τὰ λεφτὰ ποὺ πῆρε ὁ Δῆμος θα ξοδευθοῦν στὴ καλλιτέρευση τῶν δρόμων τῆς πόλης μας.

9) Την ἐποχη ποῦ οἱ ἁρμόδιοι τοῦ Ἐπισιτισμοῦ τῆς Μυτιλήνης κατακρατοῦσαν τὸ μερίδιο τοῦ σιταριοῦ ἢ τοῦ ἀλευριοῦ τοῦ Πλωμαριοῦ στέλλοντας ἐδῶ τὸ μισὸ μόνο μεριδιο μας ὁ Σύνδεσμος εἶν' ἐκεῖνος ποῦ ἐκίνησε καὶ τὰ λοιπὰ Σωματεῖα καὶ κατώρθωσε ὄχι μονάχα νὰ πάρωμε ὅ,τι μᾶς κατακρατοῦσαν στὴ Μυτιλήνη ἀλλὰ καὶ νὰ γίνουν αὔστηρὲς ἀνακρίσεις ἀπ' τὴν Ἐπανάσταση.

10) Ὅταν ἦλθε ἐδῶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐζήτησεν ὁ Σύνδεσμος μὲ ὑπόμνημα καὶ ἐπέτυχε πραγματικῶς : α.') Νὰ γίνῃ στὴν ἕδρα κάθε Νομοῦ μία Ἐπιτροπὴ ποῦ κανονίζει τὴ σύνταξη ποῦ πρέπει νὰ πάρῃ ἡ χήρα, ὁ πατέρας καὶ τα ὀρφανὰ τῶν σκοτωμένων ὥστε ὅλη ἡ δουλειὰ νὰ τελειώνῃ σὲ ἕ α-δύο μῆνες καὶ ὄχι σὲ δύο-τρία χρόνια ὅπως γινότανε πρὶν μὲ τὰ διάφορα ὑπουργεῖα. β.') Οἱ ἀνίκανοι πολέμου νὰ ἐξεταζωνται για τὴν ἀνικανότητα τους ὄχι στὴν ἕδρα κάθε Νομοῦ ὅπως ζητοῦσε ὁ Νόμος 1960 (γιὰ τὴ περίθαλψη τῶν θυμάτων πολεμου) ἀλλὰ καὶ στὴν ἕδρα κάθε Ὑπ)σεως ἀπο μία Ἐπιτροπὴ ἀπ' τὸν ὑποδιοικητὴ, τον ἀστυνόμο, τὸν εἰρηνοδικη καὶ δύο ἔντ.μους γιατρούς. Ἔτσι ἐξετασθήκανε δύο ἀνίκανοι ἀπ' τὴ περιφέρειά μας ποῦ ἀλλοιῶς θὰ χάνανε τὴ περιθαλψι τους γιατι δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ πᾶν στὴ Μυτιλήνη καὶ ἀπ' τὰ ἔξοδα καὶ ἀπ' τὴν ἀρρώστεια τους. γ.') Κατάφερε νὰ διορισθῇ ταχυδρομικὸς διανομεὺς ὁ ἔφεδρος Κ. Γιαννοῦλος.

11) Ὅταν ἦλθε ἐδῶ τὸ στρατιωτικὸ ἀποσπασμα για νὰ ἀφοπλισῃ τὴ πόλη μας ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου ἀνέλαβε καὶ μάζεψε τὰ πολεμικὰ ὅπλα μὲ ἐφέδρους ἥσυχα ἥσυχα καὶ ἔτσι δὲ χρειάστηκε νὰ κάμῃ το ἀπόσπασμα καμία ἔρευνα, πρᾶγμα ποῦ δὲ θᾶταν καθόλου εὐχάριστο βεβαίως, για τοὺς κατοίκους.

12) Ὕστερα ἀπὸ πολλὲς ἐνέργειες τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου ὅλες σχεδον ἡ θέσεις τῶν ἀγροφυλάκων παρθήκανε ἀπὸ ἐφέδρους.

13) Ἀφ' ὅτου γείνηκε ὁ Σύνδεσμος ἕως τώρα ἡ Ἐπιτροπή μας ἐνήργησε καὶ ἔβγαλε 40 ἀπολυτήρια ἐφέδρων δωρεὰν, ἔστειλε 65 αἰτήσεις γιὰ σύνταξη στο Ὑπουργεῖο καὶ στὴν Ἐπιτροπη συντάξεων Μυτιλήνης, ἀπ αὐτὲς μάλιστα 20 συντάξεις βγήκανε, ἔκαμε πάντα προσυμα καὶ δωρεὰν κάθε αἴτηση τῶν ἐφέδρων γιὰ ὁποιαδήποτε ὑποθεση ποὺ εἶχαν.

14) Ἡ ἐπιτροπὴ ἐφωδιασε κανε μέλος τοῦ Συνδέσμου με δελτιο ταυτότητος ποὺ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ μπροστὰ σὲ κάθε Σύνδεσμο Ἐθν. Σωτηρίας γιὰ κάποια προστασια ἢ βοήθεια ὑλικὴ ἢ ἠθικὴ.

15) Τέλος, κύριοι συνάδελφοι ἡ ἀποχωρουσα ἐπιτροπή μας νοιώθει μεσα της μια μεγαλη ὑπερηφάνεια και ἱκανοποιηση γιατι με την ζωή, τη δύναμη και τον ἐνθουσιασμὸ ποὺ χαρακτηρίζει κάθε ἔφεδρο ἔσπρωξε στα μπρὸς ἐναζήτημα ποὺ ὡς προχθὲς φαινόταν ἀπὸ ὅλους σαν ὄνειρο ἀπραγματοποίητο.

Μ' ὅλο το δηλητήριο τῆς ἀπαισιοδοξια; τῶν κατοικων και τὴ μεγάλη ἀντιδραση μερικῶν, ἀνεκίνησε ἀπο τρεῖς μῆνες τώρα τὸ ζήτημα τοῦ λιμανιοῦ Πλωμαριου ποὺ ἀπ' την πραγματοποίησή του κρέμεται ἕνα λαμπρὸ και εὐτυχισμενο μέλλον για τὸ Πλωμάρι και την περιφέρειά του. Δὲν ἔκανε καμιὰ σπασμωδικη κίνηση οὔτε γιὰ ἐπίδειξι ἀπὸ λόγου; προεκλογικοὺς ἐκινησε τὸ ζήτημα τοῦτο, καθὼς ἄρεσει σὲ μερικοὺς ἀντιδραστικοὺς να λεμε, ἀλλα ὅλες τὶς ἐνέργειες τῆς ἐπιτροπῆς μας διέκριναν τρόπος, φρόνηση, μεθοδικοτητα τέτοια, ποὺ νὰ εἴμασιε αὐτὴ τὴ στιγμὴ σὲ θέση, νὰ διακηρύξουμε μὲ ἀσάλευτη πεποίθηση, πὼς το λιμανι μας θὰ γίνῃ σίγουρα το πολὺ μεσα σὲ μια πενταετία. Θεσαμε καὶ θὰ θέσουμε ἀκόμα τέτοια γερὰ θεμέλια, ποὺ κανοὺν και τὸν πειὸ ἀπαισιόδοξο νὰ μὴν ἔχῃ πειὰ καμμιὰ ἀμφιβολία. Μὰ και τὸ μελλον τι τα θέλετε, θὰ τὸ ἀποδείξῃ τρανά.

16) Ἡ Ἐπιτροπή μας δὲν εἶχε νὰ φροντισῃ μοναχα για τα συμφέροντα — τ' ἀτομικα και γενικὰ — τοῦ Πλωμαριοῦ. Εἶχε στὴ δικαιοδοσία της και ὁλότ' χωρια, για τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ἐνεργῇ και ἐνήργησε μ' ὅση προθυμια και στοργὴ φροντισε και για το Πλωμάρι. Ἀφήνουμε κατα μέρος το τι καναμε για τοὺς ἄρρωστους, τοὺς αἰχμαλώτους και τοὺς πτωχοὺς συναδερφους τῶν χωριῶν μας και τονίζουμε ξεχωριστα μια ἐπιτυχία, ποὺ εὐεργέτησε ὄχι μοναχα τοὺς ἐφέδρους ἀλλα και ὅλους τοὺς κατοίκους τῶν χωριῶν Πλαγιᾶς και Τρίγωνα.

Δυο ἐργοστασιάρχαι στὴ Πλαγιὰ πέρναγε ὅλο το χειμῶτα για ἀλεστικὰ 80 δραχμὲς στὸ μοδι τῶν ἐλιῶν δηλ. 10 δραχμὲς παραπανω ἀπὸ τὴν κανονισμένη τιμη. Κανεις δὲ βρέθηκε νὰ προστατεύσῃ τὰ καταπατούμενα συμφέροντα ὁλοκλήρων χωριῶν. Τοτε μόλις στὸ τέλος τῆς ἐλαιοεσοδειας, εἶχε γινῇ ὁ Σύνδεσμός μας. Μιὰ προφορικὴ καταγγελια, ποὺ μᾶς ἔκαμε ὁ Σύνδεσμος Πλαγιᾶς, ἔφθασε γιὰ νὰ πάρῃ τὸ ζήτημα τὸ δρόμο ποὺ ἔπρεπε. Καταγγείλαμε τὸ πρᾶμα στὴν Ὑποδιοίκηση, ἡ ὁποία μὲ τὸ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον, ποὺ δειχνει πάντα για τοὺς ἐφέδρους, κατορθώνει σὲ λίγο καιρὸ μέσα και ὕστερα ἀπὸ πολλὲς προσωπικὲς ἐνέργειες, να βγάλει μιὰ ἀπόφαση, ποὺ ὑποχρέωσε τὸν ἕνα ἀπὸ τοὺς ἐργοστασιάρχας να πληρώσῃ στὸ Κοινοτικὸ Ταμεῖο Πλαγιᾶς και Τριγωνος δραχμὲς πέντε χιλιάδες, ὁηλ. ὅσα πῆρε καταχρησικῶς ἀπ' τοὺς ἀνηξερους, κατοίκους. Ὁ ἄλλος ἐργοστασιάρχης Δούκας Μαμάκος, κύταξε μὲ κάθε τροπο νὰ κρύψῃ τα βιβλια του· στο ὑστερνα δὲ ἔστειλε ἕνα ἀνιγραφο, ποὺ δὲν εἶχε οὔτε τα μισὰ μόδια απο ὅσα μαρτυροῦσαν οἱ κατοικοι, πῶς ἄλεσανε.

Ἐκλήθηκε τέσσερες, πέντε φορὲς ἀκόμα, για νὰ συμμορφωθῇ στὴ διαταγὴ τῆς Ὑποδιοικήσεως, μὰ κεῖνος ἀρνήθηκε ὅλες τες φορές. Δὲ βάσταξε πιὰ ἡ Ὑποδιοικησις και μὲ μια μήνυση, στέλνει μιὰ μέρα στὸν Εἰσαγγελέα ὅλα τα χαρτιὰ και τώρα περιμένουμε τὴν ἀπόφαση τοῦ Εἰσαγγελέα, ποὺ θὰ εἶνε χωρις ἀμφιβολία πολὺ ἄσχημη για τὸν Ἐργοστασιάρχη, μὰ πάντα δικια και πρεπουμενη.

Και τέλος κύριοι, ὅσοι ἔφεδροι, ὡς σήμερα, ἦλθανε για νὰ τοὺς γιατρέψουμε καποια ἀνάγκη ποὺ εἶχαν, μᾶς βρῆκαν παντα πρόθυμους και κανεις δὲν ἔφυγε χωρις νὰ ἱκανοποιηθῇ.

Μυριάδες γιὰ ὅσα ποὺ κάναμε σ' ὅλο τὸ διαστημα τῆς Διοικήσεώς μας, καλοῦμε τους ἰδιους συναδελφους ποὺ εὐεργετηθῆκαν ἀπὸ τὸ Σύνδεσμο.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς μας ποὺ ἀποχωροῦν ἔχουν πολὺ ἥσυχη τη συνείδησή τους, ὅτι φανῆκαν ἀντάξια τοῦ προορισμοῦ τῆς μεγαλης ὀργανώσεώς μας.

Και τώρα μπορεῖ ν' ἀρχίσῃ ἡ ψηφοφορία για να βγοῦν οἱ πιο ἐκλεκτοι ἀπ' ὅλους μας, ποὺ θὰ κάνουν την καινούργια Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ του Συνδέσμου Ἐθνικῆς Σωτηρια; Ἐπαρχιας Πλωμαριοῦ.

Ἐπιτρέψατέ μας ὅμως νὰ τονίσωμε, πῶς ὁ Συνδεσμος για να πάῃ μπρὸς, νὰ νικήσει και νὰ κυριαρχήσει στὴ συνείδηση τῆς Κοινωνίας καλλιτερεύοντας ριζικα και ἀποτελεσματικὰ τὴ ζωὴ τοῦ ἐφεδρου ποὺ ἔχει δυστυχῶς χίλιες; δύο πληγιὲς νὰ γιατρέψει, πρέπει, εἶνε ἀνάγκη να βγοῦνε για Σύμβουλοι οἱ καλλίτεροι οἱ φρονημότεροι, οἱ δραστηριώτεροι και οἱ ἱκανότεροι ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς φαμιλιᾶς μας.

Τὸ μεσον ποὺ θὰ τὸ ἐπιτύχετε εἶνε στὰ χέργια σας. Εἶνε τὸ ψηφοδέλτιο ποὺ προσκαλεῖσθε τώρα νὰ ρίψετε στὴν κάλπη.»

Ἐδῶ ἐτελείωσε ἡ λογοδοσία τῆς Προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς και ἄρχισε ἀμέσως ἡ ψηφοφορία. Ψηφισανε διακόσιοι τέσσαρες, οἱ ὁποῖοι βγαλανε για καινούγια Ἐπιτροπὴ τοῦ Σ.Ε.Σ. Ἐπαρχίας Πλωμαριου τοὺς παρακάτω ἐφέδρους;.

Πρόεδρος: ***Πᾶνος Κ. Χαλδέζος.*** Ἀντιπρόεδρος: ***Παράσχος Σαμαρᾶς.*** Γραμματεὺς: ***Εὐστράτιος Δ. Βαλᾶκος.*** Ταμίας: ***Δημήτριος Γουλίδης.*** Σύμβουλοι: ***Γαβριὴλ Κυριατζῆς. Γεώργιος Βουργουτζῆς, Γεώργιος Βαρβαγιάννης.***

Πλώμαρι 30 τοῦ Ὀκτώβρη 1923

Ὁ Συνδεσμος Ἐθνικῆ; Σωτηρίας
Ἐπαρχίας Πλωμαρίου

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»

---

(32) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

Ἡ μάννα της σταμάτησε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸ βελόνιασμα, κύτταξε τὴν πόρτα ποὖκλεισε πίσου ἀπ' τὸ κορίτσι, κούνησε τὸ κεφάλι της ἀνεστενάζοντας, καὶ πάλι ἔσκυψε στὴ δουλιά της.

Ἕνας κόμπος ἀνέβαινε στὸ λαρύγγι μου, καὶ τῆς εἶπα μὲ κόπο.

— Δὲν πρέπει, μάϊκω, νὰ σπαράζετε τὴν καρδιά σας μὲ τὰ ἴδια σας τὰ χέρια.

Δὲν ἀπάντησε. Εἶπε μονάχα μὲ τὴν ἴδια μονότονη φωνὴ σὰ νὰ διάβαζε.

— Ζάβαλη τσιούπα . . . .

Ἡ κοπέλλα ἀναρροφοῦσε πολλὴν ὥρα μὲς τὴν κάμαρη, καὶ δὲν ξαναβγῆκε παρὰ σὰν τραβήχτηκα πιὰ γιὰ νὰ πλαγιάσω, παρακαλώντας νὰ μὲ ξυπνήσουνε αὐγὴ-αὐγή.

Τὸ πρωῒ μὲ τὸ πρωτοχάραμα πετόχτηκα ἀπάνου ξαφνιασμένος. Μιὰ βροχὴ ἀπὸ χλωρὰ λεφτοκάρυδα στὸ πρόσωπο, μὲ ξύπνησε ἀπ' τὸ βαρὺ κακοὔπνιασμα ποὺ μὲ καταπῆρε πολὺ ἀργά. Σύγκαιρα εἶδα τὸ κεφάλι τῆς Γκιβέζως στὸ κούφωμα τῆς πόρτας. Γελοῦσε μὲ ὅλο της τὸ πρόσωπο γιὰ τὴν τρομάρα μου, καὶ τὰ δόντια της ἄσπριζαν σὰν τὸ φρέσκο χαλάζι ἀνάμεσα στὰ βυσσινιάτης χείλια. Ντύθηκα γρήγορα, καὶ βγῆκα. Μὰ σὰν τὴν ηὗρα στὴν αὐλὴ νὰ μὲ περιμένει, σὰν πάντα, μὲ τὸ χαλκένιο μπρίκι γιὰ νὰ μοῦ χύσει νὰ σαπουνιστῶ, δὲν εἶχε πιὰ τίποτα χαρούμενο ἀπάνου της. Ἤτανε πολὺ βαρβαρὴ καὶ δὲ σήκωνε τὰ μάτια ἀπ' τὸ χῶμα.

— Ντομπροῦτρο Γκόσποντι...

Μοῦχανε δίχως νὰ μιλάει. Κατόπι ξαφνικὰ μὲ ρώτησε εὔθυμα.

— Ὥστε, θὰ φύγεις Γκόσποντι ;

— Θὰ φύγω Γκιβέζω.

Παύση.

— Μά..ἂν τύχει νὰ σκοτωθεῖς;...

— Σὲ κάθε στρατιώτη μπορεῖ νὰ συμβεῖ αὐτὸ, Γκιβέζω.

— Μὰ δὲ θὰ σκοτωθεῖς, ἐσύ, Γκόσποντι.

— Εὐχαριστῶ Γκιβέζω.

Παύση.

— Θὰ μᾶς θυμᾶσαι πάντα, ὅπου νἆσαι ;

— Θὰ σᾶς θυμᾶμαι πάντα, ὅ,που νἆμαι.

— Τὴ Γκιβέζω, θὰ τὴ θυμᾶσαι πολύ, Γκόσποντι ;

— Θὰν τὴ θυμᾶμαι σὰν ἀδερφή μου, καὶ θὰ τὴν εὐλογῶ.

Παύση.

— Μὴ φύγεις, Γκόσποντι, μὴ φύγεις !

Τήνε κύτταξα ξαφνιασμένος. Ἡ φωνή της ἤτανε παράξενη, ξεσκισμένη ἀπὸ ἕναν κρυφὸ σπαραγμό.

— Μὴ φύγεις, Γκόσποντι...

Ἀπ' τὰ μάτια της ἔτρεχαν δάκρυα, ἥσυχα, δίχως ἀναφυλλητὰ καὶ κυλούσανε ἀργὰ πάνου στὰ μάγουλά της ὡς τὶς ἄκριες τῶν χειλιῶ της, ποὺ ἔτρεμαν σὰν τὸ φύλλο.

Ἤθελα νὰ μῆς πῶ πὼς κατάλαβα, πὼς ὄχι, δὲ μοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ τῆς δόσω ἄλλο ἀπὸ ἀγάπη ἀδερφικὴ κιἀπὸ εὐγνωμοσύνη ἄπειρη. Πὼς ἡ ψυχή μου ὁλάκαιρη, ὅλη ἡ σκέψη μου, ὅλη ἡ καρδιά μου, ἀνήκει σὲ μιὰν ἄλλη κοπέλλα, πέρ' ἀπ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς κάμπους, πέρ' ἀπ' τὰ βουνὰ καὶ πέρ' ἀπ' τὴ θάλασσα. Πὼς ἂ δὲν τὴν ἔβλεπα μοναχὰ ὅπως τὴ βλέπω, κι' ἂν τῆς ἔλεγα λόγια ἄλλα ἀπ' αὐτὰ ποὺ τῆς λέγω, θᾶτανε ἕνα ψέμα μαῦρο, μιὰ ὑπόσχεση ἀνόσια. Ἤθελα νὰ τῆς πῶ, πὼς ἂν δεχόμουνα ἀπὸ μέρος της ἄλλο ἀπ' αὐτὸ ποὺ δέχουμε, θᾶτανε μιὰ ἄναντρη κλεψιὰ ἀπ' τὸ φτωχὸ θησαυρὸ ποὺ ἀνήκει στὴν Ἄλλη ποὺ λείπει, στὴν Ἄλλη ποὺ λιώνει καρτερώντας, στὴν ἄλλη ποὺ καίγεται ὁλημόναχη ἀπ' τὴν ἀγάπη ἐκείνη, ποῦναι ἁγνώριστα ἀπ' τὴν ἀγάπη τῆς ἀδερφῆς καὶ δυνατὴ σὰν τὸ θάνατο.

Μὰ ἡ Γκιβέζω εἶχε ἀφίσει χάμου τὸ χαλκένιο μπρίκι καὶ χάθηκε τρέχοντας ἀπὸ κοντά μου. Δὲν τὴν εἶδα πιὰ μηδὲ σὰν ἀποχαιρετοῦσα ὅλους αὐτοὺς τοὺς καλοὺς ἀθρώπους φεύγοντας γιὰ πάντα, γιὰ πάντα ἀπ' τὸ καλό του τὸ σπίτι. ποὺ στάθηκε τόσες μέρες σὰν ἕνα εὐτυχισμένο λιμάνι γιὰ τὴν παραδαρμένη βάρκα τῆς ζωῆς μου.

Τώρα ζουλημένος ἀνάμεσα σὲ δυὸ σακκιὰ μπαλάσκες, μέσα στὸ κλειστὸ βαγόνι ποὺ μᾶς φόρτωσε ἐπειδὴς δὲν εἶχε νὰ πάρει ἄλογα, ἀκούγω τὴ πόρα ποὺ μπατσίζει τὴ σκέπη, καὶ τὴ βουὴ ποὺ κάνει τὸ τραῖνο σερνάμενο μὲς τὴ νύχτα πάνου στὴ σιδερένια στράτα του. Καὶ μὲς ἀπ' τὴν ψυχή μου ὑψώνεται μιὰ προσευχὴ γιὰ τὴν εὐτυχία τοῦ ἀγαθοῦ χωριάτικου σπιτιοῦ, ποὺ μοὔδωκε ἁπλόχερα τὴν ἀνάπαψη καὶ τὴν ἀγάπη. Ὦ, ἂς ὑπῆρχε θεὸς στὸν οὐρανό, μοναχὰ γιὰ νἀκούσει αὐτὴ τὴν προσευχή μου, κ' ἐγὼ θὰ τοῦ συχωροῦσα ὅλες τὶς δυστυχίες ποὺ ἀνέχεται νὰ δέρνουν τοὺς ἀθρώπους ποὺ τίποτα δὲν τοῦ χρωστούσανε γιὰ νὰ τοὺς δημιουργήσει.

Οἱ συντρόφοι γύρω μου καπνίζουν, φτύνουνε, βρωμᾶνε, καὶ βλαστημᾶνε γυρεύοντας νὰ βολευτοῦνε ὁ ἕνας μὲς τὰ σκέλια τἀλλουνοῦ γιὰ νὰ τοὺς πάρει ὁ ὕπνος. Τὸ τραῖνο βογγάει καὶ σέρνεται οὐρλιάζοντας μὲς τὴ νύχτα. Ἡ βροχὴ δέρνει τὸ βαγόνι σὰ νὰ τὸ βιτσίζουνε χίλιες βέργες. Κ' ἐγὼ προσεύχουμαι δίχως νὰ ἐλπίζω καὶ δίχως νὰ πιστεύω.

— Θέμου, ἂς μὴ σκοτωθοῦνε, ἀνάμεσα στὸ στράτεμα τοῦ ὀχτοῦ ὁ Γιοβάννη κι' ὁ Πέτκω !

(Ἔχει συνέχεια)

ΚΑΜΟΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται ***γιὰ τὸ συμφέρο*** ὅλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια ***τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.*** Τώρα ζηνᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ ***τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.*** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Νοέμβρης **20** *Τρίτη*
ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 35

Ὅλοι αὐτοὶ ***ἔχουνε καθήκοντα*** ἀνίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει ***νὰ τὰ καταλάβουν.*** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν ***κοινὴ ἀσφάλεια.***
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΑΣ

Οἱ Σ. Ε. Σ. τῆς Λέσβου μοῦ ἔκαμαν τὴν τιμὴ νὰ μὲ ἐκλέξουν ἕνα ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους τους γιὰ τὶς ἐκλογές.

Τὴν τιμὴ αὐτὴ τὴν αἰσθάνομαι πολύ, πολὺ βαθειά. Πρῶτα, πρῶτα γιατὶ προέρχεται ἀπὸ τὴν ὀργάνωση ἐκείνη ποὺ αἰσθάνθηκε εἰλικρινὰ καὶ ἐπόνεσε τὴν Ἐπανάστασι καὶ ὕστερα γιατὶ προέρχεται ἀπὸ τοὺς ἐφέδρους τῆς Λέσβου, τοὺς ἡρωϊκοὺς αὐτοὺς συμμαχητὰς στὶς ἔνδοξες ἡμέρες τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλειου, τοὺς καρτερικοὺς ἔπειτα ἀλλ' ἄτυχους ἀγωνιστὰς στὶς καταραμένες ἡμέρες ποὺ ὁ στρατὸς ἀγωνιζότουν νὰ περισώσῃ ὅ,τι μποροῦσε ἀπὸ τὴν καταστροφὴ ποὺ ἔσερναν τὸ κράτος οἱ μετανοεμβριανὲς κυβερνήσεις τοῦ Κωνσταντίνου.

Ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ μὲ συνεκλόνισε πολύ, πολὺ βαθειά. Ἔννοιωθα πὼς κάτι γκρεμνίσθηκε μέσα μου. Ἔκαμα τὴν παραβολὴ πρὸς μιὰ ἄλλη καταστροφή. Τὴν πτώση τῆς Πόλεως στὸ 1453. Γιὰ μένα ἡ Μικρασιατικὴ ἦταν χειρότερη ἀπὸ τὴν πρώτη. Ἡ πτῶσις τῆς Πόλεως ἦταν τὸ μοιραῖο κατάντημα καὶ ἐπακολούθημα ἑνὸς κράτους ποὺ κατέρρεε καὶ ἔφθινε καὶ διελύετο. Δὲν ἦταν κάτι ἀπρόοπτο. Ἦταν τὸ μοιραῖο καὶ φυσικὸ ξεψύχημα τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους. Ἀλλὰ ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ ἦταν τὸ ἀπρόοπτο κατρακύλισμα ἑνὸς κράτους ποὺ ἔβλεπε πλειὰ νὰ πραγματοποιοῦνται καὶ τὰ πλέον τολμηρά του ὄνειρα ποὺ ἔβλεπε χειροπιαστὰ ἐκεῖνα ποὺ μόνο σὰ παραμύθια συνήθιζε νὰ ἀκούῃ.

Ἡ Ἐπανάσταση ποὺ ἀπὸ πολὺκαιρὸεἶχε γίνειστὴν ψυχή μας, ξέσπασε ὅταν μιὰ ἡμέρα ἀποφράδα, στὶς 30 Σεπτέμβρη τοῦ 1922, τὰ καράβια ἔρριχναν στὶς ἀκτὲς τῆς Μυτιλήνης τὰ τελευταῖα συντρίμματα τοῦ ἐνδόξου μιὰ φορὰ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Ἄθελα ἀνεπόλησα ἀμέσως στὴ μιήμη μου μιὰ νάλλη ἡμέρα, ὅταν τὰ ἴδια καράβια περνῶντας ἀπ' τὶς ἀκτὲς τῆς Μυτιλήνης μᾶς ἔρριχναν μὲ τοὺς συμμαχητὰς τὶς Μεραρχίας Ἀρχιπελάγους στις ἀκτὲς τοῦ Δικελί.

Καὶ ἀμέσως ἡ ἴδια πάντα τρομερὴ ἐρώτηση γεννήθηκε καὶ πάλιν στὸ νοῦ μου. Μὰ γιατὶ ἡ καταστροφὴ αὐτή;

Μία αἰτία ἦταν. Ὁ Κωνσταντῖνος μὲ τὴν 1η Νοεμβρίου. Νὰ λοιπὸν τὸ κακό. Αὐτὸ τὸ κακὸ πρέπει νὰ προληφθῇ γιὰ νὰ μὴ θρηνήσωμε ἀκόμα μεγαλείτερες καταστροφές.

Μπαίνομε στὸν πολιτικὸ ἀγῶνα σὲ στιγμὲς ἐξαιρετικὰ κρίσιμες γιὰ τὸν δυστυχισμένο μας τόπο. Στὸν ἀγῶνα αὐτὸν καταλαβαίνουμε πὼς δὲν πρόκειται νὰ συνεισφέρουμε πολιτικὲς σοφίες. Ἀλλὰ ἂν δὲν ἔχωμε τὰ κεφάλαια ποὺ ἄλλοι νομίζουν πὼς ἔχουν μποροῦμε ὅμως νὰ καυχηθοῦμε ὅτι τὸν ἀναλαμβάνομε χωρὶς ὑστεροβουλία μὲ τὴν προσπάθεια νὰ προσφέρωμε ὅτι μποροῦμε περισσότερο στὴν Πατρίδα. Τὸν πολιτικὸ δηλαδὴ ἀγῶνα τὸν ἀναλαμβάνομε σὰν ἕνα καθῆκον, σὰν μιὰ ὑποχρέωση.

Καὶ μιὰ ποὺ τέτοιες εἶνε οἱ ἀντιλῆψες μας, σκοπὸ πάντα ἔχομε τὶς σκέψεις μας καὶ τὶς ἰδέες μας νὰ τὶς ἐνθέτομε μὲ εἰλικρίνεια, μὲ τὴν εἰλικρίνεια ποὺ ἐπιβάλλει ἡ συναίσθηση τοῦ καθήκοντος καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνά μας καὶ πρὸς ἐκείνους ποὺ μᾶς τιμοῦν μὲ τὴν ἐμπιστοσύνη τους.

Εἶνε γνωστὲς οἱ ἀρχὲς τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουμε. Δὲν θὰἀπασχοληθοῦμε ἰδιαίτερα μὲ αὐτές.

Δὲν μποροῦμε ὅμως καὶ νὰ προσπεράσωμε χωρὶς νὰ ἐκφράσωμε τὴν πίστη μας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη σ' ἐκεῖνον ποὺ ὅσο καὶ ἂν εἶνε μακρυειά, ὅσο καὶ ἂν εἶνε ἀμέτοχος στὸν ἀγῶνά μας, γιὰ μᾶς ἀποτελεῖ τὸν παντοτεινὸ ἀρχηγό, τὸ αἰώνιο πνεῦμα ποὺ πάντοτε θὰ μᾶς φωτίζει καὶ θὰ μᾶς ἐμπνέει.

Κάθε ἕνας ὅμως ἔχει καὶ ἀτομικές του ἀρχές. Καὶ συνειθίζουν ἐκάστοτε οἱ πολιτευόμενοι νὰ ἐνθέτουν γνῶμες τὶς περισσότερες φορὲς ἀτακτοποίητες γιὰ κάθε ζήτημα κοινωνικό, διοικητικό, στρατιωτικό, οἰκονομικό, γεωργικό. Γιὰ μᾶς αὐτὲς οἱ γνῶμες πρέπει νὰ ἀποτελοῦν ὅπως καὶ ἀποτελοῦν τὸ πρόγραμμα τοῦ κόμματος.

Γιὰ τὸ ἄτομο τοῦ πολιτευομένου ἀπαιτοῦνται οἱ ἠθικὲς ἀρχές, οἱ ἠθικὲς βάσεις.

Γιὰ μᾶς δυὸ εἶνε οἱ κεφαλαιώδεις ἀρχές μας:

α.') Ἐπάνω ἀπὸ ὅλα ἡ πατρίς.

β.') Τὸ συμφέρο καὶ ἡ εὐημερία τοῦ συνόλου ἔρχονται πρὶν ἀπὸ τὸ συμφέρο καὶ τὴν εὐημερία τοῦ ἀτόμου.

Θὰ μᾶς ποῦνε πὼς λέμε κοινοτυπίες, λόγια τριμμένα, ποὺ καὶ ἄλλοι μποροῦν νὰ τὰ ποῦνε. Δὲν τὸ ἀμφισβητοῦμε. Θὰ ποῦμε ὅμως ὅτι ἐμεῖς τὰ πιστεύομε καὶ τὰ πρεσβεύομε, καὶ τὰ ἐκτελοῦμε.

Τις ὄμμορφες ἰδέες εἶνε εὔκολο νὰ τὶς λέει ὁ καθείς. Ἀλλὰ νὰ τὶς πιστεύει, νὰ τὶς ἔχει γιὰ θρησκεία δὲν εἶνε γιὰ τοὺς πολλούς. Ἐμεῖς ποὺ ποτισμένοι βαθειὰ ἀπὸ τὶς ἀρχὲς αὐτὲς ἐπρωτοστατήσαμε στὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1922 δὲν μποροῦμε ποτὲ νὰ ξεχάσουμε ὅ,τι γιὰ μᾶς ἀπετέλεσε τὴ βάση τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἰδιαιτερα ἐγὼ ποὺ σὲ μιὰ στιγμὴ ἡ ἐπιταγὴ τοῦ καθήκοντος μὲ ἔταξε νὰ ἐκφέρω μὲ ἄλλους συναδέλφους τὴν ἀπόφαση τῆς δικαιοσύνης, ὅταν στὸ Ἐπαναστατικὸ Δικαστήριο ἐδικάζοντο ἕνας ἀρχιστράτηγος καὶ ἕξ ὑπουργοί, δὲν μπορῶ νὰ ξεχάσω ὅτι γιὰ τὶς δυὸ αὐτὲς ἀρχὲς ποὺ παρέβηκαν οἱ δικαζόμενοι, ἐβγάλαμε μιὰ ἀπόφασηγὴν ὁποίαν ἡ ἀμερόληπτη ἱστορία θὰ κρίνει, καὶ εἴπαμε ὅτι ἐγκλήματεῖ καὶ προδίνει τὴν πατρίδα ἐκεῖνος ποὺ θέτει ὑπεράνω ὅλων τὸν Βασιλέα ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλο πρόσωπο ἢ ἰδέα, καὶ ἐγκλήματεῖ στὴν πατρίδα ἐκεῖνος ποὺ τὸ συμφέρο τῶν ὀλίγων βάζει ἐπάνω ἀπὸ τὸ συμφέρο τοῦ συνόλου.

Τὶς ὑποχρεώσεις μας στὴν πατρίδα θέτομε πρὶν ἀπὸ κάθε ἄλλη μας ὑποχρέωση.

Γιὰ μᾶς ὅμως παρουσιάζεται καὶ ἕνα ἄλλο ἐπιτακτικὸ καθῆκον. Τὸ καθῆκόν μας στὸν ἐφεδρικὸ κόσμο.

Μὲ τοὺς ἐφέδρους τῆς νήσου μας γνωριζόμεθα τόσο καλά, ξέρομε τόσο καλὰ τὸ πόνο τους καὶ τὶς ἀνάγκες τους, ζυμωθήκαμε τόσα χρόνια μὲ τοὺς ἴδιους πόθους καὶ τὰ ἴδια ἰδανικά, ὥστε ἔχομε τὴν πεποίθηση ὅτι ἡ μέριμνά μας γιὰ τὶς δίκαιας ἀξιώσεις τους δὲν μπορεῖνὰ ἀμφισβητηθεῖ. Ἡ μέριμνά μας στὸ παρελθὸν καὶ στὸ παρὸν ἐγγυᾶται γι' αὐτὴν καὶ στὸ μέλλον.

Δὲν μποροῦμε ἄλλως τε ποτὲ νὰ ξεχάσωμε ἐκείνους ποὺ περισσότερο ἀπὸ τὸν καθένα αἰσθάνθηκαν καὶ ἐπόνεσαν τὴν Ἐπανάσταση.

Δὲν μποροῦμε ἐξ ἴσου μὲ τοὺς ἐφέδρους νὰ ξεχάσωμε τοὺς ἀδελφοὺς πρόσφυγας. Ἐμεῖς ποὺ τοὺς πήγαμε μιὰνεύτυχισμένη ἡμέρα τὴν ἐλευθερία, ἐμεῖς ποὺ ζήσαμε μαζί τους τὰ ὄμμορφα χρόνια τῆς νίκης καὶ τὶς καταραμένες στιγμὲς τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς καταστροφῆς, δὲν μποροῦμε νὰ τοὺς ξεχάσωμε τώρα ὅταν τὰ σφάλματα μερικῶν Ρωμηῶν μᾶς τοὺς ἔφεραν τραγικὰ ἐρείπεια, γιὰ νὰ ἀποτελοῦν μαζὶ μὲ τοὺς ἐγκαταλελειμμένους νεκρούς μας ἐκεῖνο ποὺ πάντα πρέπει νὰ θυμίζει σὲ κάθε Ρωμηὸ ἕνα καθῆκον καὶ μιὰ ὑποχρέωση. Τὸ καθῆκον νὰ θάψει βαθειὰ τὰ ἀπομεινάρια τοῦ Κωνσταντινισμοῦ καὶ τοῦ Μοναρχισμοῦ καὶ μιὰ ὑποχρέωση νὰ ἀνασυνταχθοῦμε καὶ νὰ κάμωμε νὰ ξεχάσουνε τὴν δυστυχία τους καὶ τά τραγικὰ θύματα μιᾶς τέτοιας καταστροφῆς.

Τὸ στασιαστικὸ κίνημα τοῦ περασμένου μηνός, τὸ τελευταῖο αὐτὸ σφάδασμα τοῦ κωνσταντινικοῦ μοναρχισμοῦ, ἔφερε στὴ μέση ὅπως ἦταν φυσικὸ καὶ τὸ πολιτειακό μας ζήτημα.

Ὁ πολιτικὸς ἀγὼν στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1909 διεξάγεται μεταξὺ τῶν δύο κόσμων, τοῦ μοναρχικοῦ καὶ τοῦ δημοκρατικοῦ. Ἦλθαν ἡμέρες εὐτυχίας καὶ ὁ ἀγὼν αὐτὸς ἐσημείωσε μιὰ ὕφεση. Ἦλθαν ἡμέρες δυστυχίας καὶ προσέλαβε φυσικὰ μιὰ ἔνταση ποὺ τὶς τελευταῖες ἡμέρες αὐξήθηκε σὲ σημεῖο ποὺ ἀ-

σφαλῶς θὰ λάβῃ ἕνα τέρμα.

Ἡ Δημοκρατικὴ ἰδέα θὰ νικήσῃ. Ἡ Δημοκρατία θὰ ἐπιβληθῇ. Ἡ Δυναστεία τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν Δανῶν δὲν μπορεῖ νὰ βασιλεύει πειὰ στὴν Ἑλλάδα. Θὰ φύγει. Εἶνε ἀνάγκη ἐθνική.

Ἡ Δημοκρατία ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἐνικοῦσε στὴν Ἑλλάδα. Ἡ σημερινὴ δυναστεία ἐπετάχυνε τὴ νίκη της. Ὅλοι οἱ προηγούμενοι βασιλεῖς δὲν κατώρθωσαν νὰ στερεώσουν τὸ Βασιλικὸ θεσμό. Ὁ Ὄθων προσπαθοῦσε διαρκῶς νὰ πνίξῃ τὶς λαϊκὲς ἐλευθερίες. Γι' αὐτὸ στὸ τέλος ἐκθρονίστηκε. Τὶς ἴδιες διάθεσεις ἔδειξε καὶ ὁ Γεώργιος Α΄ μέχρι τοῦ 1875. Ἀλλὰ ὅταν εἶδε τὸν κίνδυνο ἄρχισε τὴν πολιτικὴ τῆς ἀδιαφορίας. Τι ἔκαμε ὁ Κωνσταντῖνος εἶνε περιττὸ νὰ ποῦμε. Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν ὁποῖο μὲ τόση λατρεία ἐπερίμενε ὁ ἑλληνισμὸς νὰ τὸν ὁδηγήσῃ στὸ δρόμο τῶν ἐθνικῶν του ὀνείρων ἐφάνηκε ἀνάξιος στὶς προσδοκίες τοῦ ἔθνους. Αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του ὅσον καὶ ἂν ἐτιμήθηκαν ἀπὸ τὸ λαὸ καὶ ἐδοξάσθηκαν ἀπὸ τὸ αἷμα καὶ τὶς θυσίες του, ἐβάσταξαν τὴν ψυχή τους ξένη πρὸς τὸν τόπο, καὶ τὰ αἰσθήματά τουςξένα πρὸς τοὺς πόθους καὶ τοὺς παλμοὺς τοὺς ἑλληνικούς. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀ ιόμα ἡ δυναστεία προήρχετο ἀπὸ τὸν τόπο, θὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ παραμείνει μετὰ τὴ συμφορὰ γιὰ τὴν ὁποία ὁ Κωνσταντῖνος ὑπῆρξε ὁ πρῶτος αἴτιος.

Ἡ ἐγκαθίδρυση τῆς Δημοκρατίας ἀποτελεῖ ζήτημα τιμῆς γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀτομικῶς ἔχομε τὴν ἰδέα ὅτι τὸ δημοψήφισμα γιὰ τὴν δημοκρατία θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ πρὸ τῶν ἐκλογῶν. Ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 1922 δὲν εἶνε καθεστὼς βίας. Εἶνε τέτοιο μόνον κατὰ τύπους. Κατ' οὐσίαν εἶνε αὐτὸς ὁ λαός. Συνεπῶς μποροῦσε νὰ κάμῃ τὸ δημοψήφισμα ἀμέσως.

Ἀλλὰ ἡ Ἐπανάστασις ἐφάνηκε ἐπιφυλακτική. Καὶ πολὺ δίκαια.

Ἐκείνη ποὺ φέρει τὴν εὐθύνη καὶ διαχειρίζεται τὴν ἐξουσίαν εἶνε ἡ μόνη ποὺ μπορεῖ νὰ λάβῃ καὶ τὴν ὑπεύθυνο ἀπόφασι. Ὅλοι ἐμεῖς οἱ ἄλλοι ποὺ ἔχομε γνῶμες ὑπὲρ τοῦ προεκλογικοῦ ἢ τοῦ μετεκλογικοῦ δημοψηφίσματος πρέπει νὰ πειθαρχήσωμε ἀπολύτως.

Ἡ πειθαρχεία, ἡ ἀπόλυτη ἑνότης, ἡ συνένωση τῶν δυνάμεων θὰ μᾶς φέρουν τὴ Δημοκρατία ταχύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο μέσον.

Ἐκεῖνοι ποὺ διασποῦν τὴν ἱερή μας ἑνότητα προδίδουν τὸν κοινὸ δημοκρατικὸ ἀγῶνα. Ἡ Δημοκρατία δὲν εἶνε σημαία κανενός. Εἶνε σημαία ὅλων μας.

ΒΥΡΩΝ ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

(Συνέχεια ἀπ' τὸ περασμένο καὶ τέλος)

VI **Ἀγροτικὸ πρόγραμμα**

1) ***Ἡ γῆ (τὰ χωράφια) πρέπει νὰ ἀνήκουν σὲ κείνους ποὺ τὰ καλλιεργοῦν***

ὰ) Ἅμα γίνουνε τὰ Γεωργικὰ Σχολειὰ κι πάρουν οἱ ἀγρότες τὴν κατάλληλη γεωργικὴ μόρφωση καὶ ἅμα ὀργανωθοῦνε σὲ Συνεταιρισμοὺς, τότε ἐξασφαλίζεται ἡ πρόοδο τῆς Γεωργίος μὲ τὴ **«μικρὴ ἰδιοχτησία».**

Ἐπάνω στὶς δυὸ ἀφτὲς ἀρχὲς στηρίζει τὸ Δημοκρατικὸ κόμμα τὴν Ἀγροτική του πολιτική. Οἱ Δημοκρατικοὶ ὅμως ἔχουνε στὰ καταστατικὰ τῶν ἀγροτικῶν Δημοκρατικῶν ἑνώσεων τὶς ἑξῆς πολὺ σπουδαῖες καὶ μεγάλες ἀνάγκες τῆς Ἀγροτικῆς τάξεως,

α΄.) Οἱ Γεωργοὶ ποὺ δὲν ἔχουν δικὰ τους χωράφια νὰ ἀποχτήσουνε δικά τους καὶ νὰ γίνουν ἰδιοχτῆτες ἀνεξάρτητοι.

β΄. Τὸ Κράτος μὲ κάθε τρόπον νὰ ὑποστηρίξει τὴ ***μικρὴ ἰδιοχτησία.***

γ΄) Νὰ γίγουν ***δρόμοι πολλοί, καλοί,*** καθὼς καὶ ***σιδηρόδρομοι*** γιὰ νὰ συγκοινωνοῦν τὰ χωριὰ μεταξύ τους καὶ μὲ τὶς πόλεις καὶ γιὰ νὰ μποροῦν εὔκολα καὶ μὲ λίγα ἔξοδα νὰ κουβαλοῦνε τὰ ἀγροτικὰ προϊόντα τους ὅπου χρειάζεται.

δ.') Νὰ γίνουν ὅπου εἶναι ἀνάγκη, γεωργικά, δασικὰ καὶ ὑδραυλικὰ ἔργα· δηλαδὴ ὅπου βρίσκονται βαλτώδη μέρη καὶ νερὰ στεκάμενα ποὺ βλάφτουν στὴν ὑγεία, νὰ ἀποξηρανθοῦνε καὶ νὰ γίνουνε χρήσιμα χωράφια.

Ὅπου εἶναι ξερότοποι καὶ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ νερὸ νὰ γίνουν ***πηγάδια ἀρτεσιανὰ*** ἢ ἂν βρίσκεται κοντὰ ποταμὸς νὰ γίνουν κατάλληλα χαντάκια γιὰ νὰ μοιράζουν νερὸ στὰ χωράφια..

— Ὅπου ὁ τόπος ὑπόφέρνει ἀπὸ πλημμύρες συχνὲς καὶ ἐπικίνδυνες τῶν ποταμιῶν νὰ χτιστοῦνε γεροὶ φράχτες γιὰ νὰ περιορίζουν τὰ νερὰ καὶ ἔτσι ὁ τόπος ποὺ πρὶν πλημμύριζε, νὰ ***γίνει χωράφι πρώτης τάξεως.***

— Ὅπου εἶναι μέρη χέρσα νὰ καλλιεργηθοῦν καὶ ὅπου πάλιν βρίσκονται ἔκτασες σκεπασμένεςἀπὸ θάμνους καὶ χαμόδεντρα νὰ κοποῦνε καὶ νὰ γίνουν χρή-

σιμα χωράφια.

Σὲ μέρη ποὺ δὲ μπορεῖ νὰ γίνει καλλιέργεια ἄλλου εἴδους νὰ φυτεφτοῦνε δέντρα γιὰ νὰ δίνουν ξύλα γιὰ κάρβουνα καὶ ξυλεία γιὰ σανίδια καὶ δοκάρια.

5) Νὰ ἐφαρμοστεῖ αὐστηρὰ ὁ νόμος ποὺ ὑποχρεώνει τοὺς γονεῖς νὰ στέλνουν τὰ παιδιὰ καὶ τὰ κορίτσια τους στὸ ***σχολειό.***

VII. **Ἐκπαίδευση**

1) Ἡ ἐκπαίδευση στὰ σχολειὰ πρέπει νὰ φροντίζει γιὰ τὴ διανοητικὴ διάπλαση τοῦ ἀτόμου τόσο ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἠθική.

2) Ἡ Ἐκπαίδευση πρέπει νὰ ἐξυπηρετῆ τις ***κοινωνικὲς καὶ βιωτικὲς ἀνάγκες*** δηλ. νὰ μαθαίνουν τὰ παιδιά μας ἐκεῖνα τὰ πράματα ποὺ θὰ χρειαστοῦν γιὰ νὰ βγάλουν τὸ ψωμί τους καὶ νὰ ζήσουν τίμια καὶ ξεκούραστα στὴν κοινωνία μέσα..

3) Ἡ ἐκπαίδευση πρέπει νἆναι ***δημοκρατικὴ*** δηλαδὴ τὰ ἰδεώδη της νἆναι δημοκρατικά, καὶ νὰ τὰ καλλιεργεῖ στις ψυχὲς τῶν παιδιῶν μας μὲ ***δημοκρατικὴ*** ὀργάνωση καὶ ***δημοκρατικὴ γλῶσσα (δημοτική).*** Τότε θὰ μπορεῖ ὁ καθένας εὔκολα νὰ μορφωθῆ καὶ γιὰ τὴ δουλειά του καὶ γιὰ μπορέσει νὰ ἀναπτύξει τις πνευματικὲς καὶ ψυχικές του δυνάμεις.

4) Νὰ γίνουνε ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερα ***«Γεωργικὰ Σχολειὰ»*** γιὰ νὰ μποροῦν τὰ παιδιὰ τῶν ἀγροτῶν νὰ μαθαίνουν καὶ νὰ ἐφαρμόζουν τὴν καλλίτερη μέθοδο καὶ τὰ τελειότερα μέσα σὲ κάθε εἶδος γεωργίας καὶ ἔτσι νὰ προοδεύει ἡ Γεωργία.

5) Νὰ ἔχουν οἱ ***Κοινότητες*** μεγαλείτερη ἐλευθερία ἐνεργείας καὶ μεγαλείτερη διαδικασία γιὰ νὰ ***λύουν τὰ τοπικὰ ζητήματά τους στὸ χωριὸ*** χωρὶς νὰ ἐπεμβαίνει τὸ Κράτος.

Σὲ κάθε χωριὸ νὰ ἐκλέγουν οἱ ἀγρότες, ἀνάμεσα στοὺς πειὸ ***καλοὺς καὶ πειὸ τίμιους χωριανούς τους*** τοὺς κοινοτικούς τους ἄρχοντες. (Πρόεδρο κοινότητας, Παρέδρους κλπ.) καὶ νὰ πάψει τὸ κράτος ***νὰ διορίζει καὶ νὰ ἀπολύει τοὺς κοινοτικοὺς ἀρχηγοὺς χωρὶς νὰ ρωτᾶ τὸ χωριό.***

6) Τὸ Κράτος νὰ ὀργανώσει γεωργικὲς Τράπεζες γιὰ νὰ δίνουν στοὺς ἀγρότες δάνεια κτηματικὰ μὲ εὐκολία καὶ μὲ ὄρους εὐνοϊκούς

7) Οἱ ἀγρότες νὰ ὀργανωθοῦνε σὲ ***Συνεταιρεσμοὺς*** γιὰ νὰ μποροῦν πιὸ ***εὔκολα νὰ βρίσκουν δάνεια***, γιὰ νὰ μποροῦν πιὸ εὔκολα νὰ ***ἀγοράζουν τὰ γεωργικά τους ἐργαλεῖα***, μηχανήματα καὶ ἄλλα εἴδη ποὺ τοὺς χρειάζονται, γιὰ νὰ μποροῦν πιὸ εὔκολα καὶ μὲ ***λίγα ἔξοδα νὰ κάμουν κάθε γεωργική τους δουλιὰ*** καὶ γιὰ νὰ μποροῦν πιὸ εὔκολα νὰ ***πουλοῦνε τὰ γεωργικά τους προϊόντα.***

8) Νὰ ὀργανωθοῦν, ***ἀγροτικὴ ἀστυνομία καὶ ἀγροφυλακή, ποὺ νὰ ἐξασφαλίζουνται οἱ κόποι τῶν τιμίων καὶ ἱκανῶν γεωργῶν*** ἀπὸ διάφορες ἀγροζημιὲς καὶ κλεψιές.

9) Νὰ προστατευθεῖ ἡ ὑγεία τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν· νὰ μποροῦν οἱ ἀγρότται νὰ βρίσκουν πιὸ ***εὔκολα καὶ μὲ λίγα ἔξοδα τὰ γιατρικὰ καὶ τὰ ἄλλα μέσα τῆς θεραπείας.*** Νὰ χτυπηθοῦν συστηματικὰ ὅλες οἱ κολλητικὲς ἀρρώστειες καὶ ***ὁ ἐλώδης*** ποὺ καταντᾶ τοὺς ἀγρότες ἀνίκανους γιὰ ἐργασία καὶ φθείρει σιγὰ σιγὰ τὴ ζωή τους.

Νὰ ***ἁπλοποιηθεῖ πολὺ ἡ διαδικασία στὰ Εἰρηνοδικεῖα.*** νὸ δικάζουν τις ἀγροτικὲς διαφορὲς δυὸ ἀγρότες μὲ τὸν Εἰρηνοδίκη, καὶ Εἰρηνοδίκης νὰ διορίζεται ὁ ἱκανώτερος καὶ πιὸ ἀμερόληπτος.

11) Νὰ ὑποστηρίζουν ***οἱ ἀγρότες (ὅπως καὶ οἱ ἐργάτες) ἕνα γενικώτερο Δημοκρατικὸ*** πρόγραμμα ποὺ ἐξασφαλίζει τὰ συμφέροντα καὶ τὴ κυριαρχία τοῦ λαοῦ.

(Ἔχει συνέχεια)

ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ Η ΣΤΑΣΗ

Ἀγαπητή «Καμπάνα»,

Ἦτο ἡ νύχτα τῆς 21ης πρὰς τὴν 22αν τοῦ Ὀκτώβρη. Μιὰ ἐξαιρετικὴ στρατιωτικὴ κίνησις παρετηρεῖτο, αὐτοκίνητα πηγαινοήρχοντο, καὶ οἱ κούφιοι ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀκάπνου στρατηγοῦ μὲ ὕφος δέκα Χίντενπουργ συνεκεντροῦντο στὴ Λέσχη Δημοσίων ὑπαλλήλων. Μὲ τὴν ἐπιπολαιότητα ποὺ τοὺς χαρακτηρίζει ἐνόμιζον τὸ πᾶν τετελεσμένον καὶ ὑπεραίροντο οἱ ἀχαρακτήριστοι γιὰ τὴ δολοφονία τῆς Ἑλλάδος!

Εἶχα μυρισθῆ πὼς κάτι μαγειρεύεται καὶ ἀγρυπνοῦσα προσπαθῶντας κάτι νὰ μάθω. Οἱ πολυπαθεῖς Σερριῶτες ἐκοιμῶντο μακάρια. Ἐρημικὴ σιγὴ βασίλευε. Καημένοι Σερριῶτες κοτὰ τὸν ἴδιο τρόπο κοιμάσαστε ὅταν μιὰν ἄλλη φορὰ σᾶς παρέδοσεν στοὺς Βουλγάρους, ποὺ σᾶς κατέκαψαν τὰ σπίτια σας!

Θἄταν περασμένα μεσάνυχτα ὅταν λαχανιασμένοι δῆθεν ἀξιωματικοὶ μᾶς ἀνακοίνουν -ὅτι...- κομιτατζῆδες βαδίζουν πρὸς τὴν Θεσ)νίκη. «Ὅπλα καὶ παλάσκες παιδιά!» Σὲ δέκα λεφτὰ δύο χιλιάδες φαντάροι νυσταλέοι καὶ τρίβοντας τὰ μάτια των βάδιζαν κατὰ τῶν κομιτατζήδων! Δὲν ἔμαθε δὲ ὁ ἄτυχὴς φαντάρος τὴν ἀλήθεια παρὰ ὅταν ἐδέχετο τὸ πρῶτο ἀδελφικὸ βόλι τοῦ Κονδύλη! Τὸ πιὸ τρομερὸ τὰ πιὸ ***ἀτιμωτικὸ*** εἶχε ἐπέλθη! Τὰ δοξασμένα Ἑλληνικὰ κανόνια ἐξέχυσαν τὴ λαύρα τους πάνω σὲ Ἕλληνος στρατιώτας καὶ ἄφθονο αἷμα ἔρευσε, στίγμα ἀνεξάλειπτο γιὰ τὴ ζηλεμένη Ἱστορία μας! Κόλαφος στὴ περίοπτη σταδιοδρομία μας!

Μὰ χωρὶς ἀμφιβολία εἶνε ἡ τελευταία φορὰ ποὺ τὸ βέβηλο χέρι τοῦ Κωνσταντινισμοῦ πλήττει τὴν ἀναρρωνύουσαν Ἑλλάδα μας. Ὅ,τι οἱ εἰσηγήσεις τοῦ ἀρχισυνωμότου γιὰ τὴ διαφωνία τοῦ Θρόνου στὰ 1915, τὰ ἐπεισόδια τῶν ἐπιστράτων τὰ ὁποῖα αὐτὸς διηύθυνε, καὶ ἡ πολιτική του μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν ἀπέναντι τῶν συνεργατῶν του δὲν κατόρθωσαν γιὰ μιὰ μερίδα λαοῦ, ποὺ τὸν πίστεψε, τὸ κατόρθωσε τὸ τελευταῖο ἔγκλημα! Ἦρχεσε ἡ συνωμοσία αὐτὴ διὰ νὰ προφέρει ὁλόκληρος ὁ λαὸς μετὰ βδελυγμίας τὸ ὄνομα ἐκείνου ὅπως πανικόβλητος ἤδη τρέπεται εἰς τὴν ἔνην, ἴσως γιὰ νὰ ἐξακολουθήσει ἀπὸ κεῖ βυσσοδομῶν κατὰ τῆς μαρτυρικῆς Ἑλλάδος μας!

Σέρραι 2—11—23

Καρωμένος Κώστας

ΜΙΛΑ Ο ΜΕΣΟΤΟΠΟΣ

Σ.Ε.Σ. Μεσοτόπου

Αρ. Πρωτ. 73, Μεσότοπος 16-11-23

Κύριε Διευθυντή!

Στὴν ἐφημερίδα «Ἔφεδρος» ποὺ μάθαμε πολὺ καλὰ ποιοὶ τὴν βγάζουν (οἱ δύο τρεῖς συνάδελφοι οἱ ὁποῖοι κυνηγοῦν τὸ βουλευτιλήκι μὲ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ κ. Παρίτση) καὶ διατὶ τὴν βγάζουν (διὰ νὰ διαιρέσουν τοὺς Ἐφέδρους τῆς Νήσου ἀποσπῶντες μίαν μερίδα των ἐναντίον τῆς Ἐπαναστάσεως), εἴδαμε πὼς ἡμεῖς ἐδῶ οἱ »ἁπλοϊκοὶ» ἢ «τὰ κοτσύφια» ὅπως ὀνομάζει τὸ ὄργανον τοῦ Παρίτση ὅλους τοὺς ἐφέδρους τῆς Β. Δ. καὶ Α. περιφερείας ποὺ ὑπέγραψαν τὸ πρωτόκολλον τῆς Μηθύμνης, κατεπείσθημεν ἀπὸ τοὺς συναδέλφους Μυριβήλην καὶ Παπονικολάου διὰ νὰ συνταξωμεν αὐτὸ τὸ πρωτόκολλον μὲ τὸ ὁποῖον ὑποδεικνύουμε τοὺς ἐφέδρους Λαδᾶν καὶ Γρηγορίου ὡς ὑποψηφίους βουλευτὰς τῆς τάξεώς μας.

Ὁ «Ἔφεδρος» καὶ ὅλοι οἱ προσωποφόροι του, καθὼς καὶ ὅλον τὸ φαῦλον συγκρότημα τὸὁποῖον ἀντιπροσωπεύουν, ἠμποροῦν νὰ εἶνε βέβαιοι ὅτι κανένας δὲν εἶνε ἱκανὸς νὰ παραπλανήσει τὴν γνώμην τῶν ἐφέδρων οὔτε νὰ τοὺς βγάλει ἀπὸ τὸν ἴσιον δρόμον ποὺ ἡ συνείδησίς των, ἡ δικαιοσύνη των καὶ ὁ πατριωτισμός των τοὺς ὑπαγορεύει. Ἠμποροῦν νὰ εἶνε βέβαιοι ὅτι ὅσο καὶ ἂν εἴμαστε «ἁπλοϊκοὶ» καὶ «κοτσύφια», ἔχουμε ἀρκετὸ μιαλὸ καὶ γνώση ὥστε νὰ κάνουμε μονάχοι τὴ δουλιά μας καλλίτερα ἀπ'τὸν καθένα, καὶ τὸσπουδαιότερο δίχως τις σοφὲς συμβουλὲς τῶν ἀνωνυμογράφων. Διότι αὐτοὶ μὲν ἐκδίδοντες ἐφημερίδα καὶ γράφοντες ὅσα ψεύδη γραφουν τὸ κάμον μόνον ***μὲ συμφεροντολογικοὺς σκοπούς.*** Θέλουν νὰ βγοῦν βουλευταὶ μὲ τὸ ζόρι. Ἡμεῖς δὲ, ἀποφασίσαντες ὅσα ἀποφασίσαμεν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς Μηθύμνης εἴχαμε ὑπ' ὄψει ***μόνον τὸ γενικὸν καλὸ τοῦ τόπου καὶ τῆς τάξεως τῶν ἐφέδρων.***

Θὰ ἰδοῦν οἱ ὑβρισταί μας συντόμως ὅτι ὅλοι οἱ «ἁπλοϊκοὶ» καὶ ὅλοι οἱ ἔφεδροι ποὺ σέβονται τὴν Ἐπανάσναση καὶ τὸν πολιτικόν της Σύμβουλον κ. Παπανδρέου, θὰ τηρήσωμεν μέχρι τέλους καὶ θὰ πραγματοποιήσωμεν ὅλας τὰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας ὑπεγράψαμεν. Ἐν γένει ἂς πάρουν τὴν ἀπόφασιν ὅτι αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν θὰ μποῦν στὴν Βουλὴ οἱ ***ἀνάξιοι*** οἱ ***ἐπιτήδειοι*** καὶ οἱ κρυφοὶ Κωνσταντινικοί. Συνάδελφοι ἔφεδροι! Ἂς κρατήσουμε ψηλὰ τὴν τίμια σημαία τῶν ἀγνῶν αἰσθημάτων μας. Ἡ μαύρη ψῆφος μας ἂς πέσει πειθαρχικὴ ἐναντίον κάθε ἐχθροῦ τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐναντίον κάθε ἐχθροῦ τοῦ Πλαστήρα, ἐναντίον κάθε ἐχθροῦ τῆς τάξεώς μας.

ΣΕΣ Μεσοτόπου

Π. Μαντᾶς (πρόεδρος)

Ο κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΣΤΗ ΓΕΡΑ

Τὴν ἐρχόμενη Τετάρτη ἔρχεται ὁ ἐκλεχτός μας. Ἔρχεται ὁ μεγάλος συμπολίτης μας τὴν Τετάρτη, καὶ καθὼς μᾶς ὑπεσχέθηκε, θὰ κάνει γύρα στὰ χωριὰ τῆς Γέρας μας γιὰ νὰ ἐπικοινωνήσει μὲ τὸ λαό μας, γιὰ νὰ βροντολαλήξει τὸ πρόγραμμα τῆς πραγματικῆς Δημοκρατίας, τῆς θεμελιωμένης Δημοκρατίας τῆς βιώσιμης Δημοκρατίας. Ἔρχεται ἡ πολιτικὴ Ἀλήθεια. Ἡ πολιτικὴ Ἀγνότης. Ὁ ἀκαμπτος ἀλλὰ φιλόπατρις δημοκράτης, ὁ ἠθικὸς πολιτικός μας. Ἔρχεται ἡ πολιτικὴ ψυχὴ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 22. Ἔρχεται ὁ πολιτικὸς σύμβουλος τοῦ λατρευοῦ Ἀρχηγοῦ μας.

Ἡ Γέρα μας μὲ ἀνεκλάλητη χαρὰ θὰ τὸν ὑποδεχθεῖ, μὲ συγκίνηση θἀκούσει τὴ γερὴ φωνή του μὲ λατρεία θὰ τὸν ἀποθεώσει. Ἂς μᾶς γίνει ὁ ἰδιαίτερος ἀντιπρόσωπος τῆς Γέρας, ὁ προστάτης τῶν συμφερόντων της, ὁ διαλοληητὴς τῶν ἰδανικῶν της, ὁ θεράπων τῶν ἀναγκῶν της. Ἂς τοῦ γνωρίσωμεν αὐτὲς τὶς ἀνάγκες τῶν χωριῶν μας, ἂς τοῦ ἐγχειρίσωμεν σημειώσεις τῶν ἀξιώσεών μας καὶ τῶν εὐχῶν μας γύρω στὰ λογῆς ζητήματα τῶν Σχολειῶν, τῶν ὑδραγωγείων, τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, τῆς διοικήσεως, καὶ πρὸ πάντων τῆς ἀνειρευτῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἂς τὰ θέσωμεν ὅλα λεπτομερῶς ὑπ' ὄψιν του διὰ νὰ μπορέσει νὰ δουλέψει γιὰ τὴ θεραπεία των ὅταν θἄρθεῖ ὁ καιρός.

Κύριε ὑπουργέ!

Περιμένουμε ὅλη τὴ στοργή σου γιὰ τὴ Γέρα μας. Εἶναι μιὰ περιφέρεια ποὺ ποτές της δὲν εἶχε ἀντιπρόσωπο τῆς ἀθρωπιᾶς μὲς τὴ Βουλή. Ἡ πλαδαρότητα κἠ ἀδιάντροπη ἀδιαφορία τοῦ τέως κατὰ φαντασίαν πληρεξουσίου μας συνεσώρευσε ἕνα σωρὸ ἐλλείψεις καὶ ἀνάγκες. Κύτταξέ τις μὲ στοργὴ καὶ προσπάθησε νὰ τὶς θεραπεύσεις. Ἡ Γέρα μιὰ ἀπ' τὶς κυριώτερες κορυφὲς τοῦ ἀγνοτέρου ἰδεαλισμοῦ πάνου στὸ νησὶ σᾶς λατρεύει ὦ; τὸν ἐκλεκτόντης πολιτευτή. Παρακολούθησε καὶ παρακολουθεῖ μὲ ἱερὴ συγκίνηση ὅλες τὶς προσπάθειές σου γύρω στὸν τελευταῖο σκληρὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα ποὺ ἄρχισε πρὶν ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφή. Τὸν πατριωτικό σου πόνο τὸν συμμερίστηκε, στὰ παθήματά σου ἐπὶ Κωνσταντινισμοῦ συνέπαθε μαζύ σου, τὴν ἀγωνία σου συμμερίστηκε καθὼς καὶ τοὺς ἀγῶνας σου ἐναντίον τῶν δημαγωγῶν καὶ τῶν σκλτιμπάγκων τῆς Πολιτικῆς τοὺς ὁποίους ἔχει καταδικάσει γιὰ πάντα ὁ Λεσβιακὸς λαός.

Ἡ ἀγάπη μας στὸ πρόσωπό σου εἶναι ἀπέραντη. Τὴν ἀφοσίωσή μας θὰ τὴν ἀντιληφθεῖς μόνος σου. Θὰ μᾶς ἔχεις ἀποκούμπι γερὸ γιὰ κάθε προοδευτική σου τάση. Δεθήκαμε σύψυχα στὸ πολιτικό σου πρόγραμμα γιατὶ ὅλες του οἱ γραμμὲς εἶναι ἠθικὲς καὶ πατριωτικές, σύμφωνες μὲ τὴν ψυχή μας. Οἱ πολιτικὲς ἀλήθειες ποὺ ἀπ' τὸ 15 διαλάλησες, σὰν κορδέλα κινηματογράφου περνᾶνε μία μία ἀπὸ μπρός μας.

Κ' ἡ τελευταία σου συνάντησις τῶν πολιτικῶν ἀπόψεων μὲ κεῖνες τοῦ μεγάλου Βενιζέλου ἔβαλαν τὴν κορωνίδα στὴν ἐκτίμησή μας γιὰ τὴν πολιτική σου σταθερότητα καὶ φρόνηση. Προχώρησε μὲ πεῖσμα στὸν τίμιο δρόμο σου. Καὶ παραμέρισε σὰν ἄχυρα ὅλους τοὺς γελοίους καραγκιόζιδες ποὺ μᾶς γελοῦσαν ὦ; τὰ σήμερα καὶ μᾶς ἔφεραν τὸν τόπο σαὐτὸ τὸ χάλι.

Κύριε Ὑπουργέ

Ὅλοι οἱ γεροὶ καὶ οἱ τίμιοι εἴμαστε μαζύ σου. Εἴμαστε συμπολεμισταί σου.

Παλαιόκηπος ***Μ. Μύδης***

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 3899 ΑΘΗΝΑ 19 Νοεμβρίου, 3 πρωΐνὴ

— Τὸ ἀπόγευμα ἡ συνέλευσις τῶν Φιλελευθέρων ἀποφάσισε νὰ κατεβεῖ στὶς ἐκλογὲς μὲ δημοκρατικὴ σημαία. Ἡ ἀπόφαση ἀνακοινώθηκε στὴν Ἐπανάσταση. Ἐζητήθη ἡ γνώμη τῶν Φιλελευθέρων ἀπὸ τὶς ἐπαρχίες.

— Ὁ Πάγκαλος φεύγει γιὰ τὴ Σαλονίκη.

Ἀριθ. 800 ΑΘΗΝΑ 19 ὥρα 10 μ. μ.

— Ἀπὸ τὴ Νέα - Ὑόρκη στάλθηκε πρὸς τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ἐπαναστάσεως κ. Ν. Πλαστήρα τὸ παρακάτω τηλεγράφημα.

— Ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες ποὺ βρίσκονται στὴ Νέα Ὑόρκη συγκροτήθηκε μέγα συλλαλητήριο καὶ ἔκανε τὸ παρακάτω ψήφισμα.

Ἀποδοκιμάζουν μὲ ὅλην τὴ δύναμή τους (οἱ Ἕλληνες τῆς Νέας Ὑόρκης) ὅλους ἐκείνους ποὺ γιὰ ταπεινοὺς κομματικοὺς σκοποὺς προσπαθοῦν σὲ τόσο κρίσιμες στιγμὲς γιὰ τὴν Πατρίδα νὰ τῆς δημιουργήσουν συνθῆκες ποὺ ἐξευτελίζουνε τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος καὶ τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος στὴ συνείδηση ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ἀποξενώνουνε τὴν Ἑλλάδα στὸ ἐξωτερικὸ ἀπὸ κάθε συμπάθεια καὶ στεροῦνε τὴν Πατρίδα ἀπὸ κάθε εἴδους ἠθικὴ καὶ ξωτερικὴ βοήθεια.

Ἐπιδοκιμάζουν μὲ ὅλη τους τὴ ψυχὴ τὸ ἔργο τῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως ποὺ ἔσωσε ἀπὸ βεβαία πολιτική, ἐδαφική, οἰκονομικὴ καὶ ἠθικὴ καταστροφὴ τὴν Ἑλλάδα, ὅπως τὸ ὁμολογοῦνε ὅλοι οἱ ξένοι καὶ μάλιστα ἡ Ἀμερική. Ἀξιοῦν ὡς ἀδέρφια καὶ παρακαλοῦνε τὰδέρφια τους ποὺ βρίσκουνται στὴν Ἑλλάδα, νὰ μὴ ξανακάνουν τὸ φριχτὸ λάθος τῆς 1 Νοεμβρίου ποὺ κατέστρεψε τὰ σαρκωμένα ὄνειρα αἰώνων, μὰ νὰ ἀναδείξουνε μὲ ***τὴ ψῆφο τους Κυβέρνηση*** ποὺ νὰ μπορεῖ νὰ συνεχίσει τὸ ἔργο τῆς Ἐπανάστασης, Κυβέρνηση ποὺ νὰ ἔχει ἐμπιστοσύνη στὸ ἐξωτερικὸ νὰ ξαναφκιάσει τὶς Βαλκανικὲς καὶ Εὐρωπαϊκὲς Συμμαχίες, νὰ τραβήξει τὴν ἠθικὴ ἐκτίμηση τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδας ποὺ βρίσκονται στὸ ἐξωτερικό, νὰ ξαναφέρνει τὴν Ἑλλάδα στὶς δόξες 1909 1915 1917 1920.

Τὸ τηλεγράφημα ὑπογράφουν: Δικαστὴς Χάρισσων φιλέλλην πρόεδρος συλλαλητηρίου. Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή. Παναγουλόπουλος, Πανόπουλος, Περπίνιας, Στρουμπος, Χριστοφίδης, Κασσαβέτης, Καραμπατέας, Βενετσανάκος, Πουλᾶκος, Πέπας, Τάκης, Σπυρόπουλος, Κοτύρνας, Καραμεσίτης.

Ἀριθ. 3980 ΑΘΗΝΑ 19 Νοεμβρίου ὥρα 10.40

— Ὁ Πλαστήρας συνεχάρηκε τὴν Ἐπιτροπὴ τῶν Φιλελευθέρων ποὺ τοῦ ἀνάγγειλε τὴν ἀπόφαση ποὺ πῆρε ἡ συνέλευση. Ὁ Παπαναστασίου γράφει στὸν «Ἐλεύθ. Λόγο» πὼς ἡ ἀπόφαση νὰ συνεργαστοῦνε Φιλελεύθεροι καὶ Δημοκρατικοὶ εἶνε ἡ πρωτοκόλληση τῆς λαϊκῆς ἀπόφασης ποὺ ἔγινε φανερὴ ἀπὸ καιρό. Τὰ ἴδια εἶπε κι' ὁ Κονδύλης. Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τέσσαρα μέλη, δ ὸ καὶ δυὸ ἀπὸ κάθε κόμμα θὰ καταρτίσουνε τοὺς συνδυασμούς.

— Ὁ Δαγκλῆς σχετικὰ μὲ τὴ συνέλευση εἶπε τὰ ἑξῆς: «Κάλεσα τοὺς πολιτευτὸς καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Φιλελευθέρων νὰ κάνουμε συνέλευση, γιὰ νὰ τοὺς πῶ σὲ τί σημεῖο βρίσκεται ἡ κατάσταση, σύμφωνα μὲ ὅσα μοῦπε ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπανάστασης, καὶ νὰ μοῦ ποῦνε τὴ γνώμη τους. Ἦρθανε πολλοί, ἀφ' οὗ μήτε οἱ κάμαρες, μήτε οἱ διάδρομοι τῆς Λέσχης δὲν τοὺς χώρεσαν. Προσπάθησα νὰ τοὺς πῶ λίγα λόγια. Δὲν πρόλαβα σχεδὸν νὰ πῶ τίποτε γιατὶ ἔγινε φασαρία κι' ἀναγκάστηκα νὰ κόψω τὴ συνεδρίαση».

Τὸ πρωῒ ἔκαναν ἄλλη συνεδρίαση οἱ Φιλελεύθεροι. Ὁ Σῖμος κι' ὁ Βουρλούμης τοὺς ἐξέθεσαν τὴ συνομιλία τους μὲ τὸν Πλαστήρα ποὺ τοὺς ἐζήτησε ἐπίμονα, οἱ Φιλελεύθεροι νὰ ταχθοῦν μὲ τοὺς Δημοκρατικούς.

Ἀποφασίστηκε νὰ γίνῃ δεύτερη συνεδρίαση τὸ ἀπόγευμα.

— Ἡ Ἐπανάσταση ἔχει τὴ γνώμη τούτη: Ἐφ' ὅσον ὁ Βενιζέλος ὑποστηρίζει τὴ Δημοκρατία, πρέπει καὶ τὸ κόμμα του ν' ἀφήση κατὰ μέρος τὴν πολιτικὴ ποὺ κρατοῦσε ἕως τώρα. Τὸ μέρος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Βενιζέλου ποὺ συνιστᾶ στοὺς Φιλελευθέρους καὶ Δημοκρατικοὺς νὰ μὴν κατεβοῦνε στὶς ἐκλογὲς μὲ δημοκρατικὴ σημαία, γράφτηκε ἔτσι γιατὶ ὁ Βενιζέλος δὲν ἤξερε καλὰ πῶς ξετυλίχτηκε ἡ κατάσταση στὶς τελευταῖες μέρες.

Πρὸ παντὸς εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνει ἡ ἕνωση γιὰ νὰ τὰ βγάλουμε πέρα μὲ τὴν ἀντεθνικὴ προπαγάντα τῶν ἀντιδραστικῶν ποὺ προσπαθοῦν νὰ κάνουνε βασιλικὸ κόμμα. Ἐξ ἄλλου ἔτσι μονάχα θὰ μονοιάσει κι' ὁ στρατὸς καὶ θὰ ἱκανοποιηθοῦνε οἱ ἀξιωματικοὶ ποὺ εἶνε ὅλοι τους δημοκρατικοὶ καὶ ποὺ δὲ θὰ μένανε καθόλου ἥσυχοι ἂν ἀποφασιζόταν νὰ μείνει γιὰ παντα ἡ Δυναστεία. Οἱ Ἐπαναστατικοὶ ἔχουν τὴν γνώμη πὼς συμφωνᾶ μαζὶ τους τὸ μεγαλείτερο μέρος τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Ὁ Ὀθωναῖος εἶπε πὼς ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ συμφωνοῦνε μὲ τὴ γνώμη τοῦ Πλαστήρα καὶ κανένας δὲ θέλει νὰ ἐνεργηθεῖ τὸ παράνομο προεκλογικὸ Δημοψήφισμα.

— Ὁ Πάγκαλος ἐπισκέφτηκε τὸν Πλαστήρα κι' αὔριο φέβγει γιὰ προεκλογικὴ περιοδεία στὴ Μακεδονία.

— Ὁ Ρακτιβάν, σταλμένος ἀπ' τὸ Δαγκλῆ, εἶπε στὸν Πλαστήρα πῶς ὁ Δαγκλῆς ἀνέλαβε ὡρισμένες ὑποχρεώσεις ἀπτοὺς πολιτικοὺς ποὺ κάνανε πρὸ ἀτὸ δυὸ μῆνες τὴν περίφημη συνεδρίαση. Γιαὐτὸ ζητᾶ προθεσμία γιὰ νὰ ρωτηθοῦνε οἱ ἐπαρχίες. Ὁ Πλαστήρας δέχτηκε μὲ τὸν ὅρο νὰ γίνει τηλεγραφικῶς καὶ νἄχει ἀπάντηση τὸ πολὺ ὡς τὴν Τρίτη. Ὁ Δαγκλῆς τηλεγράφησε στὶς ἐπαρχίες.

— Τὸ ἀπόγευμα ἔγινε νέα συνεδρίαση τῶν Φιλελευθέρων. Ὁ Δαγκλῆς, εἶπεν ὅτι χρειάζεται δύο ἡμερῶν προθεσμία γιὰ νἄρθουν ἀπτὶς ἐπαρχίες οἱ ἀπαντήσεις. Ὅλοι ὅσοι βρεθήκανε στὴ συνεδρίαση ἐτάχτηκαν μὲ τὴ γνώμη τοῦ Πλαστήρα νἀναλάβει τὸ κόμμα τὴ σημαία τὴ δημοκρατική. Ὕστερα ὅλοι ἐπῆγαν στὴν Ἐπανάσταση καὶ μὲ Ἐπιτροπὴ ἐγνώρισαν στὸν Ἀρχηγὸ τὴν ἀπόφασί τους, γιὰ τὴν ὁποία βγῆκε ξεχωριστὴ ἀνακοίνωση,

Ἀνακοινωθὲν Γραφείου Τύπου Ἐπαναστάσεως 1922

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ διευθύνοντος κόμμα φιλελευθέρων Στρατηγοῦ Δαγκλῆ συνῆλθον σήμερον εἰς τὴν Λέσχην Φιλελευθέρων οἱ ἐν Ἀθήναις εὑρισκόμενοι πολιτευτοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν φιλελευθέρων ὀργανώσεων Πειραιῶς Ἀθηνῶν περιοχῶν καὶ ἐπαρχιῶν καὶ Δήμαρχοι Ἀθηνῶν Πειραιῶς ἀπεφάσισαν ὁμοφώνως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ὅπως τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὸ δημοκρατικὴν σημαίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σκέψεων τῶν περιεχομένων ἐν τῇ πρὸς τὸν στρατηγὸν Ὀθωναῖον ἐπιστολῇ. Ἡ ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως ἀνεκοινώθη εἰς τὸν κ. Ἀρχηγὸν τῆς Ἐπαναστάσεως ὑπὸ αὐτῆς ἐν σώματι μεταβάσης ἡγουμένων τῶν Δημάρχων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Τὸ ἡρῶο τῶν σκοτωμένων

ΣΕΣ Παπάδου

Κεῖνο ποὺ ἔπρεπε νὰ γίνη ἔγινε. Χτὲς ὁ ΣΕΣ Παπάδου ἔκλεισε Συμβόλαιο μὲ ἐργολάβο νὰ κάνει τὸ μαρμαρένιο Ἡρῶο του ὅπου θὰ γραφτοῦν τὰ ὀνόματα τῶν Συναδέλφων μας ποὺ σκοτωθήκανε γιὰ τὴν Πατρίδα. Τὸ ἔργο συμφωνήθηκε γιὰ 14,000 Δραχμὲς κι' ἡ δουλιὰ ἄρχισε ἀπὸ σήμερα. Σὲ τρεῖς μῆνες θὰ εἶνε ἕτοιμο, στημένο στὴν καλλίτερη θέση τῆς Γέρας στὴ «Πατρικοῦ», Ἔχει ὕψος 4 μέτρα καὶ εἶνε πιὸ κομψὸ καὶ πιὸ μεγάλο ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας.

Ἔτσι τὴ μιὰ ἀπότιση ἑνὸς φόρου εὐγνωμοσύνης ποὖχαμε γιὰ τοὺς σκοτωμένους μας τὴν κάναμε. Τώρα λογαριάζουμε στὸ μέλλον καὶ γιὰ ἄλλα.

ΣΕΣ Παπάδου

Ο ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΦΕΔΡΟΥΣ

Ἔφεδροι ὅλου τοῦ Νομοῦ. Ἔφεδροι τῆς Λέσβου καὶ τῆς Λήμνου. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ΣΕΣ ἐκοινοποίησε στὸ προεδρεῖο τοῦ Συνδέσμου σας τὸ γράμμα ποὺ μᾶς στέλνει ὁ Ἀρχηγός μας Πλαστήρας. Φροντίσετε νὰ τὸ διαβάσετε καλὰ ὅλοι σας. Νὰ τὸ διαβάσετε καὶ νὰ σκεφθῆτε καλὰ καὶ βαθειὰ πάνου σαὐτὰ ποὺ λέγει γιὰ τὶς προσεχεῖς ἐκλογὲς τοῦ Νομοῦ μας. Καὶ σὰν τὸ καταλάβετε καλά, καὶ δῆτε τὴ σοβαρότατη σημασία ποὺ ἔχει γιὰ τὴ μέλλον μας ἡ προσεχὴς ἐκλογή, σύμφωνα μὲ τὴ γνώμη τοῦ Πλαστήρα, κάνετε τὸ καθῆκον σας ποῦνε καὶ τὸ συμφέρον ὁλονῶν μας. Γιατὶ ἀπ' ὅλους αὐτοὺς ποὺ ἀκοῦτε νὰ τσαμπουνᾶνε στάφτιά σας ψευτιὲς καὶ κολακεῖες καὶ φούμαρα, κανένας δὲν εἶνε δίχως ὀπισθοβουλία. Εἶναι ὅλοι τους οἱ ἀνίκανοι κ' οἱ ἄχρηστοι ποὺ δὲν τοὺς δέχτηκε στὸν ἐπίσημο Συνδυασμό του—αὐτοὺς ἢ τ' ἀφεντικά τους;—ὁ πολιτικὸς σύμβουλος τῆς Ἐπαναστάσεως Γ. Παπανδρέου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐπαναστάσεως Γ. Παπανδρέου, ὁ αὐριανὸς ἀρχηγὸς τῶν ἀντιπροσώπων μας Γ. Παπανδρέου, ὁ ἔφεδρος ὑποψήφιος τοῦ Πλωμαριοῦ Γ. Παπανδρέου. Συνάδελφοι τῆς Λέσβου! Διαβάσετε ὅλοι τὸ γράμμα τοῦ Ἀρχηγοῦ μας.

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Τὸ φύλλο λεπτὰ 50

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΔΟΓΙΚΗΣ

Δημοσιεύουμε παρακάτου δυο τηλ)ματα. Τὸ ἕνα εἶνε τοῦ Στρατηγοῦ Δαγκλῆ ποὺ ρωτάει τὴ γνώμη τοῦ Συνδυασμοῦ τῶν ***«Φιλελευθέρων Δημοκρατικῶν»*** γιὰ τὴν καινούρια κατεύθυνση ποὺ προτείνεται στὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων. Τὸ ἄλλο εἶνε ἡ ἀπάντησή τους. Ἔχουμε νὰ παρατηρήσουμε:

Ἡ λύση ποὺ προτείνεται τώρα μόλις στὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων εἶνε ἡ πολιτικὴ γραμμὴ ποὺ εἶχεν ἀνέκαθεν ἀπὸ πέρσυ ὁ κ. Παπανδρέου, ποὺ τὴν ὑποστηρίζει δημοσιογραφικῶς ἀπο ἕνα χρόνο τώρα· ἡ ἴδια μὲ τὴ πολιτειακὴ κατεύθυνση τῆς Ἐπαναστάσεως. καὶ τέλος ἀπαραλλαχτη μὲ τὴ γραμμὴ ποὺ ἀκολούθησε ἐδῶ ὁ Συνδυασμος τῶν «Φιλελευθέρων Δημοκρατικῶν.»

Ὄχι βιαία ἀνατροπὴ τοῦ πολιτεύματος. Οὔτε καὶ προεκλογικὸ δημοψήφισμα. Ἀλλα δημοψήφισμα ὕστερα ἀπ' τις ἐκλογες. Αὐτὸ εἶνε ὅλο. Τώρα ὕστερ' ἀπὸ τόσες καὶ τόσες φασαρίες κι' ὕστερα ἀπὸ τὸ γράμμα τοῦ Βενιζέλου ἔρχονται ὅλοι γιαλό. Μ'ἄλλα λόγια: Ὅλοι Φιλελεύθεροι καὶ Δημοκρατικοι ἔρχουνται στὴν ἴδια γραμμὴ, καὶ γίνουνται μιὰ παραταξη φιλικη. Ὅλοι λοιπὸν ***«Φιλελεύθεροι-Δημοκρατικοί»***. Αὐτὸ λέγεται θριαμβος τῆς πολιτικῆς ὀξυδερκείας τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ τῶν συνεργατῶν του. Γιαὐτὸ καὶ τὸν συγχαίρουμε.

* * *

Νά τὰ τηλεγραφήματα:

ΕΠΕΙΓΟΝ

Γεώργιον Παπανδρέου

Μυτιλήνην

Ἀθῆναι 28 ὥρα 5.30 μ.μ.

Ἀριθ. 26,871

Κατόπιν τῆς δημοσιευθείσης ἐπιστολῆς τοῦ Βενιζέλου προτείνεται ὅπως τὸ Κόμμα κατέλθη εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐκπεφρασμένως ὡς δημοκρατικὸν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ὑποβολῆς τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος, ἀποφάσει τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως εἰς τὸ μετεκλογικὸν δημοψήφισμα. Παρακαλῶ τηλ)σατε τὴν γνώμην ἡμῶν καὶ τῶν συνεργατῶν σας.

Π. Δαγκλῆς

ΕΠΕΙΓΟΝ

Ἀποδέκται τρεῖς

Ἀρχηγὸν Ἐπαναστάσεως, Στρατηγὸν Δαγκλῆν «Ἐλεύθερον Λόγον»

Ἀθήνας

Εἰς ἀπάντησιν ὑμετέρου τηλεγραφήματος γνωρίζομεν ὅτι συνδυασμὸς ἡμῶν καταρτισθεὶς ἀπὸ ἡμερῶν ἐπωνομάσθη Φιλελεύθερος Δημοκρατικὸς καὶ καθώρισεν ἀκόλουθον προγραμματικὴν κατεύθυνσιν: Ἐπάλαισε κατὰ προεκλογικοῦ δημοψηφίσματος καὶ διεκήρυξε δημοκρατικὰς αὐτοῦ πεποιθήσεις ἀπεκδεχόμενος μεταβολὴν πολιτεύματος οὐχὶ ἐκ προσεχῶν ἐκλογῶν ἀλλὰ ἐκ μετεκλογικοῦ δημοψηφίσματος. Συνεπῶς συμπίπτομεν ἀπολύτως προταθεῖσαν κατεύθυνσιν.

Γ. Παπανδρέου

Εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ

Πρὸς τοὺς συναδέλφους Στραϊῆν Παπανικόλαν Διευθυντὴν τοῦ «Ἐλ. Λόγου» καὶ Στραϊῆν Μυριβήλην Διευθυντὴν τοῦ ὀργάνου τῶν Ἐφέδρων «Καμπάνα».

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν θερμὴν προθυμίαν μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς ὑπεδέχθητε ὅταν ἤλθαμεν διὰ νὰ σᾶς ζητήσωμεν βοήθειαν διὰ τὰς πτωχὰς οἰκογενείας μας, ὀργανώσαντες τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν ἐράνων ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Εὐστρατίου Περέλλη καὶ τὴν Διοχείρισιν Δ)στοῦ τῆς Καμπανας συναδέλφου κ. Καΐρη καὶ τὴν πρόθυμον συνεργασίαν τοῦ συναδέλφου κ. Π. Σαλαμπᾶ ὡς καὶ τῶν λοχιῶν Παν. Χαραλαμπίδου, Ἐμμ. Μπουλομάτη καὶ Κώστα Παιάγου συνέλεξε τὸ ποσὸν τῶν 15,572,50 Δραχμῶν αἵτινες μᾶς διενεμήθησαν σήμερον. Λαμβάνομεν ὑπὸ σημείωσιν τὴν νέαν ταύτην γενναίαν χειρονομίαν τῆς πόλεως Μυτιλήνης ὑπὲρ τῶν πτωχῶν πολεμιστῶν τῆς Μικρασίας καὶ Μυτιλήνης καὶ τὴν εὐγνωμονοῦμεν.

Παρακαλοῦμεν ὅπως κατοχωρηθῇ ἡ παροῦσα δωρεὰν εἰς τὸν «Ἐλεύθ. Λόγον» καὶ εἰς τὴν «Καμπάναν».

Οἱ Εὐγνωμονοῦντες

Ἔφεδροι ὁπλῖται

Ἔπονται τὰ ὀνόματα 125 ὁπλιτῶν ἐθελον-

ΟΙ ΨΕΥΤΕΣ

Τὸ νεογέννητο δημοσιογραφικὸ κολληντῆρι τοῦ κ. Παριτση εἶχε στὸ στερνό του φύλλο ἕνα ἀπολαυστικώτατον μπαχτσὲ ἀπὸ ἀναδημοσιεύσεις τῆς «Καμπάνας» Λιθοι τε και πλίνθοι και ξύλα και κέραμοι, ὅπως λέει καὶ τὸ συνταχτικὸ τοῦ Κατεβαίνη. Κομμάτια ἀπὸ κύρια ἄρθρα μας, ψαλιδιὲς ἀπὸ Καμπανιές μας. Ἀπ' ἐδῶ ἕνα κομματι, ἀπ' ἐκεῖ ἕνα κομμάτι, γιόμισε τὸ πανέρι.

Ὅλα αὐτὰ πολεμούσανε νὰ παραστήσουνε στοὺς ὑποθετικοὺς ἀναγνῶστες πῶς ἡ «Καμπάνα» .... δὲν ἐκτιμοῦσε ἄλλη φορὰ τὸν Παπανδρέου, καὶ πῶς ἡ «Καμπάνα» .... ἤθελε ἄλλη φορὰ ἕφτα (7) ἐφέδρους γιὰ τὸ συνδυασμὸ τοῦ Παπανδρέου. Ἂν ὑπῆρχαν ἀναγνῶστες τοῦ φαιδροῦ «Ἐφέδρου» καὶ τὰ διάβαζαν ὅλα αὐτὰ τὰ χαριτωμένα πράματα, θἄλεγαν: Μωρὲ τὴν ἀθεόφοβη τὴν «Καμπάνα»! Ἄλλα λέει κιἄλλα μᾶς κάνει, βάλθηκε νὰ μᾶς πεθάνει. Μὰ εὐτυχῶς δὲ συμβαίνει τίποτα τέτιο. Ἁπλῶς πρόκειται γιὰ μιὰ μικρούτσικη μπαγαποντιτσα τῆς Σχολῆς τοῦ δυστυχισμένου καὶ χαροπαλεύοντος Μαδυτιανοῦ συμπολίτη. Κατὰ τὸ Μασιρονικόλα καὶ τὰ κοπέλια του. Μόνο ποὺ αὐτὴ τὴ φορὰ τὰ κοπέλια βγήκανε λιγάκι πιὸ τελειοποιημένα ἀπ' τὸ δασκαλό τους.

Γιὰ νὰ μὴ μᾶς τρώει πολὺν τόπο αὐτο τὸ φαιδρὸ νούμερο τοῦ ἄνευ ἀναγνωστῶν προεκλογικοῦ ἐντύπου, πέρνουμε σήμερα μοναχὰ τὸ πρῶτο πρῶτο κομμάτι, αὐτὸ ποὺ κυκλοφόρησε καὶ σὲ παράρτημα ὁ κατεργαράκος Μαδυτιανὸς θιασος. Διαβάστε, καὶ καμαρώσετε ἀκόμα ἕνα δεῖγμα τῶν Παριτσικων μέσων. Εἶναι χαρακτηριστικώτατο καὶ παρακαλοῦμε θερμὰ νὰ τὸ προσέξετε, γιατὶ δείχνει ***τὴν πάστα*** ὅλων τῶν συνεργατῶν τοῦ ἀνθρώπου τῆς «Μαύρης Ἀλήθειας» ἀπὸ μικρὸν ὡς τὸ μεγάλο. Λοιπὸν ὁ φαιδρὸς «Ἔφεδρος» γράφει:

Κατὰ τὸ δεύτερον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. ἐγνώσθη εἰς ἅπασαν τὴν Κοινωνίαν τῆς Μυτιλήνης ὅτι ὁ ἐκ Πατρῶν ὄψιμος Βενιζελικὸς Φιλελεύθερος, πολιτευομενος ἐν Λέσβῳ θα πάρῃ μέσα στὸν Συνδυασμό του τοὺς 6 παλαιοὺς βουλευτὰς τὸν Κυπριανὸ, τὸν Σάλτα, Σάββα, Παπαγεωργίου, Καλοῆ και Λαΐλιο. Ἡ ἀλήθεια τῆς διαδόσεως αὐτῆς ἐπεβεβαιώθη περὶ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου ὑπὸ του «Ἐλευθέρου Λόγου» και σήμερα μὲ τὴν ἔλευσι τοῦ Πατρινοῦ πολιτευομένου.

Ἀλλὰ στὴν ἀρχὴ ποὺ πρωτοβγῆκε ἡ διάδοσις σὰν κωμικοτραγικὸ θεατρῖνοι ξέσχισαν τὰ ροῦχά τους οἱ περὶ τὸν «Ἐλεύθερον Λόγον» και τὴν «Καμπάναν» διαψεύδοντες τὴν «ἄτιμον» κατὰ τὴν φράσιν των διαδοσιν.

Ἀπὸ μακρύστηλον ἄρθρον τῆς «Καμπάνας» δημοσιευόμενον εἰς τὸ φύλλον τῆς 19 Ὀκτωβρίου 1923 σελὶς 1η ἀποσπῶμεν τὰ κάτωθι:

«Ἡ διάδοση αὐτὴ μαγειρεύτηκε ἐδῶ μέσα στὴ Μυτιλήνη ἀπ' τὴ «Σάλπιγγα» μὲ διάφορους κυρίους ποὺ τῆς χρησιμεψαν γιὰ «μέσα διάμεσα». Εἴμαστε βέβαιοι πῶς ὁ κ. Παπανδρέου χαμπάρι δὲν ἔχει ἀπ' τὸ συνδυασμὸ ποὺ τοὔφόρτωσαν στὴ ράχη, κιοὔτε σκέφτηκε καμμια φορὰ νὰ φανερωθῇ ψεύτης μπροστα στις χιλιάδες τῶν ἐφέδρων μας. Γιατὶ ὁ ἴδιος τότες ποὺ ἦρθε ἐδῶ ὑποσχέθηκε στοὺς ἀντιπροσώπους ὅλων τῶν ΣΕΣ τοῦ Νησιοῦ, σὲ μιὰ κοινὴ ἀκρόαση ποὺ τοὺς δέχτηκε μέσα στὸ παράρτημα τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας», πῶς θἄναι χαρά του καὶ τιμή του νὰ παρουσιαστεῖ μὲς τὴ Βουλὴ μὲ μιὰν ὁμάδα νέους ἀνθρώπους, ποὺ να προέρχωνται ἀπ' τὴν τοξη τῶν πολεμιστῶν και νὰ συγκεντρώνουν τὴν ἐχτίμηση τῶν συναδέρφων των. Λέμε «εἴμαστε βέβαιοι» ὄχι γιατὶ ἔχουμε προσωπικὲς πληροφορίες ποὺ διαψεύδουν τὴν ἄτιμη διάδοση. Εἴμαστε βέβαιοι γιατὶ πιστεύουμε τὸν Παπανδρέου γιὰ τίμιο καὶ γιὰ ἠθικὸ ἐπαναστάτη, ὅπως τὸν πιστεύουν τόσες χιλιάδες συνάδελφοι ποὺ τόνε δέχτηκαν μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸ σὰν γύρισε στὸ νησί».

Αὐτὸ τὸ κομμάτι εἶναι παρμένο ἀπὸ ἕνα ἄρθρο τῆς «Καμπάνας». Ὅσοι κρατᾶνε σειρὰ ἂς τὸ ξαναδιαβάσουνε αὐτὸ τὸ ἄρθρο. Θὰ δοῦνε ὅτι εἶναι μιὰ διαμαρτυρία μας γιὰ ***μιὰ ἀπ' τὶς συνηθισμένες ψευτιὲς τοῦ Μαδιτιανοῦ θιάσου*** ποὺ κυκλοφόρησε ἐπίτηδες κεῖνες τὶς μέρες, κἔλεγε: 1. Πῶς ὁ κ. Παπανδρέου θὰ κλείσει συνδιασμὸ δίχως ἐφέδρους καὶ 2. πῶς θὰ συνεργαστεῖ μὲ τὸν Παριτση. Ἡ «Καμπανα» ἴσια καὶ τίμια ἔγραψε πῶς δὲν πιστεύει στὴ διάδοση γιατὶ ξέρει πῶς μαγειρεύτηκε μὲς τὴ «Σάλπιγγα», ἀλλὰ σὲ περίπτωση ποὺ ἀληθινὰ ὁ κ. Παπανδρέου δὲ θὰ μᾶς ἄφινε στὸ Συνδιασμό του τὶς 4 θέσεις ποὺ ὑπροχέθηκε στὰ προεδρεῖα τῶν ΣΕΣ ἢ σὲ περίπτωση ποὺ θὰ συνεργαζότανε μὲ τὸν Παρίτση, θἄπεφτε ἀπ' τὴν ἐχτίμησή μας, θἀποδειχνόντανε ἀνήθικος πολιτικὸς σὰν τὸν ἄλλο, καὶ ὄχτρὸς τῆς δημοσιεύουμε ἕνα κομμάτι ἀπ' τὸ ἄρθρο για νὰ καταλάβετε τί χοντροκίμωτη καὶ ἠλίθια εἶναι ἡ πλαστογραφια τῶν ἄξιων τσιρακιῶν τῆς Παριτσικῆς Σχολῆς:

"ΜΕΣ ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ"

(Ἀπ' τὸ κύριο ἄρθρο μας τῆς 18)10)23)

. . . . . .

Θὰ ρωτοῦσε κανένας:

Ἂν ὁ Παπανδρέου συνεργαζούτανε μὲ τὸν κ. Παρίτση;

Ἂν ἀπέλειε τοὺς ἐφέδρους;

Μὲ τὸν κ. Παρίτση ποῦγραψε σειρὲς ὁλάκαιρα ἄρθρα γιὰ τὸν Κων)τῖνο, τις μέρες ἀκριβῶς ποὺ ὁ δυστυχισμένος ἐκεῖνος ἀλκοολικὸς καθούτανε στὴν Προῦσσα κ' ἔσπρωχνε ἐμᾶς τὰ κοπάδια τῶν καταδικασμένων, νὰ πάρουμε τὴν Ἄγκυρα γιὰ να ἀναγνωρισιεῖ ἡ αὐτοκρατορια του ἀπ' τὴν Ἐβρώπη ποὺ τὸν μισοῦσε;

Μὲ τὸν κ. Παριτση ποὺ μέσα στὴ Βουλὴ τὴν 1η Ἀπριλιοῦ τοῦ 1921 ἄνοιξε τὸ στόμα του καὶ δήλωσε πῶς ὅσα λέει ὁ Βενιζέλος κ' οἱ φίλοι του, δηλ. πῶς ἡ ἐκστρατεία τοῦ Σαγγαρίου ἤτανε κακουργηματικὴ, πῶς ἤτανε δολοφονία χιλιάδων στρατιωτῶν Ἑλλήνων ἀπο μιὰν Αὐλὴ ἀνήθικη καὶ συμφεροντολόγα, ὅλα αὐτὰ ἤτανε ψέματα, καὶ πῶς ἡ σφαγή μας ἤτανε καλως καμωμένη;

Μὲ τὸν κ. Παρίτση ποὺ ὀνόμασε στὴν ἐφημερίδα του τοὺς Συνδέσμους μας «Φασιστικὲς ὀργανώσεις»; Μὲ τὸν κ. Παρίτση ποὺ μόλις τόνε καναμε βουλευτὴ γύρευε νὰ μᾶς γδύσει τὸ σπιτι γιὰ κάθε δουλιὰ ποὺ τὸν παρακαλοῦσαν οἱ φουκαράδες γονεῖς μας να μᾶς τελειώσει;

Ἔλα δά! Μονάχα αὐτὸ τὸ πρᾶμα ἂν ἦτον ἀλήθεια, ***τὸ ὅτι ὁ Παπανδρέας θὰ συνεργαστεῖ μὲ τὸν Παρίτση***, θὰ ἔφτανε γιὰ νὰ τὸν μαυρίσουμε ***ὅλοι οἱ ἔφεδροι κ' οἱ πολίτες Μυτιλήνοι*** μέχρι ἑνός. Μοναχα ἕνας τέτοιος «φαυλοκρατικὸς συνεταιρισμὸς» θὰ ἤτανε ἀρκετὸς γιὰ να μᾶς κάνει ὅλους μας, καὶ πρώτη ἀπ' ὅλους τὴν «Καμπάνα», πολιτικοὺς ὀχτροὺς θανάσιμους τοῦ Παπανδρέα. Θὰ ἤτανε ἕνα πρᾶμα τερατώδες καὶ ὑπερανήθικο. Μιὰ συμμαχία Καμορίστικη, μιὰ συνωμοσια «Μαύρης χειρὸς» γιὰ νὰ ἐκβιαστεῖ πολιτικῶς ὁ λαός μας. Μὰ ὁ λαός μας δὲν ἐκβιάζεται, διάβολε! Ἂν γινούτανε ἕνα τετοιο πρᾶμα, ἁπλῶς θὰ τοὺ ἔσκαλνε καὶ τοὺς δυὸ νὰ κουρεύουνται. Μὰ δὲ γίνεται εὐτυχῶς. Γνωρισαμε τὸν κ. Παπανδρέου ὡς ἀντίποδα τοῦ κ. Παρίτση.

Καὶ τὸν πιστεύουμε τέτοιον. Καὶ θὰ καλέσουμε τοὺς ἐφέδρους σὲ σταυροφορία ἐναντίον του, ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ θἄρχιζε να Παριτσίζει, ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ βρώμιζε τὸ παρελθόν του, ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ θἄφινε χάμου τὸ κοντάρι τοῦ τίμιου πολιτικοῦ ἀθλητή.

Γιαὐτὸ θέλουμε νἄμπει στὴ Βουλή. Γιὰ νὰ δοῦμε μιὰ καινούρια μιὰ τίμια πολιτικὴ ζωή. Ἀλλοιώτικα ἔχουμε μπόλικους τύπους πολιτικοὺς ποὺ λαστιχάρουν σαν τὸν κ. Παριτση ἢ ἔχουν τὴν πατέντα τῆς ἀνικανότητας σαν τὸν κ. Βάλλη. Δὲ θἄταν ἀνάγκη να στείλουμε ἀκόμα ἕνα νούμερο ἐκεῖ μέσα.

Γιαὐτὸ μὲ περηφάνεια οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Σ.Ε.Σ. ποῦναι παιδιὰ γνήσια τῆς Ἐπανάστασης, ζήτησαν κάποτες 4 ἢ 5 θέσεις μὲς τὸ συνδυασμὸ τοῦ πολιτικοῦ, ποὺ ἡ Ἐπανάσταση τον ἔκρινε ἄξιο να τοῦ δοσει στα χέρια τὸ πιὸ λεπτὸ Ὑπουργεῖο τῶν Ἐσωτερικῶν, σὲ στιγμὲς ποὺ ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία βρισκούτανε στὸν πιὸ ἐπίφοβον ἀναβρασμό. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια ποὺ πηγαζει ὁλοῖσα ἀπ' τα στήθεια τῆς μάζας τῶν ἐφέδρων. Θέλουν νὰ πεισθοῦν οἱ ἄσπονδοι φίλοι τῶν ΣΕΣ; Ἂς τοὺς ρωτήσουν γιὰ νὰ πάρουνε τὴν ἀπάντηση.

ΝΑ, ΤΙ ΕΓΙΝΕ

Τί ἔγινε κατόπι; Ὅ,τι ἦταν φυσικὸ νὰ γίνει. Τὸ ἴσιο καὶ τὸ τίμιο φέρσιμο τοῦ Παπανδρέου. Μὲς τὸ Συνδυασμό του μπήκανε τέσσερις ἔφεδροι ὑποψήφιοι. Οἱ συνάδελφοι Λαδᾶς, Καραπαναγιώτης, Γρηγορίου, Κρητικᾶς. Οἱ ἔφεδροι τοῦ Πλωμαριοῦ εἶχανε τὴν ὥραία ἔμπνευση νὰ δέσουνε καὶ τὸν Παπαντρέου τὸν ἴδιο κατ' εὐθεῖα μὲ τὰ συμφέροντα τῶν ἐφέδρων. Καὶ τὸν ἐδιάλεξαν ***ἔφεδρον ὑποψήφιό τους.*** Ἔτσι γίνονται ΠΕΝΤΕ ἔφεδροι μὲς τὸ συνδυασμό. Εἶνε ἔτσι, πονηρούτσικα ἀνθρωπάκια; Μένει τώρα τὸ ἄλλο. Ὁ Παπανδρέου νὰ συνεργαστεῖ μὲ τὸν Παρίτση. Ἔλα δά! Μὰ ἂν εἶναι ἕνας δεσμὸς ποὺ μᾶς συδέει τοὺς Μυτιληνιοὺς μὲ τὸν Παπανδρέου, εἶναι ποὺ τὸν πιστεύουμε ***ἠθικὸν πολιτικό.*** Καὶ ὁ δεσμὸς αὐτὸς θἄσπανε τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ θὰ βλέπαμε αὐτὸ τὸ ρεζίλεμα τοῦ Συνδυασμοῦ τοῦ Παπανδρέου. Μὰ δὲν ἔγινε κιοὐτό. Εἶνε ἔτσι πονηρούτσικα ἀνθρωπάκια;

Νὰ γιατὶ ξεχωρίζουμε ἀπὸ σᾶς: Ἔχετε βάση τῆς πολιτικῆς σας προσπάθειας ***τὴν ψευτιά, τὴ νοθεία***, τὴν ***πλαστογράφηση καὶ γνώμης.*** Ἔχετε σύμβολο τὸ «ὅ,τι κολλήσει, κι' ὅ,που κολλήσει». Ἔχετε ἐκλογικὸ σῆμα ἕναν εὐκίνητον «Ἀνεμοδείχτη». Ἀποτελεῖται τὸ σαπισμένο μέρος τοῦ πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ. Ἔχετε μεζευθεῖ ὅλοι οἱ ***ἀνίκανοι*** καὶ κάνατε ἀρχηγό σας ἕναν ἄνθρωπο ***ξεπεσμένο*** στὴν Παλλέσβια πολιτικὴ ἐχτίμηση. Ἀγωνίζεστε νὰ συμπληρώσετε τὸ θιασό του ὅπως ὅπως μὲ ὅ,τι ὑλικὰ σᾶς τύχουν. Γιαὐτό: ***Θὰ σφυριχτῆτε ἀπ' ὅλο τὸ Νησί.*** Εἶστε οἱ ***πολιτικοὶ κατάδικοι*** τοῦ Νομοῦ μας. Εἶστε τὰ ***φαιδρὰ νούμερα*** τῶν ἐκλογῶν.

ΤΑ ΠΑΤΛΑΚΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΤΣΗ

Ὕστερα ἀπὸ τὸ μνημειῶδες γράμμα τοῦ Βενιζέλου πρὸς τὴν Κυβέρνηση ὕστερα ἀπὸ τὸ ἄλλο ἐκεῖνο τὸ σεμνὸ καὶ αὐστηρὸ γράμμα τοῦ Ὀθωναίου πρὸς τὸν Ἑλληνικὸ λαό, ὕστερ' ἀπ' τὸ γράμμα ποὺ ἔφερε στοὺς ἐφέδρους τῶν ΣΕΣ Λέσβου καὶ Λήμνου ὁ Παπανδρέου ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Πλαστήρα, ἕνα καινούριο γράμμα ἀναστάτωσε σήμερα τὴν Ἑλληνικὴ φυλή.

Ὁ Γκράβαλης ὁ Θανάσης ἔγραψε στὴν «Προσφυγικὴ Φωνὴ» γράμμα στὸν Πλαστήρα καὶ μάλιστα «τὸ πρῶτον». Καὶ νὰ πῶς γίνονται τὰ διεθνῆ γεγονότα. Ὅλοι οἱ ξένοι ἀνταποκριταὶ τὄστειλαν στὴ στιγμὴ τηλεγραφικῶς, καὶ κατὰ λέξιν στὰ πέρατα τοῦ κόσμου. Ὁ Πλαστήρας ἑτοιμάζεται νὰ ἔρθει στὴ Μυτιλήνη γιὰ νὰ ἀποσοβήσει τὸ «δεύτερο γράμμα τῆς Φωεῆς τοῦ Γκράβαλη». Ὁ Βενιζέλος ξαναμίλησε μὲ τὸν Μπλάντουϊν γιὰ τὴ νέα διπλωματικὴ κατάσταση ποὺ δημιουργήθηκε στὰ Βαλκάνια μὲ τὸν νέο παράγοντα, καὶ ἡ Κεντρικὴ Παμπροσφυγικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀθήνας ἑτοιμάζεται νὰ ὑποβάλει εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἀθανάση τὴν παράκλησίν της νὰ ἀναλάβει τὴ λύση τοῦ προσφυγικοῦ ζητήματος. Αὐτὰ μᾶς σκαρώνει ὁ Ἀθανάσης ὁ Γκράβαλης καὶ μάλιστα χωρὶς τοὺς «15 ὀδόντας του ἐξαχθέντας ὡς γνωστὸν ἀνωδύνως».

Ὁ Παρίτσης διέταξε ὁμοβροντίες κανονιῶν στὴ «Φωνὴ» καὶ στὸν «Ἔφεδρο» καὶ αὐτοὶ οἱ ζευζέκηδες ρίχτουν . . . πατλάκια . . .

Κρίμα στὰ ἔξοδα!

ΚΕΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΣΣ ΛΕΣΒΟΥ

Δελτέον Ἀλληλογραφίας

Ἀλληλογραφία ἀνικάνου λοχίου Καραγιάννη περὶ καθυστερουμένων ἐπιδομάτων του διεβιβάσθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν εἰς τοιοῦτον Ὑγειον. Προν. καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἀλληλογραφία τέως ἐνωμοτάρχ. Ρεϊζοπούλου Παναγ. διεβιβάσθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον του ὅπως ἐκδόση τὸ οἰκεῖον χρηματικὸν ἔνταλμα ἐπ' ὀνόματι Ταμιακῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Χωρ)κῆς Νήσων Αἰγαίου.

Ἀλληλογραφία Κυριάκου Ξύδη περὶ ἐκδόσεως φυλλαδίου Συντάξεως διεβιβάσθη παρὰ τοῦ Πολ. Γραφείου Ἐπαναστάσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Τμῆμα Συντάξεων).

Ἀλληλογραφία Ἐλβίρας Κατσούλη περὶ χορηγήσεως συντάξεως διεβιβάσθη παρὰ τοῦ Πολ. Γραφείου Ἐπαναστάσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (Δι)νσιν Προσωπικοῦ. Τμῆμα Συντάξεων).

Ἀφίχθη Πιστοποιητικὸν Στρατολογικῆς καταστάσεως Ἰωαννίδου Ἀλεξάνδρου ἐξ Ἀξαρίου.

Ἐπίσης εἰς ἀπάντησιν ὑπ' ἀριθμὸν 1328 18—11—23 ἐγγράφου τῆς Κ. Ἐπιτροπῆς Σ. Ε. Σ. ἡ Νομαρχία Λέσβου γνωρίζει ὅτι διετάχθη ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν εἰς τὰς Κοινότητας.

Ὅσον ἀφορᾶ τὰ τῆς ἐγγραφῆς τῶν Ἐφέδρων εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ἐκανόνισε τὸ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. Ν. Δ. Κατὰ τὸ διάταγμα τοῦτο ἡ ἐγγραφὴ τῶν ἐφέδρων ἔδει νὰ γίνει μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ εἰς τὸν οἰκεῖον Εἰρηνοδίκην τῶν ἀπολυτηρίων των τεθεωρημένων παρὰ τῶν Φρουραρχείων καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τὸν ἐκλογικὸν Νόμον ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν.

Ἐπειδὴ ὅμως ὑπελήφθησαν πολλοὶ ἔφεδροι μὴ ἐγγραφέντες ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ἡ Νομαρχία Λέσβου προέβη εἰς σχετικὴν ἐνέργειαν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ νὰ παρατείνει τὴν προθεσμίαν τῆς ἐγγραφῆς διὰ τοὺς μὴ ἐγγραφέντας ἐφέδρους.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 2206 ἀναφορᾶς τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Σ. Ε. Σ. Λέσβοι τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 106598)31—10—23 Διαταγῆς του πληροφορεῖ ὅτι ἅπαντες οἱ ἔκτακτοι Δεσοφύλακες ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας δυνάμει τοῦ ἀπὸ 1 Αὐγούστου ἐ. ἔ. Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας» καὶ συνεπῶς δὲν δύνανται νὰ

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΦΥΛΛΑ

Ἀφιέρωση στὸ Σ. Μυρβήλη

I

Τοῦ κάκου σᾶς ἀντίκρυσα νυφοντυμένες μυγδαλιὲς
Μάνθουὺς νὰ πλημμυρᾶτε·
Καὶ σᾶς πουλιὰ τὸ αὔριο, χτίζοντας ρυθμικὲς φωλιές,
Νὰ ποθοκαρτερᾶτε
Μέσαμου μιὰ πικρὴ πνοὴ μαράζωσε τὴν κάθε μιὰ
Χαρὰ κι' ἀπαντοχή μου
Κι' ἀπὰ στὰ ρεποθέμελα μαυροντυμένη τριγυρνᾶ
Καὶ μοίρεται ἡ ψυχή μου.

II

Ταηδόνι αὐτὸ ποὺ κελαϊδεῖ μὲ τὴν ἁρμονικὴ λαλιὰ
Πὰ στὴν κληματαριά μου·
Ἀγάπες μοῦ ξανάφερε θυμίζοντας μου τὰ παλιὰ
Τὰ γλυκοκελαϊδά μου
Καὶ λαχταρίζεις μου ὦ ψυχή, στ' ἄγια νερὰ τῆς λησμονιᾶς
Νὰ πνίξεις τὸν καημό σου
Μὰ σ' ἔχει πάρει ὁ μαρασμὸς καὶ τὸ θλιμμένο σου ἀρχιᾶς
βογγοπαράπονό σου.

Ἁγ. Παρασκευὴ — ΔΡΟΣΟΣ ΛΟΓΛΑΝΗΣ

Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

II

Εἴπαμε στὸ πρῶτο ἄρθρο πως ἔχουμε κ' ἐδῶ Σακελλαρίδηκες μουσικὲς κι' ἀκόμα πιὸ χειρότερες. Ἁρποῦνε δυὸ φωνὲς κάτου ἀπὸ μία μουσικὴ γραμμὴ καὶ γένηκε γιαμιᾶς ἡ διφωνία. Κ ὕστερα σοῦ λένε: νάτην κ' ἡ ἁρμονία, ποὺ τόσο δύσκολη μᾶς τὴ λένε οἱ Ἐβρωποῖοι.

Δὲ ντρέπουνται. Νομίζουνε πὼς τέτοια αἶνα ἡ ὄρμονία, τόσο ἔρκολη εἶναι καὶ πὼς ἀπαράλλαχτη ἁρμονία ἔχουνε κ' οἱ Ἐβρωπαῖοι στὶς Ἐκκλησίες τους. Ἀλλοίμονο. Ἡ λέξη ἁρμονία, στὴν πρώτη της τὴν ἔννοια, σήμαινε στὴ μουσικὴ δυὸ φωνὲς μαζί, σὲ μιὰ συνηχητικὴ γραμμὴ ἀπὸ δυὸ ὀχτάβες, τὴν ἀπάνου καὶ τὴν κάτου ὀχτάβα. Τὴν ἀπάνου πέρναγε οἱ ψηλόφωνοι καὶ τὴν κάτου οἱ βαθύφωνοι. Ἔτσι τὴν καταλαβαίνανε οἱ ἀρχαῖοι τὴν ἁρμονία, κ' ἔτσι τὴ θέλει κ' ἡ Βυζ. μουσική. Τούτη ὅμως τὴ σημερινὴ, μποροῦμε νὰ τὴν ποῦμε ἑτεροφωνία, πολυφωνία ἢ συμφωνία, ποτὲς ὅμως ἁρμονία.

Ἡ ἁρμονία ἡ σημερινὴ εἶναι ὁλάκαιρη ἐπιστήμη, ποὺ λίγοι μὲς τὸ νησι μας — νὰ ποῦμε καὶ στὴν Ἑλλα — τὴν κατέχουνε Καὶ δὲ μπορεῖ — νὰ ταρνηστεῖ πὼς εἶναι ὄμορφη — ιοζούμενη. Εἶναι καὶ παραεῖναι, μ — ἀλλοῦ τὸν τόπο της, ὄχι στὶς ἐκκλησ — ιας.

Μὰ οἱ μουσικολογιώτ — οἱ ψαλτάδες μας δὲ θέλουν νὰ τὸ κ — ταλάβ υν πὼς καμμιὰ σκέυη δὲν ἔχουν οἱ καντάδες του; μὲ τὴ ξένη τὴν ἁρμονία. Κι' ὡς τόσο δὲν τοὺς φτάνει. Τη μεγάλη τὴ βδομιδα νὰ πᾶτε στὶς ἐκκλησὲς ποὺ κάνουν ἁρμονίες, καὶ νὰ δῆτε ρεζιλ — ια. Τροπάρια, θεϊκὰ ἀπὸ ποίηση καὶ μουσική, χλεβάζουνται μὲ σοκακιῶν καντάδες. Φέβγει ὁ μουσικὸς τόνος ἁμ' τὸ λογικό, χάνεται τὸ μέτρο καὶ ἡ ἔννοια κι' ἀκούγουνται διάφορα καλούπια μουσικῶν τοῦ δρόμου καὶ τοῦ καφέ-σαντάν.

Τὸ ξέρουμε πως εἶναι μόδα τώρα καὶ τὸ περιμέναμε ἁμ' τοὺς λιγόμυαλους κι' ἀπὸ τὴν ποδογύρα. Δὲ φταίει βέβαια ἡ Ἐκκλησία, γιατὶ τῆς λείπει ἡ δύναμη καὶ ἡ ἐξουσία. Φταῖνε τὸ πιὸ πολὺ οἱ Ἐπιτρόποι καὶ ὕστερα οἱ μουσικολογιώτατοι τῆς ἐπογῆς μας, ποὺναι νοῦλες ἀπὸ μουσικὴ Βυζαντινή. Γιατί, ἂν τὸ καλοξετάσουμε, θὰ δοῦμε πως τὸν κατήφορο ἄφτὸ, τὸν πέρνουνε κεῖνοι, ποὺ δὲν ἔχουνε ἰδέα ἀπὸ Βυζαντινὴ μουσικὴ καὶ ποὺ ὁ λάρυγγάς τους ὁ ξυλένιος, δὲν ἔχει τὴ δύνομη καὶ τὴ λιγεράδα, νὰ τραγουδήσει τὴν πλούσια, τὴ θεόσταλτη τὴ μουσικὴ μας. Γιατὶ μόνη ἁφτὴ μπορεῖ καὶ ξέρει νὰ τραγουδᾶ κάθε ρωμέϊκο αἴστημα καὶ γιἀφτὸ ὁπὸ τώρα κι' ὁμπρὸς, μουσικὴ τῆς Ρωμιοσύνης θὰ τὴ λέμε.

Γιὰ τὴ μουσικὴ τῆς Ρωμιοσύνης, ἀκοῦστε τί λέγει ὁ μεγάλος μουσικὸς Ducoudray: ***Τὴ γλυκόφθογγη καὶ ἰδιότροπη Ἑλληνικὴ μουσική, μὲ τοὺς πολυποίκιλους ἤχους της, διόλου δὲ μπορεῖ νἀντικαταστήσει ἡ Ἑβρωπαϊκὴ μὲ τοὺς δυό της μόνε ἤχους.***»

Ἑλληνικὴ μευσικὴ τὴ νοματίζει ὁ ξένος μουσουργός. Ἐμεῖς ντρεπόμαστε νὰ τὴν ποῦμε δική μας. Δική μας λέμε κείνηνο, ποὺ σκαρώνουν οἱ μουσουργοὶ τῆς Ἀθήνας, μὲ νότες τῆς Ἑβρωπ. μουσικῆς. Καὶ Ἀνατολίτισσα, Τούρκισσα, λέμε τὴ μουσικὴ τῆς Ρωμιοσύνης. Μὰ ὅτι κι' ἂν τῆς κατηγορήσουμε, ὅσα κι' ἂν τῆς ποῦμε, δὲ χάνει τίποτα. Εἶναι σὰν ἕνα διαμάντι, ποὺ ὅσο κι' ἂν τὸ λασπώσεις, διαμάντι θἄναι πάντα.

Ἀκοῦστε καὶ τοῦ Βερναρδάκη μας τὰ χρυσᾶ τὰ λόγια: «***Χάσμα μέγα χωρίζει τὰς δύο μουσικάς, ὧν ἡ μὲν Ἐκκλησιαστικὴ τυγχάνει εἰς ἄκρον πλουσία καὶ ποικίλη, ἡ δὲ Εὐρωποϊκὴ πενιχρὰ καὶ μονοειδής***».

Ἀφτὰ τὰ σοφὰ λένε οἱ μεγάλοι, δικοί μας καὶ ξένοι.

Ἐσεῖς τί λέτε μουσικολογιώτατοι Σακελλαρίδηδες;

Π. Ψάλτης

ΡΥΘΜΟΣ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΟ

Ἕνα ὄμορφο ὄνειρο χαϊδεψε αὐτιὲς, τὶς μέρες ἡ φαντασία καμπόσων ἀπὸ τὶς ἀρχόντισσές μας γιὰ νὰ δώσουν κάποια ζωὴ στὸν Ἐπιμενίδειο κῦκλο τῆς πεζότητας ποὺ διακρίνει τοὺς κοσμικοὺς κύκλους των. Ταιριάζοντας τὴ φιλανθρωπία μὲ τὴν ὡραία ἱέρψη, σκέφτηκαν νὰ συστήσουν μιὰ σειρὰ ἀπὸ χορευτικὲς ἀπογευματινὲς μιὰ φορὰ τὴ βδομάδα πάνω στὸ Χοροδιδασκαλεῖο τοῦ Ἀνέστη Κυριακόπουλου μὲ τσάϊ καὶ διαλεχτὴ μουσική. Ἡ ὑλικὴ ἀπόδοση τῆς καθε συγκέντρωσης θὰ δίνεται στὶς πρόσφυγοπούλες ποὺ πομειναν χωρὶς δουλειὰ καὶ χωρὶς στὸν ἥλιο μοῖρα ὕστερα ἀπὸ τὴ συμφορὰ ποὺ τὶς ἔρριξε στὸ Λεσβικὸ ἀκρογιάλι. Ἀνεξαρτητα ὅμως ἀπ' τὸ φιλανθρωπικὸ μέρος, τὸ ἔργο ἔχει μέσα του ποίηση καὶ ***ἐπιτόπια σφραγίδα*** ποὺ τιμᾶ ἀληθινὰ τὶς κυρίες ποὺ ἔβαλαν στὸ δρόμο μια τέτοια ἰδέα.

Οἱ κυρίες αὐτὲς θέλουν κι' ἔχουν κάθε καλὴ διάθεση, νὰ ζωντανέψουν τὴν ἀγάπη τῆς νεολαίας μας στὸ «ρυθμὸ» καὶ στὸ «ὄμορφο» ὅπως γινότανε μιὰ φορὰ στὰ κοσμοξακουσμένα Λεσβιακὰ ***Χοροστάσια***, ἐκεῖ ποὺ μαζευόντανε καὶ χόρευαν ἡ ὄμορφὲς καὶ τὰ νειάτα π' ὑ τραγούδησε ἡ Σαπφώ.

Δὲν πάει ὁ νοῦς μας ὡς τὴν τολμηρὴ παρεξήγηση τοῦ νὰ θαρρέψουμε πὼς ἡ διοργάνωση αὐτοῦ τοῦ ἔργου βάλθηκε καὶ κάλὰ νὰ ζωντανέψει τὰ ἀπάνατα ἐκεῖνα ***Χοροστάσια*** καὶ τὶς «***Χορεῖες***», μὲ ἀξίωση εἴ ε ***λογοτεχνικὴ*** (γιατὶ θἀπαγγέλλουνται κάπου κάπου καὶ στίχοι ἀνάμεσα στοὺς χορούς) εἴτε ***αἰσθητικὴ*** σὲ βαθμὸ ποὺ νὰ βγῆ ἔξω ἀπὸ τὰ ὅρια ἑνὸς χοροῦ τοῦ σαλονιοῦ. Γιὰ μιὰ τέτια κατεύθυνση χρειάζουνται πολὺ πιὸ γερὰ κόττια καὶ στοιχεῖα περισσότερο καλλιτεχνικὰ καὶ λιγότερο κοσμικά.

Ξέρουμε ὅλοι μας πὼς ἀπὸ τὸν καιρὸ τῶν Χοροστασίων τῆς Σαπφοῦς ὡς, τώρα μᾶς χωρίζει τόση πρόζα καὶ τόση χασμωδία ἀπὸ διαφορὰ σὲ συνθῆκες ζωῆς καὶ Τέχνης, ποὺ οὔτε κἂν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ σκεφτοῦμε νἀνεριήσωμε ἔστω καὶ μιὰ «χορεία» ὅπως ἐκεῖνες, μὲ ἑλληνικὸ χορὸ καὶ κοστούμια τοῦ τόπου ντυμένα μὲ ὅλη ἐκείνη τὴν ἀσιατικὴ πολύχρωμη πολυτέλεια τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλυάττη, ποὺ ἔζησε ἡ Σαπφὼ, μὲ κορίτσια τῆς Μυτιλήνης στολισμένα τριανταφύλλια καὶ «μελίλωτο» βοῦβουλωνιακὰ βραχιόλια, λυδικὸ χρυσάφι, αἰγυπτιακὸ σανδάλι καὶ περσικὲς «χλαῖνες»! Τὰ πορφυρένια πέπλα καὶ τὰ κοκκινα βαρειὰ χαλιὰ, ποὺ τραγούδησε ἡ Σαπφὼ καὶ ἡ ἑφταχορδη «χέλυς» ποὺ συνόδευε τὸ χορό, σβυσανε γιὰ πάντα..... Κατι ρυθμικὸ ὅμως, κάτι γλυκοπόθητο, κατι τεχνικὸ μπορεῖ ἔξαφνα νὰ ξεπηδήξει ἂν θέλουμε, μέσα ἀπὸ τὶς συγκένιρωσες αὐτές. Μπορεῖ νὰ γίνει; Τὸ περιμένουμε πιότερο ἀπὸ τὴ μελλοντικὴ ἐργασία τοῦ Συλλόγου «Ἀδερφια». Ἂς εὐχηθοῦμε ὡς τόσο καλὴ ἐπιτυχια. Ἂν δε γεινη, δὲν ἔγεινε. Δὲν ὑποσχέθηκε κανεὶς οὔτε τὸ ὑπερβολικὸ οὔτε το ἀδύνατο. Ὁ σκοπὸς—αὐτὸς ἀτός του—ἔχει κάτι τὸ ποιητικὸ καὶ τὸ ἀνταξιο τῆς πατρίδας τῶν «Χοροστασίων».....

Ἔχει θαρρεῖς μέσα του κάτι ἀπὸ τοὺς στίχους ἐκείνους ποὺ εἶπε ἡ ἴδια ἡ Σαπφώ:

Κάθε χαριτωμένο τὸ θέλω, τ' ἀγαπῶ
Κι' ἂν ἡ ζωὴ μ' ἀρέσει, εἶναι γιατὶ ἐδῶ
[πάνω
στὸ φῶς τοῦ ἥλιου, ἔχω ξεχωριστο σκοπό:
Νὰ χαίρωμαι τ' Ὡραῖο καὶ τὸ Καλὸ νὰ
(κάνω.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὰ βενζινόπλοια τῶν Ἐφέδρων Ἀδελφῶν Γαληνοῦ «Σαπφὼ» καὶ «Θησεύς» ἐκτελοῦν τακτικώτατα τὸ δρομολόγιον Μυτιλήνης, Πλωμαρίου, Βρησᾶς, Μεσοτόπου, Ἐρεσοῦ καὶ Σιγρίου.

(33) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΔ'.

Ἔτσι ξαναπέφτουμε πάλι στὴν κουλέθρα τοῦ μοιραίου μύλου. Εἴμασταν καμπόσα ἀθρώπινα σταροκούκουτσα, ποὺ ξέφυγαν γιὰ λίγες μέρες ἀπ' τὴ φριχτὴ μυλόπετρα, ξεχασμένα στὶς χαραμίδες. Καὶ νὰ ποὺ μᾶς σύναξε ὁ μυλωνᾶς μὲ τὴ σκούπα του καὶ μᾶς ξανάρριξε στάβαθνο χάος τῆς κόκκινης κουλέθρας τοῦ πολέμου. Τώρα εἴμαστε πάλι μέσα στὰ ὑπόγεια ἀμπριά, στὴν πρώτη γραμμὴ, στὸν καινούριο τομέα ποὖναι πιὸ σκληρὸς ἀπ' τὸν ἄλλο. Ἐδῶ δὲν ἔχει μήτε βουνὰ ποὺ νὰ σὲ ξαλαφρώνουν τὸ νοῦ μὲ τὴ δροσερή τους βλάστηση καὶ μὲ τὴν ποικιλία τῆς γραμμῆς. Μήτε κι' ὁ ἀσάπαστος Ντραγκόρας βουΐζει μακρυά μές τὴ νύχτα τὸ βαθὺ κιἀκατανόητο τραγοῦδι τῆς αἰωνιότητας, ποὺ ξεκινάει ρέμα βοερὸ-ἀπ' τὴ σκοτεινὴ νερομάνα τοῦ Μελλούμενου, τρέχει καὶ χύνεται μὲς τὴ νεκρὴ θάλασσα τοῦ Περασμένου καὶ ποτὲς δὲν εἶναι γιὰ νὰ σωθεῖ καὶ νὰ στερέψει ἡ φοβερὴ ροή του. Ἐδῶ εἶναι χαμπηλὰ καὶ βρεγμένα ὅλα. Οἱ λόφοι κοιτουνταισὰ μεγάλες χελῶνες σταχτιές, ποὺ γυρεύουνε νὰ χωθοῦνε μέσα στὴ λάσπη, τρομαγμένες ἀπὸ ἕναν ἀνείπωτο κίντυνο. Ὁ οὐρανὸς εἶναι χαμπηλός καὶ σοῦ πλακώνει τὸ στῆθος σὰν καπνισμένο ταβάνι ἀμπριοῦ, καὶ μιὰ βδομάδα τώρα δὲ χάραξε δ-γ-ἥλιος. Εἶναι σὰ νὰ βρέχει δίχως νὰ βρέχει. Τὰ σύνεφα τῆς βροχῆς κατεβήκανε καὶ στρογγυλοκαθήσανε πάνουθέ μας. Μιὰν ὑγρασία συχαμερὴ καὶ λιγδιάρικη, ποὺ τρυπόνει μέσα στὰ ροῦχα, μπαίνει ἀπ' τὸ γιακὰ κιἀπ' τὰ μανίκια καὶ σοῦ ἀγγίζει τὸ κορμὶ, ποῦνε πάντα δυσάρεστα ἀνετριχιασμένο. Μπαίνει κιἀπ' τἀναπνευστικὰ μέσα σου καὶ γίνεται τὸ ἴδιο. Μουλιάζει τὴν ψυχή σου καὶ σοῦ φέρνει ὅλο μαῦρες καὶ λυπητερὲς ἰδέες. Ἀδυνατίζει τὸ κουράγιο καὶ σἐκνευρίζει σὲ σημεῖο ποὺ νὰ φοβᾶσαι τὴν τρέλλα. Ὅλα εἶναι βρεγμένα. Μιὰ νερένια σκόνη πετᾶ μὲς τὸν ἀγέρα, στέκεται στὰ καλλιά σου, σκουριάζει τὰ ὅπλα καὶ νοτίζει τὸ χακί, μπαίνει μὲς τἀμπρὶ καὶ μουχλιάζει τὶς κουβέρτες.

Συλλογίζουμαι τὰ πρωτοβρόχια στὸν τόπο μας. Στὸ φτωχικό σου τὸ σαλονάκι πόσες φορὲς δὲν τὰ χαρήκαμε πίσ' ἀπ' τὸ κλεισμένο τζάμι. Ἀκουμποῦσες τὸ κούτελό σου πάνου στὸ δροσερὸ γιαλὶ—πάντα τὸ κεφάλι σου ἤτανε κρουσμένο ἀπ' τὴν ἀντιπαθητικὴ δουλειὰ τοῦ λογιστηρίου—κ' ἔβλεπα τὸ ἐμψυχωμένο προφίλσου, ντελικάτο καὶ στέρεο σἀνάρχαία μεντάγια. Ὄξω τὸ κατηφορικὸ καλντερίμι μὲ τὶς ἄσπρες μαρμαρόπετρες γινούτανε ἕνα ρυάκι χαρούμενο καὶ θορυβώδικο, ποὺ κατέβαζε λογῆς παλιοπάπουτσα καὶ ντενεκέδες. Ἀντίκρυ στὸ μεγάλο σοκάκι περνοῦσαν οἱ βιαστικοὶ κ' οἱ ξεχασμένοι. Περνούσανε δὰ πρὸ πάντων τὰ δουλάκια μὲ τὶς ὀμπρέλλες γιὰ διόρθωμα, καὶ μὲ τὰ παπούτσια στὸ χέρι γιὰ μεντζεσόλες. Τὶ γέλια κάναμε μαὐτό. Ὅλος ὁ κόσμος ποὺ ἔχει χαλασμένες ὀμπρέλλες καὶ τρύπια παπούτσια, θυμᾶται νὰ τὰ διορθώσει μὲ τὰ πρωτοβρόχια. Γενικὴ ἐπιθεώρηση. Περνούσανε κ' οἱ κοντοδέματες ραφτροῦλες γιὰ τἀργαστῆρι τῆς φιλενάδας σου τῆς Μάρης, καὶ σηκώνανε τὸν ποδόγυρο πάνου ἀπὸ τὸ γόνατο γιὰ νὰ πηδήξουνε τὸ χαντάκι τοῦ νεροῦ. Διάπλωνες τὴν ἐσάρπα σου στὸ τζάμι ὡς ποὺ νὰ περάσει τὸ ἁμαρτωλὸ τὸ θέαμα. Ὅλα τὰ πάντα ἤτανε χαρὰ θεοῦ στὸ νησί μας. Ἀκόμα καὶ σὰν ἔβρεχε. Ἡ βροχὴ δὲν ἤτανε κλάμα κιἀναφυλλητό. Ἤταινε χαρούμενο γέλιο τοῦ θεοῦ. Οἱ ρουνιὲς τραγουδούσανε, κοίτζίνκοιπαίζανε ταμποῦρλο. Μέσα στὸ μπακιρένιο βάζο βρισκούτανε ἕνα φρέσκο δεμάτι ταπεινὰ ἀϊδημητριάτικα, καὶ τὴν καμαροῦλα σου μοσκοβολοῦσαν τὰ κρεμασμένα ἀφροκύδωνα, τὰ κόκκινα φερίκια μὲς τὸ δίχτι καὶ τὰ χοντρὰ ἁγιασσάπιδα ποὺ ὡρίμαζαν ἥσυχα στὶς ἁρμαθιές τους γιὰ τὸ χειμῶνα.

Τώρα εἶμαι ἐκμηδενισμένος ἀπ' τὴ λύπη. Τόσες μέρες τώρα δὲν ἤβγε ὁ ἥλιος νὰ φωτίσει τὸ χαντάκι τοῦ χαρακώματος, καὶ νὰ διαλύσει αὐτὴ τὴ βρεγμένη ἀηδία ποὺ ἀνεσαίνω ἀντὶς γιὰ ἀγέρα. Ὅλα τὰ πάντα εἶναι λασπωμένα καὶ συχαμερά, κ' ἕνα ψιλὸ κρύο ἄρχισε νὰ ταράζει τὴν ψυχή μου. Θ' ἄθελα νἄσουνα γιὰ μιὰ στιγμὴ γόνατά μου, γιὰ νὰ κλάψω πολὺ στὰ γόνατά σου.... Θὰ μὲ ξεκούραζε πολὺ αὐτό, νὰ μποροῦσα νὰ κλάψω ἄφθονα καὶ σιωπηλὰ πάνου στὰ γόνατά σου, νιώθοντας τὰ δαχτύλια σου νὰ ζευγαρίζουν τὰ μαλλιά μου. Γιατὶ μοῦλειψε ἡ πίστη γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς σημερινῆς ζωῆς μου. Αὐτὴ ἤτανε ἡ κινητήρια δύναμη ποὺ μἐμψύχωνε, κιαὐτὴ ἤτανε ἡ στέρεη πεποίθηση, ποὺ ἀκουμποῦσα πάνου της σὰ σὲ γερὸ μπαστοῦνι. Τώρα συλλογίστηκα πολὺ πολὺ μὲς τὴν ἀπάνθρωπη μοναξιὰ τἀμπριοῦ, καὶ σκότωσα τὴν πίστη. Τώρα δὲν πιστεύω πιὰ ἄλλο ἀπ' τὴν Ἀγάπη κιἀπ' τὴ Ζωή. Κι αὐτὲς μὲ καλοῦνε δυνατὰ κοντὰ σὲ σένα καὶ κοντὰ στὸ νησί μας. Ὦ, τὸ Νησί μας, γιομάτο ἐρὰ καὶ πεῦκα κιἀμπέλια καὶ ἱερὲς ἐλιές. Ὅσο ποὺ τὸ μυρώνει ἡ ἀλυγαριὰ κ' ἡ ἀγριόμεντα, ὅσο ποὺ τὸ στεφανώνουν οἱ πικρὲς ροδάφνες κ' οἱ βάγιες, καὶ τὸ γάργαρο Αἰγαῖο χαϊδολογιέται στὶς ἀμμουδιές του, θἂν τὸ καμαρώνει ὁ Θεὸς κιὁ Ἔρωτας. Καὶ μὲς ἀπ' τὸν ἀσημοσκότεινον ἐλιῶνα του θὰ σηκώνεται πρὸς τὸν Ἥλιο τὸ τραγοῦδι τῆς δυνατῆς καὶ μεστῆς ζωῆς. Τοῦ ἄξιζε νὰ τὸ κατοικοῦνε μονάχα ἐρωτεμένοι ἀθρῶποι, τρελλὰ ἀηδόνια, κ' εὐτυχισμένοι χαμογελαζούμενοι Θεοί.

(Ἔχει συνέχεια)

ΘΕΑΤΡΟΝ «ΣΑΠΦΩ»

Θεατρικὴ περίοδος 30 Παραστάσεων τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Θιάσου ***Εδμ. Φύρστ—Χρηστ. Παλαιολόγου***, Ἐκλεκτὰ ἔργα, Δράματα — Κωμωδίες — Ἐπιθεωρήσεις καὶ τὰ νέα Παρισινὰ ἔργα ***Γκρὰν Γκινιόλ***.

ΔΡΑΜΑΤΑ: «Ἐκδίκησις Νεκροῦ», «Γελωτοποιὸς τοῦ Βασιλέως», «Κυρία μὲ τὰς Καμελίας», «Ἀρχισιδηρουργὸς», «Γέφυρα Στενογμῶν», «Οἰδίπους Τύραννος», «Νέρων», «Τιμὴ», «Ὀθέλλος», «Ἄθλιοι», «Ὀρφανοί», «Στοιχειὸ τοῦ Πύργου», «Κατακτηταί» «Χιονάτη», «Μονμάρτρη», «Χέρι τῆς Μοίρας».

ΚΩΜΩΔΙΕΣ: «Ἄπιστος Θωμᾶς», «Σχολεῖον Κοκοτῶν», «Ὁ Νέος Νομάρχης», «Τὸ Παιδὶ τοῦ Θαύματος», «Ἀπηγορευμένος Καρπὸς», «Τὸ Κορόϊδο» Ἄσσος»; «Ἡ Θεία ἀπὸ τὸ Ὄνφλερ», κλπ.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ: «Παναθήναια—Πειρασμὸς καὶ Παναγάλος»

ΓΚΡΑΝ ΓΚΙΝΙΟΛ: Ἔργα πρώτη φορὰ γιὰ τὴ Μυτιλήνη: «Τὸ Φιλὶ τοῦ Θανάτου — Μία Νύκτα Καταγώγιο Φρικτὸν Λάθος — Μέσα στὸ Σκοτάδι — Τὸ Κόκκινο Χάνι — 50.000 Δολάρια — Κακὰ Ὥρα — Τρεῖς Μάσκες». Ὅλα Μονόπρακτα.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΡΑΚΑΣΗ

Ὁ Ἰατρὸς

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ** ἔτη μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων**, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του **ἀντικρυ** τῆς **Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΑΙΝΙΚΗ

Ι. ΜΑΝΩΛΑ

Ὁδὸς Ταχυδρομείου – Μυτιλήνη
Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ
Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ
Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

ΕΦΕΔΡΟΙ

Μὴ καπνίζετε

ξένα Καπνά!

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»